

B I B L I O T H E C A
S C R I P T O R V M G R A E C O R V M E T R O M A N O R V M
T E V B N E R I A N A

M. TVLLI CICERONIS

SCRIPTA QVAE MANSERVNT OMNIA

FASC. 3

DE ORATORE

EDIDIT

KAZIMIERZ F. KUMANIECKI

EDITIO STEREOTYPA
EDITIONIS PRIMAE (MCMLXIX)

STVTGARDIAE ET LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI MCMXCV

Die Deutsche Bibliothek — CIP-Einheitsaufnahme

Cicero, Marcus Tullius:

[Scripta quae manserunt omnia]

M. Tulli Ciceronis scripta quae manserunt omnia. —

[Ausg. Stutgardiae, Lipsiae]. — Stutgardiae ; Lipsiae ; Teubner.

(Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana)

NE: Cicero, Marcus Tullius: [Sammlung]

[Ausg. Stutgardiae, Lipsiae]

Fasc. 3. De oratore / ed. Kazimierz F. Kumaniecki. —

Ed. stereotypa ed. 1. (1969). — 1995

ISBN 3-8154-1171-8

NE: Kumaniecki, Kazimierz [Hrsg.]

Das Werk einschließlich aller seiner Teile ist urheberrechtlich geschützt. Jede Verwertung außerhalb der engen Grenzen des Urheberrechtsgesetzes ist ohne Zustimmung des Verlages unzulässig und strafbar. Das gilt besonders für Vervielfältigungen, Übersetzungen, Mikroverfilmungen und die Einspeicherung und Verarbeitung in elektronischen Systemen.

© B. C. Teubner Stuttgart und Leipzig 1995

Printed in Germany

Druck: Druckhaus Köthen GmbH

Buchbinderei: Verlagsbuchbinderei D. Mikolai, Berlin

PRAEFATIO

1.

Codices, quibus contextus dialogi Tulliani q. i. „De oratore“ asservetur, in duas familias discedere iam dudum inter viros doctos constat; quarum una codices mutilos qui vocantur **M**, altera integros a deperdito illo clarissimo codice Laudensi **L** originem ducentes complectitur.

Ac prioris quidem familiae testes vetustissimi sunt codices **AHE** saec. IX vel X exarati. inter eos maximas textus partes asservavit codex Harleianus.

H Cod. Harleianus 2736 manu Lupi de Ferrières¹⁾ medio **H** saeculo IX perscriptus textus Ciceroniani partes praebet has: I 1 cogitanti – 128 paene summo; 157 citatione – 194 civili; II 13 temptans – 90 exprimat; 92 quid enim – III 17 inclinato iam in; 110 non ut iure – *ad finem*. praeter Lupi manum manus secunda **H**² saeculi XII vel XIII²⁾ in **H**² codice agnosci potest quae traditum *is in his, quom in cum* et alia similia correxit, nec non manus tertia **H**³ saec. **H**³ XIV³⁾ cui nonnullae correctiones sub finem codicis obviae debentur. codicem descripsit eiusque historiam enarravit Ch. H. Beeson.⁴⁾ cf. praeterea *Catalogue of Ancient Manuscripts in the British Museum Pars II (Latin) 1884; Chatelain, Paléographie des classiques latins Pars II (1884–1920)*. codicem denuo contuli imaginibus lucis ope pictis usus.

1) Cf. Ch. H. Beeson, Lupus of Ferrières as scribe and text critic, A study of his autograph copy of Cicero's De oratore. The Medieval Academy of America. Cambridge Massachusetts 1930.

2) Cf. Ch. H. Beeson p. 29.

3) Cf. Ch. H. Beeson p. 29.

4) Ch. H. Beeson p. 5–7.

PRAEFATIO

Codice Harleiano haudquaquam deterior quamvis paulo plus laceratus est:

A **A** Codex Abrincensis 238 membranaceus saec. IX exaratus. constat foliis 60. foliis 1–50 *libri de oratore*, fol. 51–60 *Orator* legitur. continet dialogi Ciceroniani partes has: I 19 tum Catulus – 50 cohortatio; 60 voluerunt – exprimat; 92 quid enim – 233 oportere; 234 tum ille – 245 possunt (*scripsit* A²); 288 colliguntur – III 17 admo; III 110 non ut iure – 148 revertendum; 149 omnis – 171 rhetorico terustus eis (*scripsit* A²); 171 quid ergo – *ad finem*. codicem olim plura (sc. eadem atque cod. E) quam nunc leguntur continuisse docuit J. Stroux.¹⁾ praeter A² manum primam obvia est manus secunda saec. X (A²), quae II 234–245 et III 149–171 exaravit nec non manus A³ tertia saeculi XIII (A³) cui plurimae bonae, rarius malae correctiones originem debent. descripserunt codicem F. Heerdegen in praefatione editionis *Oratoris* (p. V–VIII) Lipsiae 1884 et E. Stroebel.²⁾ librum manu scriptum de novo contuli imaginibus lucis ope pictis usus.

Deterioris notae est tertius codex familiae **M** scilicet: **E** **E** Cod. Erlangensis 848 saec. X exaratus. continet haec: I 1 cogitanti – 123 has causas; II 19 tum Catulus – 90 exprimat; 92 quid enim – 233 oportere; 28 colliguntur – III 17 admo; 110 nec genera – 148 revertendum; 171 quid ergo *ad finem*. ea quae desunt supplevit altera ε manus recens (ε) e quodam libro integro. cuius recentioris manus lectiones nonnisi perraro in nostro apparatu critico commemoratas invenies; si quid habent boni, conjecturae debetur. codicem ipse non vidi; usus sum accuratissima conlatione ab Ioanne Stroux confecta.

Ad eandem familiam referuntur etiam Excerpta ex libris Tullianis De oratore primo et secundo ab Hodoardo³⁾

---

1) J. Stroux, Handschriftliche Studien zu Cicero De oratore, Basel 1921, p. 163sq.

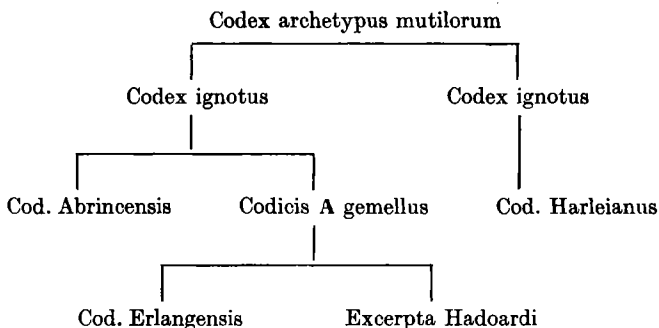
2) E. Stroebel, Ciceronis De oratore librorum codices mutilos antiquiores examinavit E. S. Acta Seminarii Phil. Erlangensis vol. III, Erlangae 1884, p. 30–34.

3) Cf. Ch. H. Beeson, Classical Philology 40, 1945, p. 201–227.

PRAEFATIO

Presbytero saec. IX¹⁾ confecta quae in Cod. Vatic. Reg. 1762 (**K**) asservantur. quae *Excerpta* ab omnibus editoribus **K** (Friedricho excepto qui tamen non omnes lectiones **K** enotavit) immerito neglecta sunt. ipse codicem **K** non vidi; lectiones eius enotavi ex editione a Paulo Schwenke²⁾ curata.

Codicum **AHE** qualis esset cognatio optime demonstravit E. Stroebel qui etiam stemma eorum delineavit.³⁾ ego ipse, cum quaenam ratio inter **AEH** et *Excerpta Hadoardi* intercederet examinarem, eorum textum proxime ad codicem **E** accedere vidi.⁴⁾ stemma igitur a Stroebel institutum hoc modo adimplevi:

Quod ad ipsum mutilorum archetypum attinet, eum scriptura capitali quae vocatur exaratum esse ex mendis velut sunt e. g. II 195 ADELICTVM pro ADFLICTVM aut II 193 CRATI pro GNATI aut 84 PVGNAE FACIES pro PVGNA ET ACIES vitiose scripta et ex aliis permultis eius generis corruptelis facile evincitur. quin etiam vitiosos et lacunosos locos iam in archetypo signo ☺

1) Cf. B. Bischoff, Hadoard und die Klassikerhandschriften aus Corbie, in „Mittelalterliche Studien“ I, Stuttgart 1966, p. 49–63.

2) Paul Schwenke, Des Presbyter Hadoardus Cicero-Excerpte nach E. Narducci's Abschrift des Cod. Vat. Reg. 1762, Philologus Supplementband V H. 3, Göttingen 1886.

3) Cf. E. Stroebel p. 48.

4) Cf. K. Kumaniecki, Zur Überlieferungsgeschichte der Cicero-nischen Schrift „De oratore“, in „Acta Antiqua Philippopolitana“, Sophiae 1963, p. 263sq.

PRAEFATIO

signatos esse ex hoc signo eisdem locis in codicibus **AEH** (saepissime autem in cod. **H**) collocato facile concludi potest. addere placet archetypi textum fidelissime in codicibus **AH** repetitum esse; eosdem codices etiam orthographiam antiquam religiosissime servavisse elucet ex scriptura *necessesse putandast, Tulli, Antoni, quom, quoius, quoi, vorsantur, loquontur, maxume, dissupatus*, nec non ex formis non assimilatis velut sunt *adgnosco, optinere*, et aliis sescentis; quae fere omnia servantur in **AH**, in **E** autem ubi fere semper *cum, cuius, cui, versantur* legitur non item.

Praeter hos codices mutilos vetustissimos exstant etiam libri manu scripti mutili recentioris aetatis, saeculo quarto decimo aut quinto decimo exarati veluti sunt e. g. codd. Lagomarsiniani 32 (Laur. 50, 1) 36 (Laur. 50, 34) aut Ambrosiani E 14 et 127. qui omnes codices recentioris aevi cum ex illis vetustissimis originem ducant omnino neglegi possent, nisi hic aut illic felicem coniecturam ab Italis excusam in medium protulissent. invenies igitur eorum lectiones nonnisi perraro in apparatu critico nostro s enotatas et signo s instructas si quid feliciter inventum praebuerunt. ipse eos nonnisi hic et illic inspexi; maximam tamen partem notitiam eorum apparatui critico Ellendtiano, nonnumquam etiam conlationibus Strouxianis debeo.

Cum tamen per longa saecula dialogi Tulliani textus lacunis multis laborans tantum per codices mutilos notus esset subito a. 1421 exeunte felici fortuna evenit, ut vetustissimus codex a Gerardo Landriani civitatis Laudis Pompeiae episcopo in tabulario illius ecclesiae cathedralis repertus, in lucem protraheretur, quo tunc primum post tot saecula integer contextus dialogi Tulliani apparuit. continebat autem codex non solum libros De oratore sed etiam Rhetoricam ad Herennium, libros rhetoricos, Brutum nunc primum post longa saecula cognitum, Oratorem. cum ipse Landrianus codicem litteris vetustis exaratum legere non posset, exemplar per Ioannem Homodeum ad Gasparinum Barzizzam Mediolanum misit. postea „cum nullus Mediolani esset repertus“ – citamus verba Flavii

Blondi¹⁾ – „qui eius vetusti codicis litteram sciret legere, Cosmus quidam egregii ingenii Cremonensis tres De oratore libros primus transcripsit multiplicataque inde exempla omnem Italiam desideratissimo codice repleverunt“. Cosmum autem illum qui primus apographon fecisset neminem alium fuisse nisi Cosmum Raimondi Cremonensem²⁾ virum, ut videtur, codicum antiquorum scripturae peritissimum R. Sabbadinus ostendit. apographum a Cosmo confectum Barzizza episcopo Landriani misit; ipsum codicem apud se domi religiosissime videtur servasse. ceterum habuit non solum codicem sed etiam aliud apographon ex apographo a Cosmo confecto ductum.³⁾ cum igitur fama percrebuisset Mediolani apud Barzizzam codicem vetustissimum asservari, quo integer Tulliani dialogi textus contineatur, non est cur miremur, si multi viri litterarum studiosi Barzizzam adibant enixe orantes ut sibi ex codice illo apographa ducere aut exemplaria sua codicis vetustissimi ope supplere aut emendare liceret. inde factum est ut codex ipse manibus multorum tractatus summis ignominiiis adfectus sit. audiamus enim verba quibus in epistola ad Guarinum Veronensem pridie Kal. Iunias a. 1428 data is qui librum manuscriptum videtur ultimus vidisse, Iohannem Lamolam dico, codici illi pessime tractato illacrimatur: *hic autem ipse codex, summae quidem venerationis et antiquitatis non vulgaris effigies, ab istis in quorum manibus <fuit> quique ex eo accurato exemplari exemplum, quod vulgatum ubique est, traduxerunt, summis ignominiiis adfectus est, quippe qui multa non intellexerunt, multa abraserunt, multa mutarunt, multa addiderunt, ut si essent, quemadmodum olim apud maiores qui de corruptis tabulis curam agerent, istos inaudita poena plecti necesse foret; qui si homines non omnino hebetes neque inexercitati nec communium litterarum et politioris humanitatis expertes fuissent, nunquam in id temeritatis et amentiae incidissent.* haec sunt ultima

1) Cf. R. Sabbadini, Storia e critica di testi latini, Catania 1914, p. 113.

2) Cf. R. Sabbadini p. 114–121.

3) Sabbadini p. 123.

verba quae de libro manu scripto audimus; postea de codice altum regnat silentium neque ullum eius vestigium reperiri potest.

Codicem illum Laudensem nunc deperditum vetustis litteris, scriptura continua exaratum fuisse multa menda quae ex verbis scripturae continuae falso distinctis orta sunt satis superque testantur.¹⁾ textum ipsum in capita haudquaquam fuisse divisum docet notula Flavii Blondi ad Brut. 48 collocata:²⁾ *in veteri continuat textus ubique sine capitulo vel testiculo, verum unde haec c(apitula) tu mi Guar(ine) intellegis.*³⁾ adde quod codex saepissime orthographiam antiquam tuitus est, ut ex verbis quae in Barzizzae tractatu q. i. De orthographia⁴⁾ leguntur, sequitur: „similiter *u* pro *i* in plerisque scribi non solum codices antiqui sed quorundam etiam modernorum usus testatur, ut *lubet* pro *libet*, *herciscundum* pro *herciscendum*; inde *familiae herciscundae* (cf. Cic. de or. 1, 237) pro *herciscendae* i. e. dividendae . . . et paene omnia superlativa, velut in antiquissimo codice meo legi, ubi tres expleti De oratore libri ad Q. fr. item Orator ad Brutum et alius qui Brutus dicitur, continentur.“

Cum codex ille pretiosissimus deperiisset, non est cur miremur si viri docti textum illius deperditi codicis apographorum ope innisi restituere et refingere conati sunt. atque usque ad a. 1921 quidem pro optimis apographis habiti sunt codices Ottobonianus 2057 (O) et Palatino-Vaticanus 1469 (P), etsi iam dudum constabat libros illos non ex ipso codice Laudensi sed ex eius apographo manasse.⁵⁾ anno demum 1921 Ioanni Stroux viro de codicum libros De oratore continentium historia optime merito

1) Cf. E. Malcovati, La tradizione del Brutus e il nuovo frammento cremonese, Athenaeum 1958, p. 44.

2) Cf. R. Sabbadini p. 127.

3) Distinctionem in capita primus demum videtur Barzizza introduxisse.

4) Cf. R. Sabbadini, Studi Ital. di fil. class. 5, 1897, p. 369. *idem* Storia e critica di testi latini, Catania 1914, p. 122.

5) Cf. Th. Stangl, Blätter f. d. Bayr. Gymnw. XXI, p. 24sqq.; L. Meister, Quaestiones Tullianae ad libros qui inscribuntur De oratore pertinentes, Diss. Lipsiae 1912, p. 10–12.

PRAEFATIO

contigit ut in cod. Vaticano 2901 (V) directum apographum codicis Laudensis adgnosceret.¹⁾ quae cum ita sint codici Vaticano inter ceteros familiae L testes primus locus assignandus est. Cod. Vatic. 2901 (V) chartaceus litteris cursivis quae vocantur exaratus foliis 1^r–70^v libros De oratore continet, fideliter ex codice Laudensi transcriptos neque in capita distinctos. ad textum deperditi codicis Laudensis restituendum magni momenti est quod librarius 165 locis lectiones suas cum lectionibus codicis L congruere testatus est critico siglo .v. i. e. „vetus“ lectionibus suis supraposito vel in codicis margine collocato.²⁾ quae lectiones siglo .v. in codice insignitae in nostro apparatu critico V^v siglo V^v designabuntur. praeter primam manum in codice conspicua est altera manus V², quae lectionibus editionis Romanae a. 1469 publici iuris factae introductis³⁾ contextum genuinum „corrigeret“ conata est. quae correctiones ad textum codicis Laudensis refingendum nimirum nihil valent. codicem diligentissime descripsit⁴⁾ eiusque bonitatem recte aestimavit I. Stroux.⁵⁾ librum manu scriptum imaginum phototyparum ope innisus totum contuli, neque neglexi tamen accuratissimam I. Strouxii collationem, qua ut mihi frui liceret benigne concessit Academia Scientiarum Germanica. addere placet quod quamquam codicis egregia bonitas inde ab a. 1921 omnibus nota est, haudquaquam omnes eius lectiones in apparatu critico editionis a Courbaud-Bornecque curatae apparent, in editione autem a Rackham-Sutton confecta prorsus desiderantur. etiam lectiones siglo V^v insignitae et a Stroux⁶⁾ publici iuris factae nunc primum in apparatum criticum recipiuntur.

Secundum post Vaticanum locum obtinet codex Ottonianus 2057 O membranaceus. constat foliis 126. com- 0

---

1) J. Stroux, Handschriftliche Studien zu Cicero De oratore, Basel 1921, p. 116sqq.

2) Cf. J. Stroux p. 24.

3) Cf. J. Stroux p. 21.

4) Cf. J. Stroux p. 18–25.

5) J. Stroux p. 116–122.

6) J. Stroux p. 54–67.

plectitur libros *De oratore* (fol. 1–71^v) *Oratorem* (72^r–92) *Brutum* (93^r–124^r). accedit libellus q. i. „De optimo genere oratorum“ alia manu exaratus. codicem mense Novembri exeunte a. 1422 non ex codice Laudensi sed ex eius apographo¹⁾ transcriptum esse docet brevis subscriptio a librario in folii 124^r margine infimo collocata: *MCCCCXXII die penultimo novembr. in sero finit.* ad textum deperditi codicis Laudensis restituendum maximi momenti est, quod codex Ottobonianus a. 1422 perscriptus a. 1425 Paviam a Barzizza apportatus²⁾ ibidem cum ipso vetustissimo exemplari Laudensi ab Antonio Iohannis, Simone Petri Bossiis et Viglevio de Ardiciis collatus et emendatus est. rem ita se habuisse testatur longior subscriptio Viglevii de Ardiciis manu exarata: *M. Tullii Ciceronis De oratore, Orator, Brutus feliciter expliciunt, qui sunt reverendissimi in Christo patris et domini domini Francisci Bossii Mediolanensis, Episcopi Cumani ac Comitibus iuris utriusque doctoris, virique gravissimi et pacatissimi domini Anthonii Bossii filii, ducalis consilarii et quaestoris, qui tres oratorii libri correcti, auscultati, collecti, emendati, conformati et iustificati fuerunt cum codice illo vetustissimo et ipsa intuitione religionem quandam mentibus hominum inferente, quem .r̄.(ever.) p(ater) et d(ominus) d(ominus) Gerar(dus) Landr(ianus) Episcopus Laudensis et Comes in archivio ecclesiae suae repperit litterarum cupidior per Antonium Iohannis, Simonem Petri Bossios et me Franc(iscum) Viglevium de Ardiciis, quamvis cursim MCCCCXXV die XXVI Aprilis. indictione tertia in civitate Papiæ studiorum matre.*³⁾ Viglevius et Bossi, cum codicem cum exemplari Laudensi compararent, lectiones illius vetustissimi codicis in codicis marginibus 168 locis enotaverunt siglo critico .vet. appposito. quae 0^v lectiones in editione nostra siglo 0^v notatae sunt. conulnerunt autem codicem non solum cum libro manu

1) Cf. Th. Stangl, *Blätter f. d. Bayr. Gymnw.* XXI, p. 24sq.; L. Meister p. 10–12; J. Stroux p. 123.

2) Cf. Sabbadini p. 128.

3) Plenum subscriptionis textum invenies apud Sabbadini, *Storia* p. 127.

scripto Laudensi, sed etiam cum aliis codicibus, earum lectiones siglis *al'*, *āl*, *l'* designando. quae omnes lectiones aut ex mutilis ductae, aut coniecturae originem suam debentes¹⁾ a me siglo **O**^{al} insignitae sunt. ad textum codicis Laudensis restituendum nimirum nullius sunt pretii. dialogi contextus in capitula descriptus est. descripserunt codicem: F. Heerdeggen in praefatione editionis *Oratoris* (Lipsiae 1884), Th. Stangl in praefatione editionis *Bruti* (Lipsiae 1886), I. Martha in praefatione editionis *Bruti* (Parisiis 1892), W. Friedrich *Jhb.f. Phil.* 135, 1887, p. 77 sqq., P. Reis, *Studia Tulliana ad Oratorem pertinentia*, Diss. Argentorati 1907, p. 14 sqq., J. Stroux p. 38–49, E. Malcovati in praefatione editionis *Bruti* (Lipsiae 1965). codicem imaginibus opis luce pictis usus denuo contuli.

Ad idem²⁾ apographum codicis Laudensis atque codex **O** redit **P** cod. Palatino-Vaticanus 1469. continet *libros P De oratore et Oratorem*. subscriptionem habet hanc: *ex vetustissimo Codice Libri tres de Oratore ad Q. fratrem. Item Orator ad M. Brutum transcripti perfectique expli- ciunt et ad exemplar emendati. Deo gratias*. subscriptio non est manu Barzizzae ut olim suspicatus est F. Heerdeggen³⁾ exarata⁴⁾. praeter manum primam obvia est altera manus correctrix (**P**²). correctiones ab hac manu profectae maximam partem cum lectionibus **O**^{al} congruunt, nonnumquam tamen etiam cum lectionibus codicis Laudensis conspirant, ut nulli dubitationi obnoxium sit eum correctorem qui eas introduxisset librum Laudensem hic illic reapse, ut subscriptio docet, inspexisse.⁵⁾ dolendum est, quod in codice lectiones siglo *-vet-* designatae desunt. id quod codex in eadem capitula atque liber manu scriptus **O** distinctus est, et id quod multos errores et lectiones cum illo codice communes exhibet, manifesto est documento eum ex eodem apographo atque cod. **O** originem traxisse.

1) Cf. Stroux p. 13.

2) Cf. Stroux ibidem.

3) F. Heerdeggen in praefatione editionis *Oratoris* (Lipsiae 1884) p. XV–XVI.

4) Cf. Sabbadini p. 124; J. Stroux p. 14.

5) Cf. J. Stroux p. 126.

PRAEFATIO

codicem descripsit F. Heerdeggen in praefatione editionis *Oratoris* (Lipsiae 1884). a me denuo collatus est.

Codicem V ad exemplar Laudense, codices OP ad eius apographum, quod siglo i nonnulli viri docti¹⁾ designare consueverunt, redire in propatulo iacet.

Non eadem indole sunt duo alii codices quos ad contextum codicis Laudensis restituendum adhibere animum induximus, codicem bibliothecae Universitatis Cornelianae (U) et codicem Palatino-Vaticanum (R) dico. quamquam enim et illi ad archetypum Laudensem sunt referendi, tamen textum cum familia M contaminatum et coniecturis a viris renatarum litterarum aevi excusis inquinatum praebent. ac primum quidem dicendum est de codice Universitatis Cornelianae.

U Codex bibliothecae Universitatis Cornelianae, quae est Ithacae in Eboracensi Nova Civitate, pergamenaceus saec. XV siglo B 2 insignitus complectitur libros De oratore (fol. 1^r–137^r) Oratorem (fol. 137^v–178^v) Brutum (179^r–234^v). in folio 236^r subscriptio legitur haec: *ex emendatissimo codice Johannis Lamole bon(oniensis) viri eruditissimi transcripsit hunc alesius germanus. et ad eundem postea emendatus est.* ex hac subscriptione apte concludi potest codicem esse apographum ex apographo codicis Laudensis a Ioanne Lamola confecto. quanta autem diligentia usus sit Lamola, cum a. 1428 apographum ex codice Laudensi duceret, docent eius verba, quae in epistula ad Guarinum Veronensem Mediolani pridie Kal. Iunias a. 1428 data sic scripta occurrunt:²⁾ *Hic autem ipse codex, summae quidem venerationis et antiquitatis non vulgaris effigies, ab istis in quorum manibus <fuit> quique ex eo accurato exemplari exemplum, quod vulgatum ubique est, traduxerunt, summis ignominiiis adfectus est, quippe qui multa non intellexerunt, multa abraserunt, multa mutarunt, multa addiderunt . . . ego tamen quantum diligentiae ac ingenii peritiaeque in me fuit et in nonnullo antiquitatis callentissi-*

---

1) Cf. L. Meister p. 13.

2) Epistula publici iuris facta est a R. Sabbadini, Epistolario di Guarino Veronese I, p. 640; *idem* Storia p. 141.

mo viro mecum idem sentiente adhibui, ut omnia secundum priorem textum restituerem, notare etiam marginibus ubique <al>legationes istorum logodaedalorum et sane barbaricarum belluarum. Curavi etiam ut usque ad punctum minimum omnia ad veteris speciem exprimerem, etiam ubi essent nonnullae vetustatis delirationes; nam velim potius cum veteri illo delirare quam cum istis diligentibus sapere. cum codex universitatis Cornellianae apographum esset apographi a Lamola summa cum diligentia „usque ad punctum minimum“ confecti, eum ad contextum codicis Laudensis restituendum maximo nobis usui fore speravimus.

Qua tamen spe, quod valde dolendum est, destituti sumus. etenim iam N. Brightbill in dissertatione a. 1932 publici iuris facta codicem Cornelianum haudquaquam purum codicis **L** contextum sed cum familia **M** contaminatum exhibere animadvertit.¹⁾ equidem satis magnas partes dialogi Tulliani in hoc codice traditi examinavi sc. librum I totum, libri II § 23–100, libri III § 111–165 numerosque locorum computavi, quibus cod. **U** cum familia **L** (i. e. **VOP**) et quibus cum familia **M** (i. e. **AHE**) conspirat. atque in libro quidem I 519 locis (90%) codicem **U** cum familia **L**, 60 locis (10%) cum familia **M**, in libri II § 22–100 locis 235 cum familia **L** (99%), 3 tantum locis cum familia **M** (1%), in libri III § 111–165 233 locis cum familia **L** (90%), 22 locis (10%) cum familia **M** congruere vidi.²⁾ accedit quod textus multis humanistarum coniecturis et additamentis scatet velut sunt e. g. 1, 55 artis <isti> 1, 90 suppliciter <insinuare> 2, 35 consolando <potest> 2, 49 <hoc> genere; 1, 46 in philosophia praeclari (*alii codices clari in philosophia*)³⁾ et alia id genus. quae si con-

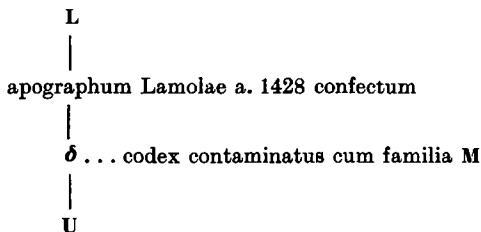
1) M. A. Brightbill, The text of Cicero's De oratore in Codex **D** (Cornell University MSS B 2). A collation and an estimate of its worth as a representative of the **L** – tradition. A dissertation presented to the Faculty Graduate School of Cornell University June 1932.

2) K. Kumaniecki, Some Remarks on the Manuscript Tradition of Cicero's Dialogue De oratore, Eos 64 (1964), p. 112.

3) Cf. Kumaniecki p. 113.

PRAEFATIO

sideraveris, longe ea omnia ab ista summa Lamolae usque „ad punctum minimum“ textum codicis Laudensis red-
 dentis diligentia discrepare non negabis. cum tamen nihil
 causae est cur Lamolae verbis in eius epistula ad Gua-
 rinum data obviis fidem derogemus, necesse est statua-
 mus Alesium Germanum aut non directe ex exemplari
 Lamoliano sed ex eius apographo cum familia **M** conta-
 minato apographum suum comparasse aut ipsum Lamo-
 lae exemplar cum codice quodam a familia **M** originem
 ducente contaminavisse, coniecturis et additamentis, quae
 in aliis quibusdam libris manu scriptis invenisset, addi-
 tis. quod optime illustratum iri confido stemmate appo-
 sito hoc:

Addere placet codicem non nisi quinque locis libri III
 cum exemplari Laudensi denuo conlatum esse, ut ex siglo
 U^v .v. quinquies¹⁾ in margine posito concludere licet (U^v).
 U² apparet in codice etiam manus altera (U²) cui satis mul-
 tae variae lectiones inter lineas aut in marginibus eno-
 tatae debentur. quas nisi perraro cum lectionibus **L**, sae-
 pissime vero cum lectionibus familiae **M** congruere iam
 M. A. Brightbill²⁾ observavit. accedunt quoque lectiones
 signo .n. (i. e. *novus* aut *novi codices*) (Uⁿ) insignitae.

Quamquam codex haudquaquam puram, ut ita dicam,
 familiae **L** traditionem repraesentat neque additamentis a
 viris renatarum litterarum aetate florentibus excogitatis
 caret, negari tamen non potest eum in textu codicis Lau-

1) Brightbill p. 57.

2) Brightbill p. 41.

densis restituendo haudquaquam esse neglegendum. non desunt enim loci, quibus soli **VU** genuinam lectionem codicis **L** servaverunt, **VOR** non item, velut est e. g. lectio 1, 141 *seiunctae* (**VU**) ubi **OPR** *seiuncta* praebent aut 3, 165 ubi **VU** *praeposito* exhibent, cum in **OPU** *proposito*, in **MR** *praepositio* legatur. accedunt menda quaedam quae in codice Laudensi exstiterant, in solis codicibus **VU** servata, velut est 1, 69 *erint*, cum ceteri bonam lectionem *erunt* suppeditent. plurimis etiam locis soli codices **VU** priscam orthographiam servaverunt: *inrisio*, *adsentiri*, *adsequi*, *adsiduus*, *conloco*, *adflictus*, cum codices **OPR** formas assimilatas non assimilatis praetulerint. non neglegendus est igitur hic codex quamquam non ita magni ut in *Bruto* aestimandus. codicem primus detexit professor Charles L. Durham. scripserunt de codice: Th. Stangl Berl. Phil. Woch. 1913, 829sq., R. Sabbadini, Storia p. 145, J. Stroux l. l. p. 4sq., 16, 121, M. A. Brightbill in l. l., E. Malcovati in praefatione editionis *Bruti*. historiam codicis enarravit E. Malcovati, Ancora sulla tradizione del Brutus, Athenaeum 1959, p. 174–183. codicem nondum ab editoribus dialogi Tulliani adhibitum imaginibus lucis ope pictis usus Varsoviae contuli.

Contaminatus cum familia **M** et coniecturis recentiorum inquinatus est etiam cod. Palatino-Vaticanus 1470 (**R**) pergamenaceus saec. XV. constat foliis 138. continet libros De oratore non ex ipso Laudensi sed ex quodam eius apographo, quod littera *q* insignire placuit, transcriptus. *q* lectiones eius in libro I 447 locis (82%) cum **L** 98 locis (18%) cum **M** conspirare vidi¹⁾. simili modo res sese habet in libri II §§ 23–100, ubi cod. **R** 204 locis (88%) cum **L**, 31 locis (12%) cum **M** congruit. minus contaminatus videtur esse in libri III §§ 111–165, ubi 221 locis (95%) lectiones familiae **L**, 12 locis (5%) lectiones familiae **M** suppeditantur. pari modo atque cod. **U** satis multis locis textum humanistarum supplementis interpolatum praebet e. g. 1, 57 rebus <omnibus>; 1, 87 posse <aiebat>; 1, 99 <fateor> semper; 1, 143 rem <gestam>; 1, 172 <causas>

1) K. Kumaniecki p. 110.

tueri; 1, 194 <atque> splendore. non desunt etiam coniecturae, velut est 2, 76 *concertasset* pro *certasset* aut 1, 154 *concertationibus* pro *concitationibus*, inter quas etiam una nomine Gasparini Barzizzae signata apparet (3, 83 „palestrare“) cum littera „g“ qua Gasparinus Barzizza designatur suprascripta. quas omnes coniecturas non ab ipso librario Latinitatis parum gnaro¹⁾ inventas iam in apographo illo *q* ex quo codex descriptus esset extitisse verisimile est.

Quamquam codex **R** haudquaquam primum contextum exemplaris Laudensis praebet, multis de causis dignum eum esse, ut lectiones eius in apparatus criticum recipiantur recte statuit J. Stroux²⁾. ac primum quidem tenendum est in codice 189 locis³⁾ lectiones signo .v.

R^v notatas apparere (**R^v**) quo apposito librarius testatus est lectiones has cum lectionibus codicis Laudensis conspirare; quibus lectionibus hic illic opponuntur in codice

Rⁿ lectiones litterula .n. (i. e. *novi codices*) designatae. sed non solum propter has notulas quibus lectiones codicis **L** confirmantur, codex **R** non est seponendus. accedit quod multis locis ubi **V** et **OP** discedunt, codicum **VR** consensus ad textum codicis Laudensis refingendum haud parvi est momenti, cum nos doceat lectionem quam cod. **V** praebeat non incuriae librarii deberi, sed reapse in perditio exemplari Laudensi exstitisse. non desunt etiam loci, ubi soli **VR** genuinam lectionem cod. **L** servaverunt velut est e. g. 1, 203 ubi soli **VR** bonum *hauriretis* praebent, cum ceteri *haurietis* perperam tradant. neque obliviscendum est exstare locos, quibus soli codices **VR** menda codicis **L** (in aliis codicibus correcta) servaverint e. g. 2, 90 *ut* pro bono *aut*, codicisque Laudensis orthographiam (3, 139 *haut* pro *haud*, 3, 145 *aput* pro *apud*). codicem descripserunt et aestimaverunt J. Stroux l. l. p. 28–38, 128; J. Martin, Tulliana, Die Vatik. Cod. zu Cicero's De oratore

1) Cf. J. Stroux p. 37.

2) Cf. J. Stroux p. 128.

3) Praeter hos 189 locos etiam aliis 19 locis signum .v. apparet sed perperam positum. De signis .v. et .n. (novus) perperam in codice **R** nonnumquam usurpatis cf. J. Stroux p. 35–38.

Vat. lat. 2901 und Vat. Palat. 1470, Paderborn 1922. codicem imaginibus lucis ope pictis usus contuli.

Ad codicis Laudensis lectiones restituendas plurimum etiam lectiones notula .v. designatas in cod. Neapolitano IV A 43 obvias valere docuit J. Stroux¹⁾. codex Neapolitanus IV A 43 chartaceus foliis 3^r–139^v libros *De oratore*, fol. 139^v–179^v *Oratorem* continet. cum inter eos codices numeretur qui suppleti²⁾ vocantur et textum e duabus familiis conflatum praebeat, neglegi et posset et deberet nisi 109 locis signo .v. lectionibus apposito (N^v) lectiones N^v codicis L confirmarentur. cuius codicis in apparatu critico nostro eas tantummodo lectiones enotavimus quibus signum .v. additum appareat. codicem descripserunt Th. Stangl, *Eine übersehene Handschrift zu Cicero De oratore und zum Orator*, *Wochenschr. f. cl. Phil.* 30 (1913), 138 u. ad 142; 160–167; J. Stroux l. l. p. 25–38. ipse codicem hic illic inspexi; in apparatus criticum lectiones signo .v. designatas a J. Stroux³⁾ publici iuris factas introduxi. sequitur, ut me 9 locis etiam lectiones signo .v. designatas quae in codice Bononiensi 468 invenirentur (B^v) enotavisse admoneam. quibus lectionibus ita ut in cod. R nonnumquam lectiones signo .n. notatae opponuntur (Bⁿ). notitiam earum deo libro Ioannis Stroux, qui Bⁿ etiam codicem descripsit.⁴⁾ restat, ut quaenam cognatio inter supra laudatos codices e Laudensi exemplari originem trahentes intercedat, stemmate a J. Stroux⁵⁾ instituto, a me codicis U notitia adaucto illustretur. est autem stemma hoc infra (p. XX) adumbratum.

Ex hoc stemmate clare elucet in textu codicis Laudensis restituendo observanda esse ea principia quae a J. Stroux⁶⁾ stabilita sint. ac primus quidem locus tribuendus est lectionibus signo .v. in codicibus V^v O^v R^v N^v

1) Cf. J. Stroux p. 68sqq.

2) Cf. F. Heerdeggen in praefatione editionis *Oratoris* (Lipsiae 1884) p. XX.

3) J. Stroux p. 68–75.

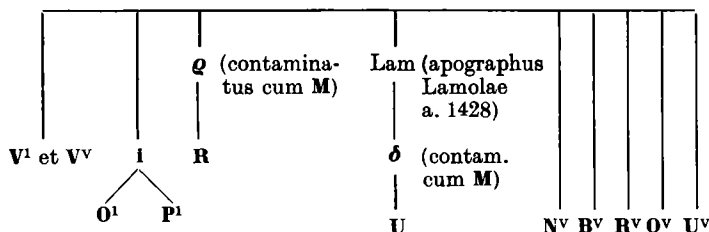
4) Cf. J. Stroux p. 110–115.

5) Cf. J. Stroux p. 128.

6) ibidem p. 128.

PRAEFATIO

L

U²B² designatis. secundum locum occupant lectiones codicis **V** utpote directe ex exemplari Laudensi originem ducentis, tertium obtinent codices **OP** quippe qui non ex ipso Laudensi sed ex eius apographo descripti sint, quartum denique utpote contaminati et coniecturis humanistarum abundantes codices **U** et **R** tenent. semper fere etiam, ut J. Stroux admonuit¹⁾, lectiones codicis **V** anteferendae sunt lectionibus aliorum eiusdem familiae librorum manu scriptorum, si modo unius e ceteris codicibus auctoritate confirmantur. lectiones igitur codicis Laudensis praeter eas quae notula .v. designantur facile expiscari poteris ex consensu **VOPUR**, ex consensu **VOP** (contra **UR**) ex consensu **VU** (contra **OPR**) ex consensu **VR** (contra **OPU**).²⁾ pauca tantummodo relinquentur dubia eis praecipue locis quibus lectio **V** a lectione in codicibus **OPUR** obvia discrepat.³⁾

2.

Restat ut de ratione qua nostra editio nitatur, pauca subiungamus. ac primum quidem de fide utriusque generis codicum, familias **M** et **L** dico, pauca sunt praemonenda. etenim inde a vetustissimis editionibus usque ad Ellendtianam (a. 1840) omnes editores maiorem fidem codicibus familiae **L**, quamquam optimos eius testes nondum nove-

1) Cf. J. Stroux p. 128.

2) Cf. K. Kumaniecki p. 114.

3) Kumaniecki ibidem.

rant, tribuere soliti sunt. mutilos (sed illos recentioris aevi, non illos vetustissimos) in usum suum convertit maioremque eis fidem quam integris assignandam esse aestimavit Fr. Ellendt (a. 1840). postea cum ex collatione codicis A a. 1842 a Fr. Schneidewin confecta nec non e collationibus codicis H a Fr. Ruehl deinde autem a. 1876 a Luchs comparatis vetustissimi illi codices familiae M innotuissent, auctoritas familiae M adeo crevit, ut plane codicibus familiae L anteponeretur. inde evenit, ut E. Stroebel qui primus etiam codicem E contulit, G. Sorof, G. Friedrich, A. S. Wilkins in suis editionibus nonnisi eis locis qui in codicibus M plane corrupti essent, lectiones familiae L respicere dignarentur. quin etiam A. S. Wilkins in suo apparatu critico paucissimas tantum lectiones familiae L neque eas semper accurate enotavit. saeculo demum nostro exorti sunt quidam familiae L defensores, qui in textu dialogi Tulliani constituendo maiores partes codicibus generis L quam id hucusque factum esset, tribuendas esse censerent. inter eos laudandi sunt praecipue G. Ammon¹⁾, W. Kroll²⁾, R. Pichon³⁾, L. Meister⁴⁾, J. Stroux⁵⁾, E. Courbaud⁶⁾. reapse duo codicum genera ad duas antiquas recensiones referenda esse, e quibus unam, editionem M^a dico, e grammaticorum schola Ciceronis M^a verba religiosissime observante profecta esset, alteram, editionem L^a dico, e rhetorum officina textum Tullianum L^a liberius tractante manavisse recte suspicatus est J. Stroux⁷⁾ ac tamen idem vir doctus rectissime observavit recensio-nem M^a quamvis primitus meliorem textum praebentem incuria librariorum contextum transcribentium plurimis et gravissimis corruptelis esse depravatam, cum recensio L^a feliciore usa esset fortuna. quae cum ita essent, lectiones

1) G. Ammon, Bursians Jahresberichte 105 (1900), p. 225.

2) W. Kroll, Neue Jahrb. 10 (1903), p. 681.

3) R. Pichon, Observations sur la tradition manuscrite du De oratore in *Philologie et linguistique. Mélanges Havet*, Paris (1909), p. 361–370.

4) Meister p. 1–10.

5) J. Stroux p. 128sq.

6) E. Courbaud in sua editione (a. 1922).

7) J. Stroux p. 128sq.

PRAEFATIO

familiae **M** haudquaquam prorsus et sine ulla dubitatione anteferendas esse lectionibus familiae **L**, sed unoquoque loco rem esse ponderandam et quid Ciceronis genere dicendi commendaretur, eligendum esse idem vir d. rectissime admonuit, cum suaderet ut viam ac rationem quae eclectica vocatur amplecteremur. cui opinioni plane me subscribere scito. cum igitur duo extent codicum genera **C M** et **L**, quorum consensum littera **C** Friedrichium secuti designare statuimus, eorumque optimi testes, codices **AHE** et **VOPUR** dico, nobis praesto sint, non est cur aliorum codicum sive mutilorum recentioris aevi, sive suppletorum qui vocantur ope ad textum Tullianum restituendum egeamus. nimirum enim nihil boni haec turba nobis praestare potest quod in optimis illis non extet, nisi quid forte felici coniectura ab humanistis repertum. cum tamen ad historiam contextus Ciceroniani renatarum litterarum aetate a viris illius aevi coniecturis temptati melius cognoscendam nonnihil etiam illa codicum turba afferat, hic illic coniecturas non solum bonas
§ sed etiam superfluas in illis obvias enotavimus siglo § eas designando. praeter hoc siglum, quo unus vel plures codices saec. XV indicantur, laudantur in apparatu critico alii quoque eiusdem aetatis codices hi:

Parisinus Lat. 7703 membranaceus saec. XV

Parisinus Lat. 7704 membranaceus saec. XV

Parisinus Lat. 7753 membranaceus saec. XV

atque ex Lagomarsinianis qui vocantur:

Lag. 2 (Riccard. 505) Lag. 4 (Riccard. 506) Lag. 32 (Laur. 50, 1) Lag. 36 (Laur. 50, 34) Lag. 84 (Riccard. 561) Lag. 86 (Riccard. 559).

E codicibus supra prolatis ne unum quidem ipse vidi; lectionum vel coniecturarum quae in eis inveniuntur, notitiam prioribus editionibus imprimis autem editioni Ellendtianae (a. 1840) nec non schedis J. Strouxii debeo.

Neque silentio praetermittendae sunt veteres dialogi Tulliani editiones quibus multi *Dialogi* loci a viris doctis illo tempore florentibus sanati sunt. agmen earum ducit

PRAEFATIO

editio princeps, quae a. 1465 in monasterio Sublacensi ex *Subl*
 officina Pannartii et Sweinshemii prodiit. editionem ulti-
 mus, ut videtur, habuit in manibus Ernestius; ex eis qui
 eum secuti sunt nullus lectiones huius editionis enotavit.
 neque ego ipse editionem in manibus habui, sed plurimos
 eius locos in usum meum contulit Stephanus Borzsák ami-
 cus Debreceniensis, cui hoc loco maximas gratias ago.
 inde evenit ut nonnullas emendationes quae sine aucto-
 rum nomine in editionibus adhuc afferebantur illis primis
 dialogi Ciceroniani editoribus vindicare mihi contingeret.
 maiore cum diligentia contuli editionem Romanam anno
 1469 (*Rom*) quae *Brutum* et dialogum *De oratore* continet
 et hanc habet subscriptionem: *M. T. Ciceronis in Brutum*
explicit liber. Anno $\overline{XPI}$ MCCCCLXIX die vero XII
mensis Ianuarij. Rome in domo magnifici viri Petri de
Maximo. in usum meum verti etiam exemplar eius edi-
 tionis quod nunc Florentiae in Bibliotheca Nationali
 (sign. A 2, 16) asservatur uberrimis scholiis et emendatio-
 nibus instructum, quas olim perperam¹⁾ Bandinium secu-
 tus Angelo Politiano tribui²⁾. cuius exemplaris lectiones
 vel emendationes, quamvis certe non a Politiani manu pro- *Pol*
 perfectae signo *Pol* vel *Pol*^{a1} insignitae in nostro apparatu
 critico apparent. alias vetustas editiones velut sunt e. g. Ve-
 netae editiones Valdarferi (1470), Bartholomaei Alexandrini
 et Andreae Asulani (cum commentario Omniboni Leonicensi,
 Venetiis 1485), editio Norimbergensis Cobergeri (1497), *Ven*
 editio Mediolanensis (1498), editio Ascensiana Parisiis
 (1511), editio Aldina (1514) Juntina (1514) editiones Lip-
 sienses Thanneri (1515), Lotteri (1515) Basileensis Cra-
 tandri (1528), Strebaei (Parisiis 1540) Audomari Talaei
 (Parisiis 1553), Pauli Manutii (habui exemplar a. 1554),
 C. Stephani (Parisiis 1554), Lambini (ed. 1565/6) eiusdem-
 que viri docti editio repetita (Genavae 1584), editio Gru-
 teri (Hamburgi 1618) plurimis locis inspexi et quid quae-
 que editio ad textum dialogi sanandum attulisset quan-

1) Cf. H. Malcovati, Ancora sulla tradizione del Brutus, *Aeth-
 naeum* 1959, p. 334.

2) C. F. Kumaniecki, *Charisteria Novotný*, Pragae 1961,
 p. 67-70.

PRAEFATIO

tum potui expiscari conatus sum, ut pro isto signo *vulg.* quod in plerisque editionibus apparet, quidquam magis certi et definiti substituerem.

Quod ad orthographiam pertinet, ut lectoris commoditati consulerem, omnia ad unam normam redegi. cum omnibus notum sit saeculo nono antiquam scribendi rationem evanescere coepisse, summa cum diligentia antiquae illius orthographiae rationem, si modo eius vestigia praecipue in codicibus AH et codicibus VU servata apparebant, religiose in apparatu critico enotandam esse duxi. scripsi tamen semper *cum*, *alicui*, *cuius*, *dicendum est* quamquam in bonis codicibus haud raro *quom*, *aliquoi*, *quovius*, *dicendumst* legatur. semper etiam formas non assimilatas (adsumo, adsiduus) assimilatis (assumo, assiduus) praetuli.

Restat, ut gratias debitas persolvam Academiae Scientiarum Germanicae eiusdemque Academiae Instituto Graecoromanae Antiquitatis studiis colendis destinato, praecipue autem Instituti moderatori Ioanni Irmscher qui non solum taenias dilucidas codicum nonnullorum mihi misit sed etiam collationes codicum a Ioanne Stroux confectas mihi Varsoviam commodavit. Eiusdem Academiae benevolentia factum est, ut multas emendationes Ioannis Stroux ad textum dialogi Tulliani pertinentes in marginibus exemplarium viri docti enotatas et nondum publici iuris factas inspicere et apparatui critico editionis nostrae inserere mihi liceret.

Dabam Varsoviae Kal. Iul. a. MCMLXV

CONSPECTVS LIBRORVM

EDITIONES

QVAE IN APPARATV CRITICO CITANTVR

- Aldus, ed. Venetiis 1514.
Ascensius, I. B., ed. Parisiis 1511.
Adler, Fr., ed. Lipsiae 1878 (De oratore . . . erklärt von K. W. Piderit. 5. Aufl. besorgt von Fr. Th. Adler).
Baiter, J. G., *vide* Orelli.
Bake, J., ed. Amstelodami 1863.
Bornecque, H., Cicéron de l'Orateur livre III texte établi par H. Bornecque et traduit par E. Courbaud et H. Bornecque Paris Belles Lettres 1956 II édition.
Canilli, A., editio libri III Torino 1932.
Cessi, C., editio libri I Bologna 1932.
Cima, A., ed. Torino 1886–1900.
Costa, C., ed. libri I Torino 1931.
Cratander, A., ed. Basileae 1528.
Coberger, A., ed. Norimbergae 1497.
Courbaud, E., Cicéron de l'Orateur livre I et II texte établi et traduit par E. Courbaud Paris Belles Lettres 1959 III édition.
Ellendt, Fr., ed. Regimontii Prussorum 1840.
Ernesti, J. A., ed. Halis Saxonum 1774 vol. I.
Friedrich, G., ed. Lipsiae 1902.
Firmani, A. C., ed. Torino 1925–32.
Galmés, S., ed. Barcelona 1929–1933.
Gruter, J., ed. Hamburgi 1618.
Halm, K., *vide* Orelli.
Harless, G., Chr., ed. Erlangen 1816.
Harnecker, O., ed. Lipsiae 1886–1890 (De oratore . . . erklärt von K. W. Piderit 6. Aufl. besorgt von O. Harnecker).
Henrichsen, ed. Hauniae 1830.
Junta, Ph., ed. Florentiae 1514.
Kayser, C. L., ed. Lipsiae 1860.
Klotz¹, R., ed. Lipsiae 1851.
Klotz², R., ed. Lipsiae 1863.
Lambinus, D., ed. Lutetiae Parisiorum 1565–6.
Lamb^m = Lambinus in margine editionis repetitae (ed. Genavae 1584).
Lotter, M., ed. Lipsiae 1515.

CONSPECTVS LIBRORVM

- Manutius, P., ed. Venetiis 1554.
 Mediolanensis editio a. 1498/9 (per Alexandrum Minucianum).
 Monaco, G., Cicerone Il trattato de ridiculis (De oratore II 216 u. ad 290) a cura di G. Monaco Palermo 1964.
 Mueller, O. M., ed. Lipsiae 1819.
 Orelli, J. C., ed. Turici 1826–31.
 Orelli¹, J. C., ed. (una cum J. G. Baiter et C. Halm) Turici 1845 – 63.
 Pearce, Z., ed. Londini 1771 (editio quarta).
 Piderit, K. W., ed. Lipsiae 1873 (editio quarta).
 Rackham, H., Cicero De oratore Books I II with an english translation by E. W. Sutton . . . completed . . . by H. Rackham London-Cambridge, Massachusetts 1948; Book III with an english translation by H. Rackham ibidem 1948.
 Richard, Fr., ed. Paris 1932.
 Romana editio a. 1469 „in domo magnifici viri Petri de Maximo“.
 Schuetz, Chr. G., ed. Lipsiae 1814.
 Schwenke, P., Des Presbyter Hadoardus' Cicero-Excerpte nach E. Narducci's Abschrift des Cod. Vat. Reg. 1762 mitgeteilt und bearbeitet von P. Schwenke . . . Philologus Supplb. V H. 3. Göttingen 1886.
 Sorof, G., ed. Berolini 1875.
 Sorof¹, G., ed. Berolini 1882.
 Stangl, Th., ed. Lipsiae 1893.
 Stephanus, C., ed. Parisiis 1554.
 Strebaeus, I. L., ed. Parisiis 1540.
 Sublacensis editio (ex officina Pannartii et Sweinshemii) 1465; editio princeps dialogi De oratore.
 Sutton, E. W., vide Rackham.
 Talaeus, A., ed. Parisiis 1553.
 Thanner, J., ed. Lipsiae 1515.
 Valdarfer, Chr., ed. Venetiis 1470.
 Veneta editio a. 1485 (per Bartholomaeum Alexandrinum et Andream Asulanum cum commentario Omniboni Leonicensi Rhetoris).
 Verburgius, I., ed. Amstelaelami 1724.
 Victorius, P., ed. Venetiis 1536.
 Wilkins, A. S., ed. Oxford 1879–1892 (cum commentario; nunc reimpressum Amsterdam 1962).
 Wilkins¹, A. S., ed. Oxonii 1901.

DE CODICIBVS SCRIPSERVNT

- Barriera, A., Il De oratore nel codice Todino 21 e nei Vaticani 1720. 3238 *Athenaeum* 10 (1922) p. 89–111.
 Barriera, A., Il codice Fiorentino Nazionale II° VI – 14 e la tradizione manoscritta del De oratore *Riv. di Fil. Class.* 55 (1927) p. 213–218.

CONSPECTVS LIBRORVM

- Beeson, Ch. H., Lupus of Ferrières as scribe and text critic, A study of his autograph copy of Cicero's *De oratore*. The Medieval Academy of America. Cambridge Massachussets 1930.
- B. Bischoff, Hadoard und die Klassikerhandschriften aus Corbie in *Mittelalterliche Studien* I Stuttgart 1966, 49–63.
- Brightbill, M. A., The text of Cicero's *De oratore* in Codex D (Cornell Mss. B. 2) Thesis. Cornell University 1932.
- Castellani, G., I manoscritti Ciceroniani di Girolamo Lagomarsini *Bolletino del Comitato per la preparazione dell'Edizione nazionale dei Classici greci e latini* Supplementum ad *RAI* p. 85–87.
- Corsi, G., Pascucci G., Un frammento del *De oratore* Ciceroniano al liceo „Michelangelo“ di Firenze *SIFCL*. 22 (1947) p. 251–256.
- Cremaschi, G., Testi Ciceroniani nei codici della Biblioteca civica di Bergamo *Aevum* 28 (1954) p. 72.
- Hahn, V., O nieznanym rękopisie dzieła Cyserona *De oratore* przechowywanym w lwowskiej bibliotece uniwersyteckiej. In: *Symbolae in honorem L. Cwikliński Leopoli* 1902.
- Kumaniecki, C. F., Zur Überlieferungsgeschichte der Ciceronischen Schrift *De oratore Acta Antiqua Philippopolitana*, Serdicae 1963, p. 263.
- Kumaniecki, C. F., Some remarks on the manuscript tradition of Cicero's dialogue *De oratore*. *Eos* 64 (1964) p. 107–115.
- Laurand, L., Les manuscrits de Cicéron dits Lagomarsiniani *REL* 5 (1927) p. 257–261.
- Laurand, L., Les manuscrits de Cicéron *REL* 11 (1933) p. 92–128.
- Laurand, L., Encore les „Lagomarsiniani“ *Revue de Phil.* 59 (1933) p. 370–374.
- Malcovati, E., La tradizione del Brutus e il nuovo frammento Cremonese *Athenaeum* N. S. 36 (1958) p. 30–47.
- Malcovati, E., Ancora sulla tradizione del Brutus *Athenaeum* N. S. 37 (1959) p. 174–183.
- Martin, J., Tulliana. Die Vatik. Cod. zu Cicero's *De oratore* Vat. lat. 2901 und Vatic. Palat. 1470 Paderborn 1922.
- Pascucci, G., vide Corsi.
- Sabbadini, R., Storia e critica di testi latini Catania 1914, p. 101 u. ad 145.
- Stangl, Th., Eine übersehene Handschrift zu Cic. *De oratore* und zum Orator *WKlPh* 30 (1913) 138–142, 160–167.
- Stangl, Th., Cicero fund Charles L. Durhams *BPhW* 1913, p. 828–832, 860–864.
- Stroux², Handschriftliche Studien zu Cicero *De oratore*. Die Rekonstruktion der Handschrift von Lodi Basel 1921.
- Stroebel, E., Ciceronis *De oratore* librorum codices mutilos antiquiores examinavit E. S. In: *Acta Seminarii Erlangensis* – vol. III Erlangae 1884, p. 1–74.
- Vassiss, Sp., Codicis Ciceroniani bibliothecae Laurentianae ab Hieronymo Lagomarsinio Nr. 32 designati in primo *de oratore* libro nova collatio Athenis 1884.

CONSPECTVS LIBRORVM

DISPVATIONES

QVIBVS LOCI DIALOGI CRITICE TRACTANTVR, LINGVA CICERONIS ILLVSTRATVR (QVAE OMNIA IN IMA APPARATVS CRITICI PARTE AFFERVNTVR)

- Adler¹, Fr., Locos quosdam librorum I et II Ciceronis De oratore vel emendavit vel illustravit . . . Progr. Halle 1869
- Ammon, G., *Bursians Jahresberichte* 179 (1919) p. 19.
- Bake¹, J., *Mnemosyne* 7 (1858) p. 97–123.
- Bergk, Th., *Kleine philologische Schriften*. I. Band Zur römischen Literatur Halle a. S. 1884.
- Binsfeld, J. P., *Adversaria critica*, Festschr. z. d. 300jährigen Jubiläum d. k. Gymnasium zu Coblenz 1882.
- Bothe, F. H., *Poetarum scaenicorum fragmenta* Lipsiae 1837.
- Bornecque¹, H., *Les clausules métriques latines* Lille 1907.
- Boot, J. C. G., *Mnemosyne* 18 (1869) p. 354sq.
- Broadhead, H. D., *Classical Review* 39 (1925) p. 117.
- Browning, R., *Classical Review* N. S. 3 (1953) p. 144sq.
- Busch, G. N., *Observationes ad Ciceronis De oratore libros III part. I Rostochii* 1830.
- Campe, J. Chr., *Coniectura in editione Sorofii commemorata* (v. Sorof).
- Capellmann, J. A., *Zeitschr. f. d. Altertumswissenschaft* N 8 (1834) p. 67
- Cima¹, A., *Bolletino di fil. cl.* 5 (1898) p. 63–65.
- Cima², A., *Rivista di fil. cl.* 28 (1900) p. 456sqq.
- Cima³, A., *Rivista di fil. cl.* 14 (1885) p. 403–419.
- Cima⁴, A., *Observationes ad librum III De oratore Parmae* 1890.
- Courbaud¹, E., *Mélanges Boissier* Paris 1903 p. 137–142.
- Cron, Ch., *Neue Jahrb. f. Phil.* 97 (1868) p. 643–644.
- Curcio, G., *Rivista di filol. cl.* 26 (1898) p. 608–610.
- Curcio¹, G., *Le opere retoriche di M. Tullio Cicerone*, Acireale 1900 p. 218.
- Deiter, H., *Neue Jahrb.* 119 (1879) p. 790.
- Doederlein, J. L., *Coniectura in editione Wilkinsii commemorata* (v. Wilkins).
- Dziatzko, K., *Rhein. Mus.* N. F. 29 (1874) p. 363.
- Earle, M. L., *Classical Review* 11 (1897) p. 22–26.
- Eggers, J. H. C., *Quaestionum Tullianarum specimen* Progr. Altona 1842.
- Ellendt¹, Fr., *Emendationes in Ciceronis de Oratore librum III. Jahresbericht Gymnasium Eisleben* 1839.
- Eussner, A., *Philologus* 44 (1886) p. 697.
- Fleckeisen, K. F. W., *Kritische Miscellen* Leipzig 1864.
- Frederking, A., *Philologus* 60 (1901) 636–639.

CONSPECTVS LIBRORVM

- Friedemann, Fr., et Seebode, J. D. G., *Miscellanea Critica Hildesheim* 1822–1823; 2 vol.
- Friedrich¹, W., *Neue Jahrb.* 111 (1874) p. 859.
- Friedrich², W., *Quaestiones in Ciceronis libros de oratore Molhusis Thuringorum* 1885.
- Friedrich³, W., *Neue Jahrb.* 117 (1878) p. 855–857.
- Friedrich⁴, W., *Neue Jahrb.* 135 (1887) p. 73–87.
- Gesner, J. M., *Coniectura publici iuris facta in Gesneriana editione Quintiliani ad Inst. or. 11, 3, 22* (Göttingen 1738).
- Gesner¹, J. M., *Coniecturae apud Muellorum* (v. Mueller) *laudatae*.
- Goerentz, J. A., *Coniecturae ad libros De oratore pertinentes iis editione Ciceronis Academicorum publici iuris factae* (Ciceronni opera philosophica ed. J. A. Goerentz Lipsiae 1809–1813).
- Gulielmus, J., *Coniecturae in editione Gruteri publici iuris factae*, (vide Gruter).
- Hanovius, R., *Coniectura in editione Orelli-Baiteri-Halmii* (vide Orelli¹) commemorata.
- Harnecker¹, O., *Adnotationes ad Ciceronis De oratore librum II Programm Friedeberg* 1888.
- Havet, L., *Revue de Phil.* 17 (1893) p. 33–47; 141–158.
- Hense, O., *Kritische Blätter Halle* 1872, p. 69.
- Hermann, G., *Opuscula Lipsiae 1827–1839 vol. II* p. 275.
- Herthel, Fr., *Textkritische Bemerkungen zu Ciceros Schrift De oratore Diss. Erlangen* 1922.
- Heusinger, J. M., *Coniecturae in libros De oratore publici iuris factae in Heusingeri editione librorum De officiis: Cicero de officiis libri adiectis J. M. Heusingeri notis ed. C. Heusinger Brunsvigiae* 1783.
- Hotomannus, Fr., *Emendationes in margine editionis Lambinianae a. 1584* (vide Lamb^m) commemoratae.
- Huldrich, F. S., *De locis quibusdam ex libro I de oratore Progr. Turici* 1797.
- Jacobs, Fr., *Emendationes in editione Schuetzii commemoratae* (vide Schuetz).
- Jeep, J., *Philologus* 4 (1849) p. 300–307.
- Kiessling, G., *Zeitschr. f. d. Gymnasialwesen* 17 (1863) p. 789.
- Kiessling¹, G., *Rhein. Mus.* N. F. 30 (1875) p. 477.
- Kiessling², G., *Zeitschr. f. d. Gymnasialwesen* 18 (1864) p. 67–68.
- Klotz, A., *Scaenicorum Romanorum fragmenta I Tragicorum fragmenta Monachii* 1963.
- Koch, H. A., *Neue Jahrb.* 85 (1862) p. 624.
- Koch¹, H. A., *Rhein. Mus.* N. F. 16 (1861) p. 482–486.
- Krafft, H., *Programm Aurich* 1893 p. 110.
- Kühner, R., und S. Stegmann, *Ausführliche Grammatik der Lateinischen Sprache Satzlehre* 3. Aufl. Leverkusen 1955 durchgesehen von A. Thierfelder.
- Kumaniecki¹, C. F., *Stud. Clasice Bucuresti* 2 (1960) p. 95–97.
- Kumaniecki², C. F., *Eos* 53 (1963) p. 136–142.

CONSPECTVS LIBRORVM

- Kumaniecki³, C. F., *Athenaeum* N. S. 42 (1964) p. 197–200.
 Kumaniecki⁴, C. F., *Miscellanea Critica* T. II, Leipzig 1965, p. 197 u. ad 205.
 Kumaniecki⁵, C. F., *Acta Classica Univers. Scient. Debreceniensis* T. I. Debrecini 1965 p. 21–24.
 Langen, P., *Philologus* 30 (1870) p. 443–444.
 Langen¹, P., *Commentatio de nonnullis locis qui sunt in Ciceronis De oratore libro I. Monasterii Guestphalorum* 1876.
 Langen², P., *Commentatio de nonnullis locis qui sunt in Ciceronis De oratore libro I Part. II Monasterii Guestphalorum* 1876/77.
 Laurant, M. H., *Guillaume Budé et le De oratore de Cicéron Mélanges d'Archéologie et d'Histoire de l'Ecole Française de Rome* 64 (1952) p. 239–247.
 Lebreton, J., *Etudes sur la langue et la grammaire de Cicéron* Paris 1901.
 Le Clerc, J., *Bibliothèque ancienne et moderne* vol. XI p. 1 Amsterdam 1719, p. 155–162.
 Leumann, M., und J. B. Hofmann, *Lateinische Grammatik* 5. Aufl., München 1928.
 Lochmüller, J., *Quaestiones grammaticae in Ciceronis libros oratorios* Progr. Landshut 1901/02.
 Lorentz, C. G., *Progr. Gymn. Altenburg* 1842.
 Luterbacher, F., *Neue phil. Rundschau* (1906) p. 267–269.
 Madvig, J. N., *Adversaria critica* vol. II Hauniae 1873 p. 185.
 Madvig¹, J. N., *Adversaria critica* vol. III Hauniae 1884 p. 85–95.
 Madvig², J. N., *Kleine philologische Schriften* Leipzig 1875 p. 374.
 Madvig³, J. N., *Cicero De finibus* 1877 (editio tertia).
 Mähly, J., *Zur Kritik lateinischer Texte* Basel 1886 p. 6sq.
 Marouzeau, J., *Sur l'emploi de la graphie — st = est* *Rev. de Phil.* 32 (1908) p. 291–299.
 Matthiae, A. H., *Progr. Altenburg* 1807.
 Matthiae¹, A. H., *Coniecturae publici iuris factae in Fr. Friedemannii et J. D. G. Seebodii Miscellaneis Criticis* vide Friedemann.
 Matthias, Th., *Neue Jahrb.* 135 (1887) p. 477–480.
 Mayhoff, K., *Neue Jahrb.* 99 (1869) p. 791–793.
 Meister, L., *Quaestiones Tullianae ad libros qui inscribuntur De oratore pertinentes* Diss. Lipsiae 1912.
 Meusel, Zu Cicero De oratore *WklPh.* 30 (1913) Sp. 1214 u. ad 1215.
 Mohr, N., *Acta Soc. philol. Lipsiensis* vol. II p. 485.
 Müller, O. M., *Ad Ciceronis De oratore librum secundum* Progr. Cöslin 1839.
 Müller, R. W., *Glotta* 40 (1962) p. 219–254.
 Muretus, M. A., *Variae lectiones Venetiis* 1559 vol. II p. 9.
 Muther, H., *Neue Jahrb.* 129 (1884) p. 593–615.
 Muther¹, H., *Beiträge zur Emendation von Ciceros Büchern De oratore* Coburg 1885.
 Nencini, F., *Studi Ital. di fil. class.* 6 (1898) p. 252.

CONSPECTVS LIBRORVM

- Niemeyer, C., De locis quibusdam qui in Ciceronis De oratore libris inveniuntur Kiel 1869 p. 1—8.
- Nizolius, M., Observationes in Ciceronem, Brixiae 1535.
- Osann, F. G., *Ephemeris Darmstadt* 1837 p. 59.
- Parzinger, P., Beiträge zur Kenntniss der Entwicklung des Ciceronischen Stils Progr. Landshut 1911.
- Pascucci, G., *Studi ital. di filol. cl.* 11 (1934) p. 127—129.
- Passeratius, I., Coniectura in editione Lambini vide Lambinus.
- Philippson, R., *Phil. Woch.* 51 (1931) 203—206.
- Piazza, S., L'epigramma Latino Padova 1898 p. 84sq.
- Pichon, R., *Mélanges L. Havet* Paris 1909 p. 361—370.
- Piderit¹, K. W., Zur Kritik und Exegese von Cicero De oratore Progr. Hanau 1858.
- Piderit², K. W., *Neue Jahrb.* 75 (1857) p. 839—847.
- Piderit³, K. W., *Rhein. Mus.* N. F. 24 (1869) p. 138.
- Pighius, S. V., Annales magistratuum Romanorum Antverpiae 1599 liber XIII.
- Pluygers, G. G., Emendationes viri docti post eius mortem a C. G. Cobetio publici iuris factae in *Ἀπομνημονεύματα* Guillemi Georgii Pluygers *Mnemosyne* 8 (1880) p. 362—366.
- Polster, L., Quaestiones Tullianae Progr. Gymn. Ostrowo 1879 p. 13.
- Purgold, L., Observationes criticae in Sophoclem, Euripidem, Anthologiam Graecam et Ciceronem Jenae et Lipsiae 1802.
- R(anke), F., Göttingische Gelehrte Anzeigen 1841 p. 609—637.
- Reid, J. S., Coniecturae in editionibus Wilkinsii obviae vide Wilkins.
- Reis, P., Studia Tulliana ad Oratorem pertinentia, Diss. Phil. Argentoratenses 12 (1907) p. 161—261.
- Rhode, C., De anacoluthis maxime grammaticis in Ciceronis libris De oratore Vratislaviae 1833.
- Ribbeck, O., Tragicorum Romanorum fragmenta ed. 3, Lipsiae 1867.
- Ritschl, F. W., *Rhein. Mus.* N. F. 26 (1871) p. 494sq.
- Roby, H. J., Explicationes in editione Wilkinsii commemoratae.
- Roby¹, H. J., *Journal of Philology* 15 (1886) p. 57—75.
- Roschatt, A., Über den Gebrauch der Parenthesen in Ciceros Reden und rhetorischen Schriften In: *Acta Sem. Phil. Erlangen-sts* vol. III Erlangae 1884 p. 189—244.
- Rose, H. J., *Classical Review* 38 (1924) p. 68.
- Rubner, H., Blätter f. bayr. Gymn.-Schulwesen 7 (1871) p. 82sq. et 190sq.
- Rubner¹, H., Blätter f. bayr. Gymn.-Schulwesen 9 (1873) p. 162.
- Rubner², H., Kritische Beiträge zu Ciceros Werk vom Redner Progr. Hof 1874.
- Ruhnken, D., Historia critica Oratorum Graecorum Lugduni Batavorum 1746 p. 84.
- Ruhnken, D., *Mnemosyne* 2 (1853) p. 409.

CONSPECTVS LIBRORVM

- Rüdiger, C. A., *Philologus* 18 (1862) p. 549.
- Salmasius, Cl., Emendatio publici iuris facta in „Plinianae exercitationes in Solini Polyhistora. Item Solini Polyhistor emendatus“. Trajecti 1689 vol. I p. 88.
- Sauppe, H., Tulliana Göttingen 1867 Index scholarum hibernarum = Ausgewählte Schriften Berlin 1896 p. 538–554.
- Scheibe, K. F., *Neue Jahrb.* 97 (1868) p. 488.
- Schömann, G. F., Coniectura in editione Cimaie commemorata (*vide* Cima).
- Schöne, F. G., *Zeitschr. f. d. Altertumswissenschaft* 3 (1848) p. 23.
- Seebode, J. D. G., *vide* Friedemann.
- Seyffert, M. L., *Zeitschr. f. d. Gymn. Wesen* 15 (1861) p. 61–72.
- Siesbye, O., in: *Opuscula philologica ad J. N. Madvigium ... missa Hauniae* 1876 p. 234–241.
- Skutsch, F., *Glotta* 3 (1909) p. 366sq.
- Sorof², G., *Vindiciae Tullianae* Potsdam 1866.
- Sorof³, G., De Ciceronis librorum qui sunt De oratore editionibus novissimis *Philologus* 21 (1864) p. 654–674.
- Sorof⁴, G., Coniecturae in editione Cimaie publici iuris factae; *vide* Cima.
- Sorof⁵, G., *Berliner Phil. Wochenschr.* 7 (1887) p. 613–620, 645 u. ad 652.
- Stangl¹, Th., Separatabdruck aus den Blättern f. d. bayr. Gymnasialschulwesen 18, 6 und 7 Heft München 1882 p. 25–38.
- Stangl², Th., *Ῥομοίωτες* in Ciceronis rhetorischen Schriften München 1883.
- Stangl³, Th., *Wochenschr. f. Klass. Phil.* 2 (1885) p. 873.
- Stangl⁴, Th., *Neue Jahrb.* 149 (1894) p. 865–866.
- Stangl⁵, Th., *Neue Jahrb.* 151 (1895) p. 783–784.
- Stangl⁶, Th., *Philologus* N. F. 8 (1895) p. 351–355.
- Stangl⁷, Th., Tulliana Progr. d. k. Luitpold-Gymn. München 1897.
- Stangl⁸, Th., *Wochenschr. f. klass. Phil.* 20 (1903) p. 98.
- Stangl⁹, Th., *Berl. Phil. Wochenschr.* 25 (1905) p. 1310.
- Stangl¹⁰, Th., *Bobiensia Rhein. Mus.* N. F. 65 (1910) p. 96.
- Stangl¹¹, Th., *Philologus* N. F. 23 (1910) p. 507.
- Stangl¹², Th., *Woch. f. klass. Phil.* 31 (1914) p. 21–30.
- Stangl¹³, Th., *Berl. Phil. Wochenschr.* 37 (1917) p. 641–650.
- Strebaeus, J. L., In dialogum Cic. De oratore comment. Parisiis 1540.
- Stroux², J., Handschriftliche Studien zu Cicero De oratore. Die Rekonstruktion der Handschrift von Lodi Basel 1921.
- Stroux³, J., Emendationes in marginibus librorum J. Strouxii obviae, nondum publici iuris factae.
- Sydow, R., *Rhein. Mus.* N. F. 81 (1932) p. 232–242.
- Tittler, A., *Neue Jahrb.* 99 (1869) p. 489–506.
- Tosanus, I., Coniectura in editione Gruteri laudata (*v.* Gruter).
- Turnebus, A., Lucubrationes variae, Ex Bibliopolio Commeliniano 1660.

CONSPECTVS LIBRORVM

- Ursinus, F., *Coniectura apud Lambinum* (ed. repetita Genavae 1584) commemorata.
- Vahlen, J., *Ennianae poesis reliquiae* ed. secunda Lipsiae 1903.
- Vahlen¹, J., *Opuscula academica* Lipsiae vol. I 1907. vol. II 1908.
- Vassiss, Sp., *ΑΘΗΝΑΙΟΝ* 9 (1881) p. 155–156, 301–306, 388 u. ad 392.
- Vassiss, Sp.¹, *ΑΘΗΝΑΙΟΝ* 10 (1881) p. 151–158.
- Waardenburg, H., *Opuscula oratoria poetico-critica* Harlem Leipzig 1812, p. 154–173.
- Walch, G. L., *Emendationes Livianae* Berlin 1815, p. 175.
- Walker, W., *Coniectura in editione Schuetzii* commemorata (v. Schuetz).
- Weber, H., *Coniecturae Tullianae* Gymn.-Progr. Weimar 1871, p. 15.
- Wex, F. K., *Neue Jahrb.* 85 (1862) p. 228.
- Wytttenbach, D. A., *Bibliotheca critica* vol. I–III Amstelodami 1779–1809; vol. I p. 14 et 20.
- Zander, C., *Eurythmia vel compositio rhythmica prosae antiquae* Lipsiae 1913 vol. II p. 254.

DISPVATIONES¹

AD COMPOSITIONEM DIALOGI, EIVS FONTES, ARTEM RHETORICAM, IVS CIVILE ET ALIA SIMILIA ILLVSTRANDA SPECTANTES

- Agostino, V., *Simonide inventore della mnemotecnica in Cicerone e Quintiliano* *Riv. de Studi Class.* Torino 1 (1952/3) p. 125–127.
- Altevogt, H., *Der Bildungsbegriff im Wortschatze Ciceros*. Diss. Münster 1940.
- Arndt, E., *De ridiculi doctrina rhetorica* Diss. Bonn 1904.
- Arnim, H. v., *Leben und Werke des Dio von Prusa* . . . Berlin 1898.
- Balogh, E., *Zur Widerlegung der Stelle von Cicero De oratore* 1, 44, 197. *Acta Acad. Univ. Iurisprudentiae comparativae* Berolini Londini Parisiis 1928 vol. I p. 846–880.
- Barwick, K., *Das rednerische Bildungsideal Ciceros*. Abh. d. Sächs. Akad. d. Wiss. Phil.-hist. Kl. 54 H. 3, Berlin 1963.
- Barwick¹, K., *Probleme in den Rhet. LL. Ciceros und der Rhetorik des sogenannten Auctor ad Herennium* *Philologus* 109 (1965) p. 57–74.
- Bauerschmidt, *Ergebnisse einer Vergleichung zwischen Ciceros Schriften De oratore und Orator* Erlangen 1900.
- Bayard, C., *La clause Ciceronienne* *Rev. de Phil.* 58 (1932) p. 39–41.

---

1) Disputationes in hoc indice collocatae in apparatus critici summa parte afferuntur.

- Becker, E., Technik und Szenerie des Ciceronischen Dialogs. Diss. Münster 1938.
- Bonfante, P., „Aequitas“ in *Scritti giuridici vari* Roma 1925, vol. IV p. 124.
- Bonnet, M., Le dilemme de C. Gracchus *REA* (1906) p. 40–46.
- Bonnet, M., *Revue de Phil.* 7 (1883) p. 203.
- Bornecque¹, H., Comment Cicéron rend le mot grec *περίοδος* *Mélanges Thomas* Brügges 1930, p. 66–68.
- Broughton, T. R. S., Magistrates of the Roman Republic vol. I–II New York 1951, 1952.
- Bruno, P., Verba vel novitate vel coniunctione facta apud Ciceronem *Latinitas* 2 (1954) p. 274–282.
- Büchner, K., Summum ius summa iniuria *Historisches Jahrbuch* 73 (1954) p. 24sq.
- Černiavskij, Teoria smešného v traktate Cicerona „Ob oratore“ in: Ciceron, Sborník statej, Moskva 1959, p. 105–144.
- Consbruch, M., Zu den Traktaten *περί κωμωδίας* Commentationes in honorem G. Studemund Argentorati 1889.
- Cooper, L., An Aristotelian Theory of Comedy with an Adaptation of the Poetics and a Translation of the „Tractatus Coislinianus“ Oxford 1914.
- Costa, E., Cicerone giureconsulto 2 voll. Bologna 1927.
- Couissin, P., Interprétation d'un passage du De oratore (III, 18, 67) *Rev. de Phil.* ser. 3e, 11 (1937) p. 401–403.
- Defourny, P., Histoire et éloquence d'après Cicéron *Les Etudes Classiques* 21 (1933) p. 156–166.
- Dieter, O. A. L., Stasis, Speech Monographs XVII, 4 Columbia 1950, p. 345–369.
- Douglas, A. E., A Ciceronian Contribution to Rhetorical Theory *Eranos* 55 (1957) p. 18–26.
- Dumaine, R., Sens et emploi de humanitas chez Cicéron *REL* 27 (1949) p. 42–44.
- Durry, M., Laudatio funebris et rhétorique *Rev. de Phil.* 16 (1942) p. 105–114.
- Fiske, G. C., (with collaboration of M. A. Grant) Cicero's De oratore and Horace's Ars poetica. University of Wisconsin. *Studies in Language and Literature* Nr. 27, Madison 1929.
- Franck, E., De vocis urbanitas apud Ciceronem vi atque usu Diss. Berlin-Gotha 1932.
- Georgesco, V. A., Nihil hoc ad ius. Ad Ciceronem. *Mélanges Marouzeau*. Paris 1948, p. 189–206.
- Gilson, E., Eloquence et sagesse selon Cicéron *Phoenix* 7 (1953) p. 1–19.
- Grant, M. A., The Ancient Rhetorical Theories of the Laughable, University of Wisconsin. *Studies in Language and Literature* Nr. 21, Madison 1924.
- Grant, W. L., Cicero and the „Tractatus Coislinianus“ *AJP* 69 (1948) p. 80–86.

- Guillemin, A. M., Cicéron et la culture latine *REL* 25 (1947) p. 148 u. ad 157.
- Guillemin¹, A. M., Cicéron entre le génie grec et le „mos maiorum“ *REL* 33 (1955) p. 209–230.
- Guillemin², A. M., Cicéron et Quintilien *REL* 37 (1959) p. 184–194.
- Harder, R., Die Einbürgerung der Philosophie in Rom *Die Antike* 5 (1929) p. 291–316.
- Harder¹, R., Nachträgliches zu humanitas *Hermes* 69 (1934) p. 64–74.
- Hauray, A., L'ironie et l'humour chez Cicéron Paris 1955.
- Heinemann, I., Poseidonios metaphysische Schriften, Breslau 1921, I. Teil.
- Heinze, R., Auctoritas *Hermes* 60 (1925) p. 348–366.
- Hendrickson, G. L., The peripatetic Mean of Style and the three stylistic characters *AJP* 25 (1904) p. 129–136.
- Hendrickson¹, G. L., Literary sources in Cicero's Brutus and the technique of citation in dialogue *AJP* 27 (1906) p. 184–199.
- Heuer, K. H., Comitas, facilitas, liberalitas. Studien zur gesellschaftlichen Kultur der ciceronischen Zeit Diss. Münster 1941.
- Hinks, D. A. G., Tria genera causarum *Class. Quarterly* 30 (1936) p. 170–176.
- Hirzel, R., Der Dialog, Teil I Leipzig 1895.
- Hubbel, H. M., The influence of Isocrates on Cicero, Dionysius and Aristides Yale University Press 1913.
- Jobbe-Duval, E., Explication du Nr. 173 du livre I De oratore de Cicéron *Nouvelle Revue hist. du droit franç. et étranger* 1904, p. 537–577.
- Knoche, U., Magnitudo animi *Philologus* Supplb. 27 (1935) Heft 3.
- Knoche¹, U., Cicero ein Mittler griechischer Kultur *Hermes* 87 (1959) p. 63–65.
- Kroll¹, W., Studien über Ciceros Schrift De oratore *Rhein. Mus.* 58 (1903) p. 552–597.
- Kroll², W., Cicero und die Rhetorik, *Neue Jahrb. f. d. kl. Altertum* 11 (1903) p. 681–689.
- Kroll³, W., Rhetorik *RE* Supplb. VII (1940) p. 1039–1138.
- Laurand, L., De M. Tullii Ciceronis studiis rhetoricis Diss. Paris 1907.
- Laurand¹, L., L'art oratoire de Cicéron. Théorie et pratique *Les Etudes Classiques* 1932, p. 381–387.
- Leeman, A. D., Oratoris ratio. The stylistic theories and practice of the Roman orators historians and philosophers Amsterdam 1963.
- Liebers, G., Die virtus bei Cicero Diss. Leipzig 1942.
- Malcovati, E., Cicerone e la poesia Pavia 1953.
- Martinelli, N., Cicero ad libros De oratore scribendos quatenus civilibus studiis et inimiciis adductus sit, inquitur, Pisis 1916.
- Mauch, O., Der lateinische Begriff Disciplina, Diss. Basel 1941.

CONSPECTVS LIBRORVM

- Mayer, J., *Humanitas bei Cicero* Diss. Freiburg 1950.
- Merchant, F. J., *De Ciceronis partitionibus oratoriis commentatio* Diss. Berlin 1890.
- Merrill, E. T., *Classical Philol.* 7 (1912) p. 480–484.
- Michel, A., *Rhétorique et Philosophie chez Cicéron*. Paris 1960.
- Monaco¹, G., Un particolare tipo di facezia nel „De oratore“ *Atti del I Congresso Internaz. di Studi Ciceroniani*. Roma 1961 vol. I, p. 61–64.
- Neuhauser, W., *Patronus und orator. Commentationes Aenipontanae XIV*. Innsbruck 1958.
- Norden, E., Die Komposition und Litteraturgattung der Horazischen Epistula ad Pisones *Hermes* 40 (1905) p. 481–528.
- Orban, M., Rehabilitation de la parole dans le „De oratore“ de Cicéron *L'Antiquité Classique* 19 (1950) p. 27–44.
- Paladini, V., Sul pensiero storiografico di Cicerone *Latomus* (6) 1947, p. 329–344.
- Pallasse, M., *Cicéron et les sources de droits*. Paris 1945.
- Pascal, C., *Rivista di fil.* 27 (1899) p. 385–395.
- Perret, J., A propos du second discours de Crassus (De oratore I 45–73) *REL* 24 (1946) p. 169–189.
- Perrin, B., La substitution pupillaire à l'époque de Cicéron *Revue Hist. du droit franç. et étranger* 27 (1949) p. 335–376; 518–542.
- Philippson, R., Ciceroniana, *Neue Jahrb.* 133 (1886) p. 417–425.
- Philippson¹, R., *Philolog. Wochenschr.* 47 (1927) p. 1201–1213.
- Pighi, G. B., Impressio e percussio in Cic. De oratore 185–186 *L'Antiquité Classique* 28 (1959) p. 214–222.
- Plebe, A., *La teoria del comico da Aristotele a Plutarco*. Torino 1952.
- Plumpe, J. C., *Wesen und Wirkung der auctoritas maiorum bei Cicero*. Diss. Münster 1932.
- Pringsheim, F., Bonum et aequum. *Savigny-Zeitschr.* 52 (1932) Romanistische Abteilung p. 78–155.
- Prümm, C., Quaestionum Tullianarum ad Dialogi de oratore partes philosophicas quae dicuntur spectantium specimen. Diss. Münster, Saarbrücken. Ad Saravi Pontem 1927.
- Radin, M., The case of the Marcelli *Classical Philology* 7 (1912) p. 480–484.
- Ragusa, V., Diritto ed equità da Cicerone ai giureconsulti classici *Archivio Giuridico* Modena 20 (1930) p. 87–114; 224–254.
- Rambaud, M., *Cicéron et l'histoire Romaine*. Paris 1953.
- Riccobono, S., „Aequitas“ in *Nuovo Digesto Italiano* 1937 vol. I, p. 210.
- van Riet, S., La sapientia de Cicéron d'après le „de oratore“ *Revue Belge de Phil. et d'hist.* 1941, p. 783.
- Riposati, B., Quid Cicero de thesi et hypothesis in Topicis senserit *Aevum* 18 (1944) p. 61–74.
- Riposati¹, B., *Studi sui „Topica“ di Cicerone*. Milano 1947.

- Ronconi, A., Aspetti di critica letteraria in Cicerone *Maia* 10 (1958) p. 83–100.
- Ruch, M., Le préambule dans les œuvres philosophiques de Cicéron. Paris 1958.
- Santa Cruz, J., Der Einfluß der rhetorischen Theorie der Stasis auf die römische Iurisprudenz insbesondere auf die Auslegung der Gesetze und Rechtsgeschäfte. *Savigny-Zeitschr.* 75 (1958) p. 91–115.
- Schmid, W., Über die klassische Theorie und Praxis des antiken Prosarhythmus. *Hermes Einzelschriften* H. 12. Wiesbaden 1959.
- Schönberger, H., Beispiele aus der Geschichte, ein rhetorisches Kunstmittel in Ciceros Reden. Diss. Erlangen 1910.
- Schulte, H. K., Orator. Untersuchungen über das ciceronische Bildungsideal Frankfurt 1935.
- Smethurst, S. E., Cicero and Isocrates *TAPhA* 84 (1953) p. 262–320.
- Solmsen, F., Aristotle and Cicero on the Orators playing upon the feelings *Classical Philology* 33 (1938) p. 390–402.
- Solmsen¹, F., The Aristotelian tradition in ancient Rhetoric *AJP* 62 (1941) p. 35–50; 169–190.
- Stegemann, W., Ciceros Ausdrücke für *περίοδος* und ihre griechischen Aequivalente. *Philol. Wochenschr.* 52 (1932) p. 1083sq.
- Stegmann, W., Enucleatus als rhetorischer t. t. bei Cicero. *Glotta* 20 (1932) p. 183–186.
- Steidle, W., Einflüsse römischen Lebens und Denkens auf Ciceros Schrift *De oratore Mus. Helv.* 9 (1952) p. 10–41.
- Sternkopf, W., De M. Tulli Ciceronis Partitionibus Oratoriis Diss. Münster 1914.
- Striller, F., De Stoicorum studiis rhetoricis *Bresl. Phil. Abhandl.* Bd. 1 H. 2. Breslau 1886.
- Stroux¹, J., De Theophrasti virtutibus dicendi pars I Diss. Lipsiae 1912.
- Stroux⁴, J., Römische Rechtswissenschaft und Rhetorik Potsdam 1949
- Süss, W., Das Problem des Komischen im Altertum *Neue Jahrb.* 45 (1902) I p. 28–45.
- Throm, H., Die Thesis. Ein Beitrag zu ihrer Entstehung und Geschichte. *Rhetorische Studien* H. 17. Paderborn 1932.
- Testard, M., Saint Augustin et Cicéron. Paris 1958.
- Ullman, B. L., History and Tragedy *TAPhA* 78 (1947) p. 51.
- Valmaggia, L., *Bolletino di filol. cl.* 16 (1909/10) p. 49sq.
- Villey, M., Recherches sur la littérature didactique du droit Romain. Paris 1945.
- Vogt, J., Ciceros Glaube an Rom. *Würzburger Studien zur Altertumswiss.* H. 6. Stuttgart 1935.
- Volkman, R., Die Rhetorik der Griechen und Römer 2 ed. Leipzig 1885.
- Wallies, M., De fontibus Topicorum Ciceronis. Diss. Halle 1878.
- Waltz, R., *Περὶ τοῦ* et numerus *REL* 26 (1948) p. 109–120.

SIGLA CODICVM

- Weidner, R., Ciceros Verhältnis zur griechisch-römischen Schulrhetorik seiner Zeit. Diss. Erlangen 1925.
 Wlassak, M., Die klassische Prozeßformel. Akademie der Wissenschaften in Wien. Philosophisch-historische Klasse. *Sitzungsberichte* Bd. 203 (1925/26) Abhandlung 3.
 Zoll, G., Cicero Platonis aemulus. Untersuchung über die Form von Ciceros Dialogen, besonders von De oratore. Zürich 1962.

SIGLA CODICVM

- C** = consensus familiarum **M** et **L**
M = consensus codicum **AHE**
A = Abrincensis 238 saec. IX
H = Harleianus 2736 saec. IX
E = Erlangensis 848 saec. X
     Ad eundem archetypum (**M**) redeunt:
K = Excerpta Hadoardi in cod. Vat Reg 1762 (saec. IX) asservata.
L = consensus codicum **VOPUR** ex exemplari Laudensi nunc deperdito originem ducentium.
V Vaticanus 2901 saec. XV
V^v = lectiones in **V** notula .v. (i. e. vetus) insignitae
V^m = lectiones in margine codicis **V** exaratae
V² = lectiones a secunda manu profectae, magnam partem ex editione Romana (1469) depromptae, ad Laudensis codicis textum restituendum nullius pretii
O = Ottobonianus 2057 a. 1422 e Laudensis apographo descriptus
O^v = idem, e codice Laudensi a Viglevio de Ardiciis a. 1425 emendatus; lectiones notula -vet- designantur
Oa¹ = lectiones in codice **O** notula *al'* (*alii*) a Viglevio insignitae maximam partem e familia **M** ductae
P = Palatino — Vaticanus 1469 saec. XV ex eodem Laudensis apographo atque cod. **O** descriptus
P² = lectiones a secunda manu profectae e familia **M** ductae
U = codex bibliothecae Universitatis Cornelianae saec. XV siglo B 2 insignitus e Ioannis Lamolae apographo a. 1428 facto ab Alesio Germano descriptus et cum lectionibus familiae **M** contaminatus
U^v = lectiones in codice **U** siglo .v. insignitae
Uⁿ = lectiones in codice **U** siglo .n. (i. e. novi) insignitae
R = Palatino-Vaticanus 1470 saec. XV e codicis Laudensis apographo quodam descriptus et cum lectionibus familiae **M** contaminatus
R^v = lectiones in cod. **R** siglo .v. insignitae
Rⁿ = lectiones in cod. **R** siglo .n. insignitae

SIGLA

Praeterea ad exemplar Laudense referendae sunt:

NV = lectiones in codice Neapolitano IV A 43 siglo .v. insignitae

BV = lectiones in cod. Bononiensi 468 siglo .v. insignitae; quibus opponuntur

B^a = lectiones in cod. Bononiensi 468 siglo .n. insignitaemaximam partem e familia **M** haustae

Praeterea adhibentur:

ς = codices (unus vel plures) saec. XIV et XV non nominatim laudati, raro etiam Lagomarsiniani hi:

Lag 2 (Riccardianus 505) saec. XV

Lag 4 (Riccardianus 506) saec. XV

Lag 32 (Laurentianus 50, 1) saec. XV

Lag 36 (Laurentianus 50, 34) saec. XV

Lag 84 (Riccardianus 561) saec. XV

Lag 86 (Riccardianus 559) saec. XV

et tres Parisini:

Parisinus lat. 7703 saec. XV

Parisinus lat. 7704 saec. XV

Parisinus lat. 7753 saec. XV

et

ε = manus altera (saec. XV) in cod. E (Erlangensi 848) quae ea quae in codice antiquo deerant, adimplevit.

SIGLA VETERVM EDITIONVM

Ald = Aldina 1514

Ascens = Ascensiana Parisiis 1511

Cob = Cobergeri Norimbergensis 1497

Crat = Cratandri Basileensis 1528

Grut = Gruteri Hamburgensis 1618

Junt = Juntina Florentiae 1514

Lamb = Lambini Parisiensis 1565/66

Lamb^m = Lambinus in margine editionis repetitae Genavae 1584

Lott = Lotteri ed. Lipsiensis 1515

Man = Pauli Manutii Venetiis 1554

Med = ed. Mediolanensis per Alexandrum Minucianum 1498/99

Pol = lectiones in exemplari editionis Romanae (vide infra) Florentiae in Bibliotheca Nationali (sign. A, 2, 16) asservato obviae

SIGLA

<i>Rom</i>	= editio Romana a 1469
<i>Steph</i>	= ed. C. Stephani Parisiis 1554
<i>Subl</i>	= editio Sublacensis ex officina Pannartii et Sweins-hemii 1465. editio princeps dialogi de oratore
<i>Thanner</i>	= ed. J. Thanneri Lipsiae 1515
<i>Valdarfer</i>	= ed. Valdarferi Venetiis 1470
<i>Ven</i>	= ed. Veneta per Batholomaeum Alexandrinum et Andream Asulanum Venetiis 1485
<i>Vict</i>	= ed. P. Victorius Venetiis 1536

SIGLA QVORVNDAM OPERVM SAEPIVS LAVDATORVM

<i>CRF</i> ³	= Comicorum Romanorum Fragmenta tertiis curis recognovit O. Ribbeck Lipsiae 1898
<i>GL</i>	= Grammatici Latini ed. H. Keil (Charisius laudatur secundum editionem Barwickianam)
<i>ORF</i> ²	= Oratorum Romanorum Fragmenta liberae rei publicae tempore iteratis curis recensuit, collegit H. Malcovati. Corpus Script. Lat. Paravianum 1955
<i>RL</i>	= Rhetores Latini Minores em. C. Halm Lipsiae 1863
<i>ROL</i>	= E. H. Warmington Remains of Old Latin, Loeb's Classical Library vol. I 1935 vol. II 1936
<i>TRF</i> ³	= Tragicorum Romanorum Fragmenta tertiis curis recognovit O. Ribbeck Lipsiae 1897
<i>V</i> ³	= J. Vahlen Ennianae poesis reliquiae ed. tertia Lipsiae 1928

Abbreviationes:

add. = addidit, addiderunt; *def.* = defendit, defendunt; *del.* = delevit, deleverunt; *exp.* = expunxit; *in ras.* = in rasura
ins. = inseruit; *in mge* = in margine; *om.* = omisit; *pr.* = probavit, probaverunt; *ret.* = retinuit, retinuerunt *secl.* = seclusit, secluserunt; *transp.* = transposuit

LIBER I

Cogitanti mihi saepenumero et memoria vetera repetenti ¹
 perbeati fuisse, Quinte frater, illi videri solent qui in optima
 r(e) p(ublica), cum et honoribus et rerum gestarum gloria
 florerent, eum vitae cursum tenere potuerunt, ut vel in ne-
 5 gotio sine periculo vel in otio cum dignitate esse possent.
 ac fuit tempus illud cum mihi quoque initium requiescendi
 atque animum ad utriusque nostrum praeclara studia re-
 ferendi fore iustum et prope ab omnibus concessum arbi-
 trarer, si infinitus forensium rerum labor et ambitionis oc-
 10 cupatio decursu honorum etiam aetatis flexu constitisset.
 quam spem cogitationum et consiliorum meorum cum ²

¹ de I libro Michel 41 sq. Leeman 112–118 | de §§ 1–23 Ruch 185–189 Zoll 87 sq. | memoria vetera repententi Zoll 75–82 ||
⁵ in otio cum dignitate: M. Kretzschmar, *Otium Studia litterarum und βίος θεωρητικός im Leben und Denken Ciceros Diss.* Leipzig 1938; P. Boyancé REA 43 (1941) 172–191; E. Bernert, Würzb. Jhb. f. d. Alt. IV (1949/50) 89–92; A. Grilli Acme 47 (1951) 227–240; Ch. Wirszubski JRS 44 (1954) 1–13; L. Alfonsi Aevum 28 (1954) 375 sq.; J. P. V. D. Baldson Class. Qu. 10 (1960) 43–60; M. Fuhrmann, Gymnasium 67 (1960) 481–500; J. M. André L'otium dans la vie morale et intellectuelle Romaine dès origines à l'époque augustéenne Paris 1966 || ¹¹ de §§ 2–3 cf. Martinelli¹ 63

² Acad. 2, 15 in optima re publica || ⁷ Mur. 22 nostra praeclara studia || ¹⁰ cf. 3, 7 ambitionis labore

[M = HE L = VOPUR] INCIPIT DE ORATORE LIBER
 PRIMVS H M. TVLLII CICERONIS DE ORATORE LIBER
 PRIMVS INCIPIT EV MAR. TVLLII CICERONIS DE ORA-
 TORE LIBER PRIMVS INCIPIT R *Titulus deest* OPU || ⁵ sine
 u. ad otio L om. M || ⁶ ac fuit tempus illud cum L (*pr. Pichon* 367
*Stroux*² 104–107 collato *Inv.* 1, 2; *Fam.* 10, 3, 3, *Mil.* 69) ac fuit
 quod M unde ac fuit qui vel ac fuit quidem vel ac nunc quidem
 vel fuit quidem cum § ac fuit cum idem *Friedrich*² || ⁸ conces-
 sum M concessum esse L || ¹⁰ decursu L cursu M | et iam *Orelli*,
Wex, sed cf. 1, 64, *Cluent.* 84 et iam <propinquo> *Muther* 605 at
 cf. *Cima*³ | <iam> flexu *Earle* fluxu §

graves communium temporum tum varii nostri casus fefellerunt. nam qui locus quietis et tranquillitatis plenissimus fore videbatur in eo maximae moles molestiarum et turbulentissimae tempestates extiterunt, neque vero nobis cupientibus atque exoptantibus fructus otii datus est ad eas 5 artis quibus a pueris dediti fuimus celebrandas inter nosque reolendas. nam prima aetate incidimus in ipsam perturbationem disciplinae veteris et consulatu devenimus in medium rerum omnium certamen atque discrimen et hoc tempus omne post consulatum obiecimus iis fluctibus qui per nos a communi peste depulsi in nosmet ipsos redundarent. sed tamen in eis vel asperitatibus rerum vel angustiiis temporis obsequar studiis nostris et quantum mihi vel fraus inimicorum vel causa amicorum vel r(es) p(ublica) tribuet otii ad scribendum potissimum confe- 15 ram. tibi vero, frater, neque hortanti deero neque roganti, nam neque auctoritate quisquam apud me plus valere te potest neque voluntate. ac mihi repetenda est veteris cuiusdam memoriae non sane satis explicata recordatio sed ut arbitror apta ad id quod requiris ut cognoscas quae viri omnium eloquentissimi clarissimique senserint de omni ratione dicendi. vis enim ut mihi saepe dixisti, quoniam quae pueris aut adolescentulis nobis ex

8 disciplinae veteris cf. *Altevogt* 2–12, *Mauch* 55 sq.

5 cf. 2, 22 otii fructus || 11 *Sest.* 43 a rei publicae peste depelli || 19 *Ad Quint.* 2, 2, 1 recordationem . . . memoriae

[M = HE L = VOPUR] || 2 plenissimus L plenissi H¹ plenissime H² E plenus ζ *Bake* || 3 fore *del.* V² | moles L om. M || 4 vero <umquam> *Bake* || 5 exoptantibus EH² optantibus H¹ L || 7 nam MV^m et L nam et *Stangl*¹² nam <postea quam> *Muther* 605 at cf. *Courbaud*¹ 137 || 8 <in> cons. *Lamb.* || 10 et *secl.* *Muther* 605, at cf. *Courbaud*¹ 137 | iis scripsi his L eis *Wilkins Courbaud* om. M *secl.* *Friedrich Costa* || 12 redundarent C redundarunt V² ζ || 14 causa MV causae OPUR || 16 hortanti ex hortante *corr.* M | roganti ex rogante *corr.* M || 17.18 valere te M te valere L || 19 sane L om. M | explicatae *Harless* || 23 quoniam *del.* *Schöne* | quae C quaedam *Lamb del.* *Rubner* | ex L aut ex M

- commentariolis nostris inchoata ac rudia exciderunt vix hac aetate digna et hoc usu quem ex causis quas diximus tot tantisque consecuti sumus, aliquid isdem de rebus politius a nobis perfectiusque proferri, solesque non numquam hac de re a me in disputationibus nostris dissentire quod ego eruditissimorum hominum artibus eloquentiam contineri statuam, tu autem illam ab elegantia doctrinae segregandam putes et in quodam ingenii atque exercitationis genere ponendam.
- 10 Ac mihi quidem saepenumero in summos homines ac 6
summis ingeniis praeditos intuenti quaerendum esse visum est quid esset cur plures in omnibus artibus quam in dicendo admirabiles extitissent. nam quocumque te animo et cogitatione converteris, permultos excellentis in
15 quoque genere videbis non mediocrium artium sed prope maximarum. quis enim est qui si clarorum hominum scientiam rerum gestarum vel utilitate vel magnitudine metiri velit, non anteponat oratori imperatorem? quis autem dubitet quin belli duces ex hac una civitate praestantissimi
20 mos paene innumerabiles, in dicendo autem excellentis vix paucos proferre possimus? iam vero consilio ac sententia qui regere ac gubernare rem p(ublicam) possent multi 8

1 commentariolis: *F. Boehmer, Hermes 81 (1953) 230 adn.* 2 | rudia: *Altevogt 43-45* || 3 politius: *Altevogt 38-42* || 6 eruditissimorum: *Altevogt 30-35* || 7 elegantia doctrinae: *Altevogt 12* || 15-16 artium . . . maximarum: *Schulte 41 sq.*

18 non anteponat: *cf. Brut. 256*

[M = HE L = VOPUR] 1 <sint> vix *Orelli* vix <sunt> *Sorof* | vix <videntur> *Klotz² Firmani* || 2 hac <sint> *Schuetz* digna <sunt> *Piderit* | usu <sunt> *Stangl at cf. Busch 14, Courbaud¹ 138* || 6 eruditissimorum L prudentissimorum M || 10 in *del. H¹E¹ Bake Kayser* || 12 quid esset *om. H¹ add. H²* | artibus L (*cf. Pichon 369*) rebus M || 13 nam MV² ac LN^v | quocumque MPN quoque VOURN^v || 16 est enim *cf. Rom* | qui HVU quin E quin OPR | excellentiam *Kayser at cf. Adler¹ 6* || 17 utilitate L -em M | magnitudine L -em M || 19 praest. ex h. una civitate *Rom* || 21 sententia LN^v (*cf. 2, 35 Cato maior 19*) sapientia MV² || 22 possent LN^v *pr. Ammon Bursians Jhb. 1909, 112 sq.* possint MV²N

nostra plures patrum memoria atque etiam maiorum
 extiterunt, cum boni per diu nulli, vix autem singulis aeta-
 tibus singuli tolerabiles oratores invenirentur. ac ne qui
 forte cum aliis studiis quae reconditis in artibus atque in
 quadam varietate litterarum versentur magis hanc di- 5
 cendi rationem quam cum imperatoris laude aut cum boni
 senatoris prudentia comparandam putet, convertat ani-
 mum ad ea ipsa artium genera circumspiciatque qui in iis
 floruerint quamque multi: sic facillime quanta oratorum
 sit et semper fuerit paucitas iudicabit. neque enim te 10
 fugit laudandarum artium omnium procreatricem quan-
 dam et quasi parentem eam quam φιλοσοφίαν Graeci
 vocant ab hominibus doctissimis iudicari, in qua difficile
 est numerare quot viri quanta scientia quantaque in suis
 studiis varietate et copia fuerint qui non una aliqua in re 15
 separatim elaborarint, sed omnia quaecumque possent vel
 scientiae pervestigatione vel disserendi ratione compren-
 10 derint. quis ignorat ii qui mathematici vocantur quanta in
 obscuritate rerum quam recondita in arte et multiplici

10 de § 9 Steidle 40 || 13 doctissimis: Altevogt 28

2-3 cf. 1, 128; Brut. 333 vix singulis aetatibus binos oratores
 laudabiles constitisse || 12 Tusc. I, 64 philosophia . . . omnium
 mater artium

[M = HE L = VOPUR] 3 qui MV¹OPRN^v quis V²UN^ξ ||
 4 in¹ om. MR || 5 quadam L quā M¹ aliqua M² | versantur Kay-
 ser || 7 <qui> convertat^ξ Rom Cima, pr. Luterbacher <is> conv.
 Bake || 8 ad ea MV² et ea L | circumspiciatque qui M circum-
 spiciat quique L || 9 floruerunt E¹^ξ (corr. E²) florent Richard |
 quamque C quāquā E¹ quam^ξ | multi sic LM² multis sic M¹
 multi sint^ξ multi sint: sic Bake, alii || 10 et semper H etiam
 semper E semperque L || 11 laudandarum artium omnium L om-
 nium laudatarum artium MV² || 14 numerare M (cf. 2, 137; Deiot.
 12; de nat. deor. 3, 81) enumerare L || 15 non una a. i. re M non
 a. i. re una L || 16 elaborarint L elaborasse M elaborassent^ξ |
 possent M essent L || 17 scientia et pervestigatione Schuetz alii at
 cf. Adler¹ 6 | disserendi M describendi VO U describendi P scri-
 bendi R | comprehenderint H¹ comprehenderint H²EV²U² com-
 prehenderent V¹OPU comprehenderet R || 19 quam L et quam
 MU

subtilique versentur? quo tamen in genere ita multi perfecti homines extiterunt, ut nemo fere studuisse ei scientiae vehementius videatur quin quod voluerit consecutus sit. quis musicis, quis huic studio litterarum quod profi-
 5 tentur ei qui grammatici vocantur penitus se dedit quin omnem illarum artium paene infinitam vim et materiem scientia et cognitione comprehenderit? vere mihi hoc videor 11
 esse dicturus, ex omnibus iis quiqui in harum artium liberalissimis studiis sint doctrinisque versati minimam
 10 copiam poetarum egregiorum extitisse. atque in hoc ipso numero in quo perraro exoritur aliquis excellens, si diligenter et ex nostrorum et ex Graecorum copia comparare voles, multo tamen pauciores oratores quam poetae boni
 15 reperientur. quod hoc etiam mirabilius debet videri, quia 12
 ceterarum artium studia fere reconditis atque abditis e fontibus hauriuntur, dicendi autem omnis ratio in medio posita communi quodam in usu atque in hominum more et sermone versatur, ut in ceteris id maxime excellat quod longissime sit ab imperitorum intellegentia sensuque

15 — p. 6, 3 ceterarum — abhorrere *Iul. Vict. RL 420, 25-32* ||
 16 — p. 6, 17 omnis vero (*sic*) ratio dicendi communi quodam est in medio posita, in usu — consequebantur *K § 401 (p. 488 Schw.)*

[**M = HE L = VOPUR**] 1 subt-**EPRU** || suptilique **H¹VOV**
 2 ei scientiae **L** inscientiae **H¹** scientiae **H²E** (*post scientiae sp. 2 lit. vacuum H*) || 4 musicus *Rom* || 5 ei **M** hi **LH²** | dedit **M** (*lectio melior propter clausulam*) dedit **L** || 6 materiem **MR** materiam **L** || 7 scientia et cognitione **L** scientiae cogitatione **M** ||
 8 quiqui *Stroux² 108sq.* qui **MUR** quisqui **V^vOP** (*ex quisquis correctum*) || 10 egregiorum **C** (*iure def. Courbaud¹ 139, Cima²*) et oratorum *Hense* (et oratorum) egr. *Stangl¹ del. Bake* || 10. 11 atque hunc ipsum numerum *Bake* in **C** cum *Sorof⁴, del. Kayser* ||
 11 in quo **C** cum *Rubner²* | exoriatur *Rubner²* || 13 oratores **L om. M** (*add. E³*) | quam poetae *secl. Kayser at cf. Sorof² 3* || 14 reperiuntur **O** reperirentur **P¹** (*corr. P²*) || 15 artium **C** rerum *Lag 32, Vassis¹* | <e> rec. *Sorof* | e **L om. M** *Iul. Vict. secl. Ellendt* ||
 16 auriuntur **O^v** | omnis vero r. d. c. q. i. m. **K** || 17 posita <ita> *Earle* | <quoque> atque **K** | in hominum more **EL** in hominū ore **H** (*in ras. certe non fuit m*) hominum in more *Iul. Vict.* in h. ore *Mueller, Koch, Reid alii*, in omnium ore *Pluygers* || 18 ceteris <artibus> *Iul. Vict.* ceteris <autem> **K** | <necesse est> excellat **K**

diiunctum, in dicendo autem vitium vel maximum sit a
 vulgari genere orationis atque a consuetudine communis
 4 sensus abhorrere. ac ne illud quidem vere dici potest aut
 13 pluris ceteris artibus inservire aut maiore delectatione aut
 spe uberiore aut praemiis ad perdiscendum amplioribus 5
 commoveri. atque ut omittam Graeciam quae semper
 eloquentiae princeps esse voluit atque illas omnium doctri-
 narum inventrices Athenas in quibus summa dicendi vis
 et inventa est et perfecta, in hac ipsa civitate profecto
 nulla umquam vehementius quam eloquentiae studia vi- 10
 14 guerunt. nam posteaquam imperio omnium gentium con-
 stituto diuturnitas pacis otium confirmavit, nemo fere
 laudis cupidus adulescens non sibi ad dicendum studio
 omni enitendum putavit. ac primo quidem totius rationis
 ignari qui neque exercitationis ullam viam neque aliquod 15
 praeceptum artis esse arbitrarentur, tantum quantum
 ingenio et cogitatione poterant consequerentur. post au-
 tem auditis oratoribus Graecis cognitisque eorum litteris
 adhibitisque doctoribus incredibili quodam nostri homines
 15 dicendi studio flagraverunt. excitabat eos magnitudo ac 20
 varietas multitudoque in omni genere causarum, ut ad
 eam doctrinam quam suo quisque studio consecutus esset

3 de §§ 13–18 Leeman 115 || 7 doctrinarum inventrices: *Altevogt* 13

1–3 in dicendo — abhorrere *Quint. 8 proem. 25* || 8 cf. *Brut. 39; 49*

[M=HE L=VOPUR] 1 diiunctum MVO^vPR disiunctum O U
Iul. Vict. | dicundo M dicendo LK *Quint. Iul. Vict.* | autem om.
Quint. | sit L *Iul. Vict.* est MK esse *Quint.* || 4 artibus L om. MK
secl. Friedrich || 5 uberiore L liberiore M an liberiore specie *Friedrich*
 | ac praemiis Wex at cf. *Sorof*² || 6 atque C *secl. Kayser* nam-
 que Lamb^{al} Adler | ut om. K || 7 eloquentiae L eloquentia || H
 (in ras. fuit e) eloquentia EK || 10 nulla — quam L om. MK ||
 11 nam del. E² || 12–14 nemo — putavit L om. MK || 15 viam L
 pr. Cima alii vim MV² || 16 esse om. *Rom exp. V*² || 18 eorum l.
 adhibitisque L om. M || 20 dicendi C Courbaud Sutton discendi
 anonymi docti ap. Lamb alii | ac L om. M at cf. *Pichon 366* et
Richard Sutton || 22 suo quisque M quisque suo L | consecu-
 tus LHE² assecutus E¹ U² Sutton adsecutus V² Cima

adiungeretur usus frequens qui omnium magistrorum
praecepta superaret. erant autem huic studio maxima
quae nunc quoque sunt exposita praemia vel ad gratiam
vel ad opes vel ad dignitatem, ingenia vero, ut multis
5 rebus possumus iudicare, nostrorum hominum multum
ceteris hominibus omnium gentium praestiterunt. quibus 16
de causis quis non iure miretur ex omni memoria aetatum
temporum civitatum tam exiguum oratorum numerum
inveniri?

10 Sed nimirum maius est hoc quiddam quam homines
opinantur et pluribus ex artibus studiisque collectum. 5
quid enim quis aliud in maxima discentium multitudine
summa magistrorum copia praestantissimis hominum in-
geniis infinita causarum varietate amplissimis eloquentiae
15 propositis praemiis esse causae putet nisi rei quandam
incredibilem magnitudinem ac difficultatem? est enim et 17
scientia comprehendenda rerum plurimarum sine qua ver-
borum volubilitas inanis atque inridenda est et ipsa oratio
conformanda non solum electione sed etiam constructione
20 verborum et omnes animorum motus quos hominum ge-
neri rerum natura tribuit penitus pernoscendi, quod om-
nis vis ratioque dicendi in eorum qui audiunt mentibus
aut sedandis aut excitandis expromenda est. accedat eo-

6 de §§ 16-23 Kroll¹ 576-8 || 19.20 constructione verborum:
Stegemann 1083 sq.

1-2 adiungeretur - superaret Non. 230, 35 (propter usus) |
adhibeatur (sic) - superabit (sic) Iul. Vict. RL 443, 27 || 10 cf.
3, 84, Plato Gorgias 448c || 14.15 Brut. 182 maximis praemiis elo-
quentiae propositis || 17.18 or. 53 flumen . . . verborum volubili-
tasque || 19 constructione verborum cf. Rhet. ad Her. 4, 18; Brut.
272 || 23 - p. 8, 5 accedat - negligenda est K § 401 (p. 488
Schw.)

[M = HE L = VOPUR] 2 superabit Iul. Vict. || 5 indicare U² ||
6 hominibus C del. Ernesti def. Heusinger ad Off. 1, 7 || 7 iure
om. O¹P || 10 nimirum L (pr. Ammon) enim M || 12 quid enim
quis M quis enim L quid enim aliud Rom || 14 causarum L om. M |
amplissimae R || 17 comprehendenda M¹ comprehendenda M²L ||
19 confirmanda P¹R || 20 animorum M U om. V¹ OPR (add. V²) ||
23 expromenda MV² exprimenda LH³ (pr. Bornecque¹)

dem oportet lepos quidam facetiaeque et eruditio libero
 digna celeritasque et brevis et respondendi et lacessendi
 18 subtili venustate atque urbanitate coniuncta. tenenda
 praeterea est omnis antiquitas exemplorumque vis neque
 legum ac iuris civilis scientia neglegenda est. nam quid ego 5
 de actione ipsa plura dicam quae motu corporis, quae
 gestu, quae vultu, quae vocis conformatione ac varietate
 moderanda est? quae sola per se ipsa quanta sit histrio-
 num levis ars et scaena declarat in qua cum omnes in oris
 et vocis et motus moderatione elaborant, quis ignorat 10
 quam pauci sint fuerintque quos animo aequo spectare
 possimus? quid dicam de thesauro rerum omnium memo-
 ria? quae nisi custos inventis cogitatisque rebus et verbis
 adhibeatur, intellegimus omnia, etiam si praeclarissima

1.2 eruditio libero digna: *L. Valmaggì Boll. di fil. class.* 16, 49 sq.
Barwick 13–17 || 3–5 *Vogt* 7 || 3 urbanitate: *Franck, De vocis*
urbanitas apud Ciceronem vi atque usu Berlin-Gotha 1932 || 4 an-
 tiquitas: *Plumpe* 47 sq. | exemplorumque vis: *Schönberger* 8 sqq.

1–2 libero digna: 1, 72, *Pis.* 22 *Fin.* 5, 17, 47. *Lael.* 89 || 3–5 cf.
 1, 159; 201; 256; or. 120; part. or. 96 || 7 sq. cf. *Cic. Brut.* 239,
 or. 55 || 12–p. 9, 1 quid – peritura *Iul. Vict. RL* 440, 12 | *Rhet.*
ad Her. 3, 28 ad thesaurum inventorum atque ad omnium par-
 tium rhetoricae custodem memoriam. *Aug. Rhet. RL* 137, 6 M. Tullius
 . . . hoc ut opinor modo: „venio nunc ad thesaurum rerum
 omnium memoriam“ *Alb. RL* 545, 37: M. Tullius dicit: „thesau-
 rus est omnium rerum memoria“ | memoria: 2, 350–360; *Rhet.*
ad Her. 3, 28–39; *Brut.* 217–219, 227. 265. 301. part. or. 26 ||
 13 – p. 9, 1 quae – peritura *Aug. Rhet. RL* 137, 6 sqq. *Alb. RL* 545, 37

[M = H E L = V O P U R] 1 facetiaeque O | liberior P¹ (corr. P²) ||
 4 est C om. *Rom. secl. Piderit* | neque legum O P R U om. V¹ neque
 ius legum M V² *Rom* neque vis legum K || 5 ac C aut 5 V² *Rom*
Richard Sutton || 6 plura secl. *Bake* || 7 informatione *Ellendt* ||
 10 et² L om. M | elaborant L (pr. *Pichon* 367 *Herthel* 3 propter
sensum et clausulam) laborent M | ignorat L -et M (pr. *Friedrich*² 16 *Cima Costa*) || 12 thesauro V O V thesauro M O P U R *Iul.*
Vict. | omnium rerum *Iul. Vict. Alb.* || 13 inventis cogitatisque
 H² E L (cogitisque H¹) inventis cogitatisque 5 *Pearce* inventis or-
 dinatisque *Aug.* inventis conlocatisque *Kayser Herthel at cf.* 2, 355
 cogitatis inventisque *Iul. Vict.* | et verbis om. *Aug.* verbis et
 rebus *Rom* || 14 praeclara *Iul. Vict. Alb.*

fuerint in oratore, peritura. quam ob rem mirari desina- 19
 mus quae causa sit eloquentium paucitatis, cum ex illis
 rebus universis eloquentia constet quibus in singulis
 elaborare permagnum est, hortemurque potius liberos
 5 nostros ceterosque quorum gloria nobis et dignitas cara
 est, ut animo rei magnitudinem complectantur neque eis
 aut praeceptis aut magistris aut exercitationibus quibus
 utuntur omnes, sed aliis quibusdam se id quod expetunt
 consequi posse confidant. ac mea quidem sententia nemo 6
 10 poterit esse omni laude cumulatus orator, nisi erit omnium
 rerum magnarum atque artium scientiam consecutus.
 etenim ex rerum cognitione efflorescat et redundet oportet oratio; quae nisi subest res ab oratore percepta et
 cognita, inanem quandam habet elocutionem et paene
 15 puerilem. neque vero ego hoc tantum oneris imponam no- 21
 stris praesertim oratoribus in hac tanta occupatione urbis
 ac vitae, nihil ut iis putem licere nescire, quamquam vis
 oratoris professioque ipsa bene dicendi hoc suscipere ac

9-14 Kroll¹ 556 sq., E. Gilson Phoenix 7 (1953) 1-19

1 desinamus igitur mirari quae (sic) — permagnum est K § 402 (p. 489 Schw.) || 9-11 mea — consecutus Quint. 2, 21, 4 | 9sq.: cf. 3, 121 || 12-15 etenim — puerilem K § 402 (p. 489 Schw.) | ex rerum — puerilem Iul. Vict. RL 374, 11 || 13 Claudianus Mame-
 mercus De statu animae 2, 7 (CSEL 11, 123, 19) cui nisi subest
 res || 17 — p. 10, 2 quamquam — dicatur Quint. 2, 21, 5

[M = HE L = VOPUR] 1 fuerint C Iul. Vict. Alb sint Aug. |
 desinamus igitur mirari quae K || 2 paucitas K || 2.3 ex illis
 rebus L (O^v) ex illius rebus O¹ ex iis rebus MV² ex multis cau-
 sis K || 3 quibus in L in quibus MK || 4 hortamurque R || 6 eis
 (se) Kayser || 8 se id L om. M (ante quod ras. 3 litt. H) secl.
 Kayser || 10 esse poterit Quint. || 11 magnarumque Rom ||
 12 efflorescat OPR Iul. Vict. editores exfl. VU florescat MK (flo-
 rascet E¹) Courbaud, ecf. Friedrich || 12 oportet om. Iul. Vict. ||
 13-15 quae — puerilem secl. Kayser || 13 quae C ac Iul. Vict. |
 subest res L sit MKV² sint 5 Ellendt Firmani Costa res sit Iul.
 Vict. subsit res Lamb (pr. Stangl³ 13) res est Stangl || 14 habet
 elocutionem et C elocutionem existere ac Iul. Vict. habet locutio-
 nem et Ammon || 15 hoc ego Rom | hoc del. Lamb Schuetz || 17 (non)
 nihil V² | quamquam vis LH¹ quamvis H²E || 18 professioque
 LH¹E² perfectioque H²E¹

- polliceri videtur, ut omni de re quaecumque sit proposita
 22 ornate ab eo copioseque dicatur. sed quia non dubito quin
 hoc plerisque immensum infinitumque videatur, et quod
 Graecos homines non solum ingenio et doctrina sed etiam
 otio studioque abundantis partitionem iam quandam 5
 artium fecisse video neque in universo genere singulos
 elaborasse, sed seposuisse a ceteris dictionibus eam partem
 dicendi quae in forensibus disceptationibus iudiciorum aut
 deliberationum versaretur et id unum genus oratori reli-
 quisse, non complectar in his libris amplius quam quod 10
 huic generi re quaesita et multum disputata summorum
 23 hominum prope consensu est tributum, repetamque non
 ab incunabulis nostrae veteris puerilisque doctrinae quen-
 dam ordinem praeceptorum, sed ea quae quondam accepi
 in nostrorum hominum eloquentissimorum et omni digni- 15
 tate principum disputatione esse versata. non quo illa
 contemnam quae Graeci dicendi artifices et doctores reli-
 querunt, sed cum illa pateant in promptuque sint omni-
 bus neque ea interpretatione mea aut ornatius explicari
 aut planius exprimi possint, dabis hanc veniam, mi frater, 20
 ut opinor, ut eorum quibus summa dicendi laus a nostris
 hominibus concessa est auctoritatem Graecis anteponam.
 7
 24 Cum igitur vehementius inveheretur in causam prin-
 cipum consul Philippus Drusique tribunatus pro senatus

16 disputatione Zoll 52–56 || 16–22 Laurand 12 || 23 de
 §§ 24–29; Ruch 197–199; Zoll 96; 99

5 Arch. 2, 3 otium ac studium

[M = HE L = VOPUR] 1 videtur C (Ov) (pr. Sorof² 5)
 videatur OV² § cod. Bernensis Quint. Klotz¹ Firmani | videntur
 cod. Ambrosianus Quint. | posita Lag 32 Lamb || 2 ornate ab eo M
 ab eo ornate L || 5 iam M om. L Cima at cf. Stangl⁷ 55 || 6 artium
 secl. Firmani | fecisse video L om. M || 9 deliberationibus I. H.
 Voss ap. Orellium || 11 re quaesita L requisita M¹ requisitum
 H³E²P² § | disputata LM¹ disputatum H³E²P² § || 13 nostrae C
 iuxta V²R || 16 quo C quod § Ellendt Sutton || 18 quom M cum^{quom} V
 cum OPUR quoniam Rom || 20 possint M possent VU² possent
 OPU¹R | mi MU mihi V mihi OPR || 22 anteponam MV²U² ante-
 ponamus V¹OPU¹R

auctoritate susceptus infringi iam ac debilitari videretur,
 dici mihi memini ludorum Romanorum diebus L. Crassum
 quasi colligendi sui causa se in Tusculanum contulisse.
 venisse eodem, socer eius qui fuerat, Q. Mucius dicebatur
 5 et M. Antonius homo et consiliorum in re publica socius
 et summa cum Crasso familiaritate coniunctus. exierant 25
 autem cum ipso Crasso adulescentes et Drusi maxime fa-
 miliares et in quibus magnam tum spem maiores natu
 dignitatis suae conlocarent, C. Cotta qui tum tribunatum
 10 pl(ebis) petebat, et P. Sulpicius qui deinceps eum magi-
 stratum petiturus putabatur. hi primo die de temporibus 26
 deque universa re publica, quam ob causam venerant,
 multum inter se usque ad extremum tempus diei colloqui
 sunt. quo quidem in sermone multa divinitus a tribus illis
 15 consularibus Cotta deplorata et commemorata narrabat,
 ut nihil incidisset postea civitati mali quod non inpendere
 illi tanto ante vidissent. eo autem omni sermone confecto 27
 tantam in Crasso humanitatem fuisse, ut cum lauti accu-
 buissent, tolleretur omnis illa superioris tristitia sermonis

14 sermone: Zoll 49-51 || 18 humanitatem J. Heinemann, *Humanitas RE Supplb.* 5 282 sqq; Harder 291-316; Harder¹ 64-74; O. E. Nybakken, *Humanitas Romana, Transactions and Proceedings of the Am. Phil. Ass.* 70 (1939) 396; Altevogt 57-59; F. Klingner, *Humanität u. Humanitas, Godesberg* 1947; V. Rugg, *Cicero und der Humanismus, Zürich* 1946; G. Vanella, *L'humanitas della concezione oratoria e storiografica di Cicerone, Napoli* 1947; R. Du-maine *REL* 27 (1949) 42-44; J. Meyer, *Humanitas bei Cicero, Diss. Freiburg* 1950; H. Hafer, *Die römische Humanitas, Neue Schweizer Rundschau* 21 (1954) 729 sq.; Zoll 128-137

[M = HE L = VOPUR] 1 ac debilitari L debilitarique MR ||
 2 mihi MR om. VOPU Ald memini mihi R memini dici mihi Rom ||
 4 socer M socerum L | eius qui C qui eius I. H. Voss ap. Orellium |
 fuerat L fuerit M Pol Pearce fuisse V² § Rom Ernesti || 7 ad. duo
 Drusi Steph duo ad. Drusi Junt || 9 conlocarent MPUR -arant
 VO Bake at cf. Lebreton 312 | tum L om. M secl. Kayser alii ret.
 Cima Richard | tribunatum C tribunus V^{2m} § || 10 petebat L
 -batur M § V² || 11 temporibus M temporibus illis L Richard Sutton |
 illis del. Ellendt alii || 14 in L om. M del. Ellendt at cf. Cima a. l. |
 <ita> div. Earle | <et> a R || 15 fortasse communita Reid || 16 mali
 civitati E. || 19 superioris MU² superior L

- 28 eaque esset in homine iucunditas et tantus in loquendo
 lepos, ut dies inter eos curiae fuisse videretur, convi-
 vium Tusculani. postero autem die cum illi maiores natu
 satis quiescent et in ambulationem ventum esset, dicebat
 tum Scaevolam duobus spatiis tribusve factis dixisse: 5
 „Cur non imitatur Crasse Socratem illum qui est in
 Phaedro Platonis? nam me haec tua platanus admonuit
 quae non minus ad opacandum hunc locum patulis est
 diffusa ramis quam illa cuius umbram secutus est Socra-
 tes, quae mihi videtur non tam ipsa acula quae describi- 10
 tur quam Platonis oratione crevisse, et quod ille durissi-
 mis pedibus fecit, ut se abiceret in herba atque ita illa
 quae philosophi divinitus ferunt esse dicta loqueretur, id
 meis pedibus certe concedi est aequius.“
 29 Tum Crassum „immo vero commodius etiam“ pulvi- 15
 nosque poposcisse et omnis in iis sedibus quae erant sub
 8 platano consedisce dicebat. ibi ut ex pristino sermone rela-
 xarentur animi omnium, solebat Cotta narrare, Crassum
 sermonem quandam de studio dicendi intulisse.
 30 Qui cum ita esset exorsus non sibi cohortandum Sul- 20
 picium et Cottam sed magis utrumque conlaudandum

20 de §§ 30–34 Kroll¹ 578. Weidner 67–69. Prümmer 51–52.
 Schulte 9–27; 46–58. Perret 172. Smethurst 273–283; A. Guille-
 min¹ 185; Michel 103 sq.; Barwick 17 sq.

7 cf. Plato *Phaedr.* 229 A, 230 B || 8–9 patulis . . . ramis =
 ἀμφιλαφής (*Phaedr.* 230 B) || 11.12 durissimis pedibus = ἀνυπό-
 δητος (*Phaedr.* 229 A; *Xenophon Mem.* 1, 6, 2)

[M = HE L = VOPUR] 1 in homine C in omni re *Eussner* |
 tantus om. V (sp. 2 litt. vac.) | loquendo M iocando L (pr. *Lang-*
*gen*¹ 5, *Pichon* 369 alii) || 4 et M om. L del. *Madvig ap. Henrich-*
senum | esset MRV² (pr. *Lamb Sorof*² 1) esse VOPU (pr. *Madvig*
ap. Henrichsenum) | dicebat C del. V² *Lamb alii* (ret. *Firmani Ri-*
chard) || 4.5 dicebat tum secl. *Kayser* || 7 admonet *Bake* || 9 dif-
 fusa est Rom | acula MV^vOV^vUR aquula OPV² || 10 quae² MU²
 qua L || 11 et MV^m sed V^vOPUR (pr. *Dziatzko* 363) || 12 her-
 bam § *Lamb* (at cf. *Ov. Her.* 7, 1) | illa L om. M § *Rom secl. Fried-*
rich ret. Cima Richard Sutton || 13 feruntur V² || 15 Crassum <di-
 xisse> M² | pulvinos V || 16 iis § suis M his L || 17 dicebat C del.
 § V² *Lamb Schuetz* || 18 sol. C. n. Crassum exp. V²

videri, quod tantam iam essent facultatem adepti, ut non aequalibus suis solum anteponerentur sed cum maioribus natu compararentur „neque vero mihi quicquam“ inquit „praestabilius videtur quam posse dicendo tenere hominum mentis, adlicere voluntates, impellere quo velit, unde autem velit deducere. haec una res in omni libero populo maximeque in pacatis tranquillisque civitatibus praecipue semper floruit semperque dominata est. quid enim est aut tam admirabile quam ex infinita multitudine hominum existere unum, qui id quod omnibus natura sit datum vel solus vel cum perpauca facere possit? aut tam iucundum cognitu atque auditu quam sapientibus sententiis gravibusque verbis ornata oratio et polita? aut tam potens tamque magnificum quam populi motus iudicium cum religiones senatus gravitatem unius oratione converti? quid tam porro regium tam liberale tam munificum quam opem ferre supplicibus, excitare adflictos, dare salutem, liberare periculis, retinere homines in civitate? quid autem tam necessarium quam tenere semper arma, quibus vel tectus ipse esse possis vel provocare improbos

16 ad §§ 32-35 Philippson 417; Hubbel 39; Kroll³ 1085 ||
17 opem ferre: Steidle 28 adn. 1

3-6 neque - deducere K § 406 (p. 490 Schw.) || 6 - p. 14, 1 cf. 2, 33 sqq.; Tac. dial. 5, 4-6 || 8-11 quid - possit K § 406 (p. 490 Schw.) || 16 ad §§ 32-34 cf. De inv. 1, 2-5, Isocr. or. 3, 5-8; 15, 253-7; 4, 48 || 16-18 quid tam - periculis K § 407 (p. 490 Schw.) || 17 cf. § 169 adflictos excitet || 20 sq. cf. § 202; 2, 35; Leg. 1, 62

[M = HE L = VOPUR] 1 tantam MV² U² R² t̄m V^v tantum OPR¹ U¹ facultatem MUR facultatē V^v facultatum OPU¹ || 3 n. v. m. q. i. M n. v. m. q. K n. v. i. m. q. OPUR neque vero inquit q. V n. m. v. q. i. § || 5 <coetus> mentis § V² def. Stangl⁷ 5 at cf. Sorof¹ || 7 maximeque L maxime M Costa || 9 hominum multitudine § Lamb || 11 perpauca HE² L (def. Lochmüller 4-12) paucis EV² § Cima Costa Richard || 12 sapientibus M -tissimis L || 13 ornata LH¹ exornata H² E | polita C perp. § V² || 14 tamque C atque Rom | iudicium EU || 16 tam porro MKV² porro tam L || 20 tectus del. Courbaud | esse del. Courbaud | vel² del. Courbaud | protegere Tittler || 20 improbos L (cf. Div. in Caec. 70) integros M Tittler integer Vassis¹ 32 integer reos Deiter iniquos Stangl⁷ infestos Meusel integer improbos Mueller improbos del. Bake

- vel te ulcisci lacessitus? age vero ne semper forum sub-
sellia rostra curiamque meditare, quid esse potest in otio
aut iucundius aut magis proprium humanitatis quam ser-
mo facetus ac nulla in re rudis? hoc enim uno praestamus
vel maxime feris, quod conloquimur inter nos et quod ex- 5
- 33 primere dicendo sensa possumus. quam ob rem quis hoc
non iure miretur summeque in eo elaborandum esse ar-
bitretur, ut quo uno homines maxime bestiis praestent in
hoc hominibus ipsis antecellat? ut vero iam ad illa summa
veniamus, quae vis alia potuit aut dispersos homines 10
unum in locum congregare aut a fera agrestique vita ad
hunc humanum cultum civilemque deducere aut iam
- 34 constitutis civitatibus leges iudicia iura describere? ac ne
plura quae sunt paene innumerabilia consector, compre-
hendam brevi: sic enim statuo, perfecti oratoris mode- 15
ratione et sapientia non solum ipsius dignitatem sed et
privatorum plurimorum et universae rei publicae salutem
maxime contineri. quam ob rem pergite ut facitis, adu-
lescentes, atque in id studium in quo estis incumbite, ut
et vobis honori et amicis utilitati et rei p(ublicae) emo- 20
lumento esse possitis.“

3 sermo: *Barwick* 28–30 || 6 de § 33 *Pallasse* 59 || 13 de § 34
Steidle 28. *Neuhauser* 12 || 16 sapientia: *S. van Riet Rev. Belge*
de Phil. 1941, 783

2–4 quid denique potest esse in otio (*sic*) – rudis K § 408
(490 *Schw.*) || 5–6 et quod – possumus *Non.* 433, 10 (*propter sen-*
sus et sensa) || 9–13 *cf. Sest. 91, nat. deor. 2, 148 (eadem de philo-*
sophia Tusc. 5, 5); *alludit ad locum Quint. 3, 2, 4* || 13–15 ac ne
u. ad brevi Charis. ars gr. 254, 21 B. || 15–18 sic enim – contineri K
§ 408 (*p. 490 Schw.*) || 18–21 *cf. Isocr. or. 15, 174*

[M = HE L = VOPUR] 2 meditare MV² -eris L || 5 et
quod C atque R quod *exp. V² om. Rom* || 6 dicendo L in d. M *fort.*
nos dic. *Friedrich* | possimus § *Rom* || 9 antecellat H¹ E² L -lant
H² E¹ || 11 ad C in *Firmani* || 13 describere EL discribere H¹ (*pr.*
*Friedrich*² 17) || 14 paene *om. Charis.* | comprehendam M² L *Cha-*
ris. comparandam H¹ comparandam E¹ || 15 breviter *Lamb* || 16 ip-
sius MV² U² istius L | sed etiam R || 17 plurimorum L et plur- M |
ut un. R || 18 maximam K || 20 vobis MU nobis L || 21 possit
malit *Friedrich*³ 17 *Firmani*

Tum Scaevola comiter ut solebat „cetera“ inquit „ad-⁹
sentior Crasso, ne aut de C. Laeli soceri mei aut de huius³⁵
generi aut arte aut gloria detraham, sed illa duo Crasse
vereor ut tibi possim concedere: unum quod ab oratori-
5 bus civitates et initio constitutas et saepe conservatas
esse dixisti, alterum quod remoto foro contione iudiciis
senatu statuisti oratorem in omni genere sermonis et
humanitatis esse perfectum. quis enim tibi hoc concesserit³⁶
aut initio genus hominum in montibus ac silvis dissip-
10 tum non prudentium consiliis compulsus potius quam
disertorum oratione delentum se oppidis moenibusque
saepsisse? aut vero reliquas utilitates aut in constituendis
aut in conservandis civitatibus non a sapientibus et forti-
bus viris sed a disertis ornatique dicentibus esse constitu-
15 tas? an vero tibi Romulus ille aut pastores et convenas³⁷
congregasse aut Sabinorum conubia coniunxisse aut fini-
timorum vim repressisse eloquentia videtur, non consilio
et sapientia singulari? quid? in Numa Pompilio, quid? in
Servio Tullio, quid? in ceteris regibus quorum multa sunt
20 eximia ad constituendam r(em) p(ublicam), num quod
eloquentiae vestigium apparet? quid? exactis regibus,
tametsi ipsam exactionem mente non lingua perfectam
L. Bruti esse cernimus, sed deinceps omnia nonne plena

1 comiter: *Heuer Comitatus, facilitas, liberalitas Diss. Münster 1941* | de §§ 35–44 *Prümm 52 sq. Barwick 18–20* || 8 perfectum: *Hubbel 28; Barwick 7 sq.*

[M = HE L = VOPUR] 2 Crasso MV^mP Crasse V^vOP^{2a}L
UR | aut¹C quis⁵ || 4 ut L aut M¹ haud M² ne V² Rom | pos-
sum⁵ || 5 initio M (cf. *Cima ad l.*) ab initio L || 6 contionem U ||
7 omni L om. M || 9 (in) initio V² | dissip- EL dissipatum H ||
10 non prudentium L om. M (non add. M²) | pulsum R || 11 de-
lentum H¹VP²UR delin- EOPV² || 12 aut¹L atque H¹ at H²E |
aut in constituendis aut in conservandis M aut instituendis aut
conservandis L aut in inst. aut in cons. ⁵V² aut i. c. a. i. c. del.
Bake || 13 in del. *Ernesti* | fortibus MOP <a> fort. VUR || 14 or-
nateque M et ornate L *Sutton* || 15 vero MU om. VOPR del.
*Stroux*³ | et M aut L || 16 aut M om. L | conubia L coniugia M ||
18 in L enim H¹ enim in H²E || 19 Tullio M Tullo L || 20 num
quod VU¹ numquid O²U²R num quidem P num MO¹ || 22 lin-
gua non mente *Weber at cf. Brut. 53*

38 consiliorum inania verborum videmus? ego vero si velim
et nostrae civitatis exemplis uti et aliarum, plura profer-
re possim detrimenta publicis rebus quam adiumenta per
homines eloquentissimos importata; sed ut reliqua praeter-
mittam, omnium mihi videor exceptis, Crasse, vobis duo- 5
bus eloquentissimos audisse Ti. et C. Sempronios, quo-
rum pater homo prudens et gravis, haudquaquam elo-
quens, et saepe alias et maxime censor salutis rei publicae
fuit. atque is non accurata quadam orationis copia sed
nutu atque verbo libertinos in urbanas tribus transtulit; 10
quod nisi fecisset, rem publicam quam nunc vix tenemus
iam diu nullam haberemus. at vero eius filii disertis et
omnibus vel naturae vel doctrinae praesidiis ad dicendum
parati cum civitatem vel paterno consilio vel avitis armis
florantissimam accepissent, ista praeclara gubernatrice, 15
ut ais, civitatum eloquentia rem publicam dissipaverunt.
10 quid? leges veteres mosque maiorum, quid? auspicia
39 quibus ego et tu, Crasse, cum magna rei publicae salute
praesumus, quid? religiones et caerimoniae, quid? haec
iura civilia quae iam pridem in nostra familia sine ulla 20
eloquentiae laude versantur, num aut inventa sunt aut
40 cognita aut omnino ab oratorum genere tractata? equi-

1 de § 38 Martinelli¹ 64; Michel 25 et 48 || 1-4 cf. Philipsson
417 || 2 civitatis exemplis Vogt 15 || 12-17 Michel REL 38 (1960)
35 || 17 mosque maiorum: Plumpe 61-69; Guillemin 209-230

1-4 cf. De inv. 1, 1; Quint. 2, 16. || 3.4 publicis - importata
Non. 130, 16 (propter „importatum“) || 16 Phil. 2, 6 reliquias rei
p. dissipavisses

[M = HE L = VOPUR] 1 si MVO^vUR sive O¹P || 3 pos-
sim C possum vel possem § | quam C quae Non || 4 importata HL
inp- E || 6 Sempronios M¹L -ium M² || 8 maxime H¹ -ime H²L
-ima E¹ -imae E² || 9 atque is LM² atquis H¹ adquis E¹ atqui is
Kayser Costa || 10 nutu L nuda^{||} M nuda Rom Pol nude Beck ap.
Ellendt | verbo <liberrimo> Pol || 12 dudum OP || 14 avitis M²L
aviteis M¹ || 16 eloquentia secl. Kayser | dissipaverunt H¹ dis-
sip- H²EL || 17 mosque L (cf. Cat. 1, 28; Pro domo 68, Sest. 98,
Vat 34) moresque MV² || 18 <et> ego UR § Cima Sutton at cf.
Friedrich² 16 | Crasse L om. M secl. Friedrich² 16

dem et Ser. Galbam memoria teneo divinum hominem in dicendo et M. Aemilium Porcinam et C. ipsum Carbonem quem tu adolescentulus perculisti ignarum legum haesitantem in maiorum institutis rudem in iure civili; et haec
 5 aetas vostra praeter te, Crasse, qui tuo magis studio quam proprio munere aliquo disertorum ius a nobis civile didicisti, quod interdum pudeat, iuris ignara est.

Quod vero in extrema oratione quasi tuo iure sumpsisti, 41
 oratorem in omnis sermonis disputatione copiosissime
 10 posse versari, id nisi hic in tuo regno essemus, non tulissem multisque praeissem, qui aut interdicto tecum contendere aut te ex iure manum consertum vocarent, quod in alienas possessiones tam temere inruisses. agerent enim 42
 tecum lege primum Pythagorei omnes atque Democritii
 15 ceterique in <iure> sua physici vindicarent, ornati homines in dicendo et graves, quibuscum tibi iusto sacramento contendere non liceret. urguerent praeterea philosophorum greges iam ab illo fonte et capite Socrate, nihil te de bonis

11 aut interdicto *eqs. Roby*¹ 57 sqq.

12 manum consertum vocarent: *cf. Mur. 26; Varro l. l. 6, 7, 64; Gell. N. A. 20, 10* || 16 *Caec. 97* sacramentum . . . iustum

[M = HE L = VOPUR] 2 M. *om.* U | ipsum *om.* U || 3 perculisti MV^v perp- VO^UR pep- P percuss- *Lag 32* propuls- *Lag 81* || 5 vostra H (*pr. Stroux*² 138 sq.) v^{ra} VVOU nostra EVPRU^m § vestra *Wilkins* || 8 <pro> tuo § *Rom* || 9 omnis MR omni L omni sermone ac *Schuetz* || 10 posse versari L versari posse M | in L a M || 11 praeissem L *Courbaud Firmani Costa Richard* praeessem MU (*pr. Roby*¹) praesto essem *Reid* || 12 manum VOPU¹ manu MP^{a1} U² R *Sutton* || 13 inruisses V irr- MOPUR || 14 lege C *del. Schuetz* | Pythagorei omnes M omnes Pythagorei L | Democritii § *Lag 4* Democriti MR Democritici VOPU || 15 in <iure> sua *Friedrich*² *Harnecker Cima Wilkins Courbaud* in suo C in suo genere *vel* in suo iure *vel* suo iure § in genere suo V² *Rom* suo iure *Lamb* iure suo *Ellendt* sua in iure *Orelli Kayser Soroj* sua iure *Bake* in iure *Piderit Adler* id suum *Seyffert* qui sua *Stroux*³ | vindicarent M vindicarentque L | ornati homines L *om.* M ornati *u. ad graves secl. Friedrich*² 19 | homines *secl. Soroj*⁵ *Lochmüller 12 sq.* || 16 et *del. M*² | quibuscum LM² quibus quom H¹ quibus quem E¹ | iusto sacramento M²V²U² iustum sacramentum M¹L || 17 contenderet VR || 18 Socrate M -is L | te *om. Rom* | de *om. R*

rebus in vita, nihil de malis, nihil de animi permotionibus,
 nihil de hominum moribus, nihil de ratione vitae didicisse,
 nihil omnino quaesisse, nihil scire convincerent; et cum
 universi in te impetum fecissent, tum singulae familiae
 43 litem tibi intenderent; instaret Academia, quae, quic- 5
 quid dixisses, id te ipsum negare cogeret; Stoici vero no-
 stri disputationum suarum atque interrogationum laqueis
 te inretitum tenerent. Peripatetici autem etiam haec ipsa,
 quae propria oratorum putas esse adiumenta atque orna-
 menta dicendi, ab se peti vincerent oportere, ac non solum 10
 meliora sed etiam multo plura Aristotelem Theophrastum-
 que de istis rebus quam omnis dicendi magistros scripsisse
 44 ostenderent. missos facio mathematicos grammaticos
 musicos, quorum artibus vestra ista dicendi vis ne minima
 quidem societate contingitur. quam ob rem ista tanta 15
 tamque multa profitenda Crasse non censeo. satis id est
 magnum, quod potes praestare, ut in iudiciis ea causa,
 quamcumque tu dicis, melior et probabilior esse videatur;
 ut in contionibus et in sententiis dicendis ad persuaden-
 dum tua plurimum valeat oratio; denique ut prudentibus 20
 diserte, stultis etiam vere videre dicere. hoc amplius si
 quid poteris, non id mihi videbitur orator, sed Crassus sua
 quadam propria, non communi oratorum facultate posse.
 11 Tum ille, „non sum“, inquit, „nescius, Scaevola, ista in-
 45

7 *Tusc.* 5, 76 laqueis Stoicorum || 20 denique ut sapientibus
 (sic) — dicere *Aug. Princ. dial.* 9 (*Patr. Lat. Migne* 32, 1415)

[M = HE L = VOPUR] 3 convincentes *Earle Firmani* ||
 6 negare cogeret L necarent E¹ necaret HE² (omisso cogeret)
 scire negaret *Ald Steph* id ipsum negaret *Bornecque*¹ || 9 putas
 esse L putasses M putares esse *Ernesti* || 10 ab se OPUR ap
 se V a se M (cf. *Neue — Wagner II*³ 847 sq.) || 12 istis M his L
Sutton || 15 contingitur C *Sutton* concingitur O² coniungitur 5 V² ||
 quam ob rem ista L (cf. *Stroux*² 151) quam ista M¹ qua ergo
 ista H² que ergo ista E² || 16 profitenda Crasse L profitenda cau-
 sae M¹ profitendi causa est M² | non *del.* H² | id MURV² idem
 V¹OP | est LE¹ esse HE² || 17 potes L potest M || 19 et in sen-
 tentiis EH² et sententiis H¹ ut in sententiis L || 20 prudentibus C
 sapientibus *Aug.* || 21 videre dicere M dicere videaris L videaris
 dicere *Aug. Ernesti* || 22 poteris L poterit M

ter Graecos dici et disceptari solere. audiui enim summos
homines, cum quaestor ex Macedonia venissem Athenas
florente Academia, ut temporibus illis ferebatur, cum
eam Charmadas et Clitomachus et Aeschines optinebant.
5 erat etiam Metrodorus, qui cum illis una etiam ipsum illum
Carneadem diligentius audierat, hominem omnium in di-
cendo, ut ferebant, acerrimum et copiosissimum; vige-
batque auditor Panaeti illius tui Mnesarchus et Peri-
patetici Critolai Diodorus. multi erant praeterea clari in 46
10 philosophia et nobiles, a quibus omnibus una paene voce
repelli oratorem a gubernaculis civitatum, excludi ab om-
ni doctrina rerumque maiorum scientia ac tantum in
iudicia et contiunculas tamquam in aliquod pistrinum
detrudi et compingi videbam. sed ego neque illis adsentie- 47
15 bar neque harum disputationum inventori et principi
longe omnium in dicendo gravissimo et eloquentissimo
Platoni, cuius tum Athenis cum Charmada diligentius legi
Gorgian; quo in libro in hoc maxime admirabar Plato-
nem, quod mihi in oratoribus inridendis ipse esse orator

1 audiui enim: *Hendrickson*¹ 187 | *de* §§ 45-74 *Arnim* 104;
*Kroll*¹ 579-586; *Prümm* 53-56; *Schulte* 60-79; *Perret* 169-189;
Barwick 25-28 || 14 *ad* § 47 *Laurand* 22; *Perret* 183; *Smethurst*
28; *Michel* 96; *Leeman* 206; *Zoll* 137

15 *Tusc. 1*, 48 inventori et principi || 15sq. *cf. or. 62* || 18 *Gor-*
gian: cf. 3, 122

[M = HE L = VOPUR] 2 ex Macedonia *secl. Cima* || 3 quom H¹
cum H² EU² quod L || 4 Charmadas M¹ VOPU Carmadas R Char-
neades M² Charneadas V² || 5 etiam L (*cf. Verr. 1, 53*) om. M *del.*
Ernesti ceteri editores | ipse *Schuetz* || 6 diligentius MV² U² dili-
genter L || 7 ferebant L -bat M -batur § *Ellendt Wilkins* | acerrimum
H¹ -imum H² EL | vigeat *Sutton* || 8 Panaeti R -tii MVO
PU || 9 Critolai Diodorus M Critolaus et Diodorus L | praeclari
Rom Ernesti in ph. praeclari U || 10 paene una H¹ (*corr. H²*) | voce
repelli MV² repelli voce L || 11 <et> excl. V² || 13 pistrinum HE²
VO² PU pristinum E¹ OR || 14 adsentibar VR || 16 omnium M
V² U² hominum L | et eloquentissimo *secl. Ellendt* et elegantissi-
mo *malit Bake* || 17 cuius H² EL quous H¹ | cum Charmada dili-
gentius legi M diligentius legi cum Carmada L (*Carmade V²*) ||
18 Gorgian L -am M | maxime H -ime EL || 19 in L om. MO¹
secl. Kayser alii cf. Lebreton p. 403sq. cf. praeterea 1, 171; 3, 138 ||
19 - p. 20, 1 summus orator O

summus videbatur. verbi enim controversia iam diu torquet Graeculos homines contentionis cupidiores quam
 48 veritatis. nam si quis hunc statuit esse oratorem, qui tantummodo in iure aut in iudiciis possit aut apud populum aut in senatu copiose loqui, tamen huic ipsi multa tribuat et concedat necesse est. neque enim sine multa pertractatione omnium rerum publicarum neque sine legum moris iuris scientia neque natura hominum incognita ac moribus in iis ipsis rebus satis callide versari et perite potest. qui autem haec cognoverit, sine quibus ne illa quidem minima in causis quisquam recte tueri potest, quid huic abesse poterit de maximarum rerum scientia? sin oratoris nihil vis esse nisi composite ornate copiose loqui, quaero, id ipsum qui possit adsequi sine ea scientia quam ei non conceditis? dicendi enim virtus, nisi ei qui dicet et
 49 ea quae dicet percepta sunt, extare non potest. quam ob rem, si ornate locutus est, sicut et fertur et mihi videtur, physicus ille Democritus, materies illa fuit physici de qua

1 controversia: Zoll 57 sq. || 3 ad § 48–50 Michel 110 || 15 dicendi . . . virtus: Liebers 136 sq.

1–3 verbi – veritatis *Aug. cont. Cresc. 1, 12, 15 (CSEL 52, 338, verbo homines omissio)*. cf. *Aug. de civ. Dei 9, 5*: sed ut ait Tullius „verbi controversia iam diu torqueat (sic) homines Graeculos – veritatis“ || 2 Graeculos: *alludere videtur ad locum Aug. contra Acad. 3, 8, 17 (Patr. Lat. Migne 63, 58)* || 13 ornate, copiose: *Tusc. 1, 7* copiose . . . ornateque dicere; *Aug. Conf. 1, 8, 28* copiose ornateque narrarent.

[M = HE L = VOPUR] 1 iam MU² tam L | torquet C torqueat *Aug. de civ. Dei 9, 5* homines *om. Aug. cont. Cresc* || 2 Graeculos C(OV) Graecos O | homines Graeculos *Aug. de civ. Dei 9, 5 Rom* || 3 statuit MKV² -et L || 4 aut¹ H²EL et H¹ς in iure aut *exp. V²* | posset V¹ (*corr. V²*) || 5 aut MV²U *om. V¹OPR* || 7 publicarum *exp. V²* || 8 moris VOV¹PUR *exp. V²* (*pr. Herthel 7*) morum MK || 10 haec cognoverit MU cognoverit haec L || 11 in causis *secl. Pluygers* || 13 copioseque M² | loqui M eloqui L (*copiosae loqui U*) || 15 conceditis H¹L concedis H²EV² | ei L (*ex ea corr. V¹*) et MK | dicet MKP dicit L *Sutton* | et M *om. L del. Ellendt* || 16 quae dicet MK de quibus dicit L | sint E²V²ς *Firmani Sutton* || 17 est L esses M¹ esset M² | et M *om. L* | fertur C ferunt ς *Rom* || 18 physici L physicae MU² philosophiae ς *Rom*

dixit, ornatus vero ipse verborum oratoris putandus est.
 et, si Plato de rebus ab civilibus controversiis remotissi-
 mis divinitus est locutus, quod ego concedo, si item Ari-
 stoteles, si Theophrastus, si Carneades in rebus iis de
 5 quibus disputaverunt eloquentes et in dicendo suaves at-
 que ornati fuerunt, sint eae res de quibus disputant in
 aliis quibusdam studiis, oratio quidem ipsa propria est
 huius unius rationis de qua loquimur et quaerimus. et 50
 enim videmus isdem de rebus ieiune quosdam et exiliter,
 10 ut eum quem acutissimum ferunt Chrysippum, disputa-
 visse neque ob eam rem philosophiae non satis fecisse,
 quod non habuerit in hac dicendi arte aliena facultatem.
 quid ergo interest? aut qui discernes eorum quos nomi- 12
 navi ubertatem in dicendo et copiam ab eorum exilitate
 15 qui hac dicendi varietate et elegantia non utuntur? unum
 erit profecto, quod ii qui bene dicunt, adferant proprium:
 compositam orationem et ornatam et artificio quodam et
 expolitione distinctam. haec autem oratio, si res non
 subest ab oratore percepta et cognita, aut nulla sit necesse
 20 est aut omnium inrisione ludatur. quid est enim tam 51
 furiosum quam verborum vel optimorum atque ornatissi-

8 de §§ 50–51 Weidner 53

20 – p. 22, 1 quid – scientia *Gell. N. A. I, 15, 7* || 21 – p. 22, 1
 quam – sententia *Iul. Vict. R. L. 443, 32*

[M = HE L = VOPUR] 1 oratoris L oratorum M || 2 ab MO
 PU (cf. *Stangl*¹ 30) ac VO^vR || 3 item L iisdem H¹ isdem H²E ||
 4 iis M his L || 5 intelligentes *Kayser* || 9 isdem V iisdem OP
 URM || 10 disputavisse C(O^v) tacuisse O || 11 non exp. V² || 12 ha-
 buerint *Sorof*² 5 | in hac dicendi arte aliena M (pr. *Friedrich*² 19)
 hanc dicendi ex arte alienam L ex a. aliena hanc d. Rom in hac
 a. alienam d. § hanc d. in a. aliena *Gruter* in hac d. a. aliquam
Halma hanc d. ex a. aliena *Wilkins Courbaud* || 13 qui H²EVU
 quid H¹ quo OPR quia § | nominavi ubertatem in dicendo L no-
 minavi /// ubertatem dicendo H¹ (in ras. fuit in; post ubertatem
suppl. in H²) nomina dicendo ubertatem E¹ nominavi in d. u.
 E² § nominavimus dubitanter *Friedrich* || 15 dicendi secl. *Steph*
Lamb || 16 adferant VU (pr. *Pichon* 365) afferant OP afferunt
 MR exp. V² adferent *Schuetz* | proprium L -am MRV² || 17 <et
 comp. § V² || 18 dispositione § | distinctam C dest. V¹ distinctam
 <habent> V² Rom || 20 ludatur C (pr. *Lebreton* 177) laedatur U² elu-
 datur Reid | est enim MUR enim est VOP *Gell.* || 21 furiosum C
 vitiosum *Iul. Vict.* | ornatisimorum C amplissimorum *Iul. Vict.*

morum sonitus inanis, nulla subiecta sententia nec scien-
 tia? quicquid erit igitur quacumque ex arte, quocumque
 de genere, orator id, si tamquam clientis causam didice-
 rit, dicet melius et ornatius quam ipse ille eius rei inven-
 52 tor atque artifex. nam si quis erit qui hoc dicat, esse
 quasdam oratorum proprias sententias atque causas et
 certarum rerum forensibus cancellis circumscriptam scien-
 tiam, fatebor equidem in iis magis adsidue versari hanc
 nostram dictionem; sed tamen in iis ipsis rebus permulta
 sunt, quae isti magistri qui rhetorici vocantur nec tra- 10
 53 dunt nec tenent. quis enim nescit maxime vim existere
 oratoris in hominum mentibus vel ad iram aut ad odium
 aut dolorem incitandis vel ab hisce isdem permotionibus
 ad lenitatem misericordiamque revocandis? quae nisi qui
 naturas hominum vimque omnem humanitatis causasque 15
 eas quibus mentes aut incitantur aut reflectuntur penitus
 perspexerit, dicendo quod volet perficere non poterit.
 54 atqui totus hic locus philosophorum proprius videtur,
 neque orator me auctore umquam repugnabit; sed cum
 illis cognitionem rerum concesserit, quod in ea solum illi 20
 voluerint elaborare, tractationem orationis, quae sine illa

2-5 *Michel* 139 || 10 magistri qui rhetorici vocantur: *Kroll*³
 1086 || 11 *ad* § 53 *sq. Laurand* 23, 35

1 *Tusc.* 5, 73 inanis sonos. || 11 *ad* § 53 *cf.* § 60; *or.* 15 *Plato*
Phaedr. 271 A-C. 261 A || 11-14 quis - revocandis *K* § 411
 (p. 490 *Schw.*) || 18, 19 atque - repugnabit *K* § 411 (p. 490 *Schw.*)

[M = HE L = VOPUR] 1 nec C ne H¹ (*corr.* H²) *Gell* || 3 ora-
 tor id M (*pr. Stangl*¹ 28) id orator L || 4 ipse ille MR ille ipse L ||
 7 <quasi> cert. R₅ Rom cert. <quasi> V² || 7 rerum C artium V² |
 <tamquam> for. M² | for. <quasi> *Lamb* || 8 in iis M illis VOPU
 in his RV² U² || 9 iis ipsis M ipsis VOP his ipsis UR | multa V²
 Rom || 10 isti L (*cf.* § 87) ipsi MV² ipsi isti *Stroux*³ | rhetorici
*secl. Langen*² 6 rhetores *malit Reid* || 12 aut VOPU¹ vel MKR
 V² U² || 13 aut dolorem MKVU aut <ad> dol. OPR₅ ad dolo-
 rem *secl. Friedrich*² 20 ad odium [dolorem] *Firmani* || 14 quae C
 (*def. Pearce ad l. Adler*¹ 9) *Orelli Ellendt* quare *Passeratius apud*
Lambinum alii quod *Rhode* | nisi <si> *Sorof*² 5 || 17 quod C quoad
*Piderit*¹ || 18 atqui L atque MK | videtur M putatur L est *Orelli* ||
 21 quae sine C quae *del. M*² || 21 - p. 23, 1 illa scientia nulla est L ulla
 (*deinde per ras. in illa mutatum*) scientia^{||||} nullā sibi H ulla scien-
 tiam nullā sibi E¹ ulla scientia nullā sibi E² sine qua i. s. n. est *Bake*
 quae s. i. est sc. nulla *Friedrich* quae - nulla est *secl. Langen*² 4

scientia nulla est, sibi adsumet; hoc enim est proprium
 oratoris quod saepe iam dixi: oratio gravis et ornata et
 hominum sensibus ac mentibus accommodata. quibus de
 rebus Aristotelen et Theophrastum scripsisse fateor. sed
 5 vide ne hoc, Scaevola, totum sit a me. nam ego quae sunt
 oratori cum illis communia non mutuor ab illis; isti quae
 de his rebus disputant oratorum esse concedunt. itaque
 ceteros libros artis suae nomine, hos rhetoricos et in-
 scribunt et appellant. etenim cum illi in dicendo incide-
 10 rint loci, quod persaepe evenit, ut de dis immortalibus,
 de pietate, de concordia, de amicitia, de communi civium,
 de hominum, de gentium iure, de aequitate, de temperan-
 tia, de magnitudine animi, de omni virtutis genere sit
 dicendum, clamabunt credo omnia gymnasia atque om-
 15 nes philosophorum scholae sua esse haec omnia propria,
 nihil omnino ad oratorem pertinere. quibus ego ut his de 57
 rebus in angulis consumendi otii causa disserant cum con-
 cessero, illud tamen oratori tribuam et dabo, ut eadem,
 de quibus illi tenui quodam et exiguo sermone disputant,
 20 hic cum omni iucunditate et gravitate explicet. haec ego
 cum ipsis philosophis tum Athenis disserebam. coge-
 bat enim me M. Marcellus hic noster, qui nunc aedilis curulis

4 Aristotelen et Theophrastum: cf. Cic. de div. 2, 4

[M = HE L = VOPUR] 1 enim L om. M secl. Friedrich || 2 di-
 xi L dixerat M¹ dixeram M²V²R || 4 Aristotelen V -lem ceteri ||
 6 oratori MRV²-is L | isti C ipsi Kayser | quae L qui MV² || 7 his L
 iis M | oratorum L horum M haec oratorum Friedrich Costa ||
 8 certos RU² | artis L aristii H arustii E¹ arstii E² artis <isti>
 UR Sutton | suae M¹VOP suo M²UR suae <quemque> Earle ||
 9 cum EL quom H¹ | illi L -is M | inciderunt Bake || 10 dis V diis
 ceteri || 11 communi del. Piderit¹ civium de hominum de del. Adler
 civium de del. Sorof at iure def. lectionem codd. Robby¹ || 12 de
 gentium del. Sorof || 14 clamant Bake | atque omnes OPRUM²
 omnes om. V <atque omnes ia> atque omnes M¹ || 15 omnia MU
 om. VOPR del. Schuetz | propria secl. Kayser || 16 his de VOPU de
 his ER de iis H || 17 rebus <omnibus> R Kayser Richard Sutton ||
 18 eadem de quibus HE²UR eadem quibus E¹ ea de quibus VOP ||
 19 et om. E¹§ | exigui M²VOPU exigui M¹ exangui R Friedrich
 Courbaud exanguique § quod multi recentes editores in textum re-
 ceperunt metaphorae elegantiam approbantes sed iniuria, ut putat
 Stroux³ (cf. praeterea 3, 81) || 21 tum L om. MR secl. Kayser ret.
 Richard || 22 - p. 24, 1 nunc - et Cobeto duce del. Kayser Wilkins

est et profecto, nisi ludos nunc faceret, huic nostro sermo-
 ni interesset; ac iam tum erat adulescentulus his studiis
 58 mirifice deditus. iam vero de legibus tuendis, de bello, de
 pace, de sociis, de vectigalibus, de iure civium generatim
 in ordines aetatesque discripto dicant vel Graeci, si volunt, 5
 Lycurgum et Solonem – quamquam illos quidem censem-
 mus in numero eloquentium reponendos – scisse melius
 quam Hyperidem aut Demosthenem, perfectos iam homines
 in dicendo et perpolitos, vel nostri decemviro, qui XII ta-
 bulas perscripserint quos necesse est fuisse prudentis, ante- 10
 ponant in hoc genere et Ser. Galbae et socero tuo C. Lae-
 lio, quos constat dicendi gloria praestitisse. numquam enim
 59 negabo esse artes quasdam proprias eorum qui in his co-
 gnoscendis atque tractandis studium suum omne posu-
 erunt, sed oratorem plenum atque perfectum esse eum, qui 15
 de omnibus rebus possit copiose varieque dicere. etenim
 14 saepe in iis causis, quas omnes proprias esse oratorum
 confitentur, est aliquid, quod non ex usu forensi, quem
 solum oratoribus conceditis, sed ex obscuriore aliqua
 scientia sit promendum atque sumendum. quaero enim 20
 60 num possit aut contra imperatorem aut pro imperatore

13 ad §§ 59–73 Gilson 1–19 || 21 ad § 60 Michel 89

[M = HE L = VOPUR] 1 et MV² qui L || 3 tuendis M (*pr*
*Stangl*⁹) *Firmani Costa* instituendis L constituendis *Wilkins* in-
 ventis *Friedrich*³ de institutis *Adler* (institutisque) tuendis *Cima*²
 458 de conventis *Sorof* tuendis *del. Piderit alii* | de³ L om. M ||
 4 de¹ L om. M | civium M civili L *Rom Ernesti Sutton* || 5 di-
 scripto *Piderit quem omnes secuti sunt* descripto C descriptorum
Lamb descriptorum *Wilkins* | vel L velut M | si L om. M || 6 et M
 aut L | quamquam L quam M¹ numquam M² || 7 ponendos V¹
 (*corr. V*²) || 9 nostri *Man* -os C || 10 perscripserint M¹ V¹ -erunt
 M² V² U scripserint OP -erunt R || 11 in L om. M | Ser. M Servio L
 Sergio R₅ || 12 numquam C nec *5 Orelli Ellendt Firmani* || 13 ar-
 tes quasdam L quasdam artes U² quasdam partis M quasdam ar-
 tis *Piderit* | qui in his L quom iis H¹ qui¹¹ iis H² qui is E¹ (his
 E²) || 14 posuerunt L dep- M disp- *5 Rom* || 16 copiose varieque M
 varie copioseque L || 18 non (est) *Rom* || 19 concedis vel conce-
 ditur *5* || 20 atque sumendum MV² et adsumendum V¹ U et ass-
 OPR atque adsumendum *Piderit alii* atque eruendum *Richard*
 atque sum. *secl. Kayser* || 21 num (in iudicio) *Muther*¹ 3

dici sine rei militaris usu aut saepe etiam sine regionum
 terrestrium aut maritimarum scientia; num apud popu-
 lum de legibus iubendis aut vetandis, num in senatu de
 omni rei publicae genere dici sine summa rerum civilium
 5 cognitione et prudentia; num admoventi possit oratio ad
 sensus animorum atque motus vel inflammandos vel etiam
 extinguendos, quod unum in oratore dominatur, sine dili-
 gentissima pervestigatione earum omnium rationum, quae
 de naturis humani generis ac moribus a philosophis ex-
 10 plicantur. atque haud scio an minus vobis hoc sim pro- 61
 baturus; equidem non dubitabo quod sentio dicere: phy-
 sica ista ipsa <et> quae paulo ante mathematica<e> et
 ceterarum artium propria posuisti, scientiae sunt eorum
 qui illa profitentur; illustrari autem oratione si quis istas
 15 ipsas artis velit, ad oratoris ei confugiendum est facul-
 tatem. neque enim, si Philonem illum architectum, qui 62
 Atheniensibus armamentarium fecit, constat perdiserte
 populo rationem operis sui reddidisse, existimandum est
 architecti potius artificio disertum quam oratoris fuisse.
 20 nec, si huic M. Antonio pro Hermodoro fuisset de nava-
 lium opere dicendum, non, cum ab illo causam didi-
 cisset, ipse ornate de alieno artificio copioseque dixisset.
 neque vero Asclepiades, is quo nos medico amicoque usi

16 ad § 62 Michel 89

7 quod unum cf. § 219; 2, 215; or. 69; 128; Brut. 279

[M = HE L = VOPUR] 1 usu L om. M secl. Friedrich ||
 2 aut MUR om. V¹OP | maritimarum H¹ maritim- H²EL |
 scientia L sententia M || 4 dici secl. Ernesti || 7 diligentissima H¹
 -ssima H²EL || 10 haud scio an MUR V² haud scio haud V¹OP
 haud scio haut V^v | vobis hoc sim M hoc sim vobis VOPU hoc
 vobis sim R || 11 equidem MUR om. V¹OP | dubitabo MR du-
 bito L Schuetz Bake || 12–13 ipsa – ceterarum Kumaniecki⁴ ipsa
 quae paulo ante et mathematica et ceterarum C ipsa et mathe-
 matica et quae paulo ante ceterarum § Pearce quem omnes editt.
 sequuntur || 14 illustrari EH² illustrare L Cima Cour-
 baud Costa Richard || 15 artis M¹ artes M²L | est <tantum
 architecti potius> R Rom || 17 constat MPU -et VOR || 19 quam
 oratoris L om. M at cf. Stangl⁷ Isq. || 20 huic MV² U² hoc L ||
 21 non quom Ellendt non quam H¹ numquam H²E non cum L

sumus, tum cum eloquentia vincebat ceteros medicos, in
 eo ipso quod ornate dicebat medicinae facultate utebatur,
 63 non eloquentiae. atque illud est probabilius neque tamen
 verum, quod Socrates dicere solebat, omnis in eo quod
 scirent satis esse eloquentis. illud verius neque quemquam 5
 in eo disertum esse posse quod nesciat, neque, si optime
 15 sciat ignarusque sit faciundae ac poliendae orationis, di-
 64 serte id ipsum posse de quo sciat dicere. quam ob rem si
 quis universam et propriam oratoris vim definire com-
 plectique volt, is orator erit mea sententia hoc tam gravi 10
 dignus nomine, qui quaecumque res inciderit quae sit
 dictione explicanda prudenter et composite et ornate et
 65 memoriter dicet cum quadam actionis etiam dignitate.
 sin cuiquam nimis infinitum videtur quod ita posui „qua-
 cumque de re“ licet hinc quantum cuique videbitur cir- 15
 cumcidat atque amputet; tamen illud tenebo, si quae ce-
 teris in artibus atque studiis sita sunt orator ignoret tan-
 tumque ea teneat quae sunt in disceptationibus atque
 usu forensi, tamen iis de rebus ipsis si sit ei dicendum,
 cum cognorit ab iis qui tenent, quae sint in quaque re, 20

8 ad § 64 Michel 118

4 Socrates: *Plato Gorgias 455 sqq. Xenoph Mem. 4, 6* || 4–5 So-
 crates — eloquentes (*sic*) *Iul. Vict. RL 374, 14* || 7 or. 172 ora-
 tionis faciendae et ornandae || 8 — p. 27, 2 ac per hoc si quis (*sic*)
u. ad dicturum K § 403 (p. 498 Schw.) || 15–16 *Fin. 5, 39* circum-
 cidat amputet. 1, 44 amputata circumeisaque: *Acad. 2, 138* cir-
 cumcidit et amputat

[M = HE L = VOPUR] 1 tum — medicos *secl. Sorof³ 657*
alii | tum cum L tum M cum V² § *Courbaud* qui tum *Piderit* si
 tum *Cima² 459* || 4 Socrates (quoque) *Iul. Vict.* || 6–7 neque *u.*
ad sciat L om. M | si <id> *Rom Sutton* <si> sit M² § || 8 posse de
 quo sciat dicere L (*propter clausulam dicreticam praeferendum*) de
 quo sciat posse dicere M | quam ob rem C ac per hoc K || 10 erit
 MU *om. VOPR* || 11 dignus <est> L | quaequomque H¹ | res L
om. MK | quaecumque de re M² | inciderit H² EL inciderint H¹ |
 sit H² EL sint H¹ || 12 composite LE¹ copiose HE² || 13 dicet M
u. ad at L || 14 infirmum K | posui M prop. L | quaequomque H¹ ||
 15 quantumcumque *Langen² 7* | videbitur MV² U videtur LK ||
 16 atque HE² (*cf. Stangl¹ 30*) aut que E¹ aut L || 18 sint KU²
Bake | atque MKR aut in L || 19 si L *om. MK* || 20 quom H¹ |
 cognoverit R | <una> quaque *Kayser*

multo oratorem melius quam ipsos illos quorum eae sunt
 artes esse dicturum. ita si de re militari dicendum huic erit 66
 Sulpicio, quaeret a C. Mario affini nostro et, cum acceperit,
 ita pronuntiabit, ut ipsi C. Mario paene hic melius
 5 quam ipse illa scire videatur; sin de iure civili, tecum
 communicabit teque hominem prudentissimum et peritissimum
 in iis ipsis rebus, quas abs te didicerit, dicendi
 arte superabit. sin quae res inciderit, in qua de natura, de 67
 vitiis hominum, de cupiditatibus, de modo, de continen-
 tia, de dolore, de morte dicendum sit, forsitan, si ei sit
 visum – etsi haec quidem nosse debet orator –, cum Sex.
 Pompeio erudito homine in philosophia communicarit:
 hoc profecto efficiet, ut, quamcumque rem a quoque
 cognoverit, de ea multo dicat ornatius quam ille ipse unde
 15 cognorit. sed si me audiet, quoniam philosophia in tris 68
 partis est tributa, in naturae obscuritatem, in disserendi
 subtilitatem, in vitam atque mores, duo illa relinquamus
 idque largiamur inertiae nostrae; tertium vero, quod semper
 oratoris fuit, nisi tenebimus, nihil oratori, in quo
 20 magnus esse possit, relinquemus. quare hic locus de vita 69

2 ad § 66 Michel 89

5–8 si (*sic*) de – superabit *Non. 188, 25 (propter vocare)* ||
 8–15 sin quae – cognorit *K § 404 (p. 489 Schw.)* || 11.12 Sex-
 to Pompeio: 3, 78 *Brut. 175 off. 1. 19* || 15.16 tris partis: *Acad.*
1, 19

[M = HE L = VOPUR] 1 oratorem *secl. Kayser* | ipsos illos
 MU² illos ipsos L | eae EKL hae HR *Firmani Cessi* | sunt L
 sint MK || 3 affini nostro M nostro affine L || 3–6 et – com-
 municabit *om. R* || 5 ipse illa M ille ipse L ipse ille *Rom* | sin C
 si *Non* || 6 communicabit C serram vocabit *Non* | teque L te M
Non atque *Kayser* | et perit. *om. P Non* || 7 in *om. V¹OP* | di-
 cundi *Non* || 8 quae MKL aliqua M² qua R *Pol. Lamb* || 9 domo K ||
 10 et morte R | si MUR *om. V¹OP* || 11.12 Sex. Pompeio *om. K* ||
 12 communicabit R *Ald* || 13 hoc C quae K | quoque MVP quo-
 quam O quocunque KRU quoquo *§ V²* || 14 cognoverit M cogno-
 rit VOPU cognovit R | unde C a quo ante *Rom* || 15 audiet M
 -ierit L audies *vel* audietis *Frederking Philologus 60 (1901) 636* ||
 16 tributa M¹L (*cf. Brut. 152 or. 16 fin. 2, 17*) distr. M²UR ||
 18 idque L (*prob. Pichon 366*) atque MV² || 20 possit esse R_§

et moribus totus est oratori perdiscendus; cetera si non didicerit, tamen poterit, si quando opus erit, ornare dicendo, si modo ad eum erunt delata et ei tradita. etenim si constat inter doctos, hominem ignarum astrologiae ornatissimis atque optimis versibus Aratum de caelo stellisque dixisse; si de rebus rusticis hominem ab agro remotissimum Nicandrum Colophonium poetica quadam facultate, non rustica scripsisse praeclare: quid est cur non orator de rebus iis eloquentissime dicat, quas ad certam causam tempusque cognorit? est enim finitimus oratori poeta, numeris adstrictior paulo, verborum autem licentia liberior, multis vero ornandi generibus socius ac paene par; in hoc quidem certe prope idem, nullis ut terminis circumscribat aut definiat ius suum, quo minus ei liceat eadem illa facultate et copia vagari qua velit. namque illud quod ante, Scaevola, negasti te fuisse laturum, nisi in meo regno esses, quod in omni genere sermonis, in omni parte humanitatis dixerim oratorem perfectum esse debere: numquam mehercule hoc dicerem, si eum quem fingo me ipsum esse arbitrarer. sed, ut solebat C. Lucilius saepe dicere, homo tibi subiratus, mihi propter eam ipsam causam minus quam volebat familiaris, sed tamen et doctus et

3-10 Ronconi 89 || 10 ad § 70 Malcovati 10 sq. || 20 ad § 72 Neuhauser 135

10-12 est - par K § 404 (p. 489 Schw.) || 10 sq. cf. 3, 27., or. 66; Isocr. or. 15, 45 | finitimus oratori poeta: 3, 27

[M = HE L = VOPUR] 1 et M (cf. 2, 213) ac L (quod etiam probari potest et fortasse est praeferendum cf. § 68; 3, 204; Sulla 69; 71) || 2 opus erit MU² volet L || 3 si modo M cum L | ad eum erunt M erint ad eum VU¹ erunt ad eum OPRU² | delata LM² dil- H¹ dilecta E¹ | ei M om. L Sutton || 4 hominem L-es M || 5 Aratum post astrologiae transp. Ernesti | stellisque MV²U² stellisve L || 6 hominem M om. VOPR hominibus U || 7-8 poetica - rustica del. Bake | quadam - rustica MUR om. VOVP („non est in veteri” O^v) || 14 ei MRU² illi L || 15 namque C namque nam quod Tosanus, alii || 15.16 quod ante Stroux³ (cf. 1, 42, 1, 61, 1, 81) quare C qua re Piderit quasi iure Friedrich² 20 quasi tuo iure Reid quare del. Madvig ap. Henrichsenum, alii || 17 (et) in² R || 18 esse MUR om. V¹OP || 19 mehercule P¹R mercule M¹ meercule M² mehercule VOP²U || 20 Lucius UR || 22 volebam Ernesti Schuetz at cf. Adler ad l.

perurbanus, sic sentio neminem esse in oratorum numero habendum, qui non sit omnibus iis artibus, quae sunt libero dignae, perpolitus; quibus ipsis si in dicendo non utimur, tamen apparet atque extat, utrum simus earum rudes an didicerimus. ut qui pila ludunt non utuntur in ipsa lusione artificio proprio palaestrae, sed indicat ipse motus didicerintne palaestram an nesciant, et qui aliquid fingunt, etsi tum pictura nihil utuntur, tamen utrum sciant pingere an nesciant non obscurum est, sic in orationibus hisce ipsis iudiciorum contionum senatus, etiam si proprie ceterae non adhibeantur artes, tamen facile declaratur utrum is, qui dicat, tantummodo in hoc declamatorio sit opere iactatus an ad dicendum omnibus ingenuis artibus instructus accesserit.

15 Tum ridens Scaevola „non luctabor tecum,“ inquit „Crasse, amplius. id enim ipsum, quod contra me locutus es, artificio quodam es consecutus, ut et mihi quae ego vellem non esse oratoris concederes et ea ipsa nescio quo modo rursus detorqueres atque oratori propria traderes.

20 atque, cum ego praetor Rhodum venissem et cum summo illo doctore istius disciplinae Apollonio ea, quae a Panaetio

1 perurbanus: *E. Frank, De vocis urbanitas apud Ciceronem vi atque usu Diss. Berlin-Gotha 1932; Altevogt 54-57* || 2 artibus *egs: Altevogt 24* || 15 ridens: *Zoll 107*

1-3 sic enim (*sic*) sentio - perpolitus *K § 405 (p. 489 Schw.)* || 5-6 qui - palaestrae *Non. 211, 19 (propter lusus vel ludus)* || 9-14 sic in - accesserit *K § 405 (p. 489 Schw.)*

[**M = HE L = VOPUR**] 1 sic <enim> **K** | <hominem> neminem *Steph. Lamb.* || 2 omnibus iis **M** his omnibus **L** | <non> sunt **U** || 3 <homine> dignae **UR** *g Ald* | perpolitus **MPR** praep- **VOU** || 4 earum **MV**² earum rerum **L** || 5 in *om. Non* || 6 proprio *C Harl*¹ *Nonii -ae codd. Non* || 9 orationibus *g Ven et omnes editores oratoribus C* || 10 proprie **C** propriae *g Ald alii* || 11 adhibeantur **MK OPU**¹**V**² (*cf. Lebreton 354*) adhibentur **V**¹**R****U**² *Ernesti* || 12 tantummodo **MOR** tantumne modo **VPU** || 17 et *L om. M* || 18 vellem **L** velim **M** || 19 modo *om. U* | extorqueres **R** || 20 atque cum *Kumaniecki* quae quom **M** haec cum **L Sutton** quae *secl. Lamb* namque cum *Rubner*¹ quid cum *Harnecker* quod cum *Vassis* quamquam cum *Stroux*³ | cum illo ipso summo **UR**

- acceperam, contulissem, inrisit ille quidem, ut solebat, philosophiam atque contempsit multaque non tam graviter dixit quam facete. tua autem fuit oratio eius modi, non ut ullam artem doctrinamve contemneres, sed ut omnis comites ac ministratrices oratoris esse diceres. quas 5 ego si quis sit unus complexus omnis idemque si ad eas facultatem istam ornatissimae orationis adiunxerit, non possum dicere eum non egregium quendam hominem atque admirandum fore; sed is, si qui esset aut si etiam umquam fuisset aut vero si esse posset, tu esses unus pro- 10fecto, qui et meo iudicio et omnium vix ullam ceteris oratoribus — pace horum dixerim — laudem reliquisti. verum si tibi ipsi nihil deest, quod in forensibus rebus civilibusque versetur quin scias, neque eam tamen scientiam, quam adiungis oratori, complexus es, videamus ne plus 15 ei tribuamus, quam res et veritas ipsa concedat.
- 78 Hic Crassus, „memento,“ inquit me non de mea sed de oratoris facultate dixisse. quid enim nos aut didicimus aut scire potuimus, qui ante ad agendum quam ad cognoscendum venimus; quos in foro, quos in ambitione, 20 quos in re p(ublica), quos in amicorum negotiis res ipsa ante confecit quam possemus aliquid de rebus tantis suspicari? quod si tibi tantum in nobis videtur esse, quibus etiam- 79 msi ingenium, ut tu putas, non maxime defuit, doctrina certe et otium et hercule etiam studium illud discendi 25

4.5 sed — diceres *Non. 142, 10 (propter ministratrix) || 16 Tusc. 5, 13 ad rem veritatemque*

[M = HE L = VOPUR] 2 philosophiamque *Mueller* philosophiam atque *secl. Kayser* || 3 huiusmodi ξ || 4 ut¹ om. *Non* || 5 ac ministratrices *Ellendt* ministratricesque *Non* ac ministros H¹E ac ministras H²VOPU et ministros R || 6 unus MUV² om. V¹OPR || 7 facultatem L -es M *Richard* || 9 admirandum H¹E²R imitandum E¹H³ mirandum VOPU | sed is om. R | qui V¹O U quis MPRV² || 10 nunquam O¹PR || 11 omnium C (*cf. Verr. a. pr. 35; de domo 66; 108 Balb. 9*) coi (i. e. communi) V || 12 horum om. R || 14 versetur L (*pr. Pichon 365*) -atur M || 15 vide *Schuetz alii* || 16 tribuamus MR (*quod certe elegantius*) tribuas VOPU || 18 aut MUR om. V¹OP || 19 scire C discere *malit Stroux*³ coll. 3, 82 || 23 tantum tibi O || 24 maxime H¹ -ime H²EL || 25 mehercule ξ V² | etiam M et R om. VOPU | dicendi R *Rom*

acerrimum defuit, quid censes, si ad alicuius ingenium vel maius illa, quae ego non attigi, accesserint, qualem illum et quantum oratorem futurum?

Tum Antonius „probas mihi“ inquit, ista, Crasse, quae 18
 5 dicis, nec dubito quin multo locupletior in dicendo futurus 80
 sit, si quis omnium rerum atque artium rationem naturam-
 que comprehenderit. sed primum id difficile factu est, prae- 81
 sertim in hac nostra vita nostrisque occupationibus; dein-
 de illud etiam verendum est, ne abstrahamur ab hac
 10 exercitatione et consuetudine dicendi populari et forensi.
 aliud enim mihi quoddam orationis genus esse videtur
 eorum hominum, de quibus paulo ante dixisti, quamvis
 illi ornate et graviter aut de natura rerum aut de humanis
 rebus loquantur: nitidum quoddam genus est verborum et
 15 laetum, et palaestrae magis et olei quam huius civilis
 turbae ac fori. namque egomet, qui sero ac leviter Graecas 82
 litteras attigissem, tamen cum pro consule in Ciliciam
 proficiscens venissem Athenas, complures tum ibi dies
 sum propter navigandi difficultatem commoratus; sed,
 20 cum cotidie mecum haberem homines doctissimos – eos
 fere ipsos qui abs te modo sunt nominati, – cum hoc
 nescio quo modo apud eos increbuisset me in causis

3 de §§ 80–95 Prümm 56sq.; Michel 134–137; Barwick 32–34 || 4 probas mihi: Becker 19 || 20 cum cotidie mecum habere: Hendrickson¹ 187

16 – p. 32, 5 nam cum ego Graecas (sic) – exercitata (multis omissis) K § 412 (p. 490 Schw.)

[M = HE L = VOPUR] 3 oratorem post illum L || 7 com-
 prederit M comprehenderit L | factu est L (cf. § 104; propter
 clausulam praeferendum) est factu M || 11 orationis genus M ge-
 nus orationis L || 13 et M¹L aut M² || 15 et¹M (cf. Stangl⁷ 53)
 sed L | olei MURV² otii V¹OP || 16 nam cum ego K | qui – levi-
 ter om. K | ac M et L || 17 litteras (quodam tempore) K | pro con-
 sule § procons VPU proconsul MOR Firmani Cessi || 17–19 ta-
 men – commoratus om. K || 18 venissem Athenas M Athenas ve-
 nisssem L | complures (que) Bake | tum MUR om. VOP autem
 Vassis || 19 sum secl. Bake | sed secl. Bake || 20 cotidie om. K ||
 20 – p. 32, 1 eos – versari om. K || 21 modo sunt nom. MR sunt
 modo nom. L modo nom. sunt R | cum H²E quom H¹ cumque L
 Firmani Costa Richard Sutton

maioribus sicuti te solere versari, pro se quisque eorum quantum quisque poterat de officio et de ratione oratoris
 83 disputabat. horum alii, sicuti iste ipse Mnesarchus, hos quos nos oratores vocaremus nihil esse dicebat nisi quosdam operarios lingua celeri et exercitata; oratorem autem, 5 nisi qui sapiens esset, esse neminem, atque ipsam eloquentiam, quod ex bene dicendi scientia constaret, unam quandam esse virtutem et, qui unam virtutem haberet, omnis habere easque ipsas esse inter se aequalis et paris; ita, qui esset eloquens, eum virtutes omnis habere atque esse 10 sapientem. sed haec erat spinosa quaedam et exilis oratio
 84 longeque ab nostris sensibus abhorrebat. Charmadas vero multo uberius isdem de rebus loquebatur, non quo aperiret sententiam suam – hic enim mos erat patrius Academiae adversari semper omnibus in disputando –; sed 15 cum maxime tamen hoc significabat eos, qui rhetores nominarentur et qui dicendi praecepta traderent, nihil plane tenere neque posse quemquam facultatem adsequi

5 operarios: Kroll¹ 572 || 8 virtutem: Liebers 138sq. || 12 ad § 84–87 Kroll² 684–687; Guillemin² 187

5 operarios: § 263; 2, 40 || 7 cf. Quint. 2, 15, 34 huic eius substantiae (Cleanthis) maxime conveniet finitio „rhetoricen esse bene dicendi scientiam“ || 8 cf. 3, 55; 3, 65 || 9 or. 123 par et aequalis oratio || 11–12 sed haec – abhorrebat K § 412 (p. 491 Schw.) || 11 spinosa: Fin. 4, 79 disserendi spinas

[M = HE L = VOPUR] 1–2 quisque eorum quantum quisque poterat L (cf. Kühner Stegmann Lat. Gram I 644) quisque poterat H¹E quisque ut poterat H²K quisque quae poterat § Rom alii quae quisque poterat codd. Lamb || 2 de² MOR om. VPUR Richard at cf. Srofo² p. 6 | ratione secl. Bake | oratoris L orationis H orationis E || 3 sicuti – Mnes. om. K | sicuti M sicut L | hos LE hoc HK || 4 nihil aliud dicebant K || 5 et om. K || 6 esse om. OP || 8 virtutem esse R || 9 ipsas L om. M del. Ellendt alii | aequalis HE¹R – es E²L | paris HE¹R –es E²L || 10 omnis L omnes MR || 11 et exilis C ex illis V^v || 12 ab M a L | Charmadas H¹EP² Charneadas V Charmades H²OP¹ U Carneades R Rom || 13 quo C quod § || 14 patrius MUR om. V¹OP || 16 cum maxime H¹ cum maxime E quam maxime H² tum maxime UR Rom maxime VOP maxime cum § || 17 nominabantur Rom | et qui C atque Langen¹ 7 || 18 posse om. Costa

dicendi, nisi qui philosophorum inventa didicisset. disputabant contra disertis homines Athenienses et in re publica causisque versati, in quibus erat etiam is qui nuper Romae fuit, Menedemus hospes meus. qui cum diceret esse
 5 quandam prudentiam, quae versaretur in perspiciendis rationibus constituendarum et regendarum rerum publicarum, excitabatur homo promptus atque omni abundans doctrina et quadam incredibili varietate rerum atque copia. omnis enim partis illius ipsius prudentiae petendas
 10 esse a philosophia docebat neque ea quae statuerentur in re publica de dis immortalibus, de disciplina iuventutis, de iustitia, de patientia, de temperantia, de modo rerum omnium ceteraque, sine quibus civitates aut esse aut bene moratae esse non possent, usquam in eorum
 15 inveniri libellis. quod si tantam vim rerum maximarum arte sua rhetorici illi doctores complecterentur, quaerebat cur de prooemiis et de epilogis et de huiusmodi nugis — sic enim appellabat — referti essent eorum libri, de civitatibus instituendis, de scribendis legibus, de aequitate, de iustitia, de fide, de frangendis cupiditatibus, de conformandis
 20 hominum moribus littera in eorum libris nulla invenire-

15 de § 86 Weidner 56

[**M** = **HE L** = **VOPUR**] 1 didicissent **U** || 2 Athenienses *secl. Bake alii* | et **MUR** *om. VOP* || 3 quis **M** quibus **L** || 7 excitabatur **C** excipiebatur *Hotomannus* exagitabatur *Gulielmus alii* | atque *Rubner* ab **C** | omni abundans *Bake Mnemosyne II 409 Rubner alii* homine abundanti **C** ab omni abundans *Cima Galmés* ab homine *del. Schuetz* || 8 et quadam **MUR** *om. VOP* || 9 omnis enim **L** omni. senis enim **M** (*post senis sp. 3 litt. vacuum H*) | partis **H¹EU** partes **H²L** || 10 dicebat $\S$ *Rom Sutton* || 11 dis **H¹EV** diis **H²OPUR** || 14 moratae **L** moderatae **HE²** moderante **E¹** | possent **EVOPU** -ssunt **HOR** || 15 inveniri libellis **MR** libris invenire **V¹U** libris inveniri **OP** *Schuetz* || 16 rhetorica *Langen² 6* | rhetorici illi doctores *secl. Bake* | quaerebat **L** querebatur **M** || 17 cur (pluribus praeceptis) *Muther¹ 4* | huiusmodi **MR** eiusmodi **L** || 19 instituendis **C** instruendis *vel* constituendis *vel* statuendis $\S$ | de scribendis **MUR** de descr. **VOP** $\S$ || 20 de³ *om. C add. V¹ (supra lineam) §* | conformandis **MR** confirmandis **L** de formandis *Lag 4 Stroux³* || 21 in eorum libris nulla **L** (*cf. Pichon 367*) nulla in eorum libris **M** in eorum libris *del. Gruter Bake*

87 tur. ipsa vero praecepta sic includere solebat, ut ostenderet
 non modo eos illius expertes esse prudentiae quam sibi
 adsciscerent, sed ne hanc quidem ipsam dicendi rationem
 ac viam nosse. caput enim esse arbitrabatur oratoris, ut
 et ipsis apud quos ageret talis qualem se ipse optaret 5
 videretur; id fieri vitae dignitate, de qua nihil rhetorici
 isti doctores in praeceptis suis reliquissent; et uti ei qui
 audirent sic adficerentur animis, ut eos adfici vellet ora-
 tor; quod item fieri nullo modo posse, nisi cognosset is
 qui diceret quot modis hominum mentes et quibus et quo 10
 genere orationis in quamque partem moverentur; haec
 autem esse penitus in media philosophia retrusa atque
 abdita, quae isti rhetores ne primoribus quidem labris
 88 attigissent. ea Menedemus exemplis magis quam argu-
 mentis conabatur refellere. memoriter enim multa ex ora- 15
 tionibus Demosthenis praeclare scripta pronuntians doce-
 bat illum in animis vel iudicum vel populi in omnem par-
 tem dicendo permovendis non fuisse ignarum, quibus ea
 rebus consequeretur, quae negaret ille sine philosophia
 20 quemquam nosse posse. huic respondebat non se negare 20
 89

4-14 Solmsen 390, 395

4 cf. § 113 rationem dicendi et viam; or. 10 ratione et via ||
 7-14 cf. 2, 201. part. or. 27 || 13-14 quae - attigissent Non.
 428, 4 (propter priores et primores) primoribus . . . labris: Plaut.
 Trin. 910, Cic. Cael. 28

[M = HEL = VOPUR] 2 illius expertes esse L exp. illius esse H
 exp. esse illius E || 3 adsciscerent HV¹ asciscerent EOPUR ad-
 scriberent Steph. | ipsam om. V || 4 arbitrabatur esse E Rom ||
 5 ipsis C ipse iis Madvig De fin. II 93, alii at cf. Stroebel 36 | qua-
 lem C qua E¹ (corr. E²) | se ipse HL se ipse esse E Lamb se esse §
 Klotz¹ Bake alii | ipse sese videri optaret Ammon || 6 fieri <et>
 V² Rom | rhetorici secl. Schuetz || 7 doctores secl. Schuetz | uti ei
 qui M uti qui V¹PUR ut ii qui O uti eorum qui V² Rom Sutton ||
 8 animi V² Richard Sutton | vellet L velit MV² || 9 item C idem V²
 autem § ita Steph. Lamb | posse <aciebat> R§ | cognosset HVO
 U¹ cognosceret PU² cognosceret EV² R§ Sutton || 10 quibus M qui-
 bus rebus L || 13 quae C quam Walker || 15 refellere conabatur §
 Rom || 16 Demosthenis HE²L - enē E¹ -eni § | praeclare M et
 praeclare L | dicebat Rom Ernesti || 18 quibus MURV²P² in qui-
 bus V¹OP¹ || 20 nosse M scire L nosse del. Friedrich² 21 quem-
 quam † posse Courbaud | huic C huic ille § V² Sutton hic Man cui
 hic Bake | negare L negasse M

Demosthenem summam prudentiam summamque vim habuisse dicendi, sed sive ille hoc ingenio potuisset sive, id quod constaret, Platonis studiosus audiendi fuisset, non quid ille potuisset, sed quid isti docerent esse quaerendum.

5 saepe etiam in eam partem ferebatur oratione, ut omnino 90 disputaret nullam artem esse dicendi; idque cum argumentis docuerat, quod ita nati essemus, ut et blandiri eis suppliciter a quibus esset petendum et adversarios minaciter terrere possemus et rem gestam exponere et id

10 quod intenderemus confirmare et id quod contra diceretur refellere et ad extremum deprecari aliquid et conqueri, quibus in rebus omnis oratorum versaretur facultas, et quod consuetudo exercitatioque et intellegendi prudentiam acueret et eloquendi celeritatem incitaret, tum etiam

15 exemplorum copia nitebatur. nam primum quasi dedita 91 opera neminem scriptorem artis ne mediocriter quidem disertum fuisse dicebat, cum repeteret usque a Corace nescio quo et Tisia, quos artis illius inventores et principes fuisse constaret; eloquentissimos autem homines,

20 qui ista nec didicissent nec omnino scire curassent, innumerabilis quosdam nominabat; in quibus etiam, sive ille inridens sive quod ita putaret atque ita audisset, me in illo numero, qui illa non didicissem et tamen, ut ipse dice-

3 Platonis studiosus: *Brut.* 121. *or.* 15. *Quint.* 13, 2, 22; 10, 24 *Gell.* NA 3, 13 *Plut.* *Dem.* 5. *Diog. Laert.* 3, 46

[M = HE L = VOPUR] 5 ferebant R | omnino L omnimodis M || 6 quom H¹ || 7 blandiri eis suppliciter *Stroux*³ blandiri suppliciter his VOPR blandiri et suptiliter M bl. et suppl. insinuare his U bl. suppl. et subtiliter insinuare iis § *docti quidam ap. Lamb Piderit Ellendt Cima Kayser* blandiri suppliciter iis *Rom* | bl. eis suptiliter *Sorof Friedrich Wilkins Courbaud* || 8 a L om. M | minaciter L minas M¹ (*post minas sp. 2 litt. vac.* H) minis M² || 10 et id *secl. Kayser* id LE² om. H¹E *secl. Sorof.* || 11 et ad L ad MR || 13 quod MU² cum L | et C *del. Friedrich*² 21 alii || 14 et L atque M || 15 utebatur R || 17 esse R § | quom R *Ellendt* quam M cum LH² quem § | Corace MUR Chor- VOP || 18 et Tisia M²R etisia M¹ et Thesia L || 19 autem MUR om. V¹OP tamen *Rom* || 20 scire LN^v (*cf. Ellendt ad l.*) scisse MU²N (*pr. Stangl*¹ 30) | innumerabilis H¹E -es H²L || 21 quosdam <habere> *Rom Pol* | nominabat C nominaret R dicebat *Pol* || 23 illo MU² eo L

bat, possem aliquid in dicendo, proferebat. quorum ego illi alterum facile adsentiebar, nihil me didicisse, in altero autem me inludi ab eo aut etiam ipsum errare arbitrabar.

92 artem vero negabat esse ullam, nisi quae cognitis penitus-
que perspectis et in unum exitum spectantibus et num- 5
quam fallentibus rebus contineretur; haec autem omnia,
quae tractarentur ab oratoribus, dubia esse et incerta,
quoniam et dicerentur ab iis, qui omnia ea non plane
tenerent, et audirentur ab iis quibus non scientia esset
tradenda sed exigui temporis aut falsa aut certe obscura 10
93 opinio. quid multa? sic mihi tunc persuadere videbatur
neque artificium ullum esse dicendi neque quemquam
posse, nisi qui illa quae a doctissimis hominibus in philo-
sophia dicerentur cognosset, aut callide aut copiose di-
cere; quibus <a>dicere Charmadas solebat ingenium tuum, 15
Crasse, vehementer admirans me sibi perfacilem in au-
diendo, te perpugnacem in disputando esse visum. itaque
21 ego hac eadem opinione adductus scripsi etiam illud
94 quodam in libello, qui me imprudente et invito excidit et
pervenit in manus hominum, disertos me cognosse nonnul- 20

17 — p. 37, 7 itaque — contineret = ORF² 236 || 19 in libello: § 208; Brut. 163 || 20 sqq.: or. 18 M. Antonius . . . in eo libro . . . disertos ait se vidisse multos, eloquentem omnino neminem. Quint. 8 proem. 13: nam et M. Antonius . . . cum „a se disertos visos esse multos“ ait „eloquentem neminem“. Quint. 12, 1, 21 an vero M. Antonius neminem a se visum eloquentem, quod tanto minus erat, professus est; Plin. Ep. 5, 20, 5 nam eloquentia vix uni aut alteri immo (si M. Antonio credimus) nemini . . . contigit.

[M = HE L = VOPUR] 1–2 ego illi alterum L ego alt. illi E alterum ego illi H || 3 ipsum etiam V || 6 contineretur L continetur M continentur R || 8 quoniam MRN cum LN^v | omnia ea MUR ea V¹OP ea omnia §V² Piderit || 11 opinio <immittenda> V² Rom | tunc EVOPU² tum HU¹R | persuadere VOPU²R -eri MU¹ Firmani Costa || 13 ni H || 14–15 dicere; quibus <a>dicere Hotomannus Stroux³ dicere; quibus dicere MU quibus dicere om. V¹OPR dicere <in> quibus Charmadas §V² Ellendt Sorof Wilkins Cima Courbaud dicere <e> quibus dicere Gulielmus quibus subicere Pearce dicere + quibus dicere Friedrich || 16 admirans L -ari MV² admirans <dicere> Pol | dicendo Rom || 17 perpugnacem L -antem M | itaque MU² tumque VOPU¹ Sutton tum R §V² || 19 excidit L excitabit H¹E exivit H² exiit H³ || 20 me cognosse L (melior clausula) cognosse me M me cognoscere RU² §

los, eloquentem adhuc neminem, quod eum statuebam
 disertum, qui posset satis acute atque dilucide apud
 mediocres homines ex communi quadam opinione homi-
 num dicere, eloquentem vero, qui mirabilius et magnificen-
 5 tius augere posset atque ornare quae vellet, omnisque
 omnium rerum, quae ad dicendum pertinerent, fontis
 animo ac memoria contineret. id si est difficile nobis, quod
 ante quam ad discendum ingressi sumus, obruimur ambi-
 tione et foro, sit tamen in re positum atque natura. ego
 10 enim, quantum auguror coniectura quantaque ingenia in 95
 nostris hominibus esse video, non despero fore aliquem
 aliquando, qui et studio acriore, quam nos sumus atque
 fuimus, et otio ac facultate discendi maiore ac maturiore
 et labore atque industria superiore, cum se ad audiendum
 15 legendum scribendumque dederit, existat talis orator,
 qualem quaerimus, qui iure non solum disertus, sed etiam
 eloquens dici possit; qui tamen mea sententia aut hic
 est iam Crassus aut, si quis pari fuerit ingenio pluraque
 quam hic et audierit et lectitarit et scripserit, paulum huic
 20 aliquid poterit addere.“

Hoc loco Sulpicius „insperanti“ inquit „mihi et Cottae, 96
 sed valde optanti utrique nostrum cecidit, ut in istum
 sermonem, Crasse, delaberemini. nobis enim huc venien-

21 de §§ 96–106 Becker 33

2–5 disertum — velit (*sic*) *Iul. Vict. RL 444, 36* || 10 *Mur. 65*
 quantum ego opinione auguror

[M = HE L = VOPUR] 2 possit *Iul. Vict.* | acute *supra lin.*
add. V¹ om. OP | apud m. h. *om. Iul. Vict.* || 3 hominum *om. Iul.*
Vict. Sutton || 4 dicere MU | mirabili dicere VOPR mirabiliter
 dicere V² *Rom* | et C ac *Iul. Vict.* || 5 posset MV U² -ssit OP U¹ R
om. Iul. Vict. | vellet C velit *Iul. Vict.* || 7 quod MVO^v U qui OP
Sutton qui quod R || 8 discendum LN^v dicendum MN | sumus
 MOV² U² (*cf. De or. 3, 7*) simus V¹ U¹ R || 10 ingenia MUR *om.*
 VOP (*suppl. V^m O²*) || 11 non LH (*in ras. 5 litt.*) E² nec E¹ *Fried-*
rich || 12 et *om. V* || 14 quom H¹ | ad *om. P* || 15 dederit M
 maiore opere dederit L (dederit UR) || 17–18 hic est iam MU
 iam hic est VOP iam est hic R || 19 paululum R₅ || 19.20 huic
 aliquid *Subl.* huc aliquid M *Costa* aliquid huic L | huic (addet
 si modo) poterit *Muther*¹ p. 5 || 21 inquit mihi M mihi inquit L

- tibus iucundum satis fore videbatur, si, cum vos de rebus aliis loqueremini, tamen nos aliquid ex sermone vestro memoria dignum excipere possemus; ut vero penitus in eam ipsam totius huius vel studii vel artificii vel facultatis disputationem paene intumam perveniretis, vix op- 5
 97 tandum nobis videbatur. ego enim, qui ab ineunte aetate incensus essem studio utriusque vestrum, Crassi vero etiam amore, cum ab eo nusquam discederem, verbum ex eo numquam elicere potui de vi ac ratione dicendi, cum et per me ipsum egissem et per Drusum saepe temp- 10
 tasssem; quo in genere tu, Antoni, — vere loquar — numquam mihi percontanti aut quaerenti aliquid defuisti et persaepe me, quae soleres in dicendo observare, docuisti.
 98 nunc quoniam uterque vestrum patefecit earum ipsarum rerum aditum quas quaerimus, et quoniam princeps 15
 Crassus eius sermonis ordiendi fuit, date nobis hanc veniam, ut ea quae sentitis de omni genere dicendi subtiliter persequamini. quod quidem si erit a vobis impetratum, magnam habebo, Crasse, huic palaestrae et Tusculano tuo gratiam et longe Academiae illi ac Lycio tuum hoc sub- 20
 urbanum gymnasium anteponam“.
 22 Tum ille „immo vero“, inquit, „Sulpici, rogemus Anto-
 99

14 ad § 98 Becker 17, 37

9 cf. § 17 vis ratioque dicendi || 15 or. 173 princeps inveniendi fuit.

[M = HE L = VOPUR] 1 iucundum satis L (cf. Pichon 362) satis iucundum M iucundum del. Courbaud | quom vos M¹ cum vos M²OPUR vos cum V || 5 paene exp. V² om. Rom | intumam MV¹O^v -imam alii | perveniretis L (cf. Pichon 367) veniretis M || 7 Crassi vero M Crasse tuo vero L || 8 cum M²L quom M¹ || 9 vi C (cf. § 17) via cod. Gonvillianus Pearcii Lott Pearce Orelli Henrichsen Ellendt | ac ratione M ac de ratione L Man atque ratione R || 10 cum H²L quom H¹E | me C memet R Cima Richard Lochmüller | ipse V² || 11 quo in MRU² in quo VOPU¹ | vera R (ut) vere H² || 12 quid Rom || 14 earum om. § del. Ellendt | ipsarum del. Steph. || 16 exordiendi R || 17 sentio U¹ (corr. U²) || 18 persequamini MVOPU¹ pros- RU²§ | nobis P || 19 magnū⁸ V magnum U¹ | tuo MUR om. VOP (add. V^m) || 20 tuum C(O^v) tum OP¹ (corr. P²) || 21 gymnasium om. Rom || 22 immo vero MR enimvero L

nium, qui et potest facere id quod requiris et consuevit, ut te audio dicere. nam me quidem semper a genere hoc toto sermonis refugisse et tibi cupienti atque instanti saepissime negasse tute paulo ante dixisti. quod ego non superbia
 5 neque inhumanitate faciebam neque quo tuo studio rectissimo atque optimo non obsequi vellem, praesertim cum te unum ex omnibus ad dicendum maxime natum aptumque cognossem, sed mehercule istius disputationis insolentia atque earum rerum quae quasi in arte traduntur
 10 inscitia.“

Tum Cotta „quoniam id quod difficillimum nobis 100 videbatur, ut omnino de iis rebus, Crasse, loquerere, adsecuti sumus, de reliquo iam nostra culpa fuerit, si te, nisi omnia quae percontati erimus explicaris, di-
 15 miserimus.“

„De iis credo rebus“ inquit Crassus „ut in cretionibus 101 scribi solet QVIBVS SCIAM POTEROQVE.“

Tum ille „nam quod tu non poteris aut nescies, quis nostrum tam inpudens est qui se scire aut posse postulet?“

„Iam vero ista condicione, dum mihi liceat negare posse quod non potero et fateri nescire quod nesciam, licet“ inquit Crassus „vestro arbitrato percontemini.“

4–10 Becker 18

8–10 sed – inscitia *Non. 322, 29 (propter insolens)* || 22 cf. *Lactant. Div. inst. 3, 5, 4 (CSEL 19, 186, 20)* se nescire quod nesciat

[M = HE L = VOPUR] 1 id quod L quod MR id *del. Ellendt, alii* || 2 <fateor> semper RV² *Cessi Richard Sutton* semper L *om. M secl. Friedrich* || 4 <ut> tute ζ V² *Richard Sutton* || 5 neque quo LN^v ne . . . quod (*sp. 3 litt. vac.*) H¹ neque quod H² ne quod EN^{a1} | tuo MR *om. V*¹ OPU || 6 cum EL quom H || 7 maxume H -ime EL || 8 mehercule MP (*cf. Orator 157*) mehercules L || 9 in arte traduntur M trad. in arte L traderentur in arte R || 10 inscitia L (*pr. Herthel 8*) inscientia H inscientiā E || 11 quoniam id *om. H*¹ id *om. E secl. Friedrich*² 22 *alii* || 16 cretionibus MV crit. OPURN^v conditionibus V² certioribus P²N creationibus vel cautionibus vel orationibus ζ || 17 <de> quibus H² || 18 nam quod MR namque quod L *Sutton* || 19 inpudens MRN imprudens V (*sed postea r exp.*) OPUN^v || 23 et contemini V^v Pa¹

- 102 „Atqui“ inquit Sulpicius „hoc primum ex te, de quo
modo Antonius exposuit, quid sentias quaerimus, existi-
mesne artem aliquam esse dicendi?“
- „Quid? mihi nunc vos“ inquit Crassus „tamquam ali-
cui Graeculo otioso et loquaci et fortasse docto atque 5
erudito quaestiunculam, de qua meo arbitrato loquar,
ponitis? quando enim me ista curasse aut cogitasse ar-
bitramini et non semper inrisisse potius eorum hominum
impudentiam, qui cum in schola adsedissent ex magna
hominum frequentia dicere iuberent si quis quid quae- 10
reret? quod primum ferunt Leontinum fecisse Gorgiam,
- 103 qui permagnum quiddam suscipere ac profiteri videbatur,
cum se ad omnia de quibus quisque audire vellet esse para-
tum denuntiaret. postea vero vulgo hoc facere coeperunt
hodieque faciunt, ut nulla sit res neque tanta neque tam 15
improvisa nec tam nova, de qua se non omnia quae dici
- 104 possunt profiteantur esse dicturos. quod si te, Cotta,
arbitrarer aut te, Sulpici, de iis rebus audire velle, ad-
duxissem huc Graecum aliquem, qui nos istius modi dispu-
tationibus delectaret; quod ne nunc quidem difficile 20

1 ad § 102sq. Michel 5, 85 || 4-7 Guillemain² 187

11 cf. Plato Gorg. 447 C. Menon 70 B; Hipp. min. 363 CD ||
12 cf. § 21 suscipere ac polliceri, § 116 suscipere atque profiteri

[M = HE L = VOPUR] 1 atqui MRV² (cf. 2, 59; 3, 51) ad
quae V¹U ad que O atque P Sutton | Sulpicius L om. M (adscr. E³)
del. Stangl¹ 31 (quem Sorof, Harnecker, Friedrich Wilkins Cour-
baud secuti sunt) Cottam dicere putans (H² in mge Cotta adno-
tauit) retinendum putat Stroux³ Cessi | primum L om. M del.
Stangl¹ 31 ceteri | ex te de quo modo L extende quomodo M
(quod modo V²H²) ex te (ostendi) V² || 4 nunc vos L (pr. Pi-
chon 367) vos nunc M | alicui E²L aliquoi HE¹ || 5 et² om. VO
PR || 7 ponitis M imp- L || 8 et MR om. V¹OPU || 9 impru-
dentiam H²§ | qui cum L qui quom Ellendt qui quod H¹ quid
quod E qui quod cum H² | scholis O | ex magna MV¹OP et in
magna URV² et magna Rom magna § Firmani Costa Richard ||
10 iuberent CNV auderent V²N§ Rom || 13 quom H | esse para-
tum L separatim M || 14 (ut) vulgo R | hoc om. V¹ (suppl. V²) ||
16 nec L neque MR || 17 possunt L (pr. Pichon 365 et 368)
possent M possint H² edd. || 19 nos CNV Pearce (cf. Stangl¹ 38)
vos RN§ Rom Lamb alii | delectationibus §

factu est. est enim apud M. Pisonem adulescentem iam
 huic studio deditum, summo hominem ingenio nostrique
 cupidissimum, Peripateticus Staseas, homo nobis sane
 familiaris et, ut inter homines peritos constare video, in
 5 illo suo genere omnium princeps.“ „quem tu mihi,“ inquit Mucius, „Staseam, quem Peripateticum narras? ge- 23
 rendus est tibi mos adulescentibus, Crasse, qui non 105
 Graeci alicuius cotidianam loquacitatem sine usu neque
 ex scholis cantilenam requirunt, sed ex homine omnium
 10 sapientissimo atque eloquentissimo atque ex eo, qui non
 in libellis, sed in maximis causis et in hoc domicilio im-
 perii et gloriae sit consilio linguaue princeps, cuius vesti-
 gia persequi cupiunt, eius sententiam sciscitantur. equi- 106
 dem te cum in dicendo semper putavi deum, tum vero
 15 tibi numquam eloquentiae maiorem tribui laudem quam
 humanitatis; qua nunc te uti vel maxime decet neque de-
 fugere eam disputationem, ad quam te duo excellentis
 ingenii adulescentes cupiunt accedere.“
 „Ego vero,“ inquit, „istis obsequi studeo neque grava- 107
 20 bor breviter meo more quid quaque de re sentiam dicere.
 ac primum illud, quoniam auctoritatem tuam neglegere,

19 ad §§ 107–109 Kroll¹ 586 sq. Fiske 12, 82

11 domicilio imperii: Sulla 33. Cat. 3, 1 || 19 Ad §§ 107–109
 cf. 2, 30–33

[M = HE L = VOPUR] 1 iam VOP om. MUR del. Lamb
 quem multi sequuntur || 2 hominem L (pr. Herthel 9) om. § Rom
 del. V² Courbaud homo M || 3 cupidissimum L -mus M | homo
 <eruditus> § Rom || 5 inquit mihi Sutton || 8 alicuius L om. M
 secl. Friedrich² 22 Wilkins (at cf. § 102; 104, et Cima ad l.) ||
 9 cantilenam LN^v catilinæ nam ... (lac. 2 litt.) H¹ doctrinam H²
 catilinæ namque E || 10 atque eloquentissimo MR om. V¹ (suppl.
 V²) OPU del. Cessi || 11 imperio R || 13 persequi V¹ O¹ U qui per-
 sequi V² O² R § qui prosequi P² persequi qui M || 14 putavi
 deum L patuit eum M putavi dominum Rom || 16 qua LM² quia H¹
 quorum E¹ | te om. VOP post decet transp. Klotz¹ | decet neque L
 denique M (decet nec suprascr. H²) || 17 excellentis ingenii L (cf.
 De or. 2, 122, Cael. 76 Off. 1, 71 ad Quir. 2) excellentes ingenii M ||
 20 meo more VOPU meo de more R more M more meo H² ||
 21 ac – neglegere om. R || 21 – p. 42, 1 verba quoniam – puto in
 parenthesi collocant Friedrich Wilkins Courbaud at cf. Roschatt 215

Scaevola, fas mihi esse non puto, respondeo, mihi dicendi aut nullam artem aut pertenuem videri, sed omnem esse contentionem inter homines doctos in verbi controversia
 108 positam. nam si ars ita definitur, ut paulo ante exposuit Antonius, ex rebus penitus perspectis planeque cognitis 5
 atque ab opinionis arbitrio seiunctis scientiaque comprehensis, non mihi videtur ars oratoris esse ulla. sunt enim varia et ad volgarem popularemque sensum accom-
 109 modata omnia genera huius forensis nostrae dictionis. sin autem ea, quae observata sunt in usu ac tractatione di- 10
 cendi, haec ab hominibus callidis ac peritis animadversa ac notata, verbis definita, generibus inlustrata, partibus distributa sunt – id quod video potuisse fieri –, non intellego quam ob rem non, si minus illa subtili definitione, at hac volgari opinione ars esse videatur. sed sive est ars 15
 sive artis quaedam similitudo, non est quidem ea neglegenda; verum intellegendum est alia quaedam ad consequendam eloquentiam esse maiora.“ tum Antonius vehementer se adsentiri Crasso dixit, quod neque ita amplecteretur artem, ut ii solerent qui omnem vim dicendi in 20
 arte ponerent, neque rursum eam totam, sicut plerique

4 ad §§ 108–110 Michel 121, 149, 162

4–7 nam – ulla K § 413 (p. 491 Schw.) || 4 paulo ante: § 92 || 10 or. 59 tractatio atque usus || 15–18 sed sive – maiora K § 413 (p. 491 Schw.) || 16 cf. 2, 356 sive artis imago quaedam est et similitudo

[M = HE L = VOPUR] 1 esse non L non esse M esse secl. Steph. alii | respondeo L responde M || 3.4 verbi controversia positam L (cf. I, 47) verbis controversia posita M || 4 ita L ista M exp. V² om. K § Rom ipsa ita Lag 2 | definitur <esse> K || 4.5 ut – Antonius om. K | exposuit LH² (cf. I, 102) dep. H¹ E posuit § Friedrich² 23 alii || 10 tractatione C ratione § V² Sutton || 11 hominibus L omnibus M || 12 definita M designata VO^vU designata OPR Sutton distincta § || 13 id MUR om. VOP del. H² | video potuisse fieri M fieri potuisse video L || 15 est L om. HE¹ (suppl. H²) post ars supra lin. ras. in qua videtur fuisse est H | 16 non del. H² | 16.17 quidem – alia L om. M | quidem ea L ea quidem § V² || 17 quaedam <tamen constat> H² || 18 esse del. E² | maior E² || 19 adsentiri VU assentiri OPR Richard Sutton assentire M || 21 rursum L rursus MR

philosophi facerent, repudiaret. „sed existimo,“ inquit, „gratum te his, Crasse, facturum, si ista exposueris, quae putas ad dicendum plus quam ipsam artem posse prodesse.“

„Dicam equidem, quoniam institui, petamque a vobis,“ 111
 5 inquit, „ne has meas ineptias efferatis; quamquam moderabor ipse, ne ut quidam magister atque artifex, sed quasi unus e togatorum numero atque ex forensi usu homo mediocris neque omnino rudis videar non ipse aliquid a me promississe, sed fortuito in sermonem vestrum in-
 10 cidisse. equidem cum peterem magistratum, solebam 112
 in prensando dimittere a me Scaevolam, cum ita ei dicerem me velle esse ineptum — id erat petere blandius, quod nisi inepte fieret, bene non posset fieri; — hunc autem esse unum hominem ex omnibus quo praesente ego ineptum
 15 esse me minime vellem; quem quidem nunc mearum ineptiarum testem et spectatorem fortuna constituit. nam quid est ineptius quam de dicendo dicere, cum ipsum dicere numquam sit non ineptum, nisi cum est necessarium?“ „perge vero“ inquit „Crasse,“ Mucius. „istam enim 113
 20 culpam quam vereris ego praestabo.“

7 unus e togatorum numero: *Becker 21; Steidle 19; Zoll 111*

7 *Rep. 1, 36* ut unum e togatis || 10 *cf. Val. Max. 4, 5, 4* || 16sq. nam quid — necessarium K § 414 (*p. 491 Schw.*) || 19 *ad § 113 sq. cf. 2, 150 Quint. 1 proem. 26 sq. Iul. Sever. RL 355, 17 sqq.*

[M = HE L = VOPUR] 1 philosophorum V² Rom || 2 his L (*pr. Cima ad l.*) iis M | <esse> Crasse L (Crasse *exp. V*²) || 4 quoniam <obsequi voluntati vestrae> Muther¹ 6 || 6 ne ut OPUR me ut V¹ nec ut MV² <me> ne ut Cima² 461 || 7 e togatorum L ex oratorum M || 8 <ut> videar H² | aliquid a me L (*pr. Pichon 367*) a me aliquid M || 9 promississe MOR promississe VU¹ promississe PU² § *edd. vet. Sutton* || 10 cum L quom H quo E | magistratum MN -us LN^v *secl. Cima*² || 11 in prensando MRN^v in prehensando V impressando OP in presando U in pensando N | ita ei M ei ita L || 13 posset MV²P²UR posse V¹OP¹ || 13.14 esse unum hominem C esse hominem unum § *Lamb alii* hominem esse unum Kayser <semper iudicavi> hominem esse unum Lag. 3 *Vict. Schuetz Firmani* <semper> esse u. h. Steph. || 14 omnibus <iudicavi> Steph. | ineptum M -us L || 15 me M *om. L* esse ineptus R ineptum me minime esse vellem *Havet 38 propter clausulam* || 17 ipsum M id ipsum L || 18 est C sit V *om. Costa* || 19 inquit Crasse M (*cf. Stangl*¹ 28) Crasse inquit L

- 25 „Sic igitur“ inquit „sentio“, Crassus, „naturam primum
atque ingenium ad dicendum vim adferre maximam; ne-
que vero istis, de quibus paulo ante dixit Antonius, scrip-
toribus artis rationem dicendi et viam, sed naturam
defuisse. nam et animi atque ingeni celeres quidam motus 5
esse debent qui et ad excogitandum acuti et ad explican-
dum ornandumque sint uberes et ad memoriam firmi atque
114 diuturni; et si quis est, qui haec putet arte accipi posse
– quod falsum est; praeclare enim res se habeat, si haec
accendi aut commoveri arte possint; inseri quidem et do- 10
nari ab arte non possunt; omnia sunt enim illa dona natu-
rae, – quid de illis dicam quae certe cum ipso homine
nascuntur, linguae solutio, vocis sonus, latera, vires, con-
115 formatio quaedam et figura totius oris et corporis? neque
haec ita dico ut ars aliquos limare non possit – neque enim 15
ignoro et quae bona sint fieri meliora posse doctrina et
quae non optima aliquo modo acui tamen et corrigi
posse – sed sunt quidam aut ita lingua haesitantes aut
ita voce absoni aut ita voltu motuque corporis vasti atque
agrestes, ut etiamsi ingeniis atque arte valeant, tamen in 20

8 ad § 114 Schulte 46–59; Michel 127

4 cf. § 87 dicendi rationem ac viam || 5–8 porro animi atque
(sic) – diuturni K § 415 (p. 491 Schw.) || 18sq. sed – absoni
Non. 72, 5 (propter absonum) || 19–p. 45, 1 ita voltu – possint
Non. 415, 6 (propter vastum)

[M = HE L = VOPUR] 1 igitur inquit sentio Crassus M
(pr. Stangl⁷ 16) inquit igitur sentio Cr. VOPU igitur sentio in-
quit Cr. R inquit igitur Crassus: Sentio § V² Rom Gruter sentio
igitur inquit Crassus § || 2 vim om. V¹ (suppl. V²) || 5 quidem OPR ||
6 qui LM² quia M¹K | et¹ om. L | ad om. H¹ | excogitandum H²
EL cogitandum H¹ | et² om. VOPU || 8 et si quis CK (pr. Stangl⁷
53) sed si quis V² sed quis § | putet L -at M | arte <sola> R ||
9 res se M se res L | habeat C habet § V² edd | si haec C si aut
malit Bake || 10 possint C possunt E¹ § Cima || 11 omnia del.
Ernesti | omnia – naturae secl. Schuetz || 11 suntque Bake ||
12 dicam MV² -et L Sutton || 13 laterum Pearce coll. Cato m. 28 |
vires L aures M || 14 et figura secl. Vassis oris et tot. corp. Vas-
sis | neque L neque enim MR enim del. Ellendt quem omnes se-
quuntur praeter Friedrichium et Wilkinsium || 15 aliquos M -id L
(pr. Pichon) || 16 sunt § Rom || 17 non optima L optima non M |
<sint> ins. Friedrich² 23

oratorum numerum venire non possint. sunt autem quidam ita in isdem rebus habiles, ita naturae muneribus ornati, ut non nati, sed ab aliquo deo ficti esse videantur. magnum quoddam est onus atque munus suscipere atque
 5 profiteri se esse omnibus silentibus unum maximis de rebus magno in conventu hominum audiendum. adest enim nemo fere quin acutius atque acrius vitia in dicente quam recta videat. ita quicquid est, in quo offenditur, id etiam illa quae laudanda sunt obruit. neque haec in eam sen-
 10 tentiam disputo, ut homines adulescentes, si quid naturale forte non habeant, omnino a dicendi studio deterream. quis enim non videt C. Coelio aequali meo maximo honori fuisse, homini novo, illam ipsam, quamcumque adsequi potuerit, in dicendo mediocritatem? quis vestrum aequa-
 15 lem Q. Varium, vastum hominem atque foedum, non intellegit illa ipsa facultate, quamcumque habet, magnam esse in civitate gratiam consecutum? sed quia de
 26
 118 oratore quaerimus, fingendus est nobis oratione nostra

13 homini novo: J. Voigt, *Homo novus. Ein Typus der römischen Republik Stuttgart* 1926. H. Strasburger *Novus homo RE* 17, 786 sqq.

4–9 magnum – obruit K § 415 (p. 491 Schw.) || 14 vestrum aequalem: *Brut.* 182

[M = HE L = VOPUR] 1 numero 5 Rom | possunt O¹P¹ | sunt autem secl. Kayser || 2 ita in isdem rebus habiles, ita naturae muneribus ornati M ita naturae muneribus in isdem (hisdem PR) rebus habiles ita ornati L || 3 <ad dicendum> non nati Muther¹ 6 | ficti L electi M facti 5 dati Friedrich⁴ 80 || 4 suscipere atque MU om. VO¹PR (suppl. V²) || 5 se C(O^v) re O || 7 nemo fere L (cf. Kühner – St II 613) fere nemo MU | quin C(O^v)K qui non H²V²5 qui O | vitiosa Pluygers | in dicente VP¹U³RN^v indicet MKOP^{a1} iudicet V²N5 (pr. Langen² 7) || 8 quicquid C quidquid R || 8.9 offenditur ea laudet quae V² Rom || 9 laudabilia O || 11 dicendi EH²VO²RUN^v disc. H¹O¹PN5 || 12 videt LE¹ -eat HE² | maximo LN^v (Coelius consul factus est) magno MV²U²N || 13 homini novo L omnino M || 14 potuerit C (def. Cima ad L.) -tuit Schuetz Wesenberg ad Cael. p. 14 Luterbacher -tuerat Roby Wilkins Courbaud | vestrum aequalem L | aequalem meum MV² || 16 habet LN^v (pr. Stroux² 139) -uit MV²N || 18 figendum R

detractis omnibus vitiis orator atque omni laude cumula-
 tus. neque enim si multitudo litium, si varietas causarum,
 si haec turba et barbaria forensis dat locum vel vitiosissi-
 mis oratoribus, idcirco nos hoc quod quaerimus omitte-
 mus. itaque in iis artibus, in quibus non utilitas quaeritur 5
 necessaria, sed animi libera quaedam oblectatio, quam
 diligenter et quam prope fastidiose iudicamus! nullae
 enim lites neque controversiae sunt, quae cogant homines,
 sicut in foro non bonos oratores, item in theatro actores
 119 malos perpeti. est igitur oratori diligenter providendum, 10
 non uti eis satis faciat quibus necesse est, sed uti iis ipsis
 admirabilis esse videatur quibus libere liceat iudicare. ac si
 quaeritis, plane quid sentiam enuntiabo apud homines fa-
 miliarissimos, quod adhuc semper tacui et tacendum pu-
 tavi. mihi etiam qui optime dicunt quique id facillime at- 15
 que ornatissime facere possunt, tamen nisi timide ad dicen-
 dum accedunt et in ordienda oratione perturbantur, paene
 120 impudentes videntur; tametsi id accidere non potest. ut
 enim quisque optime dicit, ita maxime dicendi difficul-
 tatem variosque eventus orationis expectationemque ho- 20
 minum pertimescit. qui vero nihil potest dignum re,

9 item in theatro: *Kroll ad or. 62*

5-7 itaque — iudicamus K § 416 (*p. 491 Schw.*) || 10-12 est
 u. ad iudicare K § 417 (*p. 491 Schw.*) || 18-21 ut — pertimescit K
 § 418 (*p. 491 Schw.*)

[M = HE L = VOPUR] 1 orator *secl. Kayser* | atque C ae-
 que *Mohr at cf. Madvig² 374* | cumulatus LN^v (*cf. 1, 20*) -andus
 MN || 3 barbaries § V² || 4 hoc L hic M (*pr. Friedrich² 23*) ||
 5 itaque C atque *Frederking* || 7 diligenter MK ind- L || 11 uti
 eis M ut illis L ut his *Rom* | uti iis ipsis *scripsi* uti iis H uti
 eis E ut his ipsis L ut iis ipsis *Steph* || 12 ac CN^v at V²N || 14 quod
 LM² quid M¹ | (et) tacui *Goerenz ad Ac. 2, 8* || 15 etiam qui L
 etiam quoque M etiam quoque qui H² etiam qui quam *Schuetz* |
 quique id facillime L qui me infacillime M quique cum facillime H² ||
 15.16 atque ornatissime *secl. Ellendt Kayser* || 18 ornatissime C
 promptissime *Bake* || 17 ordienda MN (*cf. § 98, Orator 122*) ex-
 ordienda LN^v || 20 expectationemque hominum MK hominumque
 exp. L || 21 vero *secl. Kayser* | dignum re MUR om. V¹OP

dignum nomine oratoris, dignum hominum auribus efficere
atque edere, is mihi, etiamsi commovetur in dicendo, ta-
men impudens videtur. non enim pudendo, sed non facien-
do id quod non decet, impudentiae nomen effugere debe-
5 mus. quem vero non pudet – id quod in plerisque video –,
hunc ego non reprehensione solum, sed etiam poena dig- 121
num puto. equidem et in vobis animum advertere soleo
et in me ipso saepissime experior, ut et exalbescam in prin-
cipiis dicendi et tota mente atque artibus omnibus con-
10 tremescam. adolescentulus vero sic initio accusationis
exanimatus sum, ut hoc summum beneficium Q. Maximo
debuerim, quod continuo consilium dimiserit, simul ac
me fractum ac debilitatum metu viderit.“

Hic omnes adsensi significare inter sese et conloqui 122
20 coeperunt. fuit enim mirificus quidam in Crasso pudor qui
tamen non modo non obsesset eius orationi, sed etiam pro-
bitatis commendatione prodesset.

Tum Antonius „saepe, ut dicis“, inquit, „animum ad- 27
verti, Crasse, et te et ceteros summos oratores, quamquam
25 tibi par mea sententia nemo umquam fuit, in dicendi
exordio permoveri. cuius quidem rei cum causam quae- 123

20 pudor: Michel 413

7–9 equidem – contremescam K § 418 (p. 491 Schw.) ||
18 Flacc. 62 fractum prope ac debilitatum || 21.22 cf. 2,211 pro-
bitatis commendatione

[M = HE L = VOPUR] 2 atque edere om. V¹ (suppl. V²) |
<non> commovetur H² commoveatur § V² Rom || 3 non enim pu-
dendo L (pr. Stroux² 151, 1) non enim ... ☹ sed H¹ (lac. 12–14
litt.) ☺ faciendo solum quod decet H² in mge, Costa non enim ☹
sed E || 4 nomen C (cf. de off. 3, 57) crimen Ruhnken, Stangl¹
32 || 7 animum advertere M animadvertere L || 8 ut et MK ut L
9 artibus omnibus MK (artibus K) omnibus artibus L | con-
tremescam MKVP U -iscam H²V²O § extremescam R || 10 <in>
initio ERV² § || 19 sese MRN se LN^v | conloqui <submissa voce>
Havet clausulae sanandae causa || 19.20 conloqui + coeperunt
Courbaud || 20 mirificus quidam MR quidam mirificus L || 21 mo-
do non L om. M secl. Friedrich at cf. Sorof² 1 || 23 animum ad-
verti MN animadverti LN^v || 24 summos oratores C oratores
summos § Rom Kayser oratores del. Havet || 26 cum causam H²E
quom causam H¹ causam cum L

rerem, quidnam esset cur, ut in quoque oratore plurimum
 esset, ita maxime is pertimesceret, has causas inveniebam
 duas: unam quod intellexerent ii quos usus ac natura
 docuisset non numquam summis oratoribus non satis ex
 sententia eventum dicendi procedere; ita non iniuria, 5
 quotienscumque dicerent, id quod aliquando posset acci-
 dere ne illo ipso accideret <tempore> timere. altera est
 haec, de qua queri saepe soleo: ceterarum homines artium
 spectati et probati, si quando aliquid minus bene fecerunt
 quam solent, aut noluisse aut valetudine impediti non 10
 potuisse consequi id quod scirent putantur – „noluit“,
 inquit, hodie agere Roscius aut crudior fuit –, oratoris
 peccatum si quod est animum adversum, stultitiae pec-
 125 catum videtur. stultitia autem excusationem non habet,
 quia certe nemo videtur, aut quia crudus fuerit aut quod 15
 ita maluerit, stultus fuisse. quo etiam gravius iudicium in
 dicendo subimus. quotiens enim dicimus, totiens de nobis
 iudicatur; et qui semel in gestu peccavit, non continuo
 existimatur nescire gestum; cuius in dicendo aliquid

14–17 cf. Michel 414

8 cf. 2, 37 ceterarum artium homines || 17–19 quotiens – ge-
 stum K § 419 (p. 491 Schw.)

[M = H L = VOPUR] 1 cur ut L cur M cur cum H² | quo-
 que C quoquo § Kayser | plurimum <eloquentiae> H² || 2 in verbo
 causas E desinit || 6 aliquando <alicui nimis> V² Rom | posset L
 possit H || 7 tempore ins. Stroux² 150 | ne illo ipso accideret H
 ne tum accideret L ne illud ipsum acc. § V² Rom ne tum ipsum
 acc. Madvig De fin. II 65 | ne illo ipso <tempore> acc. § Friedrich²
 24 || 8 soleo: ceterarum L (pr. Stroux² 149) soleo de cetera H¹
 soleo ceteri H² (in mge q̄) soleo quod ceterarum § V² edd. recc.
 soleo et enim cet. Bake || 9 fecerunt VPR (pr. Stroux² 150)
 -erant H -erint O § V² || 10 impeditos § Rom || 11 putantur MV²
 -entur L || 12 cruor H || 13 spectatum H | quod est LH¹ quid
 est H² quid non est H³ | animum adversum H animadversum L ||
 14 habet <illud habet> Piderit¹ || 15 quia certe nemo Kumaniecki⁴
 (cf. pro imp. Cn. Pomp. 43) quia ante nemo H quia nemo L quare
 nemo § V² Rom Firmani atque nemo Bake || 17 enim C ergo K ||
 19 – p. 49, 1 cuius in dicendo aliquid reprehensum est LN^v qui
 autem in dicendo quid reprehensus est MN (cui N) cuius ... quid
 reprehensum est Sorof (at cf. Stroux² 150)

reprehensum est, aut aeterna in eo aut certe diuturna valet
 opinio tarditatis. illud vero quod a te dictum est esse
 permulta, quae orator a natura nisi haberet, non multum
 a magistro adiuuaretur, valde tibi adsentior inque eo vel
 5 maxime probavi summum illum doctorem Alabandensem
 Apollonium, qui cum mercede doceret, tamen non patie-
 batur eos, quos iudicabat non posse oratores evadere,
 operam apud sese perdere dimittebatque et ad quam
 quemque artem putabat esse aptum, ad eam impellere
 10 atque hortari solebat. satis est enim in ceteris artificiiis 127
 percipiendis tantummodo similem esse hominis et id
 quod tradatur vel etiam inculcetur, si quis forte sit tar-
 dior, posse percipere animo et memoria custodire. non
 quaeritur mobilitas linguae, non celeritas verborum, non
 15 denique ea quae nobis non possumus fingere: facies, vul-
 tus, sonus. in oratore autem acumen dialecticorum, sen-
 tentiae philosophorum, verba prope <iam> poetarum, me-
 moria iuris consultorum, vox tragoedorum, gestus paene
 summorum actorum est requirendus. quam ob rem nihil
 20 in hominum genere rarius perfecto oratore inveniri pot-
 est. quae enim singularum rerum artifices singula si
 mediocriter adepti sunt, probantur, ea nisi omnia summa
 sunt in oratore, probari non possunt.

10 ad § 127 sq. Michel 415

16–18 quaeritur vero in oratore (*sic*) — consultorum K § 420
 (p. 491 Schw.) || 18 cf. Quint. 12, 5, 5 vox quidem non, ut Cicero
 desiderat, paene tragoedorum

[M = H L = VOPUR] 3 a natura nisi § Ellendt aut natura
 nisi M nisi a natura L nisi haberet a natura § Piderit Kayser ||
 5 probavi L probabis M | illum summum § | Alabandensem C
 (Ov) Albanensem O || 8–9 ad quam quemque artem § duo codd.
 Lamb ad quamque artem HV¹OP¹ ad quamcumque a. P¹R ||
 10 satis est enim VOPU satis esse enim MR satis enim est §
 Ellendt | in om. VOPU del. Richard Sutton || 11 percipiendis L
 (pr. Stroux² 150) perficiendis M del. Ellendt Kayser || 12 tradetur
 (-atur V²) vel etiam L tradatur ut laetitia M || 16 <queritur> vero
 in or. acumen K | sententiae VP² U (cf. Stroux² 150) sententia M
 (supra a aliquid erasum) KP¹R scientia § (iniuria def. Friedrich²
 25) || 17 prope iam Kumaniecki⁴ prope L prudentium MKV² pro-
 pmodum Cima || 19 in syllabis summo desinit H || 22 summa
 sunt in oratore L (sint V²) sunt in oratore summa § Piderit Kay-
 ser || 23 possunt L (Ov) potest O¹ Ellendt alii (pr. Bornecque¹)

- 129 Tum Crassus „atqui vide“ inquit „in artificio perquam
tenui et levi quanto plus adhibeatur diligentiae quam in
hac re, quam constat esse maximam. saepe enim soleo
audire Roscium, cum ita dicat se adhuc reperire disci-
pulum, quem quidem probaret, potuisse neminem, non 5
quo non essent quidam probabiles, sed quia, si aliquid
modo esset vitii, id ferre ipse non posset. nihil est enim
tam insigne nec tam ad diuturnitatem memoriae stabile
130 quam id in quo aliquid offenderis. itaque ut ad hanc simi-
litudinem huius histrionis oratoriam laudem dirigamus, 10
videtisne quam nihil ab eo nisi perfecte, nihil nisi cum
summa venustate fiat, nisi ita ut deceat et uti omnis
moveat atque delectet? itaque hoc iam diu est consecutus,
ut in quo quisque artificio excelleret, is in suo genere Ro-
scius diceretur. hanc ego absolutionem perfectionemque in 15
oratore desiderans, a qua ipse longe absum facio impu-
denter; mihi enim volo ignosci, ceteris ipse non ignosco.
nam qui non potest, qui vitiose facit, quem denique non
deceat, hunc, ut Apollonius iubebat, ad id quod facere pos-
sit detrudendum puto. 20
- 29 „Num tu igitur“ inquit Sulpicius „me aut hunc Cot-
131 tam ius civile aut rem militarem iubes discere? nam quis
ad ista summa atque in omni genere perfecta potest per-
venire?“

Tum ille „ego vero“ inquit „quod in vobis egregiam 25
quandam ac praeclaram indolem ad dicendum esse cogno-
vi, idcirco haec exposui omnia, nec magis ad eos deterren-
dos qui non possent, quam ad vos qui possetis exacuendos
accommodavi orationem meam; et quamquam in utroque
vestrum summum esse ingenium studiumque perspexi, 30

21 de §§ 131–133 Becker 33

[M deest L = VOPUR] 1 perquam tenui § opera quam te-
nui L et opera quam Rom || 4 reperire OPUR -isse V Rom ||
5 potuisse OPUR -et V Rom || 7 ferre VOVP²UR facere O om.
P¹ || 10 huius in mge V || 11 perfecte OPUR -tum V § Rom ||
12 fiat <nihil> § Ellendt || 14 quo quisque L quocunque quis
Madvig | in suo L in eo Lamb at cf. Lael 79 || 18 qui² om. V |
quem VOPU qui R || 28 qui non possent om. O suppl. O^v ||
30 studiumque om. R

tamen haec quae sunt in specie posita, de quibus plura fortasse dixi quam solent Graeci dicere, in te, Sulpici, divina sunt. ego enim neminem nec motu corporis neque ipso habitu atque forma aptiorem nec voce pleniorē aut
 5 suaviorem mihi videor audisse; quae quibus a natura minora data sunt, tamen [qui] illud adsequi possunt, ut iis quae habent modice et scienter utantur et ut ne dedecet. id enim est maxime vitandum et de hoc uno minime est facile praecipere non mihi modo, qui sicut unus pater
 10 familias his de rebus loquor, sed etiam ipsi illi Roscio quem saepe audio dicere caput esse artis decere, quod tamen unum id esse quod tradi arte non possit. sed si placet sermonem alio transferamus et nostro more aliquando, non rhetorico, loquamur“.

15 „Minime vero“ inquit Cotta „nunc enim te iam exoremus necesse est, quoniam retines nos in hoc studio nec ad aliam dimittis artem, ut nobis explices, quicquid est istud, quod tu in dicendo potes – neque enim sumus nimis avidi; ista tua mediocri eloquentia contenti sumus – idque ex te quaerimus (ut ne plus nos adsequamur quam

1 plura fortasse dixi: *Steidle 32 adn. 108* || 9 pater familias: *Zoll 126sq.*

9 pater familias *cf. § 159* || 11 *Quint. 11, 3, 177* vere hoc dictum est „caput esse artis decere quod facias“ *Iul. Vict. RL 442, 18*: ut ait M. Tullius „caput artis esse decere quod facias“ *Alb. RL 546, 37* ut ait M. Tullius „caput artis est decere quod facias“ *Iul. Sever. RL 370, 5* scire autem debes . . . caput esse artis decere quod facias. *Hieronymus Epist. 69, 7 (CSEL 54, 695)* caput est artis decere quod facias (*cf. praeterea or. 74* histrio quid deceat quaerit.)

[M deest L = VOPUR] 1 sunt om. R || 5 a natura V² *edit.* (*cf. 1, 126; 133; 2, 126; 3, 31; 195, 197, 216, 223, 229*) ab natura L *Stroux*³ || 6 qui illud L qui *del. §* || 9 unus (e multis) *Piderit*¹ | pater familias *secl. Piderit*¹ *Kayser* || 10 illi ipsi § || 11 decere L decere (quod facias) *Quint.* unde idem habent *Hieron, Severianus, Iul. Vict. quod etiam apud Ciceronem inserendum putat P. V. Winterfeld Philol. N.F. XII 627 quem sequitur Stroux*² 176 *adn. 1* || 12 esse (tenet) R | sed OPUR atque V || 15 enim om. R || 16 est om. P || 17 quicquid OPR quidquid VU || 20 adsequamur V¹ U ass. V² OPR sequamur *Sorof*⁴

quantulum tu in dicendo adsecutus es) quoniam, quae a natura expetenda sunt, ea dicis non nimis deesse nobis, quid praeterea esse adsumendum putes?“

30 Tum Crassus adridens „quid censes“, inquit „Cotta nisi
134 studium et ardorem quendam amoris? sine quo cum in
vita nihil quisquam egregium, tum certe hoc, quod tu
expetis nemo umquam adsequetur. neque vero vos ad eam
rem video esse adhortandos, quos, cum mihi quoque sitis
135 molesti, nimis etiam flagrare intellego cupiditate. sed
profecto studia nihil prosunt perveniendi aliquo, nisi 10
illud, quod eo quo intendas ferat deducatque, cognoris.
quare quoniam mihi levius quoddam onus imponitis ne-
que ex me de oratoris arte sed de hac mea, quantulacum-
que est, facultate quaeritis, exponam vobis non quandam
aut perreconditam aut valde difficilem aut magnificam 15
aut gravem rationem consuetudinis meae, qua quondam
solitus sum uti, cum mihi in isto studio versari adulescenti
136 licebat.“ tum Sulpicius „o diem, Cotta, nobis“ inquit
„optatum! quod enim neque precibus umquam nec in-
sidiando nec speculando adsequi potui, ut quid Crassus 20
ageret meditandi aut dicendi causa, non modo videre
mihi, sed ex eius scriptore et lectore Diphilo suspicari li-
ceret, id spero nos esse adeptos omniaque iam ex ipso,
quae diu cupimus, cognituros.

31 Tum Crassus „atqui arbitror, Sulpici, cum audieris, non 25
137 tam te haec admiraturum quae dixerō, quam existimatu-
rum tum, cum ea audire cupiebas, causam cur cuperes

4 ad § 134 Michel 139–141

9–10 cf. Quint. 10, 7, 5

[M deest L = VOPUR] 6 quisquam *Huldrich* quicquam L
(om. O¹, suppl. O^v) *Firmani Sutton* || 8 adhortandos L cohort-ς ||
9 etiam VOPU et R | flagrare C fraglare V^v || 11 tendas P¹ ||
14 quandam non *Lamb* || 15 reconditam ς R^m || 16 rationem con-
suetudinis meae L (def. *Cima Wilkins ad. l.*) rationem sed con-
suetudinem meam *Piderit Rubner 193* (sed) rationem *Stroux*³
rationem exp. V² om. Rom orationem Pol || 22 Diphilo ς Diiphi-
lo L Deyphilo R Deiphilo V² | expiscari *Siesbeyus ap. Madvig*¹
185

non fuisse. nihil enim dicam reconditum, nihil expectatione
 vestra dignum, nihil aut inauditum vobis aut cuiquam
 novum. nam principio, illud quod est homine ingenuo
 liberaliterque educato dignum, non negabo me ista om-
 5 nium communia et contrita praecepta didicisse: primum 138
 oratoris officium esse dicere ad persuadendum accom-
 modate; deinde esse omnem orationem aut de infinitae
 rei quaestione, sine designatione personarum ac tempo-
 rum, aut de re certis in personis ac temporibus locata; in 139
 10 utraque autem re quicquid in controversiam veniat, in eo
 quaeri solere aut factumne sit aut, si est factum, quale
 sit aut etiam quo nomine vocetur aut, quod nonnulli ad-
 dunt, rectene factum esse videatur; existere autem con- 140
 troversias etiam ex scripti interpretatione, in quo aut
 15 ambigue quid sit scriptum aut contrarie aut ita ut a sen-
 tentia scriptura dissentiat; his autem omnibus partibus
 subiecta quaedam esse argumenta propria. sed causarum, 141
 quae sint a communi quaestione seiunctae, partim in
 iudiciis versari partim in deliberationibus; esse etiam

7-9 *Riposati*¹ 165-170 || 13 *ad § 140 Laurand 95 sq.* || 15 am-
 bigue: *Riposati*¹ 257 sq.; *Stroux*⁴ 31 sq. | contrarie: *Riposati*¹
 260 sq.; *Stroux*⁴ 38 sq. || 15-16 a sententia scriptura dissentiat:
*Riposati*¹ 258-260; *Stroux*⁴ 33-38 || 17 *ad § 141 Hendrickson*
 129-136; *Hinks* 170-176; *Riposati*¹ 224-227, 230

5 sq. cf. *Quint.* 2, 15, 5 Cicero pluribus locis scripsit officium esse
 oratoris dicere adposite ad persuadendum || 13 *ad § 140 cf. 2,*
110, Part. or. 108, Top. 96 (plane aliter De inv. 1, 12-13, 17) ||
17 sq. cf. Top. 91. Cf. Quint. 3, 3, 15 itaque quidam tria genera
rhetorices dicere maluerunt optime autem ii, quos secutus est
Cicero, genera causarum

[M deest L = VOPUR] 2 non auditum V² || 3 illud quod L
 (cf. 1, 71) id quod § *edd. rec.* || 6 officium om. R || 7 omnem
 OPUR omnino V || 8 ac malit *Friedrich Courbaud* aut L et § ||
 10 utraque L certa *Bake* | quicquid OPUR quidquid V || 13 rec-
 tene VOPU rectumne R § *Rom* | factum C actum *Volkman* 53
*quem sequitur Stroux*² 40 (at cf. *Harnecker*¹ 17) || 13-16 existere
u. ad dissentiat *secl. Langen*² || 14 ex scripti C (O^v) in scripti O ||
 16 scriptura VO^v scriptum OPUR | dissideat *Ald Sutton* || 17 sed C
 et *Bake* || 18 sunt U¹ | seiunctae VU -ta OPR || 19 deliberativis R

genus tertium, quod in laudandis aut vituperandis hominibus poneretur; certosque esse locos quibus in iudiciis uteremur, in quibus aequitas quaereretur; alios in deliberationibus, quae omnes ad utilitatem dirigerentur eorum quibus consilium daremus; alios item in laudationibus, in quibus ad personarum dignitatem omnia referrentur. cumque esset omnis oratoris vis ac facultas in quinque partes distributa, ut deberet reperire primum quid diceret, deinde inventa non solum ordine, sed etiam momento quodam atque iudicio dispensare atque componere; tum ea denique vestire atque ornare oratione; post memoria saepire; ad extremum agere cum dignitate et venustate, etiam illa cognoram et acceperam, antequam de re diceremus, initio conciliandos eorum esse animos qui audirent; deinde rem demonstrandam, postea controversiam constituendam, tum id quod nos intenderemus confirmandum, post quae contra dicerentur refellenda, extrema autem oratione ea quae pro nobis essent amplificanda et augenda, quaeque essent pro adversariis infirmenda atque frangenda. audieram etiam quae de orationis ipsius ornamentis traderentur: in qua praecipitur primum, ut pure et Latine loquamur, deinde ut plane et dilucide, tum ut ornate, post ad rerum dignitatem apte et quasi decore; singularumque rerum praecepta

1 genus tertium: *Durry* 107 || 7 ad § 142 *Striller* 35; *Solmsen*¹ 47 adn. 44 | oratoris vis: *Steidle* 26 sq. || 13 ad § 143 *Laurand* 98 sq.; *Riposati*¹ 265 || 14 ad § 144 *Stroux*¹

7 cf. *Quint.* 3, 3, 7 idem in <libris de> oratore quinque rebus constare eloquentiam dicit || 13 ad § 143 cf. *or.* 122. *Top.* 97 sq. || 22 *De opt. gen. or.* 4 pure et accurate loquentes quod est Latine | cf. 3, 37–51 *Rhet. ad Her.* 4, 17 || 23 plane: *Rhet. ad Her.* 4, 17 | ornate: *Rhet. ad Her.* 4, 18

[M deest L = VOPUR] 3 quaereretur *Crat* quaeritur L || 4 quae Ellendt alii qui L *Sutton* || 6 referrent R || 8 eum debere *Rubner*² 11 || 10 ac iudicio *Rom* | disponere *Ald alii* || 13 ac venustate *Ernesti* || 14 rebus V² *Rom* || 15 rem <gestam> R || 21 <in arte> trad. *Muther*¹ | qua L (*def. Cima ad l.*) quo *Schuetz* (cf. 2, 83; 2, 239; 2, 331) *Friedrich Courbaud* || 24 quasi secl. *Firmani*

cognoram. quin etiam, quae maxime propria essent 145
 naturae, tamen his ipsis artem adhiberi videram. nam
 de actione et de memoria quaedam brevia, sed magna
 cum exercitatione praecepta gustaram. in his enim fere
 5 rebus omnis istorum artificum doctrina versatur, quam
 ego si nihil dicam adiuvare, mentiar; habet enim quaedam
 quasi ad commonendum oratorem, quo quidque referat
 et quo intuens ab eo, quodcumque sibi proposuerit, mi-
 nus aberret. verum ego hanc vim intellego esse in prae- 146
 10 ceptis omnibus, non ut ea secuti oratores eloquentiae lau-
 dem sint adepti, sed quae sua sponte homines eloquentes
 facerent, ea quosdam observasse atque digessisse. sic
 esse non eloquentiam ex artificio, sed artificium ex elo-
 quentia natum; quod tamen, ut ante dixi, non eicio; est
 15 enim, etiam si minus necessarium ad bene dicendum,
 tamen ad cognoscendum non inliberale, etiam exercitatio 147
 quaedam suscipienda vobis est – quamquam vos quidem
 iam pridem estis in cursu, – sed iis qui ingrediuntur ad
 studium quique ea, quae agenda sunt in foro tamquam
 20 in acie, possunt etiam nunc exercitatione quasi ludicra
 praediscere ac meditari.

„Hanc ipsam“ inquit Sulpicius „nosse volumus. ac 148
 tamen ista, quae abs te breviter de arte decursa sunt,

9 ad § 146 Kroll¹ 577 adn. 1; Weidner 57

[M deest L = VOPUR] 2 his V (aliquid supra lin. erasum
 fortasse in) O²U in his O¹PR || 11 sed C et Rubner² 12 ||
 12 digessisse Gesner¹ Schuetz id egisse L adegisse Lag 23 co-
 egisse Koch¹ conlegisse Nizolius, alii ad artemque redegeisse Er-
 nesti Bake indagasse Stater Class. Rev. 27 (1913), 159 post id
 egisse plura excidisse putat Kayser; lectionem codd. servant Ellendt
 Friedrich Courbaud || 14 reicio Lamb || 16 etiam O. M. Mueller
 ea L et Lott alii at Thanner eius Man praeterea Lamb secl. Bake |
 (itaque et praecepta tractanda) et Madvig¹ III 85 sqq || 18 ii
 Ernesti | et eis Luterbacher || 18.19 ad studium L ad stadium
 Lott Crat Lamb („e codice longe optimo“ coniecturam speciosam
 sed non necessariam vocat Stroux³) in stadium Gruter alii, delere
 malit Friedrich || 21 praediscere RV² prodiscere V^vOPU (cf.
 Pichon 369) perdiscere § | ac L atque § | 22 nosce R || 22.23 ac
 tamen OPRV² (cf. Madvig de Fin. II 85) attamen VU at etiam
 Langen² 8 || 23 ista (quoque) Harnecker | aps te V^v a te R |
 sunt VPU sint OR

audire cupimus, quamquam sunt nobis quoque non inaudita. verum illa mox: nunc de ipsa exercitatione quid sentias quaerimus.“

33 „Equidem probo ista“ Crassus inquit“ quae vos facere
149 soletis, ut causa aliqua posita consimili causarum earum 5
quae in forum deferuntur, dicatis quam maxime ad veritatem accommodate. sed plerique in hoc vocem modo, neque eam scienter, et vires exercent suas et linguae celeritatem incitant verborumque frequentia delectantur. in quo fallit eos quod audierunt, dicendo homines ut dicant 10
150 efficere solere. vere enim etiam illud dicitur, perverse dicere homines perverse dicendo facillime consequi. quam ob rem in istis ipsis exercitationibus etsi utile est etiam subito saepe dicere, tamen illud utilius, sumpto spatio ad cogitandum, paratius atque accuratius dicere. caput au- 15
tem est quod ut vere dicam minime facimus – est enim magni laboris, quem plerique fugimus – quam plurimum scribere. <stilus est> stilus optimus et praestantissimus dicendi effector ac magister; neque iniuria: nam si subitam et fortuitam orationem commentatio et cogitatio 20
151 tura superabit. omnes enim, sive artis sunt loci sive

4 ad § 149 Weidner 54

6.7 cf. *Quint. 10, 5, 14* declamationes . . . ad veritatem accommodatae || 13sq. in istis – dicere *Iul. Vict. RL 441, 1sq.* || 18 stilus est, inquit M. Tullius, stilus optimus – magister *Iul. Vict. RL 444, 3* (cf. *praeterea Plin. Epist. 7, 17, 13*: nam quod M. Cicero de stilo, ego de metu sentio. timor est, timor emendator asperri-
mus) | *Quint. 10, 13, 1* nec inmerito M. Tullius hunc „optimum effectorem ac magistrum dicendi“ vocat || 22 – p. 57, 7 omnes u. ad scribendo *Iul. Vict. RL 444, 4*

[M deest L = VOPUR] 4 Crassus del. *Madvig de fin. II 11 Courbaud* | inquit Crassus *malit Steindorf ap. Orellium* || 7 modo om. § || 13 <etsi ergo> in istis *Iul. Vict.* | etsi om. *Iul. Vict.* | etiam om. *Iul. Vict.* et R || 18 <stilus est> ins. *Stangl Philol. 45, 222 ex Iulio Vict.* (cf. etiam *Plin. Ep. 7, 17, 13*) | optimus P¹ R § opimus VOP² U | optimus <est> *Sorof* | praestantissimus <est> R § *Eake* praestantissimus <dicitur> *Cohen Bull. Critique 11 (1905) 508–11* || 19 effector dicendi *Iul. Vict.* | magister <habetur> *Kayser* | nec O | neque iniuria *secl. Vassis*

ingenii cuiusdam atque prudentiae, qui modo insunt in ea re de qua scribimus, inquirentibus nobis omnique acie ingenii contemplantibus ostendunt se et occurrunt; omnesque sententiae verbaque omnia quae sunt cuiusque generis <maxime propria> maximeque industria, sub acumen stili subeant et succedant necesse est; tum ipsa conlocatio conformatioque verborum perficitur in scribendo, non poetico sed quodam oratorio numero et modo. haec sunt quae clamores et admirationes in bonis oratoribus efficiunt, neque ea quisquam, nisi diu multumque scriptitarit, etiam si vehementissime se in his subitis dictionibus exercuerit, consequetur. et qui a scribendi consuetudine ad dicendum venit, hanc adfert facultatem, ut etiam subito si dicat, tamen illa quae dicantur similia scriptorum esse videantur; atque etiam, si quando in dicendo scriptum attulerit aliquid, cum ab eo discesserit, reliqua similis oratio consequetur. ut concitato navigio cum remiges inhibuerunt, retinet tamen ipsa navis motum et cursum suum intermisso impetu pulsuque remorum, sic in oratione perpetua, cum scripta deficiunt, parem tamen obtinet oratio reliqua cursum scriptorum similitudine et vi concitata. in cotidianis autem commentationibus equi-

22 ad § 154 sq. cf. Michel 429 sq.

13-15 hanc — videantur Iul. Vict. RL 444, 9

[M deest L = VOPUR] 1 atque L Iul. Vict. ac § edit. || 1.2 qui modo — scribimus om. Iul. Vict. || 2 inquirentibus V^vRU Iul. Vict. Ald Iunt Crat Man Steph anq- V^vOP Courbaud Friedrich Wilkins Cima (et anquirentibus in textu et inquirentibus in mge V siglis .v. instructum) || 2-4 omnique — verbaque om. Iul. Vict. || 5 maxime propria ins. Herthel 11 ex Iul. Vict. | maximeque industria L (ill — OPR) maxime industria Iul. Vict. § || 6 collocatio OP collatio V²R§ Rom || 7 conformatioque VUP² confirmatioque OP¹R | perficitur L perspicitur Iul. Vict. || 10 nisi diu L nisi qui diu O§ Lamb alii || 13 <et> hanc Iul. Vict. || 13.14 etiam si subito dicas Iul. Vict. || 17 <et> ut Bake | incitato Rom || 17 inhibuerunt L (cf. ad Att. 13, 21, 3) -erint V²§ sustinuerunt Lamb || 22 commentationibus Lag 16, 23, 70, 73, 86 (cf. Brut. 249) concitationibus L concert- R§ Steph conditionibus vel concionibus § cogitat- Crat alii exercit — Thanner

dem mihi adolescentulus proponere solebam illam exercitationem maxime, qua C. Carbonem nostrum illum inimicum solitum esse uti sciebam, ut aut versibus propositis quam maxime gravibus aut oratione aliqua lecta ad eum finem quem memoria possem comprehendere, eam 5 rem ipsam quam legissem verbis aliis quam maxime possem comprehendere, eam rem ipsam quam legissem verbis aliis quam maxime possem lectis pronuntiarem. sed post animadverti hoc esse in hoc vitii, quod ea verba, quae maxime cuiusque rei propria quaeque essent ornatissima 10 atque optima occupasset aut Ennius, si ad eius versus me exercerem, aut Gracchus si eius orationem mihi forte posuissem: ita, si isdem verbis uterer nihil prodesse, si aliis etiam obesse, cum minus idoneis uti consuescerem.

155 postea mihi placuit eoque sum usus adolescens, ut summo- 15 rum oratorum Graecas orationes explicarem. quibus lectis hoc adsequebar, ut cum ea quae legeram Graece, Latine redderem, non solum optimis verbis uterer et tamen usitatis, sed etiam exprimerem quaedam verba imitando,

156 quae nova nostris essent, dum modo essent idonea. iam 20 vocis et spiritus et totius corporis et ipsius linguae motus et exercitationes non tam artis indigent quam laboris; quibus in rebus habenda est ratio diligenter, quos imitemur, quorum similes velimus esse. intuendi nobis sunt non solum oratores, sed etiam actores, ne mala consuetu- 25 dine ad aliquam deformatitem pravitatemque veniamus.

157 exercenda est etiam memoria ediscendis ad verbum quam

2sq. cf. *Brut.* 105 || 17 Quint. 10, 5, 2: vertere Graeca in Latinum veteres nostri oratores optimum iudicabant id se L. Crassus in illis Ciceronis De oratore libris dicit factitasse || 20–22 iam vocis – laboris *Iul. Vict. RL 441, 4 (libere)* || 23sq. quibus – esse *Iul. Vict. RL 441, 26 (libere)* || 24–26 intuendi – veniamus *Iul. Vict. RL 441, 30 (libere)*

[*M deest* L = VOPUR] 5 (ad) quem Muther || 13 posuissem L prop- 5 *Courbaud* | nil prodesse *Havet propter clausulam* || 17 legeram L -erem 5 *Ald Sutton* -erim *Crat.* || 18 et tamen L attamen V || 22 exercitationis R | indigent V²P² indiget V¹OP¹UR haec erunt *Iul. Vict.* || 23 oratio P || 27 ediscens R

plurimis et nostris scriptis et alienis. atque in ea exercitatione non sane mihi displicet adhibere, si consueris, etiam istam locorum simulacrorumque rationem, quae in arte traditur. educenda deinde dictio est ex hac domestica 5 exercitatione et umbratili medium in agmen, in pulverem, in clamorem, in castra atque in aciem forensem, subeundus visus omnium et periclitandae vires ingenii, et illa commentatio inclusa in veritatis lucem proferenda est. legendi etiam poetae, cognoscendae historiae, omnium 10 bonarum artium doctores atque scriptores et legendi et pervolutandi et exercitationis causa laudandi, interpretandi, corrigendi, vituperandi, refellendi; disputandumque de omni re in contrarias partis et quicquid erit in quaque re, quod probabile videri possit, eliciendum atque 15 dicendum. perdiscendum ius civile, cognoscendae leges, percipienda omnis antiquitas, senatoria consuetudo, disciplina rei p(ublicae) iura sociorum, foedera, pactiones, 159

3 cf. 2, 351sq. || 4-7 cf. *Iul. Vict. RL 445, 28* M. Tullii sententia qui praecipit ducendam dictionem ex domestica - aciem, subeundum visum || 15sq. cf. § 18; 201; 256; 2, 62 or. 120, part. or. 96

[M = H L = VOPUR] 1 [exer]citatione *redit* H || 3 etiam om. § secl. *Kayser Firmani* || 4 educenda deinde dictio HL (dictio est L) ducendam dictionem *Iul. Vict.* || 4-8 educenda u. ad proferenda est secl. *Bake* | hac om. *Iul. Vict.* || 6 forensem om. *Iul. Vict.* || 7 subeundus LH -dum *Iul. Vict.* | visus editores ex *Iul. Vict.* visum *Iul. Vict.* usus L *Adler Courbaud Richard Sutton* om. H gustus *Orelli* subeundum visus periculum et per. *Harnecker* || 7 omnium C *Iul. Vict.* hominum § *Madvig ap. Henrichsen Halm* || 8 proferenda est L -dast H || 9 cognoscendae historiae HU² (cf. § 187) -enda -ria L *Sutton* || 10 doctores atque scriptores H scriptores atque doctores L | et legendi L eligendi H legendi vel et perlegendi § || 11 laudandi et M || 12 refellendi L om. M secl. *Friedrich*² 25 ret. *Courbaud Firmani Richard* || 13 quicquid MOPR quicquid VU || 14 quaque C quacunque V³ § *Rom* | re om. *Lamb* | eliciendum L elig. M || 14.15 atque dicendum perdiscendum MV² ad quae discendum VOP ad quae perdiscendum U et perdiscendum R atque discendum § atque eruendum *Koch*¹ (coll. Or. 79) atque educendum *Ammon* atque perdiscendum *Friedrich*² 26 atque ediscendum *Costa* atque dicendum secl. *Lamb Schuetz alii, sed et propter sensum et propter clausulam* (cf. *Laurand Style de Cicéron* 178, 2) retinendum || 17 - p. 60, 1 pactiones u. ad imperii L om. M

causa imperii cognoscenda est; libandus est etiam ex omni genere urbanitatis facetiarum quidam lepos, quo tamquam sale perspargatur omnis oratio. effudi vobis omnia quae sentiebam; quae fortasse, quemcumque patrem familias adripuissetis ex aliquo circulo, eadem vobis percontantibus respondisset.“

35 Haec cum Crassus dixisset, silentium est consecutum.
160 sed quamquam satis iis qui aderant ad id quod erat propositum dictum videbatur, tamen sentiebant celerius esse multo quam ipsi vellent ab eo peroratum. tum Scaevola „quid est, Cotta?“ inquit „quid tacetis? nihilne vobis
161 in mentem venit, quod praeterea a Crasso requiratis?“ „id mehercule“, inquit „ipsum attendo. tantus enim cursus verborum fuit et sic evolavit oratio, ut eius vim et incitationem aspexerim, vestigia ingressumque non viderim, et tamquam in aliquam locupletem ac refertam domum venerim, non explicata veste neque proposito argento neque tabulis et signis propalam conlocatis, sed iis omnibus multis magnificisque rebus constructis ac reconditis: sic modo in oratione Crassi divitias atque ornamenta eius ingenii per quaedam involucra atque integumenta perspexi, sed ea contemplari cum cuperem, vix aspiciendi

7 de §§ 160–165 Becker 33

4 cf. § 132 || 11–13 nihilne – attendo Non. 71, 3 (propter attendere)

[M = H L = VOPUR] 1 cognoscenda est L cognoscendast M del. Pluygers | liberandus R | est L om. M secl. Costa | etiam ex omni g. M ex omni etiam g. L ex omni g. etiam R || 3 perspargatur C spargatur V² perspergatur U aspergatur vel spargitur vel perspargitur § | vobis MUR om. V¹OP || 4 (si) quemcumque L Richard || 5 percunctantibus R || 8 sed C si R || 9 sentiebat R || 12 quod RN⁵ edittores (cf. Kühner Stegmann II 500 A 3) quid CN^v Non Stroux³ | a L Non ab M | id (immo id) § Rom || 13 mehercule C me Hercules Non (cf. Orator 157) | ipsum inquit Non || 14 ut (et) R | et C atque § || 15 non LN^v vesti H unde vix N⁵ edd. || 17 explicata veste L explicavisti M (avisti in ras M¹) || 18 conlocatis V¹U collocatis MOPR collatis V² Rom || 20 modo om. V¹ (suppl. V²) § del. Ellendt alii || 21 integumenta L integim. M | prospexi § Rom || 22 ea contemplari quom M cum contemplari VU ea cum contemplari OPR tanta cum contemplari V² | prospiciendi Stangl³

potestas fuit. itaque nec hoc possum dicere me omnino ignorare quid possideat, neque plane posse atque <iam> vidisse.“ „quin tu igitur facis idem“ inquit Scaevola „quod 162 faceres, si in aliquam domum plenam ornamentorum vil-
 5 lam<ve> venisses? si ea seposita, ut dicis, essent, tuque valde spectandi cupidus esses, non dubitares rogare dominum, ut proferri iuberet, praesertim si esset familiaris; similiter nunc petes a Crasso, ut illam copiam ornamentorum suorum, quam constructam uno in loco quasi per
 10 transennam praetereuntes strictim aspeximus, in lucem proferat et suo quidque in loco conlocet. „ego vero“, in- 163 quit Cotta „a te peto, Scaevola – me enim et hunc Sulpicium impedit pudor ab homine omnium gravissimo, qui genus huius modi disputationis semper contempserit,
 15 haec, quae isti forsitan puerorum elementa videantur, exquirere: – sed tu hanc nobis da veniam, Scaevola, et perface ut Crassus haec, quae coartavit et peranguste refersit in oratione sua, dilatet nobis atque explicet.“ „ego 164

11 ad § 163 Becker 17

8–10 nunc pete (*sic*) – aspeximus *Non.* 180, 16 (*propter transenna*) || 9sq. quasi – aspeximus *Non.* 512, 18 (*propter strictim*) || 17 – p. 62, 1 peranguste – sua *Prisc. inst. gr. GL* 2, 539

[M = H L = VOPUR] 1 itaque nec M ita neque L *Sutton* | dicere L *om.* M || 2 atque iam vidisse *Kumaniecki*⁴ atque inv-
 disse M ac vidisse L atque vidisse § atque me vidisse *Friedrich*² 26 vel atque id vidisse *Friedrich Costa* atque in luce vi-
 disse *Sydow* || 4 villamve *Waldarfer pr. Havet Stangl*⁷ villam M
 ullam L vel villam V² H³ vel in villam § *Rom Lamb* villamque §
*del. Bake Friedrich*² 26 *Firmani Cessi* || 5 tuque C tu qui § *Lamb*
edd. rec. || 7 esset MVU² esses OPU¹ R || 8 petes V¹ OPU¹ R petis
 MU² petas V² *Rom* pete *Non* quin petis *Lamb* | illam M *Non*
 eam L *Sutton* || 9 quam L *Non om.* M | constrictam *Lamb* | quas
ante quasi add. M¹ in mge quam inde fecit M³ || 10 transennam M
Non trassennam L || 11 quidque VPU quicque MOR || 12 Scae-
 vola – me enim MPUR Scaevolam ei V^v; Scaevola. me ei V^m
 Scevola Me ei O || 16 hanc nobis da veniam M² (*pr. Sydow* 233)
 hanc nobis veniam M¹ (*in mge signum q̄*) | hanc nobis veniam
 Scaevola perface N hoc nobis hoc da V¹ hoc nobis da OPU¹ R^v
 veniam nobis da Scaevola V² nobis hoc da *Lamb* da hanc nobis
 veniam *Friedrich*² hanc nobis veniam Scaevola da *Madvig ap.*
Henrichsen alii | et *om.* § *del. Ellendt alii* || 18 <id> in VOPR

mehercule“ inquit Mucius „antea vestra magis hoc causa volebam quam mea. neque enim tantopere hanc a Crasso disputationem desiderabam, quantopere eius in causis oratione delector; nunc vero, Crasse, mea quoque te iam causa rogo, ut quoniam tantum habemus otii quantum 5 iam diu nobis non contigit, ne gravere exaedificare id opus quod instituisti. formam enim totius negotii opinionione maiorem melioremque video, quam vehementer 36
165 probo.“ „enimvero“ inquit Crassus „mirari satis non queo etiam te haec, Scaevola, desiderare, quae ego neque 10 ita teneo ut ii qui docent, neque sunt eius generis, ut si optime tenerem, digna essent ista tua sapientia ac tuis auribus.“ „ain tu?“ inquit ille: „si de istis communibus et pervagatis vix huic aetati audiendum putas, etiamne illa neglerere possumus, quae tu oratori cognoscenda esse 15 dixisti: de naturis hominum, de moribus, de rationibus iis quibus hominum mentes et incitarentur et reprimerentur, de historia, de antiquitate, de administratione rei publicae, denique de nostro ipso iure civili? hanc enim ego omnem scientiam et copiam rerum in tua prudentia 20 sciebam inesse; in oratoris vero instrumento tam lautam supellectilem numquam videram.

166 „Potes“ inquit „igitur“ Crassus „ut alia omittam quae

23 ad § 166–168 Michel 446 sq.

[M = H L = VOPUR] 3 eius L om. M || 4 te iam *Kiessling* etiam C def. *Ellendt Friedrich Costa Richard* at cf. *Kühner Stegmann II 53* quoque iam *Kayser Sorof* || 6 graveris ζ | exaedificare LM¹ -ari M² | id L om. M || 8 maiorem melioremque L meliorem gravioremque M meliorem maioremque ζ || 10 ego neque L (*pr. Pichon 368*) neque ego M || 11 ita om. VOP secl. *Courbaud Firmani Richard Sutton* | ut ii qui *scripsi* ut hi qui L uti qui M uti ei qui *Piderit* uti ii qui *Kayser* || 12 ista tua sapientia O¹ P¹ ista sapientia M URV² O² P² *editt.* ista optima sapientia V¹ || 13 ain L an MV² U² || 14 putas L -es M || 15 neglere V^v negligere V^m || 16.17 de moribus – quibus L om. M || 17 et incitaretur M¹ UV² ut incitarentur M³ incitarentur VOP et incitantur R ζ *Ven Schuetz* | reprimerentur C -untur ζ *Rom Ven Schuetz* || 19 de L om. M | ipso nostro ζ *Rom* | civile M¹ (*corr. M²*) || 21 scibam *Courbaud propter clausulam* || 23 inquit igitur L (*cf. § 112 et 113*) igitur inquit M || 23 – p. 63, 1 quae sunt innumerabilia et immensa R ζ (*cf. 1, 181*) quae sunt immensa L innumerabilia et immensa MV²

- sunt innumerabilia et inmensa et ad ipsum tuum ius civile veniam, oratores putare eos, quos multas horas expectavit, cum in campum properaret et ridens et stomachans P. Scaevola, cum Hypseus maxima voce, plurimis verbis a M. Crasso praetore contenderet, ut ei quem defendebat causa cadere liceret, Cn. autem Octavius homo consularis non minus longa oratione recusaret, ne adversarius causa caderet ac ne is, pro quo ipse diceret, turpi tutelae iudicio atque omni molestia stultitia adversarii liberaretur?“ „ego vero istos“ inquit – „memini enim mihi narrare Mucium – non modo oratoris nomine, sed foro dignos vix putarem.“ „atqui non defuit illis patronis“ inquit Crassus „eloquentia neque dicendi ratio aut copia, sed iuris civilis prudentia, quod alter plus lege agendo petebat quam quantum lex in XII tabulis permiserat – quod cum impetrasset causa caderet –, alter iniquum putabat plus secum agi quam quod erat in actione, neque intellegebat, si ita esset actum, litem adversarium perditurum.
- Quid? his paucis diebus nonne nobis in tribunali Q. Pompei pr(aetoris) urbani familiaris nostri sedentibus, homo ex numero disertorum postulabat, ut illi, unde pete-

5 M. Crasso praetore: cf. *Broughton I* 508

[M = H L = VOPUR] 1 et ad MU et ut ad L || 2 expectavit M -avi L || 4 P. M om. L | Hypsaeus *Man quem omnes fere sequuntur* Hypseus MVOR Hipseus U Ipseus P | plurimis L pluribus M || 5 a – praetore MRV² om. V¹OPU || 6 causa MR V²U² causae V¹OPU¹ || 8 causa MRV² -ae V¹OPU | turpi tutelae MVU urpitudele O¹P turpicule R₅ turpitude *vel* turpitudine₅ || 11 istos inquit LN^v inquit istos <non puto> MRN inquit istos <oratores non puto> V²₅ || 12 foro VOP cf. *Stroux*² 151 ne foro quidem MUR | vix MVOP om. UR *secl. Ellendt Soro¹ alii* (cf. *Stroux*² 151) | putarem V¹OPU (*pr. Stroux*² 151) -ari MRN -are₅V² -arim *Ellendt alii* || 13 dicendi MRUV² discendi VV discendi OP || 14 prudentia LN^v (*clausula dicretica ideo praeferenda*) scientia MV²N || 15 quam quantum L tum M¹ quantum M² quam M³ | XII MR duodecim L | permiserat MVN -erit OPU¹RN^v || 16 causa R₅V²U² -ae MV¹OPU¹ | iniquum L iniquom M inicum VV || 17 erat M esset L *Courbaud* || 20 <in> his ₅V² || 21 urbani L urbis M

- retur, vetus atque usitata exceptio daretur CVIVS PE-
CVNIAE DIES FVISSET? quod petitoris causa compa-
ratum esse non intellegebat, ut si ille infitiator probasset
iudici ante petitam esse pecuniam quam esset coepta de-
beri, petitor rursus cum peteret ne exceptione excluderetur 5
169 QVOD EA RES IN IVDICIUM ANTEA VENISSET. quid
ergo hoc fieri turpius aut dici potest quam eum, qui hanc per-
sonam susceperit, ut amicorum controversias causasque tu-
eatur, laborantibus succurrat, aegris medeatur, adflictos ex-
citet, hunc in minimis tenuissimisque rebus ita labi, ut aliis 10
170 miserandus, aliis inridendus esse videatur? equidem pro-
pinquum nostrum P. Crassum illum Divitem et multis
aliis rebus elegantem hominem et ornatum et praecipue
in hoc ferendum et laudandum puto, quod, cum P. Scae-
volae frater esset, solitus est ei persaepe dicere neque illum 15
in iure civili satis illi arti facere posse, nisi dicendi copiam
adsumpsisset quod quidem hic, qui mecum consul fuit,
filius eius est consecutus, neque se ante causas amicorum
tractare atque agere coepisse quam ius civile didicisset.
171 quid vero ille M. Cato? nonne et eloquentia tanta fuit, 20
quantam illa tempora atque illa aetas in hac civitate

11 de § 170 Steidle 34

3.4 non intellegebat — deberi *Non. 130, 19 (propter infitiatores)*

[M = H L = VOPUR] 1 usitata L *om.* M | cuius C quis
Pol²¹ || 3 ille *secl. Langen* || 4 iudici MV^vUR iudiciā O iudi-
cia P | esse pecuniam MU *Non* pecuniam esse L | esset coepta
deberi VPU essent coepta deberi O esset coeptam deberi R esset
coeptam debere M || 5 ne L *om.* M || 6 venisset M (*cf. Stroux²*
153) non venisset L || 7 ergo C autem R | hoc L *om.* M | pot-
est *post* turpius *transpos.* VOPU || 8 suscepit R || 12 illum Di-
vitem *secl. Bake* | et LN^v quom M¹ cum M³ || 13 rebus M in
rebus L | eloquentem V | et² L (et ... et *cf. 1, 38; Tusc. 5, 11 Top.*
98, Quinct. 3) tum M || 14 ferendum L *Ernesti Friedrich* effer-
g V² *Ven Pearce Wilkins Courbaud* | P. M *om.* L || 15 fratri V² |
est L *om.* M est ei *exp.* V² | illum <nisi prudens esset> *Muther 18* ||
16 illi arti C clienti *Sydow secl. Ernesti Schuetz Adler Wilkins*
ret. Courbaud Firmani Cessi || 17.18 verba quod — consecutus
in parenthesi collocant Friedrich Courbaud at cf. Roschatt 217 ||
20 M. VOP *om.* U¹R *del. Friedrich ret. alii* | nonne C *ratione R*

efferre maximam potuit, et iuris civilis omnium peritissimus? verecundius hac de re iam dudum loquor, quod adest vir in dicendo summus, quem ego unum oratorem maxime admiror; sed tamen idem hoc semper ius civile contempsit.
 5 verum quoniam sententiae atque opinionis meae voluistis 172
 esse participes, nihil occultabo et, quoad potero, vobis exponam quid de quaque re sentiam.

Antoni incredibilis quaedam et prope singularis et di- 38
 vina vis ingenii videtur, etiam si hac scientia iuris nudata
 10 sit, posse se facile ceteris armis prudentiae tueri atque
 defendere. quam ob rem hic nobis sit exceptus; ceteros
 vero non dubitabo primum inertiae condemnare sententia
 mea, post etiam impudentiae. nam volitare in foro, hae- 173
 rere in iure ac praetorum tribunalibus, iudicia privata
 15 magnarum rerum obire, in quibus saepe non de facto, sed
 de aequitate ac iure certetur, iactare se in causis centum-
 viralibus, in quibus usucapionum, tutelarum, gentili-
 tatum, agnationum, adluvionum, circumluvionum, nexo-
 rum, mancipiorum, parietum, luminum, stillicidiorum,
 20 testamentorum ruptorum aut ratorum ceterarumque re-
 rum innumerabilium iura versentur, cum omnino quid
 suum, quid alienum, quare denique civis aut peregrinus,
 servus aut liber quispiam sit ignoret, insignis est impu-

3–7 Becker 20 || 13 de §§ 173sq. Weidner 52sq. || 16 in cau-
 sis centumviralibus: Jobbe-Duval 537–577

10.11 Fam. 13, 64, 1 tuetur ac defendit. Tac. Germ. 14 defen-
 dere tueri || 13 cf. 2, 101 toto foro volitare

[M = H L = VOPUR] 1 efferre L efferre M¹ et ferre M² | ma-
 ximam L -ime M || 2 iam MURV² om. V¹OP || 4 ius civile secl.
 Kayser || 5 ac R || 7 sentiam LM³ sententia M¹ || 9 etiam si MU
 si L et si § | scientia L sententia M || 10 posse se O^VPR posse
 VUM prope esse O | <causas> tueri R § Kayser || 12 inertiae et
 impudentiae transp. Schuetz || 16 aetate R || 17 usucapionum M
 U¹R usucapionum VOPU² || 18 circumluvionum M om. VOPU
 et colluvionum R || 19 luminum MVOPU¹N^v fluminum U²RN
 luminum fluminum V²§ || 20 ruptorum aut ratorum secl. Ernesti
 Schuetz Firmani sed cf. Roby¹ 64 ruptorum aut irritorum Orelli ||
 22 quare C quae Costa | denique CN^v demum N § | civis MPRU
 cives V^vO | aut C an V² Rom || 23 aut M ac L an V² § Rom Bake |
 ignoret suppl. V^{2m}

- 174 dentiae. illa vero deridenda adrogantia est in minoribus
 navigiis rudem esse se confiteri, quinquere mis autem aut
 etiam maiores gubernare didicisse. tu mihi cum in circulo
 decipiare adversari stipulatiuncula et cum obsignes tabel-
 las clientis tui, quibus in tabellis id sit scriptum quo ille 5
 capiatur, ego tibi ullam causam maiorem committen-
 dam putem? citius hercule is, qui duorum scalmorum navi-
 culam in portu everterit, in Euxino ponto Argonautarum
 175 navim gubernarit. quid? si ne parvae quidem causae sunt,
 sed saepe maximae, in quibus certatur de iure civili, quod 10
 tandem os est eius patroni, qui ad eas causas sine ulla
 scientia iuris audet accedere? quae potuit igitur esse cau-
 sa maior quam illius militis, de cuius morte cum domum
 falsus ab exercitu nuntius venisset et pater eius re credita
 testamentum mutasset et, quem ei visum esset, fecisset 15
 heredem essetque ipse mortuus, res delata est ad centum-
 viros, cum miles domum revenisset egissetque lege in
 hereditatem paternam testamento exheres filius? nempe
 in ea causa quaesitum est de iure civili, possetne pater-
 norum bonorum exheres esse filius, quem pater testamento 20

11 patroni: *Neuhauser 191sq.*

3 in circulo *cf. § 159 || 13sq. cf. Val. Max. 7, 7, 1*

[M = H L = VOPUR] 2 se L *om.* M *secl. Friedrich Costa* | au-
 tem *om.* § *Firmani Richard Sutton* || 3 tu mihi L tu^{III} M tune mihi
 § V² Rom tum mihi § tu mi *Stangl*⁷ 55 || 4 decipiaris R^v || 5 in
 tabellis M *om.* L (*suppl.* V²) in tabulis Lamb | id sit C adsit U ||
 6 ullam MU *om.* V¹ OPR | maiorem *secl. Kayser* || 7 hercule MR
 hercle L || 8 everterit L evertit MV² everteret U everterat Lag 2 ||
 9 navim M (*cf. Top. 61*) -em L | quid? si ne L quod sine M¹ quod
 sane M³ qui sine Rom || 10 in L *om.* M § *del. Ellendt alii* || 11 os L
 mos M | eas *om.* OP *suppl.* O^v || 15 ei MUR *om.* V¹ (*suppl.* V²)
 OP || 15.16 heredem fecisset § Rom Lamb | res delata est OPUR
 res *om.* M *exp.* U² res delata esset V (et) res delata esset V²
 (et) res delatae essent Rom re delata *Bake* || 17 viros MR cen-
 tumviros VOPU | egissetque lege MURV² essetque V¹ OP || 18 te-
 stamento - filius *del. Lamb Schuetz sed cf. Roby*¹ nempe in ea
 causa *del. Bake Kayser* nempe L *om.* M *del. Ellendt alii* || 19 quae-
 situmque est *Kayser* de iure civili *del. Kayser*

neque heredem neque exheredem scripsisset nominatim. 39
 quid? qua de re inter Marcellos et Claudios patricos centum- 176
 viri iudicarunt, cum Marcelli ab liberti filio stirpe, Claudii
 patricii eiusdem hominis hereditatem gente ad se redisse di-
 5 cerent, nonne in ea causa fuit oratoribus de toto stirpis et
 gentilitatis iure dicendum? quid? quod item in centumvirali 177
 iudicio certatum esse accepimus, qui Romam in exilium
 venisset, cui Romae exulare ius esset, si se ad aliquem
 quasi patronum applicavisset, intestatoque esset mortu-
 10 us, nonne in ea causa ius applicationis, obscurum sane et
 ignotum, patefactum in iudicio atque inlustratum est a
 patrono? quid? nuper, cum ego C. Sergi Oratae contra 178
 hunc nostrum Antonium iudicio privato causam defen-
 derem, nonne omnis nostra in iure versata defensio est?
 15 cum enim M. Marius Gratidianus aedis Oratae vendidisset
 neque servire quandam earum aedium partem in mancipi
 lege dixisset, defendebamus, quicquid fuisset incommodi
 in mancipio, id si venditor scisset neque declarasset, prae-
 stare debere. quo quidem in genere familiaris noster M. 179
 20 Buculeius, homo neque meo iudicio stultus et suo valde
 sapiens et ab iuris studio non abhorrens, simili [in re]
 quodam modo nuper erravit. nam cum aedis L. Fufio
 venderet, in mancipio lumina, uti tum essent, ita recepit.

12–19 cf. ORF² 253

2 Marcellos: Radin 480–484; Merrill *ibidem*; Roby in ed. Wil-
 kinsii ad l. || 6 ad § 177 Neuhauser 191

[M = H L = VOPUR] 1 scripsisset MRNV² U² scripsit V¹ NV
 OPU¹ || 2 qua de re C(NV) quod ea de re N || 3 iudicaverunt R₅ |
 Claudii V || 4 patricii V¹ (exp. V²) | gente L -em M | dicerent
 redisse₅ Rom Kayser || 5 oratoribus secl. Pluygers | et C ac₅ Rom
 Piderit || 7 qui C cum Ellendt alii quom Courbaud || 8 <non>
 esset Rom || 9 applicuisset Rom Sutton || 10 ante nonne defectus
 signa posuit Ernesti || 12 quid C inquit V^v | Sergi VU -ii MOPR |
 Oratae₅ V² Wilkins Courbaud Auratae C || 13 <in> iudicio Lamb
 Steph || 14 in iure versata L om. M | defensio est L defensiost M ||
 15 Gratidianus L Gratidianus M | aedis M¹ -es M³ L | Oratae₅ V²
 Wilkins Courbaud, Auratae C Ellendt || 16 mancipi V -pii MOP
 UR || 17 quicquid C quidquid V || 19 debere M -et L || 20 Bucu-
 leius L Buceleius M || 21 in re M (def. Cima) om. L secl. Ellendt
 Piderit Cima Wilkins Courbaud iure₅ || 23 lumina uti L uti lu-
 mina M

Fufius autem simul atque exaedificari coeptum est in quadam parte urbis, quae modo ex illis aedibus conspici posset, egit statim cum Buculeio, quod, cuicumque particulae caeli officeretur, quamvis esset procul, mutari lumina putabat. quid vero? clarissima M.'Curii causa Marcique Coponii nuper apud centumviros quo concursu hominum, qua expectatione defensa est? cum Q. Scaevola, aequalis et collega meus, homo omnium et disciplina iuris civilis eruditissimus et ingenio prudentiaque acutissimus et oratione maxime limatus atque subtilis atque, ut ego soleo dicere, iuris peritorum eloquentissimus, eloquentium iuris peritissimus, ex scripto testamentorum iura defenderet negaretque, nisi postumus et natus et, antequam in suam tutelam venisset, mortuus esset, heredem eum esse posse, qui esset secundum postumum et natum et mortuum heres institutus; ego autem defenderem eum hac tum mente fuisse, qui testamentum fecisset, ut si filius non esset, qui in tutelam veniret, M.'Curius esset heres, num destitit uterque nostrum in ea causa in aucto-

5 ad § 180 Perrin 335–376; 518–540, Stroux⁴ 42–46 || 8.9 disciplina iuris civilis: Altevoigt 6

5 – p. 69, 3. cf. ORF² 262 || 5 M.'Curii causa cf. § 242; 2, 24; 2, 140 sqq. Top. 44, Caec. 53; Brut. 195, 256, de inv. 2, 122. ORF² 245–248; 260–262 || 10 cf. Brut. 197; or. 20 subtili quadam et pressa oratione limati

[M = H L = VOPUR] 1 autem secl. Ernesti exaedificari M (cf. 2, 63) aedificari L (pr. Cima ad l.) || 2 quae modo MRV² quomodo V¹OPU || 3 posset L possit M | Buculeio L Buceleio M | cuicumque M²L quoiuomque M¹ || 4 caeli <via> Rom | mutari MV²N muatata LN^v Lamb || 5.6 Marcique Coponii L M. Copii M || 7 cum Q. RV² quom Q. Friedrich quomque M cumque VOPUM³ || 8 homo hominum ditissimus et disciplina V² || 11.12 eloquentium u. ad peritissimus del. Schuetz || 14 venisset L (cf. De inv. 2, 62; 2, 122; Caius Inst. 2, 179; cf. etiam Brut. 195; Top. 44; Boeth. ad Cic. Top. IV p. 341) veniret MV² || 15 posse M non posse L || 16 autem C videlicet V^{2m} || 16.17 eum hac tum MV² hac eum L eum hac tamen vel eum ea tum § hac eum tum Piderit || 17 si <ei> V² || 18 qui – veniret L om. M | tutelam L <suam> tutelam § edd. (sed cf. Stangl¹³) | venisset Lamb alii || 18.19 heres esset § Kayser || 19 desistit P | in ea causa secl. Kayser

ritatibus, in exemplis, in testamentorum formulis, hoc
 est in medio iure civili versari? omitto iam plura exempla 40
 causarum amplissimarum, quae sunt innumerabilia; ca- 181
 pitis nostri saepe potest accidere ut causae versentur in
 5 iure. etenim si C. Mancinum nobilissimum atque opti-
 mum virum atque consularem, cum propter invidiam
 Numantini foederis pater patratus ex S. C. Numantinis
 dedidisset eumque illi non recepissent posteaque Mancin-
 10 nus domum revenisset neque in senatum introire dubi-
 tasset, P. Rutilius M. F. tr(ibunus) pl(ebis) iussit educi,
 quod eum civem negaret esse, quia memoria sic esset
 proditum quem pater suus aut populus vendidisset aut
 pater patratus dedidisset, ei nullum esse postliminium:
 quam possumus reperire ex omnibus rebus civilibus cau- 182
 15 sam contentionemque maiorem quam de ordine, de civi-
 tate, de libertate, de capite hominis consularis, praeser-
 tim cum haec non in crimine aliquo, quod ille posset
 infitiari, sed in civili iure consisteret? similique in genere,
 inferiore ordine, si quis apud nos servisset ex populo
 20 foederato seseque liberasset et postea domum revenisset,
 quaesitum est apud maiores nostros, num is ad suos
 postliminio redisset et amisisset hanc civitatem. quid? 183
 de libertate, quo iudicium gravius esse nullum potest, nonne

2 ad § 181 Michel 526–528

[M = H L = VOPUR] 4 accidere LM³ accedere M¹ || 5 si C. L
 sic C. M | Mancinium R || 6 atque MU om. V¹OPRN^v ac V² del.
 Schuetz | post consularem 1 litt. erasa V | cum L quom M¹ cum
 eum § Ellendt alii quem Bake || 8 dedidisset VO²U² dedisset MO¹
 PRU¹ || 9 venisset V² || 10 Rutilius M Rupilius L <Naevius> Ru-
 pilius V² | <de senatu> iussit V² Richard Sutton || 11 memoria
 MV²U² -riae VOPRU¹ || 13 patratus pater R | dedidisset VO²
 PU dedisset MO¹R | esse MURV² esset V¹OP || 14 possumus O ||
 15 de ordinanda civitate § Kayser || 16 de libertate — consularis
 secl. Kayser | post hominis et praesertim distinguendum esse cen-
 set Vassis¹ 46 quem Friedrich Courbaud sequuntur | praesertim
 MUR om. V¹OP || 17 in M om. L | posset L possit MV² || 18 con-
 sisteret MPR consisterent VO U || 19 inferiore L inferiori M in-
 feriorique V² inferioreque § inferiori ex Mueller inferiore ordine
 secl. Kayser || 21 quaesitum est M³L quaesitumst M¹ || 23 liber-
 tate MURV²OM R liberalitate V¹OP | gravius esse nullum MO
 PU esse gravius nullum V gravius nullum esse R §

ex iure civili potest esse contentio, cum quaeritur, is qui domini voluntate census sit, continuone, an ubi lustrum conditum, liber sit? quid? quod usu memoria patrum venit, ut pater familias qui ex Hispania Romam venisset, cum uxorem praegnantem in provincia reliquisset, Ro-
mae alteram duxisset neque nuntium priori remisisset mortuusque esset intestato et ex utraque filius natus esset, mediocrisne res in contentionem adducta est, cum quaereretur de duobus civium capitibus, et de puero, qui ex posteriore natus erat, et de eius matre quae, si iudicaretur
181 certis quibusdam verbis, non novis nuptiis fieri cum superiore divortium, in concubinae loco duceretur? haec igitur et horum similia iura suae civitatis ignorantem, erectum et celsum, alacri et prompto ore atque vultu huc atque illuc intuentem vagari cum magna caterva toto
15 foro, praesidium clientibus atque opem amicis et prope cunctis civibus lucem ingenii et consilii sui porrigentem atque tendentem, nonne inprimis flagitiosum putandum est?

41 Et quoniam de impudentia dixi, castigemus etiam 20
185

29 ad § 185–190 Georgesco 191 adn. 5

15 *Sex. Rosc. 135* per forum volitet cum magna caterva || 20 – p. 71, 1 et quoniam – segnitatem *Non. 176, 26* (propter segnitatem) | et quod (*sic*) – segnitatem *Non. 251, 29* (propter castigare)

[M = H L = VOPUR] 2 continuone an ubi lustrum conditum liber sit M (*probat Stroux*² 152) post lustrum <sit> ins. *Ellendt* quem omnes sequuntur, ante lustrum <sit> ins. *Stroux*³ si non sit conditum lustrum sitne liber L(RV)N^V (*pr. Pichon 365*) variis coniecturis abundant recentiores codices: continuone an tibi lustrix conditum, liber sit vel c. ante lustrum condito liber sit vel continuone an tribus lustris conditis liber sit vel census sit si non sit conditum lustrum sitne liber vel si non conditum lustrum sitne liber continuone an tribus lustris conditis liber sit § || 5 Romae M Romaeque L *Cima Richard Sutton* || 7 mortuus *Bake Soroj alii* at cf. § 177 | intestato C(RV)N^V intestatus N *Lamb* | et L om. M || 8 contentionem MN controversiam LN^V | adducta est cum L adductast quom M || 9 pueri OP || 12 loco MOPU¹ (cf. *Friedrich*² 22) locu V¹ locum V²RU² § || 15 cum magna M (cf. *Sext. Rosc. 135 Mur. 69*) magna cum L || 18 atque tendentem *secl. Ellendt* || 20 impudentia C imprudentia *Non* imprudentia § | diximus *Non*

segnitatem hominum atque inertiam. nam si esset ista
 cognitio iuris magna atque difficilis, tamen utilitatis
 magnitudo deberet homines ad suscipiendum discendi
 laborem impellere. sed, o di immortales, non dicerem hoc,
 5 audiente Scaevola nisi ipse dicere soleret nullius sibi artis
 faciliorem cognitionem videri. quod quidem certis de 186
 causis a plerisque aliter existimatur; primum quia veteres
 illi, qui huic scientiae praefuerunt, optinendae atque au-
 gendae potentiae suae causa pervolgari artem suam nolue-
 runt; deinde, posteaquam est editum expositis a Cn. Fla-
 10 vio primum actionibus, nulli fuerunt, qui illa artificiose
 digesta generatim componerent. nihil est enim, quod ad
 artem redigi possit, nisi ille prius qui illa tenet quorum
 artem instituere volt, habet illam scientiam, ut ex
 15 iis rebus, quarum ars nondum sit, artem efficere possit.
 hoc video, dum breviter voluerim dicere, dictum a me 187
 esse paulo obscurius, sed experiar et dicam, si potero,
 planius. omnia fere quae sunt conclusa nunc artibus, 42
 dispersa et dissipata quondam fuerunt; ut in musicis nu-
 20 meri et voces et modi; in geometria liniamenta, formae,
 intervalla, magnitudines; in astrologia caeli conversio,
 ortus, obitus motusque siderum; in grammaticis poeta-
 rum pertractatio, historiarum cognitio, verborum inter-
 pretatio, pronuntiandi quidam sonus; in hac denique ipsa

4-6 Becker 20

[M = H L = VOPUR] 1 segnitatem - inertiam om. VO¹P
 (add. O²V^m) segnitatem L Non segnitiam M segnitiam V^mO²U^g
 Sutton || 4 di M di V dii OPUR || 5 ipse L ille M | sibi artis
 OPRU sibi artis sibi V (sibi del. V²) artis sibi M sibi del. Cour-
 baud || 7 aliter existimatur L alit̃ nominatur M || 8 optinendae
 VUR obt-MOP || 9 pervolgari M¹ pervulgari M³L || 10 editum
 (ius) Firmani | Fabio § Rom || 11 illi R^m || 11.12 artificiose di-
 gesta generatim Ven artificiose digesta et generata L artificiosa
 digeste degeneratā M¹ art. d. generatim M³ artificiose digesta et
 generatim V² || 14 habet C -eat V² Crat. Kayser || 15 nondum L
 non M || 17 ut P²R^v || 18 plenius U¹ (corr. U²) || 19 dissipata C
 disiuncta Adler¹ 14 diiuncta Adler in editione disiecta Soro^f ||
 21 astrologia caeli L caeli astrologia M || 22 obitus motusque si-
 derum L (cf. de div. I, 128) obitusque siderum M || 23 histo-
 riarum MU (cf. I, 158) -iae L

ratione dicendi excogitare, ornare, disponere, meminisse,
 agere ignota quondam omnibus et diffusa late videbantur.
 188 adhibita est igitur ars quaedam extrinsecus ex alio genere
 quodam, quod sibi totum philosophi adsumunt, quae rem
 dissolutam divolsamque conglutinaret et ratione quadam 5
 constringeret. sit ergo in iure civili finis hic: legitimae at-
 que usitatae in rebus causisque civium aequabilitatis
 189 conservatio. tum sunt notanda genera et ad certum nu-
 merum paucitatemque revocanda. genus autem id est,
 quod sui similis communione quadam, specie autem diffe- 10
 rentis, duas aut pluris complectitur partis. partes autem
 sunt quae generibus iis ex quibus manant subiciuntur;
 omniaque quae sunt vel generum vel partium nomina,
 definitionibus quam vim habeant est exprimendum. est,
 enim definitio rerum earum, quae sunt eius rei propriae, 15
 quam definire volumus, brevis et circumscripta quaedam
 190 explicatio. hisce ego rebus exempla adiungerem, nisi apud
 quos haec haberetur oratio cernerem; nunc complectar
 quod proposui brevi. si enim aut mihi facere licuerit, quod
 iam diu cogito, aut alius quispiam aut me impedito 20

3 de §§ 188–190 *Villey Recherches sur la littérature didactique du droit romain Paris 1945* || 15 definitio *Riposati*¹ 53–59. 64

6sq. cf. *Top.* 9 || 11 partis cf. *Top.* 31, 33

[M = H L = VOPUR] 1 disponere ornare *Schuetz* || 2 ignota C (*def. Piderit in ed.*⁴) incondita vel infinita *Schuetz* ignorata *Bake* incognita *Stangl* (*Berl. Phil. Woch.* 1908, 1563) | quondam LM² quodam M¹ quodam <modo> *Harnecker alii* | omnibus L om. M del. *Harnecker alii* | et C aut *Bake* | late diffusa *Harnecker* diffusa L -e M | vagabatur *Cima* || 3 adhibita est L adhibitas ex habitas *fecit M* | quaedam VOPU quondam R om. M del. *Schuetz* | <et> extrinsecus M | ex L om. M <et> ex R || 4 quondam R | quam sibi totam *Bake* || 5 divolsamque M divulsamque L || 6 sit C sic § || 7 aequalitatis VOP || 9 id est C est id vel est idem § || 10 sui L om. M secl. *Friedrich Firmani* || 12 <hae> sunt *Schuetz* | manant M (cf. 3, 68) emanant L *Sutton* || 13 omniaque quae OPR omnia quaeque MVU omnia <vero> quae *Pol* || 15 earum rerum § || 16 et L om. M inde brevius circumscripta § || 17 hisce M his L | ergo *Sutton* || 18 nunc C nam *Costa* || 19 propositi *Havet* || 20 diu L om. M secl. *Friedrich*² 28 alii

occuparit aut mortuo effecerit, ut primum omne ius civile
 in genera digerat, quae perpauca sunt, deinde eorum ge-
 nerum quasi quaedam membra dispertiat, tum propriam
 cuiusque vim definitione declaret, perfectam artem iuris
 5 civilis habebitis, magis magnam atque uberem quam dif- 191
 ficilem et obscuram. atque interea tamen, dum haec quae
 dispersa sunt coguntur, vel passim licet carpentem et
 colligentem undique repleti ista iuris civilis scientia. nonne 43
 videtis equitem Romanum hominem acutissimum omnium
 10 ingenio, sed minime ceteris artibus eruditum, C. Acu-
 leonem, qui mecum vivit semperque vixit ita tenere ius
 civile, ut ei, cum ab hoc discesseritis, nemo de iis qui peri-
 tissimi sunt antepontatur? omnia sunt enim posita ante 192
 oculos, conlocata in usu cotidiano, in congressione homi-
 15 num atque in foro, neque ita multis litteris aut volumini-
 bus magnis continentur. eadem enim elata sunt primum
 a pluribus; deinde paucis verbis commutatis etiam ab is-
 dem scriptoribus scripta sunt saepius. accedit vero, quo 193
 facilius percipi cognoscique ius civile possit, quod minime
 20 plerique arbitrantur, mira quaedam in cognoscendo sua-
 vitas et delectatio. nam sive quem haec Aeliana studia

6 ad §§ 191–197 Guillemin 155

1sq. cf. *Quint.* 12, 11, 4 ut L. Crassus in libris Ciceronis desti-
 nat iura quaerentibus reddet aut eloquentiae componet artem aut
 pulcherrimis vitae praeceptis dignum os dabit

[M = H L = VOPUR] 1 occuparet § || 2 eorum generum quasi U
 eorum genera quasi M eorum quasi VOPR generum *del. Pichon*
Courbaud || 4 perfectam (quidem) V² Rom || 6 et L atque M ||
 7 cogantur *Ernesti* || 8 repleti ista – scientia VOPR repleti
 istam – scientiam U replere istam – scientiam M repleti iusta u.
ad scientia § editt. replere iustam – scientiam *Friedrich*² 26 *Cessi* ||
 9 acutissimum M (cf. 1, 180) -issimo L | omnium MV² UR omnino
 V¹OP || 9.10 acutissimo hominem ingenio *Bake* || 12 ut ei quom M¹
 (cum M²) uti cum VOPU ut eum R | discesseritis MP² discesse-
 ris L || 15 aut C atque vel ac § || 16 continentur C continere-
 tur § | elata sunt M sunt elata L sunt lata *Rom* || 17 a L om. M |
 verbis commutatis M commutatis verbis L (commutata verbis R) ||
 20 suavitas in cogn. § || 21 sive MUR si VOP | haec L om. M
*Ald secl. Friedrich*² 28 *Costa* | Aeliana *Madvig ap. Henrichsen*
 aliena C antiqua *Man*^m

delectant, plurima est et in omni iure civili et in pontificum libris et in XII tabulis antiquitatis effigies, quod et verborum vetustas prisca cognoscitur et actionum genera quaedam maiorum consuetudinem vitamque declarant; sive quem civilis scientia, quam Scaevola non putat oratoris esse propriam, sed cuiusdam ex alio genere prudentiae, totam hanc, descriptis omnibus civitatis utilitatibus ac partibus, XII tabulis contineri videbit; sive quem ista praepotens et gloriosa philosophia delectat – dicam audacius – hosce habet fontis omnium disputationum suarum 10
 194 qui iure civili et legibus continentur. ex his enim et dignitatem maxime expetendam videmus, cum virtus et iustus atque honestus labor honoribus, praemiis, splendore decoratur, vitia autem hominum atque fraudes damnis, ignominiis, vinclis, verberibus, exiliis, morte multantur; et docemur non infinitis concertationumque plenis disputationibus, sed auctoritate nutuque legum domitas habere libidines, coercere omnes cupiditates, nostra tueri, 15
 44 ab alienis mentes, oculos, manus abstinere. fremant omnes
 195 licet, dicam quod sentio: bibliothecas mehercule omnium 20 philosophorum unus mihi videtur XII tabularum libellus,

19 ad § 195sq. Michel 449sq.

[M = H L = VOPUR] 1 delectent § Lamb | plurima est L plurimast M | et¹ L om. MR secl. Friedrich Costa | civili MR om. VOPU (suppl. V²) || 2 in L om. M || 3 vetustas prisca MU prisca vetustas L || 5 quem civilis scientia § Piderit alii quis civili = scientia M (in ras. fuit s) quod civilem scientiam V¹OPU sive quis civilem scientiam <contempletur> RU² § Richard contempletur vel complectitur § (quod placet Ellendt) consecratur Wyttienbach Bibl. crit. I, 14 Soroj. Stangl amplexatur Schöne 29 quaerit Stroux³ sive quis civili scientia <ducitur> Klotz¹ || 7 descriptis C descriptis Piderit | omnibus civitatis L om. M || 8 continere M¹ | videbit MV² videbitis L videatis P² || 9 praepotens ista Kayser | delectat del. Cahen Courbaud || 10 habebit Ernesti Sutton || 11 in vocabulo civili H deficit || 12 cum L tum V² quoniam Piderit || 12.13 virtus et iustus Cappellmann alii verus et iustus L Richard vero et iustus V² Rom verus iustus edd vett Sutton vera virtus Friedrich⁴ 81 || 13 atque honestus secl. Ellendt | <atque> splendore RU^m | splendore secl. Ellendt | decorantur R || 15 vinclis MV¹PU vinculis ORV² | verberibusque O || 19 mentem V² | homines V

si quis legum fontis et capita viderit, et auctoritatis pon-
dere et utilitatis ubertate superare. ac si nos, id quod maxi- 196
me debet, nostra patria delectat, cuius rei tanta est vis
ac tanta natura, ut Ithacam illam in asperrimis saxulis
5 tamquam nidulum adfixam sapientissimus vir immortalitati
anteponeret, quo amore tandem inflammati esse debemus
in eius modi patriam, quae una in omnibus terris
domus est virtutis, imperii, dignitatis? cuius primum nobis
mens, mos, disciplina nota esse debet, vel quia est
10 patria parens omnium nostrum vel quia tanta sapientia
fuisse in iure constituendo putanda est, quanta fuit in his
tantis opibus imperii comparandis. percipietis etiam illam 197
ex cognitione iuris laetitiam et voluptatem, quod, quantum
praestiterint nostri maiores prudentia ceteris genti-
15 bus, tum facillime intellegetis, si cum illorum Lycurgo et
Dracone et Solone nostras leges conferre volueritis. incredibile
est enim, quam sit omne ius civile praeter hoc nostrum
inconditum ac paene ridiculum; de quo multa
soleo in sermonibus cotidianis dicere, cum hominum no-
20 strorum prudentiam ceteris omnibus et maxime Graecis
antepono. his ego de causis dixeram, Scaevola, iis qui
perfecti oratores esse vellent iuris civilis esse cognitionem
necessariam.

Iam vero ipsa per sese quantum adferat iis qui ei 45
25 praesunt, honoris, gratiae, dignitatis quis ignorat? ita- 198

1 auctoritatis pondere: *Plumpe* 37, *Zoll* 134sq. || 2–8 *Vogt* 89, *Becker* 23 || 9 disciplina: *Mauch* 56 adn. 1 || 12 ad § 197 *Balogh* 846–880 || 22 perfecti oratores: *Barwick* 7sq. || 25 – p. 76, 1 *Wlasak* 38

5sq. *Od.* 1, 55–59; 151–158; 9, 28, 5, 135sq.; *Cic. Leg.* 2, 1, 3
si quidem etiam ille sapientissimus vir Ithacam ut videret immortalitatem scribitur repudiasse

[M deest L = VOPUR] 2 ubertate utilitatis § *Rom* || 3 de-
cet R || 4 ac tanta natura secl. *Ellendt* ac tanta del. *Kayser* tanta
del. *Cima Firmani* <necessitas> natura *Sorof* || 5 nidulum OPR
UV² nidum V¹ in circulum *Vict.* || 7 patria § || 12 tantis om. R ||
15.16 Lycurgo – Solone del. *Kayser* || 17 enim est R || 20 omni-
bus L hominibus § V² || 21 ergo *Vict.* || 22 cognitionem esse § ||
24 sese L se O

que [non] ut apud Graecos infimi homines mercedula adducti ministros se praebent in iudiciis oratoribus, ii qui apud illos pragmatici vocantur, sic in nostra civitate contra amplissimus quisque et clarissimus vir, ut ille, qui propter hanc iuris civilis scientiam sic appellatus a sum- 5 mo poeta est:

Egrege cordatus homo, catus Aelius Sextus,

multique praeterea, qui, cum ingenio sibi auctore dignitatem peperissent, perfecerunt, ut in respondendo iure auctoritate plus etiam quam ipso ingenio valerent. senectuti vero 10 celebrandae et ornandae quod honestius potest esse per- fugium quam iuris interpretatio? equidem mihi hoc subsidium iam inde ab adulescentia comparavi, non solum ad causarum usum forensem, sed etiam ad decus atque ad ornamentum senectutis, ut cum me vires, quod fere iam 15 tempus adventat, deficere coepissent, ista ab solitudine

9 auctoritate: *Heinze 358–360*

1.2 infidi (*sic*) — oratoribus *Prisc. inst. gr. GL 2, 107* || 3 *cf. § 253; Quint. 3, 6, 59* sive quod Graeci *πραγματικὸς* vocant iuris interpretes. sed Cicero quidem his pulcherrimos illos De Oratore substituit; *cf. praeterea Quint. 12, 3, 4* || 7 *Ennius Ann. X, 335 ROL I, 120 idem versus citatur Tusc. 1, 18* || 10 *sq. ad locum alludit Quint. 12, 11, 4*

[M deest L = VOPUR] 1 ut ς non ut VOPR non U non *del. Ald Junt alii, retinuit Schuetz qui post civitate interpungit* | infimi C infidi *Prisc.* || 3 pragmatici C (*cf. Quint. inst. 12, 3, 4*) *πραγματικοὶ* *editt.* || 4 quisque *om. Rom* || 5 civilis *om. Richard* || 8 qui L alii *Madvig¹ 86 sqq del. Rubner²* | cum *del. Ernesti* | auctore dignitatem L (*quod iure defendunt Klotz¹, Stangl⁹ Wilkins, cf. Verr. 3, 49*) auctoritatem *Man Matthiae* acutiore dignitatem *Baiter* auctoritatis dignitatem *Friedrich Cessi* auctorum dignitatem *Muther 594 Firmani* ingenii sibi acumine dignitatem *Orelli* auctiorem dignitatem *Sydow, Pascucci* auctore *del. Pearce Madvig alii* || 9 peperissent ς V² Rom repperissent L *Sutton* | in *secl. Rubner² 14* | <de> iure *Rom edd. vet. at cf. Matthiae* || 13 inde *secl. Ernesti* || 14 forensium *editt. vet. Ernesti Sutton* | atque ad OPR V^m (*cf. e. g. 1, 262 Sext. Rosc. 54, 102, 153 Verr. 1, 78, 3, 83, 5, 7; Font. 30; Cluent. 20; Mur. 6; 87; Sulla 60; Sest. 70; 91; Cael. 42; Deiot. 24*) atque at V^v U atque ς V² *editt.* || 16 ista VOPU (*cf. 1, 255*) ita R *Madvig apud Henrichsen tristi Stroux³ del. V² Ernesti*

domum meam vindicarem. quid est enim praeclarius
 quam honoribus et rei publicae muneribus perfunctum
 senem posse suo iure dicere idem, quod apud Ennium di-
 cat ille Pythius Apollo, se esse eum „unde sibi,“ si non
 5 „populi et reges,“ at omnes sui cives „consilium expe-
 tant“ [suarum]

summarum rerum incerti: quos ego mea ope
 ex incertis certos compotesque consili
 dimitto, ut ne res temere tractent turbidas.

10 est enim sine dubio domus iuris consulti totius oraculum 200
 civitatis. testis est huiusce Q. Muci ianua et vestibulum,
 quod in eius infirmissima valetudine adfectaque iam
 aetate maxima cotidie frequentia civium ac summorum
 hominum splendore celebratur.

15 Iam illa non longam orationem desiderant, quam ob 46
 rem existimem publica quoque iura, quae sunt propria 201
 civitatis atque imperii, tum monumenta rerum gestarum
 et vetustatis exempla oratori nota esse debere. nam ut
 in rerum privatarum causis atque iudiciis depromenda
 20 saepe oratio est ex iure civili et idcirco, ut ante diximus
 oratori iuris civilis scientia necessaria est, sic in causis
 publicis iudiciorum, contionum, senatus omnis haec et

2sq. *Fam.* 1, 8, 3 honoribus amplissimis . . . perfuncti essemus ||
 3 *TRF*³ p. 75 *Ennius inc. fab. v. 351 Ennius Eumenides Scaen.*
141sq. Vahlen 599 ROL I 270 || 12 adfectaque cf. *Gell. N. A. 3, 16,*
19 || 18 exempla cf. § 256; or. 120 part. or. 96

[M deest L = VOPUR] 5 expetant L expectant § V² || 6 sua-
 rum summarum L suarum om. § del. *Ribbeck*³ *Friedrich Courbaud*
Wilkins Cima summarum om. § del. *Ernesti Ellendt Vahlen*² *War-*
mington || 7 mea ope ex L *Ribbeck*³ *Vahlen*² ope mea ex *Reisig*
(Coniect. in Aristoph. p. 72) *G. Hermann (Opusc. II, 275)* at cf.
Vahlen Kl. Schr. II, 595 || 8 ex incertis L 'x incertis *Hermann*
 pro incertis *Ribbeck*¹ *TRF*¹ incepti certis *Ribbeck Tr. R. corolla-*
rium XXXV ex mestis *L. Müller* | compotesque § V² compotes L
 compotisque *Ellendt* | consili § consilii VOPU consilio R || 12 va-
 litudine PRV³ | adfectaque V¹ U aff. OPR eff. V² || 13 maxime §
Vict. || 15 iam <vero> *Rom Sutton* || 20 et om. P || 21 sic <hic> § ||
 22 haec om. O | et om. §

antiquitatis memoria et publici iuris auctoritas et regen-
 dae rei publicae ratio ac scientia tamquam aliqua mate-
 ries iis oratoribus, qui versantur in re publica, subiecta
 202 esse debent. non enim causidicum nescio quem neque [pro]
 clamatorem aut rabulam hoc sermone nostro conquiri- 5
 mus, sed eum virum, qui primum sit eius artis antistes,
 cuius cum ipsa natura magnam homini facultatem daret,
 <dator> tamen esse deus putatur, ut et id ipsum quod
 erat hominis proprium, non partum per nos, sed divini-
 tus ad nos delatum videretur; deinde, qui possit, non 10
 tam caduceo quam nomine oratoris ornatus, incolumis
 vel inter hostium tela versari; tum, qui scelus fraudemque
 nocentis possit dicendo subicere odio civium supplicioque
 constringere; idemque ingeni praesidio innocentiam iudi-
 ciorum poena liberare; idemque languentem labentemque 15
 populum aut ad decus excitare aut ab errore deducere aut
 inflammare in improbos aut incitatum in bonos mitigare;
 qui denique, quemcumque in animis hominum motum res
 et causa postulet, eum dicendo vel excitare possit vel

4 causidicum: *W. Kubitschek RE 3 (1897) 1812sqq.*; *Neuhauser 202* || 5 rabulam: *Neuhauser 203*

4 or. 47 non enim declamatorem . . . aut rabulam de foro, sed
 doctissimum et perfectissimum quaerimus. *Quint. 12, 1, 25*

[**M** deest **L** = **VOPUR**] 2 ac **L** et ζ *Rom* || 4 debent **L** (cf.
Lebreton 4) debet ζ *Lamb edd. rec.* || 5 clamatorem *Ellendt alii*
 (cf. 2, 86; 3, 81, *Brut.* 182) proclamatorem **C** declamatorem
*Piderit, Klotz*² quod etiam probari potest (cf. 3, 138, *Orat.* 47) ||
 8 <dator> ins. *Kumaniecki*³ coll. *Verg. Aen.* 1, 734 (cf. praeterea
TLL s. v. dator) tamen **C** <inventor> tamen *Muther* auctor tamen
Tittler parens tamen *Baiter* pater tamen *Orelli* tamen <praeses>
*Stroux*³ (coll. *Verr.* 5, 185 de lege agr. 2, 15 *Tac. hist.* 4, 53, *Plin.*
Pan. 94, 1) tamen <invenisse> *Madvig* tum adfuisse *Piderit* tamen
 dedisse *Klotz*¹ *Courbaud* largitus tamen esse *Sorof* tamen affuisse
Harnecker tamen creasse *Stangl* amentasse *Tucker Class. Quart.* 7
 (1913) 55 | putatur **C** putabatur *Ernesti alii* | ut et id *Kuma-*
*niecki*² (cf. *De div.* 1 63) ut et **L** et ut $\equiv$ (in ras. fuit i) **P** ut id
 vel ut ζ ut ei *Kayser* || 9 erat **L** est ζ **V**² *Rom* | partum **L** natum ζ
 factum ζ *Rom* || 10 delatum **L** perl- ζ **V**² *Rom* || 15 labentem
 languentemque ζ *Rom* | labantemque *Lamb alii* || 18 <cum> res
*Rubner*² || 19 postulet **L** -at **R** -ari *Rom* -arit **V**² *Pol* | eum **C**
 tum *Rubner*²

- sedare. hanc vim si quis existimat aut ab iis qui de dicendi ratione scripserunt, expositam esse aut a me posse exponi tam brevi, vehementer errat neque solum inscientiam meam, sed ne rerum quidem magnitudinem perspicit.
- 5 equidem vobis, quoniam ita voluistis, fontes, unde hauriretis atque itinera ipsa ita putavi esse demonstranda, non ut ipse dux essem, quod et infinitum est et non necessarium, sed ut commonstrarem tantum viam et, ut fieri solet, digitum ad fontes intenderem.
- 10 „Mihi vero“ inquit Mucius „satis superque abs te videtur istorum studiis, si modo sunt studiosi, esse factum. nam ut Socraten illum solitum aiunt dicere perfectum sibi opus esse, si quis satis esset concitatus cohortatione sua ad studium cognoscendae percipiendaeque virtutis;
- 15 quibus enim id persuasum esset, ut nihil mallent esse se quam bonos viros, iis reliquam facilem esse doctrinam: sic ego intellego, si in haec, quae patefecit oratione sua Crassus, intrare volueritis, facillime vos ad ea quae cupitis, perventuros ab hoc aditu ianuaque patefacta.“
- 20 „Nobis vero“ inquit Sulpicius „ista sunt pergrata perque iucunda; sed pauca etiam requirimus inprimisque ea quae valde breviter a te, Crasse, de ipsa arte percurta sunt, cum illa te et non contemnere et didicisse confiterere. ea si paulo latius dixeris, expleris omnem expectationem
- 25 diuturni desiderii nostri. nam nunc quibus studendum rebus esset accepimus, quod ipsum est tamen magnum; sed vias earum rerum rationemque cupimus cognoscere.“
- „quid? si“ inquit Crassus „quoniam ego, quo facilius vos
- 206

1–4 *Guillemin*² 187 || 10 de §§ 204–208 *Becker* 33

22. 23 percurta sunt: § 137 sqq; § 148 quae abs te breviter de arte decursa sunt

[*M* deest *L* = *VOPUR*] 2 inscripserunt *P* || 3 inscitiam *Ald.* *Lamb Richard* || 4 rei *Bake* || 5 hauriretis *VRU*² -rietis *OPU*¹ || 7 dux essem *VU* duxissem *OPR* || 8 commostrarem *VU* | fieri *L* dici *Ernesti* ferri *Mueller* || 11 sint § || 12 Socraten *U* -tem *VO* *PR* || 13 si quis *V* si qui *OPR om.* *U* || 14 percipiendaeque *OPUR* perspicpiendaeque *V* perficiendaeque § periclitandaeque *Lag* 84 || 15 se esse *Rom* || 20 sunt *om.* *R* || 21 et *R* || 22 breviter *om.* *R* || 28 quidni *Bake*

apud me tenerem, vestrae potius obsecutus sum voluntati quam aut consuetudini aut naturae meae, petimus ab Antonio, ut ea quae continet neque adhuc protulit, ex quibus unum libellum sibi excidissem iam dudum questus est, explicet nobis et illa dicendi mysteria enuntiet?" „ut videtur," inquit Sulpicius; nam Antonio dicente etiam
 207 quid tu intellegas sentiemus." „peto igitur" Crassus inquit „a te, quoniam id nobis, Antoni, hominibus id aetatis oneris ab horum adolescentium studiis imponitur, ut exponas quid iis de rebus, quas a te quaeri vides, sentias." 10
 48 „deprehensum equidem me," inquit Antonius, „plane video atque sentio, non solum quod ea requiruntur a me quorum sum ignarus atque insolens, sed quia, quod in causis valde fugere soleo, ne tibi, Crasse, succedam, id
 208 nunc me isti vitare non sinunt. verum hoc ingrediar ad ea 15 quae vultis audacius, quod idem mihi spero usu esse venturum in hac disputatione, quod in dicendo solet, ut nulla expectetur ornata oratio. neque enim sum de arte dicturus, quam numquam didici, sed de mea consuetudine; ipsaque illa, quae in commentarium meum rettuli, 20 sunt eius modi, non aliqua mihi doctrina tradita, sed in rerum usu causisque tractata; quae si vobis hominibus eruditissimis non probabuntur, vestram iniquitatem accusatote, qui ex me ea quaesieritis quae ego nescirem, meam facilitatem laudatote, cum vobis non meo iudicio sed 25
 209 vestro studio inductus non gravate respondero." tum Crassus „perge modo" inquit „Antoni. nullum est enim

25 facilitatem: Heuer, Zoll 129 || 26 de §§ 209–262 Primm 58sq.

4 libellum: ORF² 236sq || 5 Tusc. 4, 55 rhetorum . . . mysteria; Mur. 25 enuntiatis vestris . . . mysteriis || 18–22 neque u. ad tractata: ORF² 237 || 19 cf. 2, 29 id quod ipse non didici

[M deest L = VOPUR] 4 iam del. Piderit Cima Firmani def. Adler || 7 sentias intellegemus Man (at cf. 1, 204; 2, 298) | Crassus inquit L inquit Crassus § || 10 exponas <hic> vel <his> § || 11 equidem om. Rom || 12 atque sentio secl. Ernesti || 15 hoc C ego § V² Rom || 25 facultatem § Rom || 27 Crassus perge modo inquit L Cr. p. i. modo vel Cr. i. p. modo § | inquit secl. Friedrich Costa

periculum, ne quid tu eloquere nisi ita prudenter, ut neminem nostrum paeniteat ad hunc te sermonem impulsisse.“

„Ego vero“ inquit „pergam et id faciam, quod in principio fieri in omnibus disputationibus oportere censeo, ut quid illud sit, de quo disputetur, explanetur, ne vagari et errare cogatur oratio, si ii, qui inter se dissenserint, non idem esse illud de quo agitur intellegent. nam si forte quaeretur quae esset ars imperatoris, constituendum putarem principio qui esset imperator; qui cum esset constitutus administrator quidam belli gerendi, tum adiungeremus de exercitu, de castris, de agminibus, de signorum collationibus, de oppidorum oppugnationibus, de com meatu, de insidiis faciendis atque vitandis, de reliquis rebus quae essent propriae belli administrandi; quarum qui essent animo et scientia compotes, eos esse imperatores dicerem uterque exemplis Africanorum et Maximorum, Epaminondam atque Hannibalem atque eius generis homines nominarem. sin autem quaeremus quis esset is, qui ad rem publicam moderandam usum et scientiam et studium suum contulisset, definirem hoc modo: qui quibus rebus utilitas rei publicae pareretur <et> augeretur teneret iisque uteretur, hunc rei publicae

17 exemplis: Schönberger; Rambaud 27–40 || 19 de § 211 Martinelli¹ 65

4–8 cf. Rep. 1, 24, 38; or. 116; fin. 2, 3

[M deest L = VOPUR] 1 eloquere OPRV² loquere V¹ eloquere U || 6 disputent explanent R || 8 esse C etiam Klotz² Richard del. Schuetz alii, iure def. Stangl⁷ 17 ret. Cessi Sutton | quo de § Gruter | intellegent VU intelligent OPR intellegant Ernesti at cf. Lebreton 370 sq. <non> intellegunt Adler¹ 14 || 10 qui¹ V¹ UR^v quis OPV² quid § || 11 quidam V¹U quidem P² exp. V² om. OP¹R del. Friedrich⁴ 81 Courbaud Costa || 12 adiungerem Kayser || 13 collocationibus § || 15 propriae OPR -a VU || 16 eorum R || 17 <et> Ep. add. Stroux³ | 18 atque¹ exp. V² om. Rom || 19 <alios> eius malit Stroux³ | quaeremus P || 20 moderandam § V² morandam L || 21 contulisse R attulisset § || 22 pareretur V¹PU pareretur ORV² Lamb Sutton pateretur § || 23 et ins. Stroux³ | augeretur L augereturque § V² editores | teneret § V² editores teneretur L

- rectorem et consilii publici auctorem esse habendum;
 praedicaremque P. Lentulum principem illum et Tiberium
 Gracchum patrem et Q. Metellum et P. Africanum et
 C. Laelium et innumerabiles alios cum ex nostra civitate
 212 tum ex ceteris. sin autem quaereretur quisnam iuris con- 5
 sultus vere nominaretur, eum dicerem, qui legum et con-
 suetudinis eius, qua privati in civitate uterentur, et ad
 respondendum et ad agendum et ad cavendum peritus
 esset et ex eo genere Sex. Aelium, M'. Manilium, P.
 49 Mucium nominarem. atque ut iam ad leviora artium stu- 10
 dia veniam, si musicus, si grammaticus, si poeta quaera-
 tur, possim similiter explicare quid eorum quisque pro-
 fiteatur et quo non amplius ab quoque sit postulan-
 dum. philosophi denique ipsius, qui de sua vi ac sapientia
 unus omnia paene profitetur, est tamen quaedam descrip- 15
 tio, ut is, qui studeat omnium rerum divinarum atque
 humanarum vim, naturam causasque nosse et omnem
 bene vivendi rationem tenere et persequi, nomine hoc
 213 appelletur. oratorem autem, quoniam de eo quaerimus,
 equidem non facio eundem quem Crassus, qui mihi visus 20
 est omnem omnium rerum atque artium scientiam com-
 prehendere uno oratoris officio ac nomine, atque eum
 puto esse, qui et verbis ad audiendum iucundis et sen-
 tentiis ad probandum accommodatis uti possit in cau-
 sis forensibus atque communibus. hunc ego appello ora- 25
 torem eumque esse praeterea instructum voce et actione
 214 et lepore quodam volo. Crassus vero mihi noster visus est
 oratoris facultatem non illius artis terminis, sed ingenii

1 cf. § 215 consilii publici auctor; 3, 63 auctorem publici consilii || 10 Brut. 3 leviorum artium studio Cat. M. 50 in levioribus studiis

[M deest L = VOPUR] 2 Tiberium V Tib. OPUR || 4 cum L tum O Rom edd. vet. || 5 iure R || 8 et ad agendum R Rom et agendum L secl. Orelli ad scribendum Ernesti (coll. Mur. 19) et ad cavendum OPURV² et at cavendum V¹ ad respondendum agendum cavendum Vict. Schuetz || 9 Manlium V² || 12 possim L possum § V² Rom || 13 quo L quod § V² Rom | ab V¹ OPR a U § V² Rom || 14 ipsius UR § V² ipsi V¹ OPR^v || 23 et¹ L secl. Gruter Ernesti alii || 26 oratione § Rom || 27 noster mihi § Lamb

sui finibus immensis paene describere. nam et civitatum
 regendarum oratori gubernacula sententia sua tradidit, in
 quo per mihi mirum visum est, Scaevola, te hoc illi con-
 cedere, cum saepissime tibi senatus breviter impoliteque
 5 dicenti maximis sit de rebus adsensus. M. vero Scaurus
 quem non longe ruri apud se esse audio, vir regendae rei
 publicae scientissimus, si audierit hanc auctoritatem
 gravitatis et consilii sui vindicari a te, Crasse, quod eam
 oratoris propriam esse dicas, iam, credo, huc veniat et
 10 hanc loquacitatem nostram vultu ipso aspectuque con-
 terreat; qui quamquam est in dicendo minime contem-
 nendus, prudentia tamen rerum magnarum magis quam
 dicendi arte nititur. neque vero, si quis utrumque potest, 215
 aut ille consilii publici auctor ac senator bonus ob eam
 15 ipsam causam orator est, aut hic disertus atque eloquens,
 si est idem in procuratione civitatis egregius, aliquam
 scientiam dicendi copia est consecutus. multum inter se
 distant istae facultates longeque sunt diversae atque
 seiunctae, neque eadem ratione ac via M. Cato, P. Afri-
 20 canus, Q. Metellus, C. Laelius, qui omnes eloquentes
 fuerunt, orationem suam et rei publicae dignitatem exor-
 nabant. neque enim est interdictum aut a rerum natura aut 50
 a lege aliqua atque more, ut singulis hominibus ne amplius
 quam singulas artes nosse liceat. quare non, [et] si [sit] 216
 25 eloquentissimus Athenis Pericles idemque in ea civitate
 plurimos annos princeps consilii publici fuit, idcirco eius-

20.21 qui — exornabant *Non. 299, 3 (propter exornare)*

[M deest L = VOPUR] 3 mihi permirum V² permirum mihi §
Rom | illi C mihi *Firmani* || 5 dicente V² || 6 sese V² || 8 gra-
 vitoris auctoritatem O || 9 oratoris L -orum *Rom* -oriam *Lag 63* |
 dicis O || 13 utrum V² || 15 aut VOPR ut U | atque L(U^m) et U
 aut § *Iunt* || 16 aliquam C *Ellendt Friedrich* quod sane tolerari pot-
 est cf. *Ellendt ad l.* illam *Man Piderit Soroj Wilkins Harnecker*
Courbaud alienam *Wytenbach Costa* eam ipsam *Klotz*² civilem
 aliquam *Muther* reliquam *Gessner*¹ aliam *Stroebel* aliam quoque
*Cima*² *Cessi* alteram *Reid Stroux*³ || 17 scientiam dicendi copia §
 scientia dicendi copiam L civilem dicendi copiam *Firmani* ||
 22 a rerum VO U (cf. *Lebreton 411*) rerum PR || 24 etsi C *ret.*
Richard et *del. Lamb* quem omnes sequuntur | sit *del. Lamb* non si
 et *Stroux*³ nec sei *Stangl*⁷ 18

dem hominis atque artis utraque facultas existimanda est, nec, si P. Crassus idem fuit eloquens et iuris peritus, ob eam causam inest in facultate dicendi iuris civilis scientia. nam si ut quisque in aliqua arte et facultate excellens aliam quoque artem sibi adsumpserit, is perficiet, ut quod praeterea sciet, id eius, in quo excellet, pars quaedam esse videatur, licet ista ratione dicamus pila bene et duodecim scriptis ludere proprium esse iuris civilis, quoniam utrumque eorum P. Mucius optime fecerit; eademque ratione dicantur ei quos physicos Graeci nominant idem poetae, quoniam Empedocles physicus egregium poema fecerit. at hoc ne philosophi quidem ipsi, qui omnia sicut propria sua esse atque a se possideri volunt, dicere audent geometriam aut musicam philosophi esse, quia Platonem omnes in illis artibus praestantissimum fuisse fateantur. ac si iam placet omnis artes oratori subiungere, tolerabilius est sic potius dicere: ut, quoniam dicendi facultas non debeat esse ieiuna atque nuda, sed aspersa atque distincta multarum rerum iucunda quadam varietate, sit boni oratoris multa auribus accepisse, multa vidisse, multa animo et cogitatione, multa etiam legendo percucurrisse, neque ea ut sua possedisse, sed ut aliena libasse. fateor enim callidum quendam hunc et nulla in

9-16 Zoll 25

23 - p.85, 2 fateor - debere Non. 180, 21 (propter tironem)

[M deest L = VOPUR] 3 inest VOP^mR est PU || 4 ut quisque Naegelsbach Stil⁸ 373 quisque ut C quisquam ut § Rom || 5 is C ita Lamb Sutton id Thanner secl. Orelli alii | perficiat V¹ (corr. V²) || 6 praeterea ea V || 8 scriptis L scrupis V² Rom edd. vet. || 9 optime VPUR bene O || 10 ei quos Bake (cf. Stangl¹ 33) et quos L Firmani Costa | physicos L φυσικοὺς edd. | nominant L vocant § V² Rom || 11 idem V iidem OPU iidemque R || 12 fecit Bornecque¹ at hoc § ad hoc L Rom || 13 sicut propria secl. Ellendt || 14 philosophi VO²UR -iae O¹P || 16 fateantur L profiteantur § Rom confiteantur Pol || 17 tractabilius P¹ || 18 debeat L debet § V² Rom | ac R || 19 veritate Rom || 21 audisse § Rom || 22 percucurrisse VOP (cf. 2, 131; 3, 52 et Lebreton 185) percurrisset UR | possidere Pluygers || 23 libare Pluygers

re tironem ac rudem nec peregrinum atque hospitem in agendo esse debere.

Neque vero istis tragoediis tuis, quibus uti philosophi 51
maxime solent, Crasse, perturbor, quod ita dixisti, ne 219
5 minem posse eorum mentes qui audirent aut inflammare
dicendo aut inflammatas restinguere, cum eo maxime vis
oratoris magnitudoque cernatur, nisi qui rerum omnium
naturam, mores hominum atque rationes penitus per-
spexerit, in quo philosophia sit oratori necessario perci-
10 pienda: quo in studio hominum [quo] ingeniosissimorum
otiosissimorumque totas aetates videmus esse contritas;
quorum ego copiam magnitudinemque cognitionis atque
artis non modo non contemno, sed etiam vehementer
admiror; nobis tamen, qui in hoc populo foroque versa-
15 mur, satis est ea de moribus hominum et scire et dicere,
quae non abhorrent ab hominum moribus. quis enim um- 220
quam orator magnus et gravis, cum iratum adversario
iudicem facere vellet, haesitavit ob eam causam quod
nesciret quid esset iracundia, fervorne mentis an cupiditas
20 poeniendi doloris? quis, cum ceteros animorum motus aut
iudicibus aut populo dicendo miscere atque agitare vellet,
ea dixit quae a philosophis dici solent? qui partim omni-
no motus negant in animis ullos esse debere, quique eos
in iudicium mentibus concitent, scelus eos nefarium facere;

[M deest L = VOPUR] 1 atque L ac § Rom Non || 6 eo V¹
OP¹UR in eo P²V² § Rom Bake at cf. Wilkins ad l. qui confert
Off. 1, 66 || 7 rerum omnium secl. Reid rerum omnium naturam
secl. Kayser || 8 naturam (et) mores Reid naturam mores(que)
Bake hominum naturas mores atque r. Piderit¹ 6 | atque ratio-
nes secl. Kayser | rationem R || 10 quo V¹OP quoque R § V²
Ellendt Firmani Richard om. U § del. Bake Sorof Friedrich⁴ 85
Courbaud Graeciae Cima Graecorum Stangl¹ prope Sorof⁴ <no-
strorum> quoque Muther 613, an quidem scribendum? || 15 mo-
ribus hominum C motibus animorum Ernesti alii | et¹ exp. V² ||
16 abhorreant P²V² Bake | (horum) hominum Stangl¹ 33 | mo-
ribus C auribus Madvig¹ 88 ab hominum moribus del. Cahen
Bull. Crit. 11 (1905) 508 || 17 iudicem adversario R || 18 facere
om. R | haesitavit OPRU -abit V || 19 errorne Purgold || 20 poe-
niendi OPR^vU (cf. 2, 185) pun- VR | doloris secl. Kraffert |
exteros R || 23 quique Crat. qui cum L qui tamen dubitanter
Stroux³ || 24 iudicium OP | concitent mentibus § Rom

partim, qui tolerabiliiores volunt esse et ad veritatem
 vitae propius accedere, permediocres ac potius leves motus
 221 debere esse dicunt. orator autem omnia haec, quae putan-
 tur in communi vitae consuetudine mala ac molesta et
 fugienda, multo maiora et acerbiora verbis facit; itemque 5
 ea, quae vulgo expetenda atque optabilia videntur, di-
 cendo amplificat atque ornat, neque vult ita sapiens inter
 stultos videri, ut ii qui audiant aut illum ineptum aut Grae-
 culum putent aut, etiam si valde probent ingenium, ora-
 toris sapientiam admirentur, se esse stultos moleste fe- 10
 222 rant; sed ita peragrat per animos hominum, ita sensus
 hominum mentesque pertractat, ut non desideret philo-
 sophorum descriptiones neque exquirat oratione, sum-
 mum illud bonum in animone sit an in corpore, virtute an
 voluptate definiatur, an haec inter se iungi copularique 15
 possint; an vero ut quibusdam visum, nihil certum sciri,
 nihil plane cognosci et percipi possit. quarum rerum fateor
 magnam multiplicemque esse disciplinam et multas co-
 piosas variasque rationes; sed aliud quiddam, longe
 223 aliud, Crasse, quaerimus. acuto homine nobis opus est et 20
 natura usuque callido, qui sagaciter pervestiget quid sui
 cives iique homines, quibus aliquid dicendo persuadere
 52 velit, cogitent, sentiant, opinentur, expectent. teneat
 oportet venas cuiusque generis, aetatis, ordinis et eorum
 apud quos aliquid aget aut erit acturus mentes sensusque 25
 224 degustet; philosophorum autem libros reservet sibi ad
 huiusce modi Tusculani requiem atque otium, ne, si quan-
 do ei dicendum erit de iustitia et fide, mutuetur a Platone,
 qui cum haec exprimenda verbis arbitraretur, novam

23 *Tac. dial. 31, 4* orator tenebit venas animorum

[**M** *deest* **L** = **VOPUR**] 1 tolerabiliiores **L**(**O**^v) tolerabiles **O** ||
 5 fingenda **V**^{2m} | item **ς** **V**² *Rom* || 8 ut ii **ς** uti **L** ut ei *Piderit* |
 aut² **L** et *Pearce* || 10 sapientiam <animi> **ς** *Rom* || 11 peragret **V**² |
 hominum *del. Friedrich Sorof alii* || 12 hominum *del. editt. vett.*
*Bake omnium Stangl*⁴ 865 | pertractet **V**² || 15 coniungi *Reid* ||
 16 visum <est> **ς** *Rom Lamb* | scire *Firmani* || 21 usuque **VO**^v **U**
 usque **OPR** || 22 persuadere **OPUR** -eri **V** || 25 aliquid **OP**¹ **UR**
 aliud **P**² *om. V del. Schuetz* || 27 ne **C** nec **ς** *Schuetz*

quandam finxit in libris civitatem; usque eo illa, quae dicenda de iustitia putabat, a vitae consuetudine et a civitatum moribus abhorrebant. quod si ea probarentur in 225 populis atque in civitatibus, quis tibi, Crasse, concessisset
 5 clarissimo viro et amplissimo, principi civitatis, ut illa diceres in maxima contione tuorum civium quae dixisti? „eripite nos ex miseriis, eripite ex faucibus eorum, quorum crudelitas nostro sanguine non potest expleri; nolite sinere nos cuiquam servire nisi vobis universis, quibus et
 10 possumus et debemus.“ omitto „miserias“ in quibus, ut illi aiunt, vir fortis esse non potest; omitto „fauces“ ex quibus te eripi vis, ne iudicio iniquo exsorbeatur sanguis tuus, quod sapienti negant accidere posse; „servire“ vero non modo te, sed universum senatum, cuius tum causam
 15 agebas, ausus es dicere? potestne virtus, Crasse, servire 226 istis auctoribus, quorum tu praecepta oratoris facultate complecteris? quae et semper et sola libera est quaeque, etiam si corpora capta sint armis aut constricta vinclis, tamen suum ius atque omnium rerum impunitam libertatem tenere debeat. quae vero addidisti non modo senatum servire „posse“ populo, sed etiam „debere“, quis hoc philosophus tam mollis, tam languidus, tam enervatus, tam omnia ad voluptatem corporis doloremque referrens probare posset senatum servire populo, cui po-
 25 pulus ipse moderandi et regendi sui potestatem quasi

1 in libris civitatem . . . : *Plato Pol. IX p. 592 A πόλει . . . τῇ ἐν λόγοις κειμένη* || 7–10 eripite – debemus *ORF² 244*; cf. *Parad. 5, 41 ubi eadem paulo aliter citantur*. || 9.10 *Rhet. ad Her. 4, 5* ponimus hoc exemplum a Crasso „quibus possumus et debemus“ || 11 *Parad. 2, 19* bonus vir et sapiens et fortis miser esse nemo potest; *Pis. 42* || 17 sola libera cf. *Parad. 5, 33–41*

[M deest L = VOPUR] 2 a V ab OPUR || 4 in om. O || 5 (et) pr. *Bake alii* || 5.6 diceres illa *Rom* || 7 miseriis C | servitute *Parad. Stoic. 41* | eripite² (nos) *Ernesti Richard* || 8 (nisi) nostro *Doederlein*, quod probant *Stangl Phil. NF 23 (1910) 507 Broadhead*, at cf. *H. J. Rose Cl. Rev. 39 (1925) 117 et Cl. Rev. 39 (1925) 175* || 13 vero om. R vero (quod) *Bake* || 14 causam ε-as L -a *Rom* || 18 vinculis V² || 20 debeat L debet *Lag 20 Schuetz alii* | addidistis U || 25 potestatem del. *Lamb Vassiss Cima Firmani* potestatem (et cupiditatis suae) *Muther 18*

53
227 quasdam habenas tradidisset? itaque haec cum a te divi-
nitus ego dicta arbitrarer, P. Rutilius Rufus homo doctus
et philosophiae deditus non „parum commode“ <modo>
sed etiam „turpiter et flagitiose“ dicta esse dicebat. idem-
que Servium Galbam, quem hominem probe commemi- 5
nisse se aiebat, pergraviter reprehendere solebat, quod is,
L. Scribonio quaestionem in eum ferente, populi miseri-
cordiam concitasset, cum M. Cato, Galbae gravis atque
acer inimicus, aspere apud populum Romanum et vehe-
menter esset locutus, quam orationem in *Originibus* suis 10
228 exposuit ipse. reprehendebat igitur Galbam Rutilius, quod
is C. Sulpici Gali propinqui sui Q. pupillum filium ipse
paene in umeros suos extulisset, qui patris clarissimi re-
cordatione et memoria fletum populo moveret, et duos
filios suos parvos tutelae populi commendasset ac se 15
tamquam in procinctu testamentum faceret sine libra
atque tabulis, populum R(omanum) tutorem instituere
dixisset illorum orbitati. itaque, cum et invidia et odio
populi tum Galba premeretur, hisce eum tragoediis li-
beratum ferebat; quod item apud Catonem scriptum esse 20
video: nisi pueris et lacrimis usus esset, poenas eum da-
turum fuisse. haec Rutilius valde vituperabat et huic
humilitati dicebat vel exilium fuisse vel mortem ante-

4-22 cf. *Brut.* 89sq. || 11 cf. *ORF*² 79sq.

[M deest L = VOPUR] 3 parum commode <modo> *Stroux*³
parum commodo V parum commode OPU (ae) R *Friedrich* mo-
do parum commode § *Vict. edd. recc.* tantum parum commode
Rom Steph || 4 idemque Servium § idem .q. Servium L || 5 com-
meminisse L nosse et meminisse V² *Rom* || 7 ferente R § -em
VOPU || 9 acerrimus V¹ || 11 ipse *del. V² om. § Rom* || 12 Gali
scripsi cf. Münzer RE 2 A. 808, 66; Galli C | Q. del. V² | Pu-
blium R | filium L del. Lamb Schuetz || 13 umeros § hum- L | re-
cordatione VO <et> *rec. PUR* || 16 in procinctu VO U im promp-
tu PR *cf. Caius Inst. II, 101 | libro U* || 17 R. L Romanum §
secl. Kayser || 19 hisce *Heusinger quem plerique edd. sequun-*
tur isque V iisque OPUR is quoque V² iis § his quoque *Med*
Ald his quasi *Lott^m Crat* alii his § *Kayser Piderit Sorof Wilkins*
is Bake his quidem *dubitanter Stroux*³ || 21 videro O

ponendam. neque vero hoc solum dixit, sed ipse et sensit 229
 et fecit. nam cum esset ille vir exemplum, ut scitis, inno-
 centiae cumque illo nemo neque integrior esset in civi-
 tate neque sanctior, non modo supplex iudicibus esse no-
 5 luit, sed ne ornatius quidem aut liberius causam dici
 suam quam simplex ratio veritatis ferebat. Paulum huic
 Cottae tribuit partium, disertissimo adulescenti, sororis
 suae filio; dixit item causam illam quadam ex parte Q.
 Mucius, more suo, nullo apparatu, pure et dilucide. quod 230
 10 si tu tunc Crasse, dixisses, qui subsidium oratori ex illis
 disputationibus, quibus philosophi utuntur ad dicendi
 copiam petendum esse paulo ante dicebas, et si tibi pro
 P. Rutilio non philosophorum more, sed tuo licuisset di-
 cere, quamvis scelerati illi fuissent, sicuti fuerunt, pesti-
 15 feri cives supplicioque digni tamen omnem eorum im-
 portunitatem ex intimis mentibus evellisset vis orationis
 tuae. nunc talis vir amissus est, dum causa ita dicitur, ut
 si in illa commenticia Platonis civitate res ageretur:
 nemo ingemuit, nemo inclamavit patronorum, nihil cui-
 20 quam doluit, nemo est questus, nemo rem publicam im-
 ploravit, nemo supplicavit. quid multa? pedem nemo in 54
 illo iudicio supposit, credo, ne Stoicis renuntiaretur. imi- 231
 tatus est homo Romanus et consularis veterem illum
 Socraten, qui, cum omnium sapientissimus esset sanc-
 25 tissimeque vixisset, ita in iudicio capitis pro se ipse dixit,
 ut non supplex aut reus, sed magister aut dominus videre-
 tur esse iudicum. quin etiam, cum ei scriptam orationem
 disertissimus orator Lysias attulisset, quam si ei videretur

1 de §§ 229–230 Martinelli¹ 66; Michel 44

2–8 Brut. 115; ORF² 288 || 8sq.: ORF² 262 || 22sq. cf. Quint.
 11, 1, 12 || 26sq. non supplex: cf. Xenoph. Mem. 4, 4, 4; Tusc. 1,
 71 Ovid. Trist. 5, 12, 12sq.

[M deest L = VOPUR] 3 ille U || 4 noluit VPUR voluit O
 Ellendt || 5 liberius L (cf. Arch. 3) uberius Man Bake (pr. Stroux³) ||
 6 ratio 5 Iunt Man oratio L || 9 more suo om. V¹ suppl. V² ||
 10 tunc L nunc 5 tum Crat. Man || 14 sicuti L sicut Schuetz ||
 14.15 pestiferi – digni secl. Kayser pestiferi (ac) Reid || 17 dicta
 sit 5 || 24 Socraten V^v -em OPURV² || 25 ipso 5

edisceret, ut ea pro se in iudicio uteretur, non invitus legit et commode scriptam esse dixit; „sed“ inquit „ut, si mihi calceos Sicyonios attulisses, non uterer, quamvis essent habiles atque apti ad pedem, quia non essent viriles“, sic illam orationem disertam sibi et oratoriam videri, fortem et virilem non videri. ergo ille quoque damnatus est, neque solum primis sententiis, quibus tantum stantiebant iudices damnarent an absolverent, sed etiam illis, 5 quas iterum legibus ferre debebant. erat enim Athenis reo damnato, si fraus capitalis non esset, quasi poenae aestimatio; ex <lege> sententia cum iudicibus daretur, interrogabatur reus quam quasi aestimationem commoverisset se maxime confiteretur; quod cum interrogatus Socrates esset, respondit sese meruisse, ut amplissimis honoribus et praemiis decoraretur et ut ei victus cotidianus in Prutaneo publice praeberetur, qui honor apud Graecos maximus 15 haberetur. cuius responso iudices sic exarserunt, ut capitulis hominem innocentissimum condemnarent. qui quidem si absolutus esset, quod mehercule, etiamsi nihil ad nos pertinet, tamen propter eius ingenii magnitudinem vellem, quonam modo istos philosophos ferre possemus, qui nunc, cum ille damnatus est, nullam aliam ob culpam nisi propter dicendi inscientiam, tamen a se oportere dicunt peti praecepta dicendi? quibuscum ego non pugno utrum sit melius aut verius; tantum dico et aliud illud esse atque hoc, et hoc sine illo summum esse posse. 25

55
234 Nam quod ius civile, Crasse, tam vehementer ample-

27 ad §§ 234–236 Georgesco 194

14sq. respondit: Plato Apol. 26 (p. 36 A)

[M deest L = VOPUR] 4 atque L et § || 5 oratoriam C ornata Schuetz || 10 aestimatio VPU ext -OR || 11 ex L <lege> Kumaniecki³ et V² § edd. haec Lamb ea Orelli ex <trema> Stroux³ || 12 quasi aestimationem del. Schuetz alii ret. Richard Sutton aestim. VU ext- OPR || 14 se § V² || 15 Prutaneo L Pryt. § edd. || 16 honos § || 17 haberetur L habebatur „doctus quidam“ ap. Pearce habetur Pearce alii edd. rec. || 18 innocentissimum hominem § Rom || 20 magnitudinem ingenii O || 21 possumus Bake || 23 inscitiam § V² Ald || 25 aut L an §

xus es, video quid egeris; tum cum dicebas, videbam. primum Scaevolae te dedisti, quem omnes amare meritissimo pro eius eximia suavitate debemus; cuius artem cum indotatam esse atque incomitatam et incomptam videres, 5 verborum eam dote locupletasti et ornasti. deinde quod in ea tu plus operae laborisque consumpseras, cum eius studii tibi et hortator et magister esset domi, veritus es, nisi istam artem oratione exaggerasses, ne operam perdidisses. sed ego ne cum ista quidem arte pugno. sit sane 235 tanta quantam tu illam esse vis – etenim sine controversia et magna est et late patet et ad multos pertinet et summo in honore semper fuit et clarissimi cives ei studio etiam hodie praesunt; – sed vide, Crasse, ne, dum novo et alieno ornatu velis ornare iuris civilis scientiam, 15 suo quoque eam concesso et tradito spolies atque denudes. nam si ita diceres, qui iuris consultus esset, esse eum oratorem, itemque qui esset orator, iuris eundem esse consultum, praeclaras duas artes constitueres atque inter se pares et eiusdem socias dignitatis. nunc vero iuris consultum sine hac eloquentia, de qua quaerimus, fateris esse 20 posse fuisseque plurimos, oratorem negas, nisi illam scientiam adsumperit, esse posse. ita est tibi iuris consultus ipse per se nihil nisi leguleius quidam cautus et acutus,

3–5 cuius – ornasti *Non. 450, 16 (propter dotatam) || 23 Quint. 12, 3, 11:* ut Cicero ait, legulei quidam esse maluerunt

[M deest L = VOPUR] 1 tum OPUR tunc V¹ tuncque V² Rom et tum Man et Cod Vet Steph | <non> videbam Steph Lamb | tum – videbam secl. Heusinger alii || 2 dedidisti R | meritissimo L - imum § -issime Vict. maxime R || 4 atque incomitatam L et incomitatam Non del. Pearce quem omnes editt. secuti sunt, at cf. Stroux ap. Kumaniecki² | comitate tamen incomptam Jeep | et incomptam om. Nonii Lugd¹ || 13 etiam § editt. et L secl. Stangl⁷ 21 | et <semper praefuerunt et> V² Rom | et <olim praefuerunt et> Schuetz et <artificio> Stroux³ (coll. § 239; Mur. 24) || 16 esse L posse Madvig¹ 88 || 18.19 praeclaras – consultum om. R | praeclaras OPU praeclarissimas V || 19 eiusdem editt. vet. eiusmodi L huiusmodi § huiuscemodi Rom eiusdemmodi Lamb || 22 est Ernesti et C || 23 leguleius OV² leguleius V¹OPU

praeco actionum, cantor formularum, auceps syllabarum; sed quia saepe utitur orator subsidio iuris in causis, idcirco istam iuris scientiam eloquentiae tamquam ancillulam pedisequamque adiunxisti.

56
237 Quod vero impudentiam admiratus es eorum patronorum, qui aut, cum parva nescirent, magna profiterentur aut ea, quae maxima essent in iure civili, tractare audent in causis, cum ea nescirent numquamque didicissent, utriusque rei facilis est et prompta defensio. nam neque illud est mirandum, qui quibus verbis coemptio fiat nesciat, eundem eius mulieris quae coemptionem fecerit causam posse defendere; nec si parvi navigii et magni eadem est in gubernando scientia, idcirco qui quibus verbis erc- 10
238 tum cieri oporteat nesciat, idem herciscundae familiae causam agere non possit. nam quod maximas centumvira- 15
rales causas in iure positas protulisti, quae tandem earum causa fuit, quae ab homine eloquenti iuris imperito non ornatissime potuerit dici? quibus quidem in causis omnibus sicut in ipsa M'. Curii, quae abs te nuper est dicta, et ut in C. Hostilii Mancini controversia atque in eo puero, 20
qui ex altera natus erat uxore non remisso nuntio superiori,

5 de § 237 Neuhauser 192

1 cf. 2, 256 aucupari verba Caec. 65 aucupia verborum. Cod. Iust. 2, 57, 1 aucupatione syllabarum (cf. Plato Gorg. 489 B ῥήματα θηρέων)

[M deest L = VOPUR] 1 cantor O¹PUR⁵ (cf. Mur. 26) caut-
tor VO² captor *Gulielmus* | anceps V || 2 utatur *Bake* || 4 ad-
duxisti P^{a1} || 7 maxima <in controversia> *Muther*¹ 10 | <debe-
rent> auderent R || 8 cum <quae certa essent> *Muther*¹ 10 ||
10 qui quibus O¹P¹URV² qd qd quibus V¹ quidem quibus O^vP^{a1}
quid quibus 5 qui quidem quibus *dubitanter Stroux*³ || 12 nec
si L nam et si *vel* nam si *vel* neque si 5 | et magni navigii
Rom | <non> eadem *Schuetz* || 13 est <gubernatio reique navalis
opus est utroque> *Muther*¹ 9 | erctum V¹O¹U ertum P¹ herci-
tum O² certum P^{a1} cretum *vel* erciturum 5 || 14 cieri *Vict.* (*Va-*
riarum Lect. XXXV c. 1) ceri V¹O¹P eceri U cieri V² iri O² sciri
P^{a1} ercisci (*pro* erctum cieri) R^v hercisceri *Crat* ercisci cieri
Lamb || 17 causa OPURV³ causae V¹ *del. Kayser* || 19 sic V¹
(*corr. V*²) || 20 et ut in VO¹UR ut in P et in 5 *edd. recc.* | C. Ho-
stili Mancini *Thanner* (cf. 1, 181) Titi Lucili Mancini L

fuit inter peritissimos homines summa de iure dissensio. quaero igitur quid adiuverit oratorem in his causis iuris 239 scientia, cum hic iuris consultus superior fuerit discessurus, qui esset non suo artificio, sed alieno, hoc est non iuris scientia, sed eloquentia sustentatus. equidem hoc saepe audi-
 5 cum aedilitatem P. Crassus peteret eumque maior natu et iam consularis Ser. Galba adsectaretur, quod Crassi filiam C. filio suo despondisset, accessisse ad Crassum consulendi causa quendam rusticanum; qui cum Crassum seduxisset atque ad eum rettulisset responsumque ab eo verum
 10 magis quam ad suam rem accommodatum abstulisset, ut eum tristem Galba vidit, nomine appellavit quaesivitque qua de re ad Crassum rettulisset. ex quo ut audivit commotumque ut vidit hominem, „suspensio,“ inquit, „animo
 15 et occupato Crassum tibi respondisse video“; deinde ipsum Crassum manu prehendit et „heus tu“ inquit „quid tibi in mentem venit ita respondere?“ tum ille fidenter, homo peritissimus, confirmare ita se rem habere ut respondisset, nec dubium esse posse. Galba autem adlu-
 20 dens varie et copiose multas similitudines adferre multaque pro aequitate contra ius dicere; atque illum, cum disserendo par esse non posset – quamquam fuit Crassus in numero disertorum, sed par Galbae nullo modo – ad auctores confugisse et id quod ipse diceret et in P. Muci
 25 fratris sui libris et in Sex. Aeli commentariis scriptum protulisse ac tamen concessisse Galbae disputationem sibi probabilem et prope veram videri.

2 de §§ 239–240 Stroux¹ 54sq. || 21 aequitate: Vogt 184sqq.; Costa 19sqq.; Ragusa 87–114; 224–254, Pringsheim 78sq. Bonfante IV 124, Riccobono I 210, Riposati¹ 217–223, Stroux¹ 55, Michel 531–536

[M deest L = VOPUR] 3 fuerit O³ε fuit L || 4.5 hoc – sustentatus del. Kayser Bake alii || 7 Ser.ε Sergius L || 7.8 quod u. ad desp. L quod Caio filio filiam suam desp. Piderit cuius C. filio suam filiam desp. Kayser, at cf. adnotationem Wilkinsii ad h. l. || 8 C. R G. OPÜ Gn. V | despondisset VUR despopondisset OP || 12 nomine L comiter Bake || 17 illi Rom Crat Man | <Crassus> fidenter Rom || 20 adferre VU aff- OPR afferebat R² || 21 dicebat R² | atque L denique Bake || 22 fuerit Rom || 26 ac tamen VOPU actum R

57
241 Ac tamen quae causae sunt eiusmodi, ut de earum iure
dubium esse non possit, omnino in iudicium vocari non
solent. num quis eo testamento, quod pater familias ante
fecit quam ei filius natus est, hereditatem petit? nemo;
quia constat agnascendo rumpi testamentum. ergo in hoc 5
genere iuris iudicia nulla sunt. licet igitur impune oratori
omnem hanc partem iuris in controversiis ignorare, quae
242 pars sine dubio multo maxima est; in eo autem iure quod
ambigitur inter peritissimos, non est difficile oratori eius
partis, quamcumque defendet, auctorem aliquem inve- 10
nire; a quo cum amentatas hastas acceperit, ipse eas ora-
toris lacertis viribusque torquebit, nisi vero — bona venia
huius optimi viri dixerim — Scaevolae tu libellis aut prae-
ceptis soceri tui causam M'. Curi defendisti, non [ne]
arripuisti patrocinium aequitatis et defensionem testa- 15
mentorum ac voluntatis mortuorum. ac mea quidem sen-
243 tentia — frequens enim te audiavi atque adfui — multo
maiorem partem sententiarum sale tuo et lepore et poli-
tissimis facetiis pellexisti, cum et illud nimium acumen
inluderet et admirarere ingenium Scaevolae, qui exco- 20
gitasset nasci prius oportere quam emori; cumque multa
conligeret et ex legibus et ex senatus consultis et ex vita

17 de §§ 243sq. Stroux⁴ 42–46; Perrin 335. 379. 518–542;
Büchner 24sqq.; Michel 453

11 amentatas hastas cf. Brut. 271; Top. 65, part. or. 14 || 17 ad
§ 243 cf. ORF² 247sq.

[M deest L = VOPUR] 1 Ac tamen P (cf. Madvig De fin. 2,
27, 85) attamen VO UR et enim Bake Sorof || 4 est L esset §
Ernesti edd. rec. || 5 agnoscendo PR § || 7 in controversiis L (def.
Adler¹ 16) incontroverti Lamb non controversi Bake Courbaud
Reid alii sine controversiis Klotz¹ Cima Firmani Costa his in
controversiis Orelli, del. Ernesti || 10 defendat Rom | invenire §
-iri L || 11 amentatas § admentatas L | oratoriis Nizolius ora-
tionis Pluygers || 13 post Scaevolae interpungunt codd. | Scaevo-
lae del. Man alii || 14 Curi VU -ii OPR | non Bake quem ceteri
sequuntur nonne L Cima Firmani Richard Sutton || 15 patro-
num R || 16 ac¹ del. Piderit | voluntatis VUP² -es OP¹ R | mor-
tuorum del. Piderit || 17 adfui § affui L || 20 admirarere VR
admirare U ammirare O ammirarentur P¹ ammiravere P² | qui L
quod § pr. Stangl⁷ 19

ac sermone communi non modo acute, sed etiam ridicule
et facete, ubi si verba, non rem, sequeremur, confici nihil
posset. itaque hilaritatis plenum iudicium ac laetitiae fuit;
in quo quid tibi iuris civilis exercitatio profuerit non in-
5 tellego; dicendi vis egregia summa festivitate et venustate
coniuncta profuit. ipse ille Mucius paterni iuris defensor et 244
quasi patrimonii propugnator sui, quid in illa causa, cum
contra te diceret, attulit quod de iure civili depromptum
videretur? quam legem recitavit? quid patefecit dicendo
10 quod fuisset imperitis occultius? nempe eius omnis oratio
versata est in eo, ut scriptum plurimum valere oportere
defenderet. at in hoc genere pueri apud magistros exer-
centur omnes, cum in eius modi causis alias scriptum
alias aequitatem defendere docentur. et credo in illa 245
15 militis causa, si tu aut heredem aut militem defen-
disse, ad Hostilianas te actiones, non ad tuam vim et ad
oratoriam facultatem contulisses. tu vero, vel si testa-
mentum defenderes, sic ageres, ut omne omnium testa-
mentorum ius in eo iudicio positum videretur, vel si cau-
20 sam ageres militis, patrem eius, ut soles, dicendo a mor-
tuis excitasses; statuisses ante oculos; complexus esset
filium flensque eum centumviris commendasset; lapides
mehercule omnes flere ac lamentari coegisses, ut totum
illud VTI LINGVA NVNCVPASSIT non in duodecim
25 tabulis quas tu omnibus bibliothecis anteponis, sed in
magistri carmine scriptum videretur.

Nam quod inertiam accusas adulescentium qui istam 58
artem primum facillimam non ediscant: quae quam sit 246

[M deest L = VOPUR] 2 <ad> rem R | sequerentur Rom ||
3 ac VPUR et O || 4 quit VV || 5 et L ac § || 9 <in> dicendo V ||
10 eius omnis VPUR omnis eius O Rom || 15 heredem VUP²
hereditatem OP¹ R | defendisses L defenderes Heusinger ad De off.
3, 19, 1 quem Schuetz secutus est || 16 Hortilianas O (corr. OV) ||
16. 17 et at oratoriam VV | <te> contulisses O retulisses Vict. ||
20 agere R || 21 esses Ernesti || 22 commendasses § Ernesti ||
23 et lamentari O | coegisses § Schuetz Bake alii coegisset L ||
24 nuncupasset Man -asset L | duodecim VOPU XII R || 27 quod
VPU quid OR | adulescentium OPUR -um V || 28 quae del.
Ellendt alii, def. Harnecker ad l.

facilis, illi viderint qui eius artis adrogantia, quasi difficillima sit, ita subnixa ambulant, deinde etiam tu ipse videris, qui eam artem facilem esse dicis, quam concedis adhuc artem omnino non esse, sed aliquando, si quis aliam artem didicerit, ut hanc artem efficere posset, tum esse 5 illam artem futuram; deinde quod sit plena delectationis; in quo tibi remittunt omnes istam voluptatem et ea se carere patiuntur; nec quisquam est eorum, qui si iam sit ediscendum sibi aliquid, non *Teucrum* Pacuvii malit quam
 247 *Manilianas* venalium vendendorum leges ediscere; tum 10 autem quod amore patriae censes nos nostrum maiorum inventa nosse debere, non vides veteres leges aut ipsa sua vetustate consenuisse aut novis legibus esse sublatas? quod vero viros bonos iure civili fieri putas, quia legibus et praemia proposita sint virtutibus et supplicia vitiis, 15 equidem putabam virtutem hominibus, si modo tradi ratione possit, instituendo et persuadendo, non minis et vi ac metu tradi. nam ipsum quidem illud etiam sine cognitione iuris, quam sit bellum cavere malum, scire possu-
 248 mus. de me autem ipso, cui uni tu concedis, ut sine ulla 20 iuris scientia tamen causis satis facere possim, tibi hoc, Crasse, respondeo, neque me umquam ius civile didicisse neque tamen in iis causis quas in iure possem defendere umquam istam scientiam desiderasse. aliud est enim esse artificem cuiusdam generis atque artis, aliud in communi 25 vita et vulgari hominum consuetudine non hebetem nec

10—13 *Vogt 41sq.*

3 dicis: § 185 || 26—p. 97, 1 *de div. 2, 103* hebetem et rudem

[M deest L = VOPUR] 6 quod L quae *Ernesti Schuetz* || 7 in quo § *Ernesti edd. rec.* in qua L *Firmani Richard* || 10 *Manilianas* R *Mammilianas* VU *Rom* *Mamilianas* OP *Manlianas* Lamb | tu § *Rom* || 11 nostrum VO^v U (*cf. Stroux*² 140) nostrorum O¹ PR *editt.* || 12 ipsa V¹ O^v PR (*def. Pearce*) ipsas UV² § aut ipsa om. O¹ || 21 possum § possem L || 23 in iure L iure *Madvig*¹ 89 | <positas> possem *Vassiss* || 26 non hebetem L nec hebetem § | <esse> hebetem *Friedrich*² || 26—p. 97, 1 nec rudem OPU (*cf. e. g. Verr. a. pr. 32; Verr. 1, 141, 4, 94, 5, 8 Leg. agr. 2, 20; Mur. 45*) ac rudem V (*quod etiam probari potest cf. Cat. 2, 10*) neque rudem R

rudem. cui nostrum non licet fundos nostros obire aut res 249
 rusticas vel fructus causa vel delectationis invisere?
 tamen nemo tam sine oculis, tam sine mente vivit, ut
 quid sit sementis ac messis, quid arborum putatio ac
 5 vitium, quo tempore anni aut quo modo ea fiant omnino
 nesciat. num igitur, si cui fundus inspiciendus aut si
 mandandum aliquid procuratori de agri cultura aut im-
 perandum vilico sit, Magonis Carthaginiensis sunt libri
 perdiscendi, an hac communi intellegentia contenti esse
 10 possumus? cur ergo non idem in iure civili, praesertim cum
 in causis et in negotiis et in foro conteramur, satis instructi
 esse possumus ad hoc dumtaxat, ne in nostra patria pe-
 regrini atque advenae esse videamur? ac si iam sit causa 250
 aliqua ad nos delata obscurior, difficile, credo, sit cum hoc
 15 Scaevola communicare; quamquam ipsi omnia, quorum
 negotium est, consulta ad nos et exquisita deferunt. an
 vero, si de re ipsa, si de finibus tum <cum> in rem praesen-
 tem non venimus, si de tabulis et perscriptionibus contro-
 versia est, contortas res et saepe difficiles necessario per-
 20 discimus; si leges nobis aut si hominum peritorum respon-
 sa cognoscenda sunt, veremur ne ea, si ab adolescentia
 iuri civili minus studuerimus, non queamus cognoscere?

Nihilne igitur prodest oratori iuris civilis scientia? non 59
 possum negare prodesse ullam scientiam, ei praesertim,
 25 cuius eloquentia copia rerum debeat esse ornata; sed
 multa et magna et difficilia sunt ea quae sunt oratori
 necessaria, ut eius industriam in plura studia distrahere
 nolim. quis neget opus esse oratori in hoc oratorio motu 251
 statuque Roscii gestum et venustatem? tamen nemo sua-

28 ad §§ 251–253 Neuhauser 192

[M deest L = VOPUR] 1 <si> cui Adler¹ 17 | non L nunc
 Schuetz Ellendt Cima del. Gesner¹ edd. rec. (at cf. Stroux² 159) ||
 6 si cui L si qui Bake alii sicubi Orelli || 8 sit L est Madvig
 Opusc. Ac. alt. 231 at cf. Lebreton 354 || 9 ac R || 10 item Bake ||
 12 possumus & Rom Man || 17 tum <cum> Stroux² 159 collato 2,
 136 tum L cum & || 18 non del. Ernesti alii at cf. Stroux² 154 |
 praescriptionibus & Ald || 20 leges VO^vR lege O¹PU || 22 iuri P²
 iure L | agnoscere & || 24 illam & || 27 ut Crat at L Rom | dis-
 trahi Lag 86 Crat Ald Man

serit studiosis dicendi adolescentibus in gestu discendo
 histronum more elaborare. quid est oratori tam neces-
 sarium quam vox? tamen me auctore nemo dicendi stu-
 diosus Graecorum more et tragoedorum voci serviet, qui
 et annos compluris sedentes declamitant et cotidie, ante
 quam pronuntient, vocem cubantes sensim excitant ean-
 demque, cum egerunt, sedentes ab acutissimo sono usque
 ad gravissimum sonum recipiunt et quasi quodam modo
 colligunt. hoc nos si facere velimus, ante condemnentur
 ii quorum causas receperimus, quam totiens, quotiens
 praescribitur, Paeanem aut † munionem † citarimus.
 quod si in gestu, qui multum oratorem adiuvat, et in voce,
 quae una maxime eloquentiam vel commendat vel susti-
 net, elaborare nobis non licet ac tantum in utroque adsequi
 possumus, quantum in hac acie cotidiani muneris spatii
 nobis datur, quanto minus est ad iuris civilis perdiscendi
 occupationem descendendum? quod et summatim percipi
 sine doctrina potest et hanc habet ab illis rebus dissimili-
 tudinem, quod vox et gestus subito sumi et alicunde arripi
 non potest, iuris utilitas ad quamque causam quamvis
 repente vel a peritis vel de libris depromi potest. itaque
 illi disertissimi homines ministros habent in causis iuris
 peritos cum ipsi sint <im>peritissimi ei qui, ut abs te paulo

4 cf. 3 224 voci serviatur

[M deest L = VOPUR] 1 dicendi R Pol discendi L | discendo §
 dicendo L del. Bake Kayser || 4 <sophistarum> et Thanner | et VO
 PU aut R om. § Lamb tres codices secutus, secl. edit. rec. Friedrich
 Wilkins Cima Courbaud ret. Richard Stroux³ | et tragoedorum del.
 Ellendt || 5 compluris V -es OPUR || 6 sensum R || 7 sedantes Loch-
 müller 16sq. praeunte Stanglio || 9 velimus facere § || 10 ii § hii V
 hi OPUR || 11 praescribitur § Man perscribitur L Richard | mu-
 nionem C in unionem Rom Nomionem Talaues quem edit. plerum-
 que sequuntur nomum Lamb alii nomium Schuetz Minuritionem
 Turn etiam ionem Gesner Nomion Schömann Firmani hymnum
 Ritschl Sorof Wilkins Munychiam Reid Ὑμν ὦ Ὑμναε Tucker
 Cl. Quart. 7 (1913) 53 alii aliter | recitarimus Ritschl Sorof Wil-
 kins || 15 spatium Rom || 19 alicunde L aliunde § || 22.23 iuris pe-
 ritos secl. Man || 23 cum — peritissimi secl. Henrichsen cum — et
 secl. Ellendt Sorof cum L qui Piderit¹ | imperitissimi Lamb alii non
 peritissimi Klotz² peritissimi L | ei qui Sorof² Friedrich Wilkins
 Cima Courbaud (cf. I, 198) eos qui Man et qui L qui Orelli Firmani

ante dictum est, pragmatici vocantur. in quo nostri omnino melius multo, quod clarissimorum hominum auctoritate leges et iura tecta esse voluerunt. sed tamen non fugisset hoc Graecos homines, si ita necesse esse arbitrati
 5 essent oratorem ipsum erudire iure civili, non ei pragmaticum adiutorem dare. nam quod dicis senectutem a solitudine vindicari iuris civilis scientia, fortasse etiam pecuniae magnitudine. sed nos non quid nobis utile, verum
 10 quoniam multa ad oratoris similitudinem ab uno artifice sumimus, solet idem Roscius dicere se, quo plus sibi aetatis accederet, eo tardiores tibicinis modos et cantus remissiores esse facturum. quod si ille, adstrictus certa quadam numerorum moderatione et pedum, tamen aliquid ad
 15 requiem senectutis excogitat, quanto facilius nos non laxare modos, sed totos mutare possumus? neque enim
 hoc te, Crasse, fallit, quam multa sint et quam varia genera dicendi, id quod haud sciam an tu primus ostenderis, qui iam diu multo dicis remissius et lenius quam solebas;
 20 neque minus haec tamen tua gravissimi sermonis lenitas quam illa summa vis et contentio probabatur; multique oratores fuerunt, ut illum Scipionem audimus et Laelium, qui omnia sermone conficerent paulo intentiore, numquam, ut Ser. Galba, lateribus aut clamore contenderent.
 25 quod si iam hoc facere non poteris aut noles, vereris, ne tua domus talis et viri et civis, si a litigiosis hominibus

60
254

255

1 pragmatici: § 198 || 11sq. cf. Leg. 1, 11

[M deest L = VOPUR] 1 dictum LO^v doctum O || 2 auctoritates R || 3 voluerint O || 5 <in> iure Man editt. rec. at cf. Kumaniecki⁴ || 12 accederet L (cf. Lebreton 245) accedere Lag 20 Cima acceleret Madvig¹ 89 || 16 modos VU modo OPR₅ | sed totos mutare ξ et multa totos multa V (prius multa del. V¹; supra totos et in mge signum $\cup$ V¹ exaravit) et totos multa U (supra totos signum $\cup$, ante et ins U² sed) sed totos multa OPR || 18 id quod Heusinger et quod L atque Pearce quod Lamb Ellendt | tu om. V | offenderis R || 20 gravissima Bake || 21 probabatur VOR (pr. Stroux³) probatur PU edd. (cf. simile mendum Att. 12, 16) || 22 audivimus ξ Rom Lamb || 23 interiore Costa || 25 hoc iam V

non colatur, a ceteris deseratur? equidem tantum absum
ab ista sententia, ut non modo non arbitrer subsidium
senectutis in eorum qui consultum veniant multitudine
esse ponendum, sed tamquam portum aliquem expectem
istam, quam tu times, solitudinem. subsidium enim bellis- 5
simum existimo esse senectuti otium.

256 Reliqua vero etiam si adiuvant, historiam dico et pru-
dentiam iuris publici et antiquitatis iter et exemplorum
copiam, si quando opus erit, a viro optimo et istis rebus
instructissimo familiari meo Congo mutuabor. neque re- 10
pugnabo quo minus id, quod modo hortatus es, omnia
legant, omnia audiant, in omni recto studio atque humani-
tate versentur; sed mehercule non ita multum spatii mihi
videtur, si modo ea facere et persequi volent, quae a te,
Crasse, praecepta sunt; qui mihi prope iam nimis duras 15
leges imponere visus es huic aetati, sed tamen ad id quod
257 cupiunt adipiscendum prope necessarias. nam et subi-
tae ad propositas causas exercitationes et accuratae ac
meditatae commentationes ac stilus ille tuus, quem tu
vere dixisti perfectorem dicendi esse ac magistrum, multi 20
sudoris est; et illa orationis suae cum scriptis alienis com-

4 off. 3, 2 tamquam in portum se in solitudinem recipiebat ||
8 antiquitatis iter cf. § 18, 159, 201; or. 120, part. or. 96 || 20 di-
xisti: § 150

[M deest L = VOPUR] 8 antiquitatis iter et L (def. Lorentz
Kayser Vassis) iter et del. Schuetz Friedrich⁴ iter del. Cahen
Cessi antiquitatem et Paulus Progr. Thorn 1840 Courbaud Ri-
chard antiquitatis rerum et Stangl⁸ antiquitatis item et Gessner
antiquitatis iterum et Madvig¹ 89 antiquitatis memoriam et Koch
alii antiquitatis notitiam et Ellendt antiquitatis litteras Pur-
gold Marx (Luc. II 228) antiquitatis scita et Reid antiquitatis
fidem et Stroux³ antiquitatis pariter et Sydow || 10 Congo Roth
Rhen. Mus. VIII 615 Conco Scholia Bob. p. 264 Or. Longo L
et codd. Planc 58 (cf. etiam Plin. NH praef. 7) || 12 recto studio L
eruditione Bake || 13.14 mihi videtur V (pr. Stroux² 132) mihi
videntur OPU mihi homines videntur R mihi habere videntur §
Rom edd. rec. quod iam propter clausulam abiciendum mi habere
Stangl⁷ 55 || 15 iam § etiam L Richard Sutton || 16 leges om. V ||
17 prope (non) Matthias || 19 commentationes R § commenda-
tiones VOPU Rom || 21 suae L(R^v) (cf. Lebreton 117) tuae R §
Rom

paratio et de alieno scripto subita vel laudandi vel vituperandi vel comprobandi vel refellendi causa disputatio non mediocris contentionis est vel ad memoriam vel ad imitandum. illud vero fuit horribile, quod mehercule
 5 vereor ne maiorem vim ad deterrendum habuerit quam ad cohortandum: voluisti enim in suo genere unum quemque nostrum quasi quendam esse Roscium dixistiquē non tamen ea quae recta essent . . . . .
 10 fastidiis adhaerescere; quod ego non tam fastidiose in nobis quam in histrionibus spectari puto. itaque nos raucos saepe
 attentissime audiri video; tenet enim res ipsa atque causa; at Aesopum, si paulum inrauserit, explodi. a quibus enim nihil praeter voluptatem aurium quaeritur, in iis offenditur, simul atque imminuitur aliquid de voluptate; in
 15 eloquentia autem multa sunt quae teneant; quae si omnia summa non sunt et pleraque tamen magna sunt, necesse est ea ipsa, quae sunt, mirabilia videri.

Ergo, ut ad primum illud revertar, sit orator nobis is
 qui, ut Crassus descripsit, accommodate ad persuadendum possit dicere. is autem concludatur in ea quae sunt in usu civitatum vulgari ac forensi, remotisque ceteris studiis, quamvis ea sint ampla atque praeclara, in hoc uno opere, ut ita dicam, noctes et dies urgeatur; imiteturque illum, cui sine dubio summa vis dicendi conceditur, Atheniensem Demosthenem, in quo tantum studium fuisse tantusque labor dicitur, ut primum impedimenta naturae

6 voluisti: § 130 || 12 at — explodi *Prisc. inst. gr. GL 2, 539, 3* (cf. 542, 27)

[**M** deest **L** = **VOPUR**] 3 mediocris contentionis est vel **OPUR** mediocris est vel **V** || 5 terrendum **U** § || 8 post essent *plura in L exciderunt. lacunam hiare viderunt Itali et supplere conati sunt aut probari quam quae prava sunt aut delectare quam quae turpia inserentes* §. priorem coniecturam receperunt *edd. nisi quod Ernestium secuti sunt deleverunt. pro sunt scribendum essent censet Stroux*³. lacunam relinquere malui || 9 fastidiis **L** fastidia iis *Le Clerc 59 fastidiosus Adler*¹ 17 Reid || 12 inrauserit *Prisc* inrauerit **VR** inraucuerit **PU** Courbaud Galmés irraucuerit **O** (*quod fortasse propter clausulam praeferendum cf. Havet 157*) || 15 eloquentia **L** eloquente § *Ellendt* eloquenti *Piderit* || 20 sint **R** || 23 ac **R** | urgeatur **U** urgeantur **Vv** urgeatur **OPR**

diligentia industriaque superaret; cumque ita balbus es-
 set, ut eius ipsius artis cui studeret, primam litteram non
 posset dicere, perfecit meditando, ut nemo planius esse
 261 locutus putaretur; deinde cum spiritus eius esset an-
 gustior, tantum continenda anima in dicendo est adse- 5
 cutus, ut una continuatione verborum, id quod eius scrip-
 ta declarant, binae ei contentiones vocis et remissiones
 continerentur; qui etiam ut memoriae proditum est, con-
 iectis in os calculis summa voce versus multos uno spi-
 ritu pronuntiare consuescebat, neque is consistens in lo- 10
 262 co, sed inambulans atque ascensu ingrediens arduo. hisce
 ego cohortationibus, Crasse, ad studium et ad laborem
 incitandos iuvenes vehementer adsentior; cetera quae
 collegisti ex variis et diversis studiis et artibus, tametsi
 ipse es omnia consecutus, tamen ab oratoris proprio of- 15
 ficio atque munere seiuncta esse arbitror.

62 Haec cum Antonius dixisset, sane dubitare visus est
 Sulpicius et Cotta, utrius oratio propius ad veritatem
 263 videretur accedere. tum Crassus „operarium nobis quen-
 dam, Antoni, oratorem facis, atque haud scio an aliter 20
 sentias et utare tua illa mirifica ad refellendum consuetu-
 dine, qua tibi nemo umquam praestitit; cuius quidem
 ipsius facultatis exercitatio oratorum propria est; sed
 iam in philosophorum consuetudine versatur maximeque
 eorum, qui de omni re proposita in utramque partem so- 25
 264 lent copiosissime dicere. verum ego non solum arbitrabar,
 his praesertim audientibus, a me informari oportere qualis

6 continuatione verborum: *Stegemann 1083sq.*

6.7 id — continerentur *Non. 259, 18 (propter contendere) ||*
 8 *Plut. Dem. 9; Quint. 11, 3, 54 || 19 operarium: § 83; 2, 40*

[M deest L = VOPUR] 1 superaret VO U -arit PR superas-
 set § *Rom Bake || 4* <eo> locutus *Ald* <eo> esse § *Lamb* | augu-
 stius R || 5 tamen U || 7 binae om. *Non* | ei L et *Non Bake ex*
coniectura || 8 qui L quin *Coberger Friedrich*¹ 861 || 9 multos L
 montes U^m || 10 is L id *Man Friedrich*² 28, at cf. *Lochmüller 19sq. ||*
 11 assensu V || 12 et ad l. VOPR U² et l. U¹ § || 15 es VOPR eos U
 est V^v | omnino § *Rom* | officio proprio P¹ R || 19 <inquit> nobis
Rom || 26 solum L talem *Schuetz || 27* <talem> a me *dubitanter*
*Stroux*³ | informari U² § infirmari L insinuari *Vict.*

esse posset is, qui habitaret in subselliis neque quicquam amplius adferret quam quod causarum necessitas postulare, sed maius quiddam videbam, cum censebam oratorem, praesertim in nostra re publica, nullius ornamentum
 5 expertem esse oportere. tu autem, quoniam exiguis quibusdam finibus totum oratoris munus circumdedisti, hoc facilius nobis expones ea, quae abs te de officiis praeceptisque oratoris quaesita sunt; sed opinor secundum hunc diem; satis enim multa a nobis hodie dicta sunt. nunc et
 10 Scaevola, quoniam in Tusculanum ire constituit paululum requiescet, dum se calor frangat, et nos ipsi, quoniam id temporis est, valetudini demus operam.“ placuit sic omnibus. tum Scaevola „sane“ inquit „vellem non constitui-
 15 sem in Tusculanum me hodie venturum esse L. Aelio; libenter audirem Antonium“. et cum exurgeret simul adridens „neque enim“ inquit „tam mihi molestus fuit, quod ius nostrum civile pervellit, quam iucundus, quod se id nescire confessus est.“

3 maius quiddam: *Steidle 39*

[**M** *deest* **L** = **VOPUR**] 1 quicquam **OPUR** quidquam **V** ||
 3 quoddam **R** || 9 a nobis multa **R** || 10 paululum **L** paulum **§**
editt. || 14 in Tusculanum *secl. Wilkins* | venturum esse **OPUR**
 venturum **V** esse venturum **§** | L. Aelio *Orelli* Laelio **L** L. Laelio
Firmani

LIBER II

¹ Magna nobis pueris, Quinte frater, si memoria tenes,
¹ opinio fuit L. Crassum non plus attigisse doctrinae quam
 quantum prima illa puerili institutione potuisset, M.
 autem Antonium omnino omnis eruditionis expertem at- 5
 que ignarum fuisse; erantque multi qui, quamquam
 <nequaquam> ita se rem habere arbitrantur, tamen, quo
 facilius nos incensos studio discendi a doctrina deterre-
 rent, libenter id quod dixi de illis oratoribus praedica- 10
 rent, ut si homines non eruditi summam essent pruden-
 tiam atque incredibilem eloquentiam consecuti, inanis
 omnis noster esse labor et stultum in nobis erudiendis
 patris nostri, optimi ac prudentissimi viri, studium vide-
² retur. quos tum ut pueri refutare domesticis testibus patre
 et C. Aculeone propinquo nostro et L. Cicerone patruo 15
 solebamus, quod de Crasso pater et Aculeo, quocum erat
 nostra matertera, quem Crassus dilexit ex omnibus plu-
 rimum, et patruus, qui cum Antonio in Ciliciam profec-
 tus una decesserat, multa nobis de eius studio doctrinae

2 ad librum II cf. Leeman 118–121; de §§ 1–12 Ruch 189 u.
 ad 192; Zoll 88–93

8 Rep. 1, 36 studioque discendi . . . incensum

[M deest L = VOPUR] 1 M. TVLLII CICERONIS DE ORA-
 TORE. LIBER I EXPLICIT. INCIPIT LIBER II. LEGE FE-
 LICITER VP^{2m} U om. OP¹ R || 2 opinio fuit V^m adscripsit ||
 6 nequaquam ins. Stroux³ non ins. § om. L || 7 sese Rom Piderit
 Sutton || 8 discendi VO¹ PU (cf. De rep. 1, 36) dicendi O² R §
 Sutton || 10 esse P || 12 esset R § || 13 ac L atque § | viderent R ||
 14 quod tum Vict. || 19 discesserat R Lag 15 | studio doctrinae
 Bake (cf. Rosc. Am. 46, Balb. 3) studio doctrina L studio et
 doctrina vel studio doctrinae § Stangl alii

saepe narravit; cumque nos cum consobrinis nostris, Aculeonis filiis, et ea disceremus quae Crasso placerent et ab iis doctoribus quibus ille uteretur erudiremur, etiam illud saepe intelleximus, cum essemus eius domi, quod
 5 vel pueri sentire poteramus, illum et Graece sic loqui, nullam ut nosse aliam linguam videretur, et doctoribus nostris ea ponere in percontando eaque ipsum omni in sermone tractare, ut nihil esse ei novum, nihil inauditum videretur. de Antonio vero quamquam saepe ex huma- 3
 10 nissimo homine patruo nostro acceperamus quem ad modum ille vel Athenis vel Rhodi se doctissimorum hominum sermonibus dedidisset, tamen ipse adolescentulus, quantum illius ineuntis aetatis meae patiebatur pudor, multa ex eo saepe quaesivi. non erit profecto tibi, quod
 15 scribo, hoc novum; nam iam tum ex me audiebas mihi illum ex multis variisque sermonibus nullius rei, quae quidem esset in his artibus de quibus aliquid existimare possem, rudem aut ignarum esse visum. sed fuit hoc in 4
 20 utroque eorum, ut Crassus non tam existimari vellet non didicisse quam illa despicere et nostrorum hominum in omni genere prudentiam Graecis anteferre; Antonius autem probabiliorem hoc populo orationem fore censebat suam, si omnino didicisse numquam putaretur; atque ita se uterque graviorem fore, si alter contemnere alter ne
 25 nosse quidem Graecos videretur.

Quorum consilium quale fuerit, nihil sane ad hoc tem- 5
 pus; illud autem est huius institutae scriptionis ac tem-

26 ad § 5 Gilsen 1-19

27 illud — temporis Non. 485, 29 (propter scriptio)

[M deest L = VOPUR] 1 narrarunt Lamb at cf. Lebreton 15 || 4 essemus eius domi Gulielmus essemus eius modi L Richard esset eiusmodi Ernesti cum — eiusmodi secl. Lamb. Ellendt Kayser || 4.5 quod — poteramus suspecta Bakio || 12 dedidisset L dedisset G Wilkins Courbaud | ipse U G ille VOPR iste Lag 65 || 16 rei secl. Kayser || 19 eorum om. R || 20 ille O | despicere OPR disp- VU | nostrum P¹ || 22 huic R || 23 se didicisse V (sed se postea deletum) || 26 fuit O¹ || 27 est OPUR ex V | descriptionis malit Reid | ac temporis deletum malit Reid

poris neminem eloquentia non modo sine dicendi doctrina, sed ne sine omni quidem sapientia florere umquam et
 2 praestare potuisse. etenim ceterae fere artes se ipsae per se
 tumentur singulae; bene dicere autem, quod est scienter et
 perite et ornate dicere, non habet definitam aliquam
 5 regionem, cuius terminis saepe teneatur. omnia quaecumque
 in hominum disceptationem cadere possunt bene
 sunt ei dicenda qui hoc se posse profitetur, aut eloquen-
 6 tiae nomen relinquendum est. quare equidem et in nostra
 civitate et in ipsa Graecia quae semper haec summa duxit,
 10 multos et ingeniis <excellentes> et magna laude dicendi
 sine summa rerum omnium scientia fuisse fateor; talem
 vero existere eloquentiam, qualis fuerit in Crasso et An-
 tonio, non cognitis rebus omnibus quae ad tantam pru-
 dentiam pertinerent, tantamque dicendi copiam, quanta
 15 in illis fuit, non potuisse confirmo. quo etiam feci liben-
 tius, ut eum sermonem, quem illi quondam inter se de
 his rebus habuissent, mandarem litteris, vel ut illa opinio,
 quae semper fuisset, tolleretur, alterum non doctissimum,
 alterum plane indoctum fuisse; vel ut ea, quae existima-
 20 rem a summis oratoribus de eloquentia divinitus esse
 dicta, custodirem litteris, si ullo modo adsequi complecti-
 que potuissem; vel mehercule etiam ut laudem eorum iam

7 disceptationem: Zoll 57 || 16 ad § 7–8 Zoll 76–78

5.6 non habet definitam aliquam regionem cf. *Arist. Rhet. 1, 1, 14 (1355b)* || 6 cf. § 113 quae in disceptationem et controversiam cadere possint || 22sq. cf. 3, 14sq.

[M deest L = VOPUR] 1 dicendi VO²UR disc- O¹P || 2 sine quidem omni sine omni sapientia V || 4 singulae VPU -e OR || 5 partite Schuetz || 6 saeptum Lamb at cf. *Wilkins ad l.* | omnia <enim> Rom || 8 se posse L saepe Vict. | confitetur R || 10 dixit P¹ || 11 excellentes ins. *Kumaniecki*¹ magnos *Ellendt* et arte adiutos *Muther* insignes *Sorof* divinis vel eximiis *Stangl* magnis *Courbaud Richard*; alii aliter locum sanare studuerunt: ingenii et magna *Mueller* eloquentes et magna *Klotz*² ingeniis magno magna *Adler*¹ 18 ingeniosos in magna *Reid* et ingeniis et secl. *Piderit*¹ *Harnecker*¹ 1sq. *Firmani*, at fortasse nihil mutandum cf. *Stangl*⁷ 52 || 12 omnium rerum § Rom | floruisse *Mueller* || 14 ad § in L || 17 quondam illi R § Rom || 23 mercule P¹ | etiam om. R

prope senescentem, quantum ego possem, ab oblivione
 hominum atque a silentio vindicarem. nam si ex scriptis 8
 cognosci ipsi suis potuissent, minus hoc fortasse mihi esse
 putassem laborandum; sed cum alter non multum, quod
 5 quidem extaret, et id ipsum adulescens, alter nihil admo-
 dum scripti reliquisset, deberi hoc a me tantis hominum
 ingeniis putavi, ut, cum etiam nunc vivam illorum memo-
 riam teneremus, hanc immortalem redderem, si possem.
 quod hoc etiam spe adgredior maiore ad probandum, 9
 10 quia non de Ser. Galbae aut C. Carbonis eloquentia scri-
 bo aliquid, in quo liceat mihi fingere, si quid velim, nullius
 memoria iam refellente, sed edo haec iis cognoscenda, qui
 eos ipsos de quibus loquor saepe audierunt, ut duo sum-
 mos viros iis qui neutrum illorum viderint, eorum quibus
 15 ambo illi oratores cogniti sint vivorum et praesentium
 memoria teste commendemus. nec vero te, carissime fra-
 ter atque optime, rhetoricis nunc quibusdam libris, quos
 tu agrestis putas, insequor ut erudiam — quid enim tua
 potest oratione <esse> aut subtilius aut ornatius? — sed
 20 [quoniam] sive iudicio, ut soles dicere, sive, ut ille pater
 eloquentiae de se Isocrates scripsit ipse, pudore a dicendo
 et timiditate ingenua quadam refugisti, sive, ut ipse iocari

13-16 Zoll 79 || 16 ad § 10 Weidner 55

15 off. 1, 156 vivi atque praesentes || 21 Isocr. or. 12, 10; Cic.
 Rep. 3, 42 || 21. 22 pudore — refugisti Non. 228, 20 (propter timor)

[M deest L = VOPUR] 1 ego suppl. P² || 3 suis L et suis §
 a suis Rom || 4 laborandum putassem § Rom || 5 alter om. V ||
 7 cum § quo L quomodo Lag 23 Rom || 8 possem quidem.
 hoc Havet 151 (propter clausulam) || 10 Servi VPU Servii OR Ser-
 gii § Rom || 12 iam VU Ernesti Ellendt iam me OPR § (at cf. 1,
 263; 2, 215; 295; 330) | edo L dedo § Rom credo Vict. | iis §
 his L || 13 duo V^VP² (cf. 2, 223 et 2, 353) duos OP¹UR || 15 ip-
 si R | sint L sunt § || 18 agrestis § -es L || 19 esse om. VOP¹R
 post ornatius suppl. P^{2m} U §, post potest Coberger, post oratione
 conlocare malui (cf. Kumaniecki⁴ sed fortasse nihil supplendum
 cf. Stangl¹²) || 20 quoniam L quamquam Ernesti Schuetz quo-
 dam Sydow 238 om. ε secl. Henrichsen Ellendt Friedrich Courbaud
 Cima Wilkins ret. Richard | soles L (defendit iure Harnecker¹ 2)
 soleo Pearce, Ernesti Friedrich² 29 Stangl³ 875 Richard | ut² om. V ||
 21 Socrates O¹ § Vict. | sensit O || 22 ipse del. Kayser

- soles, unum putasti satis esse non modo in una familia
 rhetorem, sed paene in tota civitate, non tamen arbitror
 tibi hos libros in eo fore genere, quod merito propter eo-
 rum qui de dicendi ratione disputarunt ieiunitatem bona-
 rum artium possit inludi. nihil enim mihi quidem videtur in 5
 Crassi et Antoni sermone esse praeteritum, quod quis-
 quam summis ingeniis, acerrimis studiis, optima doctrina,
 maximo usu cognosci ac percipi potuisse arbitraretur;
 quod tu facillime poteris iudicare, qui prudentiam ratio-
 nemque dicendi per te ipsum, usum autem per nos per- 10
 cipere voluisti. sed quo citius hoc quod suscepimus non
 mediocre munus conficere possimus, omissa nostra ad-
 hortatione ad eorum quos proposuimus sermonem dispu-
 tationemque veniamus.
- 12 Postero igitur die, quam illa erant acta, hora fere se- 15
 cunda, cum etiam tum in lecto Crassus esset et apud eum
 Sulpicius sederet, Antonius autem inambularet cum
 Cotta in porticu, repente eo Q. Catulus senex cum C.
 Iulio fratre venit. quod ubi audivit, commotus Crassus
 surrexit omnesque admirati maiorem aliquam esse cau- 20
 sam eorum adventus suspicati sunt. qui cum inter se, ut
 ipsorum usus ferebat, amicissime consalutassent: „quid
 vos tandem?“ Crassus „numquidnam“ inquit „novi?“
 „nihil sane“ inquit Catulus „etenim vides esse ludos; sed
 – vel tu nos ineptos licet“ inquit „vel molestos putes – cum 25
 ad me in Tusculanum“ inquit „heri vesperi venisset
 Caesar de Tusculano suo, dixit mihi a se Scaevolam hinc

13 sermonem disputationemque: Zoll 49 || 15 ad § 12–28 Ruch
 199–201; Zoll 96sq. || 21 ad § 13–14 Becker 15

16sq. cum – sederet Non. 68, 15 (propter apud)

[M deest usque ad vocem temptans p.109,2, ubi H redit L = VO
 PUR] 2 oratorem Bake | sed tamen non Bake || 3 certorum Reid ||
 4 disputarunt L -rint U disputaverunt § | ieiunitatem OR -tate
 VUP || 7 a summis Man || 8 arbitretur malit Kayser || 10 autem L
 aut R vero § Rom || 12 abhortatione U || 18 porticu R^m § (cf. De
 rep. I, 18) -icus L(R^v) || 25 velim U¹ (corr. U²) | inquit del. Schuetz
 Courbaud || 26 inquit del. Ernesti Firmani

euntem esse conventum ex quo mira quaedam se audisse dicebat; te, quem ego totiens omni ratione temptans ad disputandum elicere non potuissem, permulta de eloquentia cum Antonio disseruisse et tamquam in schola prope
 5 ad Graecorum consuetudinem disputasse. ita me frater 14
 exoravit ne ipsum quidem a studio audiendi nimis abhorrentem, sed mehercule verentem tamen ne molesti vobis interveniremus, ut huc secum venirem; etenim Scaevolam ita dicere aiebat, bonam partem sermonis in hunc diem
 10 esse dilatam. hoc tu si cupidius factum existimas, Caesari attribues; si familiarius, utrique nostrum. nos quidem, nisi forte molesti intervenimus, venisse delectat.“ tum 4
 Crassus „equidem, quaecumque vos causa huc attulisset, 15
 laetarer, cum apud me viderem homines mihi carissimos
 15 et amicissimos; sed tamen, vere dicam, quaevis causa malletm fuisset quam ista quam dicis. ego enim, ut quem ad modum sentio loquar, numquam mihi minus quam hesterno die placui, magis adeo id facilitate quam alia ulla culpa mea contigit, qui, dum obsequor adolescentibus, me
 20 senem esse sum oblitus fecique id, quod ne adolescens quidem feceram, ut iis de rebus quae doctrina aliqua continerentur disputarem. sed hoc tamen cecidit mihi

12 de § 15-25 Zoll 99-104

3 elicere non potuissem cf. 1, 97

[M = H L = VOPUR] 1 coniunctum P¹ || 2 temptans *redit* H || 5 ita me ML itaque § *Rom Lamb* || 6 ne ipsum quidem M me ipsum: non quidem L *Rom* non ipsum quidem *Lamb*^m me, ipsum *Ernesti* | <non> nimis *Ernesti* || 7 tamen L *om. M edd. vet. secl. Orelli Ellendt alii ret. Stangl*¹² || 8 hic P¹ | venirem. et enim L veniret. enim M venirem. Scaevolam enim § *Rom Ellendt* || 10 tu si M si tu L | Caesari L celari M || 13 quaecunque M² L quaequomque M¹ | vos causa M (*pr. Meister 201*) causa vos L || 14 me *om. Vict.* || 15 quaevis ML quamvis R qua eius *Rom* | causa MR *om. VOPU secl. Orelli* || 17 sentio C -iam § *Rom* | numquam V || 18 magisque *Lamb* <cui> magis *Muther* | alia ulla L aliquilla M¹ aliqua M² || 19 contigit *secl. Bake* || 20 sum oblitus C oblitus sum § | id M U² hoc L. || 12 continetur U¹ (*corr. U*²) | hoc M² L hic M¹ | mihi cecidit § *Vict.*

peroportune, quod transactis iam meis partibus ad An-
 16 tonium audiendum venistis.“ tum Caesar „equidem“ in-
 quit „Crasse, ita sum cupidus in illa longiore te ac perpe-
 tua disputatione audiendi, ut, si id mihi minus contingat,
 vel hoc sim cotidiano tuo sermone contentus. itaque ex- 5
 periar equidem illud, ut ne Sulpicius familiaris meus aut
 Cotta plus quam ego apud te valere videatur, et te exorabo
 profecto, ut mihi quoque et Catulo tuae suavitatis aliquid
 inpertias. sin tibi id minus libebit, non te urguebo neque
 committam, ut, dum vereare tu, ne sis ineptus, me esse 10
 17 iudices.“ tum ille „ego mehercule“ inquit „Caesar, ex
 omnibus Latinis verbis huius verbi vim vel maximam
 semper putavi. quem enim nos ineptum vocamus, is mihi
 videtur ab hoc nomen habere ductum, quod non sit ap-
 tus, idque in sermonis nostri consuetudine perlate patet. 15
 nam qui aut tempus quid postulet non videt aut plura
 loquitur aut se ostentat aut eorum quibuscum est vel
 dignitatis vel commodi rationem non habet aut denique

1 ad § 16 Becker 18

13.14 quem — aptus *Non. 60. 20* (propter ineptus) cf. *Iul. Vict. RL 440, 6* Marcus enim Tullius nihil aliud esse ineptum quam mi-
 nus apte dicere disputavit. *idem RL 441, 18* eris enim ineptissi-
 mus secundum Marci Tulli sententiam nisi omnium horum ratio
 diligenter habeatur || 16sq. *Iul. Vict. RL 447, 27* hi sunt enim
 quos Cicero ineptos vocat qui neque ubi nec quando nec cum
 quibus fabulentur existimant nec quam diu nec quo modo.

[M = H L = VOPUR] 1 partibus L artibus M || 2 venitis
Havet propter clausulam et sensum fortasse recte | inquit MU om.
 VOPR || 3 ita L et ita M *Friedrich Courbaud* | longiore te M te
 om. L post cupidus suppleverunt § || 4 mihi minus MP minus mihi
 VOUR mihi om. *Lag 36 Lamb* || 5 vel L (omnes edd. praeter
Friedrich cf. Meister 45) vel ut M *Friedrich* (collato *Verr. 2, 17*)
 quotid. O quottid. — R | tuo om. § *Rom* || 6 illud L om. M del.
Kayser Harnecker Friedrich at cf. Kühner Stegmann II 573 || 7 vi-
 deatur VR^v (pr. *Stroux² 141 cf. etiam Lebreton 15*) videantur
 OPUR *Heusinger De off. 1, 41, 8 Schuetz* videar M || 9 id MO
 in OV om. VPUR | libebit L licebit M || 10 tu ne M ne tu L |
 esse secl. *Courbaud propter clausulam* || 11 tum ille del. *Kayser* |
 mehercule L mehercle M | Caesar C Crassus § || 14 ad hoc R |
 ductum C dictum *Non* || 16 quid MVORU² quod PU¹

in aliquo genere aut inconcinus aut multus est, is ineptus
 esse dicitur. hoc vitio cumulata est eruditissima illa 18
 Graecorum natio. itaque quod vim huius mali Graeci non
 vident, ne nomen quidem ei vitio imposuerunt. ut enim
 5 quaeras omnia, quomodo Graeci ineptum appellent, non
 reperiēs. omnium autem ineptiarum quae, sunt innume-
 rabiles, haud sciam an nulla sit maior quam, ut illi solent,
 quocumque in loco quocumque inter homines visum est,
 de rebus aut difficillimis aut non necessariis argutissime
 10 disputare. hoc nos ab istis adolescentibus facere inviti et
 recusantes heri coacti sumus. tum Catulus „ne Graeci 5
 quidem“ inquit „Crasse, qui in civitatibus suis clari et
 magni fuerunt, sicuti tu es nosque omnes in nostra re
 p(ublica) volumus esse, horum Graecorum qui se incul-
 15 cant auribus nostris similes fuerunt nec tamen in otio
 sermones huius modi disputationesque fugiebant. ac si
 tibi videntur qui temporis, qui loci, qui hominum ratio-
 nem non habent inepti, sicut debent videri, num tandem
 aut locus hic non idoneus videtur, in quo porticus haec
 20 ipsa ubi inambulamus, et palaestra et tot locis sessiones
 gymnasiorum et Graecorum disputationum memoriam
 quodam modo commovent? aut num importunum tempus

[M = H (inde a v. 11 etiam AE) L = VOPUR] 1 inconcin-
 nus L. inconus M¹ incorus M² || 2 esse M (pr. Meister) om. L secl.
 Ellendt Courbaud Richard | cumulata L. comulata in cumulata
 corr. M¹ maculata aut commaculata Doederlein (collato pro Cael.
 16) || 4 vident L. videntes M | quidem C. quod R || 6 repperies V ||
 7 sciam M (cf. 1, 255, 2, 209 Lael 51 De nat. deor. 2, 11) scio L |
 nulla § Lamb^m ulla C | quam ut C. quod ut P¹ (corr. P²) quam
 illorum qui solent Rom Steph || 8 quocumque § edd. quosque C |
 est om. R || 11 in vocabulis tum Catulus A incipit E redit || 13 magni
 et clari § Rom | omnis V U || 14 se C ista Reid || 15 tamen L:
 om. M del. Ellendt alii || 16 at si H || 17 loqui E | rationum E ||
 18 habeant U || 20 ubi inambulamus secl. Pluygers | inambulamus L
 (probat Stangl¹; cf. 1, 261; 2, 12; Brut. 10, Verr. 4, 32, Acad. I 17)
 nunc ambulamus M ambulamus Gruter | sessionis A || 21 et Grae-
 corum M (pr. Meister 55) et Graecarum V O et ad Graecarum P² U
 ad Graecorum P¹ R | disputationum V O R -em M P U gymnasiorum
 Graecorum et disputationum Lamb Bake | memoriamque U | num M
 (pr. Meister) om. L nunc Vet. Steph. || 22 importunum H (cf.
 Madvig ad De fin. 2, 85, Nägelsbach⁵ Lat. Stil. 307) inp- AE inop-
 VPUR

in tanto otio, quod et raro datur et nunc peroptato nobis datum est? aut homines ab hoc genere disputationis alieni, qui omnes ii sumus, ut sine iis studiis vitam nullam
 21 esse ducamus?“ „omnia ista“ inquit Crassus „ego alio modo interpretor, qui primum palaestram et sedis et
 porticus etiam ipsos, Catule, Graecos exercitationis et delectationis causa non disputationis invenisse arbitror. nam et saeculis multis ante gymnasia inventa sunt quam
 in iis philosophi garrere coeperunt, et hoc ipso tempore, cum omnia gymnasia philosophi teneant, tamen eorum
 10 auditores discum audire quam philosophum malunt; qui simul ut increpuit, in media oratione de maximis rebus et gravissimis disputantem philosophum omnes unctionis causa relinquunt. ita levissimam delectationem gravissi-
 22 mae, ut ipsi ferunt, utilitati anteponunt. otium autem
 quod dicis esse, adsentior; verum otii fructus est non contentio animi sed relaxatio. saepe ex socero meo audi-
 6 vi, cum is diceret socerum suum Laelium semper fere cum Scipione solitum rusticari eosque incredibiliter repuerascere esse solitos, cum rus ex urbe tamquam e vinclis
 evolavissent. non audeo dicere de talibus viris, sed tamen
 ita solet narrare Scaevola conchas eos et umbilicos ad

3 vitam nullam: *Plato Apol. 38 A βίον οὐ βιωτόν Cic. Lael. 22; 86. off. 2, 15* || 3.9 nam et — coeperunt *Non. 117, 1 (propter garrere)* || 18—21 cum Scipione — evolavissent *Non. 165, 30 (propter repuerascere)*

[M = AHE L = VOPUR] 1 quid de raro R || 3 omnis V | vitam nullam MR nullam vitam L || 4 dicamus E¹ § || 5 sedis M -es LH³ || 6.7 et delectationis L om. M secl. Sorof Kayser Friedrich alii | non disputationis L om. M secl. Kayser Harnecker Friedrich alii | exercitationis non delectationis causa Klotz at omnia sana esse recte putat Meister 29 || 8 saeculis Non || 9 ceperint R || 10 teneant L timeant M || 12 simulat R || 15 isti Reid || 16 non contentio animi L contentio non animi M animi non contentio Friedrich² 29 coll. 2, 136 || 18 socium U | suum L meum M || 19 rusticari MU rusticari (auspicari) VOPR | eoque V | repuerascere V^vOPU Non (cf. Cato m. 23, 83, Aug. De quant. an. 28, 55 PL 32, 1066) -rescere MR Friedrich Courbaud || 20 rursus E | e M ex L(R^v) Non | vinclis C(R^v) vinculis Non || 22 narrare L -ari M Scaevola LH¹ sea Scaevola H² a Scaevola dubitanter Friedrich

Caietam et ad Laurentum legere consuesse et ad omnem
 animi remissionem ludumque descendere. sic enim res sese 23
 habet, ut quem ad modum volucris videmus procreationis
 atque utilitatis suae causa effingere et construere nidos,
 5 easdem autem, cum aliquid effecerint, levandi laboris sui
 causa passim ac libere solutas opere volitare, sic nostri
 animi negotiis forensibus atque urbano opere defessi
 gestiant ac volitare cupiant vacui cura ac labore. itaque 24
 illud ego, quod in causa Curiana Scaevolae dixi, non dixi
 10 secus ac sentiebam. „nam si“ inquam „Scaevola, nullum
 erit testamentum recte factum nisi quod tu scripseris, om-
 nes ad te cives cum tabulis veniemus omnium testamenta
 tu scribes unus. quid igitur?“ inquam „quando ages nego-
 tium publicum? quando amicorum? quando tuum? quan-
 15 do denique nihil ages?“ tum illud addidi: „mihi enim liber
 esse non videtur qui non aliquando nihil agit“. in qua
 permaneo, Catule, sententia meque, cum huc veni, hoc
 ipsum nihil agere et plane cessare delectat. nam quod 25
 addidisti tertium, vos esse eos qui vitam insuavem sine his
 20 studiis putaretis, id me non modo non hortatur ad dispu-
 tandum sed etiam deterret. nam ut C. Lucilius homo doc-
 tus et perurbanus dicere solebat ea quae scriberet neque
 se ab indoctissimis neque a doctissimis legi velle, quod
 alteri nihil intellegerent, alteri plus fortasse quam ipse –

22sq. Zoll 39sq.

10-16 ORF² 248

[M = AHE L = VOPUR] 1 et ad Laurentum M et laver-
 nium VO U et ad Lavernium P et Laurentum R | vergere V ||
 2 res sese M sese res L || 3 ut *del. Lamb Ernesti Henrichsen* ||
 3 volucris M -es L || 4 et R | effingere M fingere L | construere
 C(RV) (*cf. Nat. d. 2, 129*) constituere § *Ellendt* || 6 causa C gra-
 tia § || 7 negotiis forensibus M forensibus negotiis L || 8 gestiant
Paris 7704 et 7753 Pearce quem omnes sequuntur: gestiunt C | cupiant
Paris 7704 et 7753 cupiunt C || 9 ego quod M quod ego VO U
 ego om. PR | Scaevola A || 15.16 esse liber R || 21 deterret etiam
Havet | Lucilius L Lucius M || 21.22 <et> doctus *Friedrich Cour-
 baud* | doctus L om. M || 22 ea quae scriberet L om. M *secl. Orelli
 Friedrich alii cf. Cima*³ 74 || 23 se M om. L, *post indoctissimis
 transp. Ernesti* | a MRV ab E¹ VOPU || 24 alteri plus L om. M |
 ipse M ipse <de se> L ipse <de se intellegi vellet> *Lamb*

de quo etiam scripsit „Persium non curo legere“ (hic fuit enim, ut noramus, omnium fere nostrorum hominum doctissimus)“ Laelium Decumum volo,“ quem cognovimus virum bonum et non inlitteratum sed nihil ad Persium—: sic ego, si iam mihi disputandum sit de his nostris studiis, nolim equidem apud rusticos sed multo minus apud vos; malo enim non intellegi orationem meam quam reprehendi.“ tum Caesar „equidem“ inquit „Catule, iam mihi videor navasse operam quod huc venerim. nam haec ipsa recusatio disputationis disputatio quaedam fuit mihi quidem periucunda. sed cur impedimus Antonium? cuius audio esse partis, ut de tota eloquentia disserat, quemque iam dudum et Cotta et Sulpicius expectat?“

27 „ego vero“ inquit Crassus „neque Antonium verbum facere patiar et ipse obmutescam, nisi prius a vobis impetraro“ — „quidnam?“ inquit Catulus — „ut hic sitis hodie.“ tum cum ille dubitaret, quod ad fratrem promiserat, „ego“ inquit Iulius „pro utroque respondeo: sic faciemus; atque ista quidem condicione, vel ut verbum nulum faceres, me teneres.“ hic Catulus adrisit et simul „prae-

28 cisa“ inquit „mihi quidem est dubitatio, quoniam neque domi imperaram et hic apud quem eram futurus, sine mea sententia tam facile promisit.“

Tum omnes oculos in Antonium coniecerunt; et ille „audite vero, audite,“ inquit „hominem enim audietis de schola atque a magistro et Graecis litteris eruditum. et

1 *Lucilius* 592 sq. *ROL* III 202 sq. cf. *Brut.* 99; *fin.* 1, 7 || 15 *Tac. dial.* 16, 2 si illud a vobis ante impetravero

[M = AHE L = VOPUR] 1 scripsit L scripsi M | non ignoramus E notamus *vel* putamus § || 3 Decumum M Decimum L || 4 id R || 9 navasse C levasse *vel* narrasse *vel* novasse § | veneram R || 10 excusatio R | disputationis L *om.* M || 12 partis MV -es OPUR || 13 iam dudum H²EPRU iandudum AH²V^oO | et¹ M *om.* L *Sutton* | expectat M (cf. *Lebreton* 21) -tant L || 14 Crasse H¹ (*corr.* H³) || 15 ipse C *om.* V ego R | impetraro L -abo M || 18 faceremus R || 21 quidem est dubitatio M quidem dubitatio est VPUR dubit. quid. est O || 22 impetraram H³ | eram L erat M (*sed corr.* in eram A¹) || 25 audite² *om.* R | de *om.* P e § *Rom.* || 26 a *om.* §

eo quidem loquar confidentius, quod Catulus auditor accessit, cui non solum nos Latini sermonis sed etiam Graeci ipsi solent suae linguae subtilitatem elegantiamque concedere. sed quia tamen hoc totum quicquid est, sive 29
 5 artificium sive studium dicendi, nisi accessit os, nullum potest esse, docebo vos, discipuli, id quod ipse non didici, quid de omni genere dicendi sentiam.“ hic postea quam 30
 adriserunt „res mihi videtur esse“ inquit „facultate praeclara, arte mediocris. ars enim earum rerum est quae
 10 sciuntur; oratoris autem omnis actio opinionibus non scientia continetur. nam et apud eos dicimus qui nesciunt et ea dicimus quae nescimus ipsi. itaque et illi alias aliud isdem de rebus et sentiunt et iudicant et nos contrarias saepe causas dicimus, non modo ut Crassus contra me di-
 15 cat aliquando aut ego contra Crassum, cum alterutri necesse sit falsum dicere, sed etiam ut uterque nostrum eadem de re alias aliud defendat, cum plus uno verum esse non possit. ut igitur in eius modi re quae mendacio nixa

7 de § 30—38 Prümm 59sq.

6 ipse non didici: 1, 208 || 7 cf. 1, 98 sentitis de omni genere dicendi; 3, 25 quid sentiam de universo genere dicendi || 8 facultate: Arist. Rhet. 1, 2, 1 (1355b 26): δύναμις περὶ ἕκαστον τοῦ θεωρῆσαι τὸ ἐνδεχόμενον πιθανόν || 9 ars — continetur Non. 178, 1 (propter sciuntur) || 9—12 ars — ipsi Quint. 2, 17, 36 (non accurate, in oratione obliqua) || 13 Plato Phaedr. 260 E ἡ ῥητορικὴ ψεύδεται καὶ οὐκ ἔστι τέχνη ἀλλ' ἄτεχνος τριβή

[M = AHE L = VOPUR] 1 loquor § Rom || 3 ipsi del. Schuetz | suave U | eloquentiamque R || 4 sed quia tamen M sed tamen V sed tamen quoniam OPR sed tamen qui quoniam U | quicquid HEOPUR quidquid AV || 5 accesserit H³ || 6 id M om. L Rom secl. Kayser Richard | didici <cum paucis exposuero> Muther¹ 12 || 7 quid — sentiam secl. Harnecker at cf. Sorof² 9 | hoc omni Reid | dicendi L om. M secl. Piderit Kayser Friedrich² p. 29 at cf. 1, 98 || 9 enim om. Quint | earum rerum C Quint eorum Non || 10 sciuntur L Non sciuntur Quint sequuntur AH¹ sequuntur H² secuntur E | autem om. Quint | opinione Quint || 11 contineri Quint | nam et L (pr. Stroebel 8) nam M quia et Quint | dicat qui nesciant Quint || 12 et ea — nescimus L om. M | et ipse dicat aliquando quod nesciat Quint || 13 et nos HL et non AE || 14 Crassi E¹ || 15 alteri § alterum Vict. || 17 alias L alius M | vero §

sit, quae ad scientiam non saepe perveniat, quae opiniones hominum et saepe errores aucupetur, ita dicam, si causam putatis esse cur audiat.

- 8 „Nos vero et valde quidem“ Catulus inquit „putamus,
 31 atque eo magis, quod nulla mihi ostentatione videris 5
 esse usurus. exorsus es enim non gloriose, magis a veritate,
 32 ut tu putas, quam a nescio qua dignitate.“ „ut igitur
 de ipso genere sum confessus“ inquit Antonius „artem
 esse non maximam, sic illud adfirmo, praecepta posse
 quaedam dari peracuta ad pertractandos animos homi- 10
 num et ad excipiendas eorum voluntates. huius rei scientiam
 si quis volet magnam quandam artem esse dicere, non
 repugnabo. etenim cum plerique temere ac nulla ratione
 causas in foro dicant, nonnulli autem propter exercitationem
 aut propter consuetudinem aliquam calli- 15
 dius id faciant, non est dubium quin, si quis animadvertit
 quid sit quare alii melius quam alii dicant, id possit notare.
 ergo id qui toto in genere fecerit, is si non plane
 33 artem, at quasi artem quandam invenerit. atque utinam,
 ut mihi illa videor videre in foro atque in causis, item 20

19 de § 33–37 Kroll¹ 567

10.11 quaedam – voluntates *Non. 293, 49 (propter excipere)* ||
 20 *fin. 5, 4* quem videre videor

[M = AHE L = VOPUR] 1 quae – perveniat *secl. Ellendt* |
 ad scientiam L ad om. M scientia H¹ <in>scientia H³ | pertineat
*Harnecker*¹ 3 | quae scientiam saepe pervertat *Bake* | opinione R ||
 2 ut R | saepe *del.* H² | erroris V | aucupentur R occupetur E ||
 3 cur C ut *Rom* || 4 ut P | inquit Catulus R || 5 mihi ostenta-
 tione M ostentatione mihi VOPU ostentatio est mihi R || 6 es
 MUR om. VOP enim es § *Lamb* || 6.7 magis a veritate ut tu pu-
 tas AE magis ut tu putas a veritate HL ut tu putas magis a veri-
 tate *Friedrich*² 29 *Wilkins Cima* || 7 a L *def. Wilkins om. M del.*
Ellendt alii || 10 quadam O¹P | ex acuta *Non* | hominum ani-
 mos § || 11 at V^v | excipiendas L *Non* explendas M expellen-
 das *vel* expediendas § captandas *Crat Ald Steph* || 12 volet <ar-
 tem non> *Muther*¹ 13 | esse om. O *Vict.* || 14.15 propter – aut L
 om. M || 16 faciunt UR || 18 notare L non arte M || 19 at VOPR
 et U aut M | utinam VOPU utique nam M utinam quatenam fue-
 rit illa videre R || 20 illa videor videre M illa videre videor L
 videor illa videre *Rom* | item M (*cf. Meister 59*) ita L

nunc quem ad modum ea reperirentur possem vobis exquirere!

Sed de me videro; nunc hoc propono, quod mihi persuasi, quamvis ars non sit, tamen nihil esse perfecto oratore praeclarius. nam ut usum dicendi omittam, qui in omni pacata et libera civitate dominatur, tanta oblectatio est in ipsa facultate dicendi, ut nihil hominum aut auribus aut mentibus iucundius percipi possit. qui enim cantus moderata oratione dulcior inveniri potest? quod carmen artificiosa verborum conclusione aptius? qui actor imitanda quam orator suscipienda veritate iucundior? quid autem subtilius quam crebrae acutaeque sententiae? quid admirabilius quam res splendore inlustrata verborum? quid plenius quam omni genere rerum cumulata oratio? neque enim ulla non propria oratoris res est, quae quidem ornate dici graviterque debet. huius est in dando consilio de maximis rebus cum dignitate explicata sententia; eiusdem et languentis populi incitatio

8 de § 34-50 Barwick 29sq.

3-5 propono itaque quod (*sic*) - praeclarius K § 421 (491sq. Schw.) || 6 cf. 1, 30, Tac. dial. 36sq. 40, 2 || 15 - p. 118, 1 neque u. ad sententia K § 421 (p. 492 Schw.)

[M = AHE L = VOPUR] 1 reperientur E ς reperiantur ς | possem L possum M || 2 exquirere M exponere L || 3 hoc <ego> ς | propono <itaque> K || 4 quamvis - tamen om. K | profecto Rom || 5 ut om. H adscr. E¹ || 6 ac Rom | dominantur E | oblectatiost AH -tio est EL || 8 qui C quid U² quis ς Steph Bornecque¹ || 9 moderata oratione M moderatae orationis pronuntiatione L (pr. Meister 33sq.) moderata pronuntiatione Rom Crat^m | quid U || 10 conclusione L confusione M constructione vel compositione ς || 11 imitanda M (pr. Meister 38) in imit- L (pr. Stroux Jhrb. d. ph. Ver. Berlin (1913) 171) | suscipienda M (pr. Meister 38) in sus- L (pr. Stroux ibidem) || 12 suptilius H¹VU subt- AEH²OPR || 13 quid HL quod AE | admirabilius M <autem> admirabilius L | inlustrata VU ill- MOPR || 14 splendidus E | genere rerum M rerum genere L || 15 neque enim ulla L neque ulla MK enim secl. Ellendt at cf. Meister 29 | res est MK est res L || 16 ornate L ornata AHE² orata E¹ | debet MR (cf. Lebreton 323) -eat L || 17 explicata L (cf. 1, 4; 1, 161; 2, 84; 2, 358; 3, 119) explicata AH^mEK explicitus H¹ || 18 et languentis LH² et iamguentis AE etiam ... guentis H¹ etiam languentis Rom

- et effrenati moderatio; eadem facultate et fraus hominum ad perniciem et integritas ad salutem vocatur. quis cohortari ad virtutem ardentius, quis a vitiis acrius revocare, quis vituperare improbos asperius, quis laudare bonos ornatus, quis cupiditatem vehementius frangere accusando potest? quis maerorem levare mitius consolando? 5
- 36 historia vero testis temporum, lux veritatis, vita memoriae, magistra vitae, nuntia vetustatis, qua voce alia nisi oratoris immortalitati commendatur? nam si qua est ars alia, quae verborum aut faciendorum aut legendorum 10 scientiam profiteatur, aut si quisquam dicitur nisi orator formare orationem eamque variare et distinguere quasi quibusdam verborum sententiarumque insignibus, aut si via ulla nisi ab hac una arte traditur aut argumentorum aut sententiarum aut denique discriptionis atque ordinis, 15 fateamur aut hoc, quod haec ars profiteatur, alienum esse
- 37 aut cum alia aliqua arte esse commune. sed si in hac una est ea ratio atque doctrina, non, si qui aliarum artium bene locuti sunt, eo minus id est huius unius proprium; sed ut orator de iis rebus, quae ceterarum artium sunt, si 20 modo eas cognovit, ut heri Crassus dicebat, optime potest dicere, sic ceterarum artium homines ornatus illa

7 ad § 36 Perret 186 adn. 3; Zoll 80

2—6 quis — potest K § 422 (p. 492 Schw.) || 21 dicebat: 1, 65

[M = AHE L = VOPUR] 1 et effrenati moderatio L om. M | et M om. L || 3 a vitiis LK (pr. Stroebel 66) ab vitiis AEH² abii-
tiis H¹ || 5 quis LK qui M || 6 levare L levando M | consolando
<potest> U || 7 testis <est> R | via memoriae Schuetz vitae me-
moriam Hanovius || 9 immortalitati L -e M || 10 aut faciendorum L
om. M | legendorum M deligendorum L || 11 dicitur PR dicit
VOUAE diē H discit Vict. || 14 <ab> ulla malit Reid | una arte
VOU arte una PR una om. M secl. Sorof² 10 Cima Friedrich Cour-
baud Firmani vocem ex § 37 interpolatam esse censentes, sed non
displicet repetitio (cf. Mil 67) || 15 discriptionis Piderit quem om-
nes secuti sunt descr- C | atque C aut § || 17 cum alia aliqua AE
VU cum illa aliqua P cum aliqua alia O cum alia quadam R
cum aliqua arte alia H alia secl. Friedrich² 30 | commune. sed
si VOPU commune. et si H²R Piderit communes. et si M com-
mune. at si Kayser || 18 ea L om. MR | oratio R § || 19 proprium
MO²R om. VO¹PU

sua dicunt, si quid ab hac arte didicerunt. neque enim si de
 rusticis rebus agricola quispiam aut etiam, id quod multi,
 medicus de morbis aut si de pingendo pictor aliquis diserte
 scripserit aut dixerit, idcirco illius artis putanda est elo-
 5 quentia; in qua quia vis magna est in hominum ingeniis,
 eo multi etiam sine doctrina aliquid omnium generum
 atque artium consequuntur; sed quid cuiusque sit pro-
 prium etsi ex eo iudicari potest, cum videris quid quaeque
 doceat, tamen hoc certius esse nihil potest quam quod
 10 omnes artes aliae sine eloquentia suum munus praestare
 possunt, orator sine ea nomen optinere suum non potest;
 ut ceteri, si disertis sint, aliquid ab hoc habeant, hic, nisi
 domesticis se instruxerit copiis, aliunde dicendi copiam
 petere non possit.

15 Tum Catulus „etsi“ inquit „Antoni, minime impedi- 10
 dus est interpellatione iste cursus orationis tuae, patiere 39
 tamen mihique ignosces. „non enim possum quin excla-
 mem“ ut ait ille in Trinummo; ita mihi vim oratoris cum
 exprimere subtiliter visus es, tum laudare copiosissime;

15–17 Becker 19

7–8 sed quod – possit K § 422 (p. 492 Schw.) || 17 Trin. 705

[M = AHE L = VOPUR] 1 enim secl. Kayser || 2 multi
 om. R || 3 medicus Lag 65, 67, 69 (pr. Stangl⁷ 33) medici C |
 morbis C rebus P | si MR om. VOPU secl. Meister 45 || 4 scripserit
 aut dixerit M dixerit aut scripserit L | ipsius V | putanda est
 EO putandast AH putanda sit VPUR || 6 eo multi L (pr.
 Meister 65) emolumenti M eo multum Muther | aliqui Muther ||
 7 consequuntur OP consequuntur AH consequuntur EVUR | sed
 quid § Piderit alii sed quod C || 8 etsi C si Piderit¹ || 8.9 quid
 quaeque doceat Man Kayser alii quid quaeque doceant L quid-
 que (omisso doceant) MK quid quique doceat Adler quid quique
 teneant Piderit¹ || 9 esse nihil M nihil esse L | quam secl. Mad-
 vig 185 || 10 minus AK || 11 optinere suum MK suum optinere L
 obt. OPR || 12 aliquod U¹ (corr. U²) | abeant E¹ || 17 nihilque AH |
 non enim C noenum Ritschl N. Pl. Exc. 1, 112 | quin C qui codd.
 Plaut. | exclamen C exclamen A exclam E exclamem (euge euge)
 Muther ex Trin. 705 || 18 ita mihi vim L ita vim M ita ius ora-
 toris mihi Rom ita vim mihi Ernesti ita vim mi Stangl⁷ 54 ita
 mi vim Meister | cum H² EL quom AH¹ tum § Rom || 19 ex-
 primeres me subtiliter V^v O^v

- quod quidem eloquentem vel optime facere oportet ut eloquentiam laudet; debet enim ad eam laudandam ipsam illam adhibere quam laudat. sed perge porro; tibi enim adsentior vestrum esse hoc totum diserte dicere, idque si quis in alia arte faciat, eum adsumpto aliunde uti bono, 5
- 40 non proprio nec suo.“ et Crassus „nox te“ inquit „nobis, Antoni, expolivit hominemque reddidit. nam hesterno sermone unius cuiusdam, „operis“ ut ait Caecilius „remigem aliquem aut baiulum“ nobis oratorem descripseras, inopem quendam humanitatis atque inurbanum. tum 10 Antonius „heri enim“ inquit „hoc mihi proposueram ut, si te refellissem, hos a te discipulos abducerem; nunc Catulo audiente et Caesare, videor debere non tam pugnare tecum quam quid ipse sentiam dicere.
- 41 Sequitur igitur quoniam nobis est hic, de quo loquimur, 15 in foro atque in oculis civium constituendus, ut videamus quid ei negotii demus cuique eum muneri velimus esse praepositum. nam Crassus heri, cum vos, Catule et Caesar, non adessetis, posuit breviter in artis distributione idem quod Graeci plerique posuerunt, neque sane quid ipse 20 sentiret, sed quid ab illis diceretur ostendit: duo prima genera quaestionum esse in quibus eloquentia versare-

15 ad § 41–85 Guillemin 148–157

7.8 hesterno sermone: 1, 263 || 8 CRF³ p. 90 Caecilius inc. fab. 274, ROL I 558 sq. || 8.9 remigem – descripseras Non. 80, 9 (propter baiolum) || 18 heri: I, 138

[M = AHE L = VOPUR] 1 oportere V || 2.3 ipsam illam M illam ipsam L || 5 arte C re Rom || 6 nox MV^vOPUR vox VO^m | te om. R || 7 expolivit L expoliit M expolivit (haec) Sydow ut octogenarius efficeretur | iam A || 8 unius cuiusdam operis C operis unius cuiusdam Warmington verba haec Caecilio vindicans | regimen E¹ (corr. E²) || 9 baiulum M -olum L Non || 11 Antonius L (cf. Stroebel 15) M. Antonius M || 12 a te H¹L (prob. Stroebel 66, Lochm. 22sq.) ante AH²mal' ante E abs te § Rom Richard ab te Friedrich || 13 debere om. V | iam A || 14 quod Rom || 15 nobis L vobis M || 15 loquimur L -itur M || 16 in² L om. M secl. Friedrich² || 17 muneri eum O || 18 propositum § | nos R || 19 idem AHL id est E id § || 21 prima L -um M

tur, unum infinitum, alterum certum. infinitum mihi 42
videbatur id dicere, in quo aliquid generatim quaerere-
tur, hoc modo: expetendane esset eloquentia? expeten-
dine honores? certum autem, in quo quid in personis et
5 in constituta re et definita quaereretur, cuius modi sunt
quae in foro atque in civium causis disceptationibusque
versantur. ea mihi videntur aut in lite oranda aut in con- 43
silio dando esse posita. nam illud tertium, quod et a
Crasso tactum est et ut audio ille ipse Aristoteles, qui
10 haec maxime inlustravit adiunxit, etiamsi opus est, minus
est tamen necessarium.“ „quidnam“ inquit Catulus, „an
laudationes? id enim video poni genus tertium.“ „ita“ 11
inquit Antonius „et in eo quidem genere scio et me et 44
omnes qui adfuerunt delectatos esse vehementer, cum a
15 te est Popilia mater vestra laudata, cui primum mulieri
hunc honorem in nostra civitate tributum puto. sed non
omnia, quaecumque loquimur, mihi videntur ad artem et
ad praecepta esse revocanda. ex iis enim fontibus unde ad 45
omnia ornamenta dicendi praecepta sumuntur, licebit
20 etiam laudationem ornare neque illa elementa desiderare,

1 ad § 42sq. Michel 21. 232 || 7 oranda: Neuhauser 121sq. ||
18 de § 45–47 Kroll¹ 573 adn. 2; Kroll² 682; Steidle 20

9 tactum est: 1, 141 || 10 Arist. Rhet. 1, 3, 1 (p. 1358a 36) Cic.
de inv. 1, 7 || 13–16 in eo – puto: ORF² 220 || 16 – p. 122, 2 ita-
que (sic) non omnia – laudanda? K § 423 (p. 492 Schw.)

[M = AHE L = VOPUR] 2 videbatur M videtur L | in quo
MR quod VOPU || 3 expetendane MV¹R expetenda V^vOPU |
expetendine M petendine L || 5 in L om. M secl. Friedrich | con-
stitutae H² | et definita L et infinita M ac definita Pol | modi
sunt quae EL modisque A modiis quae H || 7 oranda cod. Leid.
127 Gulielmus edd. recc. cf. De off. 3, 43, Festus 198 ornanda M
ordinanda L || 8 et illud R || 9 tactum Subl tacitum VOPU trac-
tatum MR | ille L om. M secl. Friedrich alii, at cf. Stroebel 7 ||
10.11 minus est tamen M tamen minus est VU tamen est minus
OPR || 14.15 a te M abs te L || 15 nostra P¹ | laudata vestra O ||
18 ad om. § Rom Lamb || 18.19 ad omnia ornamenta MK (secl.
Friedrich, def. Kumaniecki⁴ coll. 3, 103) omnia ornate L omnia or-
namenta Schuetz alii || 19 praecepta del. Schuetz Müller | sumun-
tur M -entur L | licet R || 20 neque C ne K

quae ut nemo tradat, quis est qui nesciat quae sunt in homine laudanda? positus enim his rebus quas Crassus in illius orationis suae, quam contra collegam censor habuit, principio dixit: „quae natura aut fortuna darentur hominibus in iis rebus se vinci posse animo aequo pati; quae ipsi 5 sibi homines parare possent, in iis rebus se pati non posse vinci“; qui laudabit quempiam, intellet exponenda sibi 46 esse fortunae bona. ea sunt generis, pecuniae, propinquorum, amicorum, opum, valetudinis, formae, virium, ingeni et ceterarum rerum quae sunt aut corporis aut 10 extraneae; si habuerit, bene rebus iis usum; si non habuerit, sapienter caruisse; si amiserit, moderate tulisse; deinde, quid sapienter is quem laudet, quid liberaliter, quid fortiter, quid iuste, quid magnifice, quid pie, quid grate, quid humaniter, quid denique cum aliqua virtute aut 15 fecerit aut tulerit. haec et quae sunt eius generis facile videbit qui volet laudare et qui vituperare, contraria.“ 47 cur igitur dubitas“ inquit Catulus „facere hoc tertium genus, quoniam est in rationem rerum? non enim, si est facilius, eo de numero quoque est excerpendum.“ „quia 20

10 corporis: *Riposati*¹ 209 || 11 extraneae: *Riposati*¹ 210 sq. || 18 ad § 47 *Guillemin*² 186

4–7 quae – vinci: *ORF*² 249 || 7–11 qui laudabit – extraneae K § 424 (*p.* 492 *Schw.*) || 16.17 haec – contraria K § 424 (*p.* 492 *Schw.*)

[M = AHE L = VOPUR] 1 nemo C ne K | sunt MKR sint VOPU || 2 positus enim his rebus L possit enim in rebus M positus enim iis rebus *Ellendt* posita enim in eis sunt rebus *Kayser* || 5 vinci se *Lamb* | animo aequo LAE¹H² aequo animo H¹ || 6 non posse vinci M vinci non posse L vinci *del. Bake* || 7 <itaque> qui *Kayser* | <primum> intellet *Sauppe* 10 intellet AHK intellet V^vOPU intelliget ER || 10 et ceterarum MK ceterarumque L (*quod etiam probari potest*) rerum L *om. MK* || 11 post extraneae *lacunam suspicatur Kayser* | rebus MR *om. VOPU* || 12.13 caruisse – sapienter *om. R* || 13 is quem L is quidem M is quem quidem *Halm* || 14 quid magnifice quid pie L *om. M* || 16 et *om. §* | sunt M *Richard* || 17 et qui vituperare MK quempiam et vituperare VOP quempiam et qui vituperare V^{im} UR || 18 cur H²EL quor AH¹ || 19 est in rationem M inest in ratione L *Firmani Richard* inest ratio *Bake* || 20 est L (*pr. Meister* 32) *om. M secl. Friedrich*

nolo“ inquit „omnia quae cadunt aliquando in oratorem, quamvis exigua sint, ea sic tractare, quasi nihil possit dici sine praeceptis suis. nam et testimonium saepe dicendum 48 est ac nonnunquam etiam accuratius, ut mihi etiam necesse fuit in Sex. Titium seditiosum civem et turbulentum: explicavi in eo testimonio dicendo omnia consilia consulatus mei, quibus illi tr(ibuno) pl(ebis) pro re publica restitsem, quaeque ab eo contra rem publicam facta arbitrarer exposui; diu retentus sum, multa audiui, 10 multa respondi. num igitur placet, cum de eloquentia praecipias, aliquid etiam de testimoniis dicendis quasi in arte tradere?“ „nihil sane“ inquit Catulus „necesse est“. „quid? si quod saepe summis viris accidit, mandata sint 12 49 exponenda aut in senatu ab imperatore aut ad imperatorem aut ad regem aut ad populum aliquem a senatu, num quia 15 genere orationis in eiusmodi causis accuratiore est utendum, idcirco etiam pars haec causarum numeranda videtur aut propriis praeceptis instruenda?“ „minime vero“ inquit Catulus; „non enim deerit homini diserto in eius 20 modi rebus facultas ex ceteris rebus et causis comparata.“ „ergo item“ inquit „illa quae saepe diserte agenda sunt et quae ego paulo ante cum eloquentiam laudarem, dixi oratoris esse, neque habent suum locum ullum in divisione partium neque certum praeceptorum genus, et agenda 50 sunt non minus diserte quam quae in lite dicuntur, obiurgatio, cohortatio, consolatio, quorum nihil est quod non

3–10 nam et – respondi: ORF² 227 || 22 paulo ante: § 35

[M = AHE L = VOPUR] 2 exigua C eximia Lag 76 egregia Ald Man | ea C et R || 3 et C etiam Schuetz || 4 etiam² M om. L | Sex. VOVR Sextum MP secl. Orelli alii || 5 seditiosum M (sed illo) seditiosum L || 6 eo testimonio L (pr. Cima a. l.) eo testimonium HE testimonio om. A secl. Friedrich (at cf. Cima a. l.) eo testimonium explicavi Rom || 8 praestitsem O¹P || 12 necesse est H³EL necessest AH¹ || 13 viris om. A adscr. supra lin. E | (et) mandata ε || 16 hoc genere UR | eiusmodi M huiusmodi L || 17 pars etiam Ernesti || 18 instruenda praeceptis Rom || 20 facultas – rebus L om. M || 21 item om. R | diserte L diserta M || 26 post cohortatio A deficit | est om. EH (spatio vacuo relicto)

summa dicendi ornamenta desideret; sed ex artificio res istae praecepta non quaerunt.“ „plane“ inquit Catulus „adsentior“.

- 51 „Age vero“ inquit Antonius „qualis oratoris et quanti hominis in dicendo putas esse historiam scribere?“ „si 5 ut Graeci scripserunt, summi“ inquit Catulus; „si ut nostri, nihil opus est oratore; satis est non esse mendacem“. „atqui ne nostros contemnas“ inquit Antonius „Graeci quoque ipsi sic initio scriptitarunt, ut noster Cato, 52 ut Pictor, ut Piso. erat enim historia nihil aliud nisi anna- 10 lium confectio, cuius rei memoriaeque publicae retinendae causa ab initio rerum Romanarum usque ad P. Mucium pontificem maximum res omnis singulorum annorum mandabat litteris pontifex maximus efferebatque in album et proponebat tabulam domi, potestas ut esset 15 populo cognoscendi: ii qui etiam nunc annales maximi 53 nominantur. hanc similitudinem scribendi multi secuti sunt, qui sine ullis ornamentis monumenta solum tem- porum hominum locorum gestarumque rerum relique- runt. itaque qualis apud Graecos Pherecydes, Hellanicus 20 Acusilas fuit aliique permulti, talis noster Cato et Pictor et Piso, qui neque tenent quibus rebus ornetur oratio – modo enim huc ista sunt importata – et dum intellegatur quid dicant, unam dicendi laudem putant esse bre-

4 de § 51–58 Defourny 156–166 Paladini 329–344 Ullman 51 Rambaud 9–13

23 modo – inportata Non. 130, 18 (propter inportatum)

[M = HE L = VOPUR] 5 historia inscribere E || 5.6 si ut L sicut M || 6 scripserunt. Catulus Summi E | siq ut E¹ || 8 contempnas ER contemnere P¹ (corr. P²) || 9 quoque MR om. VO PU | ipsi L om. M secl. Friedrich || 11 publice OP¹R || 12 causa L causę M | Romanarum C humanarum ę | ad C at V^v | P. Mucium M. Q. P. Mucium L || 13 omnis VU¹ -es OPRU om̃s M || 14 referebatque Lamb (at cf. Friedrich a. l.) || 15 esse R || 16 ii qui VOPUE¹ iique HE² (pr. Stroebel) | maximi L -e M || 19 gestarumque rerum reliquerunt L gestarum reliquerunt M gestarum rerum reliquerunt Friedrich || 22 tenerent R | ornetur M -atur L | oratio L om. M || 23 huc L Non huic M || 24 quid L quod M

vitationem. paulum se erexit et addidit maiorem historiae 54
 sonum vocis vir optimus, Crassi familiaris, Antipater,
 ceteri non exornatores rerum, sed tantummodo narra-
 tores fuerunt“. „est“ inquit Catulus“ ut dicis. sed iste ipse 13
 5 Coelius neque distinxit historiam varietate locorum neque
 verborum conlocatione et tractu orationis levi et aequabili
 perpolivit illud opus; sed ut homo neque doctus neque
 maxime aptus ad dicendum, sicut potuit, dolavit; vicit
 tamen, ut dicis, superiores.“ „minime mirum“ inquit An- 55
 10 tonius „si ista res adhuc nostra lingua inlustrata non est.
 nemo enim studet eloquentiae nostrorum hominum, nisi
 ut in causis atque ut in foro eluceat; apud Graecos autem
 eloquentissimi homines, remoti a causis forensibus, cum
 ad ceteras res inlustris tum ad historiam scribendam ma-
 15 xime se applicaverunt. namque et Herodotum illum, qui
 princeps genus hoc ornavit, in causis nihil omnino ver-
 satum esse accepimus; atqui tanta est eloquentia, ut me
 quidem, quantum ego Graece scripta intellegere possum,
 magno opere delectet; et post illum Thucydides omnis 56
 20 dicendi artificio mea sententia facile vicit; qui ita creber
 est rerum frequentia, ut verborum prope numerum sen-
 tentiarum numero consequatur, ita porro verbis est aptus
 et pressus, ut nescias utrum res oratione an verba senten-
 tiis inlustrantur; atqui ne hunc quidem, quamquam est in
 25 re publica versatus ex numero accepimus eorum qui causas

[M = HE L = VOPUR] 1 paulum M paululum L paulo 5 |
 maiorem historiae M (cf. Stroebel 70) historiae maiorem L ||
 2 vocis del. Schuetz Ellendt at cf. 3, 40 et 3, 42 || 3 ceterum Rom ||
 4 ipse iste Rom || 5 locorum C colorum Jacobs at cf. Soroj² 11 ||
 6 collatione 5 | levi MVO^VPU (cf. Kumaniecki⁴) leni OR edd.
 recc. | aequabili L aequali M || 8 maxime secl. Kayser || 12 in¹ L
 om. M | atque ut in foro VU (cf. Cael. 74) atque in foro EOPR
 edd. atque ut foro H || 14 inlustris H¹ inlustres H² VUR illustres
 EOP | historiam scribendam M scribendam historiam L scri-
 bendum 5 | maxime L om. M secl. Kayser alii || 15 applicaverunt
 HL applicarunt E¹ applicare E⁴ applicuerunt 5 || 16 nihilo mi-
 nus E¹ (corr. E²) || 18 ego — scripta secl. Bake Kayser || 19 magno
 opere VU magnopere MOPR | omnis L -es M || 20 mea om. E¹ |
 facile secl. Kayser | vincit H (sed postea n erasum) || 22 numero L
 prope numero M | sequatur 5 Rom | est M om. L del. Ellendt ||

dictitarunt, et hos ipsos libros tum scripsisse dicitur,
 cum a re publica remotus atque – id quod optimo cui-
 que Athenis accidere solitum est – in exilium pulsus
 57 esset. hunc consecutus est Syracusius Philistus, qui cum
 Dionysi tyranni familiarissimus esset, otium suum consum- 5
 psit in historia scribenda maximeque Thucydiden est, ut
 mihi videtur, imitatus. postea vero ex clarissima quasi
 rhetoris officina duo praestantes ingenio, Theopompus et
 Ephorus, ab Isocrate magistro impulsu se ad historiam
 14 contulerunt; causas omnino numquam attigerunt. deni- 10
 58 que etiam a philosophia profectus princeps Xenophon
 Socraticus ille, post ab Aristotele Callisthenes comes Alex-
 andri scripsit historiam, et is quidem rhetorico paene
 more; ille autem superior leniore quodam sono est usus et
 qui illum impetum oratoris non habeat, vehemens for- 15
 tasse minus, sed aliquanto tamen est, ut mihi quidem vi-
 detur, dulcior. minimus natu horum omnium Timaeus,
 quantum autem iudicare possum, longe eruditissimus et re-
 rum copia et sententiarum varietate abundantissimus et ip-
 sa compositione verborum non impolitus magnam eloquen- 20
 tiam ad scribendum attulit, sed nullum usum forensem.“
 59 Haec cum ille dixisset „quid est“ inquit „Catule?“

22 ad § 59. Becker 33

9 cf. § 94; 3, 36; Brut. 204. Quint. 10, 1, 74

[M = HE L = VOPUR] 1 dictitarunt Lamb dictitarum HE
 dictitarint L -arent § Kayser Richard dictarunt Lag 69 Subl. |
 ipsos M om. VOPU ipso R secl. Piderit | tunc E || 2 a repu-
 blica L a rep. HE | atque del. Bake || 3 accedere Richard | est L
 11 ad philosophiam E || 5 otium L totum M || 6 scribenda L -di M | Thucydiden
 VOP -em MUR | ut M Stroebel 68 sicut L Firmani Richard Sutton ||
 7 ex clarissima quasi M quasi ex clarissima L || 7.8 ex – officina
 del. Ruhnken || 8 rhetoris C (pr. Stroebel 68) rhetorum Mueller Ri-
 chard Sutton || 9 Ephorus L Eporus M | ab om. Rom | ab – impulsu
 del. Kayser | historias V || 10 denique etiam C quin etiam Bake ||
 13 is M Friedrich Wilkins Cima hic L
 Courbaud || 14 leniore L levior M || 15 impetum illum E | ha-
 beat H²VOPU -eant H¹E habet R § (at cf. Lebreton 312) ||
 17 omnium horum § Rom || 18 posse^u E || 18.19 et rerum – ab-
 undantissimus L om. M || 20 impolitus L incompolitus M || 22 Ca-
 tule H²R Catulo MOP Catulus VU

Caesar; „ubi sunt, qui Antonium Graece negant scire? quot historicos nominavit! quam scienter, quam proprie de uno quoque dixit!“ „id mehercule“ inquit Catulus „admirans illud iam mirari desino, quod multo magis ante
 5 mirabar, hunc, cum haec nesciret, in dicendo posse tantum.“ „atqui, Catule“ inquit Antonius „non ego utilitatem aliquam ad dicendum aucupans horum libros et nonnullos alios, sed delectationis causa, cum est otium, legere soleo. quid ergo? est, fatebor, aliquid tamen; ut
 10 cum in sole ambulem, etiam si ego aliam ob causam ambulem, fieri natura tamen, ut colorer, sic, cum istos libros ad Misenum – nam Romae vix licet – studiosius legerim, sentio illorum tactu orationem meam quasi colorari. sed ne latius hoc vobis patere videatur, haec dumtaxat in
 15 Graecis intellego, quae ipsi qui scripserunt voluerunt vulgo intellegi. in philosophos vestros si quando incidi, de- 61 ceptus indicibus librorum quod sunt fere inscripti de rebus notis et inlustribus, de virtute, de iustitia, de honestate, de voluptate, verbum prorsus nullum intellego;
 20 ita sunt angustis et concisis disputationibus inligati. poetas omnino quasi alia quadam lingua locutos non conor

16–20 Liebers 155

[M = HE L = VOPUR] 4 illud iam mirari OPUR illud iam admirari M illud admirari V || 5 posset V^v || 8.9 causa legere soleo est otium R || 9 est *del.* H² quid ergo <est?> est *Reid* quid est ergo § *Bake* | fateor E¹ *Lamb* || 10 ambulo *Bake* | aliam ob causam C ob aliam causam *Rom Klotz¹ Sorof* ob aliud § *Piderit Richard* || 11 fit *Bake* | natura tamen C tamen natura § tamen <solet> natura *Piderit* fiet tamen aestu *Boot* natura *om. R* tamen *om. Rom* || 12 legerim VOPU (*pr. Meister 68*) -erem R -ero M *Friedrich Firmani* lego *Bake* || 13 sentio illorum tactu orationem meam quasi colorari M sentio orationem meam illorum cantu quasi colorari L (*verba cantu quasi colorari V¹O¹P¹U¹ suppl. in mge*) | orationem meam illorum tactu q. c. *Ernesti tractatu Boot* || 15 qui C quae V^v | cum syllabis serunt *redit A* | vulgo M a vulgo L *Richard* || 16 vestros C nostros § vero *Lamb* || 17 quod sunt fere L (*pr. Sorof² 12*) quos fere M quis fere H² qui sunt fere § *Rom edd. recc.* | inscripti C scripti *vel* conscripti § || 20 concisis L longis M (*pr. Stroebel 13*) longe conquisitis *maliz Reid* || 21 alia quadam C quadam H^{1m} *adscr.* quaedam P quaedam U quadam alia § quasi aliena quadam § *Rom* | conor VOPU cogor MR

attingere. cum iis me, ut dixi, oblecto qui res gestas aut orationes scripserunt suas aut qui ita loquuntur, ut videantur voluisse esse nobis qui non sumus eruditissimi, familiares. sed illuc redeo. videtisne quantum munus sit oratoris historia? haud scio an flumine orationis et varietate maximum; neque eam reperio usquam separatim instructam rhetorum praeceptis; sita sunt enim ante oculos. nam quis nescit primam esse historiae legem, ne quid falsi dicere audeat? deinde ne quid veri non audeat? ne qua suspicio gratiae sit in scribendo? ne qua simultatis? haec scilicet fundamenta nota sunt omnibus. ipsa autem exaedificatio posita est in rebus et verbis. rerum ratio ordinem temporum desiderat, regionum descriptionem; volt etiam quoniam in rebus magnis memoriaque dignis consilia primum, deinde acta, postea eventus expectantur, et de consiliis significari quid scriptor probet, et in rebus gestis declarari non solum quid actum aut dictum sit, sed etiam quomodo, et cum de eventu dicatur, ut

5 ad § 62–64 Weidner 59sq. | de § 62 Dejourny 156–166; Paladini 329–344; Ullman 51; Rambaud 13–16

[M = AHE L = VOPUR] 1 oblecto MV^vUR^v oblector O (r postea deletum) P | aut M aut qui L qui del. Ellendt (cf. ad l.) alii || 2 loquuntur OPUR loquuntur AH locuntur EV || 3 esse MR om. VOPU (O^{mal'} adscr.) || 3 eruditissimi VOPU prudentissimi H¹ prudentissimi AH²ER || 4 munus sit M sit munus L || 5 oratoris L oris M (horis E¹) | flumen U | oratoris E¹ (corr. E²) || 6 (tamen) eam § Rom Sutton | usquam L unquam H umquam AE || 7 sita O² ita MR scita VVO¹P²U si ita P¹ praeceptis (fuisse s) ita Havet || 9 veri MR (pr. Stroux² 33) vere VOPU || 9.10 ne qua L cf. 2, 69, Quinct. 66; Font. 28 neque MP ne quae edd. recc. || 10 in dicendo scribendo E | ne qua L (cf. 2, 69, Quinct. 66; Font. 28) neque MPR ne quae edd. recc. | simultates OPU facultatis R || 12 aedificatio E¹ (corr. E²) (in) verbis R || 13 descriptionem MOPUR descriptionem VU || 14 volt AH¹ vult H²EL | qm̃ (i. e. quoniam) V quoniam OPUR quod tamen M quod Lamb quom Friedrich | memoriaque dignis L memoria digna M (pr. Friedrich² 32) || 15 postea M (cf. Scaur. 22) post L quod etiam probari potest cf. leg. agr. 1, 5 dom. 132 Cluent. 184 | expectantur L -entur M spectentur Stangl ap. Harnacker¹ 5 at cf. 3, 6 et 2, 186 || 16 significare E || 18 quomodo C quando R que Rom

- causae explicentur omnes vel casus vel sapientiae vel temeritatis hominumque ipsorum non solum res gestae, sed etiam, qui fama ac nomine excellent, de cuiusque vita atque natura. verborum autem ratio et genus orationis 64
 5 fusum atque tractum et cum levitate quadam aequabiliter profluens sine hac iudiciali asperitate et sine sententiarum forensibus aculeis persequendum est. harum tot tantarumque rerum videtisne nulla esse praecepta, quae in artibus rhetorum reperiantur?
- 10 In eodem silentio multa alia oratorum officia iacuerunt, cohortationes, praecepta, consolationes, admonita; quae tractanda sunt omnia disertissime, sed locum suum in iis artibus quae traditae sunt habent nullum. atque in hoc 65
 15 genere illa quoque est infinita silva, quod oratori plerique, ut etiam Crassus ostendit, duo genera ad dicendum dederunt: unum de certa definitaque causa, quales sunt quae in litibus, quae in deliberationibus versantur – addat, si qui volet, etiam laudationes –; alterum, quod appellant omnes fere scriptores, explicat nemo, infinitam generis sine
 20 tempore et sine persona quaestionem. hoc quid et quantum sit, cum dicunt, intellegere mihi non videntur. si 66
 enim est oratoris, quaecumque res infinite posita sit, de ea posse dicere, dicendum erit ei, quanta sit solis magni-

5 cf. § 159 non fusum ac profluens || 7 or. 62 neque aculeos oratorios ac forensis habet || 15 ostendit: 1, 188 sqq. || 23 de inv. 1, 8 Hermagoras ... quaestionem ... appellat ... quae sit mundi forma? quae sit solis magnitudo?

[M = AHE L = VOPUR] 3 fama ac L fama non solum ac M | de del. Pearce || 3.4 natura ac vita E natura atque vita Rom || 5 levitate MV^v (pr. Kumaniecki⁴ collat. 3, 172) lenitate V^m OPR | aequabiliter M (cf. 3, 172) aequabili L(R^v) Firmani Richard || 7 forensibus M -sium L(R^v) Richard Sutton | persequendum est EH²L persequendumst AH¹ prosequendum est Rom || 8 nulla MO^vU ulla VOPR Ernesti Richard Sutton || 10 iacuerunt AH tacuerunt L tacuerunt E || 11 praecepta consolationes Friedrich alii praecepta consolationis M consolationes praecepta L | admonita quae M admonitaque VU ammonitaque PR monitaque P monita quae Lamb || 13 iis H¹ hiis H² his E illis VOPU istis R | partibus Crat || 14 genere secl. Courbaud | oratori VOPU -es MR || 16 unam E || 17.18 si qui M (pr. Sorof² 13) si quis L || 18 lauda-

tudo, quae forma terrae; de mathematicis, de musicis rebus non poterit quin dicat hoc onere suscepto recusare. denique ei, qui profitetur esse suum non solum de eis controversiis quae temporibus et personis notatae sunt, hoc est de omnibus forensibus, sed etiam de generum infinitis 5 quaestionibus dicere, nullum potest esse genus orationis quod sit exceptum. sed si illam quoque partem quaestionum oratori volumus adiungere vagam et liberam et late patentem, ut de rebus bonis aut malis, expetendis aut fugiendis, honestis aut turpibus, utilibus aut inutilibus, de virtute, de iustitia, de continentia, de prudentia, de magnitudine animi, de liberalitate, de pietate, de amicitia, de officio, de fide, de ceteris virtutibus contrariisque vitiis dicendum oratori putemus; itemque de re publica, de imperio, de re militari, de disciplina civitatis, de ho- 15 minum moribus, adsumamus eam quoque partem, sed ita, ut sit circumscripta modicis regionibus. equidem omnia quae pertinent ad usum civium, morem hominum, quae versantur in consuetudine vitae, in ratione rei publicae, in hac societate civili, in sensu hominis commu- 20 ni, in natura, in moribus, comprehendenda esse oratori puto; si minus, ut separatim de iis rebus philosophorum more respondeat, at certe, ut in causa prudenter possit intexere; hisce autem ipsis de rebus ut ita loquatur, uti ei qui iura, qui leges, qui civitates constituerunt locuti 25

7 illam quoque partem: cf. *Plato Gorg.* 453 D 454 C

tiones L -is M || 19 omnis V | infinitatem R || 22 quaeque § *Rom* | infinitae E | sit L sed M || 23 dicere L om. M | ei L et M ei et § | magnitudo L (*pr. Stroebel, Friedrich cf. De inv. I, 8 De nat. deor. 2, 102*) plenitudo M amplitudo dubitanter *Friedrich*

[M = AHE L = VOPUR] 2 quin L quid M | onere L genere M || 4 notatae *Man* notae C || 5 omnibus *suspectum Eilendtio* | generum M -e L || 7 quaestionem R || 8 adiungere L (*pr. Meister 66*) adiungimus M adiungi *Friedrich*² 32 || 10 aut³ L an M || 11 de virtute de iustitia M de iustitia de virtute L || 13 de officio de fide M de fide de officio L || 14 putemus L -amus M || 15 de hominum moribus *secl. Vassis, at cf. Stroebel 70* || 19 ratione om. V || 20 hominis M -um L *Sutton* || 21 comprehendenda H¹E¹ || 22.23 respondeat philosophorum more § *Rom* || 23 at L (*pr. Stroebel 7*) om. M aut O || 24 uti ei M ut hi L || 25 iura qui om. A

sunt, simpliciter et splendide, sine ulla serie disputatio-
 num et sine ieiuna concertatione verborum. hoc loco ne 69
 qua sit admiratio, si tot tantarumque rerum nulla a me
 praecepta ponentur, sic statuo: ut in ceteris artibus, cum
 5 tradita sint cuiusque artis difficillima, reliqua, quia aut
 faciliora aut similia sunt, tradi non necesse esse; ut in
 pictura, qui hominum speciem pingere perdidicerit, posse
 eum cuiusvis vel formae vel aetatis, etiam si non didice-
 rit, pingere neque esse periculum, qui leonem aut tau-
 10 rum pingat egregie, ne idem in multis aliis quadrupedi-
 bus facere non possit – neque est omnino ars ulla in qua
 omnia, quae illa arte effici possint a doctore tradantur,
 sed qui primarum et certarum rerum genera ipsa didice-
 runt reliqua per se adsequuntur – similiter arbitror in 70
 15 hac sive ratione sive exercitatione dicendi, qui illam vim
 adeptus sit, ut eorum mentes, qui aut de re publica aut
 de ipsius rebus aut de iis, contra quos aut pro quibus
 dicat, cum aliqua statuendi potestate audiant, ad suum
 arbitrium movere possit, illum de toto illo genere reli-
 20 quarum orationum non plus quaesitum esse quid di-
 cat, quam Polyclitum illum, cum Herculem finge-
 bat,

2 de § 69–73 Barwick 30sq.

[M = AHE L = VOPUR] 1.2 ulla – sine L om. M || 2.3 ne qua
 MR (cf. 2, 62) neque VO nequae U ut quae P || 4 ponentur L
 (pr. Stroebel 13) putentur MR³¹ | certis E¹ (corr. E²) || 5 sint M
 sunt L | quia om. H¹ suppl. H² || 6 sunt MP (pr. Sorof²) sint
 VOVR | sunt <cuiusque artis> tradi M | esse C est Lamb ||
 7 hominum M -inis L Firmani Sutton hominis <unius> Kayser
 hominum <unam> Reid || 8 cuius||vis E | vel¹ om. H del. E¹ | etiam-
 si non VOPU et non A et (sp. vac. 8 litt.) non H etiam ∘ non E
 etsi non R₅ || 9 et taurum E || 10 egregie ne idem L (eidem PR)
 egregie eneidem A ^{omnino} aeneidem E egregie. neidem H | aliisve
 malit Friedrich || 11 homo E | in qua MUR om. VOP (VO in mge
 adscr.) || 12 possint C possunt Richard Sutton || 13 certarum ξ
 ceterarum C | didicerint Piderit¹ Sorof || 14 per se adsequuntur
 Sorof Cima perse||tur A madore corruptus persequantur HE
 persecuntur VU persequuntur OPR <non incommode> persequun-
 tur ξ <per se non incommode> persequuntur Man Steph alii per
 se adsequuntur Piderit¹ per se consequuntur dubitanter Friedrich ||
 17 ipsius M ipsis L Sutton || 19 illum M hunc L

quem ad modum pellem aut hydram fingeret, etiam si haec numquam separatim facere didicisset.

- 17 Tum Catulus „praeclare mihi videris, Antoni, posuisse“
 71 inquit „ante oculos quid discere oporteret eum qui orator
 esset futurus, quid, etiam si non didicisset, ex eo quod 5
 didicisset adsumeret. deduxisti enim totum hominem in
 duo genera solum causarum, cetera innumerabilia exer-
 citationi et similitudini reliquisti. sed videto ne in istis
 duobus generibus hydra tibi sit et pellis, Hercules autem
 et alia opera maiora in illis rebus, quas praetermittis, 10
 relinquantur. non enim mihi minus operis videtur de uni-
 versis generibus rerum quam de singulorum causis ac
 multo etiam maius de natura deorum quam de hominum
 72 litibus dicere.“ „non est ita“ inquit Antonius, „dicam
 enim tibi, Catule, non tam doctus quam, id quod est 15
 maius, expertus. omnium ceterarum rerum oratio, mihi
 crede, ludus est homini non hebeti neque inexercitato nec
 communium litterarum et politioris humanitatis experti;
 in causarum contentionibus magnum est quoddam opus
 atque haud sciam an de humanis operibus longe maximum: 20
 in quibus vis oratoris plerumque ab imperitis exitu et
 victoria iudicatur; ubi adest armatus adversarius, qui sit
 et feriendus et repellendus; ubi saepe is, qui rei dominus
 futurus est, alienus atque iratus aut etiam amicus adver-
 sario et inimicus tibi est; cum aut docendus is est aut 25

3 ad § 71 Becker 34 || 14 ad § 72 Michel 136. 418 adn. 145

[M = AHE L = VOPUR] 3.4 posuisse inquit ante oculos M
 posuisse a. o. inquit L || 4 inquit om. Richard || 4.5 discere u.
 ad esset om. P || 5 post etiam interpungit Pearce | quid VP ||
 6 (et) ads. V | deduxisti MVOU deduxi PR diduxisti Vict.
 Lamb. | totum hominem C hominum.VV totam hanc rem Kay-
 ser || 7 genera solum M solum genera L | causarum secl. Ellendt ||
 8 videto AHE²VOU (cf. Lebreton 99) video E¹P¹ vide P²R⁵
 Richard | ne om. E neque P | in om. H || 9 autem MU om. VOPR
 secl. Kayser || 10 in illis M ne in illis VOPU ne in istis R ne
 istis § || 11 opus Lamb^m || 12 et V || 16 omnium C omnis malit
 Friedrich | ratio R || 17 inexercitato nec L inexcitatione M ||
 18 experti VOPU expertio M inexperto R⁵ experto § inexperti
 Vict. || 20 humanis CN^v humanitatis N || 23 et feriendus L effe-
 riendus M | rerum E || 24 etiam M et L

dedocendus aut reprimendus aut incitandus aut omni ratione ad tempus, ad causam oratione moderandus – in quo saepe benivolentia ad odium, odium autem ad benivolentiam deducendum est –; qui tamquam machinatione
 5 aliqua tum ad severitatem, tum ad remissionem animi, tum ad tristitiam, tum ad laetitiam est contorquendus; omnium sententiarum gravitate, omnium verborum ponderibus est utendum; accedat oportet actio varia, vehemens, plena animi, plena spiritus, plena doloris, plena
 10 veritatis. in his operibus si quis illam artem comprehenderit ut tamquam Phidias Minervae signum efficere possit, non sane quem ad modum <ut> in clipeo idem artifex, minora illa opera facere discat, laborabit.“

Tum Catulus „quo ista maiora ac mirabilia fecisti, eo
 15 me maior expectatio tenet, quibusnam rationibus quibusque praeceptis ea tanta vis comparetur; non quo mea quidem iam intersit – neque enim aetas id mea desiderat et aliud genus quoddam dicendi nos secuti sumus, qui numquam sententias de manibus iudicum vi quadam orationis extorsimus ac potius placatis eorum animis tantum, quantum ipsi patiebantur, accepimus – sed tamen
 20 ista tua nullum ad usum meum, tantum cognoscendi studio

14 de § 74–77. Michel 411sq.

12 Flacc. 10 numquam laborant quem ad modum probent

[M = AHE L = VOPUR] 2 ad causam secl. Pluygers | moderandus <est> R₅ || 4 qui tanquam L (pr. Meister 45) qui ut tanquam M aut tanquam Heusinger Madvig Ellendt edd. rec. quom tanquam Stroebel Courbaud || 5 aliqua tum L aliquantum M ||
 vel est
 6 tum ad laetitiam L om. M | est cont. AOPUR et cont. E est om. H contorquendus est V || 7 <tum> omnium § || 8 actio C(OV) oratio O || 9 virtutis Rom || 10 severitatis Man Steph || 12 <ut> quemadmodum Klotz¹ quem ad modum – artifex secl. Mueller | <ut> in clipeo ins. Wytenbach Vol. I p. I p. 19 alii | clipeo <ut> Pearce | idem artifex scripsi eidem artifex M idem ille artifex L secl. Piderit¹ Kayser Friedrich || 13 <ut> minora Klotz² Reid | discat secl. Bake || 15 quibusnam L quibusdam M | quibusve Rom || 16 compararetur § | non quo mea AHV^v U non quod mea V^m RP¹ quo non mea OP² non cum ea E || 17 mea id O || 18 genus quoddam M quoddam genus OPRU genus V || 22 studio L -ium M

75 adductus requiro. nec mihi opus est Graeco aliquo doctore, qui mihi pervulgata praecepta decantet, cum ipse numquam forum, numquam ullum iudicium aspexerit; ut Peripateticus ille dicitur Phormio, cum Hannibal Carthagine expulsus Ephesum ad Antiochum venisset 5 exul proque eo, quod eius nomen erat magna apud omnis gloria, invitatus esset ab hospitibus suis, ut eum quem dixi, si vellet, audiret; cumque is se non nolle dixisset, locutus esse dicitur homo copiosus aliquot horas de imperatoris officio et de omni re militari. tum cum ceteri, 10 qui illum audierant, vehementer essent delectati, quae-rebant ab Hannibale, quidnam ipse de illo philosopho iudicaret. hic Poenus non optime Graece, sed tamen libere respondisse fertur multos se deliros senes saepe vidisse, sed qui magis quam Phormio deliraret vidisse ne- 15 76 minem. neque mehercule iniuria. quid enim aut adrogantius aut loquacius fieri potuit quam Hannibali, qui tot annis de imperio cum populo Romano omnium gentium victore certasset, Graecum hominem, qui numquam hostem, numquam castra vidisset, numquam denique mi- 20 nimam partem ullius publici muneris attigisset, praecepta de re militari dare? hoc mihi facere omnes isti, qui de arte dicendi praecipiant, videntur; quod enim ipsi experti non sunt, id docent ceteros. sed hoc minus fortasse errant,

1 de § 75sq. Weidner 50sq. || 16 ad § 76 Barwick 71

9 locutus — horas Non. 502, 18 (propter „accusativus pro dativo“)

[M = AHE L = VOPUR] 1 aliquod A || 2 decantet MUM dicat et L(RV) || 3 ullum MUR om. VOP || 5 Carthagine VOPR Karthagine U Carthagini M || 6 exul L exui M | magnum Pluygers | omnis OPUR oms VH omnes AE || 7 gloria secl. Pluygers | et eum U || 8 is MU om. VOPR || 9 imperatoris L imperii M || 10 de omni re L (def. Stangl, Cima) de re M omni secl. Friedrich alii || 12 ipse MU (pr. Meister 39) ille ipse VOPR || 13 hic secl. Ernesti his Mueller || 15 deliraret L delectaret M || 18 annis M (pr. Meister 59) annos L || 19 devictore P | concertasset R || 20 hostem numquam L om. M | vidisse A || 21 partem om. R | illius U² § || 22 a re P¹ (corr. P²) || 23 quid R || 24 sint U

quod non te, ut Hannibalem, sed pueros aut adulescentulos docere conantur.“

„Erras, Catule,“ inquit Antonius; „nam egomet in multis iam Phormiones incidi. quis enim est istorum Graecorum, qui quemquam nostrum quicquam intellegere arbitretur? ac mihi quidem non ita molesti sunt; facile omnis perpetior et perfero. nam aut aliquid adferunt, quod mihi non displiceat aut efficiunt ut me non didicisse minus paeniteat. dimitto autem eos non tam contumeliose quam philosophum illum Hannibal, et eo fortasse plus habeo etiam negotii. sed tamen est eorum doctrina, quantum ego iudicare possum, perridicula. dividunt enim totam rem in duas partis, in causae controversiam et in quaestionis. causam appellant rem positam in disceptatione reorum et controversia, quaestionem autem rem positam in infinita dubitatione. de causa praecepta dant, de altera parte dicendi mirum silentium est. deinde quinque faciunt quasi membra eloquentiae: invenire quid dicas, inventa disponere, deinde ornare verbis, post memoriae mandare, tum ad extremum agere ac proponuntiare; rem

12 de § 78–84 Steidle 21sq.

12 de inv. 1, 8 Hermagoras . . . qui oratoris materiam in causam et in quaestionem dividat

[M = AHE L = VOPUR] 1 <ille> Hannibalem Pearce Schuetz Hannibalem <ille> Cima Wilkins | sed ut pueros R | aut MUR (cf. Meister) om. VOP | adolescentulos E || 4 est enim Lamb || 5 nostrum H | quidquam V || 6 at R | non ita MOPR non tam VU ne ita Vict. | sunt C(R^v) sint Vict. | omnis VOPU -es MR || 8 non¹ om. R || 10 Hannibal et L Hannibal is et AE (etiam in mge. ☺) Hannibal is (sp. vac. 12 litt.) et H Hannibal iste et dubitanter Friedrich in adn. crit. Hannibales et Meister 59sq. Hannibalis (velut Martialis) et Ammon || 13 quaestionis OPU¹ quaestiones MRU² quaestionem V || 15 reorum et controversia M rerum et controversiam L(R^v) finita rerum controversarum Lamb personarum et controversia Ernesti personarum et temporum controversia Heusinger et certa controversia Bake || 16 in L om. M | infinita L -tam M | dubitatione L (pr. Meister 45) divisionis dubitatione M || 17 dicendi om. Lamb | est M om. L | denique 5 Rom || 18 quasi L qua AH qua E | membra A¹ || 20 – p. 136, 1 tum – sane P² adscr. | ac C et OR₅

sane non reconditam. quis enim hoc non sua sponte viderit neminem posse dicere nisi, et quid diceret et quibus verbis et quo ordine diceret, haberet et ea meminisset? atque haec ego non reprehendo, sed ante oculos posita esse dico, ut eas item quattuor quinque sexve partis vel etiam 5 septem – quoniam aliter ab aliis digeruntur –, in quas 80 est ab iis omnis oratio distributa. iubent enim exordiri ita, ut eum qui audiat benivolum nobis faciamus et docilem et attentum; deinde rem narrare et ita, ut veri similis narratio sit, ut aperta, ut brevis; post autem dividere 10 causam aut proponere; nostra confirmare argumentis ac rationibus; deinde contraria refutare. tum autem alii conclusionem orationis et quasi perorationem conlocant, alii iubent, antequam peroretur, ornandi aut augendi cau- 15 sa degredi, deinde concludere ac perorare. ne haec quidem reprehendo; sunt enim concinne distributa; sed tamen id quod necesse fuit hominibus expertibus veritatis, non perite. quae enim praecepta principiorum et narrationum esse voluerunt, ea in totis orationibus sunt 82 conservanda. nam ego mihi benivolum iudicem facilius 20 facere possum, cum sum in cursu orationis, quam cum

20 de § 82–93 Hirzel I 482, adn. 3; Cima⁵ 166 adn. 2

6 cf. Plato *Phaedrus* 266 DE Arist. *Rhet.* 3, 16, 4 (1416b) *Rhet. ad Her.* 1, 4 de inv. 1, 19 part. or. 4 || 7sq. cf. *Rhet. ad Her.* 1, 6 de inv. 1, 20. Quint. 4, 1, 5 || 9 cf. *Rhet. ad Her.* 1, 14. de inv. 1, 28. Quint. 4, 2, 31 || 10 dividere cf. *Rhet. ad Her.* 1, 4; 1, 17 || 14 augendi causa cf. de inv. 1, 97

[M = AHE L = VOPUR] 1 viderit AER videat H videret VOPU || 2 dicere MV¹ (fuit apte dicere sed apte prima manus elevit) OP apte dicere Oal UR Ald Junt Crat apte superfluum est cf. 3, 38 aperte dicere Vict. || 5 ea H | sexve partes E²OR^v sexne partis H¹V sexne partes H²O^vPU om. AE¹ || 6 quoniam C cum E¹ || 7 omnis MUR omnibus VOP || 9 et M (pr. Meister) om. L secl. Piderit Cima alii || 10 ut² L (cf. 2, 253; 2, 306) et M | autem MR aut VUPR || 13 conlocant VU coll. MOP collocatur R || 14 ali A | ornandi L orandi M | augendi H²VO²U ag. MPR || 15 degredi AH¹ digr. H²EL | deinde MO¹PR dein VO²U || 17 <ab> hom. § Kayser || 18 perite quae LA³ peri ∪ (sp. vac. 6 litt.) quae H peri ∪ quae A (corr. A³) operi ∪ quae E || 20 ego om. U¹ et ego U² § Ald || 21 cum sum om. Rom | cursu H¹ (corr. H²)

omnia sunt inaudita; docilem autem, non cum polliceor
 me demonstraturum, sed tum cum doceo et explano; atten-
 tum vero crebro tota actione excitandis mentibus iudicum,
 non prima denuntiatione efficere possumus. iam vero 83
 5 narrationem quod iubent veri similem esse et apertam et
 brevem, recte nos admonent; quod haec narrationis magis
 putant esse propria quam totius orationis, valde mihi
 videntur errare; omninoque in hoc omnis est error, quod
 existimant artificium esse hoc quoddam non dissimile
 10 ceterorum, cuius modi de ipso iure civili hesterno die
 Crassus componi posse dicebat: ut genera rerum primum
 exponerentur, in quo vitium est, si genus ullum praeter-
 mittitur; deinde singulorum partes generum, in quo et
 deesse aliquam partem et superare mendosum est; tum
 15 verborum omnium definitiones in quibus neque abesse
 quicquam decet neque redundare. sed hoc si in iure civili, 20
 si etiam in parvis aut mediocribus rebus doctiores adsequi
 possunt, non idem sentio tanta hac in re tamque immensa
 posse fieri. sin autem qui arbitrantur, deducendi sunt ad
 20 eos qui haec docent: omnia iam explicata et perpolita
 adsequentur; sunt enim innumerabiles de his rebus libri
 neque abditī neque obscuri. sed videant quid velint, ad
 ludendumne an ad pugnandum arma sint sumpturi. aliud

20
84

6 brevem: *Arist. Rhet. 3, 16, 4 (1416b 29)* || 10 hesterno die:
 1, 190

[M = AHE L = VOPUR] 1 sunt MVU^vO³RU sint O¹P
 audita H | non cum H²L. non quom AH¹ nūquam E || 3 crebro L
 credo M *secl. Wilkins Courbaud ret Firmani Galmés Richard* |
 excitandis – iudicum *secl. Kayser Cima Firmani Galmés* || 4 nun-
 tiatione Rom enuntiatione; Man | efficere possumus *secl. Kayser* ||
 5 quod C qui E quam; | iubent (possumus) P || 6 quod C sed
 qui R || 8 videntur om. V | omninoque in hoc M omnino cum in
 hoc L || 8.9 omnis – hoc om. P¹ (*suppl. P²*) . || 10 externo R ||
 12 exponantur Bake | praetermittitur M -atur L Sutton || 13 par-
 tis generum M generum partes L (*pr. Harnecker¹ 5*) || 17 doctio-
 res *corr. Lamb* doctores C || 18 sentio om. H | hec E hic O | tam-
 que C tantaque U || 20 docent (a se) Bake | perpolita (invenient.
 quamquam istud etiam sine magistro facillime) Vassis² || 21 con-
 sequentur H¹ nanciscentur Schuetz apiscentur Schäfer | enim C
 autem Bake || 22 abditī neque L om. M || 23 sunt Rom

enim pugna et acies, aliud ludus campusque noster desiderat. ac tamen ars ipsa ludicra armorum et gladiatori et militi prodest aliquid; sed animus acer et praesens et acutus idem atque versutus invictos viros efficit [non difficilius arte coniuncta].

5

- 85 Quare ego tibi oratorem sic iam instituam, si potuero, ut quid efficere possit ante perspiciam. sit enim mihi tinctus litteris, audierit aliquid, legerit, ista ipsa praecepta acceperit; temptabo quid deceat, quid voce, quid viribus, quid spiritu, quid lingua efficere possit. si intellegam posse ad summos pervenire, non solum hortabor ut elaboret, sed etiam, si vir quoque bonus mihi videbitur esse, obsecrabo. tantum ego in eccellente oratore et eodem bono viro pono esse ornamentum universae civitati. sin videbitur, cum omnia summe fecerit, tamen ad mediocris oratores esse venturus, permittam ipsi quid velit; molestus magno opere non ero. sin plane abhorrebit et erit absurdus, ut se contineat aut ad aliud studium transferat,

6 de § 85–87 Steidle 25 || 6 de § 85 Michel 417 || 10–14 Weidner 82 || 13–14 Guillemin¹ 213–216

[M = AHE L = VOPUR] 1 pugna et acies L pugnae facies M || 2 ac tamen AEVOPR^v (pr. Sorof² 14) attamen HU || 3 aliquid om. P || 4 id est atque E idemque § | versutus M versutus L | invicto R || 4.5 non difficilius secl. Mueller | non – coniuncta secl. Ellendt quem fere omnes edd. sequuntur; alii aliter locum sanare studuerunt: non difficili usu arte coniuncta Madvig non efficit vis arte coniuncta Adler¹ 21 non desidia arte coniuncta Reid non districtius arte coniuncta Sydow 239 || 6 potuero AH² EVOPU (cf. § 330 Brut. 21) potero H¹R § Kayser || 7 quid om. § Rom quicquid § | perficere E | sit L(R^v) sic M si Vict. | mihi C hic V || 8 legerit LH² -et M || 10 quid spiritu V^v adscripsit || 11 ad summos posse Rom | hortabor ut solum § || 12 bonus mihi M mihi bonus L || 13 esse M om. L secl. Herthel 12 | eccellente MUR -ti VOP || 14 bono viro M viro bono L bono om. Rom unde coniecit Pol: viro bono e. orn. un. c. (intellego) sive (sentio) | pono C puto V² || 14.15 civitati. sin videbitur L civitas invidebitur M || 15 videbitur (impar et) § V² Vict. | summe A sume E om. H¹ (adscr. H²) (cf. § 297 Brutus 276) summa L Richard Sutton | ad AEU et VPR om. HO || 16 oratores esse U Pol oratores se A orator se H orator esse EVOPR | permittam || E | molestusque § Vict. || 17 magno opere MVO^v magnopere OPUR

admonebo. nam neque is, qui optime potest, deserendus 86
 ullo modo est a cohortatione nostra neque is, qui aliquid
 potest, deterrendus; quod alterum divinitatis mihi cuius-
 dam videtur, alterum, vel non facere quod non optime
 5 possis vel facere quod non pessime facias, humanitatis;
 tertium vero illud, clamare contra quam deceat et quam
 possit, hominis est, ut tu, Catule, de quodam clamatore
 dixisti, stultitiae suae quam plurimos testes domestico
 praeconio colligentis. de hoc igitur, qui erit talis ut co- 87
 10 hortandus adiuvandusque sit, ita loquamur, ut ei tra-
 damus ea dumtaxat quae nos usus docuit, ut nobis duci-
 bus veniat eo quo sine duce ipsi pervenimus, quoniam
 meliora docere non possumus.

Atque ut a familiari nostro exordiar, hunc ego, Catule, 21
 88
 15 Sulpicium primum in causa parvola adulescentulum au-
 divi voce et forma et motu corporis et reliquis rebus aptis
 ad hoc munus, de quo quaerimus, oratione autem celeri et
 concitata, quod erat ingenii, sed verbis effervescentibus et
 paulo nimium redundantibus, quod erat aetatis. non sum
 20 aspernatus; volo enim se efferat in adulescente fecunditas.
 nam facilius sicut in vitibus revocantur ea quae se nimium

14 de § 88sq. Steidle 24

7 clamatore: 1, 202, or. 47 || 15-19 Sulpicium - aetatis: ORF²
 280 || 19 Brut. 316 nimis redundantes || 20 volo - fecunditas
 Quint. 2, 4, 8 et Iul. Vict. RL 444, 32

[M = AHE L = VOPUR] 2 ullo modo est LH² ullo modost
 AH¹ ullo modo stat E (postea at deletum) est ullo modo Rom
 ullo modo post nostra § || 7 clamatore MOPU declamatore VR
 Richard || 8 stultitiae - testes L om. M || 8.9 domestico praeconio
 U domesticos praeconio M praeconio domestico VOP praeconio
 domesticos R || 9 colligentes U || 10 sit L om. M || 12 quoniam
 C cum E || 15 <cum> primum Lamb <ut> primum Ernesti |
 parvola AE¹ parvola HL || 16 aptis C -um R § Rom Man Richard ||
 mus

17 quaeritis E | celebri R || 17.18 et concitata AHE² U et concita E
 et quod concita VV⁰ et quod concitata PR || 18 ingenii sed M
 (pr. Stangl¹ 34) ingeniis et VOP ingenii et UR (pr. Harnecker 15) |
 effervescentibus O exf. C(OV) ecf. § || 20 enim om. Iul. Vict. |
 efferat MOPRU² Quint. Iul. Vict. exf. VU¹ | fecunditas L
 Quint. Iul. Vict. fac. M || 21 sicut facilius § | resecantur Lamb |
 se VOPU om. AHE¹ (suppl. E²) R Bake Richard

profuderunt quam, si nihil valet materies, nova sarmenta cultura excitantur; item volo esse in adolescente unde aliquid amputem. non enim potest in eo sucus esse diuturnus, quod nimis celeriter est maturitatem adsecutum. vidi statim indolem neque dimisi tempus et eum sum 5 cohortatus ut forum sibi ludum putaret esse ad discendum, magistrum autem quem vellet eligeret; me quidem si audiret, L. Crassum. quod iste adripuit et ita sese facturum confirmavit atque etiam addidit, gratiae scilicet causa, me quoque sibi magistrum futurum. vix annus inter- 10 cesserat ab hoc sermone cohortationis meae, cum iste accusavit C. Norbanum, defendente me. non est credibile quid interesse mihi sit visum inter eum, qui tum erat et qui anno ante fuerat. omnino in illud genus eum Crassi magnificum atque praeclarum natura ipsa ducebat, sed ea 15 non satis proficere potuisset, nisi eodem studio atque imitatione intendisset atque ita dicere consuesset, ut tota 22 mente Crassum atque omni animo intueretur. ergo hoc 90 sit primum in praeceptis meis, ut demonstremus quem

5 de § 89–98 Barwick 9 || 18 ad § 90–92 Michel 334. 426

5–8 vidi – Crassum: ORF² 280 || 10–18 vix – intueretur: ORF² 280

[M = AHE L = VOPUR] 1 profuderunt L (cf. Cato 52, Leg. 1, 25 Cael. 75) prodiderunt M fortasse scribendum esse prodierunt monet Friedrich (in adn. crit.) || 2 culturae V | excitantur MVOP¹R^v excidantur UP² § exciduntur R | item M (cf. Meister 59) ita L. | unde unde VV || 3 esse sucus § Rom || 4 adsecutum VPU (cf. De nat. d. 2, 50) ass- O exsecutum A executum ER^v consecutum H maturitate exceptum R || 5 indolem L indocilem M docilem R || 5.6 sum cohortatus L (pr. Meister 32) sum om. M cohortatus sum § Friedrich || 6 forum L eorum M | ad discendum VO^vUP² (cf. Brut. 311) ad dicendum MOP¹R del. Schuetz || 7 si C non: sed Rom || 8 sese MR se VOP seque U || 9 addidit L(R^v) -di M || 10 magistrum sibi § Rom || 12 defendere R | utile E¹ (corr. E⁴) || 14 genus om. V || 17 intendisset Med^m Asc. Crat Lamb duo codd. Lambiniani edd. rec. (cf. De or. 1, 135) incidisset C incepisset Rom cod. Lamb incubuisset Thanner | consuescat R || 18 Crassus E¹ Crassi P || 18 – p. 141, 4 ergo – exprimat secl. Hertel 181 || 19 in om. V

imitetur, atque ita ut quae maxime excellent in eo quem imitabitur, ea diligentissime persequatur. tum accedat exercitatio, qua illum quem delegerit imitando effingat atque exprimat <at non> ita ut multos imitatores saepe
 5 cognovi, qui aut ea, quae facilia sunt, aut etiam illa, quae insignia ac paene vitiosa, consecretur imitando. nihil 91 est facilius quam amictum imitari alicuius aut statum aut motum. si vero etiam vitiosi aliquid est, id sumere et in eo vitiosum esse non magnum est, ut ille, qui nunc etiam
 10 amissa voce furit in re publica, Fufius nervos in dicendo C. Fimbriae, quos tamen habuit ille, non adsequitur, oris pravitatem et verborum latitudinem imitatur. sed tamen ille nec deligere scivit cuius potissimum similis esset, et in eo ipso quem delegerat imitari etiam vitia voluit. qui 92
 15 autem ita faciet ut oportet, primum vigilet necesse est in deligendo; deinde, quem probavit, in eo quae maxime excellent, ea diligentissime persequatur.

Quid enim causae censetis esse, cur aetates extulerint

[M = AHE L = VOPUR] 1 imitetur MVO^VU imitemur OPR | atque ita — persequatur *del. Schuetz (cf. 92) quem fere omnes secuti sunt, ret. Firmani Richard Sutton, recte defenderunt locum Ellendt Adler¹ 22, Harnecker¹ 5* | excellent § (cf. § 92) excellenti M excellant L Sutton || 2 tum L quom A cum HE || 3 delegerit C delegit R delegerat *vel* elegerat § elegerit Rom ante delegerit Richard || 4—17 ut — persequatur *nulla lacuna indicata om. M* | <at non> *ins. Kumaniecki⁴* exprimat ita V¹UR ita exprimat ita OP (*alterum ita O² exp.*) ita exprimat <non> V² exprimat <nec> ita § ita *del. Ellendt quem omnes editores secuti sunt ut in editionibus recc.* exprimat non ut *legatur at cf. Herthel 14* || 5 aut ea OPU ut ea VR || 6 consecretur C -antur Man confitentur § || 8 vitiosi Man vitiose C paene vitiosi Muther⁵ insigne Schuetz || 8.9 et in eo vitiosum esse *secl. Herthel 15* in eo vitiosum C in eo vitio totum Mueller in eo socium Mueller¹ in eo ipso vitiosum Ellendt in eo ipso vitio vitiosum Bake in eo ambitiosum Lachmann (*ad Lucr. 1, 222*) in eo vitii similem Adler in eo vitio summum aut vitiosissimum Orelli in eo vitio suum Polster || 10 admissa O concitata O² | furit C; in V^m *haec nota legitur: vetus fuit abrasum quod credo dixisse: fuerit | Fusius Rom Furius Ernesti* || 11 habuerit § || 14 etiam *secl. Vassis²* || 15 ita C *om. § Rom secl. Stangl⁷* || 16 probavit C (cf. § 29, 37, 69 cf. Stangl¹²) probaverit Rom probabit Lachmann (*ad Lucr. 1, 222*) probavit Sorof² || 18 tulerint Sorof

- singulae singula prope genera dicendi? quod non tam facile in nostris oratoribus possumus iudicare, quia scripta, ex quibus iudicium fieri posset, non multa sane reliquerunt, quam in Graecis, ex quorum scriptis cuiusque aetatis quae dicendi ratio voluntasque fuerit, intellegi 5
- 93 potest. antiquissimi fere sunt, quorum quidem scripta constant, Pericles atque Alcibiades et eadem aetate Thucydides, subtiles, acuti, breves, sententiisque magis quam verbis abundantes. non potuisset accidere ut unum genus esset omnium, nisi aliquem sibi proponerent ad imitan- 10 dum. consecuti sunt hos Critias, Theramenes, Lysias. multa Lysiae scripta sunt, nonnulla Critiae, de Theramene audimus; omnes etiam tum retinebant illum Pericli
- 94 sucum, sed erant paulo uberiore filo. ecce tibi est exortus Isocrates, magister ist(e orat)orum omnium, cuius e 15 ludo tamquam ex equo Troiano meri principes exierunt; sed eorum partim in pompa, partim in acie inlustres esse
- 23 voluerunt. atque et illi Theopompi, Ephori, Philisti, Nauratae multique alii naturis differunt, voluntate autem similes sunt et inter sese et magistri; et hi qui se ad causas 20 contulerunt, ut Demosthenes, Hyperides, Lycurgus,

14—16 ecce — exierunt *Non. 344, 18 (propter merum)* || 17 or. 42 pompae quam pugnae aptius

[M = AHE L = VOPUR] 3 posset HL posse AE¹ (*corr. E⁴*) || 5 voluptasque R₅ || 7 constant C (*cf. Lebreton 232*) constant Lag 4 Steph exstent Lag 76 Lamb || 8 sententiisque M (*pr. Meister*) sententiis L || 9.10 non — imitandum *post* audimus (*v. 13*) *transp. Warmington ap. Sutton* | potuisset VOPU -isse MR -it Vict. || 10 esset omnium genus Rom Piderit || 13 audimus AHE² audivimus E¹L Sutton | etiam tum VOPUN^v et tum R et tantum M | illum *om. OP* || 14 uberiore C -i Pol | filo MV^{1m}OP^mR folio VPU stilo Pol | est exortus M exortus est L Non || 15 magister istorum omnium C Non, *del. Lamb alii ret. Courbaud Firmani* | ist(e orat)orum omnium Kumaniecki⁴ istorum o. C historicorum Harnecker¹⁶ historicorum et oratorum Ruhnken rhetorum Reid disertorum Stangl istorum omnium *del. Kayser alii* || 16 meri V^vOP^mN^v Non (*pr. Stroebel 16 Stroux² 47*) innumeri MV^mOR U immuni N || 17 partim¹ *adscr. V^m om. OP* || 18 atque M itaque L atqui Ellendt alii | Ephori L phori M | Philisci Goeller *ap. Ellendt* || 20 et¹ *secl. Kayser* (*at cf. Sorof² 16*) | et² L *om. M* | et magistri *secl. Kayser*

Aeschines, Dinarchus alique complures, etsi inter se pares non fuerunt, tamen sunt omnes in eodem veritatis imitandae genere versati. quorum quamdiu mansit imitatio, tamdiu genus illud dicendi studiumque vixit; posteaquam
 5 extinctis eis omnis eorum memoria sensim obscurata est et evanuit, alia quaedam dicendi molliora ac remissiora genera viguerunt. inde Demochares, quem aiunt sororis filium fuisse Demostheni, tum Phalereus ille Demetrius, omnium istorum mea sententia politissimus, alique
 10 rum similes extiterunt. quae si volumus usque ad hoc tempus persequi, intellegemus, ut hodie etiam Alabandensem illum Meneclen et eius fratrem Hieroclen, quos ego audiui, tota imitetur Asia, sic semper fuisse aliquem, cuius se similes plerique esse vellent.

15 Hanc igitur similitudinem qui imitatione adsequi volet, 96 cum exercitationibus crebris atque magnis tum scribendo maxime persequatur. quod si haec noster Sulpicius faceret, multo eius oratio esset pressior; in qua nunc interdum, ut in herbis rustici solent dicere in summa ubertate,
 20 inest luxuries quaedam, quae stilo depascenda est“. hic 97 Sulpicius „me quidem“ inquit „recte mones idque mihi gratum est; sed ne te quidem, Antoni, multum scripti-

15 ad § 96sq. Becker 17. 34 || 19 ubertate: Zoll 34

20 ei omnis luxuries stilo depascenda (sic!) Non. 340, 1 (propter luxuria)

[M = AHE L = VOPUR] 1 quam plures H || 2 non om. H | sunt omnes L omnes sunt M | veritatis imitandae AEVPUR virtutis imitandae O imitandae veritatis H veritatis tutandae Ruhnken suavitatis imitandae Mueller¹ p. 7 imitandae del. Schuetz || 3 quorum C cuius Kayser || 8 Demosthenis E^m OPR | Phalereus M -rius L || 9 politissimus E¹ L potentissimus AHE⁴ | eorum Piderit || 10 volumus E¹ (corr. E⁴) || 11 hodie etiam Ellendt Stangl¹² (cf. 3, 198) etiam M hodie L | Alabandensem L amalabandensem M || 12 Meneclen L -em MR Hieroclen L -em MR | quos C ut V² || 13 imitatur Lamb Kayser || 14 plerique om. Rom || 16 atque magnis secl. Ellendt || 17 persequetur § Bake | haec M (pr. Friedrich² 33) hic O^{a1} UR Richard om. VO¹P || 18 pressior L praesidia AE¹ praesidio HE² || 19 dicere suspectum Heusingero || 22 ne te VPUR nec te E²HO recte AE¹ | equidem §

tasse arbitror“. tum ille „quasi vero“ inquit „non ea prae-
cipiam aliis quae mihi ipsi desint; sed tamen ne tabulas
quidem conficere existimor. verum et in hoc ex re fami-
liari mea et in illo ex eo quod dico, quantum id cumque
98 est, quid faciam iudicari potest. atque esse tamen multos 5
videmus, qui neminem imitentur et suapte natura, quod
velint, sine cuiusquam similitudine consequantur; quod
et in vobis animum adverti recte potest, Caesar et Cotta,
quorum alter inusitatum nostris quidem oratoribus le-
porem quendam et salem, alter acutissimum et subtilissi- 10
mum dicendi genus est consecutus; neque vero vester
aequalis Curio, patre mea sententia vel eloquentissimo
temporibus illis, quemquam mihi magno opere videtur imi-
tari; qui tamen verborum gravitate et elegantia et copia
suam quandam expressit quasi formam figuramque di- 15
cendi, quod ego maxime iudicare potui in ea causa quam
ille contra me apud centumviros pro fratribus Cossis
dixit; in qua nihil illi defuit, quod non modo copiosus, sed
etiam sapiens orator habere deberet.
24 Verum ut aliquando ad causas deducamus illum quem 20
99 constituimus, et eas quidem, in quibus plusculum negotii

5 ad § 98 Michel 418 || 20 de § 99 Laurand 67. de § 99–100
Weidner 57. de § 99–103 Steidle 30

11–19 neque — deberet: ORF² 299 || 14–19 verborum — de-
beret: ORF² 234

[M = AHE L = VOPUR] 1 non om. H secl. Friedrich² 33
alii || 2 ipsi <non utique> Havet | desint M desunt L || 3 com-
ficere VV | existimor LH² -umor M aestimor Rom | et L(RV)
etiam M || 4 id L om. M || 5 quid L quod MR | potest om. E¹
(suppl. E²) | multos del. Bake Kayser || 6 imitetur E¹ || 8 animum
adverti M animadverti L | et Catule Mueller¹ 7 || 9 nostris qui-
dem M quidem nostris L || 10 alter <et> R || 11 nequero vero H |
vester C alter E¹ noster Rom || 12 <C> Curio Reid | pater U² § Rom |
eloquentissimus U² § Rom || 13 magno opere VO² U magnopere
MOPR || 14 copiosa E¹ || 16 iudicare potui M potui iudicare L |
eam causam P || 17 Cossis L Cossiis M (pr. Havet propter claus.)
Cossii § Rom consciis vel consociis § || 20 ad causas LE ad cau-
sas sas (sp. vac. 12 litt.) ded. H ad sas ded. A || 21 instituimus
Lamb alii

est, iudiciorum atque litium – riserit aliquis fortasse hoc
 praeceptum; est enim non tam acutum quam necessarium
 magisque monitoris non fatui quam eruditi magistri – :
 hoc ei primum praecipiemus, quascumque causas erit
 5 tractaturus, ut eas diligenter penitusque cognoscat. hoc 100
 in ludo non praecipitur; faciles enim causae ad pueros
 deferuntur. lex peregrinum vetat in murum escendere;
 escendit; hostis reppulit: accusatur. nihil est negotii eius
 modi causam cognoscere: recte igitur nihil de causa di-
 10 scenda praecipunt [haec est enim in ludo causarum for-
 mula fere]. at vero in foro tabulae, testimonia, pacta,
 conventa, stipulationes, cognationes, adfinitates, decreta,
 responsa, vita denique eorum, qui in causa versantur
 tota cognoscenda est; quarum rerum neglegentia pleras-
 15 que causas et maxime privatas – sunt enim multo saepe
 obscuriores – videmus amitti. ita nonnulli, dum operam 101
 suam multam existimari volunt, ut toto foro volitare et
 a causa ad causam ire videantur, causas dicunt incogni-
 tas. in quo est illa quidem magna offensio vel neglegentiae,
 20 susceptis rebus, vel perfidiae receptis; sed etiam illa maior
 opinione, quod nemo potest de ea re, quam non novit,
 non turpissime dicere. ita dum inertiae vituperationem,
 quae maior est, contemnunt, adsequuntur etiam illam,
 quam magis ipsi fugiunt, tardidatis. equidem soleo dare 102

5.6 hoc – praecipitur: *Barwick* 72

17 cf. 1, 173 volitare in foro

[M = AHE L = VOPUR] 1 aliquis LE -iqui AH || 3 <non>
 mon. U || 4 ei O₅ enim MVPUR | erit om. ξ || 5 tractaturus M
 acturus L *Meister* | penitus V || 7 escendere escendit AH¹ (*prob.*
*Stangl*¹ 34, *Stroebel* 29) ascendere escendit VO^v ascendere ascen-
 dit EOPUR || 8.9 eiusmodi M huiusmodi L || 9 discendi R ||
 10.11 haec – fere *secludendum vel post accusatur ponendum cen-*
sent Bake Harnecker Friedrich Wilkins ret. Richard Sutton | for-
 mula fere AE¹ fere formula HE² L fere om. R || 15 multae *Pluygers* ||
 17 multam C mulctari P multi U² | existimari C existimare E
 extimari U¹ (*corr.* U²) | volitari H || 18 causas dicunt L causas
 ciunt A¹H¹ causas sciunt EA²H² || 20 perfidiae L -dia M || 23 ad-
 sequuntur AH¹ assequuntur H² adsecuntur U assecuntur VO^v
 assequuntur EPR || 24 quam LE om. A¹H | tarditatis L tradi-
 tatis AH traditiatis E

- operam, ut de sua quisque re me ipse doceat et ut ne quis alius adsit, quo liberius loquatur, et agere adversari causam, ut ille agat suam et, quicquid de sua re cogitarit, in medium proferat. itaque cum ille discessit, tris personas unus sustineo summa animi aequitate meam, adversari, iudicis, qui locus est talis, ut plus habeat adiumenti quam incommodi, hunc iudico esse dicendum; ubi plus mali quam boni reperio, id totum abiudico atque eicio.
- 103 ita adsequor, ut alio tempore cogitem quid dicam et alio dicam; quae duo plerique ingenio freti simul faciunt. sed 10 certe eidem illi melius aliquanto dicerent, si aliud sumendum sibi tempus ad cogitandum, aliud ad dicendum putarent.
- 104 Cum rem penitus causamque cognovi, statim occurrit animo quae sit causa ambigendi. nihil est enim quod inter 15 homines ambigatur, sive ex crimine causa constat ut facinoris, sive ex controversia ut hereditatis, sive ex deliberatione ut belli, sive ex persona ut laudis, sive ex disputatione ut de ratione vivendi, in quo non aut quid factum sit aut fiat futurumve sit quaeratur, aut quale sit aut 20
25 quid vocetur. ac nostrae fere causae quae quidem sunt
105 criminum, plerumque infitiatione defenduntur. nam et de

14 ad § 104–113 Michel 480–485; Barwick¹ 65 || 19–21 Laurand 94sq.; Weidner 34sq.; Riposati¹ 234–254

20 cf. §§ 113, 132. de inv. 1, 10 or. 45, 121. Top. 92. part. or. 33; Quint. 3, 6, 44

[M = AHE L = VOPUR] 1 doceant U || 2 adsit MVOUR assit OVP || 3 quicquid EORU quidquid AHVP || 4 tris C tres H² || 5 summa om. U || 7 iudico esse M esse iudico L || 8 boni (esse) § Ellendt | abdico Ven Vet Steph Schuetz Piderit Ellendt || 9 syllabaco in cogitem abrasa A || 9.10 et alio dicam inter lin. V adscr.: et del. Reid || 11 aliquando OP || 12 excogitandum § || 15 ambigendi MV^mURN ambigui VOPN^v | est del. E¹ || 16 ambigatur MO² non ambigatur L || 16–19 ex crimine – vivendi secl. Kayser | constat C -et § Rom || 17–19 sive – vivendi suspecta Schuetzio || 18 sive – laudis L om. M secl. Sorof Friedrich ret. Courbard Richard Sutton sive ex laudatione ut personae Kiessling¹ | disputatione MUR^{dis}putatione VO putatione P || 20 futurumne V¹ (corr. V²) futurumque § Rom || 21 quid C qui Piderit

pecuniis repetundis, quae maximae sunt, neganda fere sunt omnia, et de ambitu raro illud datur, ut possis liberalitatem ac benignitatem ab ambitu atque largitione seiungere. de sicariis, de veneficiis, de peculatu infitiani
 5 necesse est. id est igitur genus primum causarum in iudiciis ex controversia facti; in deliberationibus plerumque ex futuri, raro ex instantis aut facti. saepe etiam res non sit
 10 necne, sed qualis sit quaeritur: ut cum L. Opimi causam defendebat apud populum audiente me C. Carbo cos. nihil de C. Gracchi nece negabat, sed id iure pro salute patriae factum esse dicebat; ut eidem Carboni tribuno plebis alia tum mente rem publicam capessenti P. Africanus de Ti. Graccho interroganti responderat iure caesum videri. iure autem omnia defenduntur, quae sunt eius generis,
 15 ut aut oportuerit aut licuerit aut necesse fuerit aut imprudentia aut casu facta esse videantur. iam quid vocetur quaeritur, cum quo verbo quid appellandum sit contenditur: ut mihi ipsi cum hoc Sulpicio fuit in Norbani causa summa contentio. pleraque enim de iis quae ab isto
 20 obiciebantur cum confiterer, tamen ab illo maiestatem minutam negabam; ex quo verbo lege Apuleia tota illa

5–7 *Riposati*¹ 246 sq. || 7 de § 106 *Riposati*¹ 247 sq. || 16 de § 107 *Riposati*¹ 247 || 21 lege Apuleia cf. G. Rotondi, *leges publicae populi Romani*, Milano 1912 p. 329

4–13 de sicariis – videri: *ORF*² 154 || 12 sq. cf. *Cic. Mil.* 8. *Liv. Per.* 59. *Mart. Cap. RL* 469, 24 || 16 – p. 148, 1 iam – pendebat: *ORF*² 231

[M = AHE L = VOPUR] 1 repetendis E | quae – sunt *secl. Kayser* | maximae V -ime MOPUR *Richard* || 2 de L om. M || 3 ac benignitatem L om. M atque ben. § | largitione M a largitione VV a largitione V^m PUR ab largitione O || 4 (et) de sicariis *Pluygers* | beneficiis E¹ || 6 facti, in L factis 'ex M acti in *Firmani* || 7 ex M (etiam) ex VOPU (est) ex R§ | facti C acti *Reid* (at cf. *Cima*²) | etiam MR autem L | non C(RV) num *Rom* || 8 Opimi V -ii MOPR -ius U || 9 audiente me L audientem M | cos. M consul L || 10 C. MUR om. VOP Tib O² | id *inter lin. adscr.* O¹P¹ om. *Vict.* || 13 responderat L(RV) respondeat M -ebat *Lag* 32 *Lamb* || 16 iam quid L(RV) iam cum quid M || 18 fuit MU -erit L | urbani E¹ (*corr.* E²) || 21 minutam C imminutam § *Rom* | Apuleia L *Courbaud* Apeia M Appuleia § *Ellendt alii*

108 causa pendebat. atque in hoc genere causarum non nulli
 praecipunt, ut verbum illud, quod causam facit, breviter
 uterque definiat. quod mihi quidem perquam puerile vi-
 deri solet. alia est enim cum inter doctos homines de iis
 ipsis rebus quae versantur in artibus disputatur, ver- 5
 borum definitio, ut cum quaeritur quid sit ars, quid sit
 lex, quid sit civitas. in quibus hoc praecipit ratio atque
 doctrina, ut vis eius rei quam definias sic exprimatur, ut
 109 neque absit quicquam neque supersit. quod quidem in illa
 causa neque Sulpicius fecit neque ego facere conatus sum. 10
 nam quantum uterque nostrum potuit, omni copia di-
 cendi dilatavit, quid esset maiestatem minuere. etenim
 definitio primum, reprehenso verbo uno aut addito aut
 dempto saepe extorquetur e manibus; deinde genere ipso
 doctrinam redolet exercitationemque paene puerilem; 15
 tum in sensum et in mentem iudicis intrare non potest:
 ante enim praeterlabitur quam percepta est.

26
 110 Sed in eo genere, in quo quale sit quid ambigitur, exi-

1 de § 108 sq. Barwick 72 | in hoc genere causarum: Michel 483
 adn. 165 || 18 ad § 110 Riposati¹ 254–263; Stroux⁴ 29; Santa
 Cruz 91–118; Michel 467. 482

3sqq. Quint. 7, 3, 16 idque faciendum in libris Ciceronis de ora-
 tore vetat M. Antonius || 11.12 quantum – minuere: ORF² 232

[M = AHE L = VOPUR] 1 in hoc M (cf. Verr. 1, 27) hoc
 in L || 2.3 breviter uterque definiat L (pr. Stroebel 6) breviter-
 que definiat M <luce> breviter U Steph luce breviterque §
 dilucide breviterque uterque Crat Lamb Kayser lucide absolute
 breviter uterque Schuetz Mueller dilucide breviterque definiatur
 Bake || 4 alia est L aelia est et A aelia es et H Aeliaes et E est
 del. Stangl² || 5 verborum L verborumme A¹ (me del. A³) H ver-
 borum mē E verborum <est> Stangl² || 6 quid sit ars H^m adscr. E²
 del. || 6.7 quid sit ars quid sit lex MUR om. V¹ (adscr. V^{2m} O)
 (adscr. in mge O^{al} P) || 7 atque L (cf. 2, 37) quod praeferendum est
 etiam propter clausulam et M || 8 diffinias E | sic om. A || 9 neque
 supersit L om. M || 11 omni HE² L omnia AE¹ || 12 quide et E¹
 quidem et E² || 13 definito U | primo H reprehendo VU | addito
 HVOP abdito AEUR apposito § || 16 tum in VOPU (pr. Ellendt)
 quom et in A¹ H cum et in EH² U² tum et in R § Sorof quem
 alii sequuntur || 17 praelabatur AE¹ || 18 qualis Rom | quod H²

stit etiam ex scripti interpretatione saepe contentio, in
 quo nulla potest esse nisi ex ambiguo controversia. nam
 illud ipsum, quod scriptum a sententia discrepat, genus
 quoddam habet ambigui, quod tum explicatur, cum ea ver-
 5 ba quae desunt suggesta sunt; quibus additis defenditur
 sententiam scripti perspicuam fuisse; et ex contrariis
 scriptis si quid ambigitur, non novum genus nascitur, sed
 superioris generis causa duplicatur; idque aut numquam
 diiudicari poterit aut ita diiudicabitur, ut referendis prae-
 10 teritis verbis id scriptum, quodcumque defendemus,
 suppleatur. ita fit ut unum genus in iis causis, quae prop-
 ter scriptum ambiguntur, relinquatur, si est scriptum
 aliquid ambiguae. ambiguum autem cum plura genera 111
 sunt, quae mihi videntur ii melius nosse qui dialectici
 15 appellantur, hi autem nostri ignorare, qui non minus
 nosse debeant, tum illud est frequentissimum in omni
 consuetudine vel sermonis vel scripti, cum idcirco aliquid
 ambigitur, quod aut verbum aut verba sint praetermissa.
 iterum autem peccant, cum genus hoc causarum, quod in 112
 20 scripti interpretatione versatur, ab illis causis, in quibus
 qualis quaeque res sit disceptatur, seiungunt. nusquam
 enim tam quaeritur, quale sit genus ipsum rei, quam in

13 ad § 111 Michel 468. 481 || 19 ad § 112 Laurand 95 Bar-
 wick 72

19sq. cf. de inv. 1, 12

[M = AHE L = VOPUR] 1 interpretatione L incertatione
 AE incerta (*sp. vac. 6 litt.*) tione H unde incerti ratione vel in-
 certa ratione vel disputatione § || 3 quod MR cum L || 6 et ex
 contrariis L et contrariis AH et contrariisque E¹ (que *del.* E²)
 ex contrariisque § Rom edd. recc. || 7 non VUP² om. MOP¹R |
 sed L om. M || 9 referendis L de referendis AH¹ de referendis
 H²E referendis edd. || 10 <proferatur vel> defend. U | defendemus M
 -imus L || 13 ambigorum A | cum plura L complura A complura
 HER || 14 sunt MV²UR sint V¹OP || 16 scire E | debent R ||
 18 ambigitur MOR ambigetur VP ambigitur U | sit E¹ || 21 se-
 iugant Havel propter clausulam || 22 tam M (cf. Meister 64) tan-
 tum L | quale L qua A qua E qua II (*spatio 6 litt. vacuo post*
qua relicto)

- scripto, quod totum a facti controversia separatum est.
 113 ita tria sunt omnino genera quae in disceptationem et
 controversiam cadere possint: „quid fiat factum futu-
 rumve sit“ aut „quale sit“ aut „quomodo nominetur“. 5
 nam id quidem quod quidam Graeci adiungunt: „rectene
 factum sit“ totum in eo est: „quale sit“. sed iam ad in-
 stitutum revertar meum.
 27
 114 Cum igitur acceptae causae genere cognito rem tractare
 coepi, nihil prius constituo quam quid sit illud, quo mihi
 sit referenda omnis illa oratio, quae sit propria quaestionis 10
 et iudicii; deinde illa duo diligentissime considero, quo-
 rum alterum commendationem habet nostram aut eorum
 quos defendimus, alterum est accommodatum ad eorum
 animos, apud quos dicimus, ad id quod volumus commo-
 115 vendos. ita omnis ratio dicendi tribus ad persuadendum 15
 rebus est nixa: ut probemus vera esse ea quae defendimus,
 ut conciliemus eos nobis qui audiunt, ut animos eorum ad
 116 quemcumque causa postulabit motum vocemus. ad pro-

2 ad § 113 Dieter 345–369 || 15 de § 115 Laurand 32 sqq.; Solm-
 sen 397 || 18 de § 116–119 Weidner 35 sq.; Solmsen¹ 187

2 cf. § 104, 132. de inv. 1, 10 or. 45; 121; Top. 92 part. or. 33.
 Quint. inst. 3, 6, 44 sq. || 15 cf. §§ 121, 128, 310 or. 69 Brut. 185
 de cpt. gen. 3. Quint. 3, 5, 2 || 18 ad probandum: Arist. Rhet. 1, 2, 2
 (p. 1355 b 35) or. 69; 128; Brut. 185; Quint. 5, 1, 1

[M = AHE L = VOPUR] 1 a L (pr. Stroebel 7) om. M ||
 2 itaque H (sed postea que erasum) || 3 possint C possunt § Rom
 Sutton || 4 aut¹ om. VOPR | „quale sit“ aut L om. M || 5 id qui-
 dem A³ § Courbard iis quidem H³ E Friedrich his quidem H² ii
 quidem A¹ illud VOP id R illud quidem U Wilkins Cima hoc
 quidem § Ellendt et illud Rom | rectumne Firmani || 6 factum C
 actum Stroux² 40 | eo om. R | est: „quale sit“ M est quod quale
 sit quaerimus L || 8 acceptae Kumaniecki⁴ accepto C causae ge-
 nere cognito U¹ OP causae genere et cognito V causae genere co-
 gnitam MU² Oalm R accepta causa et genere cognito Bake quem
 recc. edd. secuti sunt || 9 quid – illud L om. M | quo L quod M ||
 10 referenda EL -unda AH referenda sit § Rom | omnis C ver-
 bis § || 12 commendationem L commentationem M || 15 omnis
 ratio M ratio omnis L || 16 ea L om. M del. Ellendt alii ret. Ri-
 chard || 17 eos nobis M nobis eos L | audiunt ut L audiunt an
 ut AHE¹ audiunt aut ut H² E² audiant ut Stangl²

bandum autem duplex est oratori subiecta materies: una rerum earum quae non excogitantur ab oratore, sed in repositae ratione tractantur, ut tabulae, testimonia, pacta, conventa, quaestiones, leges, senatus consulta, res iudicatae, decreta, responsa, reliqua, si quae sunt, quae non reperiuntur ab oratore, sed ad oratorem a causa atque a reis deferuntur; altera est, quae tota in disputatione et in argumentatione oratoris conlocata est. ita in superiore genere de tractandis argumentis, in hoc autem etiam de inveniendis cogitandum est. atque isti quidem qui docent, cum causas in plura genera secuerunt, singulis generibus argumentorum copias suggerunt. quod etiam si ad instituendos adulescentulos magis aptum est ut simulac posita causa sit, habeant quo se referant, unde statim expedita possint argumenta depromere, tamen et tardi ingenii est rivolos consectari, fontis rerum non videre, et iam aetatis est ususque nostri a capite quod velimus arcessere et unde omnia manent videre.

Et primum genus illud earum rerum, quae ad oratorem deferuntur, meditatum nobis in perpetuum ad omnem usum similium rerum esse debet. nam et pro tabulis et

3 testimonia: *Riposati* 156 || 8 ad § 117 *Laurand* 16, 45; *Barwick* 73

16 Acad. 1, 8 ut ea e fontibus potius hauriant quam rivulos consectentur

[M = AHE L = VOPUR] 2 non om. R || 3 positae M posita VOPR proposita U₅ || 4 iudicatae L -ata M || 5 responsa, reliqua L responsa sunt. reliquae M responsa sunt et reliqua U¹ (reliquae U²) responsa et reliqua Rom || 5.6 non reperiuntur ab oratore M (pr. *Friedrich*³ 33) non ab oratore pariuntur VOPU Rom (videtur esse tractum e § 120) quae ab oratore non pariunt R non pariuntur ab oratore *Ernesti* || 6 a causa atque secl. *Kayser* || 7 reis L(R^v) a re AH¹E *Firmani* arte H³ a rebus ζ rebus *Vict.* atque a reis secl. *Wilkins* | referuntur *Vict.* | et om. *Richard* | atque in H || 9 de tractis HR || 10 ista *Ernesti* || 11 singulis MU om. VOPR^v || 12 copias HE² (cf. 2, 38) copia AE¹ copiam L | etiam si HE²L etiam AE¹ etsi Rom || 13 adulescentes R || 14 causa sit M sit causa L | habeant L -ent M || 15 defendere depromere P || 16 rivolos A rivulos HEL vivos ζ || 17 quod C quae U² quo ζ || 18 unde om. V | manant Rom || 20 inpertuum V³ || 21 et¹ L om. M secl. *Friedrich*

contra tabulas et pro testibus et contra testes et pro
 quaestionibus et contra quaestiones, et item de ceteris
 rebus eiusdem generis, vel separatim dicere solemus de
 genere universo vel definite de singulis temporibus, ho-
 minibus, causis; quos quidem locos – vobis hoc, Cotta et
 Sulpici, dico – multa commentatione atque meditatione
 119 paratos atque expeditos habere debetis. longum est enim
 nunc me explicare, qua ratione aut confirmare aut infir-
 mare testes, tabulas, quaestiones oporteat. haec sunt
 omnia ingenii vel mediocris, exercitationis autem maxi- 10
 mae; artem quidem et praecepta dumtaxat haec
 120 requirunt, ut certis dicendi luminibus ornentur. itemque
 illa quae sunt alterius generis, quae tota ab oratore pa-
 riuntur, excogitationem non habent difficilem, explicatio-
 nem magis inlustrem perpolitamque desiderant. itaque 15
 cum haec duo nobis quaerenda sint in causis, primum
 quid, deinde quo modo dicamus: alterum, quod totum
 arte tinctum videtur, tametsi artem requirit, tamen pru-
 dentiae est paene mediocris quid dicendum sit videre;
 alterum est, in quo oratoris vis illa divina virtusque cer- 20
 nitur, ea, quae dicenda sunt, ornate copiose varieque di-
 cere. quare illam partem superiorem, quoniam semel ita
 28
 121 vobis placuit, non recusabo quo minus perpoliam atque
 conficiam – quantum consequar, vos iudicabitis –; qui-
 bus ex locis ad eas tris res, quae ad fidem faciendam solae 25
 valent, ducatur oratio, ut et concilientur animi et docean-
 tur et moveantur; haec sunt enim tria, ea vero quem ad

7–13 *Riposati*¹ 144–159

[M = AHE L = VOPUR] 1 et¹ L om. M secl. Friedrich at cf.
 Meister 34 | et³ adscr. H² secl. Friedrich || 6 atque meditatione L
 om. M secl. Friedrich || 8 explicare MV^{1m} UR om. O¹PN | ratione
 oratione C || 9 testes L om. M | quaestionesque U²g | oporteat C
 -et g Rom || 10 autem M autem vel VOPU aut vel R | maximae V
 maxumae AH maxime EOPUR || 11 dumtaxat om. H || 12 certis R
 ceteris C (R^{vm}) || 13 tota MVOU Cotta PR^v || 18 arte tinctum MPU
 artem tinctum V^v arte intinctum OR ab arte tractum Lag 2°.l.
 arte incinctum Rom a. nixum Bake a. vinctum Vassis² || 19 paene
 mediocris C permediocris H || 20 quod E || 22 quoniam C cum E¹ ||
 23 nobis g Vict. || 26 ducatur L ducat M || 27 et moveantur E²P²
 in mge adscr. | haec – tria C secl. Kayser Wilkins Courbaud ret.

modum inlustrentur, praesto est qui omnes docere possit, qui hoc primum in nostros mores induxit, qui maxime auxit, qui solus effecit. namque ego, Catule, – dica.n 122 enim non reverens adsentandi suspicionem – neminem esse oratorem paulo inlustriorem arbitror neque Graecum neque Latinum, quem aetas nostra tulerit, quem non et saepe et diligenter audierim. itaque si quid est in me – quod iam sperare videor, quoniam quidem vos, eius ingenii homines, tantum operae mihi ad audiendum datis – 10 ex eo est, quod nihil quisquam umquam me audiente egit orator, quod non in memoria mea penitus insederit. itaque ego is qui sum, quantuscumque sum ad iudicandum, omnibus auditis oratoribus, sine ulla dubitatione sic statuo et iudico neminem omnium tot et tanta, quanta sint in 15 Crasso, habuisse ornamenta dicendi. quam ob rem, si vos 123 quoque hoc idem existimatis, non erit, ut opinor, iniqua partitio, si cum ego hunc oratorem quem nunc fingo, ut institui, crearo aluero confirmaro, tradam eum Crasso et vestiendum et ornandum.“

20 Tum Crassus „tu vero“ inquit „Antoni, perge, ut in- 124 stituisti. neque enim est boni neque liberalis parentis,

20 de § 124–127 Becker 34

Meister | sunt – tria secl. *Ernesti Schuetz Friedrich* at cf. *Meister* 30 sunt enim trita *Muther* 597 tria (numero) R | ea L om. M haec *Lag* 36 quod placet *Ellendt* nec §

[M = AHE L = VOPUR] 1 praesto est om. R || 2 primum M (cf. 3, 67; *Orator* 174) -us L || 3 auxit VPUR hausit MO || 4 neminem C neque enim *Bake* || 5.6 neque Graecum neque Latinum secl. *Bake* || 7 saepe L (pr. *Stroebel* 17 collato *Brut.* 156) saepe tulerim MU | audierim MV² U -imus V¹ OPR | quid est L quidem M || 8 superare V¹ Rv | quando Rom | eius ingenii M *Friedrich* (cf. 1, 106; *Cael.* 76; *Off.* 1, 71; *ad Quir.* 2) his ingeniis L(R^v) editores rec. practer *Friedrich* || 9 operae mihi L opere nihil M || 11 orator secl. *Kayser* | memoria mea MR (cf. *Meister* 71sq.) mea memoria VOPU | itaque MN atque L(R^v N^v) || 12 is VOPU his R ii M hii H² | quantuscumque EH² V² quantusquomque AH¹ quantusquisque L(R) quantuluscunque *Vict.* || 14 sunt P || 16 hoc adscr. O² || 17 oratorem secl. *Kayser* || 18 crearo aluero confirmaro L crebro adiuveto confirmabo M || 19 et¹ MU om. VOPR | instituendum P¹ || 21 enim L om. M | boni est V

quem procrearis et eduxeris, eum non et vestire et ornare, praesertim cum te locupletem esse negare non possis. quod enim ornamentum, quae vis, qui animus, quae dignitas illi oratori defuit, qui in causa peroranda non dubitavit excitare reum consularem et eius diloricare tunicam et iudicibus cicatrices adversas senis imperatoris ostendere? qui idem, hoc accusante Sulpicio, cum hominem seditiosum furiosumque defenderet, non dubitavit seditiones ipsas ornare ac demonstrare gravissimis verbis multos saepe impetus populi non iniustos esse, quos praestare nemo posset; multas etiam e re publica seditiones saepe esse factas ut cum reges essent exacti, ut cum tribunicia potestas esset constituta; illam Norbani seditionem ex luctu civium et ex Caepionis odio, qui exercitum amiserat, neque reprimi potuisse et iure esse conflata? potuit hic locus tam anceps, tam inauditus, tam lubricus, tam novus sine quadam incredibili vi ac facultate dicendi tractari? quid ego de Cn. Malli, quid de Q. Regis commiseratione dicam? quid de aliis innumerabilibus? in quibus hoc non maxime enituit quod tibi omnes dant, acumen quoddam singulare, sed haec ipsa, quae nunc ad me de-

2—6 quod — ostendere: *ORF*² 228 || 4—6 qui — ostendere *Non.* 101, 7 (*propter* diloricare) || 18.19sq. quid — dicam: *ORF*² 233

[**M** = **AHE L** = **VOPUR**] 1 procrearis et eduxeris **M** procrearit eduxerit **V** procrearit et eduxerit **OPR**^v **U** || 4 peroranda **C** *Non* perorandum **E** || 5 reum **C** *Non* rerum **E** | et eius **L** et dius **M** *inde* et digitis **ς** | diloricare **VOUR** *Non* diloricari **P** dilodicari **M** dilodicare *cod.* **L**¹ *Nonii* || 6 cicatricem adversam *Non* | senis *adscr.* **O**² *om. Vict.* || 7 idem **L** eidem **M** | accusante **L** ante **M** || 8 furiosumque **L** curiosumque **MRO** || 9 ac **C(O**^v) | et **O** || 11 posset **M** -it **L Sutton** | e re **p** **U** **OR**^v e republica **VPU** rei **p.** **AH R. P. E** rei publicae causa *malit Friedrich* || 12 ut cum **HEU** ut quom **A** cum **VOPR** tum *Rom* || 13 esset constituta **L** constituta **M** || 14 luctu **C(O**^v) nutu **O**¹ | amiserat **L** miserat **M** || 15 potuisse et **VOPRU**² potuisse **U**¹ potuisset **M** || 17 dicendi **MUR** *om. VOP del. Courbaud propter clausulam* || 18 Cn. Manli scripsi Gn. Manlii **M** Gn. Manili Malli **V**¹ (*Malli exp. V*²) Gn. Manilii Mallii **OP** Gn. Manlii **U** Gn. Manilii **R** || 20 hoc non maxime **MU** (*pr. Stroebel 70*) non maxime hoc **VOPR** non hoc maxime **ς Ellendt**

legare vis, ea semper in te eximia et praestantia fuerunt.“
 tum Catulus „ego vero“ inquit „in vobis hoc maxime ad-
 mirari soleo, quod, cum inter vos in dicendo dissimillimi
 sitis, ita tamen uterque vestrum dicat, ut ei nihil neque a
 5 natura denegatum neque a doctrina non delatum esse vi-
 deatur. quare, Crasse, neque tu tua suavitate nos privabis,
 ut, si quid ab Antonio aut praetermissum aut relictum sit
 non explices, neque te, Antoni, si quid non dixeris, existi-
 mabimus non potuisse potius quam a Crasso dici malu-
 10 isse.“ hic Crassus „quin tu“ inquit „Antoni, omittis ista 127
 quae proposuisti, quae nemo horum desiderat: quibus ex
 locis ea, quae dicenda sunt in causis, reperiantur; quae
 quamquam a te novo quodam modo praeclareque dicun-
 tur, sunt tamen et re faciliora et praeceptis pervagata;
 15 illa deprome nobis unde adferas, quae saepissime tractas
 semperque divinitus.“

„Depromam equidem“ inquit „et quo facilius id a te 128
 exigam quod peto, nihil tibi a me postulanti recusabo.
 meae totius in dicendo rationis et istius ipsius facultatis
 20 quam modo Crassus in caelum verbis extulit, tres sunt
 r[ation]es ut ante dixi: una conciliandorum hominum,
 altera docendorum tertia concitandorum. harum trium 129
 partium prima lenitatem orationis, secunda acumen, ter-
 tia vim desiderat. nam hoc necesse est, ut is, qui nobis
 25 causam adiudicaturus sit, aut inclinatione voluntatis
 propendeat in nos aut defensionis argumentis adducatur

21 ante: § 115 || 22sq. or. 69

[M = AHE L = VOPUR] 1 vis; ea *Kayser* | ea C quae *Bake*
 (at cf. 3, 98) | in MUR om. VOP || 3 dissimillimi C(OV) simil-
 limi O || 4 dicat C dicit *Sorof*² 18 || 5 videatur esse H || 8 extima-
 bimus PU || 10 et omittis RV || 11 posuisti *Lamb* | <non> deside-
 rat *Rom* || 12 <singulis> causis *Herthel* 18 | sunt MP¹R sint VO
 P²U *Richard* | quae L om. M || 13 a te M abs te VOP^mUR exte P¹ ||
 15 adferas AU aff- HEVOPR² efferas R¹ || 17 inquit M inquit
 Antonius L | quo L quod M id C vel R || 18 peto LN^vH peta A
 petam EN *Sutton* || 19 in dicendo *secl. Orelli Baier* | rationis M
 orationis L moderationis *Madvig*¹ 90 | ipsius istius E₅ || 20 res
Friedrich (cf. 2, 115, 121, 310) rationes C *Galmés Richard Sutton* ||
 23 orationis *post partium transp. Bake* || 25 sit MRN est VOP
 UN^v | inclinatione MV² inclinatiois L

aut animi permotione cogatur. sed quoniam illa pars, in qua rerum ipsarum explicatio ac defensio posita est, videtur omnem huius generis quasi doctrinam continere, de ea primum loquimur et pauca dicemus; pauca enim sunt, quae usu iam tractata et animo quasi habere notata videamur. ac tibi sapienter monenti, Crasse, libenter adsentiamur, ut singularum causarum defensiones, quas solent magistri pueris tradere, relinquamus, aperiamus autem capita ea, unde omnis ad omnem et causam et orationem disputatio ducitur. neque enim, quotiens verbum aliquod est scribendum nobis, totiens eius verbi litterae sunt cogitatione conquirendae; nec quotiens causa dicenda est, totiens ad eius causae seposita argumenta revolvi nos oportet, sed habere certos locos, qui ut litterae ad verbum scribendum, sic illi ad causam explicandam statim occurrant. sed hi loci ei demum oratori prodesse possunt, qui est versatus in rerum vel usu, quem aetas denique adferet, vel auditione et cogitatione, quae studio et diligentia praecurrit aetatem. nam si tu mihi quamvis eruditum hominem adduxeris, quamvis acrem et acutum in cogitando, quamvis ad pronuntiandum expeditum, si erit idem in consuetudine civitatis, in exemplis, in institutis, in moribus ac voluntatibus civium suorum hospes, non multum ei loci proderunt illi, ex quibus argumenta promuntur. subacto mihi ingenio opus est, ut agro non

25 — p. 157, 1 subacto — iterato *Non. 400, 28* (propter subigere)

[M = AHE L = VOPUR] 1 aut LH²E² ab M | promotione R | sed cum E¹ | in L om. M || 5 usu iam L(RV) vis uiam AE vis (sp. vac. 4 litt.) viam H | et animo quasi habere notata VOPR et animo quasi notata habere Ug edd. inde a Lambino et — notata om. M || 6 monenti Crasse VOPR monenti L Crasse U monente L Crasse M | adsentiamur AHVU ass- EOPR assentimur Bake || 9 capita ea M ea capita L | et¹ M om. L || 12 conquirendae MVO^vUR perquirendae OP || 15 explicandam L -dum M || 16 hi LH² ii H¹AE || 17 rerum M (cf. Verr. 4, 138, Balb. 60, Deiot. 7) rebus L rerum cognitione s | denique aetas P | adferet AH¹U afferet H²EVOPR afferat P¹ affert P² Harnecker || 19 praecurrit M cf. 1, 218; 3, 52 et Lebreton 185 praecurrit L percurrit R || 21 ad pronuntiandum C(OV) in pronuntiando O || 22 idem L eidem M | in² om. E Rom || 23 et vol. R

semel arato, sed novato et iterato, quo meliores fetus possit et grandiores edere. subactio autem est usus, auditio, lectio, litterae.

Ac primum naturam causae videat, quae numquam la- 132
 5 tet, factumne sit quaeratur, an quale sit, an quod nomen habeat. quo perspecto statim occurrit naturali quadam prudentia, non iis subductionibus quas isti docent, quid faciat causam, id est quo sublato controversia stare non possit; deinde quid veniat in iudicium, quod isti sic
 10 iubent quaerere: interfecit Opimius Gracchum. quid facit causam? quod rei p(ublicae) causa, cum ex s(enatus) c(onsulto) ad arma vocasset. hoc tolle, causa non erit. at id ipsum negat contra leges licuisse Decius. veniet igitur in iudicium: licueritne ex senatus consulto servandae
 15 rei p(ublicae) causa? perspicua sunt haec quidem et in vulgari prudentia sita; sed illa quaerenda, quae et ab accusatore et a defensore argumenta ad id, quod in iudicium venit, spectantia debent adferri. atque hic illud 133
 videndum est, in quo summus est error istorum magi- 81
 20 strorum, ad quos liberos nostros mittimus – non quo hoc

4 de § 132–135 Barwick 58–64 || 4 ad § 132; Michel 222; Barwick¹ 73sq. || 7 non iis subductionibus: Barwick 72 || 17.18 id quod in iudicium venit: Barwick¹ 66–74 || 18 de § 133sq. Throm 114–116; Kroll³ 1095

5 cf. 2, 104, 2, 113. or. 45; 121; part. or. 33; Top. 92; Quint. 3, 6, 44 || 8 cf. or. 126. Brut. 275 Top. 95 || 9 cf. Part. or. 104 et 106 9–13 isti – Decius: ORF² 156

[M = AHE L = VOPUR] 1 sed novato L Non om. M novato et om. § secl. Ellendt Kayser def. Stangl⁸ ret. Firmani Courbaud Galmès Richard sed et novato Reid || 5 late^t A (t eadem m. supra lin.) late^v E late (sp. vac. 3 litt.) H lateat L(R^v) latet R || 6 perfecto § Rom || 7 subductionibus VOP subactionibus MUR || 7–10 quid – Gracchum L om. M || 11 cum L quom M tum § || 11.12 s. c. MR senatus consulto VOPU || 13 id L om. M secl. Friedrich | negat L -ant M | licuisse Decius L licuisse sed ecuius A lic. sed ecuius (sp. vac. 3 litt.) H lic. sed hec huius^v E || 16 scientia Rom | quaerenda (ratio est) qua Muther¹ 14 | et MR om. L Richard || 17 a L om. M | in MO ad VO^vm PUR || 18 spectantia Thanner spectanti M spectant ea L spectanti ea Rom | debent M -eant L Richard || 19 error LHE² terror AE¹ || 20 non quod Lamb

- quidem ad dicendum magno opere pertineat, sed tamen ut videatis, quale sit genus hoc eorum, qui sibi eruditi videntur. hebes atque inpolitum! — constituunt enim in partiendis orationum modis duo genera causarum: unum appellant, in quo sine personis atque temporibus de universo genere quaeratur, alterum, quod personis certis et temporibus definiatur, — ignari omnis controversias
- 134 ad universi generis vim et naturam referri! nam in ea ipsa causa de qua ante dixi nihil pertinet ad oratoris locos Opimi persona nihil Deci, de ipso enim universo genere infinita quaestio est, num poena videatur esse adficiendus, qui civem ex s(enatus) c(onsulto) patriae conservandae causa interemerit, cum id per leges non liceret. nulla denique est causa in qua id, quod in iudicium venit, reorum personis ac non generum ipsorum universa dubitatione
- 135 quaeratur. quin etiam in iis ipsis, ubi de facto ambigitur, ceperitne pecunias contra leges [P.] Decius, argumenta et criminum et defensionis revocentur oportet et ad genus et ad naturam universam; quod sumptuosus de luxurie;

4—8 *Laurand* 93; *Riposati* 61—74

16—19 quin — universam: *ORF*² 155

[M = AHE L = VOPUR] 3 hebes — inpolitum *secl. Kayser* imperitum *Muther* || 5 appellant L -andi M || 6.7 alterum — ignari C alterum quod propriis nominibus personarum, locorum ac temporum distinctum est in quo uno illi occupati sunt, superius vero illud quod totum in ratione generis positum, quasi non necessarium sit, nullis praeceptis aperiunt; ignari *Lamb ex codd. Memmiano; humanistarum est supplementum (cf. Ellendt ad L.)* || 7 controversias L -a M -am § || 9 nihil pertinet L ne pertineat M || 10 Opimi V Opimii OPRU optimi M | persona L -am M | Deci V Decii OPRUE decii AH nihil Deci *secl. Friedrich* | enim C vero H *secl. Friedrich collato § 141 at cf. Harnacker*¹ 8 *Meister* 67 *ret. Firmani Courbaud Galmés Richard* || 13.14 interemerit — causa om. E¹ (*suppl. E*^{2m}) interemerit AH (*pr. Meister* 20 *Stangl* 12) interfecerit L interemit § || 14 ex reorum § *Ernesti* || 15 dubitatione MR disputatione VOPU *Courbaud (videtur tractum esse e § 138)* || 17 contra leges pecunias Rom | P. L om. M *secl. Stangl*¹ *Friedrich (cf. Part. or. 104 et 106)* | Decius L de cuius M | argumenta et L argumento M || 18 criminis H¹ (*corr. H*²) | et² L (*pr. Stroebel* 8) om. M *del. Ellendt alii* || 19 ad L om. M *secl. Friedrich Firmani* | luxurie AH -ae E -a L de luxurie *secl. Kayser*

quod alieni appetens, de avaritia; quod seditiosus, de
turbulentis et malis civibus; quod a multis arguitur, de
genere testium; contraque, quae pro reo dicentur, omnia
necessario a tempore atque homine ad communis rerum
5 et generum summas revolvuntur. atque haec forsitan 136
homini non omnia, quae sunt in natura rerum, celeriter
animo comprehendenti permulta videantur, quae veniant
in iudicium tum, cum de facto quaeratur, sed tamen cri-
minum multitudo est non defensionum aut locorum in-
10 finita.

Quae vero, cum de facto non ambigitur quaeruntur qua- 32
lia sint, ea si ex reis numeres, et innumerabilia sunt et 137
obscura, si ex rebus, valde et modica et inlustria. nam si
Mancini causam in uno Mancino ponimus, quotienscum-
15 que is, quem pater patratus dediderit, receptus non erit,
totiens causa nova nascetur. sin illa controversia causam
facit, videaturne ei quem pater patratus dediderit, si is
non sit receptus, postliminium esse, nihil ad artem dicendi
nec ad argumenta defensionis Mancini nomen pertinet. ac 138
20 si quid adfert praeterea hominis aut dignitas aut indigni-
tas, extra quaestionem est, et ea tamen ipsa oratio ad

19 ad § 138 Stroux⁴ 62

14 Mancini causam: 1, 181

[M = AHE L = VOPUR] 1 de avaritia *secl. Kayser* || 1.2 et
turbulentus et malus R || 2 de — civibus *secl. Kayser* | <quibus>
quod R | ad A || 2 de genere testium *secl. Kayser* || 3 reo L eo M ||
5 forsitam A || 7 comprehendenti AHVU¹ comprehendenti E com-
prehendenti OPU²R | videantur VOPU videntur MR || 8 cum
de L quo de AH quod e E || 9 multitudo est M est multitudo L |
non defensionum aut L (*quod defendi posse iure putat Reid*) non
defensorum aut M et defensionum non Pearce aut defensionum
non Piderit quem fere omnes *edd. sequuntur* || 11 qualia L qua-
lis M || 12 sint C sunt § | eis R§ || 15 dediderit C(RV) dederit P ||
16 nascetur M -itur L | sin <in> Ernesti || 17 videaturne L vide-
anturne M | dediderit MORV dederit VPU | si is L ne is M ||
19.20 at si § Vict. || 20 <aut> hominis <vita> § | aut indignitas L
om. M || 21 dignitas^u extra E; (*sp. vac. 3 litt. H*) | quod extra
quaestionem sit ea Bake | oratio LNV oratione M || 21—p.160, 1 ad
u. ad disputationem L om. M

universi generis disputationem referatur necesse est. haec
 ego non eo consilio disputo, ut homines eruditos redar-
 guam; quamquam reprehendendi sunt, qui in genere defi-
 niendo istas causas describunt in personis et in tempori-
 139 bus positas esse. nam etsi incurrunt tempora et personae, 5
 tamen intellegendum est non ex iis, sed ex genere quae-
 stionis pendere causas. sed hoc nihil ad me; nullum enim
 nobis certamen cum istis esse debet. tantum satis est in-
 tellegi, ne hoc quidem eos consecutos, quod in tanto otio
 etiam sine hac forensi exercitatione efficere potuerunt, ut 10
 genera rerum discernere eaque paulo subtilius expli-
 140 carent. verum hoc, ut dixi, nihil ad me. illud ad me ac
 multo etiam magis ad vos, Cotta noster et Sulpici: quo
 modo nunc se istorum artes habent, pertimescenda est
 multitudo causarum; est enim infinita, si in personis 15
 ponitur; quot homines, tot causae; sin ad generum uni-
 versas quaestiones referentur, ita modicae et paucae sunt,
 ut eas omnes diligentes et memores et sobrii oratores
 percursas animo et prope dicam decantatas habere de-
 beant; nisi forte existimatis a M.' Curio causam didi- 20
 cisse L. Crassum et ea re multa attulisse, quam ob rem
 postumo non nato Curium tamen heredem Coponi esse
 141 oporteret. nihil ad copiam argumentorum neque ad cau-

23 ad § 141 Stroux⁴ 61

[M = AHE L = VOPUR] 2 homines L -inis AH¹E¹ | retar-
 guam R^v || 3 reprehendendi AH¹ reprehendendi H²EL | <hi> qui R⁵ ||
 4 describunt C *Ellendt Wilkins Courbaud* describunt *Friedrich*
Cima scribunt *Kayser* | in V² om. OP || 5 positas L (*pr. Havet*)
 -ita M || 8 cum istis certamen *Lag 4 Lamb* | post tantum *distin-*
xit Ernesti || 10 poterant *Bake* || 13 etiam C et ζ || 14 nunc *inter*
lin. H | artes LH²E² -is AH¹E¹ || 16 ponuntur *Lamb* | quot L
 quod A qđ H qđ E | sin LH² sint AH¹E | universas LHE² -sa
 AE¹ || 17 quaestiones LH²E² -is AH¹E¹ | referentur M (*cf. Le-*
breton 193) -untur L -errentur ζ || 18 omnes eas ζ *Rom Orelli* ||
 19 percursas C percussas *vel* perversas ζ percursuras *Vict.* | di-
 cam M (*pr. Meister*) om. L || 20 existimatis H²EVOPR extima-
 tis AH¹ aestimatis U | a m. MU a manio VOPR a marco ζ |
 Curii nomine *Lamb* || 21 multa MR -um VOPU | ob rem om. *Rom* ||
 22 Coponi scripsi Coponii M Pomponi V -ii OPRU || 23 oport-
 teret L -tet M

sae vim ac naturam nomen Coponi aut Curi pertinuit;
 in genere erat universo rei negotique, non in tempore ac
 nominibus omnis quaestio. cum scriptum ita sit: SI
 MIHI FILIVS GENITVR ISQVE PRIVS MORITVR
 5 et cetera, TVM VT MIHI ILLE SIT HERES: si natus
 filius non sit, videaturne is, qui filio mortuo institutus heres
 sit, heres esse, perpetui iuris et universi generis quaestio
 non hominum nomina, rationem dicendi et argumen-
 10 sultum impediunt a discendoque deterrent. video enim in
 Catonis et in Bruti libris nominatim fere referri, quid
 alicui de iure viro aut mulieri responderint, credo ut
 putaremus in hominibus, non in re consultationis aut
 dubitationis causam aliquam fuisse, ut, quod homines
 15 essent innumerabiles, debilitati [a] iure cognoscendo vo-
 luntatem discendi simul cum spe perdiscendi abiceremus.

Sed haec Crassus aliquando nobis expediet et exponet
 descripta generatim. est enim, ne forte nescias, heri nobis

9 ad § 142 Stroux⁴ 60

3sq. cf. de inv. 2, 122

[M = AHE L = VOPUR] 1 ac C et vel atque § | naturam
 H^m VOP materiam naturam U naturae MR | Coponi scripsi
 Copii M Pomponi V -ii OPUR | post pertinuit sp. vac. 3 litt. H
 pertinuit in genere E || 2 rei L ei M | in tempore L interpo-
 nere M || 3 quaestio L quaestion' A quaestion (sp. vac. 4 litt.) H
 quaestionis E | cum LE quom AH || 4 genitur L genitor M gigni-
 tur § Ald | moritur MU moriatur R om. V (suppl. V^m) O (suppl.
 O^{mal}) P || 5 tum ut C (pr. Stangl⁹ 96 et Stangl¹²) tum § Ellendt
 quem edd. recc. sequuntur || 6 videaturne L ut videaturne M | is L
 om. M secl. Friedrich || 7 sit heres L om. M || 8 rationem C (sed)
 rationem § sed recte secl. Friedrich Stangl¹³ Courbaud || 9 fontis V
 -es OPU uomes R fortis M inde formas § || 11 in om. Richard ||
 12 responderint L -erit M || 13 consultationis L consulta ratio-
 nis M || 15 essent innumerabiles L (cf. 1, 34; 1, 181 2, 18, 84;
 Cael. 53 prov. cons. 21 Phil. 2, 93; 10, 6) innumerabiles sint M
 innumerabiles essent § Ellendt quem edd. recc. sequuntur || 15 de-
 bilitati (ac deterriti) Sorof Muther¹ debilitati (metu) Pearce | a
 iure C a secl. Kumaniecki¹ a iure secl. Orelli a — iure cognoscendo
 secl. Piderit alii in iure Schuetz numero Bake tanto numero So-
 rof² 18 munere Stangl¹ 34 etiam in re cognoscenda Harnecker¹ 8
 ad ius cognoscendum Ellendt || 18 descripta C Ellendt Courbaud
 discripta Piderit quem alii sequuntur | est enim VOPR (pr. Stroeb-
 el 17) est et enim MU

33
142

ille hoc, Catule, pollicitus se ius civile, quod nunc diffusum
 et dissipatum esset, in certa genera coacturum et ad ar-
 143 tem facilem redacturum“. „et quidem“ inquit Catulus,
 „haudquaquam id est difficile Crasso, qui et, quod disci
 potuit, de iure didicit, et quod iis qui eum docuerunt de- 5
 fuit, ipse adferet, ut quae sint in iure vel apte describere
 vel ornate inlustrare possit. „ergo ista“ inquit Antonius
 „tum a Crasso discemus, cum se de turba et a subselliis in
 144 otium, ut cogitat, soliumque contulerit.“ „iam id quidem
 saepe“ inquit Catulus „ex eo audiui, cum diceret sibi cer- 10
 tum esse a iudiciis causisque discedere; sed, ut ipsi soleo
 dicere, non licebit. neque enim auxilium suum saepe a
 viris bonis frustra implorari patietur neque aequo id ani-
 mo feret civitas; quae si voce L. Crassi carebit, ornamen-
 to quodam se spoliata putabit.“ „nam hercle“ inquit 15
 Antonius „si haec vere a Catulo dicta sunt, tibi mecum in
 eodem est pistrino, Crasse, vivendum; et istam tuam osci-

3 ad § 143sq. Becker 34

7 cf. 3, 91 altera dici postulat ornate altera apte

[M = AHE L = VOPUR] 1 se L om. M del. Ellendt alii ret
 Courbaud Richard alii || 2 dissipatum EL dissip- AH disputa-
 tum P | esset AH esse E est L | coacturum V || 2.3 et — redac-
 turum LN^v om. MN || 3 facile § | equidem § || 4 autquaquam V¹ P¹ ||
 6 adferet AH¹ afferet H² ER adfert VU affert OP | sint R edd.
 sit M sunt VOPU | apte M (cf. 3, 91) acute L Firmani aperte
 Friedrich² | describere C Ellendt Courbaud describere Piderit quem
 alii sequuntur || 7 ista inquit AEL inquit ista H (pr. Friedrich²
 34) || 8 de turba MR a turba VOPU || 9 ut cogitat L om. M |
 soliumque AH solumque E solitudinemque L | contulerit. Catu-
 lus. iam E | id quod § || 10 sibi certum AH² E¹ L sibi incertum
 H¹ E² sibi iam certum Friedrich² fort. recte || 12 enim M enim ipse L
 (quod etiam probari potest cf. Verr. 2, 91, Cluent. 108) ipse del.
 Ellendt alii || 12.13 a viris AHU auris E om. V viris om. OP a
 bonis viris R || 13 aequo id L (pr. Meister 75) id aequo MU ||
 14 ferret R || 15 se M (pr. Stroebel 66) sese L Firmani Richard
 se espoliata V | iam Mueller¹ || 16.17 mecum est in eodem R ||
 16 est om. H | pistrino L(R^v) N^v E² (pr. Stroebel 18) pristino in-
 stituto MN pistrino pristino instituto Sydow 233 | videndum H
 (porro) vivendum aut pervivendum malit Schuetz | et MU om. VO
 PR | istam tuam H² (cf. 2, 188) Friedrich istatim AH¹ E istam L
 Ellendt Wilkins Cima Courbaud

tantem et dormitantem sapientiam Scaevolarum et ceterorum beatorum otio concedamus.“ adrisit hic Crassus 145
leniter et „pertexe modo“ inquit „Antoni, quod exorsus es.
me tamen ista oscitans sapientia, simul atque ad eam con-
5 fugero, in libertatem vindicabit.“

„Huius quidem loci, quem modo sum exorsus, hic est 34
finis,“ inquit Antonius – „quoniam intellexeretur non in
hominum innumerabilibus personis neque in infinita
temporum varietate, sed in generum causis atque naturis
10 omnia sita esse, quae in dubium vocarentur, genera autem
esse definita non solum numero, sed etiam paucitate –,
ut eam materiem orationis, quae cuiusque esset generis,
studiosi qui essent dicendi omnibus locis discriptam,
instructam ornatamque comprehenderent, rebus dico et sen-
15 tentiis. ea vi sua verba parient, quae semper satis ornata 146
mihi quidem videri solent, si eius modi sunt, ut ea res ipsa
peperisse videatur. ac si verum quaeritis, quod mihi qui-
dem videatur – nihil enim aliud adfirmare possum nisi
sententiam et opinionem meam – hoc instrumentum
20 causarum et generum universorum in forum deferre de-
bemus neque, ut quaeque res delata ad nos erit, tum de-
nique scrutari locos, ex quibus argumenta eruamus, quae
quidem omnibus, qui ea mediocriter modo considerarint,
studio adhibito et usu pertractata esse possunt; sed tamen
25 animus referendus est ad ea capita et ad illos, quos saepe
iam appellavi, locos, ex quibus omnia ad omnem orationem

2 ad § 145 Kroll¹ 589

[**M** = **AHE I** = **VOPUR**] 1 et dormitantem **L om.** **M secl.**
Ellendt alii at cf. Wilkins ad l. | Scaevolarum et ceterorum *secl.*
Bake || 3 leniter **OPR** (*pr. Friedrich*² 35) leviter **MVU** | pertexe
VOPU pretexe **R** praetexte **M** praetexte (Crassus) modo **E** ||
4 me **L om.** **M** || 7 cum **E**¹ (*corr. E*²) | intellexeretur **M** (*pr. Soro*²)
intelligitur **L** | in **L om.** **M** || 8 in **L om.** **M** || 13 discriptam *Piderit*
quem omnes secuti sunt descr- **C** || 14 comprehenderent **AH** com-
prehenderent **EL** || 15 eaque *Bake* | vi **M** vi ut **L** | parient **MN**
(*pr. Meister* 57) rapiant **VOPU** rapient **RNV** *Heusinger Schuetz*
pariant § *Rom* pariet *Bake Piderit alii* || 16 sint **R** § *Lamb* || 17 at
si **U**² | vero **V** || 18 videatur **C** videtur *Stangl*¹ 35 || 19 et **C** vel
Friedrich || 20 in forum **L om.** **M** || 23 qui ea **P**^m *adscr.*

- 147 inventa ducuntur. atque hoc totum est sive artis sive
animadversionis sive consuetudinis nosse regiones, intra
quas venire et pervestiges quod quaeras. ubi eum locum
omnem cogitatione saepseris, si modo usu rerum percal-
lueris, nihil te effugiet atque omne, quod erit in re, occur- 5
35 ret atque incidet. et sic, cum ad inveniendum in dicendo
tria sint: acumen, deinde ratio – quam licet, si volumus,
appellemus artem – tertium diligentia, non possum equi-
148 dem non ingenio primas concedere; sed tamen ipsum in-
genium diligentia etiam ex tarditate incitat – diligentia, 10
inquam, quae cum omnibus in rebus tum in causis de-
fendendis plurimum valet. haec praecipue colenda est no-
bis, haec semper adhibenda, haec nihil est quod non ad-
sequatur. causa ut penitus, quod initio dixi, nota sit, dili-
gentia est; ut adversarium attente audiamus atque ut eius 15
non solum sententias, sed etiam verba omnia percipiamus,
vultus denique perspiciamus omnis, qui sensus animi ple-
rumque indicant, diligentia est – id tamen dissimulanter
149 facere, ne sibi ille aliquid proficere videatur, prudentia
est –; deinde ut in iis locis, quos proponam paulo post 20
pervolvatur animus, ut penitus insinuet in causam, ut

1 ad § 147–150 Fiske 86; Steidle 30sq.

7 tria: Plato *Phaedr.* 269 D || paulo post: § 162sq.

[M = AHE L = VOPUR] 1 dicuntur P¹ § Rom || 2 adver-
sionis U¹ (corr. U²) | sive consuetudinis L om. M || 3 venire et L
venire et A venire (sp. vac. 8 litt.) et H venire et E inde ve-
nire debeat et § venire debeas ut Rom venire ut Ald Iunt Man
Lamb | quod quaeras L quoque res AE quoque res H | eum MV
O^VRU enim OP || 4 post cogitatione sp. vac. 5 litt. H | saepseris
LH²E² sapseris AH¹E¹ | usu VOPR (cf. Lebreton 179) usum MU ||
6 et sic U § edd. et si C et scilicet Reid | cum EL quom AH quo-
niam Stangl⁷ | ad inveniendum AHE²VO^mR ad veniendum E¹O
PU || 7 (haec) tria U Lamb | sint L sunt M adsint Reid || 10 ex
tarditate secl. Sorof ex tarditate (ad acumen) Muther¹ 18 || 11 quae
MUR om. VOP || 12 colenda est H²L colendast AH¹ colenda
sunt E | nobis L vobis M || 15 attente M -ti L || 16 percipiamus M
excipiamus L || 17 sensus M -um L || 18.20 id – est del. Schuetz
alii || 20 in L om. M | locis MV^mOm^{al}PmRU sociis V^vOP¹ ||
21 pervolvatur L Ellendt Wilkins Cima Courbaud (cf. Meister 62)
revolvatur M Friedrich (pr. Stangl¹ 35) (se) penitus Richard

sit cura et cogitatione intentus, diligentia est ut<que> iis
 rebus adhibeat tamquam lumen aliquod memoriam, ut
 vocem, ut viris <intendat>. inter ingenium quidem et dili- 150
 gentiam perpaulum loci reliquum est arti. ars demonstrat
 5 tantum ubi quaeras, atque ubi sit illud quod studeas in-
 venire; reliqua sunt in cura, attentione animi, cogitatione,
 vigilantia, adsiduitate, labore; complectar uno verbo, quo
 saepe iam sumus usi, diligentia, qua una virtute omnes
 virtutes reliquae continentur. nam orationis quidem co-
 10 pia videmus ut abundent philosophi, qui, ut opinor, – sed
 tu haec, Catule, melius – nulla dant praecepta dicendi nec
 idcirco minus, quaecumque res proposita est suscipiunt,
 de qua copiose et abundanter loquantur.

Tum Catulus „est“ inquit „ut dicis, Antoni, ut pleri- 36
 15 que philosophi nulla tradant praecepta dicendi et ha- 152
 beant paratum tamen quid de quaque re dicant. sed
 Aristoteles, is quem ego maxime admiror, posuit quosdam
 locos ex quibus omnis argumentatio non modo ad philo-

3 ad § 150 Liebers 23 || 14 de § 152sq. Becker 34 || 16 – p. 166,7
 Laurand 16

17 Aristoteles sc. in *Topicis*

[M = AHE L = VOPUR] 1 <inveniendis rebus> intentus
*Muther*¹ 29 | diligentia est <diligentia est> *Mueller*¹ 18 | ut<que>
Bake ut C || 2 lumen C columen *Muther*¹ 20 || 3 ut C(O^v) et O |
 intendat ins. *Kumaniecki*¹ viris inter AH (post inter sp. vac.
 6 litt. H) viris inter^v E vires haec magna sunt. inter L viris <dili-
 gentia est> *Ernesti quem multi sequuntur*; alii aliter: vires <inten-
 dat diligentia est> *Sorof*² 20 vires <ut gestum moderetur, dili-
 gentia est> *Muther*¹ 20 vires <haec unast> *Stangl*⁷ 23 *Meister* 30 |
 et L det M || 4 reliquum HV² Pa¹ UR relicuum A (pr. *Havet propter*
clausulam) relicum V^v E relictum OP | ars L om. M || 5 tamen
Rom || 6 reliqua M reliqua vero VOPR reliqua quae U | cogita-
 tione M et cogitatione L || 7 complectar VOPU -or MR | hoc uno
Rom || 8 sumus usi VR sum usus OPU (pr. *Herthel*) sumus M |
 virtute omnes OPRU om. M secl. *Kayser Friedrich at recte def.*
Meister 31 omnes om. V secl. *Sorof*² 20 *Firman* || 12 proposita est
 E² L propositast A propositae sunt E¹ positast H¹ posita est H² |
 suscipiant R || 17 maxime ego *Rom* | posuit M proposuit L *Rich-*
ard Sutton || 18 argumentatio LN^v (pr. *Stroux*² 141) argumen-
 ti M inde varia supplementa: argumenti ratio § *Lamb vel* argu-
 menti via N *Lag* 4, 32, 36 argumentandi ratio duo codd. *Lamb* ar-
 gumenti via ac ratio *Mueller* argumentorum vis *Bake* argumenti
 usus *Sorof*²

sophorum disputationem, sed etiam ad hanc orationem, qua in causis utimur, inveniretur; a quo quidem homine iam dudum, Antoni, non aberrat oratio tua, sive tu similitudine illius divini ingenii in eadem incurris vestigia, sive etiam illa ipsa legisti atque didicisti, quod quidem mihi 5 magis veri simile videtur; plus enim te operae Graecis dedisse rebus video quam putaramus.“ tum ille „verum“ 153 inquit „ex me audies, Catule. semper ego existimavi iucundiores et probabiliorem huic populo oratorem fore, qui primum quam minimam artificii alicuius, deinde nul- 10 lam Graecarum rerum significationem daret. atque ego idem existimavi pecudis esse, non hominis, cum tantas res Graeci susciperent, profiterentur, agerent seque et videndi res obscurissimas et bene vivendi et copiose dicendi rationem daturos hominibus pollicerentur, non admove- 15 aurem et, si palam audire eos non auderes, ne minueres apud tuos civis auctoritatem tuam, subauscultando tamen excipere voces eorum et procul quid narrarent attendere. itaque feci, Catule, et istorum omnium summatim causas 37 et genera ipsa gustavi.“ „valde hercule“ inquit Catulus, 20 154 „timide tamquam ad aliquem libidinis scopulum, sic tuam mentem ad philosophiam adpulisti, quam haec civitas aspernata numquam est. nam et referta quondam Italia

8 de § 153 Kroll, *Studien zum Verhältnis der römischen Literatur* 1sq.; Weidner 62

11.12 Arch. 15 atque idem ego hoc contendo || 21 Rabir. 25 ad eos scopulos appulisses || 23sq. cf. Tusc. 4, 2

[M = AHE L = VOPUR] 1 orationem M disputationem L secl. Ernesti Richard Sutton || 3 non abhorret nec aberrat V || 6 magis secl. Friedrich (at cf. Harnecker¹ p. 9) || 6 enim om. R || 7 putaramus A putare^amus E putaremus R putaram HV OPU || 10 minimum P || 11 Graecorum P | atqui Kayser || 11.12 ego idem C idem ego § Schuetz || 13 seque M seseque L || 14 vivendi PU videndi MVOR (cf. simile mendum § 144) || 15 daturos hominibus M hominibus daturos L | admonere O || 16 palam audire eos non auderes LN^v ipsa iam audires eos non audires M || 18 exciperes H¹ (sed s erasum) | voces H²L -is M | ipsorum eorum U | narrarent MVU (pr. Meister) pararent OPR || 20 genera L Graeca M || 21 poculum Kiessling¹

Pythagoreorum fuit, tum cum erat in hac gente magna illa Graecia; – ex quo etiam quidam Numam Pompilium regem nostrum fuisse Pythagoreum ferunt, qui annis ante permultis fuit quam ipse Pythagoras; quo etiam maior
 5 vir habendus est, cum illam sapientiam constituendae civitatis duobus prope saeculis ante cognovit, quam eam Graeci natam esse senserunt; – et certe non tulit ullos haec civitas aut gloria clariores aut auctoritate graviores aut humanitate politiores P. Africano, C. Laelio, L. Furio,
 10 qui secum eruditissimos homines ex Graecia palam semper habuerunt. atque ego hoc ex iis saepe audiui, cum 155 dicerent pergratum Atheniensis et sibi fecisse et multis principibus civitatis, quod, cum ad senatum legatos de suis rebus maximis mitterent, tris illius aetatis nobilissi-
 15 mos philosophos misissent Carneadem et Critolaum et Diogenem. itaque eos, dum Romae essent, et a se et ab aliis frequenter auditos; quos tu cum haberes auctores, Antoni, miror cur philosophiae sicut Zethus ille Pacuvianus, prope bellum indixeris.“ „minime“ inquit Antonius 156
 20 „ac sic decrevi philosophari potius, ut Neoptolemus apud Ennium“: „paucis nam omnino haud placet.“ sed tamen

19 alludit ad Antiopam Pacuvii cf. TRF³ p. 86 Pac. Antiopa II, ROL II 160; Rhet. ad Her. 2, 43 || 21 TRF³ p. 73, Ennius inc. fab. v. 340; Scaen. v. 376 V³; ROL I 368sq. | cf. Cic. Rep. 1, 30 atque idem . . . Zethum illum Pacuvi nimis inimicum doctrinae esse dicebat; magis eum delectabat Neoptolemus Ennii qui se ait philosophari velle sed paucis nam omnino haud placere: Tusc. 2, 1 Neoptolemus quidem apud Ennium philosophari sibi ait necesse

[M = AHE L = VOPUR] 1 in hac gente secl. Reid || 2 illa deletum lineola V om. O (suppl. O^{malii}) P || 3 regem M illum regem L || 3.4 annis ante permultis MR annis permultis ante L permultis annis ante Lamb || 5 cum H²EL quom AH¹ (pr. Stangl¹²) Firmani quoniam Stroebel quod Sorof Sutton || 6 cognovit C (pr. Stangl¹²) cognovit Henrichsen Piderit alii || 7 ullos C(O^v) hos O || 9 P. om. E || 11 hoc MR om. VOPU | ex iis AH¹E ex hiis H² ex his R ex istis VOPU Richard || 12 Atheniensis M -es L || 14 rebus maxumis M maximis rebus L | tris AEL tres H || 16 eos dum Romae essent MU eos esse tum Romae VOPR^v eos cum Romae essent Rom || 17 tu VOPU tum MR | cum AH²EL quom H¹ om. R | auctores L om. M del. Friedrich² 35 || 18 Zetus VOPU Zenis R Zetius AE Zecius H || 19 minime (vero) Lamb || 20 ac si PU¹R || 21 nam (re) R

haec est mea sententia, quam videbar exposuisse: ego ista studia non improbo, moderata modo sint; opinionem istorum studiorum et suspicionem artificii apud eos, qui res iudicent, oratori adversariam esse arbitror. inminuit
 38 enim et oratoris auctoritatem et orationis fidem. sed ut
 157 eo revocetur unde huc declinavit oratio, ex tribus istis clarissimis philosophis, quos Romam venisse dixisti, videsne Diogenem eum fuisse, qui diceret artem se tradere bene disserendi et vera ac falsa diiudicandi, quam verbo Graeco *διαλεκτικὴν* appellaret? in hac arte, si modo est
 10 haec ars, nullum est praeceptum quo modo verum in-
 158 veniatur, sed tantum est quo modo iudicetur. nam et omne quod eloquimur sic, ut id aut esse dicamus aut non esse — et, si simpliciter dictum sit, suscipiunt dialectici ut iudicent verumne sit an falsum, et, si coniuncte sit elatum et
 15 adiuncta sint alia, iudicant rectene adiuncta sint et verane summa sit unius cuiusque rationis; et ad extremum ipsi se compungunt suis acuminibus et multa quaerendo reperiunt non modo ea, quae iam non possint ipsi dissolvere, sed etiam quibus ante exorsa et potius detexta prope
 20 retexantur. hic nos igitur Stoicus iste nihil adiuvat, quoniam quem ad modum inveniam quid dicam non docet; atque idem etiam impedit, quod et multa reperit, quae

5 ad § 157–159 Michel 113. 365 adn. 312 || 21.22 Laurand 51sq.; Kroll¹ 560. 583. 589; Kroll² 685; Kroll³ 1082

esse sed paucis, nam omnino haud placere. Gell. N. A. 5, 15, 9; 16, 9; Apul. Apol. 13

2 moderata modo sint: Plato Gorg. 484 C || 10–12 in hac — iudicetur K § 425 (p. 492 Schw.)

[M = AHE L = VOPUR] 1 quam <omnino> HE² || 2 studia C(OV) studio O || 3 suspicionem <omnem> Lag 4 Lamb || 6 huc om. P secl. Kayser || 8 eum MUR om. VOP secl. Piderit Richard || 9 et falsa R || 10 *διαλεκτικὴν* VOR U dialecticem AHPR dialecticem E || 12 tamen P§ | et C secl. Ernesti alii est Wytttenbach || 13 eloquimur (eloquimur) Pearce | sic ut C(RV) fit ut § | id MU om. VOPR | dicamus MU dicamus id VOPR || 14 et C id Schuetz secl. Bake Sorof² 21 || 15 verumne L verum M || 16 alia L alteri M | iudicant M -ent L secl. Ellendt || 17 uniuscuiusque L unius AH uniuscu²que E

negat ullo modo posse dissolvi et genus sermonis adfert non liquidum, non fusum ac profluens, sed exile, aridum, concisum ac minutum. quod si qui probabit, ita probabit, ut oratori tamen aptum non esse fateatur. haec enim
 5 nostra oratio multitudinis est auribus accommodanda, ad oblectandos animos, ad impellendos, ad ea probanda, quae non aurificis statera, sed populari quadam trutina examinantur. quare istam artem totam dimittimus, quae 160
 in excogitandis argumentis muta nimium, est in iudicandis
 10 nimium loquax. Critolaum istum, quem simul cum Diogene venisse commemoras, puto plus huic nostro studio prodesse potuisse. erat enim ab isto Aristotele, a cuius inventis tibi ego videor non longe aberrare. atque inter hunc Aristotelen, cuius et illum legi librum, in quo ex-
 15 posuit dicendi artis omnium superiorum et illos, in quibus ipse sua quaedam de eadem arte dixit, et hos germanos huius artis magistros hoc mihi visum est interesse, quod ille eadem acie mentis, qua rerum omnium vim naturamque viderat, haec quoque aspexit quae ad dicendi
 20 artem, quam ille despiciebat, pertinebant; illi autem qui

14 librum: *Laurand 28*

6-8 ad oblectandos — examinantur *Non. 180, 25 (propter trutina) || 14 librum i. e. Συμπαγὴ τέχνη cf. de inv. 2, 6 (Brut. 46) || 15 illos i. e. Rhetoricam et Topica || 20 despiciebat cf. off. 1, 4*

[M = AHE L = VOPUR] 1 negat MR -et VOPU || 2 liquidum C laetum ac nitidum *Vassis*² || 3 ac HEL (*pr. Stangl*¹²) atque A *Kayser* et ε | qui C quis ε *Richard Sutton* || 6 ad¹ M *Non (pr. Meister 38)* et ad L | ad² MU et VOPR || 7 aurificis C artificis *Non ε Rom* | populari quadam MR *Non* quadam populari VOP quodam populari U | ruina A¹ (*corr. A*³) || 8 dimittimus M -amus L *Sutton* -emus ε *Orelli Ellendt alii* || 9 muta L multa M || 10 nimium *secl. Havet* | simul cum L *Courbaud* cum M simul *del. Ellendt alii ret. Courbaud Richard (cf. Tull. 20)* || 11 puto L om. M | nostro studio C studio nostro ε || 12 isto MVOP ipso UR || 13.14 inter hunc MU hunc inter VOPR || 14 Aristotelen VU -lem MOPR *secl. Lamb Kayser* || 15 artis M -es L -em *Rom* || 16 suam quandam artem edidit *Bake* | de eadem arte *secl. Kayser* || 19 viderat MVOP videat U videret R | aspexit L (*cf. Stroebel 17*) <viderat> aspexit M || 20 ille C ipse *Purgold* scilicet *Bake del. Kayser* | despiciebat MOU disp- VOPR

hoc solum colendum ducebant, habitarunt in hac una ratione tractanda, non eadem prudentia, qua ille, sed usu
 161 in hoc uno genere studioque maiore. Carneadi vero vis
 incredibilis illa dicendi et varietas perquam esset optanda
 nobis; qui nullam umquam in illis suis disputationibus 5
 rem defendit quam non probarit, nullam oppugnavit quam
 non everterit. sed hoc maius est quiddam quam ab his, qui
 haec tradunt et docent, postulandum sit.
 39
 162 Ego autem si quem nunc rudem plane institui ad dicendum velim, his potius tradam adsiduis, uno opere 10
 eandem incudem diem noctemque tundentibus, qui omnis
 tenuissimas particulas atque omnia minima mansa ut
 nutrices infantibus pueris in os inserant. sin sit is qui
 et doctrina mihi liberaliter institutus et aliquo iam imbutus
 usu et satis acri ingenio esse videatur, illuceum rapiam, 15
 ubi non seclusa aliqua acula teneatur, sed unde universum
 flumen erumpat; qui illi sedes et quasi domicilia omnium
 argumentorum commonstret et ea breviter inlustret
 163 verbisque definiat. quid enim est in quo haereat qui

9 ad § 162 Barwick 73sq. || 19 de § 163–173 Wallies. De fontibus topicorum Ciceronis Diss. Halle 1878; Kroll¹ 590; Sternkopf 20sq.; Solmsen¹ 172; Michel 221; Barwick 73–76, Barwick¹ 65

12 cf. Quint. 10, 1, 19

[M = AHE L = VOPUR] 1 hoc CN^v hunc Na¹ | colendum ducebant LN^v (pr. Meister 34) colebant AHE²N celebrabant E¹ | habitarunt C -taverunt U laboraverunt R⁵ laborarunt Rom (at cf. Orator 49) | ratione C oratione § || 2 quam E | ille MUR illi VOP | usu in ras. E || 3 vero MOPUR verso VO^{vm} || 4 et AH OPUR^{et} sed E ac V || 6 rerum P | oppugnavit L -arit M expugnavit § || 7 quiddam C quiddam V quoddam P quod quidam R quoddam Rom | quam M (cf. Lebreton 291 Meister 37) quam ut L || 9 rudem plane M plane rudem L || 11 incudem Pol || 12 minima H¹ (corr. H²) | mansa MUR adscr. V^m om. O¹ (adscr. O^{mal}) P minima secl. Pluygers | ut M ut aiunt L || 13 puerissimos inserant V pueris in os inserant V^m | qui et L quid^u de AH quid de E qui Lag 32 qui mi et Stangl⁷ 54 || 14 mihi L om. M secl. Kayser alii || 15 acri C acer § Rom | illuc eum L illum eum AHE² illum enim E¹ || 16 acula MO aqua VU aquula PR | universum MUR univorsum VO^mP univorsorum O || 17 illi C et illi § Steph ut illi Iunt. Man | quasi M tanquam L || 18 commonstret C cum monstret E monstret vel demonstret § || 19 quid est enim Mueller

viderit omne, quod sumatur in oratione aut ad probandum
aut ad refellendum, aut ex sua sumi vi atque natura aut
adsumi foris? ex sua vi, cum aut res quae sit tota quaera-
tur, aut pars eius, aut vocabulum quod habeat, aut quip-
5 piam, rem illam quod attingat; extrinsecus autem, cum
ea quae sunt foris neque haerent in rei natura, colligun-
tur. si res tota quaeritur, definitione universa vis expli- 164
canda est sic: si maiestas est amplitudo ac dignitas civi-
tatis, is eam minuit, qui exercitum hostibus populi Ro-
10 mani tradidit, non qui eum qui id fecisset populi Romani
potestati tradidit. sin pars, partitione hoc modo: aut se- 165
natui parendum de salute rei publicae fuit, aut aliud con-
siliium instituendum, aut sua sponte faciendum: aliud
consiliium superbum, suum adrogans; utendum igitur
15 fuit consilio senatus. si ex vocabulo, ut Carbo: „si con-
sul est qui consulit patriae, quid aliud fecit Opimius?“ sin 166
ab eo quod rem attingit, plures sunt argumentorum sedes
ac loci. nam et coniuncta quaeremus et genera et partis
generibus subiectas et similitudines et dissimilitudines et
20 contraria et consequentia et consentanea et quasi prae-
currentia et repugnantia et causas rerum vestigabimus et

15 ex vocabulo: *Riposati*¹ 86 || 17 ad § 166 *Riposati*¹ 89–90

7–11 si res – tradidit: *ORF*² 232 || 15.16 si consul – Opimius:
*ORF*² 155 || 17–21 ab eo – repugnantia *K* § 426 (p. 492 *Schw.*)

[*M* = *AHE L* = *VOPUR*] 1.2 aut ad probandum aut ad *L* |
ad² *exp. V* | aut ad probandum aut *om.* *AHE*¹ aut comproban-
dum *E*^{2m} *utrumque* ad *secl. Friedrich* at *cf. Meister* 35 || 2 ex *C*
in *V*² *Rom* | sua sumi vi atque *L* sua sum vivatque *M* ex <re> sua
sumi vi *Reid* || 3 ex *secl. Reid* | cum *L* quom *M* tum cum *Rom* |
quaeritur *Kayser* quaeretur *Richard* || 5 rem illam quod *C* quod
rem illam *U*⁵ | quot *V*¹ | post attingat *sp. vac.* 8 *litt. H* || 6 hae-
rent *M* (*pr. Stroebel collato Top.* 8 et 72) inhaerent *L Firmani Sut-*
ton || 7 vis *L om.* *M secl. Ellendt alii* || 8 est *LH*² *E*² et *M*¹ || 11 sin
pars *L* sed in *M* sein *Stangl*⁷ 19 | partitionem *R* || 14 suum *OPR*
sum *V* suum *M* sive *U Vict.* || 15 fuit *om. V secl. Stangl*¹² | si ex *M*
sin ex *L* | Carbo: si *LN*^v caruōs ei *M* Carbo is *R* Carbo: sei *Stangl*⁷
19 || 16 sin *om. E*¹ (*suppl. E*²) || 17 attingit *MKU* -at *VOPR*
Sutton || 18 quaeremus *C* -imus *K Lag* 32 *Ald Iunt* || 20 conse-
quentia *L* (*cf. Top.* 11) sequentia *M* || 21 vestigabimus *C(V*^v *R*^v)
investigabimus § *Rom*

40 ea, quae ex causis orta sint, et maiora, paria, minora quae-
 167 remus. ex coniunctis sic argumenta ducuntur: si pietati
 summa tribuenda laus est, debetis moveri, cum Q. Metel-
 lum tam pie lugere videatis. ex genere autem: si magistra-
 tus in populi Romani esse potestate debent, quid Nor- 5
 banum accusas, cuius tribunatus voluntati paruit civi-
 168 tatis? ex parte autem ea, quae est subiecta generi: si
 omnes, qui rei p(ublicae) consulunt cari nobis esse debent,
 certe in primis imperatores, quorum consiliis, virtute, pe-
 riculis retinemus et nostram salutem et imperii dignita- 10
 tem. ex similitudine autem: si ferae partus suos diligunt,
 qua nos in liberos nostros indulgentia esse debemus? at
 169 ex dissimilitudine: si barbarorum est in diem vivere,
 nostra consilia sempiternum tempus spectare debent. at-
 que utroque in genere et similitudinis et dissimilitudinis 15
 exempla sunt ex aliorum factis aut dictis aut eventis et
 fictae narrationes saepe ponendae. iam ex contrario:
 170 si Gracchus nefarie, praeclare Opimius. ex consequentibus:
 si et ferro interfectus ille et tu inimicus ei cum gladio cru-
 ento comprehensus in illo ipso loco et nemo praeter te ibi 20

2 ex coniunctis: *Riposati*¹ 91–94 || 4 ex genere: *Riposati*¹
 94–99 || 11 ex similitudine: *Riposati*¹ 99–108 || 17 ex contrario:
*Riposati*¹ 108–113 || 18 ex consequentibus: *Riposati*¹ 115

4–6 si magistratus – civitatis: *ORF*² 232 || 11 cf. *Top.* 41–45 ||
 14–18 atque – consequentibus *K* § 426 (*p.* 492 *Schw.*) || 17 fic-
 tae orationes: *Top.* 45 || 18 Si – Opimius: *ORF*² 155

[M = AHE L = VOPUR] 1 ex om. ζ | sint M sunt L *Sutton* ||
 2 ducuntur C dicuntur vel queruntur ζ || 3 cum H²E²L quom
 AH¹ cumque E¹ || 5 in populi Romani esse potestate debent M
 in potestate populi Romani esse debent L in populi Romani po-
 testate esse debent *Piderit* || 8 omnes LE² omnis AHE¹ | nobis L
 vobis M || 10 imperii CR^m periculi R || 11 suos A || 12.13 et
 ex R || 13 si MUR om. VOP || 14 sempiternum MUR in sempi-
 ternum VOP | atque C at ζ || 16 eventibus Pol || 17 narrationes L
 -onis MK | iam VOPU tam MK tum R ζ || 18 si – Opimius
 om. K | si Gracchus L sei Gracchus *Stangl*⁷ 19 si T. Gracchus M
 si C. Gracchus *Lag* 4, *Sorof*² 21 | nefarie – Opimius L om. M | quam
 ex K || 19 ut si ex ferro interfectus est R | ei M et L eius *Lag* 32
Ellendt || 20 comprehensus M comprehensus (es) L *Sutton*

visus est et causa nemini et tu <natura> semper audax,
 quid est quod de facinore dubitare possimus? ex consentaneis et ex praecurrentibus et ex repugnantibus ut
 olim Crassus adulescens: „non si Opimium defendisti,
 5 Carbo, idcirco te isti bonum civem putabunt. simulasse te
 et aliquid quaesisse perspicuum est, quod Ti. Gracchi
 mortem saepe in contionibus deplorasti, quod P. Africanus
 necis socius fuisti, quod eam legem in tribunatu tulisti
 quod semper a bonis dissedisti.“ ex causis autem re- 171
 10 rum sic: avaritiam si tollere voltis, mater eius est tollenda,
 luxuries. ex iis autem quae sunt orta de causis: si
 aerarii copiis et ad belli adiumenta et ad ornamenta pacis
 utimur, vectigalibus serviamus. maiora autem et minora 172
 et paria comparabimus sic: ex maiore: si bona existimatio
 15 divitiis praestat et pecunia tanto opere expetitur, quanto
 gloria magis est expetenda! ex minore:

2 ex consentaneis *eqs.*: *Riposati*¹ 116–129 || 9 ex causis: *Riposati*¹ 129–135 || 11 ex iis . . . quae sunt orta de causis: *Riposati*¹ 135–137 || 13 ad § 172 *Riposati*¹ 137–146

4–9 non si – dissedisti: *ORF*² 241 || 9sq. ex causis – luxuries *K* § 427 (p. 492 *Schw.*) || 16 – p. 174, 5 ex minore – pecunias *K* § 427 (p. 492 *Schw.*)

[**M** = **AHE L** = **VOPUR**] 1 visus est **M** visus **L** | tu natura *Stroebel* 16, *Sydow* 234 tu ne **M** tu **L** tute *Stangl*¹ 35 || 2 possumus **C** -umus **R** § | et ex consentaneis *Sorof* || 3 et¹ **M** om. **L** | et² **L** om. **M** | ex¹ *del. Piderit* | et ex repugnantibus *Rom et omnes editores* et repugnantibus **VOPR** *Piderit* ex repugnantibus **U** expugnantibus **M** (¹⁰expugnantibus **A**) et pugnantibus *Lag* 32 || 4 olim **L** om. **M** *secl. Friedrich*² 35 alii | adolescens **E** || 6 aliquid **M** aliud quid **L** *Richard Sutton* | -um est **H**² **EL** perspicuumst **AH**¹ | **Ti.** **AH** Tibi **E** Tiberi **VU** Tiberii **OPR** || 8 socius **C** conscius § *Bake* | fuisti quod eam legem **L** fuisti quidem legem **AE** (*in mge* ☺) fuisti (*sp. vac. 6 litt.*) quidem legem **H** fuisti quod legem § *Reid* || 9 a **AH** ab **E** om. **L** | dissedisti **M** dissensisti **L** || 10 tollenda est **K** || 14 paria comparabimus **A**² **URV**^m omnes editores (*cf. Part. or. 2, 7*) paria . mus **A**¹ paria (*sp. vac. 8 litt.*) mus (*sp. vac. 12 litt.*) **H**¹ paria mus **E**¹ paria quaeremus **H**² **E**² paria **VOP** (comparabimus *omisso*) || 16 est expetenda **C** expetenda est § | ex minore **M** ex minore sic **L** *Richard*

hic parvae consuetudinis
 causa huius mortem tam fert familiariter:
 quid si ipse amasset? quid hic mihi faciet patri?

ex pari: est eiusdem et eripere et contra rem publicam lar-
 173 giri pecunias. foris autem adsumuntur ea, quae non sua 5
 vi sed extranea sublevantur ut haec: hoc verum est; dixit
 enim Q. Lutatius. hoc falsum est; habita enim quaestio
 est. hoc sequi necesse est; recito enim tabulas. de quo
 41 genere toto paulo ante dixi. haec ut brevissime dici po-
 174 tuerunt, ita a me dicta sunt. ut enim si aurum cui, quod 10
 esset multifariam defossum commonstrare vellem, satis
 esse deberet, si signa et notas ostenderem locorum, qui-
 bus cognitis ipse sibi foderet et id, quod vellet, parvo la-
 bore nullo errore inveniret, sic has ego argumentorum no-
 tavi notas quae quaerenti demonstrant ubi sint; reliqua 15

5 ad § 173 Riposati¹ 144–159; Barwick 74 || 9 ad § 174 Kroll¹
 592 || 14 argumentorum . . . notas: Riposati¹ 18

1 sqq. Ter. Andria 110–112 || 10 sqq. cf. part. or. 109 fin. 4, 4, 10

[M = AHE L = VOPUR] 4 ex pari C ex pari sic Rom Pide-
 rit | est LK es M et E² | et² M inde a Schuetz omnes editores
 om. L secl. Meister 45 | rem publicam L rem M re K | largiri
 Vet Steph quem inde a Schuetz omnes sequuntur et largiri CK
 elargiri § Pearce || 5 adsumuntur AHVU ass- EOVR expetun-
 tur O || 5.6 sua avi E || 6 extranea MUR -cae VOP || 7 Q. L quae
 AHE¹ (litt. uae exp. E²) | est C om. § || 8 consequi Vict. | recito
 C(NV) (cf. Sest. 10; Cluent. 99; Quinct. 89 Verr. 3, 26 Phil. 13, 48)
 recita R Sorof Friedrich Courbaud (coniectura notabilis sed minime
 necessaria) recitato N recitato Lag 32 || 10 cui LN^v quoi Friedrich
 quo id M quidem N || 11 commonstrare L quom monstrare AH
 cum monstrare E || 12 ostenderent E || 13 ipse sibi MN ille sibi
 ipse LN^v ille ipse sibi Rom | parvulo Piderit || 14 notavi Schuetz
 Cima Courbaud novi C(NV) erui N om. § secl. Gruter quasi notavi
 Pearce volui § Ellendt Friedrich evolvi Klotz² recognovi Stangl¹
 enumeravi Sorof² Adler || 15 quae quaerenti Pearce quem sequuntur
 Cima Wilkins Courbaud quaerenti M quae illa mihi quaerenti L
 Rom Adler quae illa quaerenti Schuetz quaerentique Sorof Stangl¹ |
 demonstrant C Pearce Cima Courbaud demonstrari Lag 2, 4, 13,
 36 demonstrare Ellendt Friedrich demonstravi Gruter Stangl¹
 Kayser | ubi sint secl. Kayser

cura et cogitatione eruuntur. quod autem argumentorum 175
 genus cuique causarum generi maxime conveniat, non est
 artis exquisitae praescribere, sed est mediocris ingenii
 iudicare. neque enim nunc id agimus, ut artem aliquam
 5 dicendi explicemus, sed ut doctissimis hominibus usus
 nostri quasi quaedam monita tradamus. his igitur locis
 in mente et cogitatione defixis et in omni re ad dicendum
 posita excitatis, nihil erit quod oratorem effugere possit,
 non modo in forensibus disceptationibus, sed omnino in
 10 ullo genere dicendi. si vero adsequetur, ut talis videatur, 176
 qualem se videri velit, et animos eorum ita adficiat apud
 quos aget, ut eos quocumque velit vel trahere vel rapere
 possit, nihil profecto praeterea ad dicendum requirit.
 iam illud videmus nequaquam satis esse reperire quid
 15 dicas, nisi id inventum tractare possis. tractatio autem 177
 varia esse debet, ne aut cognoscat artem qui audiat aut
 defetigetur similitudinis satietate. proponi oportet quid
 adferas, et quare ita sit ostendere; ex isdem illis locis
 interdum concludere, relinquere alias alioque transire;
 20 saepe non proponere ac ratione ipsa adferenda, quid pro-
 ponendum fuerit, declarare; si cui quid simile dicas, prius

[M = AHE L = VOPUR] 1 eruuntur MOPU oriuntur VR
 cernuntur *Lag 2* || 3 exquisitae VPU -te MOR | perscribere E¹
 (corr. E²) | sed est M et est VOPR sed et est U || 4 enim om. H ||
 6 nostri L nostris M | quaedam quasi *Lamb* | monita M admo-
 nita VU ammonita OPR || 9 foro sensibus OP | disputationibus § ||
 10 ullo C nullo § || 10–13 si vero – requirit *secl. Bake Kayser* |
 adsequetur AH assequetur E adsequitur VU assequitur OPR ||
 11 se L om. M | adficiat AHVU afficiat EP² afficiet OP¹R || 13 ad
 vincendum *Stangl Jhb. f. klas. Phil. 1895, 783* || 14 esse satis R ||
 15 tractare M^m O^m RN tradere OPUN^v trade V^v | possit E¹
 (corr. E²) || 16 esse debet MR debet esse L (*quod etiam probari*
potest cf. e. g. Quinct. 76 Verr. 2, 58; de imp. Pomp. 36 Cluent.
124, 126 Planc. 50) | ne aut cognoscat L ne aut cognoscatur AH
 ut cognoscatur E¹ ne ut cognoscatur E² ne aut agnoscat *Lag 6*
Vict. Bake | artem L item M | audit § *Ellendt* || 17 defetigetur AH
 VPU² defat. EO¹U¹R | similitudinis LA³ -ini M | satietatem U ||
 18 et quare M (*pr. Stangl*⁶) id quare L et id quare § || 19 relin-
 quere alias M alias relinquere L | alioque L alio qui M *inde* alio-
 quin *vel* aliorum § || 20 adferenda AH afferenda EU deferenda
 VOPR | quid L quidquid AH quicquid E § || 21 si cui L si quid M
 si quoi *Friedrich*

ut simile [dicas] confirmes, deinde quod agitur adiungas; interpuncta argumentorum plerumque occulas, ne quis ea numerare possit, ut re distinguantur, verbis confusa esse videantur.

42 Haec ut et properans et apud doctos et semidoctus 5
178 ipse percurro, ut aliquando ad illa maiora veniamus. nihil est enim in dicendo, Catule, maius quam ut faveat oratori is qui audiet, utique ipse sic moveatur, ut impetu quodam animi et perturbatione magis quam iudicio aut consilio regatur. plura enim multo homines iudicant odio aut 10 amore aut cupiditate aut iracundia aut dolore aut laetitia aut spe aut timore aut errore aut aliqua permotione mentis quam veritate aut praescripto aut iuris norma aliqua 179 aut iudicii formula aut legibus. quare, nisi quid vobis aliud placet, ad illa pergamus.“ 15

„Paulum“ inquit Catulus „etiam nunc deesse videtur iis rebus, Antoni, quas exposuisti, quod sit tibi ante explicandum quam illuc proficiscare, quo te dicis intendere.“ „quidnam?“ inquit. „qui ordo tibi placeat“ inquit Catulus „et quae dispositio argumentorum, in qua tu 20 180 mihi semper deus videri soles.“ „vide quam sim“ inquit „deus in isto genere, Catule. non hercule mihi nisi admonito venisset in mentem; ut possis existimare me in ea, in

14 ad § 179 Becker 34

2.3 interiuncta (sic) — possit Non. 148, 17 (propter occule)

[M = AHE L = VOPUR] 1 dicas MU om. VOPR del. Ellendt alii praeter Friedrich | ut simile dicas secl. Kayser || 2 interpuncta C (inter propter madorem evanuit A) puncta U⁵ Ellendt interiuncta Non | plerumque MU Non plerumque ut V^v OPR | occulas V^m PR Non occulas V^v O occultes MU || 3 distinguantur L distinguatur M | verbis L (cf. Stroebel 16) verbis ne M || 4 videantur L videatur M || 5 haec ut et properans et C haec ut properans et R haec ut et properans Eggers haec ego properans ut malit Schuetz haec autem et properans Mueller haec et properans ut Ellendt haec properans ut et Niemeyer p. 7 Soroj Courbaud | semidoctus M -os L || 8 hisqui R | utique M utque L Sutton || 12 terrore Schuetz | aut aliqua C aliquo ac Vassis² || 14 vobis L nobis M || 16 paulum MOP¹R paululum VP²U | nunc E¹L num AHE² || 21 sim L sum M || 21.22 inquit deus in isto genere Catule M in isto genere inquit Catule deus L || 22 hercule M mehercule L Richard

quibus non numquam aliquid efficere videor, usu solere
in dicendo vel casu potius incurrere. ac res quidem ista,
quam ego, quia non noram, sic tamquam ignotum homi-
nem praeteribam, tantum potest in dicendo, ut ad vin-
cendum nulla plus possit; sed tamen mihi videris ante
tempus a me rationem ordinis et disponendarum rerum
requisisse. nam si ego omnem vim oratoris in argumentis
et in re ipsa per se probanda posuissem, tempus esset iam
de ordine argumentorum et de conlocatione rerum aliquid
dicere; sed cum tria sint a me proposita, de uno dictum,
cum de duobus reliquis dixero, tum erit denique de dispo-
nenda tota oratione quaerendum.

Valet igitur multum ad vincendum probari mores et
instituta et facta et vitam et eorum, qui agent causas,
et eorum pro quibus, et item improbari adversariorum,
animosque eorum apud quos agetur, conciliari quam ma-
xime ad benevolentiam cum erga oratorem tum erga
illum, pro quo dicet orator. conciliantur autem animi
dignitate hominis, rebus gestis, existimatione vitae; quae
facilius ornari possunt, si modo sunt, quam fingi, si nulla
sunt. sed haec adiuvat in oratore lenitas vocis, vultus

14 *ad § 182–211 Solmsen TAPA 1938, 542sqq.; Barwick 77;*
de § 182 Michel 268sq.

11 tria: § 147

[M = AHE L = VOPUR] 3 quia non noram C (*pr. Adler*¹ 26)
quia non memineram *Schuetz* quia non notaram *Stangl* quia non
curaram *Sorof*² 22 quia properabam *Kiessling* quasi non norim
Kayser | ignoratum *Rom* || 5 nulla res § || 8 in re L re M | pro-
banda M comprobanda L || 9 conlocatio H (ne rerum *in sp. vac.* H)
conlatio A collatione EPR conlatione VU collocatione O | rerum
AH *om.* EL *secl. Harnecker alii excepto Friedrich (at cf. 2, 307)* |
aliqua L aliqua M || 10 proposita EL posita AH || 11 cum L
quod M | tunc E || 13 ad vincendum L addicendum M | et MR
om. VOPU *del. Richard* || 14 et facta et vitam et L (*pr. Meister*
36) *om.* M *secl. Kayser alii* | et³ *del. Ellendt alii* | causam V ||
15 et item L etiam M || 16 agetur M -itur L || 17 cum MVO²R
tum OPU || 19 hominis L omnis M | rebus gestis L robustis M ||
20, 21 quam – sunt *om.* E¹ (*suppl.* E²) || 21 sed C si *Friedrich*² 35 |
adiuvat M -ant L | vocis et vultus *Harnecker*¹ <dignitas> vultus
Adler <ingenuitas> vultus *Sorof*, ante vultus *crucem collocat Cour-*
baud || 21 – p. 178, 1 vultus pudor *Bake* vultus pudor <doloris>
Hanow

pudoris significatio, verborum comitas; si quid persequare
acrius, ut invitus et coactus facere videare. facilitatis,
liberalitatis, mansuetudinis, pietatis, grati animi, non
appetentis non avidi signa proferre perutile est; eaque
omnia quae proborum demissorum, non acrium, non
183 pertinacium, non litigiosorum, non acerborum sunt, valde
benevolentiam conciliant abalienantque ab iis, in quibus
haec non sunt. itaque eadem sunt in adversarios ex con-
trario conferenda. sed genus hoc totum orationis in iis
causis excellit, in quibus minus potest inflammari animus 10
iudicis acri et vehementi quadam incitatione. non enim
semper fortis oratio quaeritur, sed saepe placida summis-
sa lenis, quae maxime commendat reos. reos autem appello
non eos modo qui arguuntur, sed omnis quorum de re
184 disceptatur; sic enim olim loquebantur. horum igitur 15
exprimere mores oratione iustos, integros, religiosos, ti-
midos, perferentes iniuriarum mirum quiddam valet; et
hoc vel in principiis vel in re narranda vel in perorando
tantam habet vim, si est suaviter et cum sensu tractatum,
ut saepe plus quam causa valeat. tantum autem efficitur 20
sensu quodam ac ratione dicendi, ut quasi mores oratoris
effingat oratio. genere enim quodam sententiarum et gene-
re verborum, adhibita etiam actione leni facilitatemque

[M = AHE L = VOPUR] 1 pudoris significatio *secl. Fried-
rich Courbaud ret. Richard* is significatio *secl. Bake Kayser Wil-
kins* | comitas *secl. Friedrich* pudoris — comitas *secl. Harnecker*¹
(def. lectionem codicum Pearce) | persequare HE² L persequere E¹
consequare A || 2 et C(O^v) ut O || 3 liber E || 4 proferre MN -erri
LN^v Sutton || 5 proborum CN^v verborum O³¹N || 7 conciliant L
concinnant M || 8 non sunt L (*pr. Meister 36*) sunt M || 9 con-
ferenda CN^v referenda N | oratio (*sp. vac. 12 litt.*) H || 10 excellit
MRN -et VOPUN^v Sutton || 11 incitatione non enim L incitatione
enim semper fortis oratio non enim M || 12.13 summissa lenis
quae L summis alienisque M || 13 maximeque R | commendat
reos L commendatos M || 15 sic loquebantur *secl. Cima* (at cf.
Brutus 68, Orator 161) || 17 perferentes VOPU perferendarum
perferentes R perferendis M || 17 et hoc vel L et vel hoc vel M |
perorando M -anda L *Firmani* || 21.22 ac — quodam *om.* E¹
(*suppl. E*²) | ac C in hac *Reid* || 22 genere¹ C tenore *dubitanter*
*Madvig*¹ 90 || 24 facilitatemque MR facilitateque VOPU

significanti, efficitur, ut probi, ut bene morati, ut boni
 viri esse videantur. huic autem est illa dispar adiuncta 44
 ratio orationis, quae alio quodam genere mentis iudicium 185
 permovet impellitque, ut aut oderint aut diligant, aut in-
 5 videant aut saluum velint, aut metuant aut sperent aut
 cupiant aut abhorreant, aut laetentur aut maereant aut
 misereantur aut poenire velint aut ad eos motus dedu-
 cantur, si qui finitimi sunt et propinqui his ac talibus animi
 permotionibus. atque illud optandum est oratori, ut 186
 10 aliquam permotionem animorum sua sponte ipsi adferant
 ad causam iudices ad id, quod utilitas oratoris feret, accom-
 modatam. facilius est enim currentem, ut aiunt, incitare
 quam commovere languentem. sin id aut non erit aut
 erit obscurius, sicuti medico diligenti, priusquam conetur
 15 aegro adhibere medicinam, non solum morbus eius cui
 mederi volet, sed etiam consuetudo valentis et natura cor-
 poris cognoscenda est, sic equidem cum adgredior in an-
 cipiti causa et gravi ad animos iudicum pertractandos, omni

2 de § 185–211 Solmsen 396–402

12sq. *ad Quint. fr. 1, 1, 45* sed potius ut currentem incitasse vi-
 deatur || 13sq. *Plato Phaedr. 270 B*

[M = AHE L = VOPUR] 1 significanti AH -ante E -andi L ||
 2 est om. E¹ (*suppl.* E²) | videamur *Man Kayser* || 3 alio L ad ali
 AH ad alio E (*in mge.* ∪ E) | quodam genere M genere quodam L ||
 4 aut oderint L (*pr. Stroebel 9*) oderint M || 5.6 sperent aut cu-
 piant VUOP (*cf. Brutus 188, Orator 131*) spernant aut cupiant R
 spernant aut ut cupiant M || 7 poenire C poenitere E¹ punire E²
Piderit Kayser | eos C aliquos *Schuetz* | deducantur VP² UR de-
 ducentur OP¹ diducant AE¹ deducant HE² adducentur *g Ald* ab-
 ducantur *Gruter* adducantur *Sutton* || 8.9 et – permotionibus *secl.*
Kayser alii | et – ac *secl. Wilkins* | et propinqui his L (*pr. Meister*
45) et de propinquis M | animi H¹E²L animis A¹E¹H² || 9 per-
 turbationibus *Rom Sutton* | illi id V || 10 animorum om. H | ad-
 ferant L om. M || 11 ad causam *secl. Friedrich*² 36 | accommo-
 datam L -ata M || 13 commovere L -eri M || 14 sicuti VOPU sicut
 MR *rec. editores* || 15 adhiberi *Richard* | morbus MR -bi VOPU ||
 15.16 cui mederi volet L om. M *secl. Kayser alii (at cf. Sorof ad l.)* ||
 17 cum L quom *Friedrich* quod M || 17.18 in ancipiti causa et
 gravi M (*pr. Meister*) ancipitem causam et gravem L *Sutton* |
 omni L omnia M

mente in ea cogitatione curaque versor, ut odor^oer quam
 sagacissime possim quid sentiant, quid existiment, quid
 expectent, quid velint, quo deduci oratione facillime posse
 187 videantur. si se dant et, ut ante dixi, sua sponte, quo
 impellimus, inclinant atque propendent, accipio quod da- 5
 tur et ad id, unde aliquis flatus ostenditur, vela do. sin est
 integer quietusque iudex, plus est operis; sunt enim om-
 nia dicendo excitanda, nihil adiuvante natura. sed tan-
 tam vim habet illa, quae recte a bono poeta dicta est
 „flexanima atque omnium regina rerum oratio“ ut non 10
 modo inclinantem excipere aut stantem inclinare, sed
 45 etiam adversantem ac repugnantem, ut imperator fortis
 188 ac bonus, capere possit. haec sunt illa, quae me ludens
 Crassus modo flagitabat, cum a me divinitus tractari so-
 lere diceret et in causa M.' Aquili Caique Norbani nonnul- 15
 lisque aliis quasi praeclare acta laudaret; quae mehercule
 ego, Crasse, cum a te tractantur in causis, horrere soleo.
 tanta vis animi, tantus impetus, tantus dolor oculis vol-
 tu, gestu, digito denique isto tuo significari solet; tantum

8—10 tantam — oratio *Non. 113, 24 (propter flexanima)* || 9 a
 bono poeta i. e. a *Pacuvio* || 10 *TRF³ p. 111, Pacuvius Hermiona*
v. 177; ROL II 232 cf. praeterea Quint. 1, 12, 18 || 19 Quint. inst.
11, 3, 94 tum digitus ille, quo usum optime Crassum Cicero dicit
 explicari solet

[M = AHE L = VOPUR] 1 odor^oer C odores E¹ odorem §
Rom || 2 possint E¹ || 3 quo deduci AL quideduci H^o qddeduci E |
 oratione L orationes M || 4 et ut M (*pr. Meister 37*) ita ut VOPR
 ut U ita et ut *Rom* || 5 inclinant atque L incū atque A incū (*sp.*
vac. 9 litt.) atque H incuent atque E¹ incitent atque E² incurrunt
vel incumbunt § | propendent VOPU -dunt MR || 10 flexanima
 atque omnium L *Non* flexatque animina omnium A flex atque
 animama (*sp. vac. 4 litt.*) omnium H¹ flexa atque ab animi
 natura omnium H² flexa atque a minima omnium E¹ flexa-
 que ab animi natura omnium E² || 11 excipere M (*cf. § 32*) eri-
 gere L || 12 aversantem H | ac C et *Piderit* | uti E || 12.13 for-
 tis ac bonus MR bonus ac fortis VOPU || 13 rapere *Bake* |
 sunt C sunt enim § *Rom* || 14 modo om. E¹ | cum H² LN^v quom H¹
 quam AE quae N⁵ ea *Mueller* | tractari L tractare AH tractare E¹ ||
 15 causa M.' Aquili *Lamb* causam C. Aquili M causam Marci
 Aquili L | Caique L C AE C que H || 19 tum E¹ (*corr. E²*)

est flumen gravissimorum optimorumque verborum, tam integrae sententiae, tam verae, tam novae, tam sine pigmentis fucoque puerili, ut mihi non solum tu incendere iudicem, sed ipse ardere videaris.

- 5 Neque fieri potest ut doleat is qui audit, ut oderit, ut 189
invideat, ut pertimescat aliquid, ut ad fletum misericordiamque deducatur, nisi omnes illi motus, quos orator
adhibere volet iudici, in ipso oratore impressi esse atque
inusti videbuntur. quod si fictus aliqui dolor suscipiendus
10 esset et si in eius modi genere orationis nihil esset nisi
falsum atque imitatione simulatum, maior ars aliqua forsitan esset requirenda. nunc ego quid tibi, Crasse, quid ceteris accidat, nescio; de me autem causa nulla est cur
apud homines prudentissimos atque amicissimos mentiar.
15 non mehercule umquam apud iudices aut dolorem aut
misericordiam aut invidiam aut odium dicendo excitare
volui, quin ipse in commovendis iudicibus his ipsis sensibus,
ad quos illos adducere vellem, permoverer. neque est 190
enim facile perficere, ut irascatur ei cui tu velis iudex,

2.3 *Aug. Cont. litt. Petil. 2, 26, 61 (CSEL 52, 57)* sermonem tuum potius esse pigmentis puerilibus coloratum et ideo qui neglecto verbo vivo fucis talibus delectatur ipse amat pro veritate picturam || 4 ardere: § 194, 197, 202 || 5–9 cf. *or. 132 Hor. A. P. 101 Quint. 6, 2, 26* || 18 – p. 182, 1 neque – videre *Non. 338, 21 (propter lentum)* || 18 – p. 182, 5 cf. *Quint. 6, 2, 28*

[M = AHE L = VOPUR] 2 verae C crebrae *Purgold* || 4 ardere L (cf. § 190; *Orator 132*) om. M del. *Klotz*¹ post ipse lacunam statuendo incendi videaris vel videaris incendi § incensus esse videaris *Lamb* videaris ardere *Friedrich*² *Harnecker* incendi videaris *Richard* || 6 ad fletum VOPU ad fletus E adfectet AH affectet ut ad fletum R || 7 deducatur MUR ducatur VOP | omnes OPUR -is MV | illi M hi L || 7.8 oratorem adhibere volo § adhiberet volet E || 8 impressisse atque E¹ (corr. E²) || 9 inusti LAH² E² inesti H¹ iusti E¹ immixti § | aliqui AHO *Friedrich Wilkins Courbaud* (cf. *Stroebel 41*) aliquis EVPUR *Cima Firmani* || 10 esset¹ L esse M | eiusmodi C huiusmodi § || 12 Crasso quid tibi E¹ (corr. E²) || 13 nescio in mge. H¹ || 15 apud iudices MUR om. VOP del. *Schuetz* | aut¹ VOPU (pr. *Stroebel 9*) om. MR secl. *Friedrich*² 36 || 16 dicendo excitare M excitare dicendo L || 18.19 est enim facile MUR enim facile est VOP enim est facile *Non* || 19 ei om. *Sutton* | cui H² E² L *Non* quoi M

si tu ipse id lente ferre videare; neque ut oderit eum quem
 tu velis, nisi te ipsum flagrantem odio ante viderit; ne-
 que ad misericordiam adducetur, nisi tu ei signa doloris
 tui verbis, sententiis, voce, vultu, conlacrimatione denique
 ostenderis. ut enim nulla materies tam facilis ad exardes- 5
 cendum est, quae nisi admoto igni ignem concipere possit,
 sic nulla mens est tam ad comprehendendam vim oratoris
 parata, quae possit incendi, nisi ipse inflammatus ad eam
 et ardens accesserit. ac ne hoc forte magnum ac mirabile
 46
 191 esse videatur, hominem totiens irasci, totiens dolere, to- 10
 tiens omni motu animi concitari, praesertim in rebus
 alienis, magna vis est earum sententiarum atque eorum
 locorum, quae agas tractesque dicendo, nihil ut opus sit
 simulatione et fallaciis. ipsa enim natura orationis eius,
 quae suscipitur ad aliorum animos permovendos, ora- 15
 torem ipsum magis etiam, quam quemquam eorum, qui
 192 audiunt, permovet. et ne hoc in causis, in iudiciis, in ami-
 corum periculis, in concursu hominum, in civitate, in foro
 accidere miremur, cum agitur non solum ingeni nostri
 existimatio -- nam id esset levius; quamquam, cum pro- 20
 fessus sis te id posse facere, quod pauci, ne id quidem neg-
 legendum est -- sed alia sunt maiora multo, fides, offi-
 cium, diligentia, quibus rebus adducti, etiam cum alienissi-
 mos defendimus, tamen eos alienos, si ipsi viri boni volu-
 193 mus haberi, existimare non possumus. sed ut dixi, ne 25

9 ad § 191 Michel 245

25sq. cf. Quint. 6, 2, 35

[M = AHE L = VOPUR] 1 ferre C facere § Heusinger De
 off. 1, 1 Schuetz || 3 tu ei M ei tu VUR et tu O tu P || 4 voce
 gestu vultu V (sed gestu deletum) vultu AH¹ vultu H² EL | con-
 lacrimatione A collacri- HEL || 6 estque E¹ estve E² || 7 oratio-
 nis Friedrich¹ || 8 ipse inflammatus M inflammatus ipse L || 9 ac-
 cesserit L (pr. Ellendt ad l.) accesseris H² § Rom (pr. Friedrich¹)
 accesserit ·S· M | hoc forte M forte hoc L || 10 totiens dolere
 MU om. VOPR || 11 motu animi M animi motu L || 13 quae M
 (pr. Stangl⁷ 52) quos L | nihil ut M ut nihil L || 18 periculis L
 periculis M || 19 agitur VOPU igitur MR || 20 existimatio C exti-
 matio considerata est Rom | cum L quod M | supra profes-
 sus AH || 21 sis te L iste M || 22 sunt secl. Pearce || 24 tamen L
 tam
 tam AH tum E | dixit E¹

hoc in nobis mirum esse videatur, quid potest esse tam fictum quam versus, quam scaena, quam fabulae? tamen in hoc genere saepe ipse vidi, ut ex persona mihi ardere oculi hominis histrionis viderentur + spondali illa + 5 dicentis:

Segregare abs te ausus aut sine illo Salamina ingredi?
neque paternum aspectum es veritus?

Numquam illum „aspectum“ dicebat, quin mihi Telamo iratus furere luctu filii videretur; ut idem inflexa ad 10 miserabilem sonum voce:

Quom aetate exacta indigem
liberum lacerasti, orbasti, extinxti; neque fratris necis
neque eius gnati parvi, qui tibi in tutelam est traditus —

flens ac lugens dicere videbatur. quae si ille histrio, cotidie 15 cum ageret, tamen recte agere sine dolore non poterat, quid Pacuvium putatis in scribendo leni animo ac remisso fuisse? fieri nullo modo potuit. saepe enim audiui poetam 194

17—p. 184, 3 *Michel* 105. 247 sq.

6sq. et 11sq. *TRF*³ p. 136 *Pacuvii Teucer* v. 327sq. *ROL II* 292sq. || 6 *verba* segregare — ausus citantur etiam 3, 217

[M = AHE L = VOPUR] 2 quam versus *om.* § *Rom* || 3 ut C cum § || 4 histrionis *secl. Pluygers* | + spondali illa + *locus nondum sanatus* spondali illa M spondalia illa LN² spondalia illa *Rom* spondaulia illa *Salmasius alii* (sed non satis facit cf. *Wilkins a. l.*) Sophoclia illa *Klotz*¹ e sponda illa *Hermann Opusc. I* 204 sponte aliena illa *Madvig*¹ 191 pompalia illa *Bergk* ut sua sponte aliena illa *Jeep* splendida illa *Ribbeck Sandys* e suo aliena *Harnecker*¹ 10 squalida illa *Stangl*⁸ Spondae illa *Meister* 81 sonantia illa *dubitanter Warmington* spondalia illa *Richard Sutton* || 6 ausu's *Kayser* | illo L ullo M | Salamina MU² R Salaminem VOPU¹ || 9 ut idem L(R^v) utilem M at idem § *Ellendt Harnecker* || 11 quom M cum H²E² quem L *Sutton* | exacta H²E²L exacat AE¹ exacata H || 12 extinxti *Man* extinxisti C || 13 neque MUR nec VOP² et P¹ | eius AE¹L *om.* H *exp.* E² | gnati L crati AH crati E | in tutelam est L in tutelast AH¹ in tutela aest EH² || 15 recte *secl. Ernesti Schuetz Courbaud ret. Richard* || 16 leni C *levi* § *Rom*

bonum neminem – id quod a Democrito et Platone in scriptis relictum esse dicunt – sine inflammatione animorum existere posse et sine quodam adflatu quasi furoris.

47 quare nolite existimare me ipsum, qui non heroum veteres casus fictosque luctus velim imitari atque adumbrare 5 dicendo – neque actor sum alienae personae, sed auctor meae – cum mihi M.¹ Aquilius in civitate retinendus esset, quae in illa causa peroranda fecerim, sine magno dolore

195 fecisse. quem enim ego consulem fuisse, imperatorem, ornatum a senatu, ovantem in Capitolium ascendisse me- 10 minissem, hunc cum adfectum, debilitatum, maerentem, in summum discrimen adductum viderem, non prius sum conatus misericordiam aliis commovere quam misericordiam sum ipse captus. sensi equidem tum magno opere moveri iudices, cum excitavi maestum ac sordidatum senem 15 et cum ista feci, quae tu, Crasse, laudas, non arte de qua quid loquar nescio sed motu magno animi ac dolore, ut

196 discinderem tunicam, ut cicatrices ostenderem. cum C. Marius maerorem orationis meae praesens ac sedens multum lacrimis suis adiuveret cumque ego illum crebro 20 appellans collegam ei suum commendarem atque ipsum advocatum ad communem imperatorum fortunam defendendam invocarem, non fuit haec sine meis lacrimis, non sine dolore magno miseratio omniumque deorum et

1 Democrito: *Cic. de div. 1, 80 Hor. AP 295sqq.* | Platone: *Phaedr 245 A Meno 99 C Ion 533 E sqq. Cic. de div. 1, 80* || 4–p. 185, 4 *ORF*³ 228 sq. || 6 sq. *Sest. 61* dux auctor actor rerum illarum fuit

[M = AHE L = VOPUR] 2 scribunt dicunt (*sed scribunt deletum*) V | animorum C animi motuum *Sydow 239 (coll. 1, 60)* || 5 velim M vellem L *Richard Sutton* | atque AE¹ L neque HE² || 6 sum M (*pr. Friedrich*² 36) essem L *Richard Sutton* sim s *Rom* || 8 in illa C nulla V || 9 quem enim ego C quem ego enim s | post imperatorem *interpungit Adler*¹ 26 | ornatum C nominatum *Koch*¹ 484 || 11 cum adfectum L cum ^U adfectum M *inde* cum ad delictum *vel* cum ad derelictum s || 14 sim U | ipse om. P | magno opere AVOVU magnopere HEOPR || 15 excitatum aestum V || 19 maerorem L -orem M || 21 et cum ipsum H || 24 magno HL om. AE¹ (*suppl. E² secl. Kayser alii ret. Courbaud Richard Sutton*) | miseratio L sine rati AE¹ sine rati (*sp. vac. 6 litt.*) H¹ sine ratione H² E² | omniumque C que *del. H² E²*

hominum et civium et sociorum imploratio. quibus omnibus verbis, quae a me tum sunt habita, si dolor afuisset meus, non modo non miserabilis, sed etiam inridenda fuisset oratio mea. quam ob rem hoc vos doceo, Sulpici,
 5 bonus ego videlicet atque eruditus magister, ut in dicendo irasci, ut dolere, ut flere possitis. quamquam te quidem 197
 quid hoc doceam, qui in accusando sodali meo tantum incendium non oratione solum, sed multo etiam magis vi et dolore et ardore animi concitaras, ut ego ad id restinguen-
 10 dum vix conarer accedere? habueras enim tu omnia in causa superiora: vim, fugam, lapidationem, crudelitatem tribuniciam in Caepionis gravi miserabilique casu in iudicium vocabas; deinde principem et senatus et civitatis, M. Aemilium, lapide percussum esse constabat; vi pul-
 15 sum e templo L. Cottam et T. Didium, cum intercedere vellent rogationi, nemo poterat negare. accedebat ut haec 48
 tu adulescens pro re publica queri summa cum dignitate 198
 existimarere, ego, homo censorius, vix satis honeste viderer seditiosum civem et in hominis consularis calamitate crudelē
 20 posse defendere. erant optimi cives iudices, bonorum virorum plenum forum, vix ut mihi tenuis quaedam venia daretur excusationis, quod tamen eum defenderem,

6—p. 186, 1 quamquam — fuisset: *ORF*² 281 || 10—p. 186, 2 habueras — narrabo: *ORF*² 229 sq. || 20. 21 bonorum — forum *Non. 501*, 15 (*propter* „genetivus pro dativo“) || 22sq. quod tamen u. ad esset (*sic*) *Non. 173*, 20 (*propter* sodalis)

[M = AHE L = VOPUR] 1 imploratio (*sp. vac. 17 litt.*) quibus H imploratio^o quibus E || 2 afuisset HV^v aff- AE abf- OPUR || 3. 4 meus — fuisset *om.* E¹ (*suppl.* E^{2m}) | miserabilis U || 4 Sulpici C -ii E *om.* R || 5 magister <enitendum esse> *Kayser* || 7 sodali M *omnes editores inde ab Ellendt* (*cf. § 200*) sodali et quaestore L (*pr. Meister 36*) quaestore *Courbaud* || 8 multo etiam magis L (*cf. Sest. 68*) etiam multo magis M || 9 concitaris^a E || 10 tu M tum L *Sutton* || 11 fugam H³ L fuga AE¹ fucam H¹ fuga E² furta § || 12 casu C causa E¹ (*corr.* E²) || 13 deinde *secl. Kayser* | et¹ *secl. Kayser* || 14 lapide L lapidum AE¹ lepidum HE² || 15 e C ex *Piderit* || 16 accedebat L accidebat M || 10 calamitatem H || 20. 21 bonorum virorum C virorum bonorum § *Rom* || 22 eum *om. Richard*

qui mihi quaestor fuisset. hic ego quid dicam me artem aliquam adhibuisse? quid fecerim narrabo; si placuerit, vos meam defensionem in aliquo artis loco reponetis. omnium seditionum genera, vitia, pericula collegi eamque orationem ex omni rei publicae nostrae temporum varietate repetivi conclusique ita, ut dicerem, etsi omnes molestae semper seditiones fuissent, iustas tamen fuisse non nullas et prope necessarias. tum illa, quae modo Crassus commemorabat, egi: neque reges ex hac civitate exigi neque tribunos plebis creari neque plebiscitis totiens consulare potestatem minui neque provocationem, patronam illam civitatis ac vindicem libertatis, populo Romano dari sine nobilium dissensione potuisse; ac si illae seditiones saluti huic civitati fuissent, non continuo, si qui motus populi factus esset, id C. Norbano in nefario crimine atque in fraude capitali esse ponendum. quod si umquam populo Romano concessum esset, ut iure incitatus videretur, id quod docebam saepe esse concessum, nullam illa causa iustiore fuisse. tum omnem orationem traduxi et converti in increpandam Caepionis fugam, in deplorandum interitum exercitus. sic et eorum dolorem,

3 *Michel 57 sq.*

3—19 omnium — fuisse: ORF² 231 || 19—p. 188, 2 tum omnem u. ad deprecatum: ORF² 232 sq.

[M = AHE L = VOPUR] 1 quaestor L (*pr. Stroebel 12*) legatus M sodalis *Non Friedrich* | fuisset C esset *Non* | ego quid MU quid ego L || 3 aliquo MOPR alico V^v U *om. Rom* | omnia Schuetz || 4 seditionum L *om. M* || 5 varia aetate O varietate aetate P || 6 repetivi M repetii L || 6.7 molestae semper M semper molestae L | fuissent C essent N³¹ || 11 provocationem L -one M || 12 populo Romano VO U populi Romani AEH^m R p. R. HP || 14 si qui L si quis M || 15 C. Norbano *secl. Adler¹ 26* | in nefario crimine L *om. M (sp. vac. I versus relictum H; supra Norbano C E)* || 15.16 in nefario — atque *secl. Ellendt Kayser* || 16 quod si OPUR quid si V quo si M || 17 in re U | concitatus *Richard* || 18 quot V || 19 causa MR -am VOPU *Richard Sutton* | rationem E¹ (*corr. E²*) || 20 converti MR (*cf. 1, 6, 8, 31; 2, 200, 245, 257, 358; 3, 120*) -orti VOPU || 21 interitus R | sic et eorum MVUR sic ceterorum OP (si OV)

qui lugebant suos, oratione refricabam et animos equitum Romanorum, apud quos tum iudices causa agebatur, ad Q. Caepionis odium, a quo erant ipsi propter iudicia abalienati, renovabam atque revocabam. quod ubi sensi
 5 me in possessionem iudicii ac defensionis meae constituisse, quod et populi benevolentiam mihi conciliaram, cuius ius etiam cum seditionis coniunctione defenderam, et iudicum animos totos vel calamitate civitatis vel luctu ac desiderio propinquorum vel odio proprio in Caepionem ad causam nostram converteram, tum admiscere huic generi orationis vehementi atque atroci genus illud alterum, de quo ante disputavi, lenitatis et mansuetudinis coepi: me pro meo sodali, qui mihi in liberum loco more maiorum esse deberet, et pro mea omni fama prope fortunisque
 10 decernere, nihil mihi ad existimationem turpius, nihil ad dolorem acerbius accidere posse quam si is, qui saepe alienissimis a me, sed meis tamen civibus saluti existimarer fuisse, sodali meo auxilium ferre non potuissem. petebam
 15 a iudicibus, ut illud aetati meae, ut honoribus, ut rebus gestis, si iusto, si pio dolore me esse adfectum viderent concederent, praesertim si in aliis causis intellexissent

1 *Fam.* 5, 17, 4 ne refricem . . . desiderium ac dolorem

[M = AHE L = VOPUR] 1 refricabam C refabricabam vel fricabam vel firmabam § || 2 iudices *secl. Kayser* || 3 ad Q. L atque M | odum A | a quo L (cf. § 182, 304, 3, 98) quo M || 4 atque revocabam L(RV) om. M *secl. Ernesti Ellendt, at servandum et propter sensum et propter clausulam (cf. Courbaud a. l.)* || 5 possessionem MU -one VOPR Sutton || 6 mihi C iam vel iam mihi § | ius L(RV) om. M vis § || 7 seditionis MV -es OPUR || 7.8 coniunctione defenderam et iudicum animos L coriunctio animos AE¹ post coriunctio ∘ E¹ (coniunctio E²) coniunctio (*sp. vac.* 9 litt.) animos H defenderam et iudicium om. M | coniunctione L concitatione *Kayser* || 9 proprio VV || 10 tum C tunc § *Rom Piderit Richard* || 11 vehementis E¹ (*corr.* E²) || 13 eo E¹ (*corr.* E²) sodali C quaestore *Courbaud* sociali *Herrmann Rev. Belge de Ph.* 10 (1931) 1526 | loco L (*pr. Meister* 66) -um M | more HE²L maiore AH^m E¹ || 14 prope *secl. Kayser* || 20 gestis C gestis (concederent) *Friedrich*² 36 | si pio L om. M (*sp. vac.* 20 litt. H) || 21 concederent L om. M *del. hoc loco Friedrich*² 36 et post gestis *transp.*

omnia me semper pro amicorum periculis, nihil umquam pro me ipso deprecatum. sic in illa omni defensione atque causa, quod esse in arte positum videbatur, ut de lege Apuleia dicerem, ut quid esset minuere maiestatem explicarem, perquam breviter perstrinxi atque attigi; his 5 duabus partibus orationis, quarum altera commendationem habet, altera concitationem, quae minime praeceptis artium sunt perpolitae, omnis est a me illa causa tractata, ut et acerrimus in Caepionis invidia renovanda et in meis moribus erga meos necessarios declarandis mansuetissi- 10 mus viderer. ita magis adfectis animis iudicium quam doctis tua, Sulpici, est a nobis tum accusatio victa.“ hic Sulpicius „vere hercle“ inquit „Antoni, ista commemoras. nam ego nihil umquam vidi quod tam e manibus elabere- 15 tur, quam mihi tum est elapsa illa causa. cum enim, quem ad modum dixisti, tibi ego non iudicium, sed incendium tradidissem, quod tuum principium, di immortales, fuit! qui timor, quae dubitatio, quanta haesitatio tractusque verborum! ut tu illud initio, quod tibi unum ad ignoscendum homines dabant, tenuisti, te pro homine 20 pernecessario, quaestore tuo dicere! quam tibi primum

3.4 lege Apuleia cf. G. Rotondi *Leges publicae populi Romani* Milano 1912 p. 329 || 12 de § 202–204 Becker 34

3.4 lege Apuleia: § 107 || 12 – p. 189, 7 hic – defenderes: ORF² 230 || 17 tuum principium: § 188, 194, 197

[M = AHE L = VOPUR] 3 legere E¹ (corr. E²) || 4 Apuleia C Courbaud Appuleia § Ellendt alii || 6 partibus L om. M | orationis C -ibus E² R (post orationis sp. vac. 10 litt. H) || 6.7 altera commendationem habet altera concitationem M altera concitationem habet altera commendationem VOPU altera concitationem habet altera commendationem habet R || 8 a me VOPU (iure pr. Meister 47) tum a me R tamen M tum § || 13 hercle AH editores recc. -cule EL Richard | Antoni om. Rom || 15 illa causa L illa ipsa M illa ipsa causa Friedrich Wilkins Courbaud || 16 dixisti L dixi M || 17 di MV dii H²OPUR || 18 quanta haesitatio L om. M suspecta Ellendtio secl. Kayser alii || 19 ut tu illud § Ald Iunt. alii (pr. Stroebel 7) ut tuo illud L tu illud M ut tum illud cod. Steph tum illud § ut illud Ellendt (probante Stangl⁷ 24) || 20 cognoscendum U || 21 dicere L om. M secl. Friedrich Stangl⁷ dicere tuo Rom

munisti ad te audiendum viam! ecce autem, cum te nihil 203
aliud profecisse arbitrarer, nisi ut homines tibi civem in-
probum defendenti ignoscendum propter necessitudinem
arbitrarentur, serpere occulte coepisti, nihil dum aliis
5 suspicantibus, me vero iam pertimescente, ut illam non
Norbani seditionem, sed populi Romani iracundiam neque
eam iniustam, sed meritam ac debitam fuisse defenderes.
deinde qui locus a te praetermissus est in Caepionem? ut
tu illa omnia odio, invidia, misericordia miscuisti! neque
10 haec solum in defensione sed etiam in Scauro ceterisque
meis testibus, quorum tu testimonia non refellendo, sed
ad eundem impetum populi confugiendo refutasti. quae 204
cum abs te modo commemorarentur, equidem nulla prae-
cepta desiderabam; ipsam tamen istam demonstrationem
15 defensionum tuarum [abs te ipso commemoratam] doctri-
nam esse non mediocre puto.“ „atqui si ita placet“ in-
quit „trademus etiam quae nos sequi in dicendo quaeque
maxime spectare solemus. docuit enim iam nos longa vita
ususque rerum maximarum, ut quibus rebus animi homi-
20 num moverentur, teneremus.

Equidem primum considerare soleo postuletne causa. 51
nam neque parvis in rebus adhibendae sunt hae dicendi 205

13 nulla praecepta: Steidle 20

8.9 deinde – miscuisti: ORF² 232 || 9–12 neque – refutasti:
ORF² 233

[M = AHE L = VOPUR] 1 te² L om. M secl. Friedrich ||
2 arbitrarer M -abar L || 4 carpere Rom | dum L tum M || 5 illam C
om. § del. Man || 6 sed M sed illam L at cf. Meister 38 || 8 a te M
editores inde ab Ellendt abs te L || 9 omnia om. § || 11 tu VOPU
om. MR del. edd. at cf. Meister 31 || 13 abs – commemorarentur
secl. Kayser alii | commemorarentur L commemorantur MU¹
corr. U² || 14 ipsam tamen istam M istam enim ipsam L || 14.15
demonstrationem – commemoratam L om. M secl. Ellendt Orelli
alii abs te – commemoratam secl. Schuetz Kayser Soroj Courbaud
Friedrich Wilkins Cima ret. Richard || 15.16 doctrinam esse MU
esse doctrinam VOPR || 16 inquit L om. M secl. Friedrich inquit
Antonius § Ellendt || 18 iam nos longa M nos iam longa L nos
longa iam § || 21 equidem C et quidem vel et quidem vel et pri-
mum quidem § | postuletne L postulentne M | causa L -am M ||
22 nam L om. M

faces neque ita animatis hominibus, ut nihil ad eorum mentes oratione flectendas proficere possimus, ne aut inrisione aut odio digni putemur, si aut tragoedias agamus in nugis aut convellere adoriamur ea, quae non possint commo-
 206 veri. iam quoniam haec fere maxime sunt in iudicum animis, aut quicumque illi erunt, apud quos agemus, oratione molienda, amor, odium, iracundia, invidia, misericordia, spes, laetitia, timor, molestia, sentimus amorem conciliari, si id iure videre quod sit utile ipsis apud quos agas defendere; aut si pro bonis viris aut certe pro iis, qui
 illis boni atque utiles sint, laborare. namque haec res amorem magis conciliat, illa virtutis defensio caritatem; plusque proficit, si ponetur spes utilitatis futurae quam
 207 praeteriti beneficii commemoratio. enitendum est, ut ostendas in ea re, quam defendas, aut dignitatem inesse aut
 utilitatem, eumque, cui concilies hunc amorem, significes nihil ad utilitatem suam rettulisse ac nihil omnino fecisse causa sua. invidetur enim commodis hominum ipsorum, studiis autem eorum ceteris commodandi fave-

5 de § 206–211 Kroll¹ 582 adn. 2; Solmsen 399 adn. 29 | ad § 206 Laurand 35; Michel 288–290

1 cf. 3, 4 verborum faces || 5–11 haec – laborare K § 428 (p. 493 Schw.)

[M = AHE L = VOPUR] 2 possimus L -emus M -umus § || 4 aggrediamur R | possint C -unt § || 5 iam *Madvig ceteri excepto Ellendt et Richard* nam C | animis iudicum *Lamb Schuetz* || 6 illa K || 7 molienda AHKU mollienda EVOPR || 8 spe K || 9 si id iure V² Lag 6, Lag 36 Rom (cf. Tull. 8, 14; Leg. agr. 2, 57) si id in re MK si id V¹OPU (pr. Meister 68) si id velle O^{mal}R Lag 32 Ald Orelli | videre L -eamus MK -eamur V^{2m} Lag 32 Rom Friedrich² 37 | agas CK -amus Friedrich || 10 defendere del. Bake | aut si Bake alii si aut C (def. Adler, at cf. Wilkins ad l.) || 11 boni L -is MK | laborare videamur R || 12 magis om. V | defensio L -si M || 13 ponetur M (cf. Lebreton 193) proponitur L || 14 enitendum est EL -endumst AH -endum est enim Vict. || 15 inesse L (cf. imp. Pomp. 42) esse M || 16 amorem L maiorem M || 17 nihil – ac MUR om. VO¹P || 18 causa sua fecisse Lamb || 19 ceteris commodandi V¹OPU cete modandi A cete (sp. vac. 12 litt.) modandi H acce modandi E¹ (in mge ∪) accomodandi E² ceteris commodanti V² Rom certe moderatis R commendandi vel commendandis vel certe moderanti §

tur. videndumque hoc loco est, ne, quos ob benefacta 208
diligere volumus, eorum laudem atque gloriam, cui maxime
invideri solet, nimis efferre videamur. atque isdem his ex
locis et in alios odium struere discemus et a nobis ac
5 nostris demovere; eademque haec genera sunt tractanda
in iracundia vel excitanda vel sedanda. nam si, quod ipsis
qui audiunt perniciosum aut inutile sit, id factum augeas,
odium creatur; sin, quod aut in bonos viros aut in eos,
quos minime quisque debuerit, aut in rem publicam, tum
10 excitatur, si non tam acerbum odium, tamen aut invidiae
aut odii non dissimilis offensio. item timor incutitur 209
aut ex ipsorum periculis aut ex communibus. interior est
ille proprius; sed hic quoque communis ad eandem similitudinem
est perducendus. par atque una ratio est spei, lae- 52
15 titiae, molestiae; sed haud sciam an acerrimus longe sit
omnium motus invidiae nec minus virium opus sit in ea
comprimenda quam in excitanda. invident autem homines
maxime paribus aut inferioribus, cum se relictos sentiunt,
illos autem dolent evolasse; sed etiam superioribus
20 invidetur saepe vehementer et eo magis, si intolerantius
se iactant et aequabilitatem communis iuris prae-

11 ad § 209 Michel 290–292

14–17 par – excitanda K § 428 (p. 493 Schw.) || 18 paribus:
Arist. Rhet. 2, 10, 5 (p. 1388a 11)

[M = AHE L = VOPUR] 2 quibus R | cui R^m || 3 efferre A
efferri H et ferre E¹ efferre E²L | his ex MVUR ex his OP ||
4 et in alios odium R et odium in alios VOPU odium et in
alios R || 5 dimovere R⁵ Rom | genera haec E | sunt tractanda M
tractanda sunt L || 9 quos C in quos R Piderit Richard Sutton |
quisquam P¹ (corr. P²) || 10 tamen C tum ξ attamen Lamb | in-
vidiae MU invidia VOPR^v iracundia Schuetz Herthel || 12.13 in-
terior est ille proprius; sed hic L interior hic AE (⊙ in mge E)
interior (sp. vac. 30 litt.) hic H || 14 perducendus VmPUR^m per-
dicendus V^vO perdiscendus R perducen AH (post perducen sp.
vac. 7 litt. H) perducens E || 15 haut V^v | acerrimus MK Omal'UR
acerrime VOP | longe sit LA³ non gessit MK || 17 in M om. L
del. Stangl¹ || 18.19 cum – superioribus L om. M || 20 invidetur L
-entur M || 21 iactant C -ent H ξ | aequalitatem R Rom | com-
munis MR om. VOPU Sutton

stantia dignitatis aut fortunae suae transeunt. quae si inflammanda sunt, maxime dicendum est non esse virtute parta, deinde etiam vitiis atque peccatis, tum, si erunt honestiora atque graviora, tamen non esse tanti ulla merita, quantam insolentiam hominis quantumque 5
 210 fastidium. ad sedandum autem, magno illa labore, magnis periculis esse parta nec ad suum commodum sed ad aliorum esse conlata; eumque si quam gloriam peperisse videatur, tamenetsi ea non sit iniqua merces periculi, tamen ea non delectari totamque abicere atque deponere; 10
 omninoque perficiendum est, — quoniam plerique sunt invidi maximeque hoc est commune vitium et pervagatum; invidetur autem praestanti florentique fortunae, — ut haec opinio minuatur et illa excellens opinione fortuna
 211 cum laboribus et miseriis permixta esse videatur. iam 15
 misericordia movetur, si is qui audit adduci potest, ut illa quae de altero deplorentur, ad suas res revocet, quas

15 ad § 211 Michel 292–295 || 15—p. 193.1 Laurand 35

16 misericordia movetur: Arist. Rhet. 2, 8, 2 (p. 1385b 16)

[M = AHE L = VOPUR] 1 quae si inflammanda sunt C quae si infamanda sunt Cron Harnecker¹ 12 Firmani quae, si inflammandum est Rubner² 15 || 3 parta L (cf. Leg 2, 60) parata MO¹ || 4 tanti C Piderit Harnecker Friedrich Courbaud tanta § Kayser Sorof Cima Richard || 5 ulla C Piderit Harnecker Friedrich Courbaud illa § Kayser Sorof Wilkins | quantam insolentiam Sorof quem fere omnes secuti sunt quanta insolentia C Kayser Friedrich Firmani Richard | quantumque fastidium ad sedandum autem L quantum fas autem AE (in mge ∪ E) | quantumque E² quantumque fas (sp. vac. 22 litt.) autem H. in hac lacuna § sin autem restinguenda vel exstinguenda suppleverunt || 6 magnis M magnisque L || 8 eumque si quam Piderit quem Wilkins Courbaud secuti sunt que suam A q̄: suam H que suam E sese si quam V seseque si quam OPUR Galmés Richard si quam Ellendt quae si quam Baiter Friedrich atque si suam Adler¹ 27 itaque si ullam Cima quae si iam Stangl⁷ 25 || 9 videatur C -eantur Baiter Stangl Friedrich Cima | tamenetsi MVOP tametsi UR Ald | iniqua MP¹ aequa VOM¹ P² UR in qua O || 11 perficiendum L perficiendumque M || 12 hoc est MR est hoc VOPU | et C est et U | pervagatum L (cf. 1, 165; 2, 127; 3, 188) perpetuum M || 13 invidetur u. ad fortunae secl. Ernesti || 15 esse L om. M secl. Kayser alii | iam L a M at Lamb || 17 deplorantur E¹ (corr. E²) | revocet MOU vocet VPR advocet Lag 4

aut tulerit acerbas aut timeat, ut intuens alium crebro
 ad se ipsum revertatur; ita cum singuli casus humanarum
 miseriarum graviter accipiuntur, si dicuntur dolenter,
 tum adfecta et prostrata virtus maxime luctuosa est; et, ut
 5 illa altera pars orationis, quae probitatis commendatione
 boni viri debet speciem tueri, lenis, ut saepe iam dixi,
 atque summissa, sic haec, quae suscipitur ab oratore ad
 commutandos animos atque omni ratione flectendos, in-
 tenta ac vehemens esse debet. sed est quaedam in his 212
 10 duobus generibus, quorum alterum lene, alterum vehe-
 mens esse volumus, difficilis ad distinguendum simili-
 tudo. nam et ex illa lenitate, qua conciliamur iis qui au-
 diunt, ad hanc vim acerrimam, qua eosdam excitamus,
 influat oportet aliquid, et ex hac vi non numquam animi
 15 aliquid inflandum est illi lenitati; neque est ulla tempe-
 rator oratio quam illa, in qua asperitas contentionis ora-
 toris ipsius humanitate conditur, remissio autem leni-
 tatis quadam gravitate et contentione firmatur. in utro- 213
 que autem genere dicendi et illo, in quo vis atque con-

9 ad § 212 Michel 269

2-6 cum singula (sic) — debet K § 429 (p. 493 Schw.) ||
 18 — p. 194, 3 utroque — debent K § 429 (p. 493 Schw.)

[M = AHE L = VOPUR] 1 ut § aut C et Bake || 2 re-
 vertatur M revertatur L | ita cum L Piderit Soroj Harnecker Cima
 Firmani Richard Sutton (cf. Cima ad. l.) et cum M Friedrich Wil-
 kins Courbaud | singuli C -a E¹ (corr. E²) K || 2. 3 casus humana-
 rum miseriarum L casus humanarum A casus^o humanarum E
 casus (sp. vac. 10 litt.) humanarum H casus rerum humanarum §
 Friedrich || 3 accipiuntur R || 4 et² L om. MK secl. Kayser ||
 4. 5 ut autem Kayser || 5 commendatione L -onis MK -onisque § ||
 6 spem E¹ | ut — dixi om. K || 7 sic C si E¹ R sed P || 9 sed est L
 sedes M || 10 alterum lene L om. M || 12 et ex AH ex EL || 14 et
 ex L ex M || 15 inflandum est Gulielmus ap. Melancthonem in-
 flammandumst H inflammandum est AER influendum est VOPU
 instillandum e. Heusinger infundendum e. Lamb inferendum e.
 Eggers adflandum e. Reid | illi lenitati secl. Orelli || 16 oratio L
 om. M | asperitas E | contentionis oratoris L contentiones ora-
 tionis M || 17 remissionis autem lenitas Lamb || 18 et L om. M |
 contentio E¹ (corr. E²) | in L om. MK || 19 illo VOPR ille MKU |
 quo C quae K | contentio C contentio <dicendi> § Rom

tentio quaeritur, et hoc, quod ad vitam et mores accom-
 modatur, et principia tarda [sunt] et exitus tamen spissi
 et producti esse debent. nam neque adsiliendum statim
 est ad genus illud orationis – abest enim totum a causa et
 homines prius illud ipsum, quod proprium sui iudicii est, 5
 audire desiderant – nec cum in eam rationem ingressus
 214 sis, celeriter discedendum est. non enim, sicut argumen-
 tum, simul atque positum est, arripitur alterumque et
 tertium poscitur, item misericordiam aut invidiam aut
 iracundiam, simul atque intuleris, possis commovere. argu- 10
 mentum enim ratio ipsa confirmat, idque simul atque
 emissum est adhaerescit; illud autem genus orationis non
 cognitionem iudicis, sed magis perturbationem requirit,
 quam consequi nisi multa et varia et copiosa oratione et
 215 simili contentione actionis nemo potest. quare qui aut bre- 15
 viter aut summis dicunt, docere iudicem possunt, com-
 movere non possunt; in quo sunt omnia. iam illud per-
 spicuum est omnium rerum in contrarias partis facul-

2.3 et principia – debent *Non. 392, 15 (propter spissum) cf. Att. 10, 18, 2 omnia tarda adhuc et spissa || 17 – p. 195, 1 iam illud u. ad locis K § 430 (p. 493 Schw.)*

[M = AHE L = VOPUR] 1 mores L mortem MK || 2 sunt CK *Non del. Pearce quem omnes fere secuti sunt sint § Piderit Sorof Harnecker Firmani* | tamen AL *Non, om. HEK del. Friedrich² 37* item Lamb *Sorof Wilkins* etiam *Madvig* || 3 adsiliendum L adsilendum M || 4 genus illud M illud genus L || 5 illud ipsum M (*cf. 3, 92; Or. 6, Phil. 2, 5*) ipsum illum L(V^v) ipsum illud V^m Omal' *Kayser* || 5.6 est audire desiderant nec cum L (nec tum R) et audiri desiderat. nam cum M || 7 discedendum L(R^v) dicendum M discedum R^m *Rom* || 9 tertius E¹ (*corr. E²*) | item M (*pr. Stroebe* 66 *Meister* 59) ita L || 9.10 aut iracundiam L *om. M* || 10.11 intuleris – confirmat *om. E¹ (suppl. E²)* intuleris C *impuleris Schuetz* | enim L *Sutton om. M del. Ellendt quem omnes fere secuti sunt* | ratio L rationis M ratio oratoris *Sydow* || 11 idque *Sorof Wilkins Cima* quae C *Ellendt Courbaud* cui *Wytttenbach 21 Schuetz* quod *Bake* qua *Kiessling²* atque *Kayser Friedrich* || 12 emissum *Wytttenbach quem omnes sequuntur* emissa C || 13 cognitionem C cogitationem *Madv¹ 91* | requit A || 14 quam § quae L *om. M* || 14.15 oratione et simili VOPU et simili oratione MR | et simili – actionis *secl. Vassis²* || 15 contentione actionis C contentionis actione *Friedrich* || 16 commovere MU movere VO PR || 18 partis M -es L

- tatem ex isdem suppeditari locis. sed argumento resis-
 dum est aut iis, quae comprobandi eius causa sumuntur,
 reprehendis aut demonstrando id, quod concludere
 illi velint, non effici ex propositis nec esse consequens; aut,
 5 si ita non refellas, adferendum est in contrariam partem
 quod sit aut gravius aut aequè grave. illa autem, quae aut 216
 conciliationis causa leniter aut permotionis vehementer
 aguntur, contrariis commotionibus auferenda sunt, ut
 odio benevolentia, ut misericordia invidia tollatur.
- 10 Suavis autem est et vehementer saepe utilis iocus et 54
 facetiae; quae, etiam si alia omnia tradi arte possunt,
 naturae sunt propria certe neque ullam artem desiderant.
 in quibus tu longe aliis mea sententia, Caesar, excellis;
 quo magis mihi etiam aut testis esse potes nullam esse
 15 artem salis, aut, si qua est, eam tu potissimum nos do-
 cere.“ „ego vero“ inquit „omni de re facetius puto posse 217
 ab homine non inurbano quam de ipsis facietis disputari.

16 de § 217–289 Volkmann 289, Consbruch 333–354. Süss 28
 u. ad 45. Arndt 25–40 A. Grant, *The ancient Theories of the Laugh-
 table* Madison 1924. W. L. Grant AJP 80–86. Kroll³ 1077 A. Plebe
La teoria del comico da Aristotele a Plutarco Torino 1952 Michel
 271–283 Barwick 78sq. G. Monaco *Il trattato de ridiculis (de ora-
 tore II 216–290)* Palermo 1964

6–9 illa — tollatur K § 430 (p. 493 Schw.) || 12 cf. Quint. 6, 3, 11

[M = AHE L = VOPUR] 1 suppeditari MKU -are VOP
 subpeditare R^v || 2 eius AI. om. HE | sumuntur HE¹L -entur
 AE² || 3 reprehendis H || 4 nec M neque L || 5–8 in — auferenda
 sunt om. E¹ (suppl. E²) || 5 contrariam partem L contraria parte
 AHE² || 6 aut¹ MUR om. VOP || 8 commotionibus MOPR -com-
 motibus VOV U motibus § | auferenda Lag 20 Strebaeus efferen-
 da AHEK inferenda L Richard evertenda Heusinger infirmanda
 Walker Pearce infringenda Hanow inserenda Matthiae invertenda
 Madv¹ 92 inferendis Bake | sunt C fiunt Bake || 9 ut MUR aut V
 et P om. O aut Courbaud || 10 et L ut M | iocus L locus M || 11 alia L
 alio M || 13 scientia E¹ (corr. E²) | excellis MUR -es VOP || 14 aut C
 om. § del. Ellendt | nullam Subl. nulla M aut nullam L || 15 ar-
 tem salis L arte satis M | potissimum nos M nos potissimum L
 nos secl. Kayser Richard | docere M -ebis L Richard || 16 inquit
 Caesar Piderit | facetius L (V^v R^v) (pr. Meister 67) facilius MV^m |
 posse L esse M || 17 ipsis L ipsius M his ipsis §

itaque cum quosdam Graecos inscriptos libros esse vidissem „de ridiculis“ nonnullam in spem veneram posse me ex iis aliquid discere. inveni autem ridicula et salsa multa Graecorum – nam et Siculi in eo genere et Rhodii et Byzantii et praeter ceteros Attici excellunt –; sed qui eius rei rationem quandam conati sunt artemque tradere, sic insulsi extiterunt, ut nihil aliud eorum nisi ipsa insul-
 218 sitas rideatur. quare mihi quidem nullo modo videtur doctrina ista res posse tradi. etenim cum duo genera sint facetiarum, alterum aequabiliter in omni sermone fusum, 10 alterum peracutum et breve, illa a veteribus superior cavillatio, haec altera dicacitas nominata est. leve nomen habet utraque res! quippe; leve enim est totum hoc risum
 219 movere. verum tamen, ut dicis, Antoni, multum in causis persaepe lepore et facetiis profici vidi. sed cum in 15 illo genere perpetuae festivitatis ars non desideretur – natura enim fingit homines et creat imitatores et narratores facetos adiuvante et vultu et voce et ipso genere sermonis – tum vero in hoc altero dicacitatis quid habet ars loci, cum ante illud facete dictum emissum haerere 20

7.8 ut – rideatur *Non. 33, 15 (propter insulsum)* || 9–14 cum duo – summovere (*sic*) *K § 431 (p. 493 Schw.)*

[M = AHE L = VOPUR] 2 de ridiculis L perridiculis M περὶ γελοίων *Friedrich collato Quint. 6, 3, 22* || 3 ex iis aliquid M aliquid ex istis L *Richard* || 6.7 artemque – exstiterunt L *om. M* || 7 nisi C quam *Non* | insulsitas L *Non* insultas M || 8 quidem *om. Richard* | nullo modo videtur C nullo videtur modo U *Piderit* videtur nullo modo *Lamb* || 9 genera sint M sint genera LK || 10 alterum quidem est aequaliter K || 11 de veteribus R || 13 totum LN^v *om. MK* | hoc *om. U¹ (suppl. U²)* || 13.14 hoc risum movere LN^v hoc rei summo vere A (*sp. vac. 12 litt.*) hoc rei summovere H hoc regi summovere E¹ (rei E²) || 15 persaepe *om. H* | vidi sed L vidi sedi sed A vidi sedi (*sp. 2 litt.*) sed H vidissedi sed E || 15.16 cum in illo HEL quom illo A cum illo in § quom in illo *Friedrich Stangl*¹² || 16 desideratur § || 17 et narratores LN^v *om. M secl. Kayser* || 18 facetos L(RV^vN^v) facetur A facetur E¹ (fatetur E²) facetur ^o (*sp. vac. 4 litt.*) H inde facetiarum N § | adiuvante et vultu et voce M (vultu E) et vultu adiuvante et voce L et vultu *om. Richard* || 20 emissum *secl. Kayser*

debeat, quam cogitari potuisse videatur? quid enim hic 220
 meus frater ab arte adiuvari potuit, cum a Philippo inter-
 rogatus quid latraret, furem se videre respondit? quid in
 omni oratione Crassus vel apud centumviros contra Scae-
 5 volam vel contra accusatorem Brutum, cum pro C. Plan-
 co diceret? nam id quod tu mihi tribuis, Antoni, Crasso
 est omnium sententia concedendum. non enim fere quis-
 quam reperietur praeter hunc in utroque genere leporis
 excellens, et illo quod in perpetuitate sermonis et hoc quod
 10 in celeritate atque dicto est. nam haec perpetua con- 221
 tra Scaevolam Curiana defensio tota redundavit hilaritate
 quadam et ioco; dicta illa brevia non habuit. parcebat
 enim adversarii dignitati; in quo ipse conservabat suam;
 quod est hominibus facietis et dicacibus difficillimum,
 15 habere hominum rationem et temporum et ea quae occur-
 rant, cum salissime dici possunt, tenere. itaque nonnulli
 ridiculi homines hoc ipsum non insulse interpretantur.
 dicere enim aiunt Ennium, flammam a sapienti facilius 222

2.3 a Philippo — respondit: *ORF*² 269 || 3 *Quint.* 6, 3, 81 ut
 Catulus dicenti Philippo „quid latras?“ „furem video“ inquit. ||
 3–6 quid — diceret: *ORF*² 254 || 22 Curiana defensio: 1, 180, 2,
 140 sq. || 18 cf. *TRF*³ p. 84 *Ennius inc. fab. v.* 399; *Scaen.* 412
*Vahlen*³ sq. *ROL* I 370

[M = AHE L = VOPUR] 4 oratione MO^{mal}R ratione VO
 PU || 5.6 C. Planco diceret nam L om. M (*sp. vac.* 24 litt. H; si-
 gnum ☉ E) | C. Planco L (*cf. Kumaniecki*⁴) Cn. Plancio „ex pau-
 cis codicibus et editionibus“ *Ellendt Wilkins* Cn. Plancio *edd. rec.*,
Malcovati || 8 reperietur C repperietur homo § | praeter L om. M ||
 9 et¹ L (*pr. Stroebe* 8) om. M | illo AH illi E in illo VOPU illud R |
 quod¹ UR § *edd.* qui MVOP (*def. Stangl*⁷ 26) | quod² AHE²
 UR quot E¹ qui VOP (*def. Stangl*⁷ 26) || 10 contra CN^v om. E¹
 (*suppl.* E²) in N § || 11 quae tota § || 12 quadam — brevia L om. M ||
 13 ipse M ipso L *Schuetz* | conservabat R (*cf. Balb.* 59; *Planc.* 10)
 conservat M servabat VOPU || 14 est VOPU est in MR || 15 oc-
 currant C -unt § || 16 possunt MU¹ -sint VOPU³ R *Richard Sut-*
ton || 17 ridiculi homines *secl. Kayser* | insulsum V | interpretan-
 tur C(OV) arbitrantur O *secl. Kayser* || 18 enim *secl. Kayser* ||
 18 enim aiunt *secl. Bake Piderit Sutton* | aiunt Ennium flammam
 a sapienti *Zöllinger, Cicero und die altröm. Dichter Würzburg 1911,*
 122 aiunt — sapiente L aut pienti A aiunt (*sp. vac.* 28 litt.) pien-
 ti H aut ☉ piente E

ore in ardente opprimi, quam bona dicta teneat; haec
 scilicet bona dicta quae salsa sint; nam ea dicta appel-
 55 lantur proprio iam nomine. sed ut in Scaevola continuit
 ea Crassus atque in illo altero genere, in quo nulli aculei
 contumeliarum inerant, causam illam disputationemque 5
 lusit, sic in Bruto quem oderat et quem dignum contu-
 223 melia iudicabat, utroque genere pugnavit. quam multa
 de balneis, quas nuper ille vendiderat, quam multa de
 amisso patrimonio dixit! atque illa brevia, cum ille dice-
 ret se sine causa sudare: „minime mirum“ inquit „modo 10
 enim existi de balneis“ – innumerabilia huiusmodi
 fuerunt, sed non minus iucunda illa perpetua. cum enim
 Brutus duo lectores excitasset et alteri De colonia Narbo-
 nensi Crassi orationem legendam dedisset, alteri De lege
 Servilia et cum contraria inter sese de re publica capi- 15
 ta contulisset, noster hic facetissime tris patris Bruti De
 224 iure civili libellos tribus legendos dedit. ex libro primo:
 „forte evenit ut in Privernati essemus.“ Brute, testificatur
 pater se tibi Privernatem fundum reliquisse. deinde ex

6—p.200,13 in Bruto — reliquisti: ORF² 254–256 || 7–17 ORF²
 208 || 12sq. Cluent. 141sq. Quint. 6, 3, 43 quod de L. Crasso con-
 tra Brutum Cicero in secundo De oratore libro et aliis quibus-
 dam locis narrat eqs.

[M = AHE L = VOPUR] 1 inardescere R || 2 nam C non H
 (nam H^m) || 3 Scaevola M -am L | continuit VOPU conti-
 nuit MR || 4 in illo M illo L in secl. Reid Wilkins Richard || 6 elu-
 sit Reid Wilkins at cf. Monaco ad l. | et om. E¹ (suppl. E²) || 7 utro-
 que HE²L utque AE¹ | pugnavit M -abat L repugnabat 5
 Rom || 8 balneis MPR balineis V^oOU || 9 ut cum Kayser || 10 mi-
 nime mirum inquit VOP Piderit Wilkins Courbaud minimum mi-
 rum inquit UR minime M Friedrich minime inquit Pearce Wil-
 kins¹ Monaco || 10.11 modo enim existi de balneis UR existi de
 balineis VOP enim modo existi de balneis MO² nam modo e. e. b.
 Friedrich² enim vero existi e. b. Stangl || 11.12 huiusmodi fue-
 runt L fuerunt M fuerunt eiusmodi Rom talia fuerunt Halm Fir-
 mani Sutton alia fuerunt Reid || 12 iucunda illa M illa iucunda L ||
 13 duo MVOU duos PO²R Firmani | altero H || 15 contraria L
 contra M | capita L (cf. pro Clu. 140) om. M || 16 contulisset L
 -ent M | hic noster Kayser | patris L partis AH partes E | Bru-
 te R || 18 post essemus (ego et M. filius) ins. Friedrich² collato
 pro Cluentio 141; Firmani

libro secundo: „in Albano eram ego et M. filius.“ sapiens videlicet homo cum primis nostrae civitatis norat hunc gurgitem; metuebat ne, cum is nihil haberet, nihil esse ei relictum putaretur. tum ex libro tertio in quo finem scri-
 5 bendi fecit – tot enim, ut audiivi Scaevolam dicere, sunt veri Bruti libri –: „in Tiburti forte adsedimus ego et M. filius.“ ubi sunt hi fundi, Brute, quos tibi pater publicis commentariis consignatos reliquit? quod nisi puberem te, inquit, iam haberet, quartum librum composuisset et se
 10 etiam in balneis locutum cum filio scriptum reliquisset.“ quis est igitur qui non fateatur hoc lepore atque his face- 225 tiis non minus refutatum esse Brutum quam illis trag- oediis quas egit idem, cum casu in eadem causa [cum] funere efferretur anus Iunia. pro di immortales, quae fuit
 15 illa, quanta vis! quam inexpectata! quam repentina! cum coniectis oculis, gestu omni ei imminenti, summa gravitate et celeritate verborum: „Brute quid sedes? quid illam anum patri nuntiare vis tuo? quid illis omnibus quorum imagines vides duci? quid maioribus tuis? quid L. Bruto,

8.9 quod nisi – haberet *Prisc. inst. gr. GL 2, 250, 4*

[M = AHE L = VOPUR] 3 cum is L quom is M cum his P¹ U | haberet nihil L *om.* M | esse L esset M *om.* R || 6 Brute R | Tiburti M -te L || 7 Brute L -ti M || 8 consignatos H² L -to M || 8.9 te inquit iam C te iam inquit *Prisc* || 9 et se L et si M et sic § || 10 locutum L *Ald Orelli Ellendt (def. Ellendt ad l. Stroebel 5 Meister 67)* locum M lotum § *Piderit Soroj Harnecker Friedrich Cima Wilkins Courbaud Monaco* || 13.14 cum funere L *om.* M *secl. Ellendt alii* cum *secl. Kumaniecki*⁵ at funere *def. Kumaniecki*⁵ coll. de domo 42 || 14 efferretur Lag 6 *edd.* ferretur C | Iunii V | pro MV proh OPUR || 14.15 quanta fuit illa vis *Muel-ler*¹ 10 || 15 illa <oratio> *Turn* | vis <doloris> *Muther*² 22 || 15.16 cum coniectis L quom iectis AH cum iectis E coniectis § *Monaco (e coniectura)* || 16 gestu omni ei imminenti *Piderit Wilkins* gestu omni et imminenti MUR *Soroj Harnecker Courbaud* gestu omni imminenti VOP *Cima* gestu acri et im. *Klotz*² et imminenti gestu omni *Kayser* gestu ostendenti vultu minanti *Koch*¹ gestu et voce imminenti *Adler*¹ 28 gestu omni et imminenti <fletu> *Muther*¹ 22 gestu imminenti *Reid Firmani Galmés* || 17 verborum <diceret> *Piderit* || 18 patri nuntiare vis tuo M nuntiare vis patri tuo L || 19 vides duci L (*adamata clausula*) duci vides M *rec. edd.* | quid¹ MU *om.* VOPR *secl. Schuetz Harnecker*¹ 13

qui hunc populum dominatu regio liberavit? quid te
agere? cui rei, cui gloriae, cui virtuti studere? patrimo-
nionem augendo? at id non est nobilitatis. sed fac esse, nihil
226 superest; libidines totum dissipaverunt. an iuri civili? est
paternum. sed dicet te, cum aedis venderes, ne in rutis 5
quidem et caesis solum tibi paternum recepisse. an rei
militari? qui numquam castra videris! an eloquentiae?
quae neque est in te et, quicquid est vocis ac linguae, omne
in istum turpissimum calumniae quaestum contulisti! tu
lucem aspicere audes? tu hos intueri? tu in foro, tu in 10
urbe, tu in civium esse conspectu? tu illam mortuam, tu
imagines ipsas non perhorrescis? quibus non modo imi-
tandis sed ne conlocandis quidem tibi locum ullum reli-
56 quisti.“ sed haec tragica atque divina; faceta autem et
227 urbana innumerabilia vel ex una contione meministis. nec 15
enim contentio maior umquam fuit nec apud populum
gravior oratio, quam huius contra collegam in censura
nuper, neque lepore et festivitate conditor.

5.6 sed — recepisse *Non. 54, 17 (propter recepticium) Non. 164, 6 (propter ruta) Non. 384, 15 (propter recipere) || 15–18 nec — conditor: ORF² 249*

[M = AHE L = VOPUR] 1 te MR *om. VOPU* || 2 agere MU²R facere VOPU¹ *Richard* | regi R | virtute R || 3 ad P | est non OP¹ | nobilitas H¹ (*corr. H²*) || 4 libidines H | dissipaverunt L dissu- M | iuri & iure MR in iure L | sed dicet C sed dices & sed dicis *Non. 57, 14; 164, 15* et dicis *Non. 384, 15* || 5 aedis *Non* aedes C | in rutis L *Non* in rupiis M || 6 solum C(R^v) solum & *Rom Non* | recepisse VOPUR^m *Non (pr. Stroe- bel 19) reliquisse M* | re H¹ (*corr. H²*) || 7 militari L -teris M militari? is *Friedrich* || 8 neque M (*pr. Meister 59*) nulla L *Richard Sutton* neque ulla *Klotz* | quicquid HEOU quidquid AV PR || 10.11 tu in foro tu in urbe L *om. M secl. Friedrich (def. Kumaniecki⁵ coll. Mur. 84; Verr. 5, 97; 152; Planc. 71 Rab. Post. 48; Leg. agr. 2, 71) || 11 tu in urbe secl. Wilkins Courbaud Firmani || 12 istas Schuetz || 13 conlocandis L coniungendis M intuendis malit Friedrich (coll. Arch. 14) | quidem L *om. M* | locum ullum C ullum locum & *Rom* || 15 vel ex *Ellendt quem fere omnes secuti sunt ex L Meister Richard aut ex M ante ex Adler¹ 28* | contione L contentione MR || 16 contentio maior *Lag 6, 15, 21 con. Schuetz Mueller Ellendt* contio maior L maior contio M maior contentio *Friedrich Courbaud Wilkins Monaco**

Quare tibi, Antoni, utrumque adsentior et multum
 facetias in dicendo prodesse saepe et eas arte nullo modo
 posse tradi. illud quidem admiror te nobis in eo genere
 tribuisse tantum et non huius rei quoque palmam ut cete-
 5 rarum Crasso detulisse.“ Tum Antonius „ego vero ita fe- 228
 cissem“ inquit „nisi interdum in hoc Crasso paulum in-
 viderem. nam esse quamvis facetum atque salsum non
 nimis est per se ipsum invidendum; sed cum omnium sit
 venustissimus et urbanissimus, omnium gravissimum et
 10 severissimum et esse et videri, quod isti contigit uni, id
 mihi vix ferendum videbatur.“ hic cum adrisisset ipse 229
 Crassus, „ac tamen“ inquit Antonius „cum artem esse
 facetiarum, Iuli, negares, aperuisti quiddam quod praeci-
 piendum videretur. haberi enim dixisti rationem oportere
 15 hominum, rei, temporis, ne quid iocus de gravitate de-
 cerperet; quod quidem in primis a Crasso observari solet.
 sed hoc praeceptum praetermittendarum est facetiarum,
 cum iis nihil opus sit. nos autem quo modo utamur, cum
 opus sit, quaerimus, ut in adversarium et maxime, si eius
 20 stultitia poterit agitari, in testem stultum, cupidum, levem,
 si facile homines audituri videbuntur. omnino probabi- 230
 liora sunt, quae lacessiti dicimus, quam quae priores;
 nam et ingenii celeritas maior est quae apparet in respon-

1–3 utrumque – tradi K § 432 (p. 493 Schw.) || 17–20 sed
 hoc – levem K § 433 (p. 493 Schw.)

[M = AHE L = VOPUR] 1 vero adsentior videlicet et K ||
 3 illud M et illud L || 4 ut ceterarum L om. M secl. Ellendt alii,
 def. Kumaniecki⁵ collato Verr. a. pr. 25, ret. Richard Sutton || 6 in
 om. V | paulum M paululum L || 7 quamvis M quemvis L || 8 sed
 cum L sed quod M sed quo eum qui Rom | sit MR sis VOPU
 Richard || 10 contigit C contingit O § Kayser | id L om. M secl.
 Kayser alii ret. Richard || 11 ipse M om. L || 12 ac tamen MVO
 att- PUR || 12.13 artem esse facetiarum Iuli L (pr. Stangl⁷ 33)
 artem esse facetiarum ullam AH artem ullam facetiarum esse E
 artem esse facetiarum Iuli ullam Ellendt ullam secl. Madvig¹ Iuli
 secl. Bake || 13 quo U || 14 videretur C videtur § Ellendt Kayser |
 habere Rom || 15 rei C et Herthel coll. § 221 et Or. 123 | iocus L
 locus M || 17 praetermittendarum corr. ed. Lott praetermittendum
 CK || 18 cum¹ MK quod L || 21.22 probabiliora sunt L probabi-
 lior agunt M || 22 quam L novam M || 23 claritas E¹ (corr. E²)

dendo, et humanitatis est responsio. videmur enim quieturi fuisse, nisi essemus lacessiti; ut in ipsa ista contione nihil fere dictum est ab hoc, quod quidem facetius dictum videretur, quod non provocatus responderit. erat autem tanta in Domitio gravitas, tanta auctoritas, ut, quod esset ab eo obiectum, lepore magis elevandum quam contentione frangendum videretur.“

57 Tum Sulpicius „quid igitur? patiemur“ inquit „Caesarem, qui quamquam Crasso facetias concedit, tamen multo in eo studio magis ipse elaborat, non explicare nobis totum genus hoc iocandi quale sit et unde ducatur, praesertim cum tantam vim et utilitatem salis et urbanitatis esse fateatur? „quid, si“ inquit Iulius „adsentior Antonio dicenti nullam esse artem salis?“ hic cum Sulpicius reticisset „quasi vero“ inquit Crassus, „horum ipsorum, de quibus Antonius iam diu loquitur, ars ulla sit. observatio quaedam est, ut ipse dixit, earum rerum quae in dicendo valent; quae si eloquentis facere posset, quis esset non eloquens? quis enim haec non vel facile vel certe aliquo modo posset ediscere? sed ego in his praeceptis hanc vim et hanc utilitatem esse arbitror, non ut ad reperendum quid dicamus arte ducamur, sed ut ea, quae natura, quae

16 *Quint. 2, 17, 5* ut in libris Ciceronis De oratore dicit Antonius observationem quandam esse, non artem || 22 *cf. Plato Phaedrus 269 D*

[M = AHE L = VOPUR] 1 humilitatis E¹ (corr. E²) | est om. V | videmur M -eremur L || 2 ista ipsa Piderit | contione C contentione R || 3 dictum est HEVOPR dictust A dicendum est U || 5 tanta in Domitio M in Domitio tanta L || 6 elevandum L (pr. Meister 60 cf. § 236) levandum M | contentione M contione L || 8 patiemur inquit AE patiemurne inquit H¹ (postea ne del.) | inquit patiemur L (pr. Herthel) || 9 Crasso L M. Crasso AE Marco Crasso H || 10 elaborat VUO (pr. Herthel) laborat MPR | nobis om. V || 11 hoc iocandi quale L om. M hoc iocandi secl. Kayser (post genus sp. vac. ca. 30 litt. A) | sit HLA³E si A¹H | ducatur M (pr. Meister 61) deducatur L || 12 tantantam H || 13 fateatur MP^{al} -amur L || 14 esse MU (pr. Meister 11) om. VOPR | cum E²L quod M || 16 iam MR tam VOPU | ulla MU nulla VO PU || 17 est L om. M || 18 posset L possit M || 19 non vel L vel non M | vel¹ del. Friedrich² 38 || 20 iis H Friedrich || 22 quid L (pr. Meister) quod M | arte ducamur HE¹V^mO^{mal} arte ducamus A arte deducamur E² artemur L(V^v)

studio, quae exercitatione consequimur, aut recta esse
 confidamus aut prava intellegamus, cum quo referenda
 sint didicerimus. quare, Caesar, ego quoque hoc a te peto, 233
 ut, si tibi videtur, dispuces de hoc toto iocandi genere
 5 quid sentias, ne qua forte dicendi pars, quoniam ita vo-
 luistis, in hoc tali coetu atque in tam accurato sermone
 praeterita esse videatur. „ego vero“ inquit ille „quoniam
 conlectam a conviva, Crasse, exigis, non committam, ut,
 si defugerim, tibi causam aliquam dem recusandi. quam-
 10 quam soleo saepe mirari eorum impudentiam, qui agunt
 in scaena gestum inspectante Roscio. quis enim sese com-
 movere potest, cuius ille vitia non videat? sic ego nunc,
 Crasso audiente, primum loquar de facetiis et docebo sus,
 ut aiunt, oratorem eum, quem cum Catulus nuper audis-
 15 set, fenum alios aiebat esse oportere.“ tum ille „iocabatur“ 234
 inquit „Catulus, praesertim cum ita dicat ipse, ut am-
 brosia alendus esse videatur. verum te Caesar, audiamus,
 ut Antoni reliqua videamus.“ et Antonius „perpauca mihi
 quidem restant“ inquit; „sed tamen defessus iam labore
 20 atque itinere disputationis meae requiescam in Caesaris
 sermone quasi in aliquo peropportuno devorsorio.“ „atqui“ 58

20. 21 quiescam (*sic*) – devorsorio *Non. 60, 33 (propter devor-
 soria)*

[M = AHE (*inde a v. 15 A²H*) L = VOPUR] 2 confidamus
 aut prava intellegamus L confi (*sp. vac. 10 litt.*) intellegamus A
 confi (*sp. vac. 15 litt.*) intellegamus H confi (*sp. vac. 3 litt.*) in-
 telligamus E || 3 hoc a te MR a te hoc VOPU || 5 voluistis VOP
 -isti MURV || 9 tibi causam aliquam L causam aliquam tibi M |
 dem recusandi L (*propter clausulam praeferendum cf. Meister 72*)
 recusandi dem M || 11 inspectante M (*pr. Stroebel 71*) coll. Verr.
 4, 24, Mil. 103 spectante L Firmani Richard Sutton | sese M se L ||
 13 sus PR usus V usus OV^m U esus O suis M sus Minervam V^m
 si vis § || 13. 14 sus ut aiunt Minervam Schuetz || 14 quem cum VO
 PU quem quom R quemquem M *inde* quemquam *vel* quem quia § ||
 15 fenum L om. M (*sp. vac. 25 litt. AH*) | agebat E | esse L es (*sub
 linea*) se A se HE | *post* oportere A¹E deficiunt; *illum altera
 manus vetus supplevit* (A²) || 18 ut Antoni reliqua videamus M
 (*pr. Friedrich³ 38 sqq. Stangl³ 875*) ut ad Antoni reliqua redeamus L
 Ellendt Cima Firmani Richard Sutton || 18. 19 mihi quidem M
 quidem mihi L || 20 requiescam C quiescam *Non* || 21 peroppor-
 tuno C opportuno *Non* | devorsorio H *Non* devorsorio A² dever-
 sorio L diversorio §

inquit Iulius „non nimis liberale hospitium meum dices. nam te in viam, simulac perpaulum gustaris, extrudam et eiciam.

- 235 Ac ne diutius vos demorer, de omni isto genere quid sentiam, perbreviter exponam. de risu quinque sunt quae 5 quaerantur: unum quid sit; alterum unde sit; tertium sitne oratoris velle risum movere; quartum quatenus; quintum quae sint genera ridiculi. atque illud primum, quid sit ipse risus, quo pacto concitetur, ubi sit, quo modo existat atque ita repente erumpat, ut eum cupientes tenere 10 nequeamus, et quo modo simul latera, os, venas, oculos, voltum occupet, viderit Democritus. neque enim ad hunc sermonem hoc pertinet et, si pertineret, nescire me tamen id non puderet, quod ne ipsi illi quidem scirent, qui polli- 236 cerentur. locus autem et regio quasi ridiculi – nam id 15 proxime quaeritur – turpitudine et deformitate quadam continetur. haec enim ridentur vel sola vel maxime, quae notant et signant turpitudinem aliquam non turpiter. est autem, ut ad illud tertium veniam, est plane oratoris movere risum, vel quod ipsa hilaritas benevolentiam conciliat ei, per quem excitata est, vel quod admirantur omnes acumen, uno saepe in verbo positum, maxime respon-

4 de §§ 235–251 Cooper 87–92

10 Quint. 6, 3, 9 erumpit etiam invitis saepe || 11 cf. Quint. 6, 3, 9 || 16 Quint. 6, 3, 8 a derisu non procul abest risus, habet enim, ut Cicero dicit, sedem „in deformitate aliqua et turpitudine“ || 17 haec enim ridentur cf. Arist. Poet. 5 (1449a 34) || 20.21 vel quod – excitata est Iul. Vict. RL 428, 14

[M = A²H L = VOPUR] 1 nimium Rom || 2 perpaulum M perpaululum L || 7 velle risum MOPU risum velle V Rom velle secl. Friedrich² 39 fortasse ex plane corruptum esse censens (cf. § 236) at sic melior clausula efficitur cf. Meister 72 || 10.11 tenere nequeamus L teneamus M || 11.12 oculos voltum M vultum oculos L || 13 sermonem hoc L sermo hic M | si pertineret M si pertinet L || 14 putaret A² | ipsi illi quidem M (cf. Cluent. 50) ipsi quidem illi L Richard ipsi secl. Kayser || 16 formitate H loco de sp. vac. 5 litt. || 18 signant M | est C et R || 19 autem C enim § | illud C aliud § istud Rom || 21 admirantur MVU ammirantur OP mirantur R

dentis, non numquam etiam lacescentis, vel quod frangit
 adversarium, quod impedit, quod elevat, quod deterret,
 quod refutat, vel quod ipsum oratorem politum esse ho-
 minem significat, quod eruditum, quod urbanum, maxime-
 5 que quod tristitiam ac severitatem mitigat et relaxat
 odiosasque res saepe, quas argumentis dilui non facile est,
 ioco risuque dissolvit. quatenus autem sint ridicula trac- 237
 tanda oratori, perquam diligenter videndum est, quod in
 quarto loco quaerendi posueramus. nam nec insignis im-
 10 probitas et scelere iuncta nec rursus miseria insignis agi-
 tata ridetur; facinerosos enim maiore quadam vi quam
 ridiculi vulnerari volunt, miseros inludi nolunt, nisi se
 forte iactant. parcendum autem maxime est caritati ho-
 minum, ne temere in eos dicas qui diliguntur. haec igitur
 15 adhibenda est primum in iocando moderatio. itaque ea
 facillime luduntur quae neque odio magno nec miseri-
 cordia maxima digna sunt. quam ob rem materies omnis
 ridiculorum est in iis vitiis, quae sunt in vita hominum
 neque carorum neque calamitosorum neque eorum qui ob
 20 facinus ad supplicium rapiendi videntur; eaque belle agi-
 tata ridentur. est etiam deformitatis et corporis vitiorum 239

1.2 vel quod frangit adversarium *Iul. Vict. RL 428, 16; cf. Quint. 6, 3, 9* odium iramque frangit || 6sq. odiosasque — dissolvit *Iul. Vict. RL 428, 17* || 7sq. *cf. or. 88*

[M = A²H L = VOPUR] 2 elevat R delevat M levat VO
 PU || 4 maximeque L *Piderit Sorof Wilkins Firmani Monaco*
 maxime M *Wilkins¹ Courbaud* || 5 ac MVO^{mvē}P²U et P¹R
 quod O¹ | et L (*pr. Stroebel*) ac M || 7 autem C haec vel enim
 haec § || 8 quod M id quod L id *del. Ellendt* || 11 facinerosos
Friedrich Wilkins Courbaud facinerosos A²H²OPU *Ellendt Cima*
 facinerosus V facinorosus R facinerosi H¹ | enim om. H *secl. Fried-*
rich alii || 12 miseros inludi (ill- OPR) nolunt L om. M | nisi se
 HPRU nisi sese VO ni se A² si se § || 13 parcendum autem
 maxime est M parcendum est autem maxime VOP parcendum
 autem est maxime PU est *del. Friedrich* || 14 diliguntur C dili-
 guntur (aut qui in calamitate sunt) § || 16 facillime — nec L om. M |
 nec VUP neque OR *rec. edd. om. M* || 17 maxime H | post sunt
sp. vac. 4 litt. H || 18 iis M (*cf. Meister 64*) istis L | omnium *Rom* ||
 20 ad L ac M || 20.21 eaque belle agitata ridentur L(O^v) (*pr.*
Meister 68) eaque belle agitari videntur M om. O¹ (*suppl. O^m*)
secl. Friedrich² 39 || 21 est L om. M

satis bella materies ad iocandum; sed quaerimus idem, quod in ceteris rebus maxime quaerendum est, quatenus. in quo non modo illud praecipitur, ne quid insulse, sed etiam si quid perridicule possis, vitandum est oratori utrumque, ne aut scurrilis iocus sit aut mimicus. quae 5 cuius modi sint, facilius iam intellegemus, cum ad ipsa ridiculorum genera venerimus.

Duo sunt enim genera facetiarum, quorum alterum re
240 tractatur alterum dicto. re, si quando quid tamquam aliqua fabella narratur, ut olim tu, Crasse, in Memmium: 10 comedisse eum lacertum Largi, cum esset cum eo Tarracinae de amicula rixatus. salsa ac tamen a te ipso ficta tota narratio; addidisti clausulam tota Tarracina tum omnibus in parietibus inscriptas fuisse litteras tria L L L duo M M. cum quaereres id quid esset, senem tibi quendam 15 oppidanum dixisse: „lacerat lacertum Largi mordax Mem-
241 mius.“ perspicitis genus hoc quam sit facetum, quam elegans, quam oratorium, sive habeas vere quod narrare

1 or. 73 in omnibusque rebus videndum est quatenus. || 4sq. vitandum — mimicus *Non. 170, 1 (propter scurrile) cf. or. 88* ridiculo sic usurum oratorem ut nec nimis frequenti ne scurrile sit, nec subobscoeno, ne mimicum || 8—16 Duo — Memmius: *ORF² 242sq.*

[M = A²H L = VOPUR] 3 non C | modo § *Ellendt Wilkins Courbaud modo om. C secl. Kayser Friedrich* || 4 quid L quis P¹ om. M *secl. Kayser alii* || 4.5 vitandum — utrumque *del. Schuetz* || 5 iocus C(O^vP²) locus OP¹ | mimicus M inimicus L || 6 cuius MR cuiusque VOPU || 7 venerimus M (*pr. Friedrich² 39*) veniemus L devenerimus *Ald Steph.* || 8 duo enim sunt *Rom* | re H || 9 dicto M a dicto VO^vPR dubito dicto U | quid C id *Rom* || 10 aliqua fabella narratur L aliquae fabellae narrantur M || 11 comedisse MR^m commodissime L | eum M cum L | Largi VOPR Largii MU || 12 ac tamen MVOP attamen UR || 12.13 ficta tota L ficta M tota *secl. Kayser alii* || 13 tum C(O^v) cum O || 14 inscriptas A²L -ta H || 14.15 litteras tria l. l. l. duo m. m. L litteras duo M litteras LLL MM *Schuetz alii* inscripta fuisse tria L duo M aut inscriptas fuisse litteras, tria L, duo M *malit Friedrich* || 15 quaereres L -eremus M U² | quod P¹ U¹ (*postea corr.*) || 16 oppidanum L om. M (*sp. vac. ca. 7 litt. relicto A² sp. vac. ca. 10 litt. relicto H*) *secl. Kayser* | largi L -ii A U Lacrii H | Memmius mordax Largii A² (*postea transpositum*) || 17 quam sit elegans A² || 18 vere L (*pr. Stroux² 169*) om. M *Iul. Vict. secl. Friedrich* | quot V^v

possis, quod tamen est mendaciunculis aspergendum, sive
 fingas. est autem huius generis virtus, ut ita facta de-
 monstres, ut mores eius, de quo narres, ut sermo, ut vol-
 tus omnes exprimantur, ut iis qui audiunt tum geri illa
 5 fierique videantur. in re est item ridiculum, quod ex 242
 quadam depravata imitatione sumi solet, ut idem Crassus:
 „per tuam nobilitatem, per vestram familiam!“ quid aliud
 fuit, in quo contio rideret, nisi illa voltus et vocis imi-
 tatio? „per tuas statuas!“ vero cum dixit et extento
 10 brachio paulum etiam de gestu addidit, vehementius risi-
 mus. ex hoc genere est illa Rosciana imitatio senis:

Tibi ego, Antipho, has sero, inquit; senium est cum audio.

Atque ita est totum hoc ipso genere ridiculum ut
 cautissime tractandum sit. mimorum est enim et etholo-
 15 gorum, si nimia est imitatio, sicut obscenitas. orator
 surripiat oportet imitationem ut is qui audiet cogitet
 plura quam videat; praestet idem ingenuitatem et rubo-
 rem suum verborum turpitudine et rerum obscenitate

12 cf. *Monaco ad l.*

6—11 ORF² 257 || 12 tibi — audio CRF³ p. 132 inc. fab. v. 1
 fortasse ex Statii *Synephebis*

[M = A²H L = VOPUR] 1 tamen L tandem M | mendaci-
 unculis Crat^m mandacimiculis A²H¹ mendacioniculis H² men-
 daculis L mendacii stillicidiis Iul. Vict. 428, 16 mendaciolis
 Crat. | dispergendum O¹ (corr. O²) || 2 fingas L fingere A² finger H
 (post finger sp. vac. 18 litt. relicto) | <haec> huius U⁵ Firmani
 Richard Sutton || 4 omnis V | tum C tamquam Pluygers |
 geri C cerni Iul. Vict. 428, 18 (cf. Stroux² 169) || 5 rem U | est C
 inest Steph Lamb || 6 depravata L deprivata A² om. H || 8 vol-
 tus H cultus A²L || 9 et L om. M secl. Friedrich || 10 paulum M
 (pr. Stroebel 66) paululum L Firmani Richard Sutton || 10.11 ad-
 didit vehementius risimus ex L addi (sp. vac. 18 litt.) ex M ||
 12 Antipho has sero MVO^{vm} U tibi assero O¹ Antipho assero
 H²PR | inquit A || 13 atque C atqui Fleckeisen 64 | totum L
 toto M || 14 cautissime L cautissime H cautissime A | mimorum
 AVO U minorum HP minimorum R | et ethologorum MU (pr.
 Friedrich² 40) ethologorum L || 15 imitatio L aestimatio M ||
 16 audiet MVO^vP^v UR (cf. Stroux² 170) audit O¹P¹ || 17 id H ||
 18 turpitudine L -em M -i V² Rom | et — obscenitate om. R ob-
 scenitate AL -em H -i V² Rom | rerum turpitudine et verborum

- 60
243 vitanda. ergo haec duo genera sunt eius ridiculi, quod in re
positum est; quae sunt propria perpetuarum facetiarum,
in quibus describuntur hominum mores et ita effinguntur,
ut aut re narrata aliqua, quales sint intellegantur, aut
imitatione breviter iniecta, in aliquo insigni ad inriden- 5
244 dum vitio reperiantur. in dicto autem ridiculum est id,
quod verbi aut sententiae quodam acumine movetur. sed
ut in illo superiore genere vel narrationis vel imitationis
vitanda est mimorum et ethologorum similitudo, sic in
hoc scurrilis oratori dicacitas magno opere fugienda est. 10
qui igitur distinguemus a Crasso, a Catulo, a ceteris fami-
liarem vestrum Granium aut Vargullam amicum meum?
non mehercule in mentem mihi quidem venit: sunt enim
dicaces; Granio quidem nemo dicacior. hoc, opinor, pri-
mum, ne, quotienscumque potuerit dictum dici, necesse 15
245 habeamus dicere. Pusillus testis processit. „licet“ inquit
„rogare?“ Philippus. tum quaesitor properans: „modo
breviter.“ hic ille: „non accusabis. perpusillum rogabo.“
ridicule. sed sedebat iudex L. Aurifex brevior ipse quam
testis etiam: omnis est risus in iudicem conversus; visum 20
est totum scurrile ridiculum. ergo haec, quae cadere pos-

16—21 Pusillus — ridiculum: ORF² 269

obsenitate Wytttenbach vol. II pars 4 p. 76 | obsenitate. vitanda
perperam interp. C

[M = A²H L = VOPUR] 1 vitata Iul. Vict. || 5 brevi perinie-
cta A² || 5. 6 ad inridendum vitio reperiantur L ad (sp. vac. 16 litt. A
sp. vac. 26 litt. H) periantur M | ridendum Lamb || 6 in dicto AL
indictio H¹ in dictione H² || 9 vitanda est L (pr. Stroebel 17) vitan-
dae et M vitanda est (et) Coberger quem Friedrich sequitur | et etho-
logorum MU ethologorum H²VOPR || 10 oratori L -is M | magno
opere VO^vU magnopere MOPR || 12 vestrum LA^vrum H | Var-
gullam M Friedrich (cf. § 247) Vargulam L alii editores || 13 qui-
dem L quid M | enim C enim item Soroj || 16 processit L om. M ||
17 quaesitor VOPU quaestor MR || 18 rogato om. H (sp. vac.
15 litt. relicto) || 19 L. Aurifex MVO^vUR laurifex OP || 19. 20
ipse quam testis etiam M etiam quam ipse testis L ipse quam
testis, et iam Klotz² etiam om. Richard || 20 conversus risus in
iudicem Havet clausulae causa || 21 est totum LH² est totum
est M | ridiculum M iudicium L Richard secl. Ernesti Kayser |
post possunt deficit A²

- sunt, in quos nolis, quamvis sint bella, sunt tamen ipso
 genere scurrilia. ut iste qui se volt dicacem – et mehercule 246
 est Appius, sed non numquam in hoc vitium scurrile de-
 labitur – : „cenabo“ inquit „apud te“ huic lusco familiari
 5 meo C. Sextio „uni enim locum esse video.“ est hoc scurrile
 et quod sine causa laccessivit et tamen id dixit, quod in
 omnes luscus conveniret: ea, quia meditata putantur esse,
 minus ridentur. illud egregium Sexti et ex tempore „ma-
 nus lava“ inquit „et cena.“ temporis igitur ratio et ipsius 247
 10 dicacitatis moderatio et temperantia et raritas dictorum
 distinguunt oratorem a scurra; et quod nos cum causa
 dicimus, non ut ridiculi videamur, sed ut proficiamus ali-
 quid, illi totum diem et sine causa. quid enim est Vargulla
 adsecutus, cum eum candidatus A. Sempronius cum M.
 15 suo fratre complexus esset: „puer abige muscas?“ risum
 quaesivit, qui est mea sententia vel tenuissimus ingeni
 fructus. tempus igitur dicendi prudentia et gravitate
 moderabimur; quarum utinam artem aliquam habere-
 mus! sed domina natura est.
- 20 Nunc exponamus genera ipsa summam, quae risum 61
 maxime moveant. haec igitur sit prima partitio: quod 248
 facete dicatur, id alias in re habere, alias in verbo face-
 tias; maxime autem homines delectari, si quando risus

[M = H L = VOPUR] 2 mehercule MR -es VOPU || 3 est Appius L (*melior clausula*) Appius est M | scurrile *del. Schuetz* || 5 esse MR *om. VOPU* | est L *om. M secl. Friedrich* || 6 et quod L quod M quidem et quod *§ Rom* quod et *Lamb* | id L id vi M id uni *Friedrich* || 7 post quia *sp. vac. 4 litt. M* | meditata L meditata M || 7.8 ea minus quia m. p. esse, ridentur *Havet* || 11 distinguunt M -et L quod *etiam probari potest* | oratorem post temperantia *transp. Havet clausulae bonae obtinendae causa* | quod *om. V* || 13 illi C id illi *Rom Schuetz Orelli* | Vargulla MVP U *Friedrich* -ula OR alii editores || 14 Marco L || 15 suo fratre L (*pr. Lochmüller 24sq.*) fratre suo M || 16 est L esset M est ex *Friedrich at cf. 1, 243 Sex. Rosc. 88 Piso 43 Phil. 2, 64; 13, 32; 14, 13* | ingeni *Havet propter clausulam Courbaud (cf. Norden Antike Kunstprosa 932)* ingenii C || 17 dicendi *om. P¹ (suppl. in mge)* || 22 facete L face (*sp. vac. 2 litt.*) M | habere L hare M haberi *Rom Ernesti Schuetz Bake* | facetias C facetiis *§ Rom Ernesti facetum Bake, del. Schuetz* | hoc habere a. i. verbo, facetiis autem homines maxime delectari *Kayser*

coniuncte re verboque moveatur. sed hoc mementote, quoscumque locos attingam unde ridicula ducantur, ex isdem locis fere etiam gravis sententias posse duci. tantum interest, quod gravitas honestis in rebus et severis, iocus in turpiculis et quasi deformibus ponitur; velut isdem verbis et laudare frugi servum possimus et, si est nequam, iocari. ridiculum est illud Neronianum vetus in furace servo: solum esse cui domi nihil sit nec obsignatum nec obclusum; quod idem in bono servo dici solet. sed hoc isdem etiam verbis; ex isdem autem locis omnia 10
 249 nascuntur. nam quod Sp. Carvilio graviter claudicanti ex vulnere ob rem p(ublicam) accepto et ob eam causam verecundanti in publicum prodire mater dixit: „quin prodidis mi Spuri? [ut] quotienscumque gradum facies, totiens tibi tuarum virtutum veniat in mentem!“ praeclarum et 15
 grave est; quod Calvino Glaucia claudicanti: „ubi est vetus illud: num claudicat? at hic clodicat“ hoc ridiculum est; et utrumque ex eo, quod in claudicatione animadverti potuit, est ductum. „quid hoc Naevio ignavius?“ severe

7 *Quint.* 6, 3, 50 ut Nero de servo pessimo dixit nulli plus apud se fidei habere, nihil ei nec clausum neque signatum esse

[M = H L = VOPUR] 1 re L om. M | verbo (*sp. vac.* 5 litt.) que M || 2 ducantur VOPU dicuntur R vocantur M || 3 duci L dici M || 4 et severis *Piderit Wilkins Firmani* (*pr. Stroux*² 144, 1 cf. § 250) severe C *Sutton* severisque *Friedrich Harnecker Wilkins*¹ *Courbaud Monaco* servatur *Klotz*² si verae sunt *Bake secl. Ellendt* || 5 iocus L locus M | agnoscitur *Bake* || 6 possumus R *Firmani Sutton* || 8.9 nihil — obclusum C nihil ei nec clausum neque signatum esse *Quint* || 9 obclusum M -occl- L || 10 sed hoc *secl. Kayser* hoc C haec *Rom* | autem C nunc § *Rom. om. Lag* 2, 36 *del. Wilkins* | omnia C alia *Schuetz* || 11 nascuntur L om. M *secl. Friedrich*² 40 *Wilkins Courbaud Monaco* fortasse recte at cf. § 291; *Quinct.* 46 *Cluent.* 109 | claudicanti L cavillanti M || 13 quin C quid vel quidni § || 13.14 prodidis mi spuri L prodim M inde prodimus § | prodi mi Spuri *Friedrich* || 14 ut C *del. Ellendt* quem omnes secuti sunt | facies M -as L || 15 tua (*sp. vac.* 7 litt.) | virtutum M | veniat C -et *Rom Firmani Sutton* || 16 post est *sp. vac.* 3 litt. M | Glaucia claudicanti L glaucicanti M || 17 claudicat L clodicat in claudicat *corr. M* | at hic clodicat L om. M || 18 et *secl. Kayser* || 19 Naevio C Navio *Fleckeisen* 51 sq. at cf. *Curcio* 608, *Pascal* 385 | ignavius L ignavus M ignaevius *Firmani*

Scipio; at in male olentem: „video me a te circumveniri“
 subridicule Philippus. at utrumque genus continet verbi
 ad litteram immutati similitudo. ex ambiguo dicta vel 250
 argutissima putantur, sed non semper in ioco, saepe etiam
 5 in gravitate versantur. Africano illi superiori coronam sibi
 in convivio ad caput adcommodanti, cum ea saepius
 rumperetur, P. Licinius Varus: „noli mirari“ inquit „si
 non convenit; caput enim magnum est;“ et laudabile et
 honestum. at ex eodem genere est: „Calvo satis est quod
 10 dicit parum.“ ne multa; nullum genus est ioci, quo non
 ex eodem severa et gravia sumantur. atque hoc etiam 251
 animadvertendum est non esse omnia ridicula faceta. quid
 enim potest tam ridiculum quam sannio est? sed ore,
 vultu, imitandis moribus, voce, denique corpore ridetur
 15 ipso. salsum hunc possum dicere atque ita, non ut eius
 modi oratorem esse velim, sed ut minimum. quare primum 62
 genus hoc, quod risum vel maxime movet, non est no-
 strum: morosum, superstitiosum, suspiciosum, gloriosum,
 stultum; naturae ridentur ipsae; quas personas agitare

1sq. in male – Philippus: ORF² 269 || 5.6 Africano – adcom-
 modanti Non. 71, 6 (propter adcommodat) || 12–15 quid – ipso
 Non. 61, 7 (propter sanniones)

[M = H L = VOPUR] 1 in <testem> male Muther¹ 23 | a te
 <ore et odore> Muther¹ 23 | circumveniri L cumveniri M inde
 conveniri & circumveniri non conveniri Steph ex coniectura Stre-
 baei non conveniri sed circumveniri Lamb hirco veniri Fleckei-
 sen hircum veniri Nencini at cf. Monaco ad l. || 3 ad L et in M |
 verbi binis additis litteris immutati Muther¹ 24 || 5 in VOPU
 om. MR | versantur L -atur M | superiori M Non maiori L
 Firmani Richard || 7 mirari L militari M || 8 et¹ M om. L secl.
 Stroebel 17 || 9 Calvo M Piderit Wilkins¹ Friedrich Courbaud Mo-
 naco calvus L Wilkins Harnecker || 10 quo L quod M || 12 est M
 om. L || 13 potest C Non, post potest sp. vac. 5 litt. M potest
 <esse> editores at cf. Stangl¹² 24 | sed ore C qui ore Non || 13 vultu
 M vultu L | imitandis moribus C aliquot codd. Non imitan-
 dis R imitandis motibus Non secl. Bake alii ret. Richard Sutton
 cf. Lebreton 389 || 14.15 corpore ridetur ipso L Non ridetur cor-
 pore ipso M (sed postea correctum) ipso corpore ridetur & Schuetz
 corpore ipso ridetur & Lamb corpore ridet ipso Pluygers || 15 sal-
 sum <quidem at non facetum> Havet | non ut L non M ut non
 Rom || 17 hoc L om. M | vel L om. M || 18 suspiciosum om. P || 19 post
 stultum crucem infixit Courbaud aliquid deesse putans

252 solemus, non sustinere. alterum genus est <in> imitatione, admodum ridiculum; sed nobis tantum licet furtim, si quando, et cursim; aliter minime est liberale; tertium oris depravatio, non digna nobis; quartum, obscenitas, non modo non foro digna, sed vix convivio liberorum. detractis igitur tot rebus ex hoc oratorio loco facitiae reliquae sunt, quae aut in re, ut ante divisi, positae videntur esse, aut in verbo. nam quod, quibuscumque verbis dixeris, facetum tamen est, re continetur; quod mutatis verbis salem amittit, in verbis habet leporem 10 omnem.

253 Ambigua sunt in primis acuta atque in verbo posita, non in re; sed non saepe magnum risum movent; magis ut belle ut litterate dicta laudantur; ut in illum Titium, qui cum studiose pila luderet et idem signa sacra noctu 15 frangere putaretur gregalesque eum, cum in campum non venisset, requirerent, excusavit Vespa Terentius quod eum brachium fregisse diceret; ut illud Africani, quod est apud Lucilium:

Quid Decius? Nuculam an confixum vis facere? inquit. 20

20 cf. Cichorius *Untersuchungen zum Lucilius* 311sq.

5 cf. off. 1, 104; 1, 144 || 14 Brut. 108 perbene Latini loqui putabatur litteratiusque quam ceteri || 20 Lucilius v. 1280 M. ROL III 368

[M = H I = VOPUR] 1 in ins. Madvig | imitatione C imitatio Schuetz imitationis Bake || 2 tantum <uti> Madvig | furtim <uti> Kayser Courbaud || 3 cursim aliter Man quem omnes sequuntur cursimiliter M cursim alterum L post aliter ins. enim & et plurimi edit. res || 4 digna L om. M secl. Friedrich | quartum L -a M | obscenitas MO -tatis VPUR || 5 non modo M non solum L non modo non secl. Stroebel | liberiore Cobet Mnemosyne 8 (1880) 365 || 6 loco L ioco M ioco <plurimae tamen> Muther¹ 24 || 7 re L (pr. Stroebel 63) re quae M || 10.11 leporem omnem L Wilkins Cima Courbaud Monaco omnem leporem M Ellendt Friedrich || 12 imprimis R || 13 saepe C fere Klotz² Firmani | magnum L om. M secl. Kayser || 14 ut M (pr. Friedrich² 41) et L | ut illud in Titium Man || 15 qui C quem Pearce Richard | ideo R || 16 cum M² quom M¹ om. L cur & Steph || 17 venisset M -e L || 18 fregisse L fregisset M | diceret - Afri om. M (sp. vac. ca. 22 litt. relicto) || 20 Decius L Spedius M | Nuculam an L nuculan (sp. vac. 4 litt.) M | confixum vis facere inquit L conficere inquit M

ut tuus amicus, Crasse, Granius „non esse sextantis.“ et, 254
 si quaeritis, is qui appellatur dicax, hoc genere maxime
 excellet; sed risus movent alia maiores. ambiguum per se
 ipsum probatur id quidem, ut ante dixi, vel maxime; in-
 5 geniosi enim videtur vim verbi in aliud, atque ceteri acci-
 piant, posse ducere; sed admirationem magis quam risum
 movet, nisi si quando incidit in aliud quoque genus ridi-
 culi.

Quae genera percurram equidem. sed scitis esse notissi- 63
 10 mum ridiculi genus, cum aliud expectamus, aliud dici-
 tur. hic nobismet ipsis noster error risum movet. quod
 si admixtum etiam est ambiguum, fit salsius; ut apud
 Novium videtur esse misericors ille, qui iudicatum duci
 videt; percontatur ita: „quanti addictus“? – „mille num-
 15 mum“ si addidisset tantummodo „ducas licet“, esset illud
 genus ridiculi praeter expectationem; sed quia addidit
 „nihil addo, ducas licet“ addito altero ambiguo genere
 ridiculi fuit, ut mihi quidem videtur, salsissimus. hoc tum
 est venustissimum, cum in altercatione adripitur ab ad-
 20 versario verbum et ex eo, ut a Catulo in Philippum, in
 eum ipsum aliquid, qui lacessivit, infligitur. sed cum plura 256

[M = H L = VOPUR] 1 sextantis L sextā (sp. vac. 1 litt.)
 -tis M || 3 excellet M -it L | risus L (quod varietatis causa for-
 tasse praeferendum; cf. § 289; Phil. 2, 98; 3, 21) Ellendt Cima ri-
 sum M Friedrich Courbaud | maiores L -em M || 6 dicere Rom ||
 7 movet M² -ent M¹ L | nisi si L nisi M | quoque C om. § secl. Stroe-
 bel 65 Stangl⁷ 21 alii || 9 <post> percurram Elter ap. Arndt p. 33 |
 sed C ac Adler¹ 28 | scitis L dicitis M || 11 quod M quo L || 12 etiam
 est M est etiam L | fit L sit M || 13 Novium M Naevium L | ille
 qui iudicatum L om. M (sp. vac. 32 litt. relicto) || 14 videt C -ens
 Rom Ellendt Firmani Richard Sutton | percontatur VOPU per-
 cunctatur MR percontatus Fr. Gronovius ap. J. Gron | ita L om. M
 secl. Friedrich quem Stangl⁷ 39 sequitur | addictus L (def. Stangl⁷
 39) additus U adductus M addictus Friedrich || 15 esset L
 esse M || 17 nihil C nil Turn Courbaud || 17.18 addito altero am-
 biguo genere ridiculi L addito ambiguo altero ambiguo altero
 genere ridiculi M addito ambiguo altero genere ridiculi § | addito
 u. ad ridiculi secl. Friedrich² 42 ambiguo secl. Kayser Cima for-
 tasse recte altero secl. Sorof || 18 ut MO om. VPUR | salsissi-
 mus L -sumus M -simum Ernesti | tum MO^VUR totum VOP
 tamen § Rom || 19 venustissimum L venustum M || 21 sed C sunt R

sint ambigui genera, de quibus est doctrina quaedam
 suptilior, attendere et aucupari verba oportebit; in quo
 ut ea quae sunt frigidiora vitemus – est enim cavendum,
 ne arcessitum dictum putetur – permulta tamen acute
 dicemus. alterum genus est, quod habet parvam verbi
 immutationem, quod in littera positum Graeci vocant
παρονομασίαν; ut „Nobiliorem mobiliorem“ Cato; aut,
 ut idem, cum cuidam dixisset „eamus deambulatum“ et
 ille „quid opus fuit de“? „immo vero“ inquit „quid opus
 fuit te“? aut eiusdem sponsio illa: „si tu et adversus et
 257 aversus impudicus es“. etiam interpretatio nominis ha-
 bet acumen, cum ad ridiculum convertas, quam ob rem
 ita quis vocetur; ut ego nuper: Nummium divisorem, ut
 Neoptolemum ad Troiam, sic illum in campo Martio
 64 nomen invenisse. atque haec omnia verbo continentur. 15
 saepe etiam versus facete interponitur, vel ut est vel pau-
 lulum immutatus, aut aliqua pars versus; ut Stati a
 Scauro stomachante – ex quo sunt nonnulli, qui tuam le-
 gem de civitate natam, Crasse, dicant:-

St, tacete quid hoc clamoris? quibus nec mater nec pater 20
 [sit]
 tanta confidentia? [estis] auferte istam enim superbiam.

2.3 attendere (*sic*) – vitemus *Prisc. inst. gr. GL 2, 495, 15, Caec. 52* si verba inter nos aucupabimur || 20 *CRF*³ p. 86 *Caecilii inc. fab. v. 245; ROL I 552*

[**M = H L = VOPUR**] 2 suptilior **M**¹ **U** subt- **M**² **VOPR** | quo
L(**R**^v)**M**² *Prisc.* quio **M**¹ quibus ξ *Rom* || 3 sunt **MR** *Prisc* sint
VOPU | est enim cavendum **M** (*cf. Cima ad l.*) etenim caven-
 dum est **L** *Richard Sutton* etenim cavendum ξ *Ellendt* || 4 acute **L**
 acuta **M** || 5 dicemus **L** -imus **M** | parvam **L** parum **M** pravam
Rom || 6 immutationem **L** imitationem **M** || 7 *παρονομασίαν Lag 81*
om. C | mobiliorem **L om. M** | aut **L** autem **M** || 8 ut idem **L om. M** |
 cuidam ξ quidam **C** || 9 quid **L** qui **M** (*post de sp. vac. 7 litt. M*)
 inquit quid **L** quicquid **M** || 10 sponsio **M** (*recte pr. Stangl*⁷ 27)
 responsio **L edd.** | si **C** sic *Mueller*¹ 12 | et aversus **L om. M** ||
 11 es **L** est **M** | etiam **C** et tamen ξ *Rom* || 17 immutatus **L**
 immutatus **M** | aut **C** vel **U** | aut – versus *secl. Kayser* || 17.18
 Stati a Scauro stomachante *Bake* satius Scauro stomachan-
 ti **C** || 19 natam **MO**^m **P**^m **U**^m **R** nate **VOPU** || 20 *St Steph* si **VO**
P¹ **U** sed **P**^{2m} **R om. M** | tacete **L** facete **M** facere *vel* tacere *vel*
 tacite ξ | quid **L** qui **M** | nec¹ **MUR om. VOP** || 20.21 mater nec

Nam in Coelio sane etiam ad causam utile fuit tuum illud, Antoni, cum ille a se pecuniam profectam diceret testis et haberet filium delicatorem, abeunte iam [aet] a te illo,

Sentin senem esse tactum triginta minis?

- 5 In hoc genus coiciuntur etiam proverbia, ut illud Sci- 258
pionis, cum Asellus omnis se provincias stipendia meren-
tem peragrasse gloriaretur: „agas asellum“ et cetera. quare
ea quoque, quoniam mutatis verbis non possunt retinere
eandem venustatem, non in re, sed in verbis posita
10 ducantur. est etiam in verbo positum non insulsum ge- 259
nus ex eo, cum ad verbum, non ad sententiam, rem acci-
pere videare; ex quo uno genere totus est Tutor, mimus
vetus, oppido ridiculus. sed abeo a mimis: tantum huius
genus ridiculi insigni aliqua et nota re notari volo. est
15 autem ex hoc genere illud, quod tu, Crasse, nuper ei, qui
te rogasset num tibi molestus esset futurus, si ad te bene
ante lucem venisset: „tu vero“ inquisti „molestus non
eris.“ „iubebis igitur te“, inquit „suscitari?“ et tu: „certe
negaram te molestum futurum.“ ex eodem hoc vetus illud 260

1—4 in Coelio — minis: ORF² 236 || 4 versus incerti auctoris
CRF³ p. 140 inc. inc. fab. v. 45 paululum videtur immutavisse ver-
sum Plautinae Epidici 705 is te eam ob rem tetigi triginta minis ||
5—7 in hoc — cetera: ORF² 129 || 17.18 tu — eris Prisc. inst. gr.
GL 2, 495, 17

pater sit L pater nec mater sit M (postea transpositum) sit om. §
del. edd. || 22 estis C del. Schuetz | auferte § Schuetz aufert C istam
enim R istanc enim VOPU om. M | superbiam L in subergia M
[M = H L = VOPUR] 1 tuum M tum L | illud MR -um VO
PU || 3 abe (3 litt. erasae) unte M | a te Kumaniecki² aetate M
om. L elate Friedrich secl. Stroebel 65 aetate (adfecto) Sydow ||
4 Sentin L sentiri M | tactum MOPUR tractum V § tacitum § |
minis L minis ē M || 5 coiciuntur M¹VPRU con- M²O | etiam M
om. L secl. Stangl⁷ 21 alii || 6 se M (pr. Stroebel 63) om. L || 7 et
secl. Reid et cetera secl. Kayser || 8 possunt MVUR possum OP ||
9 non in re L non in ea re M non ea in re M^m non esse in re
Friedrich² 42 || 10 ducantur L dicuntur M dicantur § | est L
om. M | etiam C autem Rom || 11 sententia U || 13 a L om. M ||
13.14 huius genus M genus huius L || 14 insigni om. U (adser. U^m) ||
17.18 non ero eris R || 18 iubebis C(RV) videbis R | sciscitari
Rom || 19 negaram M -ras VOPR Richard -ris U

est, quod aiunt Maluginensem illum [M.] Scipionem, cum ex centuria sua renuntiaret Acidinum consulem praeco- que dixisset „dic de L. Manlio“ „virum bonum“ inquit „egregiumque civem esse arbitror.“ ridicule illud etiam L. [Porcius] Nasica censori Catoni; cum ille: „ex tui ani- 5 mi sententia tu uxorem habes“? „non hercule“ inquit „ex mei animi sententia.“ haec aut frigida sunt aut tum salsa, cum aliud est expectatum. natura enim nos, ut ante dixi, noster delectat error; ex quo, cum quasi decepti sumus 65 expectatione, ridemus. in verbis etiam illa sunt, quae aut 261 ex immutata oratione ducuntur aut ex unius verbi translatione aut ex inversione verborum. ex inmutatione, ut olim Rusca cum legem ferret annalem, dissuasor M. Servilius „dic mihi“ inquit „M. Pinari, num, si contra te dixero, mihi male dicturus es, ut ceteris fecisti?“ „ut 15 262 sementem feceris ita metes“ inquit. ex translatione autem, ut cum Scipio ille maior Corinthiis statuam pollicentibus eo loco, ubi aliorum essent imperatorum, turmalis dixit displicere. invertuntur autem verba, ut Crassus apud M. Perpernam iudicem pro Aculeone cum diceret, aderat con- 20 tra Aculeonem Gratidiano L. Aelius Lamia, deformis, ut nostis; qui cum interpellaret odiose „audiamus“ inquit „pulchellum puerum“ Crassus. cum esset adrisum „non potui mihi“ inquit Lamia „formam ipse fingere, inge-

8 ante: § 255 || 15 *Arist. Rhet.* 3, 3, 4 (1406b 9); 2 *Cor.* 9, 6. *Gal.* 6, 7 || 19—p. 217, 2 invertuntur — vehementius: *ORF*² 254

[M = H L = VOPUR] 1 est L om. M secl. *Friedrich* | M. C secl. *Ellendt alii* || 4 egregiumque L *Ellendt Wilkins Cima Monaco* egregium M *Harnecker Friedrich Courbaud* | esse L om. M secl. *Harnecker Friedrich Courbaud* | illud etiam M etiam illud L ridiculum etiam illud quod *Schuetz* || 5 Porcius L Porcium M secl. *Schuetz alii* || 6 tu om. PR | habeas R || 10 ridemus L (*pr. Stroebel* 65) rei ridemus MR | etiam C autem Rom || 11 dicuntur *Richard* | translatione M²L tralatione M *Friedrich* || 12 verborum L verborum aut M || 16 translatione M²L tralatione M¹ *Friedrich* || 17 Corinthiis MOPR -this VU || 18 essent MVU esset OP esse R || 20 Perpernam *Lag* 5, 6, 16, 84 *Ellendt alii* Perpernam C || 21 Gratidiano L Gratidano M | Aelius *Pighius Helvius* C | Lamia L Lania M lama vel lama § || 23 Crassus C secl. *Havet propter clausulam* || 24 mihi L om. M secl. *Friedrich mi Stangl*² 55 | inquit mihi O | ipsam U

nium potui.“ tum hic „audiamus“ inquit „disertum.“
 multo etiam adrisum est vehementius. sunt etiam illa
 venusta, ut in gravibus sententiis, sic in facetiis – dixi
 enim dudum materiam esse aliam ioci, aliam severitatis;
 5 generum autem et locorum unam esse rationem, – ornant 263
 igitur in primis orationem verba relata contrarie; quod
 idem genus est saepe etiam facetum; ut Servius ille Gal-
 ba, cum iudices L. Scribonio tribuno plebis ferret fa-
 miliaris suos et dixisset Libo: „quando tandem, Galba
 10 de triclinio tuo exibis?“ „cum tu“ inquit „de cubiculo
 alieno.“ a quo genere ne illud quidem plurimum distat,
 quod Glaucia Metello: „villam in Tiburti habes, cohortem
 in Palatio.“

Ac verborum quidem genera quae essent faceta, dixisse 66
 15 me puto; rerum plura sunt eaque magis, ut dixi ante, ri- 264
 dentur; in quibus est narratio, res sane difficilis. expri-
 menda enim sunt et ponenda ante oculos ea quae vide-
 antur et veri similia, quod est proprium narrationis, et
 quae sint, quod ridiculi proprium est, subturpia; cuius
 20 exemplum, ut brevissimum, sit sane illud, quod ante posui,
 Crassi de Memmio. et ad hoc genus adscribamus etiam
 narrationes apologorum. trahitur etiam aliquid ex historia, 265

6 fortasse L. Calpurnius Piso Caesoninus cos. a. 112, a. 107 a
 Tigurinis interfectus cf. P. Fraccaro Scaviana Rendinconti Ac.
 dei Lincei 20 (1901) 186

3 dixi: § 248 || 14 dixisse: § 254 || 20 ante: § 240 || 22—p. 218, 2
 trahitur — nominare: ORF² 236

[M = H L = VOPUR] 3 facetiis M facetis L || 4 materiam
 MPR (pr. Stroux² 143sq.) materiem VO U rationem Schuetz alii ||
 5 generum C (pr. Stroux² 143sq.) gravium § edd. | locorum M
 (pr. Stroux² 143sq.) iocorum L | rationem C (pr. Stroux² 143sq.)
 materiam Schuetz alii || 6 contrarie L contrarei M || 7 est saepe C
 saepe est Kayser | Galba L om. M secl. Friedrich || 9 suos VOP U
 suos MR | et dixisset VOP U eidixisset MR | Libo VOP L ibo
 UOV L. Libo MR || 12 quod M om. L | Tiburti M (pr. Stroebel
 collato § 224) -te L || 14 quae L quā M || 17 videantur M² L vi-
 deant M¹ || 18 et VOP² U (suppl. M²) V om. M¹ P¹ (suppl. M² P²) R ||
 20 brevissimum M² L -umum M¹ brevis sim Orelli | sane illud
 quod an om. M (sp. vac. 32 litt. relicto) || 21 Crassi L Crasse M ||
 22 narrationes M² L -is M¹

ut cum Sex. Titius se Cassandram esse diceret: „multos“
 inquit Antonius „possum tuos Aiaces Oileos nominare.“
 est etiam ex similitudine, quae aut conlationem habet aut
 tamquam imaginem. conlationis <est> ut ille Gallus olim
 testis in Pisonem, cum innumerabilem Magio praefecto 5
 pecuniam dixisset datam idque Scaurus tenuitate Magi
 redargueret „erras“ inquit „Scaure; ego enim Magium non
 conservasse dico, sed tamquam nudus nuces legeret, in ven-
 tre abstulisse;“ ut illud M. Cicero senex, huius viri optimi
 nostri familiaris pater: „nostros homines similes esse Sy- 10
 rorum venalium: ut quisque optime Graece sciret, ita esse
 266 nequissimum.“ valde autem ridentur etiam imagines,
 quae fere in deformitatem aut in aliquod vitium corporis
 ducuntur cum similitudine turpioris; ut meum illud in
 Helvium Manciam: „iam ostendam cuius modi sis;“ cum 15
 ille: „ostende quaeso“, demonstravi digito pictum Gallum
 in Mariano scuto Cimbrico sub Novis distortum, eiecta
 lingua, buccis fluentibus; risus est commotus: nihil tam
 Manciae simile visum est; ut cum testi Pinario mentum in

12 ad § 266 Monaco 61–64

12–19 valde – visum est: ORF² 275 || 15sq. cf. Quint. 6, 3, 38;
 Plin. hist. nat. 35, 25

[M = H L = VOPUR] 1 Sex. Titius L Sextius M || 3 conla-
 tionem C conciliationem U¹ || 4 conlationis C conlationem Crat
 quem alii sequuntur | est ins. Friedrich coll. 3, 171 | Gallus L edi-
 tores (praeter Friedrich) Gallius M Friedrich || 5 Magio L Favio M ||
 6 Magi VO UR Magii P Magis (s in ras.) M || 8 ventre M -em L ||
 9 abstulisset V (sed t postea deletum) | illud C ille Ernesti Richard
 Sutton | huius suspectum Harneckero del. Courbaud (at cf. Wilkins
 ad l.) || 10 similes esse MR om. L (adscr. V^{1m} O^{2m}) | Syrorum L
 Surorum M || 11 venalium ut quisque L om. M (sp. vac. 1 versus
 relicto) || 12 imagines del. Bake || 14 ducuntur L dicuntur M Bake |
 cum similitudine turpioris secl. Harnecker¹ 14 cum irrisione ex
 similitudine Muther¹ 16 || 15 Helvium M Quint Helmium L He-
 limum Rom | Manciam MVOPR -um U | iam L om. M secl. Fried-
 rich at cf. Stangl⁷ 24 | cuius modi L cuius mos M qualis Quint ||
 15.16 sis cum ille L istum ille M || 16 ostende L -o M || 17 Ma-
 riano scuto L maria noscito M | Novis Leidensis 127 B manus se-
 cunda edd. nobis M nodis L | distortis Rom || 19 testi Pearce
 tertio M Sestio L Tito Ursinus quem editores sequuntur | Pinario
 Ursinus pavario M pacuario V pevario O penario P paevario U
 penario R || 19 – p. 219, 1 in dicendo L incidendo M

dicendo intorquenti: „tum ut diceret, si quid vellet, si
nucem fregisset.“ etiam illa, quae minuendi aut augendi 267
causa ad incredibilem admirationem efferuntur; velut
tu, Crasse, in contione „ita sibi ipsum magnum videri Mem-
5 mium, ut in forum descendens caput ad fornicem Fabia-
num demitteret.“ ex quo genere etiam illud est, quod Sci-
pio apud Numantiam, cum stomacharetur cum C. Metel-
lo, dixisse dicitur: „si quintum pareret mater eius, asi-
num fuisse parituram.“ arguta etiam significatio est, cum 268
10 parva re et saepe verbo res obscura et latens inlustratur;
ut cum C. Fabricio P. Cornelius homo, ut existimabatur,
avarus et furax, sed egregie fortis et bonus imperator,
gratias ageret, quod se homo inimicus consulem fecisset,
bello praesertim magno et gravi: „nihil est quod mihi gra-
15 tias agas“ inquit „si malui compilari quam venire;“ ut
Asello Africanus obicienti lustrum illud infelix: „noli“
inquit „mirari; is enim, qui te ex aerariis exemit, lustrum
condidit et taurum immolavit. [tanta suspicio est ut reli-

2—6 etiam — demitteret: *ORF*² 243 || 5sq. *Quint.* 6, 3, 67 re-
fert Cicero de homine praelongo caput eum ad fornicem Fabium
offendisse || 9sq. cf. *Rhet. ad Her.* 4, 67; *Quint.* 9, 2, 3 || 11sq. *Gel-
lius N. A.* 4, 8, 8: M. Cicero non aliis a Fabricio sed ipsi Rufino
gratias agenti quod ope eius designatus esset, dictum esse refert
in libro secundo de Oratore || 15 *Lucilius v.* 394sq. *M. ROL III*
134: Scipiadae magno improbus obiciebat Asellus lustrum illo
censore malum infelixque fuisse || 16—18 noli — immolavit: *ORF*²
129

[M = H L = VOPUR] 1 tum L om. M secl. *Friedrich* || 1.2 si
nucem C nucem ubi *Havet* ubi nucem *Courbaud* || 3 ad om. U |
eff- M²VOPU¹R eferuntur M¹ aff- U² || 4 ipsum C -ipsi § ||
5 descendens M⁰mal' R discedens VOPU | Fabianum M (*pr. Stro-
bel* 63) Fabii L *Courbaud* Fabium *Quint* || 6 demitteret M dim- L ||
10 re et L res et M | res L om. M || 11 homo M^{pm} adscr. | existima-
batur M existimatur L || 13 homo L om. M secl. *Friedrich Cour-
baud*; def. *Kumaniecki*⁵ coll. *Sex. Rosc.* 76; *Verr.* 1, 81; 137; 2, 23;
77; 102; 3, 210; 4, 133; 5, 70; *Cluent.* 196; *Mur.* 16; *Quir.* 17;
Sest. 22; 141; *Milo.* 11 || 14 quod MPR quo VO U || 15 simului M¹
(corr. M²) || 16 infelix M²L felix M¹ || 18 taurum M aurum L ||
18 — p. 220, 2 tanta — levarit C secl. *Ernesti quem fere omnes se-
quuntur* def. locum *Meister* 79sq. tanta C tacita *Schuetz Meister*
iacta *Mueller*¹ 12 *Bake*

gione civitatem obstrinxisse videatur Mummius, quod Asellum ignominia levarit.]

- 67 Urbana etiam dissimulatio est, cum alia dicuntur ac
269 sentias, non illo genere, de quo ante dixi, cum contraria
dicas, ut Lamiae Crassus, sed cum toto genere orationis 5
severe ludas, cum aliter sentias ac loquare; ut noster
Scaevola Septumuleio illi Anagnino, cui pro C. Gracchi
capite erat aurum repensum, roganti, ut se in Asiam prae-
fectum duceret: „quid tibi vis“, inquit, „insane? tanta ma-
lorum civium est multitudo, ut tibi ego hoc confirmem, si 10
Romae manseris, paucis annis te ad maximas pecunias
270 esse venturum.“ hoc in genere Fannius in annalibus suis
Africanum hunc Aemilianum dicit fuisse et eum Graeco
verbo appellat εἰρωνα; sed uti ei ferunt qui melius haec
norunt Socraten opinor in hac εἰρωνεῖα dissimulantiaque 15
longe lepore et humanitate omnibus praestitisse. genus
est perelegans et cum gravitate salsum cumque orato-
riis dictionibus tum urbanis sermonibus accommodatum.
271 et hercule omnia haec, quae a me de facetiis disputantur,
non maiora forensium actionum quam omnium sermo- 20
num condimenta sunt. nam sicut, quod apud Catonem est,

3 urbana dissimulatio: Zoll 114–124 || 6 severe ludas: Michel 283 || 14 εἰρωνα: Haury 7; Zoll 115–124

3–5 urbana – Crassus: ORF² 253 || 4 ante: § 262

[M = H L = VOPUR] 1 obstrinxisse M²L obstruxisse M¹ ||
2 Asellum VOPU Asellem R Alesium M | levaret R || 4 contra-
ria C natura R || 6 laudas Rom | loquere U || 7 Septumuleio L
Septimueo M | agnino P || 8 responsum repensum R || 8.9 pro-
fectum diceret R || 9 malorum L maiorum M || 10 civium est
multitudo M est multitudo civium L || 11 paucis annis te M te
paucis annis L || 12 hoc in genere M in hoc genere L || 13 fu-
isse C (quod recte def. Klotz¹ Stangl¹²) cluisse Jacobs floruisse
Bake fuisse egregium Piderit multum fuisse Ellendt fuisse face-
tum Sorof fuisse e Graecis unum Adler¹ 38 | et L om. M || 14 verbo
appellat εἰρωνα vel irona § verbo appellat ironiam VOPR verbo
appellat ironia U verbo (sp. vac. 8 litt.) -na M | ei M om. L
Firmani Richard Sutton || 15 Socraten V -tem MOPR -te U |
εἰρωνεῖα scripsi ἰρωνα VOPU ironia MOMal'R || 17 quomque M¹ |
oratoriis M²L -toris M¹§ || 18 dictionibus L (pr. Lochmüller 26)
actionibus M§ (pr. Ammon) || 21 sunt om. P¹ (suppl. P²) | sicut
Bake quem omnes sequuntur sunt M om. L

qui multa rettulit, ex quibus a me exempli causa complura ponuntur, per mihi scitum videtur, C. Publicium solitum esse dicere „P. Mummius cuiusvis temporis hominem esse:“ sic profecto se res habet, nullum ut sit vitae
 5 tempus, in quo non deceat leporem humanitatemque versari. sed redeo ad cetera. est huic finitimum dissimulationi, cum honesto verbo vitiosa res appellatur; ut cum Africanus censor tribu movebat eum centurionem, qui in Pauli pugna non adfuerat, cum ille se custodiae causa
 10 diceret in castris remansisse quaereretque cur ab eo notaretur: „non amo“ inquit „nimium diligentis“. acutum
 etiam illud est, cum ex alterius oratione aliud excipias atque ille volt; ut Salinatori Maximus, cum Tarento amisso arcem tamen Livius illius retinisset multaque ex ea
 15 proelia praeclara fecisset, cum aliquot post annis Maximus id oppidum recepisset rogaretque eum Salinator, ut meminisset opera sua se Tarentum recepisse: „quidni“ inquit „meminerim? numquam enim recepissem, nisi tu perdidisses.“ sunt etiam illa subabsurda, sed eo ipso
 20 mine saepe ridicula, non solum mimis perapposita, sed etiam quodam modo nobis:

— „Homo fatuus,
 postquam rem habere coepit, est emortuus.“ —

19 *Quint. 1, 5, 65*: et quo Cicero utitur „subabsurdum“

[M = H L = VOPUR] 1 complura M (*pr. Stroebe* 63) multa L nonnulla *Orelli alii* compluscula *Klotz*² || 2 per L *om.* M || 3 esse MR (*pr. Meister*) *om.* VOPU *secl. Stroebe* | P. C Sp. *Lamb* | Mummius L Marius M | cuiusvis *Lamb* quousvis *Friedrich* quidvis M quidvis L cuivis *Richard Sutton* | temporis M -ori L *Richard Sutton* || 9 causa MO³¹P²R *om.* VO¹P¹U || 12 cum L quod M || 13 Salinatori Maximus L Salinatorum M | Tarento MV²P¹R Tarente L(R^v) || 14 Livius illius *Kumaniecki*² Livius Iulius L illius M ille eius *Friedrich*⁴ 84 Livius *Ellendt Wilkins Courbaud* | retinisset *om.* V¹ (*adscr. V^{2m}*) | multas U¹ multasque U² || 15 annis M (*pr. Stroebe* 63) annos L *Firmani Sutton* || 16 eum M tum L || 18 enim C ego *Rom Sutton* | recepissem L cepissem M || 19 illa *om.* PR || 20 ridicula non solum mimis L(R^v) ridicula minis non modo ridiculis M || 23 emortuus *Turn Lamb* mortuus C post emortuus *ins.* et *Lamb* quem omnes praeter *Friedrich* sequuntur (*at cf. 3, 154; 167 ubi eodem modo versus sine copula intercedente citantur cf. Kumaniecki*⁵ p. 23)

„quid est tibi ista mulier? — uxor. — similis medius fidius.“ — „quamdiu ad aquas fuit, numquam est emortuus.“

- 68 Genus hoc levius et, ut dixi, mimicum; sed habet non numquam aliquid etiam apud nos loci, ut vel non stultus quasi stulte cum sale dicat aliquid; ut tibi, Antoni, Man- 5
cia, cum audisset te censorem a M. Duronio de ambitu postulatum „aliquando“ inquit „tibi tuum negotium agere
275 licebit.“ valde haec ridentur et hercule omnia quae a prudentibus [quasi] per dissimulationem [non intellegendi] subabsurde salseque dicuntur. ex quo genere est etiam 10
non videri intellegere quod intellegas, ut Pontidius: „qualem existimas qui in adulterio deprehenditur?“ — „tardum!“ ut ego qui in dilectu Metello cum excusationem oculorum
276 a me non acciperet et dixisset: „tu igitur nihil vides?“ „ego vero“ inquam „a porta Esquilina video villam 15
tuam;“ ut illud Nasicae, qui cum ad poetam Ennium venisset eique ab ostio quaerenti Ennium ancilla dixisset domi non esse, Nasica sensit illam domini iussu dixisse et illum intus esse. paucis post diebus cum ad Nasicam venisset Ennius et eum ad ianuam quaereret, exclamat 20
Nasica se domi non esse. tum Ennius „quid? ego non cognosco vocem“ inquit „tuam?“ hic Nasica: „homo es

11 cf. Quint. 6, 3, 87

[M = H L = VOPUR] 1 post fidius inseruerunt et § Lamb || 2 aquas L aqua M aquam § | emortuus Turn. mortuus C || 4 loci M ioci L || 5 quasi stulte L quasis M | dicat aliquid L dicata quid M | Mancina L minima M || 8 haec ridentur L haec (sp. vac. 14 litt.) -tur M || 9 quasi secl. Sorof quem omnes praeter Friedrich et Richard secuti sunt | per — intellegendi secl. Friedrich⁴ 84 | dissimulationem L simulationem M | non intellegendi secl. Ernesti quem fere omnes secuti sunt; ret. Richard || 11 quot V^v U || 12 deprehenditur M deprehenditur L | tardum (existimo) Rom || 13 dilectu L dilecto M delectu Piderit || 14 reciperet R || 16.17 venisset — Ennium om. O¹ (suppl. O^{vm}) || 17 ostio MR hostio VO^vPU || 18 Nasica secl. Courbaud | sentit Richard || 20 Ennius om. U | ad ianuam M (pr. Friedrich² 44 coll. § 353) a ianua L (pr. Stangl¹²) || 21 Nasica se L Nasica (postea sp. vac. 10 litt. relicto et se omisso) M se del. Friedrich Courbaud ret. Firmani Richard Sutton | tum Ennius om. V | Ennius quid L Ennius inquit M Ennius ei: quid Friedrich || 22 vocem inquit tuam L vocem tuam M inquit vocem tuam § inquit del. Friedrich² 44

impudens. ego cum te quaererem, ancillae tuae credidi te domi non esse, tu mihi non credis ipsi?'

- Est bellum illud quoque, ex quo is, qui dixit, inridetur 277
in eo ipso genere, quo dixit; ut cum Q. Opimius consularis,
5 qui adulescentulus male audisset, festivo homini Egilio,
qui videretur esse mollior nec esset, dixisset: „quid tu
Egilia mea? quando ad me venis cum tua colu et lana?“
„non pol“ inquit „audeo. nam me ad famosas vetuit mater
accedere.“
- 10 Salsa sunt etiam, quae habent suspicionem ridiculi 69
absconditam. quo in genere est Siculi illud: cui cum fami- 278
liaris quidam quereretur, quod diceret uxorem suam
suspendisse se de ficu: „amabo te“ inquit „da mihi ex ista
arbore quos seram surculos.“ in eodem genere est quod
15 Catulus dixit cuidam oratori malo; qui cum in epilogo
misericordiam movisse se putaret, postquam adsedit,
rogavit hunc videreturne misericordiam movisse: „ac
magnam quidem“ inquit „hominem enim nullum puto esse
tam durum, cui non oratio tua misericordia digna visa

6.7 quid — lana *Non. 198, 16* (propter colus generis feminini)
Auctor inc. De dubiis nominibus GL 5, 573, 29: colus in lanifico
generis feminini sicut Cicero docet: quid — lana || 8.9 non pol u.
ad accedere *Non. 305, 25* (propter fama) || 11–14 cum — surculos
Prisc. inst. gr. GL 2, 267, 14 || 13 *Charisius ars gram. 122, 21 B et*
163, 23 B: ficus Cicero de oratore libro II: „de ficu suspendit se“ ||
13 *Quint. 6, 3, 88* quale illud apud Ciceronem . . . „rogo des mihi
surculum ex illa arbore ut inseram“

[M = H L = VOPUR] 4 quo *Man* quod C || 5 Egilio L eci-
lio M *Aegilio Coberger* *Caecilio Klotz* *Decio Cichorius, Unters. z.*
Lucilius 310; nomen videtur esse corruptum cf. *Münzer RE 5, 1987* ||
6 videretur L videtur M | esse MR om. VOPU | nec C ne R ||
7 Egilia L *Auct. inc.* ecilicia M *Decilla Non* (pr. *Cichorius ibi-*
dem) *Aegilia Coberger* *Caecilia Klotz* | tua colu L *Non Auct. inc.*
tuo colo M || 8 pol L *Non om.* M | mater vetuit Turn || 11 Siculi
illud M Siculi L || 12 quidam C quidem *Prisc* || 13 de ficu suspen-
dit se *Charis* | ex ista L *Prisc* (pr. *Stroebel 15*) ex ea M (pr.
Meister) ex illa *Quint* de ista *Rom Lamb* || 14 ita in eodem §
Rom || 16 movisse se M (sic melior clausula efficitur cf. *Meister*
72) se movisse L || 18 hominem enim nullum M (pr. *Friedrich 44*)
neminem enim L || 19 misericordia digna M miseranda L *Firmani*
Courbaud Galmés Richard Sutton

279 sit.“ me tamen hercule etiam illa valde movent stoma-
chosa et quasi submorosa ridicula; — non cum a moroso
dicuntur, tum enim non sal sed natura ridetur. in quo, ut
mihi videtur, persalsum illud est apud Novium:

„Quid ploras pater?“ — 5
„Mirum ni cantem? condemnatus sum.“

Huic generi quasi contrarium est ridiculi genus patien-
tis ac lenti, ut cum Cato percussus esset ab eo qui arcam
ferebat, cum ille postea diceret „cave“, rogavit, num quid
280 aliud ferret praeter arcam. est etiam stultitiae salsa re- 10
prehensio; ut ille Siculus, cui praetor Scipio patronum
causae dabat hospitem suum, hominem nobilem, sed
admodum stultum: „quaeso“ inquit „praetor, adversario
meo da istum patronum, deinde mihi neminem dederis.“
movent illa etiam, quae coniectura explanantur longe 15
aliter atque sunt, sed acute atque concinne; ut cum
Scaurus accusaret Rutilium ambitus, cum ipse consul esset
factus, ille repulsam tulisset, et in eius tabulis ostenderet
litteras A. F. P. R. idque diceret esse: „actum fide P.
Rutili,“ Rutilius autem: „ante factum post relatum“, 20
C. Canius eques Romanus, cum Rufo adesset, exclamat

15—p.225,2 movent — Rutilius: ORF² 165

[M = H L = VOPUR] 1 tamen M quidem L | hercule L mer-
cule M | etiam illa valde C valde illa *Rom Sutton* illa etiam valde
Lamb || 2 submorosa L submorsa M | non cum L nam quom M
cum non *Ernesti alii* || 3 dicuntur L -antur M | enim C eius *Fried-
rich 484* | sal sed VOP sal R sala gal sed U salse sed M | vide-
tur R | ut om. R || 4 apud V² U | Novium C Naevium *Rom* || 6 mi-
rum L om. M | ni cantem C(O^v) micantem O incaute *Pol^{al}* || 8 ac
lenti L (*cf. § 287 et 305*) et lenis M¹ ac lenis M² | arcam L om. M
(*sp. vac. 8 litt. relicto*) || 9 postea M om. L *secl. Stroebe* || 9 num
quid VOPU nunquid MR || 10 praeter L nisi M | est *Lag 93 Rom*
et M om. L | stultitiae L stultitia (*sp. vac. 2 litt.*) M || 13 prae-
ter U || 15 (risum) movent *Muther (at cf. 3, 197, Part. or. 40 Ora-
tor 177)* | illa etiam L etiam illa M || 17 accusaret Rutilium L
accusaretur utillum M || 18 tulisset L om. M || 19 A. F. P. R.
idque L ad praetorem eique M | actum fide VOPR actum U
actum fide actum M || 21 exclamat C exclamavit *Sutton*

neutrum illis litteris declarari. „quid ergo?“ inquit Scaurus; – „Aemilius fecit, plectitur Rutilius.“

Ridentur etiam discrepantia: „quid huic abest, nisi res et virtus?“ bella etiam est familiaris reprehensio quasi errantis; ut cum obiurgavit Albium Granius, quod, cum eius tabulis quiddam ab Albucio probatum videretur, et valde absoluto Scaevola gauderet neque intellegeret contra suas tabulas esse iudicatum. huic similis est etiam admonitio in consilio dando familiaris: ut cum patrono malo, cum vocem in dicendo obtudisset, suadebat Granius, ut mulsum frigidum biberet, simulac domum redisset: „perdam“ inquit „vocem, si id fecero“. – „melius est“ inquit „quam reum.“ bellum etiam est, cum quid cuique sit consentaneum dicitur, ut cum Scaurus non nullam haberet invidiam ex eo, quod Phrygionis Pompei locupletis hominis bona sine testamento possederat, sederetque advocatus reo Bestiae, cum funus quoddam duceretur, accusator C. Memmius „vide“ inquit „Scaure, mortuus rapitur, si potes esse possessor“. sed ex his omnibus nihil magis ridetur quam quod est praeter expectationem; cuius innumerabilia sunt exempla ut Appi maioris illius, qui in senatu, cum ageretur de agris publicis et de lege Thoria et peteretur Lucullus ab iis, qui a pecore eius depasci agros publicos dicerent, „non est“ inquit „Luculli

3. 4 *Quint.* 6, 3, 84: quod refert Cicero „quid – virtus?“ || 13–19 bellum – possessor: *ORF*² 216

[M = H L = VOPUR] 3 ridentur L ridetur M | huic § *Quint* hinc M hic L || 4 reprehensio L reprensio M responsio *Rom* || 5 Albium *cod. Stephani omnes edit. inde ab Ellendt* Albium L Albu-
cium M Albu-*cinum* § Albucius *Schuetz* | Granius C Granium
Schuetz | quod L quo M || 6 eius L (*cf. Arch. 31; Cluent 40*) ex
iis M *fortasse ex eius scribendum (cf. Rosc. 5; Cluent. 82; Rab. Post. 9 | ab L om. M secl. Piderit sed cf. Adler a. l.)* | et L om. M
secl. Sorof alii at cf. Kühner Stegman II 49 || 8 suas L tuas M |
esse iudicatum L iudicatum esse M || 18 C. L om. M *secl. Friedrich Stroebe* || 19 potes L potest M || 20 exspectationem L(V) expe-
tationem M || 21 ut *Leidensis 127 B Sorof alii vel C Wilkins Cima*
velut Harnecker Monaco || 23 peteretur M *cf. Cat. 1, 11; Mur. 8; Phil. 12, 24 premeretur L quod etiam probari potest cf. Verr. 1, 139; 2, 49 Font. 34* | Lucullus C Lucilius E *Wilkins pr. Münzer RE 13, 375*

pecus illud; erratis“ – defendere Lucullum videbatur –;
 285 „ego liberum puto esse; qua lubet, pascitur.“ placet mihi
 illud etiam Scipionis illius, qui Ti. Gracchum perculit. cum
 ei M. Flaccus multis probris obiectis P. Mucium iudicem
 tulisset: „eiero“ inquit „iniquus est“. cum esset admurmu- 5
 ratum: „a“ inquit „P. C. non ego mihi illum iniquum eiero,
 verum omnibus“. ab hoc vero Crasso nihil facetius; cum
 laesisset testis Silus Pisonem, quod se in eum audisse
 dixisset: „potest fieri“ inquit „Sile, ut is, unde te audisse
 dicis, iratus dixerit“. adnuit Silus. „potest etiam, ut tu 10
 non recte intellexeris“. id quoque toto capite adnuit, ut se
 Crasso daret. „potest etiam fieri“ inquit „ut omnino, quod
 te audisse dicis, numquam audieris“. hoc ita praeter
 expectationem accidit ut testem omnium risus obrueret.
 71 huius generis est plenus Novius – iocus est familiaris: 15
 286 „sapiens, si algebis, tremes“ – et alia permulta. saepe
 etiam facete concedas adversario id ipsum, quod tibi ille
 detrahit: ut C. Laelius cum ei quidam malo genere natus
 diceret indignum esse suis maioribus: „at hercule“ in-
 quit „tu tuis dignus“. saepe etiam sententiose ridicula 20

7–14 ab hoc – obrueret: *ORF*² 258 || 16–20 saepe – dignus:
*ORF*² 122

[M = H L = VOPUR] 1 pecus *post* liberum *transp.* Adler 130 ||
 2 qua C(Ov) quia O | lubet L(Ov) libet M || 2.3 mihi illud etiam M
 etiam mihi illud L || 3 Ti. Tib. MO Trib. VPU tribu R | percu-
 lit L pertulit M || 3.4 cum ei M²L quom ei M¹ qui cum *Bake* ||
 4 Flaccus L Crassus M || 5 eiero *Crat* eiuro VOPU vero M ei-
 uero R | iniquus MV^{2m} OPR inicus VvU inimicus Vmal' || 6 a
 MOU ah VOMPR | illum L om. M *secl. Kayser alii* | iniquum
 OP²R inicum V¹P¹U inimicum V² iniquom M | eiero L eiuro MV² ||
 7 Crasso L Crasse M | cum L quom M qui cum *Bake* || 9 Sile L
 ille M | unde L quem M || 10 dicis MO^{al}UR -es VvOP | dixe-
 ris U || 12 fieri L om. M *secl. Friedrich* || 13 numquam V nunquam
 MOPRU || 14 testem omnium L testimonium M | obrueret L
 -erit M || 15 est plenus L et plenius M et plenus *Friedrich* | iocus
 est familiaris *Kumaniecki* est iocus est familiaris V est locus est
 familiaris OPRU locus est familiaris M cuius iocus e. f. *Sorof*
 cuius et locus e. f. *Cima* cuius et iocus e. f. *Courbaud* et iocus
 e. f. *Piderit* || 19 diceret M²L dicet M¹ | maioribus L mori-
 bus M

dicuntur, ut M. Cincius quo die legem de donis et muneribus tulit, cum C. Centho prodisset et satis contumeliose: „quid fers Cinciole?“ quaeisset: „ut emas“ inquit, Gai, si uti velis.“ saepe etiam salse, quae fieri non possunt, 287
 5 optantur, ut M. Lepidus, cum ceteris se in campo exercitibus ipse in herba recubisset: „vellem hoc esset“ inquit „laborare“. salsum est etiam quaerentibus et quasi percontantibus lente respondere quod nolint, ut censor Lepidus, cum M. Antistio Pyrgensi equum ademisset am-
 10 cique cum vociferarentur et quaerent, quid ille patri suo responderet, cur ademptum sibi equum diceret, cum optimus colonus, cum paucissimus, modestissimus, frugalissimus esset „me istorum“ inquit „nihil credere“. colli- 288
 15 minationes. sed haec ipsa nimis mihi videor in multa genera descripsisse. nam illa, quae verbi ratione et vi continentur, certa fere ac definita sunt; quae plerumque, ut ante dixi, laudari magis quam rideri solent. haec autem, quae 289
 20 generibus pauca. expectationibus enim decipiendis et

17 ante: § 254 || 20sq. *Quint. inst.* 6, 3, 24 tertium est genus, ut idem dicit, in decipiendis expectationibus, dictis aliter acci-

[M = H (a v. 13 *etiam* AE) L = VOPUR] 1 quo die *Lag* 93 *edd.* quod ei C || 2 Centho *scripsi*: Cento C || 3 quaeisset L quae sit (*sp. vac.* 4 *litt.*) M | Gai L C. M || 4 fieri L ei M || 5 se M (*pr. Stroebel* 63) om. L (quod etiam probari potest cf. *Lebreton* 170) || 6 ipse in herba M in herba ipse L || 7 <iniuriam> quaerentibus *Muther* 117 | quasi <sciant causam> *Muther* 117 || 8 nolint MR nollent VOP² U nolent P¹ || 9 Lepidus L om. M (*sp. vac.* 12 *litt. relicto*) | M. L om. M | eum V^v || 9.10 amicique cum L *Ellendt* amici quom M *Friedrich* amicique eius *Klotz*² *Cima* amicique *Lamb Wilkins*, *Courbaud Monaco* cum *deleto* at cf. *Off.* 3, 86 || 11 equum M² L equum M¹ eum V^m U^v | diceret L duceret U¹ (*corr.* U²) om. M *secl. Friedrich* || 12 modestissimus om. U || 13 colliguntur redeunt AE || 14 execrationes HEO^m R exsecrationes A exercitationes VOPU || 14.15 admirationes minationes L om. M || 15 sed haec M sed et haec L | nimis C ni (mis *evanuit*) A *inde omiserunt* g | in multa MR (*def. Wilkins ad l.*; cf. *praeterea* 2, 71; 78, 142; 3, 114) multa in VOPU (*pr. Meister* 76) || 16 descripsisse AH¹VU de- H²EOPR | verbi MVU -is OPR | continentur HL continet AE || 19 ipsa M (*pr. Meister* 39) in ipsa L ipsa in *Reid Wilkins* || 20 expectationibus C exspectantibus *Pol*¹

naturis aliorum inridendis, ipsorum ridicule indicandis et similitudine turpioris et dissimulatione et subabsurda dicendo et stulta reprehendendo risus moventur. itaque inbuendus est is, qui iocose volet dicere, quasi natura quadam apta ad haec genera et moribus, ut ad cuiusque 5 modi genus ridiculi voltus etiam accommodetur; qui quidem quo severior est et tristior, ut in te, Crasse, hoc illa quae dicuntur salsiora videri solent.

290 Sed iam tu, Antoni, qui in hoc deversorio sermonis mei libenter adquieturum te esse dixisti, tamquam in Pomp- 10 tinum deverteris, neque amoenum neque salubrem locum, censeo ut satis diu te putes requiescere et iter reliquum conficere pergas“.

„Ego vero, atque hilare quidem a te acceptus“ inquit „et cum doctior per te, tum etiam audacior factus iam ad 15 iocandum. non enim vereor, ne quis me in isto genere levio-riam iam putet, quoniam quidem tu Fabricios mihi auctores et Africanos, Maximos, Catones, Lepidos pro-

piendis ceterisque quae neutram personam contingunt ideoque a me media dicuntur. item ridicula aut facimus aut dicimus

2 *Quint. inst.* 6, 3, 23 nostra ridicula indicamus et ut verbo Cicero-
nisi utar, dicimus aliqua subabsurda || 3—8 itaque — solent K
§ 434 (p. 494 Schw.)

[M = AHE L = VOPUR] 1 naturis L -as M | inridendis ip-
sorum ridicule L inriden- (sp. vac. 20 litt. A sp. vac. 55 litt. H sp.
vac. 10 litt. E) le M | ipsorum ridicule indicandis secl. Bake Kayser
(at cf. *Quint.* 6, 3, 23) irridendis et vitiis corporis ridicule indi-
candis Harnecker¹ 15 || 2 et¹ L sed M secl. Kayser Harnecker¹ 15 |
turpioris VOP turpidioris U turpiores R turpiore M^{om} || 3 risus
M U risu VOPR | moventur C movetur malit Friedrich || 4 in-
buendus AH imb- EKL induendus Schuetz | volet MK vult L |
natura L matura MK || 5 moribus C motus oris Madvig¹ 92 ||
7 tristior C tritidior V^v O^{vm} | ut in te Crasse C om. K in om. H ||
8 quae C quoque U § quoque quae Aldus Lamb | salsiora L sessiora
MK || 9 qui in hoc Schuetz Friedrich (cf. § 234) quid hoc M qui
hoc L | deversorio VOPU devorsorio A divorsorio E diversorio
HR | mei R Rom tui MVOPU || 10 Pomptinum VP² O Pontinum
MP¹ R pomtinum U portinum R^{vm} || 11 deverteris C div- V² R §
ad amoenum U | ad salubrem U || 12 requiescere MVOP requievis-
se UR § || 14.15 acceptus inquit et cum L accep. (sp. vac. 18 litt. A
sp. vac. 22 litt. H sp. vac. 10 litt. E) || 15 iam M Friedrich Wilkins
Cima sum L Courbaud Richard del. Bake

tulistis. sed habetis ea quae voluistis ex me audire, de qui- 291
 bus quidem accuratius dicendum et cogitandum fuit.
 nam cetera faciliora sunt atque ex iis, quae iam dicta sunt,
 reliqua nascuntur omnia. ego enim cum ad causam sum 72
 5 adgressus atque omnia cogitando, quoad facere potui,
 persecutus, cum et argumenta causae et eos locos, qui-
 bus animi iudicium conciliantur, et illos, quibus permoven-
 tur, vidi atque cognovi, tum constituo, quid habeat causa
 quaeque boni, quid mali. nulla enim fere potest res in di-
 10 cendi disceptationem aut controversiam vocari, quae non
 habeat utrumque; sed quantum habeat, id refert. mea 292
 autem ratio haec esse in dicendo solet ut, boni quod habeat,
 id amplectar, exornem, exaggerem, ibi commorer, ibi habi-
 tem, ibi haeream, a malo autem vitioque causae ita rece-
 15 dam, non ut id me defugere appareat, sed ut totum bono
 illo ornando et augendo dissimulatum obruatur. et si cau-
 sa est in argumentis, firmissima quaeque maxime tueor,
 sive plura sunt, sive aliquod unum; sin autem in concilia-
 tione aut in permotione causa est, ad eam me potissi-
 20 mum partem, quae maxime movere animos hominum
 potest, confero. summa denique huius generis haec est, 293
 ut si in refellendo adversario firmior esse oratio quam in

1 ad §§ 291–306 Steidle 31 adn. 103 || 11 ad § 292 Michel 392sq.

11–14 mea – haeream K § 435 (p. 494 Schw.) || 21 – p. 230, 4
 summa – deducere K § 435 (p. 494 Schw.)

[M = AHE L = VOPUR] 1 voluistis L (pr. StroebeL Meister coll. 1, 172; 3, 46) voltis M || 3 iam dicta L dicta M iam del. Ellendt Friedrich || 4 ad M om. L | sum L om. M || 6 et¹ MOal¹R ad VOPU || 7 conciliantur L concitantur M || 8 constituto § Rom || 8.9 causa quaeque M quaeque causa L || 9 potest res M res potest L || 11 utrumque sed quantum habeat L om. M habeat L habet Iul. Vict. 421, 4 || 12 haec esse in dicendo MK in dicendo haec esse L | quid U | habeat L (pr. Stroux² 171) habeam M || 13 ex orōne U¹ | commorer H²L -em AH¹EK || 15 id L om. MP¹ secl. Friedrich | defugere C fugere § Wilkins || 16 dissimulantes Mueller¹ 13 | dissimulatum ante ob. ROal¹ § Steph | sic E || 17 tueor LH tuor AEK || 18 aliquod AHR quo EK aliquando VUOP || 20 movere MVOP commovere O³¹UR Piderit Firmani Richard

confirmandis nostris rebus potest, omnia in illum conferam
 tela; si nostra probari facilius quam illa redargui pos-
 sunt, abducere animos a contraria defensione et ad no-
 294 stram conor deducere. duo denique illa, quae facillima
 videntur, quoniam quae difficiliora sunt non possum, mihi 5
 pro meo iure sumo; unum ut molesto aut difficili argu-
 mento aut loco nonnumquam omnino nihil respondeam.
 quod forsitan aliquis iure inriserit; quis enim est qui id
 facere non possit? sed tamen ego de mea nunc, non de
 aliorum facultate disputo confiteorque me, si quae premat 10
 res vehementius, ita cedere solere ut non modo non ab-
 iecto sed ne reiecto quidem scuto fugere videar, sed ad-
 hibere quandam in dicendo speciem atque pompam et
 pugnae similem fugam; consistere vero in meo praesidio
 sic, ut non fugiendi hostis, sed capiendi loci causa cessisse 15
 295 videar. alterum est illud, quod ego maxime oratori ca-
 vendum et providendum puto quodque me sollicitare
 summe solet: non tam ut prosim causis elaborare soleo,
 quam ut ne quid obsim; non quin enitendum sit in utro-
 que, sed tamen multo est turpius oratori nocuisse videri 20
 73 causae quam non profuisse. sed quid hoc loco vos inter
 vos, Catule? an haec, ut sunt contemnenda, contemnitis?“
 „minime“ inquit ille; „sed Caesar de isto ipso quiddam
 velle dicere videbatur“. „me vero lubente“ inquit Antonius

4 ad §§ 294–298 Michel 390–392

[M = AHE L = VOPUR] 1 confirmando R || 1.2 conferam
 tela L (*sic melior clausula efficitur*) tela conferam MK || 2 si C
 sin § Firmani Richard Sutton | probari facilius MK facilius pro-
 bari L || 4 conor C coner Lamb Sutton | deducere MR U traducere
 VOP traducens R | duo MOM UR (*cf. Meister 43*) om. VO¹P ||
 5.6 possum mihi pro L possum (*sp. vac. 4 litt.*) mi (*sp. vac.*
2 litt. A sp. vac. 10 litt. H sp. vac. 3 litt. E) pro M (*mi pr. Stangl*⁷
55) || 6 post sumo *sp. vac. 2 litt. M* | unum L num M (*post num*
sp. vac. 2 litt. M) || 8 inriserit VU irriserit OPR senserit M | id
 VOP U om. MR secl. Friedrich || 10 si quae C siqua § Piderit Kay-
 ser Firmani Richard || 11 cedere M concedere LR^v || 12 sed C et
 Schuetz || 14 meo L eo M || 15 hostisque capiendi U | cessisse
 VOP U accessisse MR || 16 maxime oratori M oratori maxime L ||
 17 me MV^{1m} R om. V^vOPU || 19 obsim C sim E | non quin L non
 quid M || 20 tamen om. Rom || 22 sint E | contemnitis L -imus M ||
 24 lubente VOPU lib- MR

„dixerit sive refellendi causa sive quaerendi“. tum Iulius: 296
 „ego mehercule“ inquit „Antoni, semper is fui, qui de te
 oratore sic praedicarem unum te in dicendo mihi videri
 tectissimum propriumque hoc esse laudis tuae nihil a te
 5 umquam esse dictum, quod obesset ei, pro quo diceres.
 idque memoria teneo, cum mihi sermo cum hoc ipso Crasso
 multis audientibus esset de te institutus Crassusque plu-
 rimis verbis eloquentiam laudaret tuam, dixisse me cum
 ceteris tuis laudibus hanc esse vel maximam, quod non
 10 solum quod opus esset diceres, sed etiam quod non opus
 esset non diceres; tum illum mihi respondere memini: 297
 cetera in te summe esse laudanda, illud vero improbi esse
 hominis et perfidiosi, dicere quod alienum esset et noceret
 ei, pro quo quisque diceret. quare non sibi eum disertum
 15 qui id non faceret videri, sed improbum qui faceret. nunc,
 si tibi videtur, Antoni, demonstres velim, quare tu hoc ita
 magnum putes, nihil in causa mali facere, ut nihil tibi
 in oratore maius esse videatur.“ „dicam equidem, Caesar“ 74
 inquit „quid intellegam; sed et tu et vos hoc omnes“ 298
 20 quit „mementote non me de perfecti oratoris divinitate
 quadam loqui, sed de exercitationis et consuetudinis
 meae mediocritate. Crassi quidem responsum excellentis
 cuiusdam est ingenii ac singularis; cui quidem portenti
 simile esse visum est posse aliquem inveniri oratorem,
 25 qui aliquid mali faceret dicendo obessetque ei, quem de-
 fenderet. facit enim de se coniecturam; cuius tanta vis 299

[M = AHE L = VOPUR] 2 sem pris fui E || 3 te MUR te
 esse VOP || 4 tectissimum L(U²) lectissimum MU¹R^m rectissi-
 mum *Stuerenburg ad Cic. pro Arch. p. 34* || 4.5 a te umquam VO
 PU unquam a te R umquam M (unquam H) || 6 cum¹ L quod M
 quom *Friedrich* | ipso L om. M del. *Ellendt alii ret. Sutton* || 7 de
 te L om. M del. *Ellendt alii ret. Courbaud* | Crassus E¹ (corr. E²) |
 plurimis C pluribus § || 8 dixisset R || 11 illum mihi M illud
 mihi L mihi illum § *Lamb* | respondere C -isse § *Rom* || 12 esse L
 esset M || 14 quisque M rec. edd. quis VOP R *Lamb Pearce Richard*
 quisquam U || 17 nihil — facere secl. *Kayser* || 19 inquit L om. M
 (sp. vac. 5 litt. relicto H) | quid intellegam secl. *Kayser* | intellegam
 sed L om. M (parvo sp. relicto H) | vos hoc omnes inquit C (omni E¹
 omnis E²) vos omnes inquit hos § *Ellendt* inquit secl. *Courbaud* ||
 20 de L om. M || 23 quidem C quiddam § *Ald* || 25 obessetque M
 et obesset L || 26 facit C(O^v) fecit O | iuncturam E

ingeni est, ut neminem nisi consulto putet, quod contra se ipsum sit, dicere. sed ego non de praestanti quadam et eximia sed prope de vulgari et communi prudentia disputo. ut apud Graecos fertur incredibili quadam magnitudine consili atque ingeni Atheniensis ille fuisse Themistocles; 5 ad quem quidam doctus homo atque in primis eruditus accessisse dicitur eique artem memoriae, quae tum primum proferebatur, pollicitus esse se traditurum; cum ille quaesisset, quidnam illa ars efficere posset, dixisse illum doctorem, ut omnia meminisset; et ei Themistoclem re- 10 spondisse gratius sibi illum esse facturum, si se oblivisci quae vellet, quam si meminisse docuisset. videsne quae vis 300 in homine acerrimi ingeni, quam potens et quanta mens fuerit? qui ita responderit, ut intellegere possemus nihil ex illius animo, quod semel esset infusum, umquam effluere potuisse; cum quidem ei fuerit optabilius oblivisci posse potius quod meminisse nollet, quam quod semel audisset vidissetve meminisse. sed neque propter hoc Themistocli responsum memoriae nobis opera danda non est, neque illa mea cautio et timiditas in causis prop- 20

5 Themistocles: cf. § 351; Acad. 2, 2, fin. 2, 104 || 20 — p. 233, 1 neque illa — neglegenda est Non. 228, 21 (propter timor) Non. 491, 30 (propter cautio)

[M = AHE L = VOPUR] 2.3 sed — disputo secl. Bake Cima || 3 prope A²HL probe A¹ proprie E§ || 3.4 prudentia disputo ut L (cf. § 120; 132, 300) Courbaud lingua disputata M (supra disputata ◯ H) prudentia linguae disputo ut Lag 6, 69 Rom prudentia disputabam ut Lag 2 Ellendt prudentia disputo. ita Schuetz intelligentia disputabo Klotz² vi nunc disputo. ita Friedrich quem Wilkins sequitur vi ingeni disputo ita Martin || 6 imprimis R || 7 tum MR tunc VOPU || 8 profitebatur R (proferebatur R^m) | pollicitus Lamb pollicitum C | se L om. M || 9 sibi dixisse Rom || 10 et L (pr. Meister 29) om. M secl. Friedrich Firmani et ei secl. Kayser | Themistoclem MPR -leO -lenVU || 11 ullum E || 13 quanta mens L quam tamen M quam vehemens Koch¹ || 14 qui ita responderit L qui (sp. vac. 7 litt.) itarit M (signum ◯ A) || 14.15 possemus nihil ex illius animo L poss. (sp. vac. 12 litt. AH sp. vac. 2 litt. E) animo M possemus L poss. M inde possimus vel possit § || 15 effluere L efficere M || 17 meminisse E¹ (corr. E²) | nollet VO UR nolet P nolit M || 19 Themistocli MPU -is VOR || 19.20 opera danda non est L operanda non est M || 20 mea C mihi Non quod etiam probari potest

ter praestantem prudentiam Crassi negligenda est. uterque enim istorum non mihi attulit aliquam, sed suam significavit facultatem. etenim permulta sunt in causis in
 5 ne quo inruas. saepe aliquis testis aut non laedit aut minus laedit, nisi lacessatur. orat reus, urgent advocati, ut invehamur, ut male dicamus, denique ut interrogemus; non moveor, non obtempero, non satisfacio, neque tamen ullam adsequor laudem; homines enim imperiti facilius
 10 quod stulte dixeris reprehendere, quam quod sapienter tacueris laudare possunt. hic quantum fit mali, si iratum, 302 si non stultum, si non levem testem laeseris! habet enim et voluntatem nocendi in iracundia et vim in ingenio et pondus in vita; nec, si hoc Crassus non committit, ideo
 15 non multi et saepe committunt. quo quidem mihi turpius videri nihil solet quam cum ex oratoris dicto aliquo aut responso aut rogato sermo ille sequitur: „occidit“. „adversariumne“? „immo vero“ aiunt „se et eum quem defendit“. hoc Crassus non putat nisi perfidia accidere posse; 75
 20 ego autem saepissime video in causis aliquid mali facere 303 homines minime malos. quid? illud quod supra dixi, solere

6 advocati: *Neuhauser 203*

3sq. *Iul. Vict. RL 444, 11* multa praeterea ex omni parte orationis circumspiciantur neque irruas

[M = AHE L = VOPUR] 1 uterque L uter M || 3 significabit U | multa *Iul. Vict.* | in C ex *Iul. Vict.* || 4 circumspicienda U | ne quid offendas *om. Iul. Vict.* || 5 aliquis testis VPU *Ellendt Cima* aliqui testis O *Friedrich Wilkins Courbaud* alitestis AH alittestis E aliquid testis § *Rom* || 6 orat reus C orato (*sp. vac. 3 litt.*) R | urgent EVPU urgent AHOR || 7 ut¹ HVOP²R aut AEP¹U | deinde E¹ || 8 obtempero L opt- M | ullam VOPR nullam MU || 9 imperiti C(OV) non periti O || 11 fit AH²E²L sit H¹E¹§ *Vet Steph Lamb* sit mali patet § || 12 si non¹ C si V sive § || 13 in¹ L *om. M* | in² HL *om. A¹ (suppl. A²) E* || 13.14 et pondus in vita L et vita M (*post vita sp. vac. 9 litt. A 10 litt. H 12 litt. E*) || 15 post multi 3 litterae erasae H | non committunt H || 15.16 turpius videri MR *Iul. Vict. (pr. Stroux² 172)* videri turpius VOPU || 16 quam C *secl. Madvig 185* | cum L *Iul. Vict. Firmani Richard* quom *Ellendt* quod M || 17 rogato L -atu M *Courbaud* | adversariumne LE adversariumne AH || 21 minime HL memini AE | illud quo E | cedere C credere *vel* concedere §

- me cedere et, ut planius dicam, fugere ea, quae valde causam meam premerent, cum id non faciunt alii versanturque in hostium castris ac sua praesidia dimittunt, medicriterne causis nocent, cum aut adversariorum adiumenta confirmant aut ea, quae sanare nequeunt, exulcerant? 5
- 304 quid? cum personarum quas defendunt rationem non habent, si quae sunt in iis invidiosa, non mitigant extenuando, sed laudando et efferendo invidiosiora faciunt, quantum est in eo tandem mali? quid? si in homines caros iudicibusque iucundos sine ulla praemunitioe orationis 10 acerbius et contumeliosius invehere, nonne a te iudices
- 305 abalienes? quid? si quae vitia aut incommoda sunt in aliquo iudice uno aut pluribus, ea tu in adversariis exprobrando, non intellegas te in iudices invehi, mediocre peccatum est? quid? si cum pro altero dicas, litem tuam facias 15 aut laesus efferare iracundia, causam relinquas, nihilne noceas? in quo ego, non quo libenter male audiam, sed quia causam non libenter relinquo, nimium patiens et len-

6 ad §§ 304sq. Michel 392

6—p.235, 10 si (*sic*) personarum — mali *Iul. Vict. RL 444, 21* u. ad 29 (*multis omissis, libere*) || 17sq. in quo — existimor *Non. 142, 12* (*propter male audiam*)

[M = AHE L = VOPUR] 1 valde C etiam valde U maxime § || 2 faciunt H | aluversantur que E¹ (*corr. E²*) || 4 cum aut UR *Lamb* cum VOP quom aut M (*pr. Meister 43*) || 5 sanare MR -ari VOPU || 6 cum L quom M si *Iul. Vict.* | defendunt C defendes *Iul. Vict.* || 6.7 non habent C habere neglexeris *Iul. Vict.* || 7 mitigant C mitigaris *Iul. Vict.* || 8 faciunt C feceris *Iul. Vict.* || 9—12 quantum — quid *om. Iul. Vict.* | tandem *om. R* || 10 in iudicibusque E iudicibus U | iocundos E || 11 invehere C inveharis *Iul. Vict.* || 11.12 nonne — quid *om. Iul. Vict.* | a te M editores *inde ab Ellendt* abs te L || 12 alienes H | si quae L si qua M *Iul. Vict.* | via E | sint *Iul. Vict.* | aliquo *om. Iul. Vict.* || 13 uno — in *om. Iul. Vict.* | in C *om. Iul. Vict. secl. Steph alii* | adversario si exprobraveris *Iul. Vict.* || 14.15 non — quid *om. Iul. Vict.* | mediocre *Kayser collato § 303 alii* || 15 si L *Iul. Vict.* ei M | pro altero dicas C (dicas *om. H*) dicas pro altero *Iul. Vict.* || 15.16 litem — iracundia C laesus litem tuam persequaris *Iul. Vict.* || 16—p.235, 4 nihilne — videatur *om. Iul. Vict.* || 17 libenter M *Non lub-L* || 18 causam M *Non* (*pr. Meister 39*) ego causam L *Richard* | lub- OPR | relinquo C remitto *Non*

tus existimor; ut cum te ipsum, Sulpici, obiurgabam, quod ministratorem peteres, non adversarium. ex quo etiam illud adsequor, ut si quis mihi <forte> male dicat, petulans aut plane insanus esse videatur. in ipsis autem 306
5 argumentis si quid posueris aut aperte falsum aut ei, quod dixeris dicturusve sis, contrarium aut genere ipso remotum ab usu iudiciorum ac foro, nihilne noceas? quid multa? omnis cura mea solet in hoc versari semper – dicam enim saepius –, si possim, ut boni efficiam aliquid dicendo; si id 10 minus, ut certe ne quid mali.

Itaque nunc illuc redeo, Catule, in quo tu me paulo ante 76
laudabas, ad ordinem conlocationemque rerum ac locorum. 307
cuius ratio est duplex: altera, quam adfert natura causarum; altera, quae oratorum iudicio et prudentia comparatur. nam ut aliquid ante rem dicamus, deinde ut rem exponamus, post ut eam probemus nostris praesidiis confirmandis, contrariis refutandis, deinde ut concludamus atque ita peroremus, hoc dicendi natura ipsa praescribit. ut 308

11 ad §§ 307–332 Solmsen¹ 50 adn. 58 || 13.14 Volksmann 365 sqq.

3.4 illud – videatur Non. 162, 8 (propter petulantiam) || 11–14 itaque – comparatur K § 436 (p. 494 Schw.) | ante: § 179

[M = AHE L = VOPUR] 2 ministratorem C me oratorem § Lamb Kayser || 3 si quis MRU² si qui VOPU¹ Non | mihi forte Non mihi C editores || 4 peculans E | aut L Non ut M (pr. Friedrich coll. 2, 216; 2, 253; 3, 53) | <quid si> in ipsis Iul. Vict. | autem C om. Iul. Vict. || 5 si quid posueris C posueris aliquid Iul. Vict. || 5–7 aut – noceas om. Iul. Vict. || 7 ac foro – multa L om. M || 8 mea solet C esse debet Iul. Vict. || 8.9 in hoc – saepius om. Iul. Vict. || 9 saepius L om. M | si – efficiam C ut siquid possis boni, causae efficias Iul. Vict. | aliquid dicendo om. Iul. Vict. | si C sin Iul. Vict. § Courbaud Richard || 10 ut om. Iul. Vict. | ne quid mali L (pr. Stroebel 19) non illud M (post illud sp. vac. 5 litt. A) || 11.12 itaque nunc ad ordinem redeo in quo conlaudationum (K² -em K¹) rerum K | collocationemque L conlaudationemque AH collaudationemque E || 13 cuius C om. K | est duplex C duplex est K || 14 altera vero K || 16 post ut eam C (eam om. V) postve etiam R | comprobemus V | praesidiis secl. Vassiss² 157 || 17 refutandis C conf- § Rom || 18 atque ita MUR atque ut ita VOP | dicendi M (pr. Meister 40) dicendi genus L genus secl. Orelli alii ret. Richard dicendi generis Schuetz dicenti rerum Bake | praescribit C describit vel perscribit §

vero statuamus ea, quae probandi et docendi causa dicenda sunt, quem ad modum componamus, id est vel maxime proprium oratoris prudentiae. multa enim occurrunt argumenta, multa quae in dicendo profutura videantur; sed eorum partim ita levia sunt, ut contemnenda sint; 5 partim, etiam si quid habent adiumenti, sunt nonnumquam eius modi, ut insit in iis aliquid vitii neque tanti sit illud, quod prodesse videatur, ut cum aliquo malo coniungatur. quae autem utilia sunt atque firma, si ea tamen, ut saepe fit, valde multa sunt, ea, quae ex iis aut levissi- 10 ma sunt aut aliis gravioribus consimilia, secerni arbitror oportere atque ex oratione removeri. equidem cum colligo argumenta causarum, non tam ea numerare soleo quam 77 expendere. et quoniam, quod saepe iam dixi, tribus rebus 310 homines ad nostram sententiam perducimus, aut docendo 15 aut conciliando aut permovendo, una ex tribus his rebus res prae nobis est ferenda, ut nihil aliud nisi docere velle videamur; reliquae duae, sicuti sanguis in corporibus, sic illae in perpetuis orationibus fusae esse debebunt. nam et principia et ceterae partes orationis, de quibus paulo post 20 pauca dicemus, habere hanc vim magno opere debent, ut ad eorum mentes, apud quos agetur, movendas per-

9—12 *Fiske 104* || 14 de §§ 310—312 *Solmsen 400*; *Michel 394*

12sq. cf. or. 48 || 14 saepe: § 115, 121, 128 || 20 post: § 326

[M = AHE L = VOPUR] 1 probandi — causa *secl. Kayser* | probandi et docendi § deprobandi et docendi M probandi docendi persuadendi VOPU probandi R et probandi et docendi *malit Friedrich*² 45 probandi et docendi *secl. Adler 11* | causa C de causa *Adler*¹ 30 || 2 componamus AHL componatur EK exponamus § | est om. R || 4 multa quae L multaque M multa *del. Schuetz Reid* || 6 sint E | numquam AE nunquam HL || 8 ut cum L ut quam M quam ut K || 9 utilia sunt MR sunt utilia VPU sint utilia O || 12 ratione O | equidem C et quidem § || 14 quod HL quom A cum E ut § || 15 homines *Lag 35, 65 Lamb ceteri editores* (cf. § 128) omnes C *Orelli* | dicendo E || 16 tribus C omnibus *Rom Ernesti* || 18 sicuti C sicut § *Lamb* || 19—p. 237, 1 nam — possint *secl. Kayser* (at cf. *Sorof a. l.*) || 21 magno opere AH magnopere EL || 22 age- tur VOPR agitur MU | movendas *secl. Stangl*⁷ 50 | permanere VOR (pr. *Stangl*⁷ 50) permanere P permanere U § permovere M pertinere *Sorof Friedrich Harnecker* valere *Reid*

manare possint. sed his partibus orationis, quae, etsi nihil 311
docent argumentando, persuadendo tamen et commo-
vendo proficiunt plurimum, quamquam maxime pro-
prius est locus et in exordiendo et in perorando, degredi
5 tamen ab eo, quod proposueris atque agas, permoven-
dorum animorum causa saepe utile est. itaque vel re 312
narrata et exposita saepe datur ad commovendos animos
degreendi locus, vel argumentis nostris confirmatis vel
contrariis refutatis vel utroque loco, vel omnibus, si habet
10 eam causa dignitatem atque copiam, recte id fieri potest;
eaeque causae sunt ad augendum et ad ornandum gravis-
simae atque plenissimae, quae plurimos exitus dant ad
eius modi digressionem, ut iis locis uti liceat, quibus ani-
morum impetus eorum, qui audiunt, aut impellantur aut
15 reflectantur. atque etiam in illo reprehendo eos qui, quae 313
minime firma sunt, ea prima conlocant. in quo illos quo-
que errare arbitror qui, si quando – id quod mihi num-
quam placuit – pluris adhibent patronos, ut in quoque
eorum minimum putant esse, ita eum primum volunt

6 ad § 312 Laurand 47 || 15 de §§ 313sq. Weidner 37

[M = AHE L = VOPUR] 1 possint L possent MK || 2 argu-
mentando persuadendo *secl. Kayser* | et commovendo *secl. Kayser* ||
3 proficiunt L (cf. § 205, 206; 219) perficiunt M *Friedrich quod*
etiam probari potest cf. 1, 53; 2, 190 || 4 degredi AHVO^vU dig-
EKOPR || 5 quod L quo M | atque C idque *Rom* quodque *Lamb* ||
6.7 re narrata et MR narratione VOPU || 7 animos *om. H* ||
8 degrediendi AHVOU digr- EPR | argumentis C *secl. Vassiss*²
157 | nostris UV^m Oal^r R *om. O¹P* || 8.9 confirmatis vel contrariis
refutatis L vel contrariis refutatis confirmatis M || 9 ex utro-
que H | loco MUR *om. VOP (O^mal add.)* || 10 causa dignitatem
atque copiam L causam dignitatis atque causam M | recte id C
recte ut *Lamb* ut recte id *Schuetz* | potest MV^{2m}OPUR postea
V^v post O possit *Lamb Schuetz* || 11 eaeque M eque V^vO haeque
V^{2m}PUR | augendum *g Piderit alii (cf. 1, 94; 2, 80)* agendum C |
ornandum VOPU orandum MR | gravissimae AEVP U -umae H
-ime OR || 12 plenissimae AH²EVOPU -umae H¹ || 13 digres-
sionem C digressionem *Lamb^m Ernesti quem omnes sequuntur at*
cf. 3, 205, 207 || 14 audiunt L (cf. § 313) -ant MU² | implean-
^{re}tur U || 15 inflectantur E | reprehendendo E || 18 pluris MVOP
-es H²R compluris U | ut in quoque VOP uti quoque M uti
quenque R *om. U*

- dicere. res enim hoc postulat, ut eorum expectationi qui audiunt quam celerrime succurratur; cui si initio satisfactum non sit, multo plus sit in reliqua causa laborandum. male enim se res habet, quae non statim, ut dici
- 314 coepta est, melior fieri videtur. ergo ut in oratore opti- 5
mus quisque, sic in oratione firmissimum quodque sit primum; dum illud tamen in utroque teneatur, ut ea, quae excellent, servantur etiam ad perorandum: si quae erunt mediocria – nam vitiosis nusquam esse oportet locum – in mediam turbam atque in gregem coiciuntur. 10
- 315 hisce omnibus rebus consideratis, tum denique id, quod primum est dicendum, postremum soleo cogitare, quo utar exordio. nam si quando id primum invenire volui, nullum mihi occurrit nisi aut exile aut nugatorium aut volgare aut commune. 15
- 78 Principia autem dicendi semper cum accurata et acuta et instructa sententiis, apta verbis, tum vero causarum propria esse debent. prima est enim quasi cognitio et

5 ad § 314 Michel 388 || 11 ad §§ 315–325 Riposati¹ 267–272

16 principia cf. Arist. Rhet. 3, 14 (1414b 19sqg.) || 16–18 principia – debet (sic) K § 436 (p. 494 Schw.) or. 124 principia v-recunda ... acuta sententiis || 17 apta verbis cf. Rhet. ad Her. 1, 11 Quint. 4, 1, 58

[M = AHE L = VOPUR] 2 succurratur MU² (propter clausulam et sensum pr. Stangl¹²) occurratur L | <in> initio K (pr. Mollweide Wiener St. 35 (1913) 314) || 3 sit in reliqua causa MUR in reliqua causa sit VOP || 4 se res C res se § || 5 post ut crucem infixit Ellendt | oratoribus Schuetz || 6 quisque M quisque est L | sic MR sic et VOPU || 7 tamen om. R || 7.8 ea quae MP ea quae aequae VOUR || 8 excellent U | probandum U | si quae VOPU Ellendt Wilkins si qua MR Friedrich Cima Courbaud || 9 vitionis E (corr. E²) | oportet om. VO¹ (O²¹ adscr.) || 10 locum L locum atque M | coiciuntur V (pr. Kumaniecki² collatis 2, 166, 208, 319; 324, 335, 345, 347; 3, 39) coiciuntur OR coicentur P conicentur U coiciuntur M (pr. Stangl¹⁷ 28) coniciuntur H² § Rom coniciantur Ellendt coiciantur Mueller Klotz¹ Friedrich Wilkins Courbaud || 12 postremum C -emos Rom | considerare R || 15 aut commune H (pr. Stroebel cf. de inv. 1, 26; Rhet. ad Her. 1, 7, 11 Friedrich) atque commune AEL (pr. Stangl¹² propter clausulam) || 16 cum VPUK quom M tum OR § || 18 prima est HEL primast A

commendatio orationis in principio, quaeque continuo
 eum qui audit permulcere atque allicere debet. in quo 316
 admirari soleo non equidem istos, qui nullam huic rei
 operam dederunt, sed hominem in primis disertum atque
 5 eruditum, Philippum, qui ita solet surgere ad dicendum,
 ut quod primum verbum habiturus sit nesciat; et ait idem,
 cum bracchium concalfecerit, tum se solere pugnare,
 neque attendit eos ipsos unde hoc simile ducat, primas
 illas hastas ita iactare leniter, ut et venustati vel maxime
 10 serviant et reliquis viribus suis consulant. nec est dubium 317
 quin exordium dicendi vehemens et pugnax non saepe
 esse debeat; sed si in ipso illo gladiatorio vitae certamine,
 quo ferro decernitur, tamen ante congressum multa fiunt,
 quae non ad vulnus, sed ad speciem valere videantur,
 15 quanto hoc magis in oratione est spectandum, in qua non
 vis potius quam delectatio postulatur! nihil est denique in
 natura rerum omnium, quod se universum profundat et
 quod totum repente evolet. sic omnia, quae fiunt quaeque
 aguntur acerrime, lenioribus principiis natura ipsa prae-

6.7 et ait — pugnare *Non. 92, 14 (propter concalfacere)* || 10–16
 nec est — postulatur *K § 437 (p. 494 Schw.)* || 18sq. sic — rete-
 xuit (*sic*) *Prisc. inst. gr. GL 2, 538, 1*

[**M = AHE L = VOPUR**] 1 orationis **C** nostra *Kayser coll. 2, 114 at cf. Adler ad l.* | quaeque **M** quae **VOPU** quoque **R** || 2.3 allicere — huic *om.* **U** illicere **R** || 2 in quo **VPR** in qua **MOP** || 3 admirari **AHR** ammirari **E** mirari **VOP** demirari *Lamb* || 5 surgere ad dicendum **M** ad dicendum surgere **L** || 7 cum **L** *Non* quod **M** quom *Friedrich* | bracchium **L** *Non* bacchum **M** | concalfecerit **M** *Non* concalefecerit **L** *Galmés* | se optime solere **R** || 8 ducat **VOPU** dicat **MR** || 8.9 primas illas **M** (*cf. Meister 71sq.*) illas primas **L** || 9 ita **MUR om. VOP** | leniter **L** leviter **M** | quam maxime **H**¹ (*corr. H*¹) || 10 nec est **MR** neque est **VOPU** || 12 debet **H** | ipso illo **MR** illo ipso **VOPU** | certamina **K** || 13 quo **MK** quod **L** (*pr. Meister*) || 14 spem **R** || 15 est spectandum *Wytttenbach 21, quem omnes secuti sunt* expectandum **M** expectandum est **L** spectandum est *tres codd. Lamb* spectandum *Rom* || 16 potius *secl. Ernesti* | quam **MKRN** sed **VOPUN**^v *Heusinger* || 18 quod *secl. Kayser Harnecker Wilkins* | se repente *malit Friedrich* | evolet **L** (*sic melior clausula efficitur; cf. praeterea Cael. 63*) evolvat **M** volvat *vel* evolat **ς** || 19 acerrime **C om. Prisc** | praetexuit **AEL** protexuit **H** contextuit **K** retexuit *Prisc*

318 texuit. haec autem in dicendo non extrinsecus alicunde
quaerenda, sed ex ipsius visceribus causae sumenda sunt.
idcirco tota causa pertemptata atque perspecta, locis
omnibus inventis atque instructis, considerandum est, quo
319 principio sit utendum. sic et facile reperietur; sumetur 5
enim ex iis rebus, quae erunt uberrimae vel in argumentis
vel in iis partibus, ad quas dixi degredi saepe oportere;
ita et momenti aliquid adferent, cum erunt paene ex inti-
ma defensione depromptae, et adparebit eas non modo non
esse communis nec in alias causas posse transferri sed 10
penitus ex ea causa, quae tum agatur, effloruisse.

79 Omne autem principium aut rei totius, quae agetur,
320 significationem habere debet aut aditum ad causam
et munitionem aut quoddam ornamentum et dignitatem.
sed oportet, ut aedibus ac templis vestibula et aditus, sic 15
causis principia pro portione rerum praeponere. itaque in
parvis atque infrequentibus causis ab ipsa re est exordiri

14 munitionem: *Arist. rhet. 3, 14, 1 (1414b 19) προοίμιον . . .
ὅλον ὁδοποιήσις τῷ ἐπιόντι* || 15 or. 50 vestibula nimirum honesta
aditusque ad causam . . . inlustres || 16.17 in parvis: *Arist. rhet.
3, 14, 6 (1415a 23): διόπερ ἂν δῆλον ἦ καὶ μικρὸν τὸ πρῶγμα, οὐ
χρηστέον προοιμίῳ*

[M = AHE L = VOPUR] 1 alicunde AHVOPU aliunde
EKR || 2 ipsius VOPU (cf. *Cima ad l.*) ipsis MR *editt. rec.* ||
3 pertempta R | inspecta H || 5 reperietur C -entur *Schuetz* | sume-
tur C -entur *Ernesti Schuetz* || 6 enim om. R | erunt M sunt L ||
uberrimae AHVOP -ime EUR | vel L (cf. *Stroebel 16*) velut M ||
7 dixi MR (cf. *Meister 40*) causas dixi VOPU dixi causas *Lag 81
Steph* | degredi M digredi LK || 8 ita secl. *Madvig alii ret. Cour-
baud Galmès Richard* | momenti HV^mOPUR monenti AEV^vOV |
in extima E || 9 depromptae L -a M | eas C ea *Manutius alii* |
non modo om. *Richard* || 10 communis M -es L communia *Ma-
nutius alii* || 11 penitus L petitus M | ea MURO^m 1 om. VOP |
quae tum agatur L queritur M quae agitur *Stroebel 6 Harnecker*
quae agatur *Wilkins* quae tum quaeritur *Stangl*¹ 36 quaecumque
agitur *Friedrich coll. 1, 44* | effloruisse *Ernesti* et floruisse AH
et flevisse E exfloruisse L fluxisse vel defluxisse vel affluxisse ζ ||
12 agetur M agitur L || 14 et munitionem L *Friedrich Courbaud*
et ad commutationem M et commutationem U et communio-
nem ζ *Schuetz Ellendt Klotz Wilkins* aut communionem *Steph
Lamb* || 15 additus U || 16 praecipue U || 17 infrequentibus AH
VP frequentibus E in frequentibus OUR

saepe commodius. sed cum erit utendum principio, quod 321
 plerumque erit, aut ex reo aut ex adversario aut ex re aut
 ex eis, apud quos agitur, sententias duci licebit. ex reo –
 reos appello quorum res est –, quae significant bonum
 5 virum, quae liberalem, quae calamitosum, quae miseri-
 cordia dignum, quae valeant contra falsam criminatio-
 nem; ex adversario <rursum> isdem ex locis fere contraria;
 ex re, si crudelis, si nefanda, si praeter opinionem, si in- 322
 merito, si misera, si ingrata, si indigna, si nova, si quae
 10 restitui sanarique non possit; ex iis autem, apud quos age-
 tur, ut benevolos beneque existimantis efficiamus, quod
 agendo efficitur melius quam rogando. est id quidem in
 totam orationem confundendum nec minime in extre-
 mam; sed tamen multa principia ex eo genere gignantur.
 15 nam et attentum monent Graeci ut principio faciamus 323
 iudicem et docilem; quae sunt utilia, sed non principii
 magis propria quam reliquarum partium; faciliora etiam
 in principiiis, quod et attenti tum maxime sunt, cum
 omnia expectant, et dociles magis initiis esse possunt.
 20 inlustriora enim sunt, quae in principiiis quam quae in
 mediis causis dicuntur aut arguendo aut refellendo.

15 ad § 323 Laurand 37. 99

2 aut ex reo: *Arist. rhet. 3, 14, 7 (1415a 25) Rhet. ad Her. 1, 8 de inv. 1, 22* || 12–14 est – gignantur **K** § 437 (p. 494 Schw.) || 15sq. *Arist. rhet. 3, 14, 7 (1415a 34) Rhet. ad Her. 1, 6 de inv. 1, 20 or. 122. Top. 97 part. or. 28–30* || 21 or. 225 cum aut arguas aut refellas

[**M** = **AHE L** = **VOPUR**] 3 ex¹ om. **E** | dici **E** | licebit **M** decebit **L** || 3.4 reo reos **C** reo res **E** || 4 reos – est secl. *Bake* || 4.5 bonum virum **M** virum bonum **L** || 5 quae² **MUR om. VOP** || 7 adversario rursum *Stangl Philol. IX 1896* adversariorum **MV OPR** adversario **U editores** || 8 re **L** rei **M** | nefanda **MRN** infanda **VOPUNV** || 12 efficitur melius **C** efficietur melius **EK** melius efficitur **ς** | et **R** || 13 conficiendum **K** || 14 tantum **R** | gignantur **MR** -untur **VOPU** || 15 et **L** (cf. *Stroebel 8*) om. **M secl. Friedrich² 45** | commoment **U Lag 84 Steph Lamb** || 17 propria **L** prompta **M** || 18 et **L om. M secl. Friedrich² 45** || 19 initiis esse possunt **MR def. Stangl¹²** esse possunt initiis **VO** esse possunt vitiis **PU** in initiis esse possunt *Mueller¹ 15 Piderit alii* initiis secl. *Ellendt at cf. Part. or. 27 Quint. 4, 1, 5* || 20 in¹ om. **O¹P**

- 324 maxima autem copia principiorum ad iudicem aut adlicien-
 dum aut incitandum ex iis locis trahetur, qui ad motus
 animorum conficiendos inerunt in causa; quos tamen
 totos explicare in principio non oportebit, sed tantum im-
 80 pelli iudicem primo leviter, ut iam inclinato reliqua in- 5
 325 cumbat oratio. conexum autem ita sit principium con-
 sequenti orationi, ut non tamquam citharoedi prooemium
 adfectum aliquod, sed cohaerens cum omni corpore mem-
 brum esse videatur. nam nonnulli, cum illud meditati edi-
 derunt sic ad reliqua transeunt, ut audientiam fieri sibi 10
 <minime> velle videantur. atque eius modi illa pro-
 lusio debet esse, non ut Samnitium, qui vibrant hastas
 ante pugnam, quibus in pugnando nihil utuntur, sed ut
 ipsis sententiis, quibus proluserint, vel pugnare possint.
 326 Narrare vero rem quod breviter iubent, si brevitatis 15
 est appellanda, cum verbum nullum redundat, brevis

15 ad § 326–329 Laurand 99; Stroux¹ 43 sqq.; Riposati¹ 273 u.
 ad 281 | narrare . . . breviter: Riposati¹ 278

7 citharoedi cf. Arist. rhet. 3, 14, 1; (1414b 23) Quint. 4, 1, 2 ||
 15–243, 6 Narrare – sit K § 438 (p. 494 sq. Schw.) || 15 ad §§ 326
 u. ad 329 cf. Arist. rhet. 3, 16, 4 (1416b 29) Rhet. ad Her. 1, 14 de
 inv. 1, 28 sq. part. or. 31 sq. or. 122. Top. 97

[M = AHE L = VOPUR] 1 maxima C -ime E -imam § Schuetz
 alii | copia C -am § Schuetz alii || 2 aut incitandum L om. M |
 trahetur Piderit Orelli Ellendt Courbaud trahitur L trahemus M ||
 3 inerunt (idonei) in Havet || 4 explicare in principio MR Fried-
 rich Wilkins Courbaud in principio explicari VOPU explicari in
 principio § Ellendt Cima | oportet Stangl Philol. 1895 || 5 iudi-
 cem primo M primo iudicem L | leviter C leniter § Rom Richard ||
 8 adfectum VU (cf. 3, 36, 175) adfectum AH affectum H²E affic-
 tum OPR | aliquid Rom | membrum VOPU -orum MR || 9 istud R ||
 11 minime ins. Kumaniecki² coll. Div. in Caec. 10, 13, 22; Verr.
 5, 8; Prov. 39; Scaur. 28, Phil. 2, 19 velle C nolle O²al' § Firmani
 Galmés Richard molle R velle non Friedrich² 45 (sed clausula vi-
 tiosa efficitur) non velle Wilkins nullam velle Stroux³ | prolusio
 MVO^vUP²R propulsio OP¹ praelusio § Rom Lamb || 12 Samnitium
 MOPUR Samnitum VR | hastam E || 13 antequam R || 14 pro-
 luserint MVOP -erunt UR praeluserint § Lamb praeluserunt Rom
 possint OPUR possunt MV || 15 quidem Oal' U § | si C sed U ||
 16 est appellanda L (cf. Verr. 3, 4; de domo 76, Milo. 12) appel-
 landa est M | redundat C -et Rom Ernesti

est L. Crassi oratio; sin tum est brevitās, cum tantum verborum est, quantum necesse est, aliquando id opus est; sed saepe obest vel maxime in narrando, non solum quod obscuritatem adfert, sed etiam quod eam virtutem, quae
5 narrationis est maxima, ut iucunda et ad persuadendum accommodata sit, tollit. viden illa:

Nam is postquam excessit ex ephebis . . .

quam longa est narratio! mores adolescentis ipsius et 327
servilis percontatio, mors Chrysidis, voltus et forma et
10 lamentatio sororis, reliqua pervarie iucundeque narran-
tur. quod si hanc brevitatem quaesisset,

Effertur, imus, ad sepulcrum venimus,
in ignem impositast,

4 virtutem: *Liebers* 138 || 5 ad persuadendum accommodata: *Riposati*¹ 278 sq.

7 *Ter. Andria* 51; idem versus citatur *De inv.* 1, 27 || 12 effer-
tur, imus *Ter. Andria* 117 | ad sepulcrum — impositast *Ter. Andria*
128 sq.

[M = AHE L = VOPUR] 1 L. Crassi C om. K | sin M si LK
om. R sic § || 2 verborum est MK est verborum L quod etiam
probari potest || 4 adfert AHU adferre V affert EOPRK || 5 iu-
cunda E || 6 accommodata L *Iul. Vict.* (cf. *Stroebel* 13) occupata
MK adcurata *Kayser* | tollit viden illa *Stroux*² 147 pollet vident
illa M (post pollet sp. vac. 3 litt., post vident sp. vac. 2 litt. E) tollit
vident illa VVO (tollit O) tollit. viden || illam P tollit videant illam
Vm O^{am} R tollit videlicet illa U § *Ald Man* tollit denique illa *Iul.*
Vict. tolli videtur illa *Rom* tollere videtur § tollit ut illa *Gruter*
Pearce tollit vel illa *Klotz*¹ *Piderit* tollit velut illa *Adler Har-*
necker tollit videatur illa *Friedrich* tollit videant illa *Sorof* tollit
videtis enim illa *Martin* vident illa *secl. Reid* || 7 nam — ephebis L
nam is postquam E²L *Iul. Vict.* nam ipsast quam A nam ipsast
quam H nam ipsa est quam E¹ | ex ephebis E²L *Iul. Vict.* ex
epheos M || 8.9 adolescentis — mors L *Iul. Vict.* om. M || illius R ||
9 percontatio R || 10 lamentio A | narratur om. H || 12 exfer-
tur V¹U | sepulcrum OPR sepulchrum MVU || 13 in ignem in-
positast A in ignem imposita est HE (post est sp. vac. 32 litt. AH
sp. vac. 20 litt. E) in ignem posita est UR *Richard* om. VOP (suppl.
Vm O²) in igni positast *Piderit*³ *Sorof*

decem versiculis totum conficere potuisset; quamquam
 hoc ipsum „effertur, imus“ concisum est ita, ut non bre-
 328 vitati servitum sit, sed magis venustati. quod si nihil
 fuisset nisi „in ignem impositast“ tamen res tota cognosci 5
 facile potuisset. sed et festivitatem habet narratio di-
 stincta personis et interpuncta sermonibus; et est et pro-
 babilius, quod gestum esse dicas, cum quem ad modum
 actum sit exponas, et multo apertius ad intellegendum
 est, si constituitur aliquando ac non ista brevitate per-
 329 curritur. apertam enim narrationem tam esse oportet 10
 quam cetera; sed hoc magis in hoc elaborandum est, quod
 et difficilius est non esse obscurum in re narranda quam
 aut in principio aut in argumentando aut in [purgando
 aut] perorando et maiore periculo haec pars orationis
 obscura est quam cetera, vel quia, si quo alio in loco est 15
 dictum quid obscurius, tantum id perit, quod ita dictum
 est, narratio obscura totam occaecat orationem, vel quod
 alia possis, semel si obscurius dixeris, dicere alio loco pla-
 nius, narrationis unus est in causa locus. erit autem per-

19 perspicua: *Riposati*¹ 277

5—8 sed et — exponas K § 439 (p. 495 Schw.) || 10.11 aperta
 (sic) — cetera K § 440 (p. 495 Schw.) || 19 cf. *Rhet. ad Her.* 1, 15

[M = AHE L = VOPUR] 1 decem M in his fere decem VO
 PR in his fere deesse U in his fere secl. *Orelli alii* | versiculis C
 verbis *Ernesti* || 2 effertur imus L (exfertur V U) offerimus M effertur
 funus § | concisum om. P || 4 impositast AHVOP in p. E po-
 sita UR § *Rom* || 6 et est et AE et est HKL || 7 cum LN^v quam M
 quom § *Ellendt* etiam N quando *Rom* || 8 aptius *Pol.*¹ || 9 est
 MUR om. VOP secl. *Courbaud* | si M (pr. *Meister* 37) si sic L |
 constituitur C *suspectum Wilkinsio* consistitur *Vict. Lamb Ernesti*
Richard | ac C ut R || 10 aperta K | narrationem L rationem MK ||
 11 cetera K editores ceteras C | ceteras orationis partes *Rom Lamb* |
 sed M et L | in hoc M (cf. *Friedrich*² 46) in hac L | est om. AEK ||
 13 aut¹ MR om. VOPU | in¹ L om. MK | argumentando *Lamb* argu-
 mento C *Ellendt Friedrich* arguendo *Bake Kayser* | aut in³ VO
 PU aut MKR || 13.14 aut³ — perorando secl. *Friedrich* | aut in
 purgando secl. *Lamb* purgando aut secl. *Ellendt Piderit Friedrich*
Courbaud retinet Klotz Orelli || 14 et maiore VOP maiore et MK
 maiore etiam UR editores | periculo VOPU ridiculo MKR || 15 ce-
 tera MR (pr. *Stangl*⁷ 52) ceterae VOPU | quia om. H || 16 quid L
 quod M | id L om. M secl. *Friedrich* || 17 occaecat M obcaecat L
 excaecat *Lamb*

spicua narratio, si verbis usitatis, si ordine temporum con-
servato, si non interrupte narrabitur. sed quando uten-
dum sit aut non sit narratione, id est consilii. neque enim
si nota res est nec dubium quid gestum sit, narrare opor-
5 tet, nec si adversarius narravit, nisi si refellemus. ac si
quando erit narrandum, ne illa, quae suspicionem et
crimen efficient contraque nos erunt, acriter persequa-
mur, et quicquid potuerit, detrahamus; ne illud, quod
Crassus, si quando fiat, perfidia, non stultitia fieri putat,
10 ut causae noceamus, accidat. nam ad summam totius
causae pertinet, caute an contra demonstrata res sit, quod
omnis orationis reliquae fons est narratio.

Sequitur ut causa ponatur, in quo videndum est, quid 331
in controversiam veniat. tum suggerenda sunt firmamenta
15 causae coniuncte et infirmandis contrariis et tuis confir-
mandis. namque una in causis ratio quaedam est eius
orationis, quae ad probandam argumentationem valet. ea
autem et confirmationem et reprehensionem quaerit;
sed quia neque reprehendi quae contra dicuntur possunt,
20 nisi tua confirmes, neque haec confirmari, nisi illa repre-

2—4 sed — oportet K § 440 (p. 495 Schw.) | ad § 330 cf. de
inv. 1, 30 || 13 ponatur: cf. §§ 132sq. 163sq. || 15 part. or. 122
in confirmandis autem nostris argumentationibus infirmandisque
contrariis || 16—18 una — quaeret (sic) K § 441 (p. 495 Schw.) ||
17.18 part. or. 33 quae — in confirmationem et reprehensionem
dividuntur (cf. etiam part. or. 44)

[M = AHE L = VOPUR] 1 vitatis E | conservato C servato
Iul. Vict. Bake || 4 nec dubium MKN nec si dubium sit VOPUN
nec dubium sit R nec si non dubium sit § edd. vet. nec si non
dubium Ernesti | narrare MK narrari L || 5 nisi si L nisi M ||
6 ne C nec P § Kayser Wilkins Friedrich <videndum> ne Lamb ||
7 persequamur C -emur § Wilkins || 8 potuerit M Friedrich Cima
Wilkins poterit L Ellendt Piderit Kayser Courbaud | detrahimus C
-emus § Wilkins Kayser Sorof || 9 fiet U¹ (corr. U²) || 10 ut causae L
causae M inde causae ut § || 11 demonstrata res sit quod L de-
monstra res si quod AE demonstraris (sp. vac. 4 litt.) si quod H ||
13 sequitur L sequatur M || 14 tunc Rom || 15 coniuncte C con-
iuncte V coniuncta Rom | tuis confirmandis VOPU (pr. Meister
43) tuis argumentis confirmandis R § tuis alienis confirmandis M ||
17 probandum R || 18 quaerit L -et M || 20 tua L tu ea M

- hendas, idcirco haec et natura et utilitate et tractatione
 332 coniuncta sunt. omnia autem concludenda plerumque re-
 bus augendis vel inflammando <sunt> iudice vel miti-
 gando; omniaque cum superioribus orationis locis tum
 maxime extremo ad mentes iudicum quam maxime per- 5
 movendas et ad utilitatem nostram vocandas conferenda
 sunt.
- 333 Neque sane iam causa videtur esse cur secernamus ea
 praecepta, quae de suasionibus tradenda sunt aut lauda-
 tionibus. sunt enim pleraque communia; sed tamen sua- 10
 dere aliquid aut dissuadere gravissimae mihi videtur esse
 personae. nam et sapientis est consilium explicare suum
 de maximis rebus et honesti et disertī, ut mente providere,
 auctoritate probare, oratione persuadere possis.
- 82 Atque haec in senatu minore apparatu agenda sunt; 15
 sapiens enim est consilium multisque aliis dicendi relin-
 quendus locus; vitanda etiam ingenii ostentationis suspi-
 334 cio. contio capit omnem vim orationis et gravitatem va-
 rietatemque desiderat. ergo in suadendo nihil est optabi-

7 ad §§ 333–340 Barwick¹ 65

2sq. cf. *Arist. rhet.* 3, 19, 1; *Cic. de or.* 1, 143; 3, 104 || 8–14 ne-
 que – possis K § 441 (p. 495 Schw.) || 16 *Quint.* 3, 8, 2 si consilium
 contingat semper bonorum atque sapientium || 19sq. *Quint.* 3, 8, 1
 Ciceronis sententia qui hoc materiae genus dignitate maxime con-
 tineri putat

[M = AHE L = VOPUR] 1 tractatione AE²VOPU tracta-
 tio E¹ contractione H tractione R || 2 concludenda <sunt> R Wil-
 kins | <vel> rebus Sutton rebus om. R || 3 agendis ζ | vel post re-
 bus transponi mavult Reid | inflammando <sunt> Stangl¹ 36 in-
 flammando HL inflammandos AEK | iudices R ζ || 4 omniaque
 AHP omnia quae EKVOU omnia R || 5 extremo – maxime L
 om. M || 6.7 conferenda sunt L conferendas M || 9 aut laudatio-
 nibus secl. Kayser || 11 aliquid aut dissuadere MUR om. VOP
 (suppl. O²) | gravissimae AV -umae H -ime EKOPUR || 11.12
 mihi videtur esse personae L (pr. Stangl¹² propter clausulam) mihi
 personae videntur esse M mihi esse personae videtur ζ Ellendt
 mihi personae videtur esse Kayser || 14 possis MKR -it VOPU ||
 16 est om. P | est enim Schuetz | relinquendus L ac linquendi M
 ac loquendi ζ || 17 vitanda HL vitandae AE vitanda est R (pr.
 Stroebel) | ingenii HL -iis AE | ostentationis MR ostentationis-
 que VOPU || 18 cupit R

lius quam dignitas. nam qui utilitatem petit, non quid maxime velit suasor, sed quid interdum magis sequatur videt. nemo est enim, praesertim in tam clara civitate, quin putet expetendam maxime dignitatem; sed vincit
 5 utilitas plerumque, cum subest ille timor, ea neglecta ne dignitatem quidem posse retineri. controversia autem inter 335 hominum sententias aut in illo est utrum sit utilius, aut etiam, cum id convenit, certatur, utrum honestati potius an utilitati consulendum sit. quae quia pugnare saepe
 10 inter se videntur, qui utilitatem defendit, enumerabit commoda pacis, opum, potentiae [pecuniae] vectigalium, praesidii militum, [utilitates] ceterarum rerum, quarum fructum utilitate metimur, itemque incommoda contrariorum. qui ad dignitatem impellit, maiorum exempla,
 15 quae erunt vel cum periculo gloriosa, colliget, posteritatis immortalē memoriā augebit; utilitatem ex laude nasci defendet semperque eam cum dignitate esse coniunctam. sed quid fieri possit aut non possit quidque etiam sit ne- 336 cesse aut non sit, in utraque re maxime est quaerendum.
 20 inciditur enim omnis iam deliberatio, si intellegitur non

14 maiorum exempla: Plumpe 29–32

4.5 off. 3, 19 vicit ergo utilitas honestatem? || 17 sqq. *Arist. rhet.* 1, 4, 2 (1359a 32) *part. or.* 83

[M = AHE L = VOPUR] 1 petit MV^m Oa¹N (*pr. Friedrich* 2 46) putant V^v O¹ PURN^v putat V³ Sorof expetit Reid || 2 quid interdum CN^v quo minime N || 3 vident R | in tam L in M *Friedrich* tam in *Stangl* 55 || 4 quin putet MUR quin imputet V quin imputet OP | expetendam VOPR expetendum U expectandam M || 6 tueri R | aut Rom || 7 in illo est L in illo M est in illo *Klotz Friedrich* || 8 cum id L quid M | convenit MR -iat VOPU || 9.10 saepe inter se VOPU (*pr. Meister* 72 *propter clausulam*) inter se saepe MR || 10 utilitatem L aequitatem M | defendit C *Ellendt Friedrich Bornecque* -et *Ald Man Sorof Wilkins Cima om.* R || 11 pecuniae L om. M *secl. Schuetz quem omnes secuti sunt* || 12 utilitates C -atis V *del. Man Lamb quos omnes secuti sunt* | ceterarumque duo *codd. Steph* || 13 metimur EL metimus AH^m metiamur H | itaque R || 14 impellit M *Ellendt Friedrich* -et L *Wilkins Cima Bornecque* | 15 erunt AL erum E eñ H erant Reid | quae gloriosa *secl. Kayser* || 17 coniuncta E || 18 aut non possit L om. M || 18.19 quidque u. ad non sit *secl. Courbaud* || 20 omnis iam L omnis M iam *secl. Kayser alii iam omnis Stangl* 55

posse fieri aut si necessitas adfertur; et qui id docuit, non
 337 videntibus aliis, is plurimum vidit. ad consilium autem de
 re publica dandum caput est nosse rem publicam; ad
 dicendum vero probabiliter nosse mores civitatis; qui
 quia crebro mutantur, genus quoque orationis est saepe 5
 mutandum. et quamquam una fere vis est eloquentiae,
 tamen, quia summa dignitas est populi, gravissima causa
 rei publicae, maximi motus multitudinis, genus quoque
 dicendi grandius quoddam et inlustrius esse adhibendum
 videtur; maximaque pars orationis admovenda est ad 10
 animorum motus nonnumquam aut cohortatione aut
 commemoratione aliqua aut in spem aut in metum aut ad
 cupiditatem aut ad gloriam concitandos, saepe etiam a
 temeritate, iracundia, spe, iniuria, invidia, crudelitate
 83 revocandos. fit autem ut, quia maxima quasi oratoris 15
 338 scaena videatur contionis, natura ipsa ad ornatius dicendi
 genus excitemur. habet enim multitudo vim quandam
 talem, ut, quem ad modum tibicen sine tibiis canere, sic
 orator nisi multitudine audiente eloquens esse non possit.
 339 et cum sint populares multi varique lapsus, vitanda est 20
 adclamatio adversa populi; quae aut orationis peccato
 aliquo excitatur, si aspere, si adroganter, si turpiter, si

3 nosse rem publicam: *Arist. Rhet. 1, 8, 1 (1365b 22)*; *ad l. alludit Quint. 3, 8, 14* || 16 *Lael. 97* in scaena id est in contione || 18sq. quem ad modum tibicen: *cf. Brutus 192*

[M = AHE L = VOPUR] 1 aut si – adfertur *secl. Havet* | et M ei L || 2 vidit L(R^v) -et M || 4 qui AL *om. HE* || 5 quoque *om. V* || 6 est MO est (saepe) VO²PUR || 7 tamen *om. E* || 10 maximaque MR maximeque VOPU || 12 aut in spem aut in metum L aut in spe aut metum A aut in spe aut metu E aut spe aut metu H || 13 in cupiditatem U¹ (*corr. U²*) | concitando E || 13.14 etiam a temeritate L etiam eritate M | saepe R || 15 revocandus H | quasi oratoris MR quasi oratori VOPU *Richard oratori quasi Kayser* || 16 videtur Kayser | contionis MOP *Ellendt Friedrich Courbaud* contionis in is V^v contio in his R contio U *Ald Iunt Lamb Gruter* commotio R^m contio contionis *Heusinger Schuetz* contio, is *Mueller* contio esse *Kayser Harnecker Sorof Cima* contio nobis *dubitanter Stroux*³ contionis esse *Wilkins locus videtur esse corruptus* || 17 excitemur MO^{m-1} excitetur L || 19 nisi L sine M

sordide, si quoquo animi vitio dictum esse aliquid videtur, aut hominum offensione vel invidia, quae aut iusta est aut ex criminatione atque fama, aut res si displicet, aut si est in aliquo motu suae cupiditatis aut metus multitudo.
 5 his quattuor causis totidem medicinae opponuntur: tum obiurgatio, si est auctoritas; tum admonitio, quasi lenior obiurgatio; tum promissio, si audierint, probaturos; tum deprecatio, quod est infirmum, sed nonnumquam utile. nullo autem loco plus facetiae prosunt et celeritas et breve
 10 aliquod dictum nec sine dignitate et cum lepore. nihil enim tam facile quam multitudo a tristitia et saepe ab acerbitate commode et breviter et acute et hilare dicto deducitur.

Exposui fere, ut potui, vobis in utroque genere causarum quae sequi solerem, quae fugere, quae spectare, qua omnino in causis ratione versari. nec illud tertium
 15 laudationum genus est difficile, quod ego initio quasi a praeceptis nostris secreveram; sed et quia multa sunt orationum genera et graviora et maioris copiae, de quibus
 20 nemo fere praeciperet, et quod nos laudationibus non ita multum uti soleremus, totum hunc segregabam locum. ipsi enim Graeci magis legendi et delectationis aut homi-

16 ad §§ 341–349 Kroll³ 1130; Barwick¹ 65 | de § 341 Durry 106–110; Guillemin¹ 223 sq.

17 initio: § 47 || 18 secreveram: § 333

[M = AHE L = VOPUR] 1 si quoquo L Orelli Klotz Richard si quom AH si cum E si quo Lamb | aliquid L aliquod M | videtur M videatur L || 2 vel C aut U | est VOPU om. MR || 3 re V || 6 lenior C levior E || 7 provisio R | perboraturos Pol¹ || 8 infirmum MR (cf. Rosc. com. 6) infimum VOPU Klotz Kayser Sorof Firmani || 9 autem MU om. VOPR | plus L om. M secl. Stangl⁷ 55 | et³ L ad M ac Friedrich || 11 multitudo MPUR multitudo quae VO^{m.1} | a HL ab H^m ad AE | ab MR om. VOPU || 12 et¹ MR ac VOPU | acuto H | ad hilaritatem R || 15 spectare AE expectare HL || 16 qua M Friedrich Bornecque quaque L Ellendt Wilkins Cima quaeque P | nec secl. Kayser || 17 laudationum C -is E§ Rom Kayser || 18 sed secl. Kayser | et om. P esset Pearce alii || 19 et graviora MU om. VOPR^v | maioris MU -es VOPR || 20 praeciperet MVO¹PUN^v (cf. Lebreton, 250 sqq.) praeceperat O^{2mal}RN || 21 solemus Mueller | totum – locum secl. Kayser || 22 legendi qui magis aut delectationis R | et secl. Schuetz | delectationi ut E

nis alicuius ornandi quam utilitatis huius forensis causa
 laudationes scriptitaverunt; quorum sunt libri, quibus
 Themistocles, Aristides, Agesilaus, Epaminondas, Philip-
 pus, Alexander alique laudantur; nostrae laudationes,
 quibus in foro utimur, aut testimoni brevitate[m] habent 5
 nudam atque inornatam aut scribuntur ad funebrem con-
 tionem, quae ad orationis laudem minime adcommodata
 est. sed tamen, quoniam est utendum aliquando, non-
 numquam etiam scribendum, vel ut Q. Tuberoni Afri-
 canum avunculum laudanti scripsit C. Laelius, vel ut 10
 nosmet ipsi ornandi causa Graecorum more, si quos veli-
 mus, laudare possimus, sit a nobis quoque tractatus hic
 342 locus. perspicuum est igitur alia esse in homine optanda,
 alia laudanda. genus, forma, vires, opes, divitiae ceteraque
 quae fortuna det aut extrinsecus aut corpori, non habent 15
 in se veram laudem, quae deberi virtuti uni putatur; sed
 tamen, quod ipsa virtus in earum rerum usu ac modera-
 tione maxime cernitur, tractanda in laudationibus etiam
 haec sunt naturae et fortunae bona, in quibus est summa
 laus: non extulisse se in potestate, non fuisse insolentem 20
 in pecunia, non se praetulisse aliis propter abundantiam
 fortunae, ut opes et copiae non superbiae videantur ac

13 de §§ 342–349 Solmsen¹ 176 | de § 342 Kroll¹ 593; Rip-
 sati¹ 208–211

13 ad §§ 342–349 cf. *Rhet. ad Her.* 3, 2–15. *De inv.* 2, 157 u.
 ad 178. *Quint.* 3, 7 sqq.

[M = AHE L = VOPUR] 1 huius om. R || 2 laudationes L
 -is M | scriptitarunt R || 4 alique HL alii qui AE | laudationes L
 -is M || 6 inscribuntur Rom | funebrem orationem contionem U ||
 8 quoniam est utendum L quoniam studendum M || 9 vel ut
 Lamb^{mrp} velut C || 10 laudatio E | vel ut A velut HEL || 12 pos-
 sumus Rom Lamb Kayser | quoque tractatus MR quoque tracta-
 tus etiam VOPU | hic MR is § Rom Ernesti || 14.15 ceteraque
 quae L quaeque M Friedrich cetera quae § Steph Lamb Wilkins ||
 15 det C dat Schuetz | corpori L editores -e M def. Stroebel 11
 collato 2, 46 || 16 deberi MURO^{al} dederit VOP | putatur MR²
 (pr. Meister 40) laus putatur L || 18 etiam in laudationibus Er-
 nesti || 20 se L om. M | insole[m] E¹ (corr. E²) || 21 praetulisse post
 abundantiam transp. Havet | abundantia O

lubidini, sed bonitati et moderationi facultatem et materiam dedisse. virtus autem, quae est per se ipsa laudabilis et sine qua nihil laudari potest, tamen habet pluris partis, quarum alia est <alia> ad laudationem aptior. sunt enim aliae virtutes, quae videntur in moribus hominum et quadam comitate ac beneficentia positae; aliae, quae in ingenii aliqua facultate aut animi magnitudine ac robore. nam clementia, iustitia, benignitas, fides, fortitudo in periculis communibus iucunda est auditu in laudationibus; omnes enim hae virtutes non ipsis tam, qui eas habent, quam generi hominum fructuosae putantur. sapientia et magnitudo animi, qua omnes res humanae tenues ac pro nihilo putantur, et in excogitando vis quaedam ingenii et ipsa eloquentia admirationis habet non minus, iucunditatis minus; ipsos enim magis videntur, quos laudamus, quam illos, apud quos laudamus, ornare ac tueri. sed tamen in laudando iungenda sunt etiam haec genera virtutum; ferunt enim aures hominum cum illa, quae iucunda et grata, tum etiam illa, quae mirabilia sunt in virtute, laudari. et quoniam singularum virtutum sunt certa quaedam officia ac munera et sua cuique virtuti laus propria debetur, erit explicandum in laude iustitiae, quid cum fide, quid cum aequabilitate, quid cum eius modi

2 ad § 343 Michel 237. 291 || 12 magnitudo animi: Knoche 49 sqq.; Liebers 79. 83 || 20 ad § 345 Michel 292

4 partis: Arist. Rhet. 1, 9, 3 (1366b 1): μέρη δὲ ἀρετῆς

[M = AHE L = VOPUR] 1 et¹ M (pr. Stroebel 64) ac L | materiam MU (cf. Phil. 11, 21) -em L(U²) || 2 se om. E || 3 laudari L audiri M || 4 alia ins. Man (cf. 3, 55) || 5 et L om. M || 6 ac MVO^v UR et OP | quae C del. Harnecker | in VO U om. MPR || 9 iucunda est L iudicandast A iudicanda est E iocunda est U iucunda sunt dubitanter Wilkins || 10 virtutes L -is M | ipsis tam M tam ipsis L | qui eas habent L que ea est habent M qui eas in se habent Rom Ernesti || 11 perfructuose P² || 12 tenues M geruntur tenues L cernuntur tenues Mueller | pro L prope M prope pro Lamb || 14 habent Kayser Stroebel Cima | non minus C(R^v) non multum Pol²¹ | iocunditates E || 15 videntur M (pr. Stroebel 34 Stangl¹ 36) videtur L Courbaud videmur § || 16 quam — laudamus OPUR om. MV || 17 in L om. M || 18 ferunt MVOPUR^v feriunt V^m R || 20 sunt om. R || 23 aequalitate R

aliquo officio is qui laudabitur fecerit; itemque in ceteris res
gestae ad cuiusque virtutis genus et vim et nomen accom-
346 modabuntur. gratissima autem laus eorum factorum ha-
betur, quae suscepta videntur a viris fortibus sine emo-
lumento ac praemio; quae vero etiam cum labore ac 5
periculo ipsorum, haec habent uberrimam copiam ad lau-
dandum, quod et dici ornatissime possunt et audiri facil-
lime. ea enim denique virtus esse videtur praestantis viri,
quae est fructuosa aliis, ipsi aut laboriosa aut periculosa
aut certe gratuita. magna etiam illa laus et admirabilis 10
videri solet tulisse casus sapienter adversos, non fractum
347 esse Fortuna, retinuisse in rebus asperis dignitatem. neque
tamen illa non ornant, habiti honores, decreta virtutis
praemia, res gestae iudiciis hominum comprobatae; in
quibus etiam felicitatem ipsam deorum immortalium iu- 15
dicio tribui laudationis est. sumendae autem res erunt
aut magnitudine praestabiles aut novitate primae aut
genere ipso singulares. neque enim parvae neque usitatae
neque vulgares admiratione aut omnino laude dignae vi-
348 deri solent. est etiam cum ceteris praestantibus viris com- 20
paratio in laudatione praeclara. de quo genere libitum
mihi est paulo plura quam ostenderam dicere, non tam
propter usum forensem, qui est a me in omni hoc sermone
tractatus, quam ut hoc videretis, si laudationes essent in
oratoris officio, quod nemo negat, oratori virtutum om- 25
nium cognitionem, sine qua laudatio effici non possit, esse

2sq. *part. or. 82* tum quae quisque senserit dixerit gesserit ad
ea quae proposita sunt virtutum genera accomodabuntur

[M = AHE L = VOPUR] 1 fecerit L (*pr. Stroebel* 9) gerit M
gesserit § *Ellendt* || 2 ad cuiusque HL(OV) ad quousque A aliquo
usque E alicuiusque O ad cuius § *Rom* || 4 suspecta R || 5 prae-
mio C periculo § | ac M et L || 7 potest R | audi E¹ (*corr. E*²) ||
9 aut¹ C autem *Piderit* | aut² C ac R || 10 illa om. PR || 11 patien-
ter *Lamb* || 12 verbis *Rom* || 13 virtuti *Lag* 20 *Lamb* || 19 laude
dignae C laudari R || 20 etiam C enim R § | viris L viribus M |
comparatio VOPU comprobatio MR || 21 — p. 253,1 de quo — ne-
cessariam *secl. Bake* || 22 mihi est C est mihi R *Piderit* | osten-
deram MU -erem VOPR | tam om. E || 26 non om. E | posset *Sorof*
(*at cf. Lebreton* 261)

necessariam. iam vituperandi praecepta contrariis ex vi- 349
 tiis sumenda esse perspicuum est; simul est illud ante
 oculos, nec bonum virum proprie et copiose laudari sine
 virtutum, nec improbum notari ac vituperari sine vitiorum
 5 cognitione satis insignite atque aspere posse. atque his
 locis et laudandi et vituperandi saepe nobis est utendum
 in omni genere causarum.

Habetis de inveniendis rebus disponendisque quid sen- 350
 tiam. adiungam etiam de memoria, ut labore Crassum
 10 levem neque ei quicquam aliud, de quo disserat, relin-
 quam nisi ea, quibus haec exornentur“. „perge vero“ in- 86
 quit Crassus. „libenter enim te, cognitum iam artificem
 aliquandoque evolutum illis integumentis dissimulationis
 tuae nudatumque perspicio; et quod mihi nihil aut quod
 15 non multum relinquis, percommode facis estque mihi
 gratum.“ „iam istuc quantum tibi ego reliquerim“ in- 351
 quit Antonius „erit in tua potestate. si enim vere agere
 volueris, omnia tibi relinquo; sin dissimulare, tu, quem
 ad modum his satis facias, videris. sed, ut ad rem redeam,
 20 non sum tanto ego“ inquit „ingenio, quanto Themistocles
 fuit, ut oblivionis artem quam memoriae malim; gra-
 tiamque habeo Simonidi illi Cio, quem primum ferunt

1 ad § 349 Michel 250 || 3 de §§ 350–360 Kroll³ 1097 sq.

4.5 nec improbum – posse Non. 130, 22 (propter insignite) ||
 3 ad § 350–360 cf. Rhet. ad Her. 3, 28–40 Quint. 11, 2 || 20 The-
 mistocles: § 299

[M = AHE L = VOPUR] 2 inest R || 4 sine om. Non || 5 his L
 iis M insignite C Non -ter Rom edd. vett. | atque aspere om. Non ||
 3 inveniendisque E || 10 ei C enim R | desiderat E¹ (corr. E¹) ||
 11 nisi L ni M (post ni sp. vac. 2 litt. H) | quibus M (pr. Meister 40)
 quibus rebus L | adornentur Rom || 13 aliquandoque C (post al. duae
 litt. erasae H) iam aliquando § aliquando Rom (pr. Madvig 186
 Soroj Courbaud) | evolutum E¹ PUR^v evolutum AHV evelatum
 O^{mal} Pol^{al} R involutum O | integumentis L integmentis M ||
 14 nudatumque perspicio L nucleatumque p. P nudatum deper-
 spicio M | quod L Ellendt Cima om. M secl. Kayser Friedrich ||
 15 mihi C mi Stangl¹² || 16 gratum Antonius quantum E¹ | iam
 istuc om. E¹ (suppl. E²) istuc MR istud VOPU || 17 vere me agere
 Sutton || 20 ego C om. § Rom || 21 ut L om. M | memoriae L om. M ||
 22 Cio Victorius de nat. deorum 1, 118 Ald. ceteri Chio C Ceo Lamb
 Ellendt

352 artem memoriae protulisse. dicunt enim, cum cenaret Cran-
none in Thessalia Simonides apud Scopam, fortunatum
hominem et nobilem, cecinissetque id carmen, quod in
eum scripsisset, in quo multa ornandi causa poetarum
more in Castorem scripta et Pollucem fuissent, nimis illum 5
sordide Simonidi dixisse se dimidium eius ei, quod pactus
esset, pro illo carmine daturum; reliquum a suis Tynda-
353 ridis, quos aequae laudasset, peteret, si ei videretur. paulo
post esse ferunt nuntiatum Simonidi, ut prodiret; iuvenes
stare ad ianuam duo quosdam, qui eum magno opere vo- 10
carent; surrexisse illum, prodisse, vidisse neminem. hoc
interim spatio conclave illud, ubi epularetur Scopas, con-
cidisse; ea ruina ipsum cum cognatis oppressum suis
interisse. quos cum humare vellent sui neque possent
obtritatos internoscere ullo modo, Simonides dicitur ex eo, 15
quod meminisset quo eorum loco quisque cubuisset, de-
monstrator unius cuiusque sepeliendi fuisse. hac tum re
admonitus invenisse fertur ordinem esse maxime, qui
354 memoriae lumen adferret. itaque iis, qui hanc partem in-
genii exercerent, locos esse capiendos et ea, quae memo- 20
ria tenere vellent, effingenda animo atque in iis locis
conlocanda: sic fore, ut ordinem rerum locorum ordo
conservaret, res autem ipsas rerum effigies notaret atque

1 de §§ 352sq. Agostino 125–127

1 Quint. 11, 2, 14 an Cranone, ut Apollas Callimachus, quem
secutus Cicero hanc famam latius fudit

[M = AHE L = VOPUR] 1 Crannone § Grannone C || 3.4 in
eum C primum Pol^{al} || 6 ei C om. § Lamb || 9 ferunt <esse> E ||
10 duo M duos L | magno opere scripsi magnopere C | vocarent
MOPR (pr. Friedrich² 46) evocarent V U § Ellendt || 11 illum M
(pr. Meister 40) illum ipsum L | prodixisse Ald. || 12 spatio tum U ||
13 ea ruina OPUR et ruina V earum M | eum ipsum R | cum co-
gnatis oppressum suis MR cum cognatis om. VOP secl. Meister 45
oppressum cum suis VOP oppressum cum cognatis suis U suis
del. Kayser cum convivis o. s. Thormeyer De Valerio Maximo et
Cicerone quaestiones selectae Göttingen 1912 || 16 demonstrator M
-orem L || 17 ac E || 18 ferunt V || 20 exercerent M exercent L ||
21 vellent MN velint LN^v || 23 servaret § Rom | effigies L effi-
gie M

ut locis pro cera, simulacris pro litteris uteremur. qui sit
autem oratori memoriae fructus, quanta utilitas, quanta
vis, quid me attinet dicere? tenere quae didiceris in acci-
pienda causa, quae ipse cogitaris? omnis fixas esse in ani-
5 mo sententias? omnem discriptum verborum apparatus?
ita audire vel eum, unde discas, vel eum, cui responden-
dum sit, ut illi non infundere in auris tuas orationem, sed
in animo videantur inscribere? itaque soli qui memoria
vigent, sciunt, quid et quatenus et quomodo dicturi sint,
10 quid responderint, quid supersit; eidemque multa ex aliis
causis aliquando a se acta, multa ab aliis audita memi-
nerunt. quare confiteor equidem huius boni naturam esse 356
principem – sicut earum rerum, de quibus ante locutus
sum, omnium; sed haec ars tota dicendi, sive artis imago
15 quaedam est et similitudo, habet hanc vim, non ut totum
aliquid, cuius in ingeniis nostris pars nulla sit, pariat et
procreet, verum ut ea, quae sunt orta iam in nobis et pro-
creata, educet atque confirmet –, verum tamen neque tam 357
acri memoria fere quisquam est, ut non dispositis no-
20 tatisque rebus ordinem verborum aut nominum aut sen-
tentiarum complectatur, neque vero tam hebeti, ut nihil
hac consuetudine et exercitatione adiuvetur. vidit enim
hoc prudenter sive Simonides sive alius quis invenit, ea
maxime animis effingi nostris, quae essent a sensu tradita

1sq. ut – utamur (*sic*) *Quint. 11, 2, 21 cf. Rhet. ad. Her. 3, 70; part. or. 26 || 13 cf. Quint. 11, 2, 1*

[M = AHE L = VOPUR] 1 uteremur C utamur *Quint* | qui C
quid P quis § | si U || 3 tenere enim quae V || 4 omnis M -es L ||
5 discriptum VU descriptum OPR scriptum M || 6 vel¹ VOPU
(*cf. Stroebel 15*) velle MR | discas MU dicas VOPR^v | cui (ex con-
trario) resp. Pal' R § || 7 ut L vel M velut § || 8 videantur C videat-
ur R videaris aut videamur § | soli ii qui *Rom* || 10 quid¹ M cui L
quid cui *Lott* | eidemque M eidem quae E idemque VOPU iidem-
que R || 15 est et similitudo L et similitudo est M || 16 in *Lag 32*
Rom alii om. C | sit L om. M | pariat L -et M || 16.17 et procreet C
et gignat N^m § || 20 aut nominum *Kumaniecki*² (*collato Rhet. ad*
Her. 3, 33) aut hominum M om. L *del. edd.* omnium *Stangl*¹ 36 |
atque sententiarum § *Rom Lamb* || 22 hac C a § *Rom* || 23 quis C
quisquis O || 24 effingi C (*pr. Wilkins ad l.*) affigi *cod. Harleianus*
Pearcii Lag 17 Asc. Crat. pleraeque editiones effugi *Lag 32 infigi*
Reid

atque impressa; acerrimum autem ex omnibus nostris
 sensibus esse sensum videndi; quare facillime animo te-
 neri posse, si ea, quae perciperentur auribus aut cogi-
 tatione, etiam oculorum commendatione animis trade-
 rentur; ut res caecas et ab aspectus iudicio remotas con- 5
 formatio quaedam et imago et figura ita notaret, ut ea,
 quae cogitando complecti vix possemus, intuendo quasi
 358 teneremus. his autem formis atque corporibus, sicut om-
 nibus, quae sub aspectum veniunt, sede opus est; etenim
 corpus intellegi sine loco non potest. quare, ne in re nota 10
 et pervolgata multus et insolens sim, locis est utendum
 multis, inlustribus, explicatis, modicis intervallis, imagi-
 nibus autem agentibus, acribus, insignitis, quae occurrere
 celeriter, quae percutere animum possint. quam facul-
 tatem et exercitatio dabit, ex qua consuetudo gignitur, 15
 <et> similium verborum conversa et inmutata casibus aut

10sq. Becker 19

11–14 locis — possint *Quint. 11, 2, 22* || 12 modicis intervallis:
Rhet. ad Her. 3, 32

[M = AHE L = VOPUR] 2 tenere P || 3 si ea MR ea VOPU |
 precipierentur R percipientur § || 4 etiam M si etiam L | oculorum
 commendatione L cōmene oculorum AHE¹ cum mente oculo-
 rum E² commendatione oculorum *Friedrich Wilkins Courbaud* ||
 5 ab aspectus iudicio L et aspectu (*sp. vac. 1 litt.*) iudicio AH
 et aspectus iudicio E¹ sed aspectus iudicio E² et aspectu (*ceteris
 deletis*) *Friedrich Firmani* iudicio *Madvig 186* | confirmatio P¹
 (corr. P²) U || 7 quae om. V | vix C (*pr. Stroebel 34*) non *Gruter
 Ernesti* | possumus *Richard* || 8 omnibus M omnibus rebus L ||
 9 post veniunt *sp. vac. 3 litt. AH* post veniunt addita leguntur
 haec memoria nostra admonetur atque excitatur, sed locis opus
 est V^m Oal' P^m (admovetur O^m P^m) quae omnia utpote interpolata
secl. Sorof. Kayser alii | sede § sed M sedes V^v OPU sed locis
 V^m Oal' P^m R || 10 sine <hoc> loco *Rom* || 13 agentibus C *Quint* in-
 gentibus § *Rom* vigentibus § | acribus C *Quint* acriter *Rom* | oc-
 currere C occurre R recurrere § || 14 celeriter quae VOPU (*pr.
 Stangl*)¹² collatis 2, 104; 2, 130; 2, 132 *Sest. 17*) celeriterque MR
Quint celeriter occurrere et *Lamb* | animum fortiter possint *Havel
 Courbaud* at cf. *Guillemin REL 6 (1928) 342* || 15 et *secl. Kayser* ||
 16 et¹ add. *Gruter* om. C | conversa MN conserva V^v O conser-
 vata V^m Oal' PURN^v servata *Victorius* || 16—p. 257, 1 aut ex P

traducta ex parte ad genus notatio et unius verbi imagine
 totius sententiae informatio, pictoris cuiusdam summi
 ratione et modo formarum varietate locos distinguentis.
 sed verborum memoria, quae minus est nobis necessaria, 88
 5 maiore imaginum varietate distinguitur. multa enim sunt 359
 verba, quae quasi articuli conectunt membra orationis,
 quae formari similitudine nulla possunt; eorum fingenda
 sunt nobis imagines, quibus semper utamur. rerum
 memoria propria est oratoris; eam singulis personis bene
 10 positis notare possumus, ut sententias imaginibus, ordinem
 locis comprehendamus. neque verum est, quod ab 360
 inertibus dicitur opprimi memoriam imaginum pondere
 et obscurari etiam id, quod per se natura tenere potuisset.
 vidi enim ego summos homines et divina prope memoria,
 15 Athenis Charmadam, in Asia, quem vivere hodie aiunt
 Scepsium Metrodorum, quorum uterque, tamquam litteris
 in cera, sic se aiebat imaginibus in iis locis, quos haberet,
 quae meminisse vellet, perscribere. quare hac exercitatione
 non eruenda memoria est, si est nulla naturalis;
 20 sed certe, si latet, evocanda est.

Habetis sermonem bene longum hominis, utinam non 361
 impudentis! illud quidem certe, non nimis verecundi;
 qui quidem cum te, Catule, tum etiam L. Crasso audiente,

11 ad § 360 Michel 420 || 21sq. Becker 18

4 ad § 359 cf. *Rhet. ad Her.* 3, 39 || 14sq. *Tusc.* 1, 59 Quint.
 11, 2, 26 qua re et Charmadas et Scepsius . . . Metrodorus quos
 Cicero dicit usos hac exercitatione

[M = AHE L = VOPUR] 1 imagine L -em M || 2 informatio
 MURN informatio VOPNV | pictoris L pectoris M | summi
 VOPU -a MR || 5 maiore L -um M | muta Bake || 7 nulla possunt
 eorum VOPU eorum nulla possunt MR || 8 sunt nobis M
 nobis sunt L || 9 memoriae P || 10 possumus L -imus M Friedrich ||
 13 natura M natura ipsa L (ipsa natura ipsa P¹) || 14 enim
 ego M ego enim VOPU (cf. Meister 74) enim R || 15 Charmadam
 C(RV) Carniadam P || 16 Scepsium § Sceptium MVOU sceptum
 PR | litteris L in litteris M || 17 aiebat L alebat M | haberet L
 habere M || 19 ulla § || 22 impudentis L imprudentis M | illud
 quidem C illud quid est E illum quidem Mueller quidem del.
 Schuetz illud quidem del. Ernesti | non nimis C(OV) non minus
 O¹U || 23 cum C tum Ernesti | etiam om. E¹

de dicendi ratione tam multa dixerim; nam istorum aetas minus me fortasse movere debuit. sed mihi ignoscetis profecto, si modo, quae causa me nunc ad hanc insolitam
 89 mihi loquacitatem impulerit, acceperitis“. „nos vero“
 362 inquit Catulus – „etenim pro me hoc et pro meo fratre
 respondeo – non modo tibi ignoscimus sed te diligimus
 magnamque tibi habemus gratiam; et cum humani-
 tatem et facilitatem agnoscimus tuam, tum admiramur
 istam scientiam et copiam. equidem etiam hoc me
 adsecutum puto, quod magno sum levatus errore et illa
 admiratione liberatus, quod multis cum aliis semper ad-
 mirari solebam, unde esset illa tanta tua in causis di-
 vinitas. nec enim te ista attigisse arbitrabar, quae dili-
 gentissime cognosse et undique collegisse usuque doctum
 363 partim conrexisse video, partim comprobasse. neque eo
 minus eloquentiam tuam et multo magis virtutem et
 diligentiam admiror, et simul gaudeo iudicium animi mei
 comprobari, quod semper statui neminem sapientiae lau-
 dem et eloquentiae sine summo studio et labore et doctrina
 consequi posse. sed tamen quidnam est id quod dixisti,
 fore ut tibi ignosceremus, si cognossemus, quae te causa in
 sermonem impulisset? quae est enim alia causa, nisi quod
 nobis et horum adolescentium studio qui te attentissime
 364 audierunt, morem gerere voluisti?“ tum ille „adimere“
 inquit „omnem recusationem Crasso volui, quem ego

19 doctrina *Altevogt* 16

11 admiratione: § 59 || 24 morem gerere: 1, 105 || 25 – p. 259, 2 quem ego – fastidiosius *Non. 130, 24 (propter invitius)*

[M = AHE L = VOPUR] 3 nunc H (*pr. Stroebel 68*) non AER om. VOPU del. *Orelli Klotz Kayser Sorof Richard* || 5 etiam E¹ (*corr. E²*) || 6 respondeo LN^v (*pr. Stroebel 5*) spondeo MN || 7 humanitatem L -ate M || 8 et L om. M || 9 etiam C om. § || 12 illa om. H || 14 usque R || 15 partim¹ L -em M | partim² L -em M || 16 et¹ C sed *Schuetz* || 18 comprobare E || 20 id L *Orelli Ellendt Cima Firmani Richard* om. MP secl. *Schuetz quem Kayser Friedrich Wilkins Courbaud secuti sunt* || 21 ignoscerem sic E | cognossemus C -sem E cognosceremus vel cognoscemus § || 22 intulisset Rom || 23 adolescentium E || 24 voluisti HVOPR -is AEU

paulo sciebam vel pudenterius vel invitius – nolo enim dicere de tam suavi homine fastidiosius – ad hoc genus sermonis accedere. quid enim poterit dicere? consularem se hominem et censorium? eadem nostra causa est. an aetatem adferet? quadriennio minor est. an se haec nescire? quae ego sero, quae cursim arripui, quae subsicivis operis, ut aiunt, iste a puero, summo studio, summis doctoribus. nihil dicam de ingenio, cui par nemo fuit. etenim me dicentem qui audiret, nemo umquam tam sui despiciebat fuit, qui desperaret aut melius aut eodem modo se posse dicere; Crasso dicente nemo tam adrogans, qui similiter se umquam dicturum esse confideret. quam ob rem ne frustra hi tales viri venerint, te aliquando, Crasse, audiamus“.

15 Tum ille „ut ita ista esse concedam“ inquit „Antoni, quae sunt longe secus, quid mihi tu tandem hodie aut cuiquam homini, quod dici possit, reliquisti? dicam enim vere, amicissimi homines, quod sentio. saepe ego

90
365

8–14 Becker 31

1 pudenterius: I, 97 || 5sq. an se – aiunt Non. 175, 25 (propter subsicivum)

[M = AHE L = VOPUR] 1 paulo V^vO¹P Non (pr. Stroux² 136) paulo ante MO^{al}UR Wilkins ante paulo Adler¹ 32 | sciebam C sentiebam dubitanter Kayser Sutton | prudentius R | vel² om. R | invitius U¹ § || 3 se C Non se esse U § esse secl. Friedrich² 47 ret. Richard || 5 quadriennio C quatriennio U qua triennio Lag 84 triennio Man (coll. Brut. 161) an at triennio scribendum? | haec om. Rom Ernesti || 6 quae cursim arripui quae om. Non | subsicivis V^vOPR Non subsicivis U subsicivi M successivi V² substitui P^{mal}R^mU^{al} § || 9 me dicentem L dedicentem M (signo ◯ supra de posito AH) | audiret M Friedrich Wilkins Cima audierit L Ellendt Sorof Harnecker Courbaud | tam sui L om. M sui tam Stangl⁷ 56 | despiciens AHR desipiens E disp- VOPU || 10 qui desperaret VOPU (pr. Stangl⁷ 29) quin desperaret R quin speraret M || 11 qui L quin M || 13 nec U || 14.15 audiam. Crassus tum E || 15 ita om. U¹ | ista L om. M secl. Kayser | inquit esse concedam R || 16 longe VOPU (cf. Planc. 93; Mur. 31; Balb. 29) valde MR | tu L om. M secl. Kayser alii ret. Meister Courbaud Richard || 17 cuiquam H^mL quiquam M || 17 dici possit AHR possit dici E dici posset VOPU || 18 ego L om. M secl. Friedrich² 47

doctos homines – quid dico saepe? immo nonnumquam;
 saepe enim qui potui, qui puer in forum venerim nec inde
 umquam diutius quam quaestor afuerim? – sed tamen
 audiui, ut heri dicebam, et Athenis cum essem doctissimos
 viros, et in Asia istum ipsum Scepsium Metrodorum, cum 5
 de his ipsis rebus disputaret. neque vero mihi quisquam
 copiosius umquam visus est neque subtilius in hoc genere
 dicendi quam iste hodie esse versatus. quod si esset aliter
 et aliquid intellegerem ab Antonio praetermissum, non
 essem tam inurbanus ac paene inhumanus, ut in eo gra- 10
 366 varer, quod vos cupere sentirem“. tum Sulpicius „an ergo“
 inquit „oblitus es, Crasse, Antonium ita partitum esse te-
 cum, ut ipse instrumentum oratoris exponeret, tibi eius
 distinctionem atque ornatum relinqueret?“ hic ille „pri-
 mum, quis Antonio permisit“ inquit „ut et partes face- 15
 ret et utram vellet prior ipse sumeret? deinde, ego si recte
 intellexi, cum valde libenter audirem, mihi coniuncte est
 visus de utraque re dicere.“ „ille vero“ inquit Cotta „or-
 namenta orationis non attigit neque eam laudem, ex qua
 eloquentia nomen suum invenit“. „verba igitur“ inquit 20
 367 Crassus „mihi reliquit Antonius, rem ipse sumpsit.“ tum
 Caesar „si quod difficilius est, id tibi reliquit, est nobis“

2 in forum: 1, 78 || 4 heri: 1, 45 || 12 partitum esse: § 163 ||
 17 coniuncte: § 312

[M = AHE L = VOPUR] 1 quid OPUR quod MV^v | immo
 (vero) UR₅ Lamb || 2 qui puer L quique M | nec M neque L ||
 3 afuerim AH¹VP affuerim H²EOU obfuerim R abf- aut adf-₅ ||
 5 viros C homines *Victorius* | ipsum om. *Victorius* | Scepsium OPU
 Sceptium MVR || 6 his L iis M | mihi quisquam M quisquam
 mihi L || 8 docendi Bake | esse MUR (pr. Meister 41) om. VOP ||
 alter E || 9 ab Antonio praetermissum M praetermissum ab An-
 tonio L || 10 ac L et M | ut in eo MR (pr. Friedrich² 47) uti eo
 VOPU uti ego R^v ut ego ₅ ut ego eo Lamb uti in eo Cima ||
 14 ornatum L (pr. Stroebel 16 Meister 61) exornatum M ||
 15 ut et L mei M | ut impares Adler¹ 32 | faceret L facere M ||
 16 et utram – sumeret L om. M | ego si M si ego L (si recte ego P) ||
 18 visus Cotta de E | dicere ille L om. M (ante dicere sp. vac.
 2 litt. H) || 20 suum M ipsum L ipsa suum Schuetz | igitur C vero E
 (corr. E²) || 21 ille H || 22 si quod VOPU siquid MR (siquit E) |
 id L om. M secl. Kayser alii

inquit „causa cur te audire cupiamus; sin, quod facilius, tibi causa non est cur recuses“. et Catulus „quid? quod dixisti“ inquit „Crasse, si hic hodie apud te maneremus, te morem nobis esse gesturum, nihilne ad fidem tuam putas pertinere?“ tum Cotta ridens: „possem tibi“ inquit „Crasse, concedere; sed vide ne quid Catulus attulerit religionis; opus hoc censorium est. id autem committere vides quam sit homini turpe censorio“. „agite vero“ inquit „ut voltis. sed nunc quidem, quoniam est id temporis, 10 surgendum censeo et requiescendum; post meridiem, si ita vobis est commodum, loquemur aliquid, nisi forte in crastinum differre mavoltis“. omnes se vel statim vel si ipse post meridiem mallet, quam primum tamen audire velle dixerunt.

3 dixisti: § 27 || 7 opus censorium cf. *Gell. NA* 4, 12, 1

[**M** = **AHE L** = **VOPUR**] 1 inquit *om.* **E** || 3 hic **L** *om.* **M** *secl. Kayser ret. Courbaud Galmés Richard* || 4 morem nobis **C** nobis morem **U** § | esse *om.* **H** | tuam **M** *om.* **L** *del. Schuetz* || 6 vide **M** vides **L** | nequit **ER** || 7 opus hoc **L** (*pr. Soroj ad l.*) hoc opus **M** | vides **M** vide **L** *Sutton* || 8 sit **HL** *om.* **AE** | turpe censorio **L** (*pr. Meister 84–87 coll. Fam. 4, 5, 6*) censorio **M** (*post censorio sp. vac. 14 litt. A sp. vac. 12 litt. H*) censorio. Crassus **E** censorio inquit § censorio conveniat *Lag 4, 13, 32 Lamb Ellendt Wilkins Cima censorio aptum Friedrich Courbaud Firmani* vides quam conveniat homini censorio *Stangl* 56 | inquit **MR** inquit Crassus **E** ille inquit **VOPU** ille *secl. Ellendt ret. Richard* || 9 id temporis est *Rom Ernesti* || 11 forte **MR** (*pr. Meister 58*) forte me **VOPU** || 12 omnes **H²L** -is **M** || 13 post meridiem **OPUR** postmeridie **VOV** (*fortasse recte cf. U. Usener Fleck. Jhb. f. class. Phil. 117, 79 sq.*) meridiem *om.* **M** *secl. Friedrich Meister*

LIBER III

1
1   Instituenti mihi, Quinte frater, eum sermonem referre
et mandare huic tertio libro, quem post Antoni dispu-
tationem Crassus habuisset, acerba sane recordatio ve-
terem animi curam molestiamque renovavit. nam illud 5
immortalitate dignum ingenium, illa humanitas, illa
virtus L. Crassi morte extincta subita est vix diebus de-
cem post eum diem, qui hoc et superiore libro continetur.
2 ut enim Romam rediit, extremo ludorum scaenicorum die,
vehementer commotus oratione ea, quae ferebatur habita 10
esse in contione a Philippo, quem dixisse constabat vi-
dendum sibi aliud esse consilium; illo senatu se rem

1 ad librum III cf. Leeman 121–135, de dispositione libri tertii
cf. Kroll¹ 574; Stroux¹ 22; Priimm 10–14; Michel 329 | de §§ 1–16
Ruch 192–194 | de §§ 1–4 Martinelli¹ 5–29 | de §§ 1–6 Zoll 79

9 – p. 263, 2 ut – venit: ORF² 267 || 9 – p. 264, 14 ut – oratio:
ORF² 251–253

[M = AHE L = VOPUR] 1 M. TVLLI CICERONIS DE ORA-
TORE LIBER II EXPLICIT INC. LIB. III A M. TVLLII CI-
CERONIS DE ORATORE LIBER II EXPLICIT. INCIPIT
LIBER TERTIVS E M. TVLLI CICERONIS DE ORATORE
LIBER SECVNDVS EXPLICIT. INCIPIT LIBER TERTIVS H
M. TVLLI CICERONIS DE ORATORE LIBER II EXPLICIT.
INCIPIT LIBER III V M. T. CICERONIS DE ORATORE
LIBER SECVNDVS EXPLICIT INCIPIT LIBER III U Titu-
lus deest OPR || 2 Quinte § Q. C || 3 mandare memoriae huic E¹
(corr. E¹) || 7 subita HL subuta AE subito § Rom Bornecque Ca-
nilli Richard | vixit V² R^m || 7.8 decem – diem om. P || 8 eum
diem L eum diem qui eum diem AH eum qui eum diem E | et
VOPU est MR | post continetur sp. vac. 6 litt. A sp. vac. 18 litt. H ||
9 rediit MO^{a1} U redit VOPR | ludorum scaenicorum M scaenico-
rum ludorum L || 10 oratione ea M ea oratione L || 10.11 esse ha-
bita E || 11 providendum Pol^{a1} || 12 aliud esse L (pr. Meister
76) esse aliud M

p(ublicam) gerere non posse, mane idibus Septembr(ibus)
 et ille et senatus frequens vocatu Drusi in curiam venit.
 ibi cum Drusus multa de Philippo questus esset, rettulit
 ad senatum de illo ipso, quod in eum ordinem consul tam
 5 graviter in contione esset invecus. hic, ut saepe inter 3
 homines sapientissimos constare vidi, quamquam hoc
 Crasso, cum aliquid accuratius dixisset, semper fere con-
 tigisset, ut numquam dixisse melius putaretur, tamen
 omnium consensu sic esse tum iudicatum, ceteros a Crasso
 10 semper omnis, illo autem die etiam ipsum a se <es>se
 superatum. deploravit enim casum atque orbitatem se-
 natus, cuius ordinis a consule, qui quasi parens bonus
 aut tutor fidelis esse deberet, tamquam ab aliquo nefario
 praedone diriperetur patrimonium dignitatis; neque vero
 15 esse mirandum, si, cum suis consiliis rem p(ublicam) pro-
 fligasset, consilium senatus a re p(ublica) repudiaret. hic 4
 cum homini et vehementi et deserto et in primis forti ad
 resistendum Philippo quasi quasdam verborum faces
 admovisset, non tulit ille et graviter exarsit pigneribusque
 20 ablati Crassum instituit coercere. quo quidem ipso in
 loco multa a Crasso divinitus dicta esse ferebantur, cum
 sibi illum consulem esse negaret, cui senator ipse non

2-5 senatus — invecus = ORF² 271 || 18 cf. 2, 205 dicendi faces

[M = AHE L = VOPUR] 1 regere ζ Rom Lamb | Septembr. R
 Septemb. V Septembris MOPU Septembribus Lag 76, 84 Bornec-
 que Septembris is Friedrich || 4 in eum ordinem consul MRⁿ
 consul in eum ordinem U Ernesti in eum ordinem om. VO¹PR^v |
 tam L(R^v) tum M || 5 graviter om. R | hic L huc M hunc ζ ||
 6 audiui Bake || 7 contigisset LN^v -isse M || 9 esse V²OPUR
 esset MV¹ | tum L om. M secl. Piderit alii | iudicatum audiui
 vel iudicatum constat vel iudicatum audivimus ζ Richard || 10 se
 esse Kumaniecki² propter clausulam sese M se L || 11 deploravit L
 deploratum M || 12 consule L -is M || 13 tamquam HL tam
 AE || 16 a rep. L re p. M in rem publicam Om³¹R^m in re pu-
 blica vel rei publicae ζ in re publica Schuetz || 17 vementi H ||
 18 Philippo secl. Kayser || 20 ablati Rom allatis C | institit Man |
 quo L quod M || 20.21 ipso in loco L (pr. Meister 76) in ipso loco
 AE ipso loco H || 21 esse ferebantur Lamb efferebantur C (ex-
 ferebantur U) ferebantur vel afferebantur ζ || 22 cui H²LN^v quoi
 AH¹ qm E quoniam ei N cui etiam Rom

esset: „an tu, cum omnem auctoritatem universi ordinis pro pignore putaris eamque in conspectu populi R(omani) concideris, me his existimas pignoribus posse terreri? non tibi illa sunt caedenda, si L. Crassum vis coercere; haec tibi est excidenda lingua, qua vel evolsa spiritu ipso li- 5
 2 bidinem tuam libertas mea refutabit“. permulta tum
 5 vehementissima contentione animi, ingenii, virium ab eo dicta esse constabat, sententiamque eam, quam senatus frequens secutus est, ornatissimis et gravissimis verbis, „ut populo R(omano) satis fieret, numquam senatus neque 10
 consilium rei publicae nec fidem defuisse“, ab eo dictam, et eundem, id quod in auctoritatibus perscriptis extat, scri-
 6 bendo adfuisse. illa tamquam cycnea fuit divini hominis vox et oratio, quam quasi expectantes post eius interitum veniebamus in curiam, ut vestigium illud ipsum, in quo 15
 ille postremum institisset, contueremur. namque tum latus ei dicenti condoluisse sudoremque multum consecutum esse audiebamus; ex quo cum cohorruiisset, cum febris domum rediit dieque septimo est lateris dolore con-
 7 sumptus. o fallacem hominum spem fragilemque fortu- 20

13 de §§ 6–8 Becker 8sq. || 20 de §§ 7–8 Martinelli¹ 67sq.

1sq. cf. Quint. 8, 3, 89; 11, 1, 37 Val. Max. 6, 2, 2

[M = AHE L = VOPUR] 2 pro pignore MN propugnare LN^v | putaris M -es L || 3 concideris M -res L | me his VUR meis MOP | ex. pignoribus M pigneribus existimas L(R^v) | posse L (quod propter meliorem clausulam retinendum) om. M del. Ellendt alii || 4 caedenda VP cedenda AHOUR edenda E concidenda cod. Lamb Richard | L. M om. L || 5 excidenda L Ellendt Piderit Kayser Cima Malcovati incidenda MU² Friedrich Wilkins Bornecque concidenda dubitanter Adler Harnecker | quae E | evolsa AH evulsa EL || 7 concitatione Rom || 11 neque fidem O | eo H² adscr. | dictam V^m O^{al} U^{al} dicta MUR om. VOP | et om. O¹ (suppl. O^{2m} vet) || 12 perscriptis C (cf. C. Pick De senatus consultis Romanorum p. 1 Berolini 1884, 13) praescriptis § Schuetz Orelli Piderit Ellendt Kayser Richard | <in> scribendo R || 13 cycnea C lignea vel ignea § Schuetz || 16 ille L (pr. Meister 64) ipse M om. Victorius secl. Friedrich² 47 Bornecque Firmani | postremo Rom | tum VOPU cum R dum M || 17 ei dicenti condoluisse L ei doluisset M eius doluisset § ei doluisse Friedrich² 48 || 19 febris E frebri O^v | est L om. M

nam et inanis nostras contentiones! quae medio in spatio
saepe franguntur et corruunt aut ante in ipso cursu ob-
ruuntur, quam portum conspicerere potuerunt. nam quam-
diu Crassi fuit ambitionis labore vita districta, tamdiu
6 privatis magis officiis et ingenii laude floruit quam fructu
amplitudinis aut rei publicae dignitate. qui autem annus
ei primus ab honorum perfunctione aditum omnium con-
cessu ad summam auctoritatem dabat, is eius omnem spem
atque omnia vitae consilia morte pervertit. fuit hoc luc- 8
10 tuosum suis, acerbum patriae, grave bonis omnibus; sed
ii tamen rem (publicam) casus secuti sunt, ut mihi non
erepta L. Crasso a dis immortalibus vita, sed donata mors
esse videatur. non vidit flagrantem Italiam bello, non
ardentem invidia senatum, non sceleris nefarii principes
15 civitatis reos, non luctum filiae, non exilium generi, non
acerbissimam C. Mari fugam, non illam post reditum eius
caedem omnium crudelissimam, non denique in omni
genere deformatam eam civitatem, in qua ipse floren-
tissima multum omnibus gloria praestitisset. 3
20 Et quoniam attigi cogitatione vim varietatemque for- 9
tunae, non vagabitur oratio mea longius atque eis fere
ipsis definietur viris, qui hoc sermone, quem referre
suscepimus, continentur. quis enim non iure beatam
L. Crassi mortem illam, quae est a multis saepe de-

20 ad §§ 9-11 Zoll 79

[M = AHE L = VOPUR] 1 medio in spatio *Lamb Kayser*
(cf. *Tac. Agricola* 44, 3; *Reiz, Gött. Nachr.* 1914, 188) mediocri in
spatio M in medio spatio L || 2 aut C ut R et *Ernesti Rackham* ||
3 potuerint § || 4 districta M omnes editores districta L destrac-
ta U || 5 quam diu R | fructu L -um M || 6 amplitudini H ||
6 annus ei M ei annus L || 7 additum U | concessu C consensu §
Pol^{al} || 8 ei E || 9 pervertit L -ortit M || 11 rem p. C rei publi-
cae § *Piderit Ellendt alii* || 12 dis MV diis OPUR || 13 fraglan-
tem V^v R^v | Italiam bello M (*pr. R. W. Müller* 11) bello Italiam L ||
13.14 non ardentem L. ardentem M non secl. *Friedrich* || 16 illa E ||
17 crudelissimam omnium E || 18 ipse om. E || 19 gloria L om. M
secl. *Kayser quem fere omnes secuti sunt* (at cf. § 9; 133; *Planc.*
60) | praestitisse E || 20 et M sed L(V^v) *Richard Rackham* ||
21 his L || 23 suscepimus M (*cf. Stangl Berl. Phil. Woch.* 1913,
110) coepimus L (cep-OR) | beatum U || 24 quae HL qua AE

- fleta, dixerit, cum horum ipsorum sit, qui tum cum illo postremum fere conlocuti sunt, eventum recordatus? tenemus enim memoria Q. Catulum, virum omni laude praestantem, cum sibi non incolumem fortunam sed exilium et fugam deprecaretur, esse coactum, ut vita se
 10 ipse privaret. iam M. Antoni in eis ipsis rostris, in quibus ille rem publicam constantissime consul defenderat quaeque censor imperatoriis manubiis ornat, positum caput illud fuit, a quo erant multorum civium capita servata. neque vero longe ab eo C. Iuli caput hospitis Etrusci sce-
 10 lere proditum cum L. Iuli fratris capite iacuit, ut ille, qui haec non vidit, et vixisse cum re publica pariter et cum illa simul extinctus esse videatur. neque enim propinquum suum, maximi animi virum, P. Crassum suapte interfectum manu neque collegae sui pontificis maximi
 15 sanguine simulacrum Vestae respersum esse vidit; cui maerori, qua mente ille in patriam fuit, etiam C. Carbonis inimicissimi hominis, eodem illo die mors fuisset nefaria.
 11 non vidit eorum ipsorum, qui tum adulescentes Crasso se dicarant, horribilis miserosque casus. ex quibus C. Cotta,
 20 quem ille florentem reliquerat, paucis diebus post mortem Crassi depulsus per invidiam tribunatu, non multis ab eo tempore mensibus eiectus est e civitate; Sulpicius autem, qui in eadem invidiae flamma fuisset, quibuscum privatus coniunctissime vixerat, hos in tribunatu spoliare instituit
 25 omni dignitate; cui quidem ad summam gloriam eloquentiae florescenti ferro erepta vita est et poena temeritatis

[M = AHE L = VOPUR] 1 tum cum L tum M cum *Kayser* ||
 3 Q. Catulum L *om.* M || 5 exilium L *editores* exitum M (*def. Friedrich*² 48 *collato Paradoxa* 29) || 6 privaretur E | ipse R ||
 7 quae U || 8 manubiis MURV^m O^{al} *om.* V^v O¹ P¹ || 9 a quo MV^m O^{al} R ad quae V^v O U ad quo P | civium L *om.* M *secl. Ellendt alii at cf. Meister* 28; *ret. Firmani Richard Galmés* || 11 fratris *suprascr.* H¹ || 13 extincta U | propinquum HL -cum AE *Friedrich* || 16 esse C *secl. Lamb Schuetz alii (sed propter clausulam retinendum)* | vidit L *om.* M | cui L quo M || 17 maerori L -re M ||
 18 fuisset nefaria *Kayser alii* fuisset nefariam M nefaria fuisset L *Ellendt Piderit* || 19 adolescentes E || 19.20 Crassos edicarant H ||
 20 horribiles H² | C. L *om.* M *secl. Kayser alii* || 24 privatis *5 Rom* || 25 vixerat L *om.* M || 26 cui C quoi *Bornecque* || 27 florescenti C *Richard* florenti *5 efflorescenti Ernesti* | temeritati *Bake*¹ 99

non sine magno rei publicae malo constituta. ego vero te, 12
 Crasse, cum vitae flore tum mortis oportunitate divino
 consilio et ornatum et extinctum esse arbitror. nam tibi
 aut pro virtute animi constantiaque tua civilis ferri
 5 subeunda fuit crudelitas, aut si qua te fortuna ab atrocitate
 mortis vindicasset, eadem esse te funerum patriae
 spectatorem coegisset; neque solum tibi improborum do-
 minatus, sed etiam, propter admixtam civium caedem, 4
 bonorum victoria maerori fuisset. mihi quidem, Quinte 13
 10 frater, et eorum casus, de quibus ante dixi, et ea, quae
 nosmet ipsi ob amorem in rem p(ublicam) incredibilem et
 singularem pertulimus ac sensimus, cogitanti sententia
 saepe tua vera ac sapiens videri solet, qui propter tot tan-
 tos tam praecipitisque casus clarissimorum hominum
 15 atque optimorum virorum me semper ab omni contentione
 ac dimicatione inani revocasti. sed quoniam haec iam 14
 neque in integro nobis esse possunt et summi labores no-
 stri magna compensati gloria mitigantur, pergamus ad ea
 solacia, quae non modo sedatis molestiis iucunda, sed
 20 etiam haerentibus salutaria nobis esse possint, sermonem-
 que L. Crassi reliquum ac paene postremum memoriae
 prodamus atque ei, si nequaquam parem illius ingenio,
 at pro nostro tamen studio meritam gratiam debitamque
 referamus. neque enim quisquam nostrum, cum libros 15

9 de §§ 13-14 Martinelli¹ 69 || 16 ad §§ 14-16 Zoll 89 ||
 23 ad § 15 Zoll 85

11.12 cf. 1, 172 incredibilis quaedam et prope singularis; Sulla
 75 incredibilis fuit ac singularis furor

[M = AHE L = VOPUR] 2 tum vitae Bake¹ 99 || 3 ornatum
 MUR ortum VOP (pr. Meister 68) || 5 fuit subeunda Rom | qua M
 (cf. 2, 36; 2, 216) quae L || 6 futurum U || 8 civium C omnium
 Omal' || 9 memori E || 10 antea U || 11 incredibilia et singularia
 Bake¹ 99 || 12 ac sensimus secl. Ellendt | cogitanti V || 16 inani
 Kumaniecki² (collato § 7) animi H Firmani om. AEL secl. editores
 nimia Stangl || 17 in om. E | integra s Lamb | laboris R || 18 per-
 gam E || 20 haerentibus C(R^v) habentibus R^m | possunt s Pide-
 rit || 21 reliquum H²L -cum M || 22 si M etsi L Piderit Kayser |
 at L ac M || 23 referam E || 24 non enim est qu. Rom

Platonis mirabiliter scriptos legit, in quibus omnibus fere Socrates exprimitur, non, quamquam illa sunt scripta divinitus, tamen maius quiddam de illo, de quo scripta sunt, suspicatur; quod item nos postulamus non a te quidem, qui nobis summa omnia tribuis, sed a ceteris, qui haec 5 in manus sument, maius ut quiddam de L. Crasso, quam 16 quantum a nobis exprimeretur, suspicerentur. nos enim, qui ipsi sermoni non interfuissemus et quibus C. Cotta tantummodo locos ac sententias huius disputationis tradidisset, quo in genere orationis utrumque oratorem co- 10 gnoveramus, id ipsum sumus in eorum sermone adumbrare conati. quod si quis erit, qui ductus opinione vulgi aut Antonium ieuniorum aut Crassum pleniorum fuisse putet, quam quomodo a nobis uterque inductus est, is erit ex iis, qui aut illos non audierit aut iudicare non 15 possit. nam fuit uterque, ut exposui antea, cum studio et ingenio et doctrina praestans omnibus, tam in suo genere perfectus, ut neque in Antonio deesset hic ornatus orationis neque in Crasso redundaret.

17 Ut igitur ante meridiem discesserunt paulumque requie- 20
5 runt, in primis hoc a se Cotta animadversum esse dice-

7 ad § 16 Zoll 79 || 20 de §§ 17sq. Ruch 201sq.

[M = AHE L = VOPUR] 1 omnibus MU om. VOPR || 2 non L om. M Rom | quamquam MVO¹¹ UR („quamquam“ sed primum quam fuit novatum, nescio si aliud dicebat in v. V^m) nunquam OP | illa L om. M | sunt scripta VOP (propter clausulam praefendum cf. Stangl¹²) scripta sunt MUR || 4 suspicatur MUR -antur VOP non suspicetur Rom || 5 summa omnia L (pr. Kumaniecki² coll. De imp. Pomp. 13; 36; 51) omnia summa M || 6 maius ut M ut maius L (et maius P) || 7 a nobis L om. M secl. Kayser | exprimeretur H || 8 ipsi MOPU^v H^v ipsius VOa¹ R^m Ua¹ | sermoni HL -nem AE || 10 in C uti Richter Fleckeisen Jhb. 117, 857 | cognoveram E || 13 fuisse pleniorum Ald Iunt Grut || 14 quomodo C quoniam U | a nobis L om. M secl. Friedrich² 48 | est MU esset VOPR || 15 audierit C (cf. Stangl Phil. 45, 676) -ierint § Ald Iunt Man Grut Firmani Richard Rackham || 16 pos- sit C (cf. Stangl ibidem) possint § Firmani Richard Rackham || 16 studio et M (pr. Stangl¹ 36) studio atque V^v PUR^v (studio in mge adscr. V¹) om. O || 19 post redundaret legitur SUB personae Cottae E || 20 ut L om. M | paulumque requieverunt L om. M | paululum^{que} Lag 69 Ellendt Richard Rackham | requieverunt Rom

bat omne illud tempus meridianum Crassum in acerrima
 atque attentissima cogitatione posuisse seseque, qui
 voltum eius, cum ei dicendum esset, optutumque ocu-
 lorum in cogitando probe nosset atque in maximis causis
 5 saepe vidisset, tum dedita opera quiescentibus aliis in
 eam exedram venisse, in qua Crassus posito lectulo recu-
 buisset, cumque eum defixum esse in cogitatione sensisset,
 statim recessisse atque in eo silentio duas horas fere esse
 consumptas. deinde cum omnes inclinato iam in postmeri-
 10 dianum tempus die venissent ad Crassum „quid est,
 Crasse“ inquit Iulius „imusne sessum? etsi admonitum
 venimus te, non flagitatum“. tum Crassus: „an me tam 18
 impudentem esse existimatis, ut vobis hoc praesertim mu-
 nus putem diutius posse debere?“ „quinam igitur“ inquit
 15 ille „locus? an in media silva placet? est enim is maxime et
 opacus et frigidus“. „sane“ inquit Crassus; „etenim est in
 eo loco sedes huic nostro non importuna sermoni.“ cum
 placuisset idem ceteris, in silvam venit et ibi magna
 cum audiendi expectatione conseditur.

1.2 acerrima – cogitatione: *Hirzel I 486*

5.6 tunc (sic) – recubisset *Non. 107, 8 (propter exedra)*

[M = AHE (in v. 9 H *deficit*, in v. 11 AE *deficiunt*) L = VO
 PUR] 1 omnem U || 4 cogitando MN^{al} -dum LN^v *Bornecque*
Canilli | noscet R || 5 tum M cum VO UR eum P tunc Non ||
 6 eam C eam iam Non | posito lectulo M Non lectulo po-
 sito L || 7 defixum esse in cogitatione M (*pr. Stroebe 34*) in co-
 gitatione defixum esse L esse om. § *secl. Kayser Sorof* || 8 rece-
 pisse R | fere *inter lineas* H || 9 inclinato LH² inclinatio M (si-
 gnum ☉ superposuit AH) | iam in HL iam AE iam die *vel* sole § |
post vocabulum in *deficit* H | posmeridianum *Friedrich Wilkins*
Bornecque (*cf. Orator 157*) promeridianum AE postmeridianum L
Ellendt pomeridianum *Piderit Kayser Cima* || 10 die venissent L
 divenissent A devenissent E | quid est AL quidem E || 11 Crasse
 AEO^{mal} UR om. VOP | etsi L et ne AE | *post syllabas* admo
deficiunt AE || 12 tam C(O^v) tandem O || 13 esse L om. § ||
 14 putem <me> *Lamb Sorof Wilkins* (*at cf. Kühner Stegmann*
I 701) debere L debere *Ascens Pearce Klotz* | quinam *Man* quid-
 nam L || 15 is om. R || 17 importuna PU (*cf. 2, 20*) inop- VOR
Ernesti Richard || 19 audiendi O adveniendi VO^v PUR | expedi-
 tione U | conseditur VUR conseditur OP considetur *Rom* conse-
 detur *Victorius*

- 19 Tum Crassus: „cum auctoritas atque amicitia vestra,
tum Antoni facilitas eripuit“ inquit „mihi in optima mea
causa libertatem recusandi. quamquam in partienda
disputatione nostra, cum sibi de iis, quae dici ab oratore
oporteret, sumeret, mihi autem relinqueret, ut explica- 5
rem, quem ad modum illa ornari oporteret, ea divisit,
quae seiuncta esse non possunt. nam cum omnis ex re atque
verbis constet oratio, neque verba sedem habere possunt,
si rem subtraxeris, neque res lumen, si verba semoveris.
20 ac mihi quidem veteres illi maius quiddam animo com- 10
plexi plus multo etiam vidisse videntur, quam quantum
nostrorum ingeniorum acies intueri potest, qui omnia
haec, quae supra et supter, unum esse et una vi atque
consensione naturae constricta esse dixerunt. nullum est
enim genus rerum, quod aut avulsum a ceteris per se 15
ipsum constare aut quo cetera si careant vim suam atque
6 aeternitatem conservare possint. sed si haec maior esse
21 ratio videtur quam ut hominum possit sensu aut cogi-
tatione comprehendendi, est etiam illa Platonis vera et tibi,
Catule, certe non inaudita vox, omnem doctrinam harum 20

1 de §§ 19–25 Kroll¹ 594; Primm 60–62; Schulte 79–93; Bar-
wick 42 sq. || 10 ad § 20 Reinhardt Poseidonios 219 sqq.; Schulte 93;
W. Theiler Vorbereitung des Neoplatonismus Problemata I 112 ||
10 veteres: Kroll¹ 594; Theiler I 112; Fiske 58 adn. 58 || 19 Pla-
tonis: Kroll¹ 594; Schulte 88 || 20 doctrinam: Altevogt 14

11 imp. Pomp. 64 plus tum in rep. vidistis || 12.13 omnia . . .
unum esse: Plato Soph. 242 D; Cic. Acad. 2, 118 || 19 sqq. Plato
Epinomis 992 A (cf. etiam Pol. VII p. 531 D) Cic. Arch. 2

[M deest L = VOPUR] 5.6 sumeret – oporteret om. U¹ (suppl.
U²) || 8 verbis V plerique editores ex verbis OPUR | constet L
(constat in constet corr. P) | sed R¹ (corr. R²) || 10 ac VO^VUR
at OP || 11 multo plus Ernesti || 13 supter VPU subter R subter
sunt O^{mal} || 14 consensione L Rom una consensione nescio unde
multi editores velut Ernesti Piderit Kayser una secl. Ellendt¹ quem
Wilkins Friedrich Courbaud Canilli Rackham secuti sunt | con-
stricta L (stricta U¹) constituta vel conscripta § || 15 a om. U¹ ||
17 possit R | si om. Rom || 17.18 esse ratio OPUR esse oratio V
ratio esse R || 18 quam Lag 32, 81, 84 editores (cf. Kühner Steg-
mann II 244) om. L | aut VO²PUR et O¹ || 19 comprehendi Stangl¹² |
etiam L tamen Pearce

ingenuarum et humanarum artium uno quodam societatis
vinculo contineri. ubi enim perspecta vis est rationis eius,
qua causae rerum atque exitus cognoscuntur, mirus qui-
dam omnium quasi consensus doctrinarum concentusque
5 reperitur. sed si hoc quoque videtur esse altius quam ut id 22
nos humi strati suspicere possimus, illud certe tamen,
quod amplexi sumus, quod profitemur, quod suscepimus,
nosse et tenere debemus. una est enim, quod et ego hester-
no die dixi et aliquot locis antemeridiano sermone signifi-
10 cavit Antonius, eloquentia, quascumque in oras dispu-
tationis regionesve delata est. nam sive de caeli natura 23
loquitur sive de terrae sive de divina vi sive de humanasive
ex inferiore loco sive ex aequo sive ex superiore sive ut
impellat homines sive ut doceat sive ut deterreat sive
15 ut concitet sive ut reflectat sive ut incendat sive ut leniat
sive ad paucos sive ad multos sive inter alienos sive cum
suis sive secum, rivis est diducta oratio, non fontibus; et,
quocumque ingreditur, eodem est instructu ornatuque
comitata. sed quoniam oppressi iam sumus opinionibus 24
20 non modo vulgi, verum etiam hominum leviter erudito-
rum, qui, quae complecti tota nequeunt, haec facilius
divulsa et quasi discerpta contrectant, et qui tamquam ab
animo corpus, sic a sententiis verba seiungunt, quorum
sine interitu fieri neutrum potest, non suscipiam oratione

11 ad §§ 23sq. Smethurst 279

4 de div. 2, 34 quasi concentu atque consensu || 6 Lael. 32
suspiciere possunt || 8 hesterno die: 1, 55sq. || 9 aliquot locis:
2, 67

[M deest L = VOPUR] 1 et humanarum om. U¹ (suppl. U²) ||
2 perfecta R | rationis O²PUR orationis VO¹ || 5 ut om. U¹
(suppl. U²) || 6 suspicere VO^v U suspicere O¹PR suspicari Bake¹ ||
8 hesterno Lag 76 Lamb Kayser Soroj Wilkins (coll. 2, 83; 3,
81 quibus adicias velim Quinct. 33, Cat. 4, 5; 10; har. resp. 1,
3; 7; 17 Balb. 2; 5; 59 Planc. 37 Phil. 1, 11; 8, 1; 20; 28; 11, 16;
14, 12) hesterna L Ellendt Cima Friedrich Courbaud || 9 aliquot
locis secl. Bake¹ Kayser | antemeridiano sermone L(O²) antemeri-
dianos sermones O¹ || 10 moras U | disputationis Thanner dispu-
tationes L || 11 est C(O^v) sit O¹ est del. P² || 16 sive secum su-
specta Schuetzio || 17 diducta OPUR deducta V | oratio₂ Lag 32
Rom ratio L || 21 quiquae V quique OPR qui quaeque U qui
quia O³¹ || 24 non potest O (sed non expunctum)

- mea plus quam mihi imponitur; tantum significabo brevi
neque verborum ornatum inveniri posse non partis ex-
pressisque sententiis neque esse ullam sententiam inlu-
25 stre[m] sine luce verborum. sed priusquam illa conor attin-
gere, quibus orationem ornari atque inluminari putem, 5
proponam breviter quid sentiam de universo genere
dicendi.
- 7 Natura nulla est, ut mihi videtur, quae non habeat in
suo genere res complures dissimiles inter se, quae tamen
consimili laude dignentur. nam et auribus multa perci- 10
pimus, quae etsi nos vocibus delectant, tamen ita sunt
varia saepe, ut id, quod proximum audias, iucundissimum
esse videatur, et oculis colliguntur paene innumerabiles
voluptates, quae nos ita capiunt, ut unum sensum dissimili
genere delectent, et reliquos sensus voluptates oblectant 15
dispar[es], ut sit difficile iudicium excellentis maxime sua-
vitatis. at hoc idem, quod est in naturis rerum, transferri
26 potest etiam ad artes. una fingendi est ars, in qua prae-
stantes fuerunt Myro, Polyclitus, Lysippus; qui omnes
inter se dissimiles fuerunt, sed ita tamen, ut neminem sui 20
velis esse dissimilem. una est ars ratioque picturae dissi-
millimique tamen inter se Zeuxis, Aglaophon, Apelles;
neque eorum quisquam est, cui quicquam in arte sua deesse
videatur. et si hoc in his quasi mutis artibus est mirandum

4 de §§ 25–37 Steidle 26; Barwick 43 | ad §§ 25–26 Michel
306 || 6.7 de universo genere dicendi: Steidle 19 adn. 46

9.10 res – dignantur (sic) Non. 281, 9 (propter dignitas)

[M deest L = VOPUR] 2 partis nescio quis apud Lamb quem
omnes fere editores secuti sunt repertis Lamb paratis alii ap. Lamb
partitis L (def. Pearce, ret. Richard) || 5 atqui O¹ (corr. O^{2m}) ||
9 se om. U¹ || 10 dignentur L -antur Non | multa percipimus
om. P || 11 nos L nos <omnia> Sorof nos <numerus ac> Kayser ||
11.12 sunt varia L varia sunt s || 14 <in> dissimili dubitanter
Sorof (coll. 2, 44; Att. 16, 5, 2) || 16 difficile P adscr. in marg. |
excellentes R || 17 at L atque Lamb et Pearce || 19 qui secl.
Bake¹ 100 || 20 fuerunt secl. Bake¹ 100 || 21 dissimillimique L
dissimilique R dissimillimi Bake¹ Kayser || 22 Zeyxis VO^vR Zeu-
sis OP²Zevxis U

et tamen verum, quanto admirabilius in oratione atque in lingua? quae cum in isdem sententiis verbisque versetur, summas habet dissimilitudines; non sic, ut alii vituperandi sint, sed ut ii, quos constet esse laudandos, in dispari
 5 tamen genere laudentur. atque id primum in poetis cerni 27
 licet, quibus est proxima cognatio cum oratoribus, quam sint inter sese Ennius, Pacuvius Acciusque dissimiles, quam apud Graecos Aeschylus, Sophocles, Euripides, quamquam omnibus par paene laus in dissimili scribendi
 10 genere tribuatur. aspiciate nunc eos homines atque intue- 28
 mini, quorum de facultate quaerimus, quid intersit inter oratorum studia atque naturas. suavitatem Isocrates, subtilitatem Lysias, acumen Hyperides, sonitum Aeschines, vim Demosthenes habuit. quis eorum non egregius?
 15 tamen <quis> cuiusquam nisi sui similis? gravitatem Africanus, lenitatem Laelius, asperitatem Galba, profluens quiddam habuit Carbo et canorum. quis horum non princeps temporibus illis fuit? et suo tamen quisque in genere
 princeps. sed quid ego vetera conquiram, cum mihi liceat 8
 20 uti praesentibus exemplis atque vivis? quid iucundius 29
 auribus nostris umquam accidit huius oratione Catuli? quae est pura sic ut Latine loqui paene solus videatur, sic autem gravis ut in singulari dignitate omnis tamen adsit humanitas ac lepos. quid multa? istum audiens equidem
 25 sic iudicare soleo, quicquid aut addideris aut mutaris aut

6 cognatio cum oratoribus: 1, 70

[M deest L = VOPUR] 1 et tamen verum del. Goerenz ad Acad. II 12 tamen neque verum U | admirabilius UR ammirabilius VOP mirabilius § Piderit Bake¹ || 3 alii <laudandi alii> vituperandi Lamb || 5 cerni L cernere Bake (at cf. Kroll Die wissenschaftliche Syntax im lat. Unterricht Berlin 1917 4 A 2 et Kühner Stegmann I 718 A 7) || 7 sint L (sine U) sunt Bake¹ 101 || 9 quamquam L (quam O) quamque Lamb (at cf. Stangl⁷ 40) || 10 tribuatur L tribuitur Lag 76 Bake Bornecque Richard (at cf. Kühner Stegmann I 442) || 11.12 quid — naturas secl. Bake¹ Kayser Cima Soro^f at iure def. Herthel 27 || 15 tamen L et tamen Lamb | cuiusquam L Vict. <quis> cuiusquam Lag 81 corr., receperunt inde ab Ernestio editores cuiusquam om. R || 17 non om. P || 19 con- quiro Bake || 23 tamen om. R | assit O^v P || 25 mutaris L muta- veris Ven et omnes editores (at cf. § 201)

- 30 detraxeris, vitiosius et deterius futurum. quid, noster hic Caesar nonne novam quandam rationem attulit orationis et dicendi genus induxit prope singulare? quis umquam res, praeter hunc, tragicas paene comice, tristis remisse, severas hilare, forenses scaenica prope venustate tracta- 5 vit atque ita, ut neque iocus magnitudine rerum exclu-
 31 deretur nec gravitas facetiis minueretur? ecce praesentes duo prope aequales Sulpicius et Cotta. quid tam inter se dissimile? quid tam in suo genere praestans? limatus alter et subtilis, rem explicans propriis aptisque verbis. 10 haeret in causa semper et quid iudici probandum sit cum acutissime vidit, omissis ceteris argumentis, in eo mentem orationemque defigit. Sulpicius autem fortissimo quodam animi impetu, plenissima et maxima voce, summa contentione corporis et dignitate motus, verborum 15 quoque ea gravitate et copia est, ut unus ad dicendum
 9 instructissimus a natura esse videatur. ad nosmet ipsos
 32 iam revertor, quoniam sic fuimus semper comparati, ut hominum sermonibus quasi in aliquod contentionis iudicium vocaremur; quid tam dissimile quam ego in dicendo 20 et Antonius? cum ille is sit orator, ut nihil eo possit esse praestantius, ego autem, quamquam memet mei paenitet, cum hoc maxime tamen in comparatione coniungar. vide-
 tisne, genus hoc quod sit Antoni? forte, vehemens, com-
 motum in agendo, praemunitum et ex omni parte causae 25 saeptum, acre, acutum, enucleatum, in una quaque re commorans, honeste cedens, acriter insequens, terrens

26 enucleatum: Stegemann¹ 183–186

3. 4 quis – remisse *Non. 383, 17 (propter remissum)* || 3–5 quis u. ad hilare *Non. 290, 20 (propter divortium)* || 8 cf. *Brut. 204* || 27 commorans: 2, 292 | cedens: 2, 294

[M deest L=VOPUR] 2 ratione U || 4 tragicas paene comice *secl. Schuetz Kayser* | tristis R *Non* -es VOPU || 9 genere om. O¹ || 10 propriis atque verbis P¹ (*corr. P²*) || 11 probatum *Victorius* || 12 argumentis *secl. Bake¹* || 21 is om. R | ut om. P¹ || 23 tum U || 25 praemonitum P¹ (*corr. P²*) U || 26 saeptum OP scaeptum V sceptum R sapientum U | in una L (*def. Cima ad l.*) non in una *Bake* in summa *Scheibe* in sua *Adler Wilkins Courbaud* || 27 credens O

supplicans; summa orationis varietate, nulla nostra-
 rum aurium satietate. nos autem, quicumque in dicendo 33
 sumus, quoniam esse aliquo in numero vobis videmur,
 certe tamen ab huius multum genere distamus; quod qua-
 5 le sit, non est meum dicere, propterea quod minime sibi
 quisque notus est et difficillime de se quisque sentit; sed
 tamen dissimilitudo intellegi potest et ex motus mei medio-
 critate et ex eo, quod, quibus vestigiis primum institi, in
 iis fere soleo perorare et quod aliquanto me maior in
 10 verbis quam in sententiis eligendis labor et cura torquet
 verentem, ne si paulo obsoletior fuerit oratio, non digna
 expectatione et silentio fuisse videatur. quod si in nobis, 34
 qui adsumus, tantae dissimilitudines, tam certae res
 cuiusque propriae, et in ea varietate fere melius a dete-
 15 riore facultate magis quam genere distinguitur, atque
 omne laudatur, quod in suo genere perfectum est, quid
 censetis, si omnes, qui ubique sunt aut fuerunt oratores,
 amplecti voluerimus? nonne fore ut, quot oratores, toti-
 dem paene reperiantur genera dicendi? ex qua mea dispu-
 20 tatione forsitan occurrat illud, si paene innumerabiles sint
 quasi formae figuraeque dicendi specie dispaes genere
 laudabiles, non posse ea, quae inter se discrepant, isdem
 praeceptis atque [in] una institutione formari. quod non 35
 est ita; diligentissimeque hoc est eis, qui instituunt ali-

12 ad §§ 34—37 Michel 379

7 motus: Brut. 158

[M deest L = VOPUR] 6 difficile R || 8 quibus VPUR pri-
 mis O || 9 quod om. R || 10 quam in sententiis VU²Oal secl. Schuetz
 quem omnes secuti sunt et in sententiis Richard et in sententiis
 eligendis quam labor OPUR in verbis eligendis quam in senten-
 tiis labor Pal' in verb. et in s. e. quam (hunc) labor Lag 17 et i. s.
 e. quam eum labor Man Rackham et i. s. e. quam Antonium labor §
 Rom Coberger | labor et cura torquet L(OV) labor et curator
 que O || 12 et silentio secl. Bake || 13 (sunt) tantae Lamb |
 (sunt) tam Bake quem omnes sequuntur praeter Piderit Adler
 Friedrich Bornecque (cf. Kühner Stegmann I 11 sq.) || 14 feret R ||
 15 distinguitur L -untur § Adler || 18 nonne L numne § || 20 oc-
 curret O || 22 discrepant Bake || 23 in una L in om. § del. Ellendt
 alii | disputatione Rom

quos atque erudiunt, videndum, quo sua quemque natura maxime ferre videatur. etenim videmus ex eodem quasi ludo summorum in suo cuiusque genere artificum et magistrorum exisse discipulos dissimiles inter se ac tamen laudandos, cum ad cuiusque naturam institutio doctoris 5
 36 accommodaretur. cuius est vel maxime insigne illud exemplum, ut ceteras artes omittamus, quod dicebat Isocrates doctor singularis se calcaribus in Ephoro, contra autem in Theopompo frenis uti solere. alterum enim exultantem verborum audacia reprimebat, alterum cunctantem et 10
 quasi verecundantem incitabat. neque eos similis effecit inter se, sed tantum alteri adfinxit, de altero limavit, ut id confirmaret in utroque, quod utriusque natura patere-
 10 37 tur. haec eo mihi praedicunda fuerunt, ut, si non omnia, quae proponerentur a me, ad omnium vestrum studium et 15
 ad genus id, quod quisque vestrum in dicendo probaret, adhaerescerent, id a me genus exprimi sentiretis, quod maxime mihi ipsi probaretur.

Ergo haec et agenda sunt ab oratore, quae explicavit Antonius, et dicenda quodam modo. quinam igitur dicendi 20
 est modus melior – nam de actione post videro – quam ut Latine, ut plane, ut ornate, ut ad id, quodcumque agetur,

14 de §§ 37–212 Stroux¹ 11–28. 54–56 || 21 – p. 270, 1 Stroux¹ 22; Douglas 18–26; Barwick Anh. I

7sq. cf. Brut. 204; Quint. 2, 8, 11; 10, 1, 74 || 10.11 alterum u. ad incitabat Non. 189, 3 (propter verecundari) || 21 post: § 213–227 || 22 Latine: 1, 144

[M deest L = VOPUR] 3.4 summorum – magistrorum secl. Reid Wilkins Bornecque ret. Stangl Firmani Richard Galmés | et magistrorum secl. Kayser || 4 ac tamen L at tamen s || 7 omit- tamus V^m Oal P² UR committamus V^v O¹ P¹ || 8 doctor singularis secl. Kayser || 10 cunctantem VP² U contantem O cuntantem P¹ conctantem R || 11 similes U¹ (corr. U²) || 12 adfinxit VU affinxit OP defixit R adfixit R² || 13 confirmaret L (pr. Herthel coll. 2, 123; 2, 356) conformaret s editores || 14 praedicunda L -canda s Canilli -cenda Orelli || 15 proponerentur L praeponerentur Piderit proponentur Bake¹ Kayser Sorof || 15 vestrum VO U -vrūm PR vestrum in dicendo studium U || 16 vostrum VO U¹ R vrūm P vestrum U²

apte congruenterque dicamus? atque eorum quidem, quae 38
 duo prima dixi, rationem non arbitror expectari a me puri
 dilucidique sermonis. neque enim conamur docere eum
 dicere, qui loqui nesciat; nec sperare, qui Latine non
 5 possit, hunc ornate esse dicturum; neque vero, qui non
 dicat quod intellegamus, hunc posse quod admiremur
 dicere. linquamus igitur haec, quae cognitionem habent
 facilem, usum necessarium. nam alterum traditur litteris
 doctrinaque puerili, alterum adhibetur ob eam causam,
 10 ut intellegatur, quid quisque dicat; quod videmus ita esse
 necessarium, ut tamen eo minus nihil esse possit. sed 39
 omnis loquendi elegantia, quamquam expolitur scientia
 litterarum, tamen augetur legendis oratoribus et poetis.
 sunt enim illi veteres, qui ornare nondum poterant ea,
 15 quae dicebant, omnes prope praeclare locuti; quorum
 sermone adsuefacti qui erunt, ne cupientes quidem pote-
 runt loqui nisi Latine. neque tamen erit utendum verbis
 iis, quibus iam consuetudo nostra non utitur, nisi quando
 ornandi causa parce, quod ostendam; sed usitatis ita
 20 poterit uti, lectissimis ut utatur is, qui in veteribus erit
 scriptis studiose et multum volutatus. atque ut Latine 11
 loquamur, non solum id videndum est, ut et verba effe- 40
 ramus ea, quae nemo iure reprehendat, et ea sic et casibus
 et temporibus et genere et numero conservemus, ut ne

12 elegantia: *Altevogt 47 sq.*

1 apte cf. *Quint. 11, 1, 1* ut dicamus apte, quam virtutem quar-
 tam elocutionis Cicero demonstrat || 19 ostendam: § 153

[M deest L = VOPUR] 3 dilucidique VO^vUR lucidique O¹P ||
 3.4 docere eum dicere L eum docere dicere V¹ sed ordo postea re-
 stitutus dicere eum docere Schuetz Mueller || 4 neque R | spera-
 mus Lamb | quid U || 7 cogitationem § | habent om. P¹ || 10 ita
 om. U¹ || 12 expoliatur U || 13 auctoribus R || 14 mundum R ||
 16 erunt ne om. O¹ (suppl. O^v) || 18 quando om. R || 19 quod
 ostendam L suspecta Ernestio secl. Bake Kayser (def. Sorof coll.
Verr. 5, 48) quod quid ostendam? dubitanter Orelli quod post
 ostendam Harnecker | sed VOP ut U et R || 20 is Pol Lag 15,
 17, 21, 24 his L || 22 solum id Lag 16, 17, 24, 73 (pr. Stroux² 161)
 solum ut VO^vUR solum O¹P omnes, quod sciam, editores | et
 om. R | exferamus U || 23 reprehendat Bornecque || 24 conserve-
 mus L construamus Orelli (coll. 3, 125) conseramus Schuetz Mueller

quid perturbatum ac discrepans aut praeposterum sit,
sed etiam lingua et spiritus et vocis sonus est ipse ro-
41 derandus. nolo exprimi litteras putidius, nolo obscurari
neglegentius; nolo verba exiliter exanimata exire, nolo
inflata et quasi anhelata gravius. nam de voce nondum ea 5
dico, quae sunt actionis, sed hoc, quod mihi cum sermone
quasi coniunctum videtur. sunt enim certa vitia, quae
nemo est quin effugere cupiat: mollis vox aut muliebris
42 aut quasi extra modum absona atque absurda. est autem
vitium, quod nonnulli de industria consecretantur. rustica 10
vox et agrestis quosdam delectat, quo magis antiquitatem,
si ita sonet, eorum sermo retinere videatur; ut tuus, Ca-
tule, sodalis L. Cotta gaudere mihi videtur gravitate lin-
guae sonoque vocis agresti, et illud, quod loquitur, pris-
cum visum iri putat, si plane fuerit rusticanum. me autem 15
tuus sonus et subtilitas ista delectat, omitto verborum,
quamquam est caput; verum id adfert ratio, docent
litterae, confirmat consuetudo et legendi et loquendi; sed
hanc dico suavitatem, quae exit ex ore; quae quidem ut
apud Graecos Atticorum, sic in Latino sermone huius est 20
43 urbis maxime propria. Athenis iam diu doctrina ipsorum
Atheniensium interiit, domicilium tantum in illa urbe re-
manet studiorum, quibus vacant cives, peregrini fruun-
tur capti quodam modo nomine urbis et auctoritate; tamen
eruditissimos homines Asiaticos quivis Atheniensis 25
indoctus non verbis, sed sono vocis nec tam bene quam
suaviter loquendo facile superabit. nostri minus student

10.11 rustica vox: *Altevogt* 60–68 || 12 sermo: *Zoll* 50

3–5 nolo praeterea (*sic*) exprimi – anhelata *Iul. Vict. RL* 441, 10 ||
6 actionis: § 217 *sqq.*, 224 *sqq.* || 15 rusticanum *Vel. Long. GL* 7, 49, 21

[*M deest L = VOPUR*] 1 ac C aut *Firmani* || 2 sed *VOPU*
et R || 3 nolo praeterea exprimi *Iul. Vict.* || 4 exanimata § exa-
minata L animata *Ernesti* || 5 quasi *om. Rom* | anhelita R ||
7 quasi *secl. Bake*¹ 102 || 8 quin *Crat* qui L | aut L ut *Steph Ald*
Ernesti Firmani || 9 quasi L quae sit *Bake*¹ 102 || 10 vitium *secl.*
Kayser || 16 subtilitas *LB*^v (*cf. Stroux*³ 114) suavis *B*^d *ed. Ascen-*
*siana*², *Ernesti Richard* || 17 adfert VU affert OP adferet R ||
22 tantum L etiam nunc *Biensfeld* || 25 quis U

litteris quam Latini. tamen ex istis, quos nostis, urbanis,
 in quibus minimum est litterarum, nemo est quin litte-
 ratissimum togatorum omnium Q. Valerium Soranum
 levitate vocis atque ipso oris pressu et sono facile vincat. 12
 5 quare cum sit quaedam certa vox Romani generis urbis- 44
 que propria, in qua nihil offendi, nihil displicere, nihil
 animadverti possit, nihil sonare aut olere peregrinum,
 hanc sequamur, neque solum rusticam asperitatem, sed
 etiam peregrinam insolentiam fugere discamus. equidem 45
 10 cum audio socrum meam Laeliam – facilius enim mulieres
 incorruptam antiquitatem conservant, quod multorum
 sermonis expertes ea tenent semper, quae prima didi-
 cerunt – sed eam sic audio, ut Plautum mihi aut Nae-
 vium videar audire; sono ipso vocis ita recto et simplici
 15 est, ut nihil ostentationis aut imitationis adferre videatur;
 ex quo sic locutum eius patrem iudico, sic maiores; non
 aspere, ut ille, quem dixi, non vaste, non rustice, non
 hiulce, sed presse et aequabiliter et leviter. quare Cotta 46
 noster, cuius tu illa lata, Sulpici, non numquam imitaris,
 20 ut Iota litteram tollas et E plenissimum dicas, non mihi
 oratores antiquos, sed messorum videtur imitari.“

Hic cum adrisisset ipse Sulpicius, „sic agam vobiscum“
 inquit Crassus „ut quoniam me loqui voluistis, aliquid de
 vestris vitiis audiatis“. „utinam quidem!“ inquit ille;
 25 „id enim ipsum volumus, idque si feceris, multa, ut
 arbitror, hic hodie vitia ponemus“. „at enim non sine meo 47
 periculo“ Crassus inquit „possum, Sulpici, te reprehen-

17 rustice: *Altevogt* 65

3.4 Valerium – vincat *Non. 162, 11 (propter pressu)*

[M deest L = VOPUR] 1 Latini ξ Latine L | urbanis secl.
Kayser || 3 omniumque U || 4 levitate VUR^v *Bornecque* (cf. *Ku-*
*maniecki*⁴) lenitate OPUR^m Rⁿ *Non.*, omnes quod sciam editores ||
 7 nihil – peregrinum secl. *Kayser* || 8 solam R || 11 servant R ||
 12 didicerint *Victorius* || 14 videar om. P¹ || 16 locutum VO¹ (*pr.*
*Stroux*² 161) locutum esse O²PUR || 18 aequabiliter VOPU aequa-
 liter R ξ | leviter VR^v (cf. *Kumaniecki*⁴) leniter OPURⁿ || 20 iota
Ven iotam UR^v *Subl.* totam VOP | EVOP om. UR || 21 videtur
Ven videris VOPR *Subl.* videaris U || 27 possum OPUR -umusV

dere, quoniam Antonius mihi te simillimum dixit sibi videri“. tum ille: „tum cum monuit idem, ut ea, quae in quoque maxima essent imitaremur; ex quo vereor, ne nihil sim tui nisi supposicionem pedis imitatus et pauca quaedam verba et aliquem, si forte, motum“. „ergo ista“ 5 inquit Crassus, „quae habes a me, non reprehendo, ne me ipsum inrideam – sunt autem mea multo et plura et maiora quam dicis –; quae autem sunt aut tua plane aut imitatione ex aliquo expressa, de his te, si qui me forte 13 locus admonuerit, commonebo. praetereamus igitur prae- 48 cepta Latine loquendi, quae puerilis doctrina tradit et subtilior cognitio ac ratio litterarum alit aut consuetudo sermonis cotidiani ac domestici, libri confirmant et lectio veterum oratorum et poetarum. neque vero in illo altero diutius commoremur, ut disputemus, quibus rebus adse- 15 qui possimus, ut ea, quae dicamus, intellegantur: Latine scilicet dicendo, verbis usitatis ac proprie demonstrantibus ea, quae significari ac declarari volumus, sine ambiguo verbo aut sermone, non nimis longa continuatione verborum, non valde productis iis, quae similitudinis causa 20 ex aliis rebus transferuntur, non discerptis sententiis, non praeposteris temporibus, non confusis personis, non perturbato ordine. quid multa? tam facilis est tota res, ut mihi permirum saepe videatur, cum difficilius intellegatur, quid patronus velit dicere, quam si ipse ille, qui patro- 25

10 ad § 48 Stroux¹ 13

1 dixit: 2, 89 || 3.4 ex quo – imitatus Non. 175, 28 (propter supposicionem) || 17 proprie d.: Arist. Rhet. 3, 2, 2 (1404b 5); cf. § 149

[M deest L = VOPUR] 2 tum cum scripsi Manutium secutus (alludit ad 2, 89, 90) tum quod L tu vero quod Schuetz quem Friedrich Wilkins Bornecque sequuntur tu vero quoniam Cima quid quod Bake Sorof Firmani tu vero inquit ille quoniam Lamb uno codice nisus Piderit Ellendt || 4 nisi supposicionem Oa¹P²R^m Non nihil supposicionem VOP¹UR^v || 6 non om. U¹ || 7 mea L ea Kayser quem fere omnes sequuntur (Sorof Friedrich Wilkins Bornecque) || 12 aut secl. Bake¹ Kayser || 14 et L ac R || 18 ac VOPU et R || 18.19 sine – sermone secl. Bornecque ut glossema quem Canilli sequitur || 20 iis § his L || 21 rebus om. P¹

num adhibet, de re sua diceret. isti enim, qui ad nos cau- 50
sas deferunt, ita nos plerumque ipsi docent, ut non desi-
deres planius dici. easdem res autem simulac Fufius aut
vester aequalis Pomponius agere coepit, non aequè quid
5 dicant, nisi admodum attendi, intellego; ita confusa est
oratio, ita perturbata, nihil ut sit primum, nihil ut secun-
dum tantaque insolentia ac turba verborum, ut oratio,
quae lumen adhibere rebus debet, ea obscuritatem et tene-
bras adferat atque ut quodam modo ipsi sibi in dicendo
10 obstrepere videantur. verum, si placet, quoniam haec 51
satis spero vobis quidem certe maioribus natu molesta et
putida videri, ad reliqua aliquanto odiosiora pergamus“. „atqui vides“ inquit Antonius „quam alias res agamus 14
[quam te inviti audiamus] qui adduci possumus – de me
15 enim conicio – relictis ut omnibus rebus te sectemur, te
audiamus; ita de horridis rebus nitida, de ieiunis plena,
de pervulgatis nova quaedam est oratio tua“.

„Faciles enim“ inquit „Antoni, partes eae fuerunt duae, 52
quas modo percucurri vel potius paene praeterii, Latine
20 loquendi planeque dicendi; reliquae sunt magnae, impli-
catae, variae, graves, quibus omnis admiratio ingenii,
omnis laus eloquentiae continetur. nemo enim umquam est

18 de §§ 52–55 Barwick 34sq.

10–12 quoniam – videri Non. 450, 19 (propter putidum)

[M deest L = VOPUR] 1 isti L ei Kayser || 4 facere R || 9 in
secl. Bake¹ 103 || 10 haec L haec equidem § Rom || 11 maioribus
natu Non Man Bornecque maioribus L maiora expectantibus Reid |
molesta L inhonesta Non || 12 putrida R | odiosiora L operosiora
Purgold digniora Mähly || 13 quam § Man alii cum L Friedrich ||
14 quam te inviti audiamus § Schuetz Ellendt Friedrich Richard
quam te invitā L secl. Bake¹ 103 Kayser Sorof Cima Wilkins Bor-
necque quam aps te non inviti quidem adduci Rom quam a te
inviti adduci Henrichsen qui a te inviti adduci Madvig; totus
locus nondum sanatus | possumus L (pr. Klotz² ad l.) Richard -imus §
Rom Henrichsen alii || 15 omnibus rebus L rebus omnibus codd.
Lamb || 15.16 te sectemur te audiamus secl. Kayser te audiamus
secl. Bake Wilkins Cima || 18 faciles OPB³ -is VURB^v | eae L
hae § || 19 percucurri O UR (cf. 1, 218; 2, 131) percurri VP ||
22 est unquam R

oratorem, quod Latine loqueretur, admiratus; si est aliter, irrident neque eum oratorem tantummodo, sed hominem non putant. nemo extulit eum verbis, qui ita dixisset, ut, qui adessent, intellegerent, quid diceret, sed
 53 contempsit eum, qui minus id facere potuisset. in quo 5
 igitur homines exhorrescunt? quem stupefacti dicentem intuentur? in quo exclamant? quem deum, ut ita dicam, inter homines putant? qui distincte, qui explicate, qui abundanter, qui inluminare et rebus et verbis dicunt et in ipsa oratione quasi quendam numerum versumque con- 10
 ficiunt: id est quod dico ornate. qui idem ita moderantur, ut rerum, ut personarum dignitates ferunt, ii sunt in eo genere laudandi laudis, quod ego aptum et congruens
 54 nominem. qui ita dicerent, eos negavit adhuc se vidisse
 Antonius et iis hoc nomen dixit eloquentiae solis esse 15
 tribuendum. quare omnes istos me auctore deridete atque contemnite, qui se horum, qui nunc ita appellantur, rhetorum praeceptis omnem oratorum vim complexos esse arbitrantur neque adhuc, quam personam teneant aut quid profiteantur, intellegere potuerunt. vero enim oratori, 20
 quae sunt in hominum vita, quando quidem in ea versa-

5 de § 53 Prümm 10 sq., 15

8—10 qui distincte — conficere (*sic*) *Iul. Vict. RL 445, 2* || 14 negavit: *1, 94* || 16 me auctore: *1, 54* || 20 — p. 276, 2 vero *u. ad debent Quint. 2, 21, 6*

[*M deest L = VOPUR*] 1 est *secl. Bake¹ 103* || 2 modo *Bake¹ 103* || 3 putant esse *R* || 5 id minus *R* || 7 intuerentur *U* || 9 et rebus et verbis *L* et verbis et rebus *Iul. Vict.* | dicunt *om. Iul. Vict.* || 10 conficere *Iul. Vict.* || 11 id — ornate *secl. Matthiae¹* | quod dico *L* (quot *V*) qui dicunt *Schuetz* ii sunt qui dicunt *malit Ellendt* | qui idem *Crat.* quidem *L* qui quidem *aut* qui rem § qui id quidem *Rom Ven Cob Thanner* qui hoc idem *Lamb* qui iidem *Ernesti* || 13 laudandi laudis *secl. Ernesti* laudandi *om. § secl. Henrichsen* laudis *del. Schuetz* at cf. *Parzinger 54* | quod *OP U² Rⁿ* quot *V^v U¹ R^v* || 14 nominem *L* (*pr. Stangl¹²*) nomine *P* nomino § *Lamb fere omnes editores* | negavit *LB^v* negat *B* || 14—16 qui *u. ad* tribuendum *secl. Bake* || 16 -es *OPUR* omnis *V* | deridete *Subl.* deinridete *L* || 17 contemnite *V^v* | rethorum *V^v* || 18 oratorum *L* oratoriam *Lag 76 Bake Kayser Sorof* || 20 vero § *Quint* verum *L Richard* verum enim vero § | oratori *om. Richard*

tur orator atque ea est ei subiecta materies, omnia quae-
 sita, audita, lecta, disputata, tractata, agitata esse debent.
 est enim eloquentia una quaedam de summis virtutibus; 55
 quamquam sunt omnes virtutes aequales et pares, sed
 5 tamen est species alia magis alia formosa et inlustris; si-
 cut haec vis, quae scientiam complexa rerum sensa mentis
 et consilia sic verbis explicat, ut eos, qui audiant, quocum-
 que incubuerit, possit impellere; quae quo maior est vis,
 hoc est magis probitate iungenda summaque prudentia;
 10 quarum virtutum expertibus si dicendi copiam tradideri-
 mus, non eos quidem oratores effecerimus, sed furentibus
 quaedam arma dederimus. hanc, inquam, cogitandi pro-
 nuntiandique rationem vimque dicendi veteres Graeci
 sapientiam nominabant. hinc illi Lycurgi, hinc Pittaci,
 15 hinc Solones atque ab hac similitudine Coruncanii nostri,
 Fabricii, Catones, Scipiones fuerunt, non tam fortasse
 docti, sed impetu mentis simili et voluntate. eadem autem
 alii prudentia, sed consilio ad vitae studia dispari, quie-
 tem atque otium secuti, ut Pythagoras, Democritus,
 20 Anaxagoras a regendis civitatibus totos se ad cognitionem
 rerum transtulerunt; quae vita propter tranquillitatem et
 propter ipsius scientiae suavitatem, qua nihil est homini-
 bus iucundius, pluris, quam utile fuit rebus publicis,

15
56

3 ad §§ 55–147. De Philone ut fonte cogitant: Arnim 99,
 Wilamowitz, Hermes 35 (1900) 18; de Antiocho Ascalonita Kroll¹
 555, 558; de Posidonio Schulte 131; cf. tamen Laurand 80–82;
 Prümmer 15–27; Perret 181 adn. 2; Michel 82–84 | ad § 55 Schulte
 34 adn. 3; Liebers 139; Michel 113 || 8. 9 Orban 41 adn. 2 || 11 fu-
 rentibus: Fiske 131 || 12 ad §§ 56–81 Barwick 35–39 | ad § 56
 Schulte 108–133; Orban 38–43

3 est – virtutibus Quint. 2, 20, 9 || 4 cf. 1, 83 easque esse inter
 se aequalis et paris || 6 cf. 1, 32 exprimere dicendo sensa ||
 12sq. cf. Quint. 1 proem. 13 fueruntque haec, ut Cicero apertis-
 sime colligit, quemadmodum iuncta natura

[M deest L = VOPUR] 5 tamen est species L tamen est spe-
 cie Kayser specie tamen est Schuetz || 6 sensa VOPU seu R ||
 7 audiant L -unt Iunt. Grut. || 8 vis del. Kayser || 12 inquam
 Rom quam L || 16 tam O^{mal} P² R^m tamen V^v O^p U^r V || 22 nihil
 LB^v nil B^a

57 delectavit. itaque, ut ei studio se excellentissimis ingeniis homines dediderunt, ex ea summa facultate vacui ac liberi temporis, multo plura quam erat necesse, doctissimi homines otio nimio et ingeniis uberrimis adfluentes curanda sibi esse ac quaerenda et investiganda duxerunt. 5 nam vetus quidem illa doctrina eadem videtur et recte faciendi et bene dicendi magistra; neque diiuncti doctores, sed idem erant vivendi praeceptores atque dicendi, ut ille apud Homerum Phoenix, qui se a Peleo patre Achilli iuveni comitem esse datum dicit ad bellum, ut illum effice- 10 ret „oratorem verborum actoremque rerum“. sed ut homines labore adsiduo et cotidiano adsueti, cum tempestatis causa opere prohibentur, ad pilam se aut ad talos aut ad tesseras conferunt aut etiam novum sibi ipsi aliquem excogitant in otio ludum, sic illi a negotiis publicis, tam- 15 quam ab opere aut temporibus exclusi aut voluntate sua feriatii totos se alii ad poetas, alii ad geometras, alii ad musicos contulerunt, alii etiam, ut dialectici, novum sibi ipsi studium ludumque pepererunt atque in his artibus, quae repertae sunt, ut puerorum mentes ad humanitatem 20 fingerentur atque virtutem, omne tempus atque aetates suas consumpserunt. sed quod erant quidam, iique multi, 16 59 qui aut in re publica propter ancipitem, quae non potest esse seiuncta, faciendi dicendique sapientiam florerent, ut Themistocles, ut Pericles, ut Theramenes aut quamvis 25 [qui] minus ipsi in re publica versarentur, sed ut huius tamen eiusdem sapientiae doctores essent, ut Gorgias, Thrasy-machus, Isocrates, inventi sunt, qui cum ipsi

1 ad § 57 Kroll¹ 558; Kroll² 686 || 6—11 Ronconi 96 || 22 ad §§ 59sq. Smethurst 273. 281

11 Il. IX, 443

[M deest L = VOPUR] 3.4 doctissimi — adfluentes secl. Bake¹ 104 Kayser || 7 diiuncti VO^vPR disiuncti O¹ devicti U || 8 participes U¹ (corr. U²) || 10 illum L om. § secl. Ellendt¹ alii || 12 tempestatis Bⁿ (pr. Stroux² 114) tempestate LB^v || 14 aliquem om. R || 15 a om. P || 16 voluntates suas Pol^{a1} || 19 repperunt Lamb || 25 aut quamvis Kumaniecki² aut quivis qui L aut qui § editores vocabulo quivis omisso || 26 qui seclusi | ut L om. § secl. Orelli || 28 Isocrates om. P¹

doctrina et ingeniis abundarent, a re autem civili et a negotiis animi quodam iudicio abhorrerent, hanc dicendi exercitationem exagitarent atque contemnerent; quorum princeps Socrates fuit; is, qui, omnium eruditorum testimonio
 5 totiusque iudicio Graeciae, cum prudentia et acumine et venustate et subtilitate, tum vero eloquentia, varietate, copia, quam se cumque in partem dedidisset, omnium fuit facile princeps iis, qui haec, quae nunc nos quaerimus, tractarent, agerent, docerent, cum nomine appellarentur
 10 uno, quod omnis rerum optimarum cognitio atque in iis exercitatio philosophia nominaretur, hoc commune nomen eripuit sapienterque sentiendi et ornate dicendi scientiam, re cohaerentes, disputationibus suis separavit; cuius ingenium variosque sermones immortalitati scriptis
 15 suis Plato tradidit, cum ipse litteram Socrates nullam reliquisset. hinc discidium illud extitit quasi linguae atque
 61 cordis, absurdum sane et inutile et reprehendendum, ut alii nos sapere, alii dicere docerent. nam cum essent plures orti fere a Socrate, quod ex illius variis et diversis et in
 20 omnem partem diffusis disputationibus alius aliud apprehenderat, proseminatae sunt quasi familiae dissentientes inter se et multum diiunctae et dispares, cum tamen omnes se philosophi Socraticos et dici vellent et esse arbitrarentur. ac primo ab ipso Platone Aristoteles et
 25 Xenocrates, quorum alter Peripateticorum, alter Academiae nomen obtinuit, deinde ab Antisthene, qui patien-

3 ad § 60 Schulte 139 || 14–16 Zoll 77 || 14 sermones: Zoll 36 ||
 26 Antisthene: Zoll 31

[M deest L = VOPUR] 1 doctrina et L(OV) doctrinae O | ingeniis L(OV) ingenio Bake Kayser || 4 fuit secl. Ellendt Stangl¹² | fuit is qui secl. Kayser || 4–8 fuit – princeps secl. Bake | omnium – princeps secl. Kayser || 7 dedidisset VU dedisset OPR || 9 cum 5 tum L || 10 post uno lacunam statuit Bornecque (σοφισταί) suppl. Philippson Ph. Woch. 51, 1931, 203 || 13 scientias Philippson l. l. || 14–16 cuius – reliquisset secl. Bornecque auctore Courbaudio Canilli at cf. Zoll 77 adn. 4a || 15 Socrates secl. Kayser || 16 discidium OPR (cf. Madvig De fin. Exc. 11) dissidium VU || 17 et² om. P | reprehendum R reprehendum Bornecque || 19 Socrati U || 22 disiunctae U || 23 philosophi del. Schuetz ||
 25 Academicorum Rom

tiam et duritiam in Socratico sermone maxime adamarat, Cynici primum, dein Stoici, tum ab Aristippo, quem illae magis voluptariae disputationes delectarant, Cyrenaica philosophia manavit, quam ille et eius posterī simpliciter defenderunt, hi, qui nunc voluptate omnia metiuntur, dum verecundius id agunt, nec dignitati satis faciunt, quam non aspernantur, nec voluptatem tuentur, quam amplexari volunt. fuerunt etiam alia genera philosophorum, qui se omnes fere Socraticos esse dicebant, Eretricorum, Erilliorum, Megaricorum, Pyrrhoneorum; 10 sed ea horum vi et disputationibus sunt iam diu fracta 63 et extincta. ex illis autem, quae remanent, ea philosophia, quae suscepit patrociniū voluptatis, etsi cui vera videatur, procul abest tamen ab eo viro, quem quaerimus et quem auctorem publici consilii et regendae civitatis ducem 15 et sententiae atque eloquentiae principem in senatu, in populo, in causis publicis esse volumus. nec ulla tamen ei philosophiae fiet iniuria a nobis. non enim repelletur inde, quo adgredi cupiet; sed in hortulis quiescet suis, ubi vult, ubi etiam recubans molliter et delicate nos advocata rostris, 20 a iudiciis, a curia, fortasse sapienter, <h>ac praesertim [a] 64 re publica. verum ego non quaero nunc, quae sit philosophia verissima, sed quae oratori coniuncta maxime. quare istos sine ulla contumelia dimittamus; – sunt enim et boni viri et, quoniam sibi ita videntur, beati; – tantumque eos admoneamus, ut illud, etiam si est verissi- 25

19–22 *Martinelli*¹ 71 || 22 *ad* § 64 *Smethurst* 181

7.8 nec – amplexari possunt (*sic*) *Non.* 470, 17 (*propter amplexa pro amplexare*)

[**M** *deest* **L** = **VOPUR**] 1 adamavit **R** || 2 dein **VOU** (*pr. Stangl*⁷ 30) deinde **PR** || 3 disputationes *om.* **P**¹ || 5 defenderunt *§ editores* -erant **L** -ebant *Friedrich*⁴ || 8 volunt **L** possunt *Non* || 9 dicerent *Ernesti* || 10 Eretriacorum *Lamb* || 11 horum – disputationibus *secl. Bake*¹ *Kayser* || 13 videatur **O**¹**PUR** (*cf. Lebreton* 354) videtur **VO**² || 16 atque eloquentiae *secl. Bake* *Kayser* || 19 <non> cupiet *Matthiae*¹ *Sorof* (*at cf. Adler ad l.*) || 20 etiam et **R** || 21 hac praesertim re *Lamb.* ac praesertim a re **L** || 23 verissima **OPUR** -mi **V** || 25 tantum *Bak*² || 26 est **L** sit *Bake alii*

mum, tacitum tamen tamquam mysterium teneant, quod
 negant versari in re publica esse sapientis. nam si hoc
 nobis atque optimo cuique persuaserint, non poterunt
 ipsi esse, id quod maxime cupiunt, otiosi. Stoicos autem, 18
 5 quos minime improbo, dimitto tamen nec eos iratos ve- 65
 reor, quoniam omnino irasci nesciunt; atque hanc [ab] iis
 habeo gratiam, quod soli ex omnibus eloquentiam vir-
 tutem ac sapientiam esse dixerunt. sed utcumque est,
 <est> in his, quod ab hoc, quem instruimus, oratore, valde
 10 abhorreat: vel quod omnes, qui sapientes non sint, ser-
 vos, latrones, hostes, insanos esse dicunt neque tamen
 quemquam esse sapientem. valde autem est absurdum ei
 contionem aut senatum aut ullum coetum hominum com-
 mittere, cui nemo illorum, qui adsint, sanus, nemo civis,
 15 nemo liber esse videatur. accedit quod orationis etiam 66
 genus habent fortasse subtile et certe acutum, sed ut in
 oratore exile, inusitatum, abhorrens ab auribus vulgi,
 obscurum, inane, ieiunum, ac tamen eius modi, quo uti
 ad vulgus nullo modo possit; alia enim et bona et mala
 20 videntur Stoicis et ceteris civibus vel potius gentibus,
 alia vis honoris, ignominiae, praemii, supplicii; vere an
 secus nihil ad hoc tempus, sed ea si sequamur, nullam
 umquam rem dicendo expedire possimus. reliqui sunt 67
 Peripatetici et Academici; quamquam Academicorum
 25 nomen est unum, sententiae duae. nam Speusippus,

4 ad § 65sq. *Thromm* 59sq. | ad § 65 *Laurand* 54 *Kroll*¹ 561
adn. 3 *Heinemann* I 45; *Liebers* 139; *Michel* 113sq. || 15 ad § 66
Michel 364

[M deest L = VOPUR] 6 hanc iis *Gruter* hanc ab his L hanc
 ab iis *Rom* || 8 utcumque *Ellendt* *Cima* *Bornecque* *Canilli Fir-*
mani (pr. *Stangl*⁷ 30) utrumque L (def. *Friedrich Ammon*) utique
*Klotz*² *Adler* nimirum *Kayser* *Sorof* *Wilkins* vitium quoque *Reid*
secl. Bake || 9 <est> add. *Ellendt* || 10 vel C et *Lamb* vel <ineptissi-
imum> *Sydow* | sint L(OV) sunt O¹ sunt P || 11 latrones *secl.*
Pearce alii (at cf. *Kumaniecki*³) || 12 esse om. R || 13 nullum R ||
 14 adsint VO UR assint P || 16.17 et – inusitatum om. R || 17 ab-
 horrescens R || 18.19 ac tamen – possit *secl. Ellendt* | ac tamen C
 (def. *Friedrich Wilkins ad l.*) attamen *Schuetz* ac tandem *Lamb*^m
 ac totum *Ernesti Firmani* || 19 possit L possit *Man Kayser* pos-
 sint *Lamb* || 25 *Speusippus Pol*^{a1} *Chrysippus* L

Platonis sororis filius, et Xenocrates, qui Platonem audierat, et qui Xenocratem Polemo et Crantor nihil ab Aristotele, qui una audierat Platonem, magno opere dissensit; copia fortasse et varietate dicendi pares non fuerunt. Arcesilas primum, qui Polemonem audierat, ex variis Platonis 5 libris sermonibusque Socraticis hoc maxime arripuit, nihil esse certi, quod aut sensibus aut animo percipi possit; quem ferunt eximio quodam usum lepore dicendi aspernatum esse omne animi sensusque iudicium primumque instituisse – quamquam id fuit Socraticum maxime –, 10 non quid ipse sentiret ostendere, sed contra id, quod quis-
 68 que se sentire dixisset disputare. hinc haec recentior Academia manavit, in qua extitit divina quadam celeritate ingenii dicendique copia Carneades; cuius ego etsi multos auditores cognovi Athenis, tamen auctores certissimos 15 laudare possum et socerum meum Scaevolam, qui eum Romae audivit adulescens, et Q. Metellum L. f. familiarum meum, clarissimum virum, qui illum a se adolescente
 19 Athenis iam adfectum senectute multos dies auditum esse
 69 dicebat. haec autem, ut ex Appennino fluminum, sic e 20 communi sapientiae iugo sunt doctrinarum facta divortia, ut philosophi tamquam in superum mare Ionium defluerent, Graecum quoddam et portuosum, oratores autem in inferum hoc Tuscum et barbarum, scopulosum atque infestum laberentur, in quo etiam ipse Ulixes er- 25

11 contra id: *P. Coussin, Rev. de Phil.* 11 (1937) 401–403

8 *Acad. 2, 16* floruit . . . admirabili quodam lepore dicendi ||
 20.21 sic – divortia *Non. 290, 20* (propter divortium)

[*M deest L = VOPUR*] 3 magno opere scripsi magnopere L | dissensit L dissenserunt *Lamb^m Rackham* dissentiunt *Bake¹ 108 at cf. Lebreton 15* || 4 <certe> varietate *Bornecque* || 5 primus *Bake¹ 108* || 7 certi *secl. Bake¹ Kayser* || 8 usum *Subl. usu L* || 9 primum R (primumque R^v) || 12 disputare *Subl. putare VOPR putarer U* || 13 manavit L emanavit § *Ernesti Richard Rackham* || 16 possum L -im § *Rom* || 18 adolescente U || 19 defectum R || 20 autem *secl. Bake* | e *Non ex C* || 21 sapientiae *Non omnes fere editores sapientium VOPUR Piderit Richard* sapientum R § || 22–25 ut – errasset *secl. Bake* || 22 Ionium *secl. Kayser Soroj alii* || 23 quoddam L quiddam *Vict.* || 24 Tuscum et barbarum *secl. Kayser Bornecque Canilli* || 25 <vix> errasset *Havet*

rasset. quare, si hac eloquentia atque hoc oratore conten- 70
 ti sumus, qui sciat aut negare oportere quod arguare, aut,
 si id non possis, tum ostendere quod is fecerit, qui insimu-
 letur, aut recte factum aut alterius culpa aut iniuria aut,
 5 ex lege aut non contra legem aut imprudentia aut necessa-
 rio aut non eo nomine usurpandum quo arguatur, aut non
 ita agi ut debuerit ac licuerit; et, si satis esse putatis ea,
 quae isti scriptores artis docent, discere, quae multo tamen
 ornatus, quam ab illis dicuntur, et uberius explicavit
 10 Antonius – sed, si his contenti estis atque iis etiam, quae
 dici voluistis a me, ex ingenti quodam oratorem immen-
 soque campo in exiguum sane gyrum compellit. sin 71
 veterem illum Periclen aut hunc etiam, qui familiarior
 nobis propter scriptorum multitudinem est, Demosthenen
 15 sequi vultis et si illam praeclaram et eximiam speciem
 oratoris perfecti et pulchritudinem adamastis, aut vobis
 haec Carneadia aut illa Aristotelia vis comprehendenda
 est. namque, ut ante dixi, veteres illi usque ad Socraten 72
 omnem omnium rerum, quae ad mores hominum, quae
 20 ad vitam, quae ad virtutem, quae ad rem publicam per-
 tinebant, cognitionem et scientiam cum dicendi ratione
 iungebant; postea dissociati, ut exposui, a Socrate diserti
 a doctis et deinceps a Socraticis item omnibus; philosophi
 eloquentiam despexerunt, oratores sapientiam neque quic-

6sq. Weidner 35

9 cf. 2, 104, 111; 2, 162–173 || 11sq. Acad. 2, 112 cur eam tan-
 tas in angustias . . . compellimus || 13.14 hunc – est Non. 142, 17
 (propter multitudo)

[M deest L = VOPUR] 3 possis L possit § Man Ernesti |
 tum L tamen Rom || 4 aut³ L vel Kayser || 6 non eo Subl. in eo L |
 arguitur U¹ || 7 ac L aut § || 11 oratorem Lag 14, 16, 70 oratore L ||
 13 Periclen O U Periclem VPR || 14 est VOPR etiam U | Demo-
 sthenen L -em § editores || 16 oratoris perfecti secl. Kayser | pul-
 chritudinem VUR pulcrit- OP || 17 Aristoteleia P | compren-
 denda Bornecque || 18 Socraten scripsi Socratem § Isocratem L
 (Isocraten R) || 22 dissociatis Lamb^m Ernesti Schuetz | diserti
 Ven deserti L disertis Lamb^m Ernesti Schuetz || 22.23 diserti a
 doctis secl. Mueller alii ret. Richard || 23 a¹ L et Pearce Er-
 nesti | post omnibus medie interpunxi Ellendt secutus || 24 post
 sapientiam interpunctionem deleui | quicquam OPR quidquam VU

- quam ex alterius parte tetigerunt, nisi quod illi ab his aut
 ab illis hi mutuarentur; ex quo promisce haurirent, si ma-
 nere in pristina communione voluissent. sed ut pontifices
 veteres propter sacrificiorum multitudinem tres viros
 epulones esse voluerunt, cum essent ipsi a Numa, ut
 etiam illud ludorum epulare sacrificium facerent instituti,
 sic Socratici a se causarum actores et a communi philo-
 sophiae nomine separaverunt, cum veteres dicendi et in-
 tellegendi mirificam societatem esse voluissent.
- Quae cum ita sint, paululum equidem de me deprecabor
 et petam a vobis, ut ea, quae dicam, non de memet ipso,
 sed de oratore dicere putetis. ego enim sum is, qui cum
 summo studio patris in pueritia doctus essem et in forum
 ingenii tantum quantum ipse sentio, non tantum quantum
 [ipse] forsitan vobis videar, detulissem, non possim dicere
 me haec, quae nunc complector, perinde ut dicam discen-
 da esse, didicisse, quippe qui omnium maturrime ad pu-
 nlicas causas accesserim annosque natus unum et viginti
 bobilissimum hominem et eloquentissimum in iudicium
 vocarim; cui disciplina fuerit forum, magister usus et leges
 et instituta populi Romani mosque maiorum. paululum
 sitiens istarum artium de quibus loquor, gustavi, quae-
 stor in Asia cum essem, aequalem fere meum ex Aca-
 demia rhetorem nactus Metrodorum illum, de cuius me-
 moria commemoravit Antonius, et inde decedens Athe-
 nis, ubi ego diutius essem moratus, nisi Atheniensibus,
 quod mysteria non referrent, ad quae biduo serius

3—5 sed — voluerunt *Non. 142, 15* (*propter* multitudo) || 4.5 tris viros epulones *Prisc. inst. gr. GL 2, 121, 18* || 25 commemoravit: 2, 360

[**M** deest **L** = **VOPUR**] 2 promisce **VOPU** promiscue **Oal' R** *Firmani Richard Rackham* || 4 sacrificiorum **L** sacrorum *Non* || 9 mirificam *secl. Kayser* || 10 paulum *Lamb* | etiam **R** || 11 petam *om. U¹* | <me> non *Sorof* at *cf. Kühner Stegmann I 701* || 12 dici *malit Friedrich* || 14 tantum² *del. Ernesti Schuetz* || 15 ipse **L** *secl. Ernesti Schuetz alii ret. Richard* | fortasse **R** | possim **VOPU** -ūm **R** § || 16 proinde *Lamb* | dicenda **R** || 18 unum et viginti **R** unum et **XXVOPU** undeviginti *Lamb* || 21 paululum **L** paulum § *Rom* || 23 in Asia *fort. delendum putat Cahen Bull Critique 2, 1905, 508* | Achademia **OPR** || 25 inde *om. U¹* || 27 referent **OP**

veneram, succensussem. quare hoc, quod complector tantam scientiam vimque doctrinae, non modo non pro me, sed contra me est potius – non enim quid ego, sed quid orator possit disputo – atque hos omnes, qui artes rhetoricas exponunt, perridiculos. scribunt enim de litium genere et de principiis et de narrationibus. illa vis autem eloquentiae tanta est, ut omnium rerum, virtutum, officiorum omnisque naturae, quae mores hominum, quae animos, quae vitam continet, originem vim mutationesque teneat, eadem mores, leges, iura describat, rem publicam regat omniaque, ad quamcumque rem pertineant, ornate copioseque dicat. in quo genere nos quidem versamur tantum, quantum possumus, quantum ingenio, quantum mediocri doctrina, quantum usu valemus; neque tamen istis, qui in una philosophia quasi tabernaculum vitae suae conlocarunt, multum sane in disputatione concedimus. quid enim meus familiaris C. Velleius afferre potest, quam ob rem voluptas sit summum bonum, quod ego non copiosius possim vel tutari, si velim, vel refellere ex illis locis, quos exposuit Antonius, hac dicendi exercitatione, in qua Velleius est rudis, unus quisque nostrum versatus? quid est quod aut Sex. Pompeius aut duo Balbi aut meus amicus, qui cum Panaetio vixit, M. Vigellius de virtute hominum Stoici possint dicere, qua in disputatione ego his debeam aut vestrum quisquam concedere? non

2 scientiam vimque doctrinae: *Altevogt* 21 || 6 ad §§ 76–80
Smethurst 289

[**M** deest **L** = **VOPUR**] 1 succensussem **OP** succensussem **V^V** U sustensussem **R^V** || 5 perridiculos *secl.* *Kayser* perridiculos <iudico> *Klotz*² || 8 morem *Schuetz* || 10 describat **L** describat *Friedrich* || 10–12 rem – dicat *om.* **U**¹ || 11 omniaque **VOU**² **R** omnia quae **U**¹ 5 | quamque *Lamb* | pertineat **U**² **R** || 17 qui **P** | C. Velleius *Crat* Gallus Velleius **VR** Velleius **OP** Velleius **U** || 18 <hominum> summum **R** || 20 hic **R** || 21 Velleius **OPR** Velleius **V** Velleius **U** || 23 Viselius *Vict.* || 24 hominum Stoici **L** *Friedrich Wilkins Bornecque* (cf. *Nat. deor.* 3, 46): homines Stoici *Ascensiana Man alii* (pr. *Stangl*⁷ 31 *Ammon*) hominum Stoice *Heusinger ap. Schuetz* omni Stoici *malit Wilkins* omnino *Browning* hominum Stoici *secl.* *Bake Kayser Cima* Stoici *secl.* *Sorof Browning* || 24 possunt **R**

est enim philosophia similis artium reliquarum. nam quid faciet in geometria, qui non didicerit? quid in musicis? aut taceat oportebit aut ne sanus quidem iudicetur. haec vero, quae sunt in philosophia, ingeniis eruuntur ad id, quod in quoque veri simile est, eliciendum acutis atque acribus 5
 80 etque exercitata oratione poliuntur. hinc hic noster vulgaris orator, si minus erit doctus ac tamen in dicendo exercitatus, hac ipsa exercitatione communi istos quidem nostros verberabit neque se ab iis contemni ac despici sinet. sin aliquis extiterit aliquando qui Aristotelio more 10
 de omnibus rebus in utramque sententiam possit dicere et in omni causa duas contrarias orationes praeceptis illius cognitis explicare aut hoc Arcesilae modo et Carneadi contra omne quod propositum sit disserat quique ad eam rationem exercitationemque adiungat hunc rhetoricum 15
 usum moremque [exercitationemque] dicendi, is sit verus, is perfectus, is solus orator. nam neque sine forensibus nervis satis vehemens et gravis nec sine varietate
 81 doctrinae satis politus et sapiens esse orator potest. quare

6.7 vulgaris orator: *Barwick* 8–10 || 13 Arcesilae modo et Carneadi: *Zoll* 94 || 18.19 varietate doctrinae: *Altevogt* 16

19 – p. 286, 2 quare – excludere *Non.* 82, 14 („Coracem nove positum pro corvo“ Cicero *De oratore* III)

[*M* deest *L* = *VOPUR*] 3 iudicabitur *Pluygers* || 6 etque – poliuntur *secl. Kayser* | exercitata *L* excogitata *Schuetz* excitata *Madvig*¹ *Klotz*² | hinc hic *Pearce* *Cima* *Firmani* hic hic *L* hic § *Lamb* *edd. rec.* hinc *Mueller* || 7 erit *VUR* est *OP* | ac tamen *VOVP* *U* attamen *OP* *R* || 9 nostros *L* (*def. Stangl*⁷ 34) *secl. Ernesti* alii philosophos *Piderit* doctos *Sorof* magistros *Klotz*² *Firmani* | contemni ac despici *L* contemni despicique § *Rom* (*pr. Lochmüller* 27 sq.) despici ac contemni *Bornecque* *clausulae causa* || 10 Aristotelio *L* Aristotelico § *Man* || 11 sententiam *L* *Ald Ernesti* (*cf.* 1, 117; *Quir.* 17 *Cael.* 29) *pr. Philippson* partem *Lag* 3, 5, 32, 73 inde a *Lambino* fere omnes editores (*pr. Bornecque*) partem sententiam § *duo codd. Lamb Pearce* || 13 Carneadis *Ernesti* || 15 exercitationemque *L om.* § *del. editores at cf.* § 93 et 107 | rhetoricum *del. Schuetz* alii || 16 moremque *del. Lamb* alii at *cf.* § 95 maioremque *Stangl* | exercitationemque *L del. Kumaniecki* | sit *L* erit *Bake Kayser Sorof*

Coracem istum vestrum patiamur nos quidem pullos suos excludere in nido, qui evolent clamatores odiosi ac molesti Pamphilumque nescio quem sinamus in infulis tantam rem tamquam puerilis delicias aliquas depingere; nos-
 5 que ipsi hac tam exigua disputatione hesterni et hodierni diei totum oratoris munus explicemus, dummodo illa res tanta sit, ut omnibus philosophorum libris quos nemo oratorum istorum umquam attigit, comprehensa esse videatur“.

10 Tum Catulus „haudquaquam hercle“ inquit „Crasse, ²² 82 mirandum est esse in te tantam dicendi vel vim vel suavitatem vel copiam; quem quidem antea natura rebar ita dicere, ut mihi non solum orator summus, sed etiam sapientissimus homo viderere; nunc intellego illa te semper
 15 etiam potiora duxisse, quae ad sapientiam spectarent, atque ex his hanc dicendi copiam fluxisse. sed tamen cum omnis gradus aetatis recordor tuae cumque vitam tuam ac studia considero, neque, quo tempore ista didiceris, video nec magno opere te istis studiis, hominibus, libris
 20 intellego deditum. neque tamen possum statuere, utrum magis mirer te illa, quae mihi persuades maxima esse adiumenta, potuisse in tuis tantis occupationibus perdiscere, an, si non potueris, posse isto modo dicere“. huic 83
 Crassus „hoc tibi“ inquit „Catule, primum persuadeas
 25 velim me non multo secus facere, cum de oratore disputem, ac facerem, si esset mihi de histrione dicendum.

10 de §§ 82–90 Barwick 40–42 || 23 ad § 83 Michel 132

[M deest L = VOPUR] 1 vestrum L Non (def. Cima ad l. coll. Ac. 2, 105; De or. 1, 91) veterem Pearce alii praeter Friedrichium Cima; secl. Piderit Philippson || 2 excludere L excudere Stangl Philologus 45, 669 | et P || 5 ac tamen R | aeterni U externi R || 8 oratorum secl. Henrichsen quem secuti sunt plerique editores; ret. Richard rhetorum Pearce Cima at cf. Ernesti ad l. | nunquam U § | comprehensa Bornecque || 10 hercle L -ule § Rom || 11 esse om. Rom || 14 te illa R || 15 etiam VOPU esse R || 16 effluxisse Bornecque clausulae causa || 19 magno opere scripsi magnopere L || 20 <fuisse> intellego Lamb || 22 tuis tantis L (cf. Cluent. 13) tantis tuis § Lamb editores inde ab Ellendtio fere omnes || 23 an si Lag 35, 65 ac si L | huic VO^v U hinc OP¹ R^m hic P² R

negarem enim posse eum satis facere in gestu, nisi palaestram, nisi saltare didicisset; neque, ea cum dicerem, me esse histrionem necesse esset, sed fortasse non stultum alieni artificii existimatorem. similiter nunc de oratore, vestro impulsu, loquor, summo scilicet. semper enim, quaecumque de arte aut facultate quaeritur, de absoluta et perfecta quaeri solet. quare si iam me vultis esse oratorem, si etiam sat bonum, si bonum denique, non repugno; quid enim nunc sim ineptus? ita me existimari scio. quod si ita est, summus tamen certe non sum. neque enim apud homines res est ulla difficilior neque maior nec quae plura adiumenta doctrinae desideret. ac tamen quoniam de oratore nobis disputandum est, de summo oratore dicam necesse est. vis enim et natura rei, nisi perfecta ante oculos ponitur, qualis et quanta sit, intellegi non potest. me autem, Catule, fateor neque hodie in istis libris et cum istis hominibus vivere nec vero, id quod tu recte commeministi, ullum umquam habuisse sepositum tempus ad discendum ac tantum tribuisse doctrinae temporis, quantum mihi puerilis aetas, forenses feriae concesserint. ac si quaeris, Catule, de doctrina ista quid ego sentiam, non tantum ingenioso homini et ei, qui forum, qui curiam, qui causas, qui rem publicam spectet, opus esse arbitror temporis, quantum sibi ii sumpserunt, quos discentes vita defecit. omnes enim artes aliter ab iis tractantur, qui eas ad usum transferunt, aliter ab iis, qui ipsarum artium tractatu delectati nihil in vita sunt aliud acturi.

11 maior: 1, 16; *Plato Gorg.* 488C || 18 commeministi: § 82

[M deest L = VOPUR] 1 palaestram C(RV) palaestrare R^m (g = gasparinus) || 4 aestimatorem *Man* || 5 nostro U¹ | summo scilicet *secl. Bake*¹ 110 || 9 existimari *Lag* 76 editores -re L *Friedrich* || 10 non sum certe V (*sed ordo postea restitutus*) || 11.12 nec quae OPUR neque quae V (*postea quae deletum*) neque § || 12 desideret OPUR quae desideret V | ac tamen *Sorof* (*cf. I, 148*) attamen L || 13 disputatum *Rom* || 16 his U (istis U^m) || 17 nec L neque § *Lamb* || 19 dicendum *Bornecque* || 20 puerilis aetas *secl. Cima*⁴ | forenses L forensesque § et forenses *Lamb* | concesserint L -erunt § *Rom Lamb* || 21 ac si L at si § *Rom Ernesti* || 25 discentis R

magister hic Samnitium summa iam senectute est et cotidie commentatur; nihil enim curat aliud. at Q. Velocius puer addidicerat; sed quod erat aptus ad illud totumque cognorat, fuit, ut est apud Lucilium,

5

quamvis bonus ipse

Samnis in ludo ac rudibus cuivis satis asper;

sed plus operae foro tribuebat, amicis, rei familiari. Valerius cotidie cantabat; erat enim scaenicus. quid faceret aliud? at Numerius Furius noster familiaris, cum est
 10 commodum, cantat. est enim pater familias, est eques Romanus; puer didicit quod discendum. eadem ratio est harum artium maximarum. dies et noctes virum summa virtute et prudentia videbamus, philosopho cum operam daret, Q. Tiberonem. at eius avunculum vix intellegeres
 15 id agere, cum ageret tamen, Africanum. ista discuntur facile, si et tantum sumas, quantum opus sit, et habeas qui docere fideliter possit, et scias etiam ipse discere; sed
 20 si tota vita nihil velis aliud agere, ipsa tractatio et quaestio cotidie ex se gignit aliquid, quod cum desidiosa delectatione vestiges. ita fit ut agitatio naturae rerum sit infinita, cognitio facilis, <si> usus doctrinam confirmet, mediocris opera tribuatur, memoria studiumque permaneat.

12 artium maximarum: *Altevogt 26*5 *Lucilius v. 1273 sq. M.; ROL III 58*

[M deest L = VOPUR] 1 Samnitium VO^vU Sannitium O¹ Samnitum PR | summa L et summa ς *Waldarfer Ernesti Mueller* || 2 at Q. Velocius *Victorius ceteri* atque Velocius L atque ea quae Velocius *Rom* || 3 addidicerat L(O^v) addidicerat O¹ | quod om. U¹ || 6 Samnis L(O^v) Sanius O¹ Samnius *Rom* | cuivis L civis ς *Rom* || 11 quoad *Havet* | discendum L discendum fuit *Lag 92 Havet* discendum est *malit Friedrich² 49* || 12 dies et L at dices et Pa¹ | noctes V^m Oa¹ dies et noctes *Gasp.* [i. e. Gasparinus Barzizza] O^mUR^m; noctes om. V^v (*suppl. V^m*) OPR^v | virum Pa¹ verum VOP¹UR || 13 philosophiae *malit Friedrich Firmani* || 15 agent R || 18 facere R || 19 gignat *Ernesti* || 20 vestiges L investiges ς | agitatio naturae *Sydow 234 (collato Or. 16)* agitatione L agitatio ne *Friedrich* agitatio *Mueller Ernesti alii* || 21 si *ins. Schuetz alii praeter Friedrich*

- libet autem semper discere; ut si velim ego talis optime
 ludere aut pilae studio teneam, etiam fortasse, si adsequi
 non possim; at alii, quia praeclare faciunt, vehementius
 quam causa postulat, delectantur, ut Titius pila, Brulla
 89 talis. quare nihil est quod quisquam magnitudinem ar- 5
 tium ex eo, quod senes dicunt, pertimescat. namque aut
 senes ad eas accesserunt aut usque ad senectutem in stu-
 diis detinentur aut sunt tardissimi. res quidem se mea
 24 sententia sic habet, ut, nisi quod quisque cito potuerit,
 90 numquam omnino possit perdiscere“. „iam, iam“ inquit 10
 Catulus „intellego, Crasse, quid dicas; et hercule adsen-
 tior. satis video tibi homini ad perdiscendum acerrimo
 ad ea cognoscenda, quae dicis fuisse temporis“. „pergisne“
 inquit Crassus „me quae dicam de me, non de re putare
 dicere? sed iam, si placet, ad instituta redeamus“. „mihi 15
 vero“ Catulus inquit „placet“.
- 91 Tum Crassus „quorsum igitur haec spectat“ inquit
 „tam longa et tam alte repetita oratio? hae duae partes,
 quae mihi supersunt, inlustrandae orationis ac totius elo-
 quentiae cumulandae, quarum altera dici postulat or- 20
 nate, altera apte, hanc habent vim, ut sit quam maxime
 iucunda, quam maxime in sensus eorum qui audiunt, in-
 92 fluat et quam plurimis sit rebus instructa. instrumentum
 autem hoc forense, litigiosum, acre, tractum ex vulgi opi-
 nionibus, exiguum saneque mendicium est. illud rursus 25
 ipsum, quod tradunt isti, qui profitentur se dicendi ma-

17 de §§ 91–95 Barwick 43sq.

9 Aug. de doctr. Chr. 4, 3, 4 (Patr. Lat. Migne 34, 90); ipsos
 Romanae principes eloquentiae non piguit dicere quod hanc artem
 nisi quis cito possit numquam omnino possit perdiscere || 14 de
 me: § 74

[M deest L = VOPUR] 2 ut pila Madvig¹ 94 || 3 possim R₅ ||
 4 citius U | Brulla L(O^v) Brutus O¹ || 7 eam ξ || 9 sic (se) R |
 nisi quis cito possit Aug || 18 haec U || 20 dici postulat ornatē
Crat quem omnes fere sequuntur dicit postulat L (ornate omisso)
 dici ornatē postulat ξ ornatē dici postulat ξ Ven Cob Thanner
 Schuetz || 21 habent U^m Rⁿ habet VOPUR^v || 24 tractum ξ
 tractatum L || 25 sane atque Rom Ernesti Rackham Richard

gistros, non multum est maius quam illud vulgare et forense. apparatu nobis opus est et rebus exquisitis undique [et] collectis, accersitis, comportatis, ut tibi, Caesar, faciendum est ad annum; ut ego in aedilitate laboravi, quod 93
 5 cotidianis et vernaculis rebus satis facere me posse huic populo non putabam. verborum eligendorum et collocandorum et concludendorum facilis est vel ratio vel sine ratione ipsa exercitatio. rerum est silva magna, quam cum Graeci iam non tenerent ob eamque causam iuventus
 10 nostra dediceret paene discendo, etiam Latini, si diis placet, hoc biennio magistri extiterunt; quos ego censor edicto meo sustuleram, non quo, ut nescio quos dicere aiebant, acui ingenia adulescentium nollem, sed contra ingenia obtundi nolui, corroborari impudentiam. nam 94
 15 apud Graecos, cuiusmodi essent, videbam tamen esse praeter hanc exercitationem linguae doctrinam aliquam et humanitatem dignam scientia; hos vero novos magistros nihil intellegebam posse docere, nisi ut auderent; quod etiam cum bonis rebus coniunctum per se ipsum est
 20 magno opere fugiendum. hoc cum unum traderetur et cum impudentiae ludus esset, putavi esse censoris, ne longius id serperet, providere. quamquam non haec ita 95
 statuo atque decerno, ut desperem Latine ea, de quibus

4 ad §§ 93–95 E. Norden, *Antike Kunstprosa I* 222–228; V. Brugnola *Boll. di Fil. Cl. 7* (1900) 155; R. Sabbadini, *Boll. di Fil. Cl. 7* (1900) 230 sq. Kroll¹ 552 sq.; Laurand 8–11; Martinelli¹ 71–76; Weidner 63–65. 89–91 || 22 ad § 95 Vogt 23; Steidle 26

10sq. *Quint. 2, 4, 42*: Latinos vero dicendi praeceptores extremis L. Crassi temporibus coepisse Cicero auctor est. cf. *Tac. dial. 35*

[M deest L = VOPUR] 1 multum L -o *Man Lamb* (at cf. *Wilkins ad l.*) || 3 et L om. § secl. *Schuetz alii* || 4 in aedilitate secl. *Bake¹ Kayser* || 10.11 si diis placet O^v (O^m haec adnotavit: si diis placet. ^{vet'} vetustissimum quidem codicem hic male interpretatus est primus transformator noster) R si displicet V^v OPU¹ si diis placet § || 12 substuleram R § || 15 cuiusmodi *Man ceteri* qui cuiusmodi VOP cuiusmodi UR *Richard* qui eiusmodi § *Ernesti* | videbam OPU^r videbant V § || 17 humanitatem dignam scientia L (*def. Herthel 29*) humanitate dignam scientiam *Lamb edd. rec.* || 18 nisi audere *Bake¹* || 19 etiamsi *Bake¹* | <laudandum> per *Bake¹* || 20 magno opere *scripsi* magnopere L || 23 discerno R

disputavimus, tradi ac perpoliri; patitur enim et lingua nostra et natura rerum veterem illam excellentemque prudentiam Graecorum ad nostrum usum moremque transferri; sed hominibus opus est eruditis, qui adhuc in hoc quidem genere nostri nulli fuerunt; sin quando extiterint, 5 etiam Graecis erunt anteponendi.

25 Ornatur igitur oratio genere primum et quasi colore quodam et suco suo. nam ut gravis, ut suavis, ut erudita sit, ut liberalis, ut admirabilis, ut polita, ut sensus, ut doloris habeat quantum opus sit, non est singulorum arti- 10 culorum; in toto spectantur haec corpore. ut porro conspersa sit quasi verborum sententiarumque floribus, id non debet esse fusum aequabiliter per omnem orationem, sed ita distinctum, ut sint quasi in ornatu disposita quae- 15 dam insignia et lumina. genus igitur dicendi est eligendum, quod maxime teneat eos, qui audiant, et quod non solum delectet, sed etiam sine satietate delectet; non enim a me iam expectari puto, ut moneam, ut caveatis, ne exilis, ne inculta sit vestra oratio, ne vulgaris, ne obsoleta; aliud quiddam maius et ingenia me hortantur vestra et 20 aetates. difficile enim dictu est, quaenam causa sit cur ea, quae maxime sensus nostros impellunt voluptate et specie prima acerrime commovent, ab iis celerrime fastidio quodam et satietate abalienemur. quanto colorum pulchritudine et varietate floridiora sunt in picturis novis 25 pleraque quam in veteribus! quae tamen, etiam si primo aspectu nos ceperunt, diutius non delectant; cum idem nos in antiquis tabulis illo ipso horrido obsoletoque tenea-

7 de §§ 96–103 Primm 11sq.; Barwick 44–48 | de § 96 Michel 309, 357 || 17 sine satietate: Michel 359 || 21 de §§ 98–100 Steidle 23 || 24 – p. 292, 1 Fiske 135

24sq. or. 169, Hor. AP 361sq.

[M deest L = VOPUR] 1 perpoliri <posse> Pearce at cf. Lebreton 192 || 2 et natura rerum om. P¹ || 4 omnibus O || 5 extiterunt R || 6 et R || 10 doloris Bake¹ 110 dolores L || 11 spectentur malit Friedrich || 16 audiunt ε || 19 obsoleta Subl. inobsoleta L || 20 maius R₅ magis VOPU || 21 est dictu R || 22 ea L etiam Mueller || 23 celerrime V^m Oa¹ P² R^m celeberrime V^v O¹ P¹ U R^v || 27 ceperunt L(R^v) ceperint Rⁿ

mur. quanto molliores sunt et delicatiores in cantu flexiones et falsae voculae quam certae et severae! quibus tamen non modo austeri, sed, si saepius fiunt, multitudo ipsa reclamationem. licet hoc videre in reliquis sensibus; 99
 5 unguentis minus diu nos delectari summa et acerrima suavitate conditis quam his moderatis, et magis laudari quod ceram quam quod crocum olere videatur; in ipso tactu esse modum et mollitudinis et levitatis. quin etiam gustatus, qui est sensus ex omnibus maxime voluptarius quique
 10 dulcitudine praeter ceteros sensus commovetur, quam cito id, quod valde dulce est, aspernatur ac respuit! quis potione uti aut cibo dulci diutius potest? cum utroque in genere ea, quae leviter sensum voluptate moveant, facillime fugiant satietatem. sic omnibus in rebus voluptati- 100
 15 bus maximis fastidium finitimum est; quo hoc minus in oratione miremur, in qua vel ex poetis vel ex oratoribus possumus iudicare concinnam, distinctam, ornatam, festivam, sine intermissione, sine reprehensione, sine varietate, quamvis claris sit coloribus picta vel poesis vel
 20 oratio, non posse in delectatione esse diuturna. atque eo citius in oratoris aut in poetae cincinnis ac fucō offenditur,

6sq. *Plin. NH 13, 3, 4*: in M. Ciceronis monimentis invenitur unguenta gratiora esse quae terram (*sic*) quam quae crocum sapiant (*sic*) *NH 17, 5, 3*: Cicero . . . meliora, inquit, unguenta sunt, quae terram quam quae crocum sapient || 7.8 in ipso – levitatis *Non. 135, 22* (*propter mollitudinem*) || 8–10 quin – commovetur *Non. 96, 32* (*propter dulcitas, dulcitus*) || 20.21 atque u. ad offenditur *Non. 450, 23* (*propter cincinnos ac fucum*)

[M deest L = VOPUR] 1 meliores R || 1 exclamat R¹ (*corr. R²*) | sensibus OPUR sensus V || 7 ceram OR caeram VU cacram P *Ellendt Soroj Harnecker Cima Bornecque* terram *Plin Lamb Piderit Kayser Friedrich* | olere L *Ellendt Soroj Harnecker Cima Bornecque* (*quod propter clausulam praefendum cf. Kumaniecki²*) sapere *Plinius Lamb Piderit Kayser* || 8 esse L om. *Non* | levitatis VOP *Non* lenitatis UR₅ || 9.10 quique – commovetur *suspecta Schuetz* || 12 cum *Ellendt* quam L || 13 leviter VOPU leniter R || 14 effugiant *Ernesti* | in om. R || 16.17 in qua – iudicare *secl. Kayser* || 16 vel ex oratoribus *secl. Schuetz* || 18 reprehensione *Bornecque* respiratione *Lamb* || 19.20 vel poesis vel oratio *secl. Schuetz Kayser* (*def. Wilkins ad l.*) || 20 potest *Pol¹* || 21 aut in poetae *secl. Bake¹ Kayser* | in² om. *Non* | concinnis R | offenditur L (O^v) ostenditur O¹

quod sensus in nimia voluptate natura, non mente satian-
 tur; in scriptis et in dictis non aurium solum, sed animi
 26 iudicio etiam magis infucata vitia noscuntur. quare „bene“
 101 et „praeclare“ quamvis nobis saepe dicatur, „belle“ et
 „festive“ nimium saepe nolo. quamquam illa ipsa exclamatio: „non potest melius“ sit velim crebra; sed habeat
 5 tamen illa in dicendo admiratio ac summa laus umbram
 aliquam et recessum, quo magis id, quod erit inlumina-
 102 tum, extare atque eminere videatur. numquam agit hunc
 versum Roscius eo gestu quo potest: 10

Nam sapiens virtuti honorem praemium, haud praedam
 [petit,
 sed abicit prorsus, ut in proximo[s]:

Set quid video? ferro saeptus possidet sedes sacras,

incidat, aspiciat, admiretur, stupescat. quid? ille alter: 15

Quid petam praesidi?

quam leniter, quam remisse, quam non actuose! instat enim

O pater, o patria, o Priami domus!

in quo tanta commoveri actio non posset, si esset consum-
 pta superiore motu et exhausta. neque id actores prius 20
 viderunt quam ipsi poetae, quam denique illi etiam, qui

3 ad § 101 Michel 160

7 *Quint.* 2, 12, 7 lumina non „inter umbras“, quem ad modum
 Cicero dicit, sed plane inter tenebras clariora sunt || 11 et 13 *TRF*³
p. 277 *inc. inc. fab. v.* 30sq. *ROL II* 616 (*inc. inc. v.* 98sq) ||
 16 *TRF*³ *p.* 27 *Ennius Andromacha Aeckmalotis v.* 75; *Scaen.*
v. 86 *V*³; *ROL I* 250; *versus citatur plenius §* 183; *Tusc.* 3, 44 ||
 18 *TRF*³ *p.* 28 *Ennius Andromacha Aeckmalotis v.* 81; *Scaen.*
v. 92 *V*³; *ROL I* 250 *versus citatur etiam §* 217; *Tusc.* 3, 44

[*M* deest *L* = *VOPUR*] 3 vitia secl. *Kayser* || 7 admiratione *V*
 (*sed ne deletum*) | summa admiratio ac laus *R* || 11 honorum *R* ||
 13 proximo *Gruter* proximis *L* proximis *Bake*¹ || 14 set quid *Rib-*
beck et quid *L* ecquid *Lag* 14 editores inde ab *Ald* usque ad *El-*
lendtium | saeptus *PU* septus *OR* scaeptus *V* | sedis *Ellendt* ||
 15 insistat *Rubner Phil. Anz.* 10, 100 || 16 praesidi *Pearce* -ii *L* ||
 20 et *om.* *V*

fecerunt modos, a quibus utrisque summittitur aliquid,
 deinde augetur, extenuatur, inflatur, variatur, distingui-
 tur. ita sit nobis igitur ornatus et suavis orator – nec 103
 tamen potest aliter esse –, ut suavitatem habeat auste-
 5 ram et solidam, non dulcem atque decoctam. nam ipsa ad
 ornandum praecepta, quae dantur, eius modi sunt, ut ea
 quivis vitiosissimus orator explicare possit. quare, ut
 ante dixi, primum silva rerum [ac sententiarum] com-
 paranda est, qua de parte dixit Antonius. haec formanda
 10 filo ipso et genere orationis, inluminanda verbis, varianda
 sententiis.

Summa autem laus eloquentiae est amplificare rem 104
 ornando, quod valet non solum ad augendum aliquid et
 tollendum altius dicendo, sed etiam ad extenuandum at-
 15 que abiciendum. id desideratur omnibus iis in locis, quos 27
 ad fidem orationis faciendam adhiberi dixit Antonius, vel
 cum explanamus aliquid vel cum conciliamus animos vel
 cum concitamus. sed in hoc, quod postremum dixi, am- 105
 plicatio potest plurimum, eaque una laus oratoris est et
 20 propria maxime. etiam maior est illa exercitatio, quam

12 de §§ 104–120 Arnim 107; Kroll¹ 566 sqq.; Priimm 47; Phil-
 lippon¹ 1204; Throm 143 sqq.; Orban 35–38 | de §§ 104–107
 Arnim 111; Kroll¹ 570; Priimm 23–26; Philippson¹ 1205; Throm
 123–128; Orban 33 | de §§ 104/105 Riposati¹ 283

7 cf. § 93 || 9 cf. 2 cap. 16; cap. 29 || 12 ad §§ 104–107 cf.
 De inv. 2, 47 sq. || 19 Brut. 322 quod unum est oratoris maxime
 proprium

[M deest L = VOPUR] 5 non L nec R | atque L aut Rom |
 decoctam VOVR decoram O¹P || 7 quivis L Firmani Richard
 Galmés (def. Herthel 30 coll. De fin. 4, 21) quamvis 5 Ellendt
 Kayser Piderit (pr. Stangl¹ 37 Philippson) quivis (vel) Sorof
 alii || 8 ac sententiarum L secl. Schuetz alii ret. Richard || 9 qua
 u. ad Antonius secl. Bornecque ut glossema, Canilli | haec for-
 manda L(O^v) haec est formanda O¹ || 10 stilo Pol || 14 extenuen-
 dum U¹ (corr. U²) || 16 at V | orationis L (def. Ellendt ad l.) ora-
 tione Paris 7703 Lamb orationi Schuetz || 19 et del. Pearce Schuetz
 Lochmüller 29 sq. || 20 etiam – exercitatio locus videtur esse cor-
 ruptus, sed correcturae a viris doctis propositae displicent etiam
 maior est L quae etiam maior est Kayser adhibenda etiam est
 Sorof (maior secl. Sorof) cuius magna est Bake¹ 113 | exercitatio L
 -one Kayser Bornecque Canilli

extremo sermone instruxit Antonius, primo reiciebat, laudandi et vituperandi. nihil est enim ad exaggerandam et amplificandam orationem accommodatius quam utrum-
 106 que horum cumulatissime facere posse. consequentur etiam illi loci, qui quamquam proprii causarum et inhaerentes in
 earum nervis esse debent, tamen quia de universa re tractari solent, communes a veteribus nominati sunt; quorum partim habent vitiorum et peccatorum acrem
 quandam cum amplificatione incusationem aut querelam, contra quam dici nihil solet nec potest, ut in depeculato- 10
 rem, in proditorem, in parricidam; quibus uti confirmatis criminibus oportet, aliter enim ieiuni sunt atque inanes;
 107 alii autem habent deprecationem aut miserationem; alii vero ancipites disputationes, in quibus de universo genere in utramque partem disseri copiose licet. quae exercitatio 15
 nunc propria duarum philosophiarum, de quibus ante dixi, putatur; apud antiquos erat eorum, a quibus omnis de rebus forensibus dicendi ratio et copia petebatur. de virtute enim, de officio, de aequo et bono, de dignitate, utilitate, honore, ignominia, praemio, poena similibusque 20
 de rebus in utramque partem dicendi etiam nos et vim
 108 et artem habere debemus. sed quoniam de nostra possessione depulsi in parvo et eo litigioso praediolo relictis sumus et aliorum patroni nostra tenere tuerique non po-

13 ad §§ 107–125 Arnim 107sq.; Kroll¹ 575; Prümm 12sq.; Urban 31 adn. 5; 35 Barwick 51–58

1 extremo: 2, 342–349 | primo: 2, 43sq. || 4sq. or. 126 ||
 16 ante: § 67 || 18sq. alludit ad l. Quint. 12, 2, 5

[M deest L = VOPUR] 1 primo reiciebat Bakio suspecta secl. Bornecque ut glossema Canilli reiciebatur R || 4 posse om. Vict. || 9 quandam OPU¹Rⁿ quandam V^vR^v | incusationem L om. § | querelam PR querellam V^vO U || 10 nihil dici Rom || 11 in parricidam, in proditorem V (sed ordo restitutus) || 15 exercitatio V^m OPU¹Rⁿ exercitio V^vU²R^v || 21 de om. Lamb | etiam nos Soroj quem Harnecker Adler Wilkins Cima Courbaud sequuntur animos L Ellendt Kayser Firmani Rackham Friedrich <alliciendi> animos Purgold | dicendo <ducendi> animos Walch Stangl¹² omnino Man copiose Koch¹ Piderit animose Rüdiger animos deleri malit Schuetz

tuimus, ab iis, quod indignissimum est, qui in nostrum patrimonium inruperunt, quod opus est nobis mutuemur.

Dicunt igitur nunc quidem illi, qui ex particula parva
urbis ac loci nomen habent et Peripatetici philosophi aut
5 Academici nominantur, olim autem propter eximiam
rerum maximarum scientiam a Graecis politici philosophi
appellati universarum rerum publicarum nomine voca-
bantur, omnem civilem orationem in horum alterutro
genere versari, aut de finita controversia certis temporibus
10 ac reis hoc modo: placeatne a Carthaginensibus captivos
nostros redditis suis recuperari? aut infinite de universo
genere quaerentis: quid omnino de captivo statuendum ac
sentiendum sit? atque horum superius illud genus cau-
sam aut controversiam appellant eamque tribus, lite aut
15 deliberatione aut laudatione, definiunt; haec autem altera
quaestio infinita et quasi proposita consultatio nomina-
tur. atque [hactenus loquantur] etiam hac <in> instituen- 110
do divisione utuntur, sed ita, non ut iure aut iudicio, vi
denique recuperare amissam possessionem sed ut [ex
20 iure civili] surculo defringendo usurpare videantur. nam
illud alterum genus, quod est temporibus, locis, reis defi-

3 de §§ 109—110 Arnim 109; Primm 26—34; Philippson¹ 1207;
Throm 128—134 | de § 109 Michel 218—221 || 9 aut de finita Ri-
posati¹ 165—172 || 17 de § 110 Arnim 97. 104sq.; Riposati¹ 185;
Michel 82. 101

[M deest (usque ad v. 18, ubi AH redeunt) L=VOPUR] 1 in om.
PR || 3 ducunt Rom | illi qui nunc quidem Schuetz Pluygers | quidem
illi secl. Ellendt | illi secl. Baiter || 7 universitatem O¹ (corr. O^v) ||
9 generi R | de finita V definita OPUR definitae Pearce | con-
troversiae Pearce || 10 reis L rebus L O^m || 12 quaerentis <ut>
Matthias at cf. Stangl⁷ 39 || 17 hactenus loquantur L hactenus
loquuntur 5 hactenus secl. Kayser Sorof Friedrich Wilkins Cima
Bornecque loquantur secl. Ellendt Kayser Sorof Friedrich Wilkins
Cima Bornecque hactenus loquuntur <illi quamquam rhetores>
etiam Hotomannus Schuetz hactenus <illi> Ellendt hactenus <cum>
loquantur Pol hactenus <rhetores> loquantur Curcio¹ | etiam
hac L hac etiam Ellendt Kayser <rhetores> etiam hac Sorof | in
ins. Ernesti || 18 cum verbis non ut iure redeunt AH | vi Mad-
vig ut AHL (pr. Stroebel) aut vi Lamb Schuetz Mueller ut vi
Orelli aut denique vi Piderit || 20 iure civili AH ex iure ci-
vili L secl. Ellendt alii ret. Richard <ut> in iure civili Schöne

nitum, obtinent atque id ipsum lacinia. nunc enim apud Philonem, quem in Academia vigere audio, etiam harum iam causarum cognitio exercitatioque celebratur. alterum vero tantummodo in prima arte tradenda nominant et oratoris esse dicunt; sed neque vim neque naturam eius 5 nec partis nec genera proponunt, ut praeteriri omnino fuerit satius quam attactum deseri. nunc enim inopia
 29 reticere intelleguntur, tum iudicio viderentur. omnis
 111 igitur res eandem habet naturam ambigendi, de qua quaeri et disceptari potest, sive in infinitis consultationibus 10 disceptatur, sive in eis causis, quae in civitate et in forensi disceptatione versantur; neque est ulla, quae non ad cognoscendi aut ad agendi vim rationemque referatur. nam aut ipsa cognitio rei scientiaque perquiritur ut: virtus suamne propter dignitatem an propter fructum aliquem 15 expetatur? aut agendi consilium exquiritur, ut: sitne sapienti capessenda res publica? cognitionis autem tres
 113 modi: coniectura, definitio, et, ut ita dicam, consecutio.

8 de §§ 111–118 *Arnim* 107; *Kroll*¹ 564; *Prümm* 34–41; *Philippson*¹ 1207; *Throm* 134–155 | de § 111 *Riposati*¹ 181 || 12.13 ad cognoscendi aut ad agendi: *Throm* 81 || 13 ad § 112 *Riposati*¹ 202

12 cf. *Arist. Top.* 1, 11; (104b 1–3) *Cic. Top.* 82 part. or. 62 || 13sq. cf. *Top.* 82

[M = AH (inde a v. 6 etiam E) L = VOPUR] 1 lacinia AHOP (in ras. P) lascivia VOV^{al}UR | nunc AHL nec U num Rom || 6 nec genera del. *Schuetz* | in verbis nec genera E redit || 7 fuerit MOPUR sit V | attactum M ac tantum VOPR actm̄ U ac tractatum O^{mal} *Gasp.* (i. d. *Gasparinus Barzizza*) attractatum P^m attrectatum § attentatum § *Rackham* | nunc CB^v nec B^a | copia O¹ (inopia O^v) || 8–11 omnis — disceptatur om. E || 9 eandem L eadem A eadem H | habet L habent AH || 9.10 de — potest secl. *Ellendt* *Bornecque Canilli Firmani* (at cf. *Sorof ad l.*) || 11 disceptatur C -etur *Vet Steph Ernesti*; secl. *Schuetz* | in³ C om. § secl. *Ellendt* || 12 versantur L vorsentur AH versentur E vorsantur *Friedrich* | non MV non aut OPUR edd. rec. || 14 ut O¹ (aut O^v) || 15 suamne L suam neque M (que *erasum A*) | fructum aliquem § *Lamb* editores rec. inde ab *Ellendtio* (cf. *Leg. agr.* 2, 17; *Sulla* 1; *Lig.* 8) fructum aliquod M fructus aliquos L *Rackham* (quod etiam probari potest) || 16 exquiritur L -retur M || 17 sapienti L -tia M | cognitionis L -es M | tres C tres (sunt) *Friedrich*² || 18 consecutio LA² secutio A¹HE

nam quid in re sit, coniectura quaeritur, ut illud: sitne in humano genere sapientia? quam autem vim quaeque res habeat, definitio explicat, ut si quaeratur: quid sit sapientia? consecutio autem tractatur, cum quid quamque
 5 rem sequatur, anquiritur, ut illud: sitne aliquando mentiri boni viri? redeunt rursus ad coniecturam eamque in
 quattuor genera dispertunt. nam aut quid sit, quaeritur, hoc modo: naturane sit ius inter homines an in opinionibus? aut quae sit origo cuiusque rei, ut: quod sit initium
 10 legum aut rerum publicarum? aut causa et ratio, ut si quaeratur: cur doctissimi homines de maximis rebus dissentiant? aut de immutatione, ut si disputetur: num interire virtus in homine aut num in vitium possit convertere? definitionis autem sunt disceptationes aut, cum quaeritur, quid
 15 in communi mente quasi impressum sit, ut si disseratur idne sit ius, quod maximae parti sit utile; aut cum quid cuiusque sit proprium, exquiritur, ut: ornate dicere propriumne sit oratoris, an id etiam aliquis praeterea facere possit? aut cum res distribuitur in partes, ut si quaeratur,
 20 quot sint genera rerum expetendarum, ut sintne tria corporis, animi, externarumque rerum; aut cum, quae forma

5 ad § 114 *Merchant* 47 sq.; *Riposati*¹ 189–192 || 13 de § 115 *Prümm* 38; *Throm* 140; *Riposati*¹ 192–194 || 16 idne sit ius: *Kroll*¹ 566 || 20 sintne tria: *Riposati*¹ 208–211

7 cf. *Top.* 82; *part. or.* 62 || 13sq. *Top.* 83

[M = AHE L = VOPUR] 1 quid C eequid *Schuetz* | coniectura L complectuntur M complectuntur coniectura *Rom* | in L om. M || 2 quae E || 5 anquiritur AHL (V^vR^v) anqueritur E inquiritur § *Rackham* conquiritur § | mentiri LA^{2m} mente in M (*post viri sp. vac.* 4 *litt.* AH) || 7 quattuor C(O^v) quatuor O¹P | dispertunt L dispartunt M || 8 an in M (*cf. Top.* 82) an L || 9 cuiusque HEL quousque A | rei HL re A¹E¹ | ut PR aut MV OU | quod C quid § || 10 causa et ratio M causae tractatio L || 13 convertere M (*cf. Lebreton* 197) converti L | definitionis MU -es VOPR || 14 aut *Gruter* ut C || 15 impressum sit L inpres (*sp. vac.* 2 *litt.*) sit AH impressit E || 16 idne L unde MR^a | maximae V -e MOPUR || 18 aliquis om. U¹ | facere MU (*pr. Stroebel coll.* 1, 119; 2, 69; 3, 171 *Or.* 32; *Off.* 1, 4) om. VOPR facile *Stangl*⁷ 38 || 20 quod V^v | ut M aut L *Richard* et *Schuetz* || 21 cum quae A²HVU cumque A¹E cum que O cunque R quasi U

et quasi naturalis nota cuiusque sit, describitur, ut si
 116 quaeratur avari species, seditiosi, gloriosi. consecutionis
 autem duo prima quaestionum genera ponuntur. nam aut
 simplex est disceptatio, ut si disseratur, expetendane sit
 gloria, aut ex comparatione, laus an divitiae magis expe- 5
 tendae sint, simplicium autem tres sunt modi: de expe-
 tendis fugiendisve rebus ut: expetendine honores sint,
 num fugienda paupertas, de aequo aut iniquo, aequumne
 sit ulcisci iniurias etiam propinquorum, de honesto aut
 turpi, ut hoc sitne honestum gloriae causa mortem obire? 10
 117 comparationis autem duo sunt modi: unus, cum idemne
 sit an aliquid intersit, quaeritur, ut metuere et vereri, ut
 rex et tyrannus, ut adsentator et amicus; alter, cum quid
 praestet aliud alii quaeritur, ut illud: optimine cuiusque
 sapientes an populari laude ducantur? atque eae quidem 15
 disceptationes, quae ad cognitionem referuntur, sic fere a
 30 doctissimis hominibus describuntur. quae vero referuntur
 118 ad agendum aut in offici disceptatione versantur, quo in
 genere quid rectum faciendumque sit, quaeritur, cui loco
 omnis virtutum et vitiorum est silva subiecta, aut in 20
 animorum aliqua permotione aut gignenda aut sedanda;

2 de § 116 *Riposati*¹ 194–196, 200 || 11 de § 117 *Prümm* 39 sq. ||
 17 ad § 118 *Riposati*¹ 197 sq.

2 ad § 116 cf. *De inv.* 1, 17 *Top.* 84 || 12 *Cato M.* 37 metue-
 bant servi, verebantur liberi

[M = AHE L = VOPUR] 3 duo om. H | prima L crimeina
 AH(⊙)E¹ (*post crimeina sp. vac. 4 litt. AH*) crimina E² prima
 gemina § *Rom.* primum *Bake*¹ 113 || 5 *post laus sp. vac. 1 litt. et*
punctum H lausne *Rom* || 6 simplicium EL -cum AH | tres
 sunt L sunt tres M || 7 fugiendisve rebus LA² fugiendis verberis
 M | honores H²EL -is AH¹ || 8 iniquo C iniquo (ut) *Pearce*
*quem ceteri sequuntur at cf. Stangl*⁷ 39 (*cf. Top.* 84) || 10 sintne V ||
 12 aliquis R | ut² U § *Rom om.* MVOPR || 13 alter § alterum C |
 quid MUR qui VOP || 14 alii L om. M | optimi R || 15 eae C
 hae § *Ellendt* || 16 cognitionem LA² cognitionem M | fere in
ras. E¹ || 17 describuntur AHU² quod propter clausulam praefe-
*rendum cf. Kumaniecki*² describuntur E²U¹R distribuuntur E¹V
 OP || 18 officii AH (*alterum i superscriptum*) -cii EL || 19 facien-
 dumque VO^vPU faciendumve O¹R | cui loco L quoi loco AH
 quo in loco E || 20 silva L illa M | animorum C(O^v) amicorum O
 una minorum E

- tollendave tractantur. huic generi subiectae sunt cohortationes, obiurgationes, consolationes, miserationes omnisque ad omnem animi motum et impulsio, et, si ita res feret, mitigatio. explicatis igitur his generibus ac modis 119
 5 disceptationum omnium nihil sane ad rem pertinet, si qua in re discrepavit ab Antoni divisione nostra partitio. eadem enim sunt membra in utriusque disputatione, sed paulo secus a me atque ab illo partita ac tributa. nunc ad reliqua progrediar meque ad meum munus pensumque
 10 revocabo. nam ex illis locis, quos exposuit Antonius, omnia sunt ad quaeque genera quaestionum argumenta sumenda; sed aliis generibus alii loci magis erunt apti; de quo non tam quia longum est quam quia perspicuum est dici nihil est necesse.
- 15 Ornatissimae sunt igitur orationes eae, quae latissime 120 vagantur et a privata ac singulari controversia se ad universi generis vim explicandam conferunt et convertunt, ut ei, qui audiant, natura et genere et universa re cognita,

10 quos exponit Antonius: *verba referuntur ad 2, 104–113 (cf. Kroll¹ 568; Throm 135 sqq.; Orban 34); ad 2, 163–173 referenda esse credunt Prümmer 45 sq.; Philippson¹ 1208; Courbaud–Bor-necque ad l. || 15 de §§ 120–125 Barwick 64–66 | de § 120 Laurand 93 Michel 315*

5.6 nihil – divisione *Non. 480, 7 (propter discrepuit pro discrepavit) || 6 Antoni divisione: 163 sqq. || 15 sqq. cf. or. 45 sq. Top. 79 Quint. 3, 5, 14 sq.*

[M = AHE L = VOPUR] 1 subiectae L *Ellendt Wilkins Cima Courbaud* subiecta M *Friedrich (quod etiam probari potest cf. Lebreton 4)* | cohortationes C(O^v) hortationes O ortationes P¹ || 2 consolationes H²VOPR consolationes AH¹EU² om. U¹ || 3 omnem om. U¹ || 4 ferret (*post mitigatio sp. vac. 10 litt.*) E || 6 discrepavit MU *edd. recc. -uit VOPR^v Non Gell Ellendt || 6 nostra MOM (Gasp.) P² U nos V^vOPR | nostra partitio V^m (partitio om. V) || 7 enim L om. M del. Henrichsen alii ret. Richard Rackham | utriusque disputatione M utrisque disputationibus L || 8 ac C atque s | tributa M distributa L || 13 longumst A | perspicuum est E perspicuumst AH perspicuum L || 15 ornatissimae AVP -e HEOUR | igitur sunt R | eae quae EL eaeque AH || 16 a privata ac secl. Kayser | ac singulari L (*pr. Stangl¹² 28*) Richard et a singulari M id est a singulari malit Friedrich; secl. Sorof || 17 vim L vix M | et convertunt secl. Bake¹ Kayser || 18 audiunt Schuetz | natura et L naturae M | re cognita L recognita M*

de singulis reis et criminibus et litibus statuere possint.
 121 hanc ad consuetudinem exercitationis vos, adulescentes,
 est cohortatus Antonius atque a minutis angustisque
 concertationibus ad omnem vim varietatemque vos dis-
 serendi traducendos putavit. quare non est paucorum 5
 libellorum hoc munus, ut ii, qui scripserunt de dicendi
 ratione, arbitrantur, neque Tusculani atque huius am-
 bulationis antemeridianae aut nostrae posmeridianae
 sessionis. non enim solum acuenda nobis neque procudenda
 lingua est, sed onerandum complendumque pectus maxi- 10
 31 marum rerum et plurimarum suavitate, copia, varietate.
 122 nostra est enim – si modo nos oratores, si in civium dis-
 ceptationibus, si in periculis, si in deliberationibus publi-
 cis adhibendi auctores et principes sumus – nostra est,
 inquam, omnis ista prudentiae doctrinaeque possessio, in 15
 quam homines, quasi caducam atque vacuum, abun-
 dantes otio nobis occupatis involaverunt atque etiam aut

9 acuenda: *Fiske* 79

3 est cohortatus: 2, 133sq. || 12sq. *Quint.* 12, 2, 5: neque enim frustra in tertio de oratore libro L. Crassus cuncta quae de aequo, iusto, vero, bono deque iis, quae sunt contra posita, dicantur propria esse oratoris adfirmat ac philosophos, cum ea dicendi viribus tuentur, uti rhetorum armis non suis. idem tamen confitetur ea iam esse a philosophia petenda videlicet quia magis haec illi videtur in possessione earum rerum fuisse || 15–17 ista u. ad involaverunt *Non.* 128, 20 (*propter* involare)

[M = AHE L = VOPUR] 1 reis L rei M rebus *Matthias* || 3 est L om. M || 4 vos del. *Man Mueller* || 7 arbitrantur M arbitrati sunt L *Rackham* | ambulationis A²H²L -es A¹H¹E || 8 posmeridianae *Friedrich Wilkins Bornecque* (cf. *Orator* 157) promeridianae C postmeridianae 5 pomeridianae *Ellendt Piderit Kayser Cima* || 9 sessionis A²L -es A¹HE | procudenda VO^{a1}PU proda O¹R procludenda A procluenda H providenda E postcludenda *Pot^{a1}* || 10 onerandum OPR honerandum VVU inerandum M onerandum *Heusinger Schuetz* | pectus A^mL pecus HE pecus A || 12 nostra est HEVURO² nostrast A nostra O¹P | oratores M oratores sumus L *Richard* || 13 si in p. – deliberationibus L om. M || 14 adhibendi VOPU adinveniendi R adimendi M adimendis A³ || 15 iniquam E || 15.16 in quam L in qua M || 16 omnes U¹ (homines U²) | quasi caducam L quasi caduca M caducam quasi *Non* | vacuum L -a M | adabundantes R || 17 etiam (haec) *Pol*

inridentes oratorem, ut ille in Gorgia Socrates, cavillantur, aut aliquid de oratoris arte paucis praecipiant libellis eosque rhetoricos inscribunt, quasi non illa sint propria rhetorum, quae ab isdem de iustitia, de officio, de civitatibus instituendis et regendis, de omni vivendi, denique etiam de naturae ratione dicuntur. quae quoniam iam aliunde non possumus, sumenda sunt nobis ab iis ipsis, a quibus expilati sumus, dummodo illa ad hanc civilem scientiam, quo pertinent et quam intuentur, transferamus neque, ut ante dixi, omnem teramus in his discendis rebus aetatem; sed, cum fontis viderimus, quos nisi qui celeriter cognovit, numquam cognoscet omnino, tum, quotienscumque opus erit, ex iis tantum, quantum res petet, hauriemus. nam neque tam est acris acies in naturis hominum et ingeniis, ut res tantas quisquam nisi monstratas possit videre, neque tanta tamen in rebus obscuritas, ut eas non penitus acri vir ingenio cernat, si modo aspexerit. in hoc igitur tanto tam immensoque campo cum liceat oratori vagari libere, atque, ubicumque constiterit, consistere in suo, facile suppeditat omnis apparatus ornatusque dicendi. rerum enim copia verborum copiam gignit; et, si est honestas in rebus ipsis, de quibus dicitur, existit ex re naturalis quidam splendor in verbis. sit modo is, qui dicet aut scribet, et institutus liberaliter educatione doctrinaque

21 ad § 125 Kroll³ 1087

1 in Gorgia: 1, 47 || 1.2 cavillantur — libellis Non. 92, 18 (propter cavillantur ut iocantur) || 10 ante: § 86

[M = AHE L = VOPUR] 1 cavillantur M Non cavillatur L || 4 oratorum Schuetz Richard | de³ om. U || 5.6 denique — naturae secl. Kayser Wilkins Bornecque Canilli || 6 etiam — naturae secl. Bake at cf. § 128 || 7 possum E || 8 expilati C expoliati § exspoliati Ellendi || 9 quo L qua M | intuemur § Schuetz || 10 his L iis M | discendis AH²E²OPU dicendis H¹E¹V^vR || 12 cognoverit E cognovit U || 13 hauriamus Lamb Ernesti alii || 14 acies in L acles (sp. vac. 4 litt.) in A¹H ades (sp. vac. 4 litt.) in E ac alacer in A^{3m} || 15 possit MU² posset L || 16 ea R || 17 vir AOPR viri EHV^vU || 18 tamque immenso R || 19 consistere L om. M || 19.20 (ut) in suo Philippson || 20 facile MVO²UR om. VO¹P || 21 verborum copiam L om. M || 22 ex re naturalis M ex rei natura VOP ex rei naturalis U ex re natura R ex ea naturalis Schuetz || 24 et M om. L (at cf. Stangl¹ 37)

puerili et flagret studio et a natura adiuvetur et in universorum generum infinitis disceptationibus exercitatus ornatissimos scriptores oratoresque ad cognoscendum imitandumque delegerit, ne ille haud sane quem ad modum verba struat et inluminet a magistris istis requireret. ita 5 facile in rerum abundantia ad orationis ornamenta sine duce, natura ipsa, si modo est exercitata, delabitur“.

32

126

Hic Catulus „di immortales“ inquit „quantam rerum varietatem, quantam vim, quantam copiam, Crasse, complexus es quantisque ex angustiis oratorem educere 10 ausus es et in maiorum suorum regno conlocare! namque illos veteres doctores auctoresque dicendi nullum genus disputationis a se alienum putasse accepimus semperque 127 esse in omni orationis ratione versatos. ex quibus Elius Hippias cum Olympiam venisset maxima illa quinquen- 15 nali celebritate ludorum, gloriatus est cuncta paene audiente Graecia, nihil esse ulla in arte rerum omnium, quod ipse nesciret; nec solum has artis, quibus liberales doctrinae atque ingenuae continerentur, geometriam, musicam, litterarum cognitionem et poetarum, atque 20 illa, quae de naturis rerum, quae de hominum moribus, quae de rebus publicis dicerentur, sed anulum, quem haberet, pallium, quo amictus, soccos, quibus indutus

8 de §§ 126–136 Barwick 66 sq.

14 ad § 127 cf. Quint. 12, 11. 21

[M = AHE L = VOPUR] 1 a om. OP | in L om. § Rom || 3 ad L om. M | cognoscendum imitandumque C cognoscendos imitandosque O^{al} § || 4 delegerit M cognorit L legerit Lamb | nae Piderit | haud VO U aut MPR | quemammodum VO^v || 5 struat H² L -et M | requirat U² || 6 orationis A² L orationis M || 7 duce <docente> Stangl¹² 30 | est C erit Sorof | exercitata C excitata Schuetz excitabitur Bake Kayser excitante Sorof | delabitur M labatur L Rackham delabetur Lamb; pr. Meister Stangl del. Bake Kayser || 8 di AH¹ VR dii H² EOPU || 10 quantis E¹ || 12 veteres MUR om. VOP | genere Lag 6 Lamb || 14 Elius Friedrich Bornecque et eius M Erilius L Eleus Steph Gruter Ellendt Wilkins Cima || 15 Hippias L Hyppias M Hippias <omnium gnarus> R || 16 paene L saepe M | audiente L -ibus M || 18 liberales L -is M || 19 continentur R § Vict || 22 dicerentur <se tenere> Kayser Sorof Wilkins

esset, se sua manu confecisse. scilicet nimis hic quidem 128
 est progressus, sed ex eo ipso est coniectura facilis, quan-
 tum sibi illi oratores de praeclarissimis artibus adpetierint,
 qui ne sordidiores quidem repudiarint. quid de Prodicto
 5 Cio, de Thrasy Macho Calchedonio, de Protagora Abderita
 loquar? quorum unus quisque plurimum temporibus illis
 etiam de natura rerum et disseruit et scripsit. ipse ille 129
 Leontinus Gorgias, quo patrono, ut Plato voluit, philo-
 sopho succubuit orator, qui aut non est victus umquam a
 10 Socrate neque sermo ille Platonis verus est, aut, si est
 victus, eloquentior videlicet fuit et disertior Socrates, et,
 ut tu appellas, copiosior et melior orator – sed hic in illo
 ipso Platonis libro de omni re, quaecumque in disceptatio-
 nem quaestionemque revocetur, se copiosissime dicturum
 15 esse profitetur; isque princeps ex omnibus ausus est in
 conventu poscere, qua de re quisque vellet audire; cui
 tantus honos habitus est a Graecia, soli ut ex omnibus
 Delphis non inaurata statua sed aurea statueretur. sed ii, 130
 quos nominavi, multique praeterea summique dicendi
 20 doctores uno tempore fuerunt; ex quibus intellegi potest
 ita se rem habere, ut tu, Crasse, dicis, oratorisque nomen
 apud antiquos in Graecia maiore quadam vel copia vel
 gloria floruisse. quo quidem magis dubito tibine plus lau- 131
 dis an Graecis vituperationis statuam esse tribuendum;

12 cf. 1, 47 || 13 Plato Gorg. 447C

[M = AHE L = VOPUR] 1 se L Cima Bornecque om. M secl.
 Ellendt Kayser Sorof Wilkins Friedrich | manu HL manci AE¹ |
 confecisse L confecisset AHE² fecisset E¹ | nimium Bake¹ 114 ||
 2 ipso est L ipsi M || 3 illi M (cf. Meister 40) illi ipsi L | adpe-
 tierint L adpeterent AH appeterent E || 4 repudiarint L -rent M ||
 5 Cio Man quem Friedrich Wilkins Bornecque sequuntur Ceio L
 ho M Ceo § Lamb Schuetz Cima Chio § Rom Ernesti | quid de
 Thr. § || 6 (ut) temporibus Campe (at cf. Stangl¹³) || 8 Georgias O^v ||
 9 non LA² om. M secl. Kayser alii || 11 victus L om. M secl. Kayser
 alii | et² L om. M || 13 ipso L om. M || 14 revocetur M vocaretur
 VOPR revocaretur U vocetur § Kayser || 16–18 cui – statuere-
 tur secl. Bornecque ut glossema, Canilli || 17 habitus est MU est
 habitus VOPR || 18 sed² M atque L || 19 summique M summi L ||
 20 doctores AE² L auctores HE¹ Rackham oratores Rom || 21 ita L
 a M || 23 plus L om. M || 24 tribuendum L -am M

cum tu in alia lingua ac moribus natus, occupatissima in civitate vel privatorum negotiis paene omnibus vel orbis terrae procuracione ac summi imperi gubernatione districtus, tantam vim rerum cognitionemque comprehenderis eamque omnem cum eius, qui consilio et oratione in civitate valeat, scientia atque exercitatione sociaris; illi nati in litteris, ardentes his studiis, otio vero diffuentes, non modo nihil adquisierint, sed ne relictum quidem et traditum et suum conservarint“. tum Crassus „non in hac“ inquit „una, Catule, re, sed in aliis etiam compluribus distributione partium ac separatione magnitudines sunt artium deminutae. an tu existimas, cum esset Hippocrates ille Cous, fuisse tum alios medicos qui morbis, alios qui vulneribus alios qui oculis mederentur? num geometriam Euclide aut Archimede, num musicam Damon mone aut Aristoxeno, num ipsas litteras Aristophane aut Callimacho tractante tam discerptas fuisse, ut nemo genus universum complecteretur atque ut alius aliam sibi partem, in qua elaboraret, seponeret? equidem saepe hoc audiavi de patre et de socero meo nostros quoque homines, qui excellere sapientiae gloria vellent, omnia, quae quidem tum haec civitas nosset, solitos esse complecti. meminerant illi Sex. Aelium; M'. vero Manilium

19 ad § 133 Heinze 364sq.

[M = AHE L = VOPUR] 1 natus HL natis AE || 2 omnibus C omnium *Ernesti* obrutus *Schuetz* || 3 districtus E² *Ernesti Ellendt Wilkins Cima* (cf. 3, 7) destrectus M *Wilkins*¹ *Friedrich Bornecque* || 4 rerum L om. M | cogitationemque E | comprehenderis M comprehenderis U¹ comprehenderes VOP U² R || 6 sociaris MU² -res L | nacti R || 7 ardentes MVOPR ardentesque U *Ellendt Baiter* | studis A | defuentes P || 9 conservaverint *Piderit Kayser* | non L om. M || 10 re L om. M | etiam compluribus OPUR etiam conpluribus V^v etiam quam pluribus AH¹ et quam pluribus E || 11 magnitudines HL -nis AE || 12 deminutae MV¹OR diminutae V²P²U divinitate P¹ | existimas HEL -umas A || 13 Cous L cuius M post Cous O^{mal}R^m *adscriptis* non || 14 num H²L nam M || 15 Archimede L -edi M || 16 num — Aristophane L om. M | num OPUR non V || 17 discerptas L rec. editores -ta A¹HE *Friedrich* -tam A³ disiectas 5 discretas *Rom* || 18 universum L universorum M || 19 elaboraret HL elaboret AE || 20 de² om. E || 22 noscet R || 23 illi AL om. HE | M VR M OPU Marcum AH Marchum E | Manilium MU Manlium VOPR

nos etiam vidimus transverso ambulante foro, – quod erat
insigne eum, qui id faceret, facere civibus suis omnibus
consilii sui copiam –; ad quos olim et ita ambulantis et in
solio sedentis domi sic adibatur, non solum ut de iure
5 civili ad eos, verum etiam de filia conlocanda, de fundo
emendo, de agro colendo, de omni denique aut officio aut
negotio referretur. haec fuit P. Crassi illius veteris, haec 134
Ti. Coruncani, haec proavi generi mei Scipionis pruden-
tissimi hominis sapientia, qui omnes pontifices maximi
10 fuerunt, ut ad eos de omnibus divinis atque humanis re-
bus referretur; eidemque et in senatu et apud populum et
in causis amicorum et domi et militiae consilium suum
fidemque praestabant. quid enim M. Catoni praeter hanc 135
politissimam doctrinam transmarinam atque adventi-
15 ciam defuit? num quia ius civile didicerat, causas non
dicebat? aut quia poterat dicere, iuris scientiam negle-
gebat? utroque in genere elaboravit et praestitit. num
propter hanc ex privatorum negotiis collectam gratiam
tardior in re publica capessenda fuit? nemo apud popu-
20 lum fortior, nemo melior senator, et idem facile optimus
imperator; denique nihil in hac civitate temporibus illis
sciri disci potuit, quod ille non cum investigarit et scie-
rit tum etiam conscripserit. nunc contra plerique ad ho- 136
nores adipiscendos et ad rem publicam gerendam nudi

7 de §§ 134–136 Martinelli¹ 69 sq.

[M = AHE L = VOPUR] 1 vidimus L vidimus vidimus M |
transverso L travorso M transverso H² transverso vidimus Kay-
ser | foras E || 2 facere VOP²UR om. MP¹ | suis M (cf. § 137)
om. L del. Meister 46; Rackham || 3 et¹ om. H || 4 ut non solum
Rom || 6 de agro colendo L om. M secl. Kayser Friedrich de opere
locando Bake¹ || 10 de om. U || 11 referretur A³VOPU referretur R
repereretur A¹ repeteretur H repperetur E | et in senatu L (pr.
Stroebel 8) Richard Rackham in senatu M || 12 militia Richard ||
13 fidemque L eisdemque M | praestabat H || 14 transmarinam
H²EL tram. AH¹ || 15 didicerat V¹U¹R^v § (pr. Stroux² 136) non
didicerat MV^mOPU²Rⁿ || 17 utroque M at utroque L | elabora-
vit M Bornecque et laboravit L et elaboravit § Lamb quem sequun-
tur Sorof Cima || 18 negotiis EL -is AH | collectam M coniectam L ||
20 et M om. L secl. Kayser (at cf. Stangl¹ 37) | facile L om. M ||
21 illis L om. M || 22 ille om. E | cum C tum § || 23 cuncta E

veniunt atque inermes, nulla cognitione rerum, nulla
scientia ornati. sin aliquis excellit unus e multis, effert se,
si unum aliquid adfert, aut bellicam virtutem aut usum
aliquem militarem – quae sane nunc quidem obsole-
verunt –, aut iuris scientiam – ne eius quidem universi; 5
nam pontificium, quod est coniunctum, nemo discit –, aut
eloquentiam, quam in clamore et in verborum cursu posi-
tam putant; omnium vero bonarum artium, denique
virtutum ipsarum societatem cognitionemque non no-
runt. sed ut ad Graecos referam orationem, quibus carere 10
hoc quidem sermonis genere non possumus – nam ut vir-
tutis a nostris sic doctrinae sunt ab illis exempla repe-
tenda –, septem fuisse dicuntur uno tempore, qui sapientes
et haberentur et vocarentur. hi omnes praeter Milesium
Thalem civitatibus suis praefuerunt. quis doctior isdem 15
temporibus illis aut cuius eloquentia litteris instructor
fuisse traditur quam Pisistrati? qui primus Homeri libros
confusos antea sic disposuisse dicitur, ut nunc habemus.
non fuit ille quidem civibus suis utilis, sed ita eloquentia
138 floruit, ut litteris doctrinaque praestaret. quid Pericles? 20

10 de §§ 137–141 Barwick 67–69 | de § 137 Steidle 34 ||
11 virtutis: Liebers 151sq. || 17 qui primus: T. W. Allen *Homer
The Origins and the tradition Oxford 1929, 229*

20 Pericles: *Plato Phaedr.* 269 E. *Cic. or.* 15

[M = AHE L = VOPUR] 1 veniānt U | nulla cognitione
rerum AO^{al}U nullam cognitionem rerum HE; om. VOPR || 2 ex-
cellit M -et L | effert H²VOPU² ecfert AH¹ ea affert E exfert U¹
et effert R || 3 adfert AVU affert HEOP adferet R | aut² C
ut *Richard* et *Rackham* || 4 aliquid E | obsoleverunt L abso-
luerunt M || 6 pontificium H²EVOPU -cum AHR || 7 eloquen-
tia E || 9 cognitionemque A²VPUR cognitionumque O cogita-
tionemque M || 11 hoc MU inde ab *Ellendt* (cf. ad l.) omnes (prae-
ter *Sorof* et *Wilkins*) editores in hoc VOP²R mihi hoc P¹ | in *del.*
Ellendt quidem <in> *Sorof* | possum E | virtutis L -es M *Friedrich*
Bornecque || 12 si E | exempla repetenda L (pr. *Meister* 60) petenda
A¹H¹E (pr. *Lochmüller* 30sq.) *Friedrich Bornecque* sed propter
clausulam abiciendum petendae A²H² (exempla om. OM) || 16 tem-
poribus illis M edit. rec. illis temporibus L || 17 fuisset H² | tra-
ditur L om. M *secl. Friedrich*² 16 traditur fuisse *Stangl*⁷ 56 ||
19 civitatibus E | ita L om. M eloquentia ita *Stangl*⁷ 56

de cuius dicendi copia sic accepimus, ut, cum contra voluntatem Atheniensium loqueretur pro salute patriae se-
 verius, tamen id ipsum, quod ille contra populares homi-
 nes doceret, populare omnibus et iucundum videretur;
 5 cuius in labris veteres comici, etiam cum illi male dice-
 rent, quod tum Athenis fieri licebat, leporem habitasse
 dixerunt tantamque in eodem vim fuisse, ut in eorum
 mentibus, qui audissent, quasi aculeos quosdam relin-
 queret. at hunc non declamator aliqui ad clepsydram
 10 latrare docuerat, sed ut accepimus, Clazomenius ille Ana-
 xagoras, vir summus in maximarum rerum scientia. ita-
 que hic doctrina, consilio, eloquentia excellens, XL annis
 praefuit Athenis et urbanis eodem tempore et bellicis
 rebus. quid Critias? quid Alcibiades? civitatibus quidem 139
 15 suis non boni, sed certe docti atque eloquentes, nonne
 Socraticis erant disputationibus eruditi? quis Dionem
 Syracosium doctrinis omnibus expolivit? non Plato?
 atque eum idem ille non linguae solum, verum etiam ani-
 mi ac virtutis magister ad liberandam patriam impulit,
 20 instruxit, armavit. aliisne igitur artibus hunc Dionem in-
 stituit Plato, aliis Isocrates clarissimum virum Timo-
 theum, Cononis praestantissimi imperatoris filium, sum-
 mum ipsum imperatorem hominemque doctissimum? aut
 aliis Pythagoreus ille Lysis Thebanum Epaminondam,

5 comici: *Eupolis* fr. 94 (*CAF* I p. 281)

[M = AHE L = VOPUR] 1 dicendi copia L (*recte def. Her-
 thel* 31 coll. 1, 167; 1, 170) dicendi M unde dicendi <vi> *supple-
 verunt Lag.* 2, 13, 36 <vi> dicendi *Leidensis* 127 B *Ottob.* 1259, quos
recentes editores sequuntur | cum L om. M | contra om. § ||
 2 Athenium VV RV || 4 doceret (*cf. part. or.* 44; *de rep.* 1, 25) M
 diceret L || 5 labris L libris M || 7 eodem M eo L || 8 mentibus
 C(OV) mentes O || 9 declamator MU clamator VOPR | aliqui
 AEVOR (*cf.* 2, 189 et *Merguet Lexicon z. d. Reden des Cicero* I 169)
 -is HPU editores || 11 in secl. *Sorof Cima Firmani* at *cf.* 1, 47; 1,
 171 | maxima H || 12 annis M -os L || 14 Critias E | civibus
Bergk || 14.15 quidem suis M suis quidem L (suis quid R) ||
 17 Syracosium AH Syracorum E Syracusium L | nonne H²
 num O || 22 tunc summum § *Rom* || 23 doctissimum om. H ||
 24 Pythagoreus L (*cf.* 1, 42; 2, 154 bis) *Ellendt Cima* -ius M
Friedrich Wilkins Bornecque | Lysis VOP UV RV Lysias MP² U

35 haud scio an summum virum unum omnis Graeciae? aut
 140 Xenophon Agesilaum? aut Philolaus Archytan Tarenti-
 num? aut ipse Pythagoras totam illam veterem Italiae
 Graeciam, quae quondam Magna vocitata est? equidem
 non arbitror. sic enim video, unam quandam omnium 5
 rerum, quae essent homine erudito dignae, atque eo,
 qui in re publica vellet excellere, fuisse doctrinam; quam
 qui acceperant, si idem ingenio ad pronuntiandum va-
 luissent et se ad dicendum quoque non repugnante natura
 141 dedissent, eloquentia praestitisse. itaque ipse Aristoteles 10
 cum florere Isocraten nobilitate discipulorum videret,
 quod [ipse] suas disputationes a causis forensibus et civi-
 libus ad inanem sermonis elegantiam transtulisset, mu-
 tavit repente totam formam prope disciplinae suae ver-
 sumque quendam de Philocteta paulo secus dixit. ille 15
 enim turpe sibi ait esse tacere, cum barbaros, hic autem,
 cum Isocraten pateretur dicere. itaque ornavit et in-
 lustravit doctrinam illam omnem rerumque cognitionem
 cum orationis exercitatione coniunxit. neque vero hoc
 fugit sapientissimum regem Philippum, qui hunc Alexan- 20
 dro filio doctorem accierit, a quo eodem ille et agendi acci-

10 ad § 141 Michel 107 sq.

10 Aristoteles: or. 62; Tusc. 1, 7. off. 1, 4 || 15.16 Plut. adv.
 Col. 1108 B αἰσχρὸν σιωπᾶν βαρβάρους δ' εἶν λέγειν (FTG Nauck
 adesp. 8) Quint. 3, 1, 14 Aristoteles praecipere artem oratoriam
 coepit noto quidem illo ut traditur versu ex Philocteta frequen-
 ter usus „turpe esse tacere et Isocraten pati dicere.“

[M = AHE L = VOPUR] 1 haut V^vR | unum om. R |
 omnis unum E || 2 Archytan V -itan OPU -iten R -ytam M ||
 4 Graeciam L -iae M || 4 vocitata est E²L vocitatast AH
 vocata est E¹ || 6 digne EOR || 8 ad pronuntiandum secl.
 Kayser ad pronuntiandam Rackham | voluissent E || 10 eloquen-
 tiam H¹ | praestitisse C(RV) praestitissent O¹L R^m || 11 Isocraten
 VU -em MOPR (idem v. 17) || 12.13 quod — transtulisset secl.
 Ellendt Kayser Cima Firmani (at cf. Wilkins ad l.) | ipse C ille
 Schuetz is Piderit secl. Friedrich Wilkins Bornecque || 15 de Philocte-
 ta L (pr. Ammon col. de off. 3, 82) Philoctetae M recc. edd. ||
 16 barbaros M -is L || 17 pateretur L -emur M | ornavit M O^{mal}N
 armavit LNV || 18 omnem rerumque C omnemque rerum ε ||
 19 neque VOUE nec P ne M || 21 asserit Pol | a quo C atque V |
 agendi L om. M

- peret praecepta et eloquendi. nunc sive qui volet eum 142
 philosophum, qui copiam nobis rerum orationisque tra-
 dat, per me appellet oratorem licet; sive hunc oratorem,
 quem ego dico sapientiam iunctam habere eloquentiae,
 5 philosophum appellare malet, non impediam; dummodo
 hoc constet neque infantiam eius, qui rem norit, sed eam
 explicare dicendo non queat, neque inscientiam illius,
 cui res non suppetat, verba non desint, esse laudandam;
 quorum si alterum sit optandum, malim equidem indis-
 10 tam prudentiam quam stultitiam loquacem; si quaerimus 143
 quid unum excellat ex omnibus, docto oratori palma dan-
 da est; quem si patiuntur eundem esse philosophum,
 sublata controversia est. sin eos diiungent, hoc erunt in-
 inferiores, quod in oratore perfecto inest illorum omnis scien-
 15 tia, in philosophorum autem cognitione non continuo
 inest eloquentia; quae quamquam contemnatur ab eis,
 necesse est tamen aliquem cumulum illorum artibus ad-
 ferre videatur.“ haec cum Crassus dixisset, parumper et
 ipse conticuit et a ceteris silentium fuit.
 20 Tum Cotta „equidem“ inquit „Crasse“ non possum 36
 queri, quod mihi videre aliud quiddam et id, quod non 144

1 de §§ 142–143 Kroll¹ 562; Prüm 21; Barwick 69–71

5–8 modo (*sic*) – laudandam *Non.* 56, 18 (*propter* infans) ||
 5–10 dummodo – stultam loquacitatem (*sic*) *Gell. N. A.* 1, 15, 6

[M = AHE L = VOPUR] 1 *post* praecepta *sp. vac.* 3 *litt.* H |
 eloquendi MOU loquendi VPR | si qui *Ernesti* || 3 oratorem sive
 qui hunc oratorem *Philippson* | licet – oratorem *om. Bornecque* ||
 4 eloquentia OR || 5 appellari V | malet A mallet E malit HL |
 dummodo C *Gell* modo *Non* || 6 norit MVOUR *Gell* novit O¹P
 noverit *Non* || 7 inscientiam *codex V* § *Gellii Lag* 4, 26 *Rom* | ullius E ||
 8 non¹ *om.* H | suppetat M *Gell Non* -it L || 10 stultitiam loqua-
 cem C stultam loquacitatem *Gell* | si HE sin L si quaerimus *om.* A ||
 11 excellet U¹ | docto MUR doctoribus VOP || 13 diiungent M
 dis- H²LB^v distinguunt Bⁿ || 14 omnis illorum § *Rom* || 15 cogni-
 tione HVOPR -nem AEU || 16 quamquam M (*def. Stangl*⁷ 40 *coll.*
 3, 27) quamvis L | contemnatur AHOPU contempnatur E¹V^rR
 condemnatur *Coberger Friedrich* || 18 et L (*pr. Stroebe*⁸ 8) *om.* M
secl. Friedrich || 19 et – fuit C (O² *in sp. vac. addidit*) *secl. Fried-*
rich Bornecque alii | a ceteris VOP (*cf. e. g.* § 229; *Rab. Post.* 27)
 ceteris MUR || 21 id quod non H quod non id AE non id quod L

susceperis, disputasse; plus enim aliquanto attulisti quam tibi erat tributum a nobis ac denuntiaturum; sed certe ut eae partes fuerant tuae, de inlustranda oratione uti diceres, et eras ipse iam ingressus atque in quattuor partes omnem orationis laudem discriperas, cumque de duabus 5 primis nobis quidem satis, sed, ut ipse dicebas, celeriter exigueque dixisses, duas tibi reliquas feceras, quem ad 145 modum primum ornate, dein etiam apte diceremus, quo cum ingressus esses, repente te quasi quidam aestus ingeni tui procul a terra abripuit atque in altum a conspectu paene omnium abstraxit. omnem enim rerum scientiam complexus non tu quidem eam nobis tradidisti, neque enim fuit tam exigui temporis, sed apud hos quid profeceris, nescio, me quidem in Academiam totum compulisti. in qua velim sit illud, quod saepe posuisti, ut 15 non necesse sit consumere aetatem atque ut possit is illa omnia cernere, qui tantummodo aspexerit; sed etiam si est aliquando spissius aut si ego sum tardior, profecto numquam conquiescam neque defetigabor ante quam illorum ancipites vias rationesque et pro omnibus et contra 20 omnia disputandi percepero“.

14. 15 me — compulisti: *Laurand 61*

4 quattuor partes: § 37 || 6 dicebas: § 38 || 15 posuisti: § 86 sq.; 123

[M = AHE L = VOPUR] 1 aliquando E || 2 erat M esset L | tributum MO¹ (cf. *Stroebel 8 Stangl¹ 37*) attributum L(OV) *Firmani* | ac denuntiaturum L om. M secl. *Lamb alii* (def. *Harnecker ad l.*) | ut M om. L et § *Ernesti Piderit secl. Meister* || 3 eae MVPUR hae O § *Ellendt Piderit* | fuerant (pr. *Meister 77*) -unt M | tuae M om. L | uti VO^v (cf. *Kumaniecki², propter clausulam praeferendum*) ut MOPUR || 4 eras L erat M || 5 orationis L -em M | discriperas A des-HEL | cumque de L (pr. *Meister 77*) cumque duabus M cum de duabus § *Ellendt* || 6 ut id ipse E | dicebas L om. M secl. *Friedrich* || 7 fecerat E || 8 ornatum E | dein VO^vU deinde MO¹PR || 9 te VO²UR om. MO¹P || 10 abripuit L arr- M eripuit *Rom* || 11 hominum *Kayser¹* || 12 complexus A | tu L om. M || 14 Academiam L -a M | totum MO²UR om. VO¹P || 15 sit del. *Schuetz* || 16 possit is OPR positis VU possetis M || 18 aliquando M *Friedrich Wilkins Bornecque* aliquanto L *Ellendt Cima* || 19 defetigabor HV^v defat- AEOPUR || 20 rationesque MUR (cf. 1, 87, 113, 205, 215 *Verr. a. pr. 48; 3, 110; 5, 4; 151 Cael. 50*) rationis VOP

- Tum Caesar „unum“ inquit „me ex tuo sermone maxime, 146
 Crasse, commovit, quod eum negasti, qui non cito quid
 didicisset, umquam omnino posse perdiscere; ut mihi non
 sit difficile periclitari et aut statim percipere ista, quae
 5 tu verbis ad caelum extulisti, aut, si non potuerim, tem-
 pus non perdere, cum tamen his nostris possim esse con-
 tentus“. hic Sulpicius „ego vero“ inquit „Crasse, neque 147
 Aristotelem istum neque Carneadem nec philosophorum
 quemquam desidero, vel me licet existimes desperare
 10 ista posse perdiscere, vel, id quod facio, contemnere. mihi
 rerum forensium et communium vulgaris haec cognitio
 satis magna est ad eam quam specto eloquentiam; ex qua
 ipsa tamen permulta nescio, quae tum denique, cum causa
 aliqua, quae a me dicenda est, desiderat, quaero. quam
 15 ob rem, nisi forte es iam defessus et si tibi non graves
 sumus, refer ad illa te, quae ad ipsius orationis laudem
 splendoremque pertinent; quae ego ex te audire volui,
 non ut desperarem me eloquentiam consequi posse, sed
 ut aliquid addicerem.“
- 20 Tum Crassus „pervolgatas res requiris“ inquit „et tibi 37
 non incognitas, Sulpici. quis enim de isto genere non do- 148
 cuit, non instituit, non scriptum etiam reliquit? sed ge-
 ram morem et ea dumtaxat, quae mihi nota sunt, bre-
 viter exponam tibi; censebo tamen ad eos, qui auctores et
 25 inventores sunt harum sane minutarum rerum, rever-
 tendum. omnis igitur oratio conficitur ex verbis, quorum 149
 primum nobis ratio simpliciter videnda est, deinde con-
 iuncte. nam est quidam ornatus orationis, qui ex sin-

2 negasti: § 89

[M=AHE (inde a v. 25 A²H) L=VOPUR] 3 edidicisset P | nun-
 quam § Kayser || 4 ista L istu M inde istud § || 5 non L om. M || 6 con-
 temptus E || 7 Crasse L -us AH -um E || 8 nec C neque § || 9 despe-
 rare MOalpal R^m desiderare L(R^v) || 10 ista posse M posse ista
 VOPR posse ista posse U | vel L ut M || 14.15 quam ob rem L
 quam omnem M || 15 congraves E || 15.16 graves non sumus
 Lamb || 16 sumus om. § || 18 non ut MP²U ut non VOP¹R |
 sperarem Rom || 22 scriptum etiam AH etiam scriptum EVOPU
 scriptum R || 23 tibi morem Rom Lamb Schuetz || 24 tibi del. Lamb
 Schuetz || 25 revortendum C(V^vR^v) in verbo revortendum A¹E
 deficiunt A² incipit || 27 invidenda P | coniuncte L -a A²H

gulis verbis est, alius qui ex continuatis coniunctisque
constat. ergo utimur verbis aut iis, quae propria sunt et
certa quasi vocabula rerum, paene una nata cum rebus
ipsis, aut iis, quae transferuntur et quasi alieno in loco
150 conlocantur, aut iis, quae novamus et facimus ipsi. in 5
propriis igitur est verbis illa laus oratoris, ut abiecta
atque obsoleta fugiat, lectis atque inlustribus utatur, in
quibus plenum quiddam et sonans inesse videatur. sed in
hoc verborum genere propriorum dilectus est habendus
quidam atque is aurium quodam iudicio ponderandus est; 10
in quo consuetudo etiam bene loquendi valet plurimum.
151 itaque hoc, quod volgo de oratoribus ab imperitis dici
solet „bonis hic verbis“ aut „aliquis non bonis utitur“, non
arte aliqua perpenditur, sed quodam quasi naturali sensu
iudicatur; in quo non magna laus est vitare vitium – 15
quamquam est magnum –, verum tamen hoc quasi
solum quoddam atque fundamentum est, verborum usus

5–8 in propriis – videatur *Iul. Vict. RL 431, 27 sq., Alb. RL 544, 32–34 (quibusdam omissis)* || 11 in quo – valet *Iul. Vict. RL 431, 29; Alb. RL 544, 34* || 15 non magna laus: *Brut. 140* || 17 *Brut. 258* solum quidem . . . et quasi fundamentum oratoris vides locutionem emendatam et Latinam

[M = A²H L = VOPUR] 1 ex continuatis L extenuatis M |
coniunctisque L (*pr. Havet propter clausulam*) coniunctis M con-
iunctis *secl. Kayser Friedrich Wilkins Cima glossam esse putantes*
aut in coniunctione verborum *Iul. Vict.* || 2 utimur M (*pr. Stroebe*
69) utemur L || 3 nata una R || 6 igitur est M est igitur L | ver-
bis L om. M *secl. Kayser alii* in verbis propriis est (*omisso* igitur)
Iul. Vict. igitur est verbis om. Alb | laus est Alb | oratoris om.
Iul. Vict. || 7 atque L et H¹ Alb aut A²H² ut § | obsoleta C in-
consueta Alb | fugiantur *Iul. Vict.* fugiamus Alb | electis *Iul.*
Vict. | utamur *Iul. Vict.* Alb || 8 consonans Alb | inesse MV UR
Iul. Vict. Alb (cf. Stroux² 175) esse OP | sed C *Iul. Vict.* etenim
Lamb scilicet *Sorof Adler Stangl Bornecque Canilli*, ante sed lacu-
nam statuit *Cima* || 9 propriorum *secl. Kayser* | dilectus C de-
A^{2m}H² § *Piderit Kayser* || 9.10 habendus quidam M quidam
habendus L || 10 est M om. L *secl. Herthel 32* || 11 valet plurimum C
Alb plurimum valet *Iul. Vict.* || 12 itaque M etiam L etenim
Stroux³ || 13 hic M his V UR is OP || 15 evitare § *Rom* || 16 quam-
quam M quamquam id L *Rackham* | tamen M iam in L in §
Mueller; om. Ald Grut Ernesti || 17 est L om. M *secl. Stangl* |
verborum L verum M

et copia bonorum. sed quid ipse aedificet orator et in quo 152
adiungat artem, id esse nobis quaerendum atque expli-
candum videtur.

Tria sunt igitur in verbo simplici, quae orator adferat 38
5 ad inlustrandam atque exornandam orationem: aut in-
usitatum verbum aut novatum aut translatum. inusitata 153
sunt prisca fere ac vetustate ab usu cotidiani sermonis
iam diu intermissa, quae sunt poetarum licentiae libe-
riora quam nostrae; sed tamen raro habet etiam in ora-
10 tione poeticum aliquod verbum dignitatem. neque enim
illud fugerim dicere ut Coelius: „qua tempestate Poenus
in Italiam venit,“ nec „prolem“ aut „subolem“ aut „effa-
ri“ aut „nuncupari“ aut, ut tu soles, Catule „non rebar“
aut „opinabar“; aut alia multa, quibus loco positus gran-
15 dior atque antiquior oratio saepe videri solet. novantur 154
autem verba, quae ab eo qui dicit ipso gignuntur ac fiunt,
vel coniungendis verbis ut haec:

„Tum pavor sapientiam omnem mi exanimato expectorat“
„Num non vis huius me versutiloquas malitias“ –

15 ad § 184 Bruno 274–282

5sq. cf. or. 80 || 7 Quint. 8, 6, 19 synecdoche ... liberior poetis
quam oratoribus || 12 Quint. 8, 3, 27 necessario interim sumun-
tur ut „nuncupare“ et „fari“ || 18 TRF³ p. 20 Ennius Alcumaeo
v. 21; Scaen. v. 23 V³; ROL I 230 | tum – expectorat Non. 16, 6
(propter expectorare) || 19 – p. 322, 2 num – verba Non. 189, 5
(propter versutiloquas) | num – malitias TRF³ p. 291 inc. inc.
fab. v. 114; ROL II 620 | versutiloquas malitias habet Cic. or. 164

[M = A²H L = VOPUR] 1 ipse C iam U || 2 artem suam H² |
est R | a nobis U Richard Rackham | atque explicandum L om. M
secl. Ellendt alii || 4 igitur om. H || 6 translatum H²OPU trala-
tum MVR¹ Friedrich Bornecque || 7 ac vetustate A² ac vetusta H
ac vetusta et VOUR vetusta et P || 8 intermissa quae sunt M (pr.
Meister 70) quae sunt intermissa L | licentiae MU² -a L | libera-
lora Pol^{al} || 9 nostrae H² -a C | <haud> raro malit Ernesti ||
10 poeticum L poetae cum A² poetae tam H pervetustum Pearce
priscum Schuetz || 11 Coelius Crat. Friedrich Bornecque Caelius
Ellendt Wilkins Cima Celius E Laelius C || 12 effari MU fari VO
PR Quint. Lamb Schuetz Galmés || 13 nuncupari C -are Quint.
Schuetz | rebar M verebar L || 14 aut MU¹ et L || 16 aut R Rom ||
18 omnem mi AVU Non omnem mihi HOPR mihi omnem §
codd. quidam Nonii | exanimato om. H ex animo codd. quidam

videtis enim et „versutiloquas“ et „expectorat“ ex conjunctione facta esse verba, non nata; sed saepe vel sine conjunctione verba novantur, ut ille „senius desertus“, ut „di genitales“ ut „bacarum ubertate incurvescere“. 155 tertius ille modus transferendi verbi late patet, quem 5 necessitas genuit inopia coacta et angustiiis, post autem delectatio iucunditasque celebravit. nam, ut vestis frigoris depellendi causa reperta primo, post adhiberi coepta est ad ornatum etiam corporis et dignitatem, sic verbi translatio instituta est inopiae causa, frequentata 10

5 ad § 155sq. Leeman 129; ad § 155 Riposati¹ 76; Michel 342

4 bacarum — incurvescere TRF³ p. 294 inc. inc. fab. v. 135; ROL II 624 | ut — incurviscere (sic) Non. 122, 6 (propter incurviscere) | bacarum — incurvescere Tusc. 1, 68 (plenius citata) || 5 — p. 323, 4 tertius — inlustrat cf. Iul. Vict. RL 431, 30 sqq.

Nonii | expectorat C(R^v) expectarat A post expectorat (et) ins. Warmington (apud Rackhamium) at cf. 2, 274; 3, 167 ubi pari modo versus sine copula et citantur || 19 num non vis C num vero vis Lamb an num non vis Steph num vis Schuetz non novisse Bothe an non nosse L. Mueller an non novisti Ribbeck

[M = A²H L = VOPUR] 1 expector ad A² expectarat post correcturam || 2 nativa Schuetz | sed saepe vel M vel saepe L saepe secl. Kayser || 3 verba novantur secl. Lamb Ernesti Schuetz Kayser || 3.4 ut ille senius desertus ut di genitales M ut ille senius disertus vidi genitales L ut illud diserti senis: dii genitales Lamb ut ille Ennius: dii genitales Turnebus ut illud Enni: di genitales Orelli ut ille senius disertus Philippson || 4 ut L om. M | bacarum VUR baccarum OP vacarum M | incurvescere LN^v (cf. Tusc. 1, 69) incurvescere A² incurvascere H incurvescere N incurviscere Non Lamb Schuetz Orelli Ellendt || 5 tertius — verbi C in translatis Iul. Vict. | transferendi verbi late patet L transferendi veritate patet A veritate transferendi patet H transferendi varietate patet § | patet ornatus Iul. Vict. || 6 coacta L Iul. Vict. Alb acta M | angustiiis L angustis M || 7 delectatio iucunditasque L Iul. Vict. (pr. Stroux² 176) iucunditas delectationeque M delectatio et iucunditas Alb iucunditas delectatioque § edd. recc. || 8 adhiberi M Iul. Vict. Alb haberi L || 9 coacta Alb | ornamentum § || 10 verbis Iul. Vict. | translatio L tral- M Friedrich Bornecque | frequentata L (frequenta O¹) frequentia MR deinde frequentata Iul. Vict.

delectationis. nam „gemmae vitis, luxuriam esse in herbis, laetas segetes“ etiam rustici dicunt. quod enim declarari vix verbo proprio potest, id translato cum est dictum, inlustrat id quod intellegi volumus eius rei, quam alieno
 5 verbo posuimus, similitudo. ergo hae translationes quasi 156
 mutationes sunt, cum quod non habeas aliunde sumas; illae paulo audaciores, quae non inopiam vindicant, sed orationi splendoris aliquid arcessunt; quarum ego quid vobis aut inveniendi rationem aut genera ponam?
 10 Similitudinis est ad verbum unum contracta brevis, 39
 quod verbum in alieno loco tamquam in suo positum, si 157
 agnoscitur, delectat; si simile nihil habet, repudiatur. sed ea transferri oportet quae aut clariorem faciunt rem, ut illa omnia:

10 ad §§ 157 sq. Leeman 129 sq.

1 gemmare vitis: or. 81; cf. etiam Quint. 8, 6, 6 || 2 laetas segetes: or. 81 (cf. luxuriosa frumenta or. 81) || 10 cf. Quint. 8, 6, 8 || 13 – p. 324, 1 ea – mare Iul. Vict. RL 432, 1 sq. et inde Alb RL 545, 4

[M = A²H L = VOPUR] 1 geminare R₅ unde germinare Rom | vitis M -es L Iul. Vict. | luxuriare messem Iul. Vict. | in herbis om. Iul. Vict. || 2 laetas (esse) Schuetz | etiam om. 5 | declarari MUR Iul. Vict. -are VOP || 3 translato H²V²OPU Iul. Vict. translato MV¹RV Friedrich Bornecque || 4 inlustrat id L illustratio A inlustratio H id translato illustratur Iul. Vict. || 5 exposuimus Schuetz | ergo C igitur 5 Ellendt | hae HL haec A | translationes H²V²OP tralationes HV¹R Friedrich Bornecque tralationis AU || 6 mutationes M mutationes L || 7 illae VP -e MOUR || 8 orationi MV²OPRU orationis V¹U¹ | arcessunt VPURV accersunt O arcesserunt M | quarum quidem eqs. 5 Ellendt || 9 exponam Rackham || 10–12 similitudinis – repudiatur secl. Sorsf Cima Bornecque ret. Richard | est secl. Harnecker || 11 quod – positum secl. Harnecker | positum A²H² positum sit H¹L positum sit. Id si Havet || 12 agnoscitur M -etur L | si L om. M | simile nihil HL simileni A || 12. 13 sed ea C ea tamen Iul. Vict. || 13 ea transferri L Iul. Vict. ea traferri M Friedrich (inde extra ferri 5) | aut om. Iul. Vict. || 14 illa omnia C ut est Iul. Vict. | omnia secl. Schuetz Ellendt Kayser

inhorrescit mare,
 tenebrae conduplicantur, noctisque et nimbum occaecat
 nigror,
 flamma inter nubes coruscat, caelum tonitru contremittit,
 quando mixta imbri largifico subita praecipitans cadit, 5
 undique omnes venti erumpunt, saevi existunt turbines:
 fervit aestu pelagus –

omnia fere, quo essent clariora, translatis per similitudi-
 nem verbis dicta sunt, aut quo significetur magis res tota
 sive facti alicuius sive consilii, ut ille, qui occultantem 10
 consulto, ne id quod ageretur intellegi posset, duobus
 translatis verbis similitudine ipsa indicat:

quandoquidem is se circum vestit dictis, saepit sedulo.
 nonnumquam etiam brevitās translatione conficitur, ut
 illud „si telum manu fugit“. inprudētia teli missi bre- 15
 vius propriis verbis exponi non potuit, quam est uno

1.2 citantur plenius *De div. 1, 24 ut Pacuviana* || 1–7 Cf. *TRF*³
p. 153, Pacuvius inc. fab. v. 411sq. Teucro adsignat Warmington
(Teucr. v. 353–360 ROL II 294sq.) A. Klotz Sc. R. Fr. I 184 ||
 7 fervet aestu pelagus *Iul. Vict. RL 432, 3 Alb RL 545, 4* ||
 13 *TRF*³ *p. 291 inc. inc. fab. v. 113; ROL II 620; fortasse haus-*
tum ex Accii „Armorū iudicio“ aut „Antigona“ (cf. Rackham
ad l.); cf. Soph. Ant. 241 εὐ γε στοχάζει κάποφραγνύσαι κύκλω τὸ
πράγμα || 14–16 nonnumquam – potuit cf. *Iul. Vict. RL 432,*
3sq. || 15 si – fugit Top. 64

[**M** = **A**²**H** **L** = **VOPUR**] 2 et tenebrae **OPR** | nimbū **M**
 nimborū **L** imbrorū **ς** || 3 nigror **AVOPU**² nigror **U**¹**R**
 nigro **H** || 4 tonitruū **U**¹ tronitu **O** || 5 largifico **C** largiflūo *Crat.*
alii cf. O. Skutsch Kl. Schr. 1914, 286 largiflūo imbri Schuetz |
 subito **ς** || 7 fervit **M** -et **L** *Iul. Vict.* || 8 translatis **H**²**OPU**²
 tra- **MVU**¹**R** *Friedrich Bornecque* || 9 significatur *Kayser Soroj* ||
 10 sive¹ **A**^m**HL** si **A**² | ille **L** illi **M** | occultaret rem *Rom* ||
 11 posset **M** -it **L**(**R**^v) || 12 translatis **H**²**OPU** tra- **MVR** *Fried-*
rich Courbaud | ipsam **U** || 13 quando quid **O**¹ (q. quidem **O**^v) |
 is se **ς** *Pearce alii iste C ista Med. Asc.* | vestit **L** vestet **M** | sae-
 pit **L** saepe **M** | sedulo **C** *Ribbeck TRF*³ *Warmington ROL II 620*
Piderit Adler Friedrich se dolo *Ossan quem secuti sunt Kayser*
Soroj Cima Wilkins Courbaud Rackham || 14 translatione **H**²**L**
Iul. Vict. tra- **M** *Friedrich Bornecque* || 15 illud *om. Iul. Vict.* |
 si *om. Iul. Vict.* | enim teli *Iul. Vict.* | missi **M** emissi **L** *Iul.*
Vict. Richard | si brevius **R** || 15.16 brevius – potuit **C** propriis
 verbis exprimi brevius non posset *Iul. Vict.*

significata translato. atque hoc in genere persaepe mihi ad- 159
 mirandum videtur quid sit, quod omnes translatis et alienis
 magis delectentur verbis quam propriis et suis. nam si 40
 res suum nomen et vocabulum proprium non habet, ut
 5 „pes“ in navi, ut „nexum“ quod per libram agitur, ut in
 uxore „divortium“, necessitas cogit quod non habeas
 aliunde sumere; sed in suorum verborum maxima copia
 tamen homines aliena multo magis, si sunt ratione trans-
 lata, delectant. id accidere credo vel quod ingeni specimen 160
 10 est quoddam transiire ante pedes posita et alia longe
 repetita sumere; vel quod is qui audit alio ducitur cogi-
 tatione neque tamen aberrat, quae maxima est delectatio;
 vel quod singulis verbis res ac totum simile conficitur; vel
 quod omnis translatio quae quidem sumpta ratione est,
 15 ad sensus ipsos admovetur, maxime oculorum, qui est
 sensus acerrimus. nam et „odor“ urbanitatis et „molli- 161
 tudo“ humanitatis et „murmur“ maris et „dulcitus“
 orationis sunt ducta a ceteris sensibus; illa vero oculorum

1 ad § 159sq. Leeman 130 || 10 ad § 160 Michel 343sq. || 16 ad
 § 161 Michel 340. 342; Leeman 131

11 alio ducitur cf. or. 134

[M = A²H L = VOPUR] 1 translato H²OPU tra- MVR
 Friedrich Bornecque | atque hoc VOPU (pr. Stangl¹²) hoc MR edd.
 recc. || 2 translatis L tralatis M Friedrich Bornecque || 3 delecten-
 tur M -antur L | quam propriis om. H || 4 suum L suom M |
 vocabulum proprium M proprium vocabulum L || 5 pes L spes
 MR^m | ignavi PR^m | per MO^mPUR om. VO per (aes et) Lamb ||
 6 habes Rom || 7.8 copia tamen L tamen copia H tamen inopia
 A₅ tamen in copia ξ || 8 translata OPU tra- MVR Friedrich Bor-
 necque || 9 id (ideo) Rackham || 10 quoddam L (pr. Harnecker)
 quiddam M | posita et L (pr. Harnecker) positum et H (pr.
 Friedrich² 51) positae A petita Bake Sorof || 12 aberat P | ma-
 xima est AL -mast H || 13 quod L (cf. § 158, 2, 327) quod
 in M quod iis Friedrich² || 13–15 vel – admovetur MV²O^{al}P^mU
 om. V (in mge: „vetus non habet illam additionem“) O¹P¹R ||
 14 translatio VO²P²U tra- MOPR Friedrich Bornecque | summa
 Gruter || 15 maxime oculorum M maximeque ad oculorum L |
 qui C quorum Bake¹ || 17 dulcitus C dulcedo ξ Piderit Rack-
 ham || 18 orationis L rationis M (post rationis sp. vac. 4 litt. H) |
 deducta Lamb | oculorum secl. Madvig¹

multo acriora, quae paene ponunt in conspectu animi,
 quae cernere et videre non possumus. nihil est enim in
 rerum natura, cuius nos non in aliis rebus possimus
 uti vocabulo et nomine. unde enim simile duci potest –
 potest autem ex omnibus – indidem verbum unum, quod
 similitudinem continet, translatum lumen adferre ora-
 162 tioni. quo in genere primum est fugienda dissimilitudo:
 „Caeli ingentes fornices“. quamvis sphaeram in scaenam,
 ut dicitur, attulerit Ennius, tamen in sphaera fornici-
 similitudo inesse non potest. 10

vive, Ulixes, dum licet;
 oculis postremum lumen radiatum rape!

Non dixit „cape“ non „pete“ – haberet enim moram spe-
 41 rantis diutius esse victurum –, sed „rape“. hoc verbum
 163 est ad id aptatum, quod ante dixerat, „dum licet“. deinde 15
 videndum est, ne longe simile sit ductum. „Syrtim patri-

7 ad § 162–164 Leeman 131

8 caeli ingentes fornices TRF³ p. 79 Ennius inc. fab. v. 374;
 Scaen. v. 381 V³; ROL II 364 || 11sq. TRF³ p. 280 inc. inc. fab.
 v. 47; ROL II 610: fortasse ex Ennii Aiace (cf. Ribbeck, Röm.
 Trag. 132) versus plenius citantur Acad. 2, 89

[M = A²H L = VOPUR] 1 paene ponunt M ponunt paene L ||
 2 possumus MP¹ -imus L | enim C autem Heusinger || 3 cuius L
 atque huius M quous Friedrich | in om. R | possumus L -umus M ||
 4 unde L eundem M || 5 potest VOPU om. MR | indidem MV^v
 unde mihi idem P¹ inde idem O in idem P² UR itidem § Rom ||
 6 translatum OPU Friedrich Bornecque tra- MVR | adferre A
 afferre LR^v (pr. Stangl 750) adferet H Friedrich Wilkins Bornec-
 que afferet Steph. || 7 fugienda est Rom Ernesti || 10 non potest
 inesse A² (sed signa transpositionis obvia) || 11 vive C vivum
 Acad. 2, 89 || 12 radiatum C: radiantis Muretus II 9 | rape L
 om. M (pr. ommissionem Stangl⁷ 41) || 13 cape non pete L Ernesti
 Ellendt Cima pete sed cape M pete non cape § Friedrich Wilkins
 Bornecque | sphiorantis H || 14 esse C esse (sese) Rom Ernesti
 (sese) esse § (se) esse Lamb at cf. Lebreton 376 sqq. | victurum L
 om. M || 14.15 hoc verbum est L hoc verbum M est hoc verbum
 Friedrich (collato § 167) quem Wilkins Bornecque sequuntur ||
 15 aptatum L adeptum M

monii“ scopulum libentius dixerim, „Charybdim“ bonorum voraginem potius. facilius enim ad ea, quae visa quam ad illa, quae audita sunt, mentis oculi ferentur. et quoniam haec vel summa laus est in verbis transferendis, ut
 5 sensum feriat id quod translatum sit, fugienda est omnis turpitudine earum rerum, ad quas eorum animos qui audient, trahet similitudo. nolo dici morte Africani „castratam“ esse rem publicam; nolo „stercus curiae“ dici Glauciam; quamvis sit simile, tamen est in utroque deformis
 10 cogitatio similitudinis. nolo esse aut maius quam res postulet: „tempestas comisationis“; aut minus: „comisatio tempestatis“. nolo esse verbum angustius id, quod translatum sit, quam fuisset illud proprium ac suum:

1 Charybdim: *Verr. 5, 146, Phil. 2, 67* || 3–13 et quoniam u. ad proprium *Iul. Vict. RL 432, 5–12 (multis omissis)* || 3–5 et quoniam – aperiat (*sic*) *Alb. RL 545, 8* || 5–10 fugienda – similitudinis *Alb. RL 545, 10–13* || 6 turpitudine *cf. Arist. Rhet. 3, 2, 13 (1405b 17)* || 8 *Quint. 8, 6, 15* castratam morte Africani rem publicam. *Mart. Capella RL 473, 26* ut si dicas castratam Africani morte rem publicam aut Clodium stercus senatus *August Contr. adv. leg. et proph. 1, 24, 52 (Patr. Lat. Migne 42, 635sq.)* apud Ciceronem ... nolo inquit, dici morte Africani castratam esse rem publicam. *Quint. 8, 6, 15* stercus curiae Glauciam

[M = A²H L = VOPUR] 1 Charybdim M -em L || 1.2 voraginem bonorum A² (*sed postea transposuit*) || 3 mentis L eis M | ferentur M (*cf. Friedrich² 52*) -untur L || 4 haec vel summa C summa haec *Iul. Vict. Alb* | in verbis transferendis editores (*cf. e. g. 3, 155*) in verbis traferendis M *Friedrich* verbi transferendi L *Richard* verbi translati *Iul. Vict. Alb* || 5 feriat C aperiat *Alb* | id – sit *om. Iul. Vict.* | translatum L tralatum M | est L *Iul. Vict. Alb om. M* || 6 audient A² *Iul. Vict.* -unt HL *Alb* || 7 trahet M *Iul. Vict. Alb* -hit L | nolo dici C ut dictum est *Iul. Vict. Alb* | dici morte MU morte dici VOPR | castratam morte Africani *Quint.* || 8 esse C *om. Quint. Iul. Vict. Alb* | nolo C ut *Iul. Vict. Alb* | curiae C rei publicae $\leq$ Rom | dici C *om. Quint.* || 8.9 dici – tamen *om. Iul. Vict. Alb* | Glaciam H || 10 nolo – maius C translatio non sit maior *Iul. Vict.* | res MU *Iul. Vict. Alb om. VOPR^v* | postulet (<ne dicas) *Iul. Vict.* || 11 comisationis H comisationis A commessionis L (R^v) | aut minus C aut contraminor *Iul. Vict.* | comisatio M commessatio L || 12 translatum OP tra-MVUR^v || 13 quam fuisset L *Iul. Vict. om. M* | illud L illum M *om. Iul. Vict.* | ac L ad M

Quidnam est obsecro? quid te adirier abnutas?
 melius esset „vetas, prohibes, absterres“; quoniam ille
 dixerat

illico istic

ne contagio mea bonis umbrave obsit . . .

5

- 165 Atque etiam, si vereare, ne paulo durior translatio esse
 videatur, mollienda est praeposito saepe verbo; ut si
 olim M. Catone mortuo „pupillum“ senatum quis relictum
 diceret, paulo durius; sin „ut ita dicam pupillum“ ali-
 quanto mitius. etenim verecunda debet esse translatio, 10
 ut deducta esse in alienum locum, non inrupisse, atque ut
 166 praecario, non vi venisse videatur. modus autem nullus
 est florentior in singulis verbis neque qui plus luminis

10 verecunda – translatio: *Laurand 41*

1 TRF³ p. 67 *Ennius Thyestes* v. 306; *Scaen.* v. 352 V³ *ROL I*
 352 || 4sq. TRF³ p. 67 *Ennius Thyestes* v. 303sq.; *Scaen.* v. 349sq.
 V³; *ROL I* 352; *citantur etiam plenius Tusc.* 3, 26 || 6 – p. 329, 2
 si vereare – iugo *Iul. Vict.* RL 432, 12–18 (*multis omissis*) || 10 cf.
Rhet. ad Her. 4, 45, or. 81, *De opt. gen.* 4, *Fam.* 16, 17, 1, ubi
Theophrastus auctor sententiae citatur

[M = A²H L = VOPUR] 1 Quidnamst M Quidnam est L
 (quidnam esset R) | quid te L(R^v) quod te M | adirier *Vahlen*
 adiri L abire A² abire H adiri tam *Ribbeck* || 2 esset vetas L esse
 tu eas A esset (*sp. vac.* 5 litt.) veas H || 4 istic C istinc *Pearce*
Firmani Galmés istim *Schuetz* || 5 contagio mea MPUR contagio
 me a VO^v contagione a O¹ || 6 duriora A₅ | translatio OPU *Iul.*
Vict. tralatio MVR *Friedrich Bornecque* || 6,7 esse videatur C sit
Iul. Vict. || 7 praeposito VU propositio OP praepositio MR | saepe
om. Iul. Vict. || 7,8 ut – mortuo C ut dicturus mortuo Catone
 pupillum senatum *Iul. Vict.* || 8 Catone MP² Catoni L Cathoni R^v |
 pupillum C vel orbum A^m vel publicum H² || 9,10 aliquanto u.
ad etenim om. Iul. Vict. || 10 mitius M mitius est L mitius esset
Lamb | verecunda – debet C verecundior enim fiet *Iul. Vict.* |
 debet esse L *Piderit Ellendt Wilkins Cima* esse debet M *Friedrich*
Bornecque | translatio OPU tra- MVR *Friedrich Bornecque* ||
 11 inrupisse M *Iul. Vict.* (irr.) irruisse VOP *Rackham* inruisse UR ||
 11,12 atque – videatur *om. Iul. Vict.* || 12 vi venisse C invenisse *5*
Rom || 12 – p. 323, 1 modus – profluit *om. Iul. Vict.* || 13 neque
 qui *Luchs Ruehl Heerdegen* suo quisque libro adscripsit secuti sunt
Friedrich Wilkins Bornecque quamquae A que qui A^m (*post sp.*
vac. 1 vel 2 litt.) que qui H nec qui L *Canilli Firmani*

adferat orationi. nam illud, quod ex hoc genere profluit,
non est in uno verbo translato, sed ex pluribus continuatis
conectitur, ut aliud dicatur, aliud intellegendum sit:

neque me patiar

5 iterum ad unum scopulum ut olim classem Achivom
offendere.

atque illud:

Erras, erras; nam exultantem te et praefidentem tibi
reprimunt validae legum habenae atque imperi insistent
10 iugo.

Sumpta re simili verba illius rei propria deinceps in rem 167
aliam, ut dixi, transferuntur. est hoc magnum ornamen- 42

4sq. TRF³ p. 295 inc. inc. fab. v. 139sq. ROL II 164; Piderit
Soros alii e Pacuvii Chryse hausta esse pulant | neque – offendere
habet Iul. Vict. RL 432, 15 || 8sq. TRF³ p. 293 inc. inc. fab. v. 125
ROL II 604; Ribbeck putat versum haustum esse ex Clutemestra
Accii cf. Rom. Trag. 462 || 12 – p. 330, 2 est hoc – aenigmata Iul.
Vict. RL 432, 18sq. (libere) cf. praeterea Quint. 8, 6, 14

[M = A²H L = VOPUR] 1 adferat HVUR afferat OP affe-
rant A² | oratoris 5 Rom | nam C quam Bake | profluit MV^m O^{al} R
Pol.¹ profuit V^v OPU proficit Pol.^{al} || 2 non – verbo C est tras-
latio in uno verbo Iul. Vict. | translato OPU tralato V tralatio
MR om. Iul. Vict. | ex C in Iul. Vict. || 3 conectitur om. Iul.
Vict. | dicatur C dicas Iul. Vict. | aliud² C et aliud Iul. Vict. |
intellegendum sit (ut est) Iul. Vict. || 4 neque me patiar MP²
Iul. Vict. neque me patior L(O^v) ne quem patior O¹ || 5 iterum L
om. M Iul. Vict. | ad unum C aduncum Ribbeck | ut olim Ribbeck
et telum C Richard et caelum P^{2al} iterum Iul. Vict. | classem
C(O^v) Crasse Iul. Vict. | Achivom M -um L; om. Iul. Vict. ||
7–9 atque illud – atque om. Iul. Vict. || 8 erras, erras L erras M |
nam C non U | nam exultantem te L nam et vidente te A² nam
et vidente me H nam et violentem Buecheler | praefidentem
VO^vU praesidentem OPR praefidente M || 9 reprimunt C(O^v)
reprimunt O¹ | validae MR valide VOPU | legum habenae M
om. V^v (suppl. V^m) O (suppl. O^{al}) P¹ (suppl. P²) R 'legum habenae'
non est in veteri R^v | atque C et Iul. Vict. | imperi M -ii L |
sistent Kiessling || 11 simili L (simili in P) simplici M | illius M:
eius L Richard Rackham || 12 transferuntur L: referuntur M tra-
feruntur Friedrich || 12 – p. 330, 1 est – orationis C (ornam² sp.
vac. 3 litt. H ornamen A): quod magnum ornamentum est ora-
tionis Iul. Vict.

tum orationis, in quo obscuritas fugienda est; etenim hoc fere genere fiunt ea, quae dicuntur aenigmata. non est autem in verbo modus hoc, sed in oratione, id est in continuatione verborum. ne illa quidem traductio atque immutatio in verbo quandam fabricationem habet sed in oratione: 5

Africa terribili tremit horrida terra tumultu

Pro „Afris“ est sumpta „Africa“ neque factum est verbum, ut „mare saxifragis undis“, neque translatum, ut „mollitur mare“, sed ornandi causa proprium proprio 10 commutatum.

Desine, Roma, tuos hostis . . .

Testes sunt Campi magni . . .

Gravis est modus in ornatu orationis et saepe sumendus; ex quo genere haec sunt, Martem belli esse communem, Cererem pro frugibus, Liberum appellare pro vino, 15

7 *Ennius Ann. v. 310 V³ ROL I 114* | versus citatur etiam *Fam. 9, 7, 2*; cf. *praeterea or. 93* || 9 mare – undis *Vahlen (p. 82) adscripsit Ennio L. Müller (p. 140) de Pacuvio cogitat* || 10 mollitur mare *TRF³ p. 98 Pacuvii Chryses v. 77: ROL II 194* || 12 *Ennius Scipio v. 6 V³ ROL I 398 citatur etiam fin. 2, 106* || 13 *Ennius Scipio v. 8 V³ ROL I 398* || 15sq. cf. *Quint. 8, 6, 24* || 15 – p. 331, 5 Martem – penetravit *Iul. Vict. RL 432, 21–25 (multis omissis)*

[M = A²H L = VOPUR] 1 sed in eo fugienda est obscuritas *Iul. Vict.* || 2 hoc M (*pr. Ellendt ad l.*) ex hoc L *Iul. Vict. Ernesti* | fere MU *Iul. Vict. om. VOPR Piderit* || 2–4 non – verborum *secl. Bornecque Canilli Richard* || 5.6 sed in oratione C *del. Schuetz quem omnes sequuntur at recte def. Reis* || 7 terribili L – is M terra MOPU *om. VV (suppl. V^{MD}) R* | tumultus R || 8 pro – Africa *del. Bake Kayser Sorof Wilkins Friedrich Bornecque (cf. tamen or. 93) ret. Firmani Richard Galmés* | factum est verbum A² factum est verbum H (*pr. Stroebel 70*) factum verbum est L || 9 translatum OPR tra- MVU || 10 causa proprium MP²UR proprium causa VOP¹ || 12 tis testes *om. A (sp. vac. 8 litt.)* | post hostis <et> ins. 5 editores *del. Friedrich; cf. 2, 274; 3, 154* || 13 testes C(OV) tres O | Magni *Ellendt* || 15 ex – sunt C: est etiam illa translatio pertinens ad ornatum ut *Iul. Vict.* || 16 et Cererem *Iul. Vict.* || 16 – p. 331, 1 Liberum – mari C *om. Iul. Vict.*

Neptunum pro mari, curiam pro senatu, campum pro comitiis, togam pro pace, arma ac tela pro bello; quo 168
item in genere et virtutes et vitia pro ipsis, in quibus illa
sunt, appellantur: „luxuries quam in domum inrupit“ et
5 „quo avaritia penetravit“ aut „fides valuit, iustitia confec-
cit“. videtis profecto genus hoc totum, cum inflexo immu-
tatoque verbo res eadem enuntiatur ornatius; cui sunt fini-
tima illa minus ornata, sed tamen non ignoranda, cum
intellegi volumus aliquid aut ex parte totum, ut pro aedi-
10 ficiis cum parietes aut tecta dicimus; aut ex toto partem,
ut cum unam turmam equitatum populi Romani dicimus;
aut ex uno plures:

At Romanus homo, tamenetsi res bene gesta est,
corde suo trepidat;

15 aut cum ex pluribus intellegitur unum:

Nos sumus Romani, qui fuvimus ante Rudini;

1.2 campum pro comitiis *cf. e. g. Pis. 3* sit sane Fors domina
campi || 2 togam pro pace *eqs. cf. eg. Pis. 73* || 3-5 virtutes u.
ad penetravit Alb RL 545, 17-19 || 9.10 intellegi - dicimus *Iul. Vict. RL 432, 25-31 (multis omissis)* || 13 sq. *Ennius Ann. v. 547 sq. V³ ROL I 434 (ex inc. scriptis)* || 16 *Ennius Ann. v. 377 V³ ROL I 434 (ex inc. scriptis)*

[M = A²H L = VOPUR] 1 et curiam *Iul. Vict.* | et campum
Iul. Vict. || 2 ac MOPUR et V || 2.3 arma - genere *om. Iul. Vict.* || 3 aut cum virtutes *Iul. Vict. Alb* | virtutes et vitia L et
vita et virtus A¹ et virtus et vita A²H | illa *om. Alb* || 4 appel-
lantur C appellamus *Iul. Vict. Alb* | luxuries - inrupit C ut quam
in domum luxuries irrumpit *Iul. Vict.* ut in quam domum luxuries
irrumpit *Alb* || 5 quo C *om. Iul. Vict.* || 6 immutatoque M (*pr. Stroebe 69 coll. § 167, 169, Orat. 92, 93 part. or. 17*) commutato-
que L *Richard Rackham* || 7 verbo L *om. M* | enuntiatur MVUR
nuntiatur OP | cui 5 quo M cum L || 8 <est et illud> cum *Iul. Vict.* || 9 aliquid *om. Iul. Vict.* | cum pro aedificiis *Iul. Vict.* |
aedificis H || 10 aut HL ac A² || 11 equitatum MVUR equitum
OP | populi - dicimus *om. Iul. Vict.* || 12 plures ut Romanus in-
vasit *Iul. Vict.* || 13 At M ut L | tamen etsi A²VO tametsi HP
UR || 14 trepidat *om. Iul. Vict.* || 15 intellegitur *om. Iul. Vict.* |
unus *Richard* || 16 nos . . . Rudini C: ut „Romani sumus“ cum
unus dicit *Iul. Vict.* | fuvimus *Lamb* fuimus C | Rudini M ruini
VOR^v rhuini U rutuli O^{al} *gasp. P² U^m om. P¹*

43 aut quocumque modo, non ut dictum est, in eo genere
 169 intellegitur, sed ut sensum est. abutimur etiam saepe ver-
 bo non tam eleganter quam in transferendo, sed etiam si
 licentius, tamen interdum non impudenter; ut cum gran-
 dem orationem pro longa, minutum animum pro parvo 5
 dicimus. verum illa videtisne esse non verbi, sed ora-
 tionis, quae ex pluribus, ut exposui, translationibus co-
 nexa sunt? haec autem, quae aut immutata esse dixi aut
 aliter ea intellegenda ac dicerentur, sunt translata quo-
 170 dam modo. ita fit ut omnis singulorum verborum virtus 10
 atque laus tribus existat ex rebus: si aut vetustum ver-
 bum sit, quod tamen consuetudo ferre possit; aut factum
 vel coniunctione vel novitate, in quo item est auribus
 consuetudinique parcendum; aut translatum, quod ma-
 xime tamquam stellis quibusdam notat et inluminat ora- 15
 tionem.

171 Sequitur continuatio verborum, quae duas res maxime,

10 ad § 170 Michel 137 | verborum virtus: Liebers 137

11.12 si – possit *Non. 303, 10 (propter ferre)* || 15 or. 92 illu-
 strant eam quasi stellae quaedam translata verba atque immu-
 tata || 17 – p. 333, 2 Sequitur – desiderat *Iul. Vict. RL 432, 22*

[M = A²H L = VOPUR] 1.2 aut – sensum est *om. Iul. Vict.* |
 eo *om. R* || 2 sensum est VOPU sensumst *Friedrich* sensust A
 sensust H sensum R (*post sensust sp. vac. 5 litt. H, post sensum*
sp. vac. 4 litt. R) | abutitur U¹ (*corr. U²*) utimur *Iul. Vict.* |
 etiam saepe M (*pr. Stroebel 70 Friedrich⁴ 86*) saepe etiam L ||
 3.4 quam – impudenter C: sed licentius tamen translato *Iul.*
Vict. | quam C ut H¹ | transferendo VOPU traf- MP *Friedrich* ||
 4 interdum *secl. Kayser* | interdum tamen *Cima malit* | impu-
 denter M pudenter VOPR imprudenter U || 5 longa MU² *Iul.*
Vict. magna L *Richard Rackham* || 6 verum MU vera VOPR ||
 7 quae cum ex A² | exposui A²L posui H | translationibus OPU
 tra- MVR *Friedrich Bornecque* || 8 sunt C sint *Bake¹* || 9 ea M
Friedrich Bornecque om. L | esse *Friedrich² del. Ellendt Cima*
Wilkins | dicerentur MV discerentur R^vU discerentur OP |
 translata OPU tra- MVR *Friedrich Bornecque* translata (alio)
Stangl¹ translata (item) *Sorof at cf. Stroebel 73* || 10 ut *om. R* ||
 12 tam U | factum C: factum novum O²P² a novo factum P^{2a1}
 de novo factum § Rom || 13 coniunctione C(O^v) continuatione O
 est *om. V* || 14 parcendum C parendum § Rom || 15 notat – ora-
 tionem C: illustrat orationem notat et A² *inde* illustrat et notat
 orationem § || 17. p. 333, 1 maxime conlocationem L *Iul. Vict.*
 conlocationem maxime M

conlocationem primum, deinde modum quandam formam-
que desiderat. conlocationis est componere et struere verba
sic ut neve asper eorum concursus neve hiulcus sit,
sed quodam modo coagmentatus et levis. in quo lepide
5 soceri mei persona lusit is, qui elegantissime id facere
potuit, Lucilius:

Quam lepide lexis compostae! ut tesserulae omnes
Arte pavimento atque emblemate vermiculato.

Quae cum dixisset in Albucium inludens, ne a me qui-
10 dem abstinuit:

Crassum habeo generum, ne rhetoricoterus tu seis.

Quid ergo? iste Crassus, quoniam eius abuteris nomine,
quid efficit? illud quidem; scilicet, ut ille volt et ego
vellem, melius aliquanto quam Albucius. verum in me

3 or. 150 ne extremorum verborum cum insequentibus primis
conkursus aut hiulcas voces efficiat aut asperas || 7sq. *Lucilius*
v. 84sq. *M. ROL III 28. versus citantur etiam or. 149, Plinius*
NH 36, 185, Non. 188, 19 (propter „vermiculatum“) cf. etiam Brut.
274: et tamquam in „vermiculato emblemate“ ut ait Lucilius ||
11 Lucilius v. 86 M. ROL III 28

[M = A²H (inde a v. 12 A¹HE) L = VOPUR] 2 desiderat
MUR -ant VO (n expunctum) P || 3 asper eorum concursus L
asperiorum concursus A² asper concursus eorum H || 4 levis MV
PUR^v lenis OP²U²Rⁿ laevis *Ernesti* | in quo MP²R^m in quod
L(R^v) | lepide L lepidi A² lepidis H (post lepidis sp. vac. 2 litt.)
Lepidi *Rom* lepide <in> *Ernesti Bornecque* || 5 persona C perso-
nam *Ascens* || 6 Lucilius L ·1· Lucilius M *del. Kayser* || 7 lepide A²
laepidae H lepidia L | lexis *Non Orator § 149* exis A ex iis H sin-
thesis L(R^v) λέξεις *Bornecque* | compostae ε compositae MVU
composite OPR^v composui et *Non* | ut tesserulae M *om. V (in*
textu) O¹PUR^v (*adscript in mge V¹O²U²)* | omnes *del. Schuetz*
Mueller || 8 vermiculato emblemate *Brutus 274* pavimenti atque
emblemati vermiculati *L. Mueller in ed. Lucilii (p. 135)* || 9 in-
ludens MO^{al}Pa¹R^mN impudens LN^v || 11 rhetoricoterus tu seis H
rhetorico te rustus eis A² rhetorico teros tusis V^vR^vU rhetorico
teres tuses O rhetorico terostuses P¹ (tusus P²) ῥητορικώτερος tu
seis *Galmès* || 12 in verbis quid ergo redeunt A¹E || 13 efficit ex
effecit *correctum* V | illud quidem M idem illud L *Firmani Richard*
Rackham idem illud quidem *dubitanter Adler* | volt AH vult E
vovit V^v voluit V^m OPR *Ernesti Schuetz Richard*

- 172 quidem lusit ille, ut solet. sed est tamen haec conlocatio
conservanda verborum, de qua loquor; quae iunctam
orationem efficit, quae cohaerentem, quae levem, quae
aequabiliter fluentem; id adsequemini, si verba extrema
44 cum consequentibus primis ita iungentur, ut neve aspere 5
173 concurrant neve vastius diducantur. hanc diligentiam
subsequitur modus etiam et forma verborum, quod iam
vereor, ne huic Catulo videatur esse puerile. versus enim
veteres illi in hac soluta oratione propemodum, hoc est
numeros quosdam nobis esse adhibendos putaverunt; 10
interspirationis enim, non defetigationis nostrae neque
librariorum notis sed verborum et sententiarum modo
interpunctas clausulas in orationibus esse voluerunt; idque
princeps Isocrates instituisse fertur ut inconditam anti-
quorum dicendi consuetudinem delectationis atque aurium 15
causa, quem ad modum scribit discipulus eius Naucrates,
174 numeris adstringeret. namque haec duo musici, qui erant
quondam eidem poetae, machinati ad voluptatem sunt,

6 de §§ 173–193 Schmid 82–112; Barwick 79 | de § 173
Schmid 82sq. || 13–17 Laurand 30 || 17 de § 174 Schmid 83

8–10 versus – putaverunt Ruf. GL 6, 572, 24 RL 580, 27sq. ||
13 – p. 335, 10 idque – distinguat Ruf. GL 6, 572, 26sq. RL 580,
29sq. || 14 Isocrates: Brut. 32sq., or. 174–176

[M = AHE L = VOPUR] 1 haec M om. L | conlocatio AHVU
colloc- EOP conlatio R || 2 conservanda C servanda § Bake
Kayser | de qua loquor secl. Bornecque | iunctam C (pr. Philipp-
son) vinctam § Ernesti quem multi sequuntur || 3 efficit R |
levem MVRVP¹U lenem OP²U²Rⁿ || 4 id L om. MP secl. Kayser
Friedrich | adsequemini AHVR assequemini OP assequimini E
adsequimini U secl. Kayser | verba L om. M secl. Kayser Friedrich ||
5 iungentur M iungetis L || 6 neve L ne M | diducantur Man
deducantur C || 8 versus L versus M || 9 veteres illi C illi veteres
Ruf | hoc est L Ruf hoc AH hos E || 10 esse om. H || 11 inter-
spirationis C interspirationes Schuetz del. Bake | enim L om. M
del. Bake Friedrich Bornecque Canilli Firmani | defetigationis
MVPU defat- EOR defatigatione Pearce Schuetz | nostrae C
nostrae causa § nostra Pearce Schuetz || 12 librariorum L libe-
riorum AH liber eorum E || 14 princeps C Ruf primus H ||
16 quem L Ruf quae M | discipulus L Ruf -um M | Naucrates
VOPU Ruf Naucratem M Naucrater R || 17 adstringeret AH
astringeret EL astringeretur Ruf | namque C nam quae Bake¹ |
haec duo secl. Bake¹ || 18 sunt EL Ruf sum AH

versum atque cantum, ut et verborum numero et vocum
 modo delectatione vincerent aurium satietatem. haec
 igitur duo, vocis dico moderationem et verborum conclu-
 sionem, quoad orationis severitas pati posset, a poetica
 5 ad eloquentiam traducenda duxerunt. in quo illud est vel 175
 maximum, quod, versus in oratione si efficitur coniunc-
 tionem verborum, vitium est, et tamen eam coniunctionem
 sicuti versum numerose cadere et quadrare et perfici vo-
 lumus. neque est ex multis res una, quae magis oratorem
 10 ab imperito dicendi ignaroque distinguat, quam quod ille
 rudis incondite fundit quantum potest et id quod dicit
 spiritu, non arte determinat, orator autem sic inligat
 sententiam verbis, ut eam numero quodam complectatur
 et adstricto et soluto. nam cum vinxit forma et modis, 176
 15 relaxat et liberat inmutatione ordinis, ut verba neque
 adligata sint quasi certa aliqua lege versus neque ita so-
 luta ut vagentur. quonam igitur modo tantum munus 45

3 verborum conclusionem: *Bornecque*¹ 66–68; *Stegemann*
1083sq. || 5 de § 175 *Schmid* 83sq. || 14 de § 176 *Schmid* 85sq.

5sq. *Arist. Rhet.* 3, 8, 3 (1409a 19); *Brut.* 32 or. 172; 189; 194

[M = AHE L = VOPUR] 1 vorsum AH ^oversum E versuum L |
 cantum M cantuum L | et L (*pr. Stroebe* 8) om. M *secl. Friedrich*
 et ex *Ruf* || 2 delectatione C et delectatione *Ruf* del. *Ernesti* quem
Schuetz Cima *Bornecque* Canilii Firmani sequuntur at cf. *Ellendt*
ad l. || 4 posset M possit L *Ruf* | a poetica C *Ruf* (RL) et a
 poetica *Ruf* (GL) || 5 traducenda VOPR -am MU | duxerunt
 OPU dixerunt MVR | vel L om. M *secl. Kayser Friedrich* || 6 ver-
 sus EL *Ruf* vorsus AH || 7 vitium – coniunctionem MU om. VV
 (*adscriptis* V^m cum adnotatione „vetus non habet habet additio-
 nem“) O¹ (*adscr.* O^{al}) PR | eam VOPR *Ruf* etiam M om. U ||
 8 versum EL *Ruf* (GL) vorsum AH versuum *Ruf* (RL) | cadere L
Ruf sedere M cedere § | quadrari *Schuetz* | perfici C perficere § ||
 9 est L *Ruf* om. M | res una C (RV) B^v res ulla O^{mal} R^m Bⁿ rebus
 una *Ruf* rebus res una *Stangl*² || 10 ignaroque M *Ruf* ab ignaro-
 que L || 11 quantum potest L om. M *secl. Kayser Friedrich* at
propter sensum et clausulam retinendum (cf. *Herthel* 39) | dicit
 MOPU² R dicet VU¹ || 13 complectatur VV || 14 vinxit C vinc-
 xit VV RV | forma et modis M modis forma et VPU modis et
 forma et O modis format et R || 16 adligata – neque om. E |
 certa aliqua C aliqua certa H | solut A || 17 – p. 336, 1 tantum – ut
*del. Bake*¹ *Kayser* tantum VOPR om. MU | munus insistemus C
 cf. *Lebreton* 184 munus instituemus *Pol*^{al} munus instruemus *Sorof*
 numeris instistemus *Lamb*

insistemus, ut arbitremur nos hanc vim numerose dicendi
consequi posse? non est res tam difficilis quam necessaria.
nihil est enim tam tenerum neque tam flexibile neque quod
tam facile sequatur quocumque ducas quam oratio. ex
hac versus, ex eadem dispares numeri conficiuntur; 5
177 ex hac haec etiam soluta variis modis multorumque ge-
nerum oratio. non enim sunt alia sermonis, alia conten-
tionis verba; neque ex alio genere ad usum cotidianum,
alio ad scaenam pompamque sumuntur; sed ea nos cum
iacentia sustulimus e medio, sicut mollissimam ceram ad 10
nostrum arbitrium formamus et fingimus. itaque tum
graves sumus, tum subtiles, tum medium quiddam tene-
mus; sic institutam nostram sententiam sequitur orationis
genus idque ad omnem aurium voluptatem et animorum
178 motum mutatur et vertitur. sed ut in plerisque rebus in- 15
credibiliter hoc natura est ipsa fabricata, sic in oratione,
ut ea, quae maximam utilitatem in se continerent, pluri-
mum eadem haberent vel dignitatis vel saepe etiam ve-
nustatis. incolumitatis ac salutis omnium causa videmus
hunc statum esse huius totius mundi atque naturae, 20

6 de § 177 Schmid 86 || 7.8 alia — verba Barwick 28–31 ||
11–15 Douglas 20 || 15 de §§ 178–180 Schmid 86; Michel 300, 308

11sq. cf. *Rhet. ad Her.* 4, 11–14 or. 20; 75–99; *de opt. gen.* 2

[M = AHE L = VOPUR] 1 arbitramur *Bake*¹ *Kayser* | nume-
ros edendi E || 2 quam necessaria L tam necessaria M || 4 sequa-
tur AEL consequatur H || 5 versus EL vorsus AH | ex eadem
AHL ex hac eadem E *Wilkins Bornecque* | haec L om. M || 6 va-
ris AH¹ | generum L genera AH^m E genere H || 7 non sunt enim
Schuetz || 10 ceram L om. M || 11 formamus et fingimus L for-
mamus fingimus AE formam fingimus H | tum C tum <ut> *add.*
Schuetz collato Quint. 9, 4, 69 *quem Friedrich Bornecque sequuntur*
(*at cf. Ellendt ad l.*) || 12 graves sumus L gravissimus M | sub-
tiles L suptilis AH subtilis E || 13 sic MUR om. VOP || 14 id-
que M itaque L | omnem aurium M omnem rationem et aurium L
omnem et aurium *Schuetz* || 15 motum MU ad motum VOPR |
mutatur et vertitur L utatur exvortitur M | ut *secl. Bake*¹ ||
16 natura est EVOPU -ast AH natura R | ipsa MUOalR^m
ita VOPR^v | sic in oratione *secl. Bake* || 17 maximum E || 17.18
plurimum eadem haberent M eadem haberent plurimum L eadem
plurimum haberent P¹ || 18 etiam M etiam ac L | venustatis M
vetustatis L

rotundum ut caelum terraque ut media sit eaque sua vi nutuque teneatur, sol ut eam circumferatur ut accedat ad brumale signum et inde sensim ascendat [et] in diversam partem; ut luna accessu et recessu suo solis lumen accipiat;
 5 ut eadem spatia quinque stellae dispari motu cursuque conficiant. haec tantam habent vim, paulum ut inmutata 179 cohaerere non possint, tantam pulchritudinem, ut nulla species ne cogitari quidem possit ornatio. referte nunc animum ad hominum vel etiam ceterarum animantium
 10 formam et figuram. nullam partem corporis sine aliqua necessitate adfectam totamque formam quasi perfectam reperietis arte, non casu. quid in his arboribus? in quibus 46 non truncus, non rami, non folia sunt denique nisi ad suam retinendam conservandamque naturam; nusquam
 15 tamen est ulla pars nisi venusta. linquamus naturam 180 artesque videamus. quid tam in navigio necessarium quam latera, quam cavernae, quam prora, quam puppis, quam antennae, quam vela, quam mali? quae tamen hanc habent in specie venustatem, ut non solum salutis sed etiam
 20 voluptatis causa inventa esse videantur. columnae et templa et porticus sustinent; tamen habent non plus utili-

[M = AHE L = VOPUR] 1 rotundum EL rutundum AH | terramque U | sua C sunt E | nutuque C nixuque *Le Clerc* 160 || 2 sol ut VOP sed ut R^v sol ad MRⁿ sol ut ad U | eam MRⁿ U om. VOPR^v *secl. Stroebe* 19 sol ad eam (legem ut) circumferatur *Sydney* sol ut circum eam feratur *Friedrich*² || 3 inde sensim ascendat L inde (*sp. vac. 3 litt.*) sim (*sp. vac. 3 litt.*) ascendat AE inde sim (*sp. vac. 4 litt.*) sim (*sp. vac. 7 litt.*) ascendat H | et² MOPUR om. V *del. Ellendt Stroebe* alii | diversam EL divorsam AH | partem (recedat) *Havet* || 4 luna HL -am AE | suo L om. M *secl. Kayser Friedrich Bornecque* (*def. Cima ad l.*) || 5 dispari MO^{al} -es L || 6 conficiant L conspiciat M | paulum ut M ut paulum L || 8 excogitari *Rom Ernesti* || 9 ceterarum MOUR^v -rorum VO^{al} PRⁿ || 11 adfectam VU (*pr. Meister coll. 2, 325; 3, 36*) affectam OP adfectam R adfectum AH affectum E || 12 arte L -em M | his VOPR (*pr. Cima ad l.*) *Firmani* eis MU (*pr. Friedrich*² 53) *del. Ellendt Wilkins alii* || 14.15 nusquam — naturam L om. M || 17 cavernae C carinae *g Ald* carina *Lamb* || 18 antennae L antenna M | quam vela L om. M *secl. Friedrich Bornecque Canilli* | quam mali quae VOPR quam aliquae M quam mali quam reliqua quae O^{al} U^g || 20.21 et templa L (*pr. Stroebe* 9) templa M et *del. Ellendt alii*

tatis quam dignitatis. Capitoli fastigium illud et ceterarum
aedium non venustas sed necessitas ipsa fabricata est.
nam cum esset habita ratio, quem ad modum ex utraque
tecti parte aqua delaberetur, utilitatem templi fastigi
dignitas consecuta est ut, etiam si in caelo Capitolium 5
statueretur, ubi imber esse non posset, nullam sine fasti-
181 gio dignitatem habiturum fuisse videatur. hoc in omnibus
item partibus orationis evenit, ut utilitatem ac prope
necessitatem suavis quaedam et lepos consequatur.
clausulas enim atque interpuncta verborum animae inter- 10
clusio atque angustiae spiritus attulerunt. id inventum
ita est suave ut si cui sit infinitus spiritus datus, tamen
eum perpetuare verba nolimus. id enim auribus nostris
47 gratum est inventum, quod hominum lateribus non tole-
182 rabile solum, sed etiam facile esse possit. longissima est 15
igitur complexio verborum, quae volvi uno spiritu potest.
sed hic naturae modus est, artis alius. nam cum sint
numeri plures, iambum et trochaeum frequentem segregat
ab oratore Aristoteles, Catule, vester, qui natura tamen
incurrunt ipsi in orationem sermonemque nostrum; sed 20
sunt insignes percussiones eorum numerorum et minuti

1-7 *Michel* 321 || 7 de § 181 *Schmid* 86 || 15 de § 182 *Schmid*
86 sq. || 16 complexio verborum: *Bornecque*¹ 66-68 *Stegemann*
1083 sq.

1.2 Capitoli - fabricata est *Non.* 472, 1 (propter fabricantur) ||
15 - p. 340, 3 longissima est - terminari *Ruf.* GL 6, 568, 24 sqq.
RL 577, 34 sqq. || 19 *Arist. Rhet.* 3, 8, 4 (1408b 33)

[M = AHE L = VOPUR] 2 fabricata est L *Non* fabricata M ||
3 nam C tamen *Kayser* | esset L est M | utra E || 4 tecti parte M
parte tecti L | fastigii templi *Schuetz* fastigi L fasti M || 5 Capi-
tolium *del. Gruter* || 11 tulerunt E | inventum C autem *Schuetz* ||
12 ita est suave *Kumaniecki* ita suave M est suave VOPR est
ita suave U ita suave est *Kayser quem recentissimi edd. sequun-*
tur || 14 est inventum C est et invenustum *Zander* inventum
secl. Purgold Orelli Piderit || 15 possit L (*pr. Stroebel* 12) -et M |
longissima est EO^{al}UR *Ruf* longissima AH longissima esset
VOP || 16 complexio MUR turbatio complexio V^vO (turbatio
postea expunctum) P || 17 alius nam HL *om.* AE | nam C iam
Kayser || 18 plures L *Ruf* pluris M | frequentem AH²EVOPU
Ruf -er H¹R || 19 vester C voster A *om.* R noster ε || 21 sint U

pedes. quare primum ad heroum nos [dactylici et anapae-
sti spondi pedem] invitat; in quo impune progredi licet
duo dumtaxat pedes aut paulo plus, ne plane in versum
aut in similitudinem versus incidamus: „altae sunt gemi-
5 nae, quibus“ hi tres heroi pedes in principia continuan-
dorum verborum satis decore cadunt. probatur autem ab 183
eodem illo maxime paeon, qui est duplex. nam aut a longa
oritur, quam tres breves consequuntur, ut haec verba
„desinite, incipite, comprimate“, aut a brevibus deinceps
10 tribus, extrema producta atque longa, sicut illa sunt
„domuerant, sonupedes“. atque illi philosopho ordiri pla-
cet a superiore paeane, posteriore finire. est autem paeon
hic posterior non syllabarum numero sed aurium mensura,
quod est acrius iudicium et certius, par fere cretico, qui
15 est ex longa et brevi et longa, ut:

Quid petam praesidi aut exequar? quove nunc . . .

6 *Rhet.* 3, 8, 5 (1409a 2) || 16 *TRF*³ p. 27 *Ennius Andromacha Aechmalotis* v. 75; *Scaen.* v. 75 *V*³; *ROL* I 250. ex hoc loco citat hunc versum etiam *Ruf.* *RL* 578, 10. versus planius citantur *Tusc.* 3, 44 | „quid petam praesidi“ citatur etiam § 102

[**M** = **AHE L** = **VOPUR**] 1 ad heroum <numerus> nos *Pide-rit*¹ | dactylici — spondi *secl.* *Madvig ap. Henrichsen* || 1.2 dactylici — pedem *secl.* *Ellendt quem fere omnes sequuntur* (*def. Ammon. Burs. Jhb.* 1919 *ret. Richard*) dactylici **M** *Ruf* dactuli **VO**

dactyli **P** dactili **RU** || 2 spondi **AHVO** spondei **RU** spondei **E** spondei **P** et spondei *Ruf* | invitat **M** *Ruf* immutat **L** (**RV**) immutant **R**^m || 3 duo **C** duos **ς** *Rom Ellendt Richard* | pedes **M** *Ruf* pedis **L** | ne **L** nec **M** *Ruf* | versum **EL** *Ruf* vorsum **AH** || 4 versus **E** *Ruf* versus **AH** versuum **L** *Canilli Firmani Richard* | incidamus **C** -imus *Ruf* | altae **MU** *Ruf* Aliae **VOPR** *Arae Henrichsen valvae Maehly Antae Bergk* || 5 heroi *secl.* *Madvig ap. Henrichsen quem omnes sequuntur at recte def. Ammon, ret. Firmani Richard Rackham* | continuandarum **E** || 6 verborum **L** *Ruf om. M* | cedunt *Schuetz* || 7 paeon *Canilli Firmani Richard* | a *om. E* || 8 consequuntur **C** *Ruf* consequuntur **A** || 9 a **L** *Ruf om. M* || 11 domuerant **AHE**² (*dormierant E*¹) **VU** *Ruf* domuerat **OP** domierat **R** domierant **R**^m | sonupedes **AHVOPR** sonipedes **EU** *Ruf* | philosopho *secl.* *Kayser* | ordiri **L** *Ruf* oratori **M** || 12 paeone *Canilli Firmani Richard* | finire **M** *Ruf* -iri **L** | est **MU**² *Ruf* is **L** | paeon *Canilli Firmani Richard* || 13 hic *secl.* *Kayser* || 14 est *om. R* || 15 ut **L** *om. M* *Ruf secl. Stangi*⁷ 39

A quo numero exorsus est Fannius: „si, Quirites, minas illius“. hunc ille clausulis aptiorem putat, quas volt longa plerumque syllaba terminari.

48 Neque vero haec tam acrem curam diligentiamque de-
184 siderant, quam est illa poetarum, quos necessitas cogit 5
et ipsi numeri ac modi sic verba versu includere, ut nihil sit ne spiritu quidem minimo brevius aut longius quam necesse est. liberior est oratio et plane, ut dicitur, sic est vere soluta, non ut fugiat tamen aut erret, sed ut sine vinculis sibi ipsa moderetur. namque ego illud adsentior 10
Theophrasto, qui putat orationem, quae quidem sit polita atque facta quodam modo, non adstrictae sed remissius
185 numerosam esse oportere. etenim, sicut ille suspicatur, et ex istis modis, quibus hic usitatus versus efficitur, post anapaestus procerior quidam numerus effloruit, inde ille 15
licentior et divitior fluxit dithyrambus, cuius membra et pedes, ut ait idem, sunt in omni locupletis oratione diffusa; et, si numerosum est id in omnibus sonis atque vocibus, quod habet quasdam impressiones et quod metiri possumus intervallis aequalibus, recte genus hoc numerorum, 20
dummodo ne continui sint, in orationis laude ponetur.

4 de § 184 Schmid 88 || 11 Theophrasto: Solmsen 399 || 13 de § 185 Schmid 88-90 || 19 impressiones: Pighi 214-222

1.2 si - illius: ORF² 144 || 4 ad § 184 cf. or. 187; 195sq. || 10-17 namque - diffusa Ruf. GL 6, 571, 28 RL 580, 3sq. || 15.16 inde - dithyrambos (sic) Non. 101, 11 (propter divitior)

[M = AHE L = VOPUR] 1 Fannius M Ruf Ennius L | mines E || 7 spiritu M -us L || 8 est M et est L || 9 effugiat E | aut erret Lag 2, 4, 15, 36 ut erret LN^v aut terreat M || 10 namque M Ruf nam neque L | adsentior AHVU Ruf ass- EOP adsequor R || 11 qui C quod Schuetz || 12 facta L(R^v) Ruf (cf. 1, 63, orator 172 Brut. 30) fracta MO^{al}R^oU^m | adstrictae Ruf Ellendt astricte C abstrictae V || 13 et² M om. L del. Ernesti alii || 13.14 et ex - efficitur om. Ruf (RL) 580, 6 habet Ruf GL VI 551, 28 || 14 istis M illis L his Crat^m | versus EL vorsus AH || 15 effloruit E Ruf effl- U exfl- VOPR ecfl- AH Friedrich || 16 dithyrambus C -os Non | cuius EHL Ruf quous A || 17 diffusa MV² UR Ruf (cf. Lebreton 8) -ae VVP -e O -i § || 18 id in L (pr. Meister 31) in M id del. Ellendt alii || 21 continui sint M (pr. Stangl⁷ 26) continuum sit L Canilli Firmani Richard Rackham | ponetur L (pr. Meister 54), sic melior clausula ponitur M

nam si rudis et impolita putanda est illa sine intervallis
 loquacitas perennis et profluens, quid est aliud causae cur
 repudietur nisi quod hominum aures vocem natura modu-
 lantur ipsae? quod fieri, nisi inest numerus in voce, non
 5 potest. numerus autem in continuatione nullus est; 186
 distinctio et aequalium aut saepe variorum intervallorum
 percussio numerum conficit; quem in cadentibus guttis,
 quod intervallis distinguuntur, notare possumus, in amni
 praecipitante non possumus. quod si continuatio verbo-
 10 rum haec soluta multo est aptior ac iucundior, si est ar-
 ticulis membrisque distincta, quam si continuata ac pro-
 ducta, membra illa modificata esse debebunt; quae si in
 extremo breviora sunt, infringitur ille quasi verborum
 ambitus; sic enim has orationis conversiones Graeci nomi-
 15 nant. quare aut paria esse debent posteriora superioribus
 et extrema primis, aut, quod etiam est melius et iucundius,
 longiora. atque haec quidem ab his philosophis, quos tu
 maxime diligis, Catule, dicta sunt; quod eo saepius testi-
 ficor, ut auctoribus laudandis ineptiarum crimen effu-
 20 giam“. „quarum tandem?“ inquit Catulus „aut quid

49
187

5 de § 186 Waltz 116; Schmid 90–93 || 7 percussio: Pighi 214–222 || 14 conversiones: Stegemann 1083 sq. || 17 philosophis: Laurand 32 adn. 1; Solmsen 399

2sq. or. 58 ipsa enim natura quasi modularetur hominum ora-
 tionem (cf. praeterea or. 177 part. or. 15)

[M = AHE L = VOPUR] 2 est aliud causae L causa aliud M
 quid aliud causa Friedrich² || 3 aures C -ibus § Pol^{al} Ellendt
 Cima Wilkins | natura M -ae L | modulantur C modulatur Vet
 Steph Lamb Ellendt Cima Wilkins moderatur Pol^{al} || 4 ipsae C
 ipse ipse E ipsa § Pol^{al} Vet Steph Lamb Ellendt Cima Wilkins ||
 4.5 non – continuatione om. U¹ || 5 in om. H || 6 aut – variorum
 secl. Firmani aut M ut L et § Zander || 7 percussio del. Kayser
 (et) percussio Zander percussione Firmani || 8 distinguuntur EL
 -guuntur AH distinguitur § | anni A || 10 soluta AHOPRⁿ U¹
 solata E soluto VR^v U² | multo om. P¹ | iocundior E || 12 mem-
 bra M verba L | in L om. M || 14 orationis conversiones VOPR
 orationes convorsionis M (conversionis E) orationis has contro-
 versias U || 15 paria L prima M || 16 et M aut O om. VPUR |
 iocundius E || 18 post quod sp. lib. 2 litt. H quod eo C quod ego § ||
 20 quarum CBⁿ Quar V (in mge: „quarum“ vetus fuit abrasum et
 pessime reaptatum) quare et quantum B^v (cf. Stroux² 112)

- disputatione ista adferri potest elegantius aut omnino dici
 188 subtilius?“ „at enim vereor“ inquit Crassus „ne haec aut
 difficiliora istis ad persequendum esse videantur, aut, quia
 non traduntur in volgari ista disciplina, nos ea maiora ac
 difficiliora videri velle videamur“. tum Catulus: „erras“ in- 5
 quit Crasse si aut me aut horum quemquam putas a te haec
 opera cotidiana et pervagata expectare. ista, ista quae
 dicis, dici volumus neque tam dici quam isto dici modo;
 neque tibi hoc pro me solum, sed pro his omnibus sine
 189 ulla dubitatione respondeo“. „ego vero“ inquit Anto- 10
 nius „inveni iam, quem negaram in eo, quem scripsi,
 libello me invenisse eloquentem. sed eo te ne laudandi
 quidem causa interpellavi, ne quid de hoc tam exiguo
 190 sermonis tui tempore verbo uno meodeminueretur“. „hanc
 igitur“ (inquit Crassus) „ad legem cum exercitatione tum 15
 stilo, qui et alia et hoc maxime ornat ac limat, formanda
 nobis oratio est. neque tamen hoc tanti laboris est quanti
 videtur, neque sunt haec rhythmicorum aut musicorum
 acerrima norma dirigenda: et efficiendum est illud modo
 nobis, ne fluat oratio, ne vagetur, ne insistat interius, ne 20

14 de § 190 Schmid 93sq.

11 negaram: 1, 94; or. 18, Quint. 8 proem. 13; 12, 1, 21; Plin.
 ep. 5, 20, 5 (cf. ORF² 236sq.) || 13 exiguo: § 81 || 20 ne fluat:
 or. 198; 220

[M = AHE L = VOPUR] 2 aut om. E || 3 difficilior OPE |
 3.4 ad persequendum — ista MO¹¹U om. V¹O¹PRV („vacat in
 v.“ R) | prosequendum U || 4 tradantur Rackham | nos ea L
 non ea M | ac M et L || 5 videamur MO¹¹U videmur VR vide-
 mus OP videantur § || 6 aut me L om. M || 7 ista ista VOP^v
 (pr. Stroux² 137) ista O²PU isti M || 8 dicis L om. M || 9 pro me C
 prope H || 11 iam M tamen L(R^v) tandem Oal' Pal' R^m U² | post
 eo sp. lib. 5 litt. A || 12 eloquentem secl. Bake¹ Kayser | eo C
 ego Rom pr. Stangl¹ || 12.13 eo te ne — interpellavi L eo tenore
 laudandi quidem (sp. lib. 4 litt.) causa (sp. lib. 6 litt.) interpel-
 lavi M || 13 tam H || 14 diminueretur E || 15 inquit Crassus ins.
 Kumaniecki Crassus inquit add. Lag 2, 32 omnes editores; om. C del.
 Friedrich | ad legem L a lege AH a longe E | excitatione E ||
 17 nobis E¹ORU omnes editores inde a Schuetz vobis AHE²VP
 Rom Ernesti | hoc L (pr. Stroebel 16) in hoc M | quanti M quan-
 tum L || 18 aut M ac L Richard || 19 acerrima EL .uma AH |
 et efficiendum est L Richard efficiendast A effigiendast H effi-
 gienda est E et del. Ellendt alii || 20 diffuat Bake Kayser | in-
 sistat C insidat Pol Lag 3, 67 | interius C celerius malit Reid

excurrat longius, ut membris distinguatur, ut conversiones habeat absolutas. neque semper utendum est perpetuitate et quasi conversione verborum, sed saepe carpenda membris minutioribus oratio est. quae tamen ipsa
 5 membra sunt numeris vincienda. neque vos paeon aut 191
 herous ille conturbet. ipsi occurrent orationi: ipsi, inquam, se offerent et respondebunt non vocati, consuetudo modo illa sit scribendi atque dicendi, ut sententiae verbis finiantur eorumque verborum iunctio nascatur a proceris numeris ac liberis, maxime heroo aut paeane priore aut cretico,
 10 sed varie distincteque considat. notatur enim maxime similitudo in conquiescendo. et si primi et postremi [illi] pedes sunt hac ratione servati, medii possunt latere, modo ne circumitus ipse verborum sit aut brevior, quam aures
 15 expectent, aut longior, quam vires atque anima patiatur. 50
 clausulas autem diligentius etiam servandas esse arbitror 192
 quam superiora, quod in eis maxime perfectio atque absolutio iudicatur. nam versus aequae prima et media et extrema pars attenditur, qui debilitatur, in quacumque
 20 est parte titubatum; in oratione autem pauci prima

2 perpetuitate: *Stegemann 1083 sq.* || 5 de § 191 *Schmid 94 sq.* || 16 de § 192 *Schmid 95 sq.* || 17 perfectio: *Stegemann 1083 sq.*

3 – p. 344, 10 sed saepe – videamur *Ruf. GL 6, 569, 16 sqq. RL 578, 14 sqq.*

[M = AHE L = VOPUR] 2 utendum est EL utendumst H utendast A || 3 et quasi conversione L et quos (*sp. 5 litt.*) et conversione M conversione C contextione *Stangl⁷ 42* | carpenda *Lag 4, 32, 84 Ruf* capienda C partienda *Reid* || 4 membris L *Ruf* verbis M || 5 paeon *Richard* || 8 dicendi atque scribendi H (*sed postea correctum*) || 8.9 sententiae – eorumque *secl. Kayser* || 9 eorumque verborum C verborumque *Lamb* | coniunctio E | a L ac M ab *Friedrich* || 10 heroo MOPU *Ruf* haereo VR | paeone *Richard* | aut C et E § || 11 distincte varieque *Bornecque* || 12 in M *Ruf om. L* | illi L *om. M Ruf secl. Kayser quem omnes secuti sunt* || 13 haec E || 14 ne circumitus MP² incircuitus VOP circuitus RV exet circuitus U ne circuitus *Ruf* || 15 expectent C expectant *Ruf* | expectent – vires MO^{al} UP² R *om. VO¹P¹RV (vacat in vet RV)* || 16 autem C etiam § *Rom* || 17 perfectio M *Ruf* perspectio L || 18 versus EL *Ruf* versus AH | mediam E || 18.19 et extrema *om. O¹ (suppl. O^v)* || 19 qui VOPR *Ruf* quid AEU quidem H || 20 est M *Ruf* sit L | parte titubatumst *Skutsch* | pauci prima M *Ruf* prima paucē VOP prima pauci RU *Rom Ernesti*

- cernunt, postrema plerique, quae quoniam apparent et intelleguntur, varianda sunt, ne aut animorum iudiciis
 193 repudientur aut aurium satietate. duo enim aut tres fere sunt extremi servandi et notandi pedes, si modo non breviora et praecisa erunt superiora, quos aut chorios aut
 5 heroes aut alternos esse oportebit, aut in paeane illo posteriore, quem Aristoteles probat, aut ei pari cretico. horum vicissitudines efficient, ut neque ei satientur, qui audient, fastidio similitudinis, nec nos id, quod faciemus,
 194 opera dedita facere videamur. quod si Antipater ille 10 Sidonius ille, quem tu probe, Catule, meministi, solitus est versus hexametros aliosque variis modis atque numeris fundere ex tempore tantumque hominis ingeniosi ac memoris valuit exercitatio ut, cum se mente ac voluntate coniecisset in versum, verba sequerentur, quanto id fa-
 15 cilius in oratione exercitatione et consuetudine adhibita consequemur!
- 195 Illud autem ne quis admiretur, quonam modo haec volgus imperitorum in audiendo notet, cum in omni genere tum in hoc ipso magna quaedam est vis incredibilis-
 20 que naturae. omnes enim tacito quodam sensu sine ulla

3 ad § 193 Bayard 39–41; Schmid 96–100 || 18 ad § 195 Michel 349

3–7 cf. or. 212 sq.; 215–218 || 8 sq. vicissitudines: or. 219 || 21 or. 203 aures ipsae tacito eum sensu sine arte definiunt

[M = AHE L = VOPUR] 1 cernunt MUR *Ruf*: cernuntur VO cerunt P | quae om. E *Ruf* quas R || 2 loco ne sp. 3 litt. P || 3.4 fere sunt M *Ruf* sunt fere L || 4 non L *Ruf* om. M || 5 chorios M *Friedrich* choricos L choreos *Ruf* editores vulgo || 6 heroes MOR haeroos V haerohos P hearoos U | in om. E | paeone Richard || 7 ei *Ruf* Crat et MVOUR in P ex Rom | post cretico *supplendum censent finire aut finiendum Pearce Ernesti* || 8 efficient ut MO^{al} U *Ruf* efficientur VOP²R efficerentur P¹ || 9 quod faciemus M *Ruf* faciemus quod VOPR quod faciemus quod U⁵ || 10.11 ille Sidonius ille L(R^v) (*pr. Stroux² 137*) ille Sedonius M ille Sidonius P² || 11 probe MUR prope VOP || 12 hexametros Ven: exametros C | varis AH || 13 ex L e M || 14.15 voluntate coniecisset L voluptate eiecisset M || 15 versum L vorum M || 16 in L om. M *secl. Ellendt Friedrich at cf. Harnecker ad l.* || 17 consequeremur VP || 18 quonam L quoniam M || 20 in MU om. VOPR || 21 omnes L -is M

arte aut ratione, quae sint in artibus ac rationibus recta ac prava, diiudicant; idque cum faciunt in picturis et in signis et in aliis operibus, ad quorum intelligentiam a natura minus habent instrumenti, tum multo ostendunt
 5 magis in verborum, numerorum vocumque iudicio, quod ea sunt in communibus infixis sensibus nec earum rerum quemquam funditus natura esse voluit expertem. itaque 196 non solum verbis arte positae moventur omnes, verum etiam numeris ac vocibus. quotus enim quisque est qui
 10 teneat artem numerorum ac modorum? at in iis si paulum modo offensum est, ut aut contractione brevius fieret aut productione longius, theatra tota reclamant. quid, hoc non idem fit in vocibus, ut a multitudine ac populo non modo catervae atque concentus, sed etiam ipsi sibi
 15 singuli discrepantes eiciantur? mirabile est, cum plurimum in faciendo intersit inter doctum et rudem, quam 51
 197 non multum differat in iudicando. ars enim cum a natura profecta sit, nisi natura moveatur ac delectetur, nihil sane egisse videatur. nihil est autem tam cognatum mentibus
 20 nostris quam numeri atque voces, quibus et excitamur et incendimur et lenimur et languescimus et ad hilaritatem et ad tristitiam saepe deducimur; quorum illa summa vis carminibus est aptior et cantibus, non neglecta, ut mihi videtur, a Numa rege doctissimo maioribusque nostris, ut

15 ad § 197 Michel 350

12 or. 173 in versu quidem theatra tota exclamant

[M = AHE L = VOPUR] 1 sint MU sunt VOPR | ac rationibus *del. Schuetz* || 2 ac C aut *Stangl*¹ at cf. *Stroebe* 74 || 4 tum multo *Lag* 20, 36 *om.* M multum L (tum *omisso*) tum *Stangl* (multo *sectuso*) | ostendunt M ostenderint L || 5 verborum L verbo M || 6 nec MR neque VOPU *Richard* | rerum L *om.* M || 7 noluit U || 8 omnes L -is M || 11 offensum est L offensumst *Friedrich* offensust AH offendit ut E¹ || 12 reclamant *Havet clausulae causa* || 13 ac M (*pr. Sorof*) et L || 14 concentus M conventus L | sibi *om.* O¹ (*adscr.* O²) || 15 singuli L (*pr. R. W. Mueller* 245) singulis M || 17 a L *om.* M || 18 natura M naturam L (*pr. Ellendt*) *sect. Ernesti* || 19 tam *om.* E || 20.21 excitamur et incendimur *om.* P¹ | excitamur L exercitamur M || 21 lenimur L limamur M || 22 ducimur P || 24 maioribusque nostris L maioribus M

epularum sollemnium fides ac tibiae Saliorumque versus indicant, maxime autem a Graecia vetere celebrata. quibus utinam similibusque de rebus disputari quam de puerilibus his verborum translationibus maluissetis! verum ut in versu volgus, si est peccatum, videt, sic si quid in nostra oratione claudicat, sentit. sed poetae non ignoscit, nobis concedit; taciti tamen omnes non esse illud, quod diximus, aptum perfectumque cernunt. itaque illi veteres, sicut hodie etiam nonnullos videmus, cum circum-
 198 itum et quasi orbem verborum conficere non possent – nam id quidem nuper vel posse vel audere coepimus –, terna aut bina aut nonnulli singula etiam verba dicebant; qui in illa infantia naturale illud, quod aures hominum flagitabant, tenebant tamen, ut et illa essent paria, quae dicerent, et aequalibus interspirationibus uterentur.
 52 199 Exposui fere, ut potui, quae maxime ad ornatum orationis pertinere arbitrabar. dixi enim de singulorum laude verborum, dixi de coniunctione eorum, dixi de numero atque forma. sed si habitum etiam orationis et quasi colorem aliquem requiritis, est et plena quaedam, sed tamen teres, et tenuis, non sine nervis ac viribus, et ea, quae particeps utriusque generis quadam mediocritate lauda-

16 de §§ 199–208 Barwick 47 || 19 – p. 347, 2 Douglas 20; Michel 357 sq.

5–8 verum – cernunt Ruf. GL 6, 570, 10 sqq. idem RL 578, 36 sqq. || 17 dixi: § 140–170 || 18 dixi: § 171 sq.; § 173–179

[M = AHE L = VOPUR] 1 ac MVOPU et R | versus EL vorsus AH || 2 a Graecia M in Graecia L || 2–4 quibus – maluissetis del. Schuetz alii || 3 de¹ L om. M || 4 translationibus EO PU tra- AHVR Friedrich Bornecque || 7 taciti MU² Ruf (pr. Stangl¹ 38) tacite L Firmani || 9 circumitum L (circuitum U) circum M || 10 orbem L ovum M inde omnium § || 11 audere O²al' R·U audire MVOPR^v || 13 naturale M -ali L Ernesti || 14 tenebant AHUR tenebat E tendebant VOP² R^v Ernesti om. P¹ || 15 et om. A | aequalibus L qualibus M || 19 sed si habitum etiam L sed etiam si habitum M sed aut si habitum Vet Steph sed si habitum orationis etiam Ernesti sed si habitum iam Stangl¹ etiam secl. Orelli Kayser Sorof Cima || 20 et M om. L | sed MUR² et VOPR^v || 21 non M et non L (sed et) non Stroux Jhrb. d. ph. Vereins Berlin 1913, 171 || 22 quaedam OPU¹

tur. his tribus figuris insidere quidam venustatis non fuco
 inlitus, sed sanguine diffusus debet color. tum denique 200
 hic nobis orator ita conformandus est et verbis et sen-
 tentiis, ut quem ad modum qui utuntur armis aut pa-
 5 laestra non solum sibi vitandi aut feriundi rationem esse
 habendam putent, sed etiam ut cum venustate moveantur,
 ut is .....
 ..... qui in armorum tractatione versantur. for- 201
 mantur autem et verba et sententiae paene innumerabili-
 10 ter, quod satis scio notum esse vobis sed inter confor-
 mationem verborum et sententiarum hoc interest quod
 verborum tollitur, si verba mutaris, sententiarum per-
 manet, quibuscumque verbis uti velis. quod quidem vos
 etsi facitis, tamen admonendos puto, ne quid esse aliud
 15 oratoris putetis, quod quidem sit egregium atque mirabile,
 nisi in singulis verbis illa tria tenere, ut translatis utamur
 frequentur interdumque factis, raro autem etiam per-
 vetustis. in perpetua autem oratione, cum et coniunctionis

16 illa tria: § 152; 170 || 18 – p. 351, 5 in perpetua – inlumi-
 nent Quint. 9, 1, 26–36

[M = AHE L = VOPUR] 1 insidere U | quidam VOP quid-
 dam UR quaedam M || 2 tum *secl. Ellendt* || 3 hic nobis M nobis
 hic L | orator *secl. Kayser* | conformandus C confirmandus § ||
 4 aut L et M ut § || 5 feriundi AH -endi EL || 6 putent C (RV)
 putant E putant Rⁿ § | *post moveantur lacunam statuit Friedrich,*
ego post is plura excidisse credo, locus pessime corruptus || 7 is A
 iis H his E ii L || 8 *post versantur interpolaverunt Itali (cf. Stroux²*
135) haec: sic verbis quidem ad aptam compositionem et con-
deceniam, sententiis vero (non U) ad gravitatem orationis uta-
tur V^m (in mge: in veteri non est additio) UR (in textu) sic ver-
bis quidem adaptam re impositionem eqs. O^m alii. eadem verba
post moveantur exhibent §; neque in M neque in P quidquam tale
legitur; in Laudensi etiam haec defuisse testatur nota margin. in
cod. V | versantur del. Lamb alii; post esse vobis transtulit Piderit ||
 9 autem MU autem etiam VOPR | innumerabiliter M -biles L ||
 10 quod hoc satis H || 10.11 sed – interest L inter quos hoc in-
 terest sed inter confirmationem verborum et sententiarum M ||
 12 tollitur (venustas) R (*sed eadem manu deletum et signum „v“*
suprascriptum) § || 15 oratorium Bake || 16 nisi L ne M | trans-
 latis AEOPU tra- HVR *Friedrich Bornecque* || 17 interdum Bake

levitatem et numerorum, quam dixi, rationem tenuerimus, tum est quasi luminibus distinguenda et frequentanda omnis oratio sententiarum atque verborum.

53

202

Nam et commoratio una in re permultum movet et inlustris explanatio rerumque, quasi gerantur, sub aspectum paene subiectio; quae et in exponenda re plurimum valent et ad inlustrandum id, quod exponitur, et ad amplificandum, ut iis qui audient illud quod augebimus, quantum efficere oratio poterit, tantum esse videatur; et huic contraria saepe percursio est et plus ad intellegendum, quam dixeris, significatio; et distincte concisa brevis; et extenuatio et huic adiuncta inclusio a praeceptis Caesaris non abhorrens; et ab re digressio, in qua cum fuerit delectatio, tum reditus ad rem aptus et concinnus esse debet; propositioque quid sis dicturus et ab eo, quod est dictum, seiunctio; et reditus ad propositum; et iteratio; et rationis apta conclusio; tum augendi mi-

203

4 ad §§ 202–208 Bowerschmidt 39–43 | ad § 202 Michel 354 ||
13 ad § 203 Michel 354

5sq. Quint. 9, 2, 40 illa vero, ut ait Cicero, sub oculos subiectio ||
13 Caesaris: 2, 261 sqq.; et 269 sqq.

[M = AHE L = VOPUR] 1 levitatem MVR^v codd. B Quintiliani lenitatem OPRⁿ codd. AP Quintil. lenitate U | numerorum VV^v || 3 oratio Lag 6, 65 Rom Lamb Ernesti ratio C || 5 rerumque quasi Crat rerum quaeque MR rerum quasi VOPU Quint | aspectum M-tu L oculos Quint. || 6 subiectio MR Quint. subiecto VOPU¹ subiecti U² subiecta § subiecta re Vict. || 7 valent M (cf. Friedrich² 54) valet L Quint | et ad L (cf. Stroebel 8 Friedrich² 54) ad M Quint | amplificandum H || 9 quantum L Quint quam M || 10 huic MP¹ Quint hinc L | contraria C(O^v) contra O | percursio Lag 35, 36, 69 Rom Cod. P⁴ Quintiliani, editores inde ab Ernestio percussio C codd. Quint praecisio Ascens Richard | est et plus L stet plus M || 11 quam dixeris om. H | dixerit Rom | distincte VO UR Quint. distincta P distinctio M destricta Schuetz || 12 et¹ L Quint. om. M | inclusio a praeceptis Quint inclusio praeceptis V^vRV⁰ divisio a praeceptis O¹P^U inclusio vel divisio V^m inclusio a praeceptis M || 13 ab re M Quint a re L | digressio M Quint pr. Meister non longa digressio L || 14 delectatio M Quint delectio VOPU dilectio R | concinnus MU concinnens VOP²R Quint continens P¹ continuus § || 15 sis L Quint sit M || 16 seiunctus V || 17 rationis M Quint orationis L | minuendive L Quint minuendi M

nuendeive causa veritatis supralatio atque traiectio; et ro-
gatio atque huic finitima quasi percontatio expositioque
sententiae suae; tum illa, quae maxime quasi inrepat in
hominum mentes, alia dicentis ac significantis dissimu-
latio, quae est periucunda, cum orationis non conten-
tione sed sermone tractatur; deinde dubitatio; tum dis-
tributio; tum correctio vel ante vel post quam dixeris
vel cum aliquid a te ipso reicias; praemunitio etiam est
ad id, quod adgrediare, et traiectio in alium; communi-
catio, quae est quasi cum iis ipsis, apud quos dicas, de-
liberatio; morum ac vitae imitatio vel in personis vel sine
illis, magnum quoddam ornamentum orationis et aptum
ad animos conciliandos vel maxime, saepe autem etiam
ad commovendos; personarum ficta inductio, vel gravis-
simum lumen augendi; descriptio; erroris inductio; ad
hilaritatem impulsio; anteoccupatio; tum duo illa, quae
maxime movent, similitudo et exemplum; digestio; inter-
pellatio; contentio; reticentia, commendatio; vox quae-
dam libera atque etiam effrenatior augendi causa; ira-

5 *Quint.* 9, 2, 96 ideoque id Cicero non putat esse positum in contentione

[**M** = **AHE L** = **VOPUR**] 1 superlatio **U** *Lag 32 Firmani Richard* | atque traiectio *secl. Bake¹* | rogatio **L** *Quint ratio M* || 2 percontatio **MO** *Quint* percunctatio **VPUR** || 5.6 quae – tractatur **HL** *Quint om. AE secl. Ernesti* | orationis **M** *codd. B Quint Friedrich Wilkins Bornecque* in oratione **L** || 7 correctio **L** *codd. EP Quint* correctio **M** *alii codd. Quint* || 8 aliquid a te **M** *Quint* a te aliquid **L** | ipse *Ernesti Rackham* | praemonitio **M** praemonitio **L** || 8.9 praemonitio et est ad id quod aggrediare et traiectione in alium communicatio *Pol* || 9 traiectione **C** *codd. NP¹ Quint* relectio **g** *multi codd. Quint probat Ellendt Richard* || 10 est **C** etiam **U**¹ (*corr. U²) | quasi **MU** *om. VOPR^v* || 11 imitatio **C** notatio *Schuetz* || 12 <habens> ornamentum **g** *Lamb* || 14 commovendos **LE**¹ *Quint* commovendos **AHE**² | inductu **V** || 15 descriptio **HEP**¹ *Quint* descriptio **A** discretio **L** | ad **M** *Quint* et in **L** || 16 anteoccupatio **C** aut occupatio **U****g** || 17.18 interpellantis coercitio *Schuetz* || 18 commentatio **C** comminatio *Schuetz (collato Or. 138) Bornecque* || 19 effrenatio **VOUR** *Quint Ellendt Piderit Adler Cima (pr. Havet)* effrenatio **MP** *Friedrich Wilkins Bornecque* | augendi *cod. E Quint* agendi **C** *ceteri codd. Quint**

cundia; obiurgatio; promissio; deprecatio; obsecratio;
 declinatio brevis a proposito, non ut superior illa digressio;
 54 purgatio; conciliatio; laesio; optatio atque execratio. his
 206 fere luminibus inlustrant orationem sententiae. orationis
 autem ipsius tamquam armorum est vel ad usum com- 5
 minatio et quasi petitio vel ad venustatem ipsa tractatio.
 nam et geminatio verborum habet interdum vim, leporem
 alias; et paulum inmutatum verbum atque deflexum; et
 eiusdem verbi crebra tum a primo repetitio, tum in
 extremum conversio et in eadem verba impetus et con- 10
 cursio; et adiunctio; et progressio; et eiusdem verbi cre-
 brius positi quaedam distinctio; et revocatio verbi; et illa
 quae similiter desinunt aut quae cadunt similiter aut
 quae paribus paria referuntur aut quae sunt inter se
 207 similia. est etiam gradatio quaedam; et conversio; et 15
 verborum concinna transgressio; et contrarium; et disso-
 lutum; et declinatio; et reprehensio; et exclamatio; et
 inminutio; et quod in multis casibus ponitur; et quod de
 singulis rebus propositis ductum refertur ad singula; et
 ad propositum subiecta ratio; et item in distributis 20
 supposita ratio; et permissio; et rursum alia dubitatio;
 et improvisum quiddam; et dinumeratio; et alia correctio;
 et dissipatio; et continuatum; et interruptum; et imago;

[M = AHE L = VOPUR] 2 non — digressio *secl. Bornecque*
Canilli || 3 laesio optatio *Quint* (cf. *Meister* 38) laesi optatio M
 laesio et optatio L | execratio M *Quint.* exercitatio L || 5 com-
 munitio *Schuetz* || 6 ipsam *Reid* fortasse recte apta *Ernesti Schuetz* ||
 7 leporem MOP¹U² leporum VO^vP²U¹R || 8 paulum MOP *codd.*
nonnulli Quint paululum VUR *nonnulli codd. Quint* || 10 ad ex-
 tremum H¹ (corr. H²) || 11 progressio L *Quint* processio M ||
 12 positi M *Quint* -ta L | distinctio L *Quint* districtio M | verbi
secl. Kayser || 14 referuntur VOPR^v *codd.* B *Quint* deferuntur M
 referunt UR^m *codd.* AP *Quint* deferunt ε | se om. H || 15 con-
 versio EL -versio AH | et² L om. M || 16 concinna transgressio
Quint concinna traggessio L concinnata gressio M || 17 dedignatio
Polal || 17.18 et inminutio *Quint* et immutatio L et imitatio Pa¹
 om. M || 18—p.351,2 et quod — circumscripto *secl. Schuetz* ||
 19 ductum MOPUR *Quint* dictum V *Bornecque* (ex coniectura) ||
 20 subiecta MU²Na¹ *Quint* delecta LN^v || 21 supposita MOPUR
Quint disposita V | rursum M rursus L *Quint* || 22 correptio Eε ||
 23 dissipatio *codd.* AP *Quint* dissipatio AH disputatio EL |
 continuatum M *Quint* quod continuatum L *Richard Rackham*

et sibi ipsi responsio; et inmutatio; et diiunctio; et ordo;
et relatio; et digressio; et circumscriptio. haec enim sunt 208
fere atque horum similia vel plura etiam esse possunt,
quae sentiendis orationem verborumque conformationibus
5 inluminant“.

„Quae quidem te, Crasse, video“ inquit Cotta, „quod 55
nota esse nobis putes, sine definitionibus et sine exem-
plis effudisse“. „ego vero“ inquit Crassus „ne illa quidem,
quae supra dixi, nova vobis esse arbitrabar, sed volunta-
10 ti vestrum omnium parui. his autem de rebus sol me 209
ille admonuit, ut brevior essem, qui ipse iam praecipitans
me quoque haec praecipitem paene evolvere coegit. sed
tamen huius generis demonstratio est et doctrina ipsa vol-
garis; usus autem gravissimus et in hoc toto dicendi stu-
15 dio difficillimus. quam ob rem quoniam de ornatu omni 210
orationis sunt omnes, si non patefacti, at certe common-
strati loci, nunc quid aptum sit, hoc est quid maxime
deceat in oratione, videamus. quamquam id quidem
perspicuum est, non omni causae nec auditori neque per-
20 sonae neque tempori congruere orationis unum genus.

2 ad § 208sq. Leeman 133 || 15 ad § 210—212 Barwick Anh. I

8 effudisse: 1, 159 || 9 supra: § 202 || 16 commonstrati: 2,
174 || 18sq. cf. or. 71 || 19.20 non omni — genus Quint. 11, 1, 4

[M = AHE L = VOPUR] 1 ipsi M Quint ipsa L | inmutatio
AH imm.-EL imitatio Pol^{al} | diiunctio AHVOPR codd. nonnulli
Quint disiunctio EU codd. nonnulli Quint || 1.2 et relatio Quint
et latio M tralatio VR translatio OPU || 2 relatio et digressio
secl. Ellendt | circumscriptio MO^{al}UR scriptio VOPR^v | haec
MOPU Quint hae V^vO^vR || 3 atque M Quint atque et L | vel — pos-
sunt secl. Bake¹ Kayser alii || 4 orationem verborumque L Quint
orationemque M || 5 illuminant Bake¹ Kayser || 6 quae L quem M |
quod M quam L quom Meister 52 || 10 vestrum VOP² vrum UR
nostrum M vostrum Friedrich at cf. § 37 | sol MVOU¹ solus
Omal¹PU²R || 12 evolvere C(R^v) evolare Rⁿ devolare Schuetz ||
13 demonstratio est et L demonstratio stet M || 15 quoniam om. V |
omnis O (sed corr. O^v) omni del. Schuetz || 16 sunt omnes si
non M si non sunt omnes L | at certe MV²O^{al}UR om. V^vO¹P ||
17 nunc quid H²L numquid M | quid² MURⁿ quod O om. VPR ||
18 quamquam L quam M || 19 nec auditori C neque auditori
Quint | neque personae M nec personae L || 20 nec tempori R ||
20. p. 352, 1 unum genus nam et MU Quint nam magnum genus
et VOPR

- 211 nam et causae capitis alium quendam verborum sonum
 requirunt, alium rerum privatarum atque parvarum; et
 aliud dicendi genus deliberationes, aliud laudationes,
 aliud iudicia, aliud sermo, aliud consolatio, aliud obiurgatio,
 aliud disputatio, aliud historia desiderat. refert etiam qui 5
 audiant, senatus an populus an iudices, frequentes an
 pauci an singuli, et quales; ipsique oratores qui sint aetate,
 honore, auctoritate debent videri; tempus pacis an belli,
 212 festinationis an otii. itaque hoc loco nihil sane est quod
 praecipui posse videatur, nisi ut figuram orationis plenioris 10
 et tenuioris et item illius mediocris ad id, quod agemus,
 accommodatam deligamus. ornamentis isdem uti fere
 licebit, alias contentius, alias summissius; omnique in re
 posse quod deceat facere artis et naturae est, scire quid
 56 quandoque deceat prudentiae. 15
 213 Sed haec omnia perinde sunt ut aguntur. actio, inquam,
 in dicendo una dominantur. sine hac summus orator esse
 in numero nullo potest, mediocris hac instructus summos

5-8 Norden *Hermes* 40 (1905) 492; Fiske 55. 116 sq. || 16 de
 §§ 213-215 Stroux¹ 70 sq.; Kroll³ 36 sq. | de §§ 213-227 Kroll¹ 596

5-8 cf. Arist. *Rhet.* 3, 7, 6 (1408a); cf. praeterea Hor. *AP*
 112-118; 156-178 || 16 Quint. 11, 3, 7. M. Cicero unam in dicendo
 actionem dominari putat

[M = AHE L = VOPUR] 1 capitis MU capaces VOPR | ver-
 borum del. Schuetz || 3 deliberationes H²U et liberationes M de-
 liberationis VOPR | laudationes MU -is VOPR || 4 aliud iudicia
 secl. Wilkins | aliud sermo VOPR (cf. *Orat.* 64) aliud sermones U
 atque sermones M secl. Friedrich² Firmani aliud circuli atque ser-
 mones Stangl⁷ 46 | consolatio C contentio Bornecque Richard ||
 5 disputatio H²L dissupatio AH¹E | historia desiderat MU²
 historiae desiderant L || 6 an² E¹H²L aut E² at AH¹ || 7 ipsi-
 que M ipsi qui L(R^v) ipsi quoque Rn⁵ | qui sint C qua sint 5
 Ellendt Wilkins Cima || 8 debent C debet EU 5 Wilkins Cima
 debent videri secl. Lamb approbantibus Schuetz Bake¹ et Stangl⁷
 49 | videre E Rom | an belli L ac belli M || 10 nisi ut L ne ut
 AH ne aut E | orationis LE¹ oratoris AHE² | plenioris L om. M ||
 11 et¹ C(O^v) aut O | tenuioris E | item L idem M | agemus MR
 agimus VOPR || 12 accomodatam L(O^v) -um MO¹ | diligamus E ||
 14 naturae est scire L naturae si scire M || 15 quandoque MU
 (cf. Meister 39) quandoque id VOPR || 16 omnia M ipsa omnia L
 sunt MU² erant L | aguntur L -antur M

saepe superare. huic primas dedisse Demosthenes dicitur, cum rogaretur quid in dicendo esset primum, huic secundas huic tertias. quo mihi melius etiam illud ab Aeschine dictum videri solet; qui cum propter ignominiam iudicii
 5 cessisset Athenis et se Rhodum contulisset, rogatus a Rhodiis legisse fertur orationem illam egregiam, quam in Ctesiphontem contra Demosthenen dixerat; qua perlecta petitem ab eo est postridie, ut legeret illam etiam, quae erat contra ab Demosthene pro Ctesiphonte edita;
 10 quam cum suavissima et maxima voce legisset, admirantibus omnibus: „quanto“ inquit „magis miraremini, si audissetis ipsum!“ ex quo satis significavit quantum esset in actione, qui orationem eandem aliam fore putarit actore mutato. quid fuit in Graccho, quem tu melius, Catule, 214
 15 meministi, quod me puero tanto opere ferretur? „quo me miser conferam? quo vertam? in Capitoliumne? at fratris sanguine redundat, an domum? matremne ut miseram lamentantem videam et abiectam?“ quae sic ab illo esse acta constabat oculis, voce, gestu, inimici ut lacrimas
 20 tenere non possent. haec eo dico pluribus, quod genus hoc

15–18 Bonnet 40–46

1sq. Demosthenes: *Brut.* 142; *or.* 56, *Quint.* 11, 3, 6; *Iul. Vict.* *RL* 440, 32 || 11sq. *cf.* *Quint.* 11, 3, 7 || 14.15 quid – ferretur *Non.* 524, 17 (*propter* meministi) || 15–18 quo me – abiectam: *ORF*² 196; *cf.* *Quint.* 11, 3, 115, *Iul. Vict.* *RL* 443, 3; *cf. praeterea Mur.* 88

[M = AHE L = VOPUR] 1 <partes> dicitur *Pol* || 5 cessisset L esset M abisset H^{2m} excessisset ξ | a MR ab VOPU || 7 Ctesiphontem L -te M | Demosthenen VR -em MOPU || 8 ab eo *secl. Friedrich*² *Bornecque Canilli* | ab eo est postridie AL est postridie ab eo H est ab eo postridie E || 11 miraremini M (*pr. Meister* 61) admiraremini V ammiraremi OP admiremini U id miraremini R || 13 fore M esse L | putarit AH putavit E putaret L | actore MOPR auctore VU || 14 in om. E | melius Catule M Non Catule melius L || 15 ferretur C Non Piderit *Friedrich Bornecque* efferretur *Lamb Sorof Harnecker Wilkins Cima* || 16 quo me vertam O ξ | aut fratri E || 17 sanguine MP² U -inem VOPR^v | redundat L (*pr. Norden Ant. Kunstpr.* 171 *Meister, Malcovati ORF*² 196) | madet AH mandet E || 18 lamentantem M lamentantemque L *Richard Rackham* || 18.19 esse acta M acta esse L || 20 eo HL (*cf. §* 37) ideo AE

57 totum oratores, qui sunt veritatis ipsius actores, reli-
 215 querunt, imitatores autem veritatis histriones occupave-
 runt. ac sine dubio in omni re vincit imitationem veritas;
 sed ea si satis in actione efficeret ipsa per sese, arte profecto
 non egeremus. verum quia animi permotio, quae maxime 5
 aut declaranda aut imitanda est actione, perturbata saepe
 ita est ut obscuratur ac paene obruatur, discutienda
 sunt ea, quae obscurant, et ea, quae sunt eminentia et
 216 prompta sumenda. omnis enim motus animi suum quen-
 dam a natura habet voltum et sonum et gestum; cor- 10
 pusque totum hominis et eius omnis voltus omnesque
 voces, ut nervi in fidibus, ita sonant, ut motu animi quoque
 sunt pulsae. nam voces ut chordae sunt intentae, quae ad
 quemque tactum respondeant, acuta, gravis, cita, tarda,
 magna, parva; quas tamen inter omnis est suo quaeque 15
 in genere mediocris. atque etiam illa sunt ab his de-
 lapsa plura genera leve, asperum, contractum, diffusum,
 continenti spiritu, intermisso, fractum, scissum flexo
 217 sono extenuatum, inflatum. nullum est enim horum

9 cf. *Hor. AP 108–111*

[M = AHE L = VOPUR] 1 oratores H²L -ris AH¹ oratio-
 nis E || 1.2 qui – imitatores MV²PUR (*sed postea deletum R*)
om. V^v („vetus non habet additionem“ V^v) O (suppl. O^{a1} cum nota
Gasp.) R^v („vacat in v.“ R^v) | actores AHV²PO²R auctores E
auctores V¹U || 2 occupaverant U || 4 sed ea C et ea Bake¹ alii ||
6 imitanda C mutanda V | actione MOPUR imitatione V ||
7 ac M (cf. Verr. 3, 77 Cat. 3, 1; dom. 131 har. resp. 2, 4. Sest 19;
Cael. 36 prov. cons. 2 Marc. 1, Phil. 2, 39; 9, 10) atque L | poe-
nae V^v || 8 eminentia MUR^m imm-VOPR^v || 9 omnes Bake¹ || 10 a L
om. M secl. Baiter | habent Bake¹ | et sonum L sonum M || 10.11
corpusque totum M totumque corpus L || 11 et eius omnis L
om. M | voltus AH¹ vultis E vultus H²L || 11.12 omnesque vo-
ces L omnisque vocis M || 12.13 ut nervi – voces om. V | ut
motu AH in motu E ut a motu L | quoque OPUR quomque AH
cumque E cuique Bornecque Canilli Richard || 13 chordae AHVU
cordae EOP corde R^v | intentae quae ad L intentae ad M ||
14 tactum C(O^v) tractum O¹§ | citarda E || 15 omnis MV -es
H²OPUR | quaeque C quoque Lachmann ad Lucr. vol. II, 95,
Klotz¹ || 17 leve C (cf. Kumaniecki⁴) lene U²§ omnes editores inde
a Manutio excepto Wilkins || 18 spiritu intermisso L spiritui
intermissio M spiritu intermissio H² spiritu vel intermisso Havet |
flexo MOPR -xum VU || 19 extenuatum M attenuatum L

generum, quod non arte ac moderatione tractetur. hi sunt actori, ut pictori, expositi ad variandum colores. aliud enim vocis genus iracundia sibi sumat, acutum, incitatum, crebro incidens:

- 5 Ipsus hortatur me frater ut meos malis miser
manderem natos . . . . .

et ea, quae tu dudum, Antoni, protulisti:

Segregare abs te ausus . . . . .

et:

- 10 Ecquis hoc animadvortet? vincite . . . . .

et Atreus fere totus. aliud miseratio ac maeror, flexibile, plenum, interruptum, flebili voce:

Quo nunc me vortam? quod iter incipiam ingredi?
domum paternamne? ane ad Peliae filias?

5sq. TRF³ p.190 Accius Atreus v. 229sq.; ROL II 390; versus citantur etiam Tusc. 4, 77. cf. Lucr. 2, 638 malis mandaret; Sen. Thy. 779 artusque mandit ore funesto suos || 8 TRF³ p.136 Pacuvius Teucer v. 327; ROL II 292; versus citantur plenius 2, 193 || 10 TRF³ p. 191 Accius Atreus v. 233 ROL II 390; versus citatur etiam Tusc. 4, 55 || 13sq. TRF³ p. 54 Ennius Medea exul v. 231sq. Scaen. v. 276 V³; ROL I 320

[M = AHE L = VOPUR] 1 generum M similium generum L et similium generum Pearce omnium generum Lamb similium secl. Ellendt alii | et U || 2 ut AHVOPU et ER || 3 vocis MV^m Oa¹ vobis L(V^v) nobis R^v | sumat MOa¹ aliud VOPR (omisso sumat VOPR^v) sumat aliud U sumit Rom Lamb | acutum L actum M || 5 ipsus Lag 69 Rom (cf. Tusc. 4, 77) ipsius M ipse L || 6 manderem MVO^vPU Ernesti Ribbeck Warmington Bornecque (cf. Tusc. 4, 36, 77), cf. Paratore Pizzani ad Lucr. 2, 638 -arem R₅ Ellendt Friedrich Wilkins Cima -em O¹ || 10 Ecquis L e quis AH et equis E et quis Tusc. 4, 55 | hoc L om. M | animadvortet AH animadvertet E animum advertit VOPR animadvertit U Tusc. 4, 55 animadvortit Firmani Galmés | vincite M vincit L (vincit te P¹) || 11 Atreis E | maeror L memor M | flexibile M -lem L flexum Schuetz || 12 plenum C lene Schuetz | flebili L flexibili AH²E flexibile H¹ flebile Schuetz | voce del. Schuetz || 13 vortam AHL vertam E || 14 paternamne M paternam L | ad Peliae filias L appellare filias M

et illa:

O pater, o patria, o Priami domus!

et quae sequuntur:

Haec omnia videi inflammarei,

Priamo vi vitam evitarei.

5

218 aliud metus, demissum et haesitans et abiectum:

Multis sum modis circumventus, morbo, exilio atque inopia
tum pavor sapientiam omnem mi exanimato expectorat;
mater terribilem minatur vitae cruciatum et necem,
quae nemo est tam firmo ingenio et tanta confidentia
quin refugiat timido sanguen atque exalbescat metu.

10

219 aliud vis, contentum, vehemens, imminens quadam inci-
tatione gravitatis:

Iterum Thyestes Atreum adtractatum advenit

iterum iam adgreditur me et quietum exsuscitat.

15

2 TRF³ p. 28 Ennius *Andromacha Aechmalotis* v. 81; Scaen. v. 92 V³; ROL I 250; versus citatur etiam § 102 et Tusc. 3, 44 || 4sq. TRF³ p. 28 Ennius *Andromacha Aechm.* v. 86sq.; Scaen. v. 97sq. V³; ROL I 252 versus citantur etiam Tusc. 1, 85; 3, 44 | haec omnia vidi Tusc. 3, 53 || 7sq. TRF³ p. 20 Ennius *Alcumeo* v. 20sq. Scaen. v. 21 V³. ROL I 230 cf. Ribbeck *Röm. Trag.* 197 || 7 circumventus — inopia citatur etiam fin. 4, 62 || 8 citatur etiam 3, 154; Tusc. 4, 19. Non. 16, 6 (propter expectorare) || 11 refugiat u. ad metu citatur etiam fin. 5, 31; Non. 224, 23 (propter sanguen) Prisc. GL 2, 250, 12 || 14 — p. 357, 2 TRF³ p. 186 Accius *Atreus* v. 198sq. ROL II 382

[M = AHE L = VOPUR] 1 illa MOP illae VU ille OV R illaec Bornecque *Canilli* || 3 sequuntur HVOP² UR secuntur AE subsequuntur P¹ || 4 videi inflammarei Stangl¹ vidi inflammari L videt inflammari M || 5 primo V | vi L om. M | evitarei Stangl¹ vitari L (evitari P²) evitaret M (evitarit H²) || 7 multis sum modis M multis modis sum VOPU multis modis R multimodis sum Mueller *Rackham* || 8 mihi omnem Richard | mi Non m V mihi OPUR om. M | exanimato E¹ examinato E² || 9 mater Ribbeck alii alter L om. M ultor Vahlen *Opusc. ac. I* 1907, 405 | minatur M minuatur V minitatur OPUR || 10 quem U || 11 sanguen M sanguine L || 12 imminens L sinmines M || 13 gravitatis L gravis M || 14 Atreum C mecum Lamb | adtractatum AE attr- H atereciatur VV^{OPal'} attractum V^mP alter etiam tum R om. U altercatum Lamb attractatum Ellendt | advenit MV^mP venit VV^{OPal'}R om. U

maior mihi moles, maius miscendumst malum
qui illius acerbum cor contundam et comprimam.

aliud voluptas, effusum et tenerum, hilaratum ac remis-
sum:

- 5 Sed sibi cum tetulit coronam ob coligandas nuptias
tibi ferebat, cum simulabat se sibi iam facis dare,
tum ad te ludibunda docte et delicate detulit.

aliud molestia, sine commiseratione grave quoddam et
uno pressu ac sono obductum:

- 10 Qua tempestate Helenam Paris innuptis iunxit nuptiis
ego tum gravida expletis iam fere ad pariendum mensibus;
per idem tempus Polydorum Hecuba partu postremo parit.

Omnis autem hos motus subsequi debet gestus, non hic 59
220
verba exprimens scaenicus, sed universam rem et sen-

13 ad § 220/221 Kroll³ 1075

1.2 maior – comprimam *citantur etiam Tusc. 4, 77 || 5–7 CRF³*
p. 137 inc. inc. fab. v. 32 sqq. || 10–12 TRF³ p. 280 inc. inc. fab.
v. 80 sqq. ROL II 242. probabili modo ex Iliona Pacuvii (cf. Rib-
beck TRF³ p. 280, Warmington ROL II 242. A. Klotz Sc. R. F.
p. 328) | qua – Paris citantur etiam or. 164

[M = AHE L = VOPUR] 1 miscendumst H miscendust A
miscendum est EL || 2 qui M quin L | cor L om. M || 3 et tene-
rum M (cf. Friedrich²) lene VOPR lene et tenerum U Pol plenum
tenerum Schuetz coll. Quint. 11, 3, 63 || 5 sibi M mihi L | tetulit
C(VV RV) detulit V^m O^{al} R^m | coligandas Ribbeck CRF³ colicandas
AH colligandas E conlocandas L coiugandas Lachmann ad Lucr.
II p. 136 Klotz² || 6 se sibi iam facis Ribbeck CRF³ Wilkins se sibi aiaci M
ad allaci V se se ad alaci OR^v se se alacri PU sese ad alacri
Om R^m se sibi a iactu Buecheler apud Ribbeckium CRF³ | dare
MU om. VOPR sese altaribus dare Bergk || 7 tum Lag 32 cum C |
ad HOP a AEVR autem U || 9 <oris> pressu Schuetz || 10 qua
HL quam AE qua in Lag 2, 13, 36 Ellendt | tempestate Helenam
Paris Lachmann tempestate Paris Helenam C Paris tempestate
Helenam Bothe | innuptis & Crat innuptiis M in nuptiis L | nup-
tiis Crat nuptias M nuptis L || 11 gravida <fui> Lamb | fere C
fui Bothe fere <eram> Halm || 12 Hecuba OUR Haecuba VP haec
ubi M || 14 universam HEL -orsam A

tentiam non demonstratione sed significatione declarans, laterum inflexione hac forti ac virili, non ab scaena et histrionibus, sed ab armis aut etiam a palaestra. manus autem minus arguta, digitis subsequens verba, non exprimens; brachium procerius proiectum quasi quoddam telum orationis; suppositio pedis in contentionibus aut
 221 incipiendis aut finiendis. sed in ore sunt omnia. in eo autem ipso dominatus est omnis oculorum; quo melius nostri illi senes, qui personatum ne Roscium quidem magno opere laudabant. animi est enim omnis actio et imago animi
 10 voltus indices oculi. nam haec est una pars corporis, quae, quot animi motus sunt, tot significationes et commutationes possit efficere. neque vero est quisquam qui eadem conivens efficiat. Theophrastus quidem Tauriscum quendam dicit actorem aversum solitum esse dicere, qui in
 15 agendo contuens aliquid pronuntiaret. quare oculorum
 222 est magna moderatio. nam oris non est nimium mutanda species, ne aut ad ineptias aut ad pravitatem aliquam de-

7 ad § 221sq. Michel 421 || 14 Theophrastus: Kroll³ 1075

2.3 laterum — palaestra Quint. 1, 11, 8 | cf. or. 59 virili laterum inflexione || 5.6 brachium — orationis Non. 373, 32 (propter projectum) || 6 Quint. 11, 3, 128 pedis suppositio ut loco est oportuna, ut ait Cicero, in contentionibus — finiendis || 7sq. cf. Quint. 11, 3, 72 et 75 || 10 or. 60 nam ut imago est animi voltus, sic indices oculi || 17 or. 60 tum oculorum est quaedam magna moderatio

[M = AHE L = VOPUR] 1 declarans L demonstrans (sp. vac. 6 litt.) clarans H demonstrans clarans AE || 2 inflexione C inclinatione Quint | hac VOP¹ R^v ac P² U haec M om. Quint | ac L om. M || 3 ab M a VO² U Quint om. O¹ PR | palaestra C palaestra sumpta § Rom || 3.4 manus non nimis arguta Bake¹ || 6 suppositio pedis C pedis suppositio Quint || 7 finiendis MR Quint (pr. Meister 39) in finiendis VOPU (pr. Stroux Jhb. d. ph. Vereins zu Berlin 39, 1913; 71–76) | sed M sed si VOPR sed sit U || 11 indices M est indices L || 12 et commutationes L om. M secl. Ellendt || 13 vero L verum M | eadem C eas idem Schuetz || 14 conivens M continens L contuens Ernesti Bornecque | efficiat C (quidquam) efficiat Waardenburg Opusc. 156 || 15 dixit Ernesti | actorem M auctorem L(R^v) autorem O | aversum C adversum § || 16 contuens C(R^v) continens P¹ connivens Schuetz || 17 est L om. M secl. Friedrich esto Matthias at cf. Orat. 60

feramur. oculi sunt, quorum tum intentione, tum remissione, tum coniectu, tum hilaritate motus animorum significemus apte cum genere ipso orationis. est enim actio quasi sermo corporis, quo magis menti congruens esse
 5 debet. oculos autem natura nobis, ut equo aut leoni saetas, caudam, auris, ad motus animorum declarandos dedit. quare in hac nostra actione secundum vocem voltus
 223 valet: is autem oculis gubernatur. atque in eis omnibus, quae sunt actionis, inest quaedam vis a natura data. quare
 10 etiam hac inperiti, hac volgus, hac denique barbari maxime commoventur. verba enim neminem movent nisi eum, qui eiusdem linguae societate coniunctus est, sententiaeque saepe acutae non acutorum hominum sensus praetervolant; actio, quae prae se motum animi fert, omnis mo-
 15 vet; isdem enim omnium animi motibus concitantur et eos isdem notis et in aliis agnoscunt et in se ipsi indicant.

Ad actionis autem usum atque laudem maximam sine
 60 dubio partem vox obtinet; quae primum est optanda nobis; deinde, quaecumque erit, ea tuenda. de quo illud
 224 20 iam nihil ad hoc praecipienda genus quem ad modum voci serviatur; equidem tamen magno opere censeo servendum; sed illud videtur ab huius nostri sermonis officio non abhorre-
 re, quod, ut dixi paulo ante, plurimis in rebus

3 *Quint. 11, 3, 1* namque actionem Cicero alias quasi sermonem, alias eloquentiam quandam corporis (*cf. or. 55*) dicit || 18 *or. 59* vocis bonitas quidem optanda est || 23 paulo ante § 178

[**M** = **AHE** **L** = **VOPUR**] 1 tum¹ **L** *om.* **M** || 2 coniectu tum **L** coniectum **M** || 3 aptos *Bake*¹ || 5 oculos **L** -is **M** | aut **MU** (*cf. Stangl*¹) et **VOPR** | saetas **V**(**N**^v) iubas **N** *Steph* || 6 auris **MU**² aures **L** || 9 actionis **L** -es **M** || 10 hac volgus **L** *om.* **M** *secl. Friedrich*² 54 *Bornecque Canilli at cf. Harnecker ad l.* | hac³ **C** ac **V** || 12 eiusdem **L** eius **M** || 13 acutorum **MU** oculorum **VOPR** | pervolant **R** || 14 actio quae **L** actioque **AHE**¹ actio quam **E**² | prae **MR**^m per **L**(**R**^v) || 14. 15 omnis - animi **L** *om.* **M** || 16 notis **L** notis **M** | alis **AH** | semet **E** | iudicant **U**¹ **R**₅ || 19 deinde **MU** deindeque **VOPR** || 20 praecipienda *Subl.* recipienda **M** praeci-
 piendum **L** || 21 cui quidem *Bake* | tamen **M** *om.* **L**(**R**^v) *secl. Piderit* | magno opere *scripsi* magnopere **C** | <ei> censeo **V** ||
 23 plurimis **L**(**R**^v) ei viri meis **M** (civiri **AH**) curret plurimis **UO**^{al} **R**^m plurimeis *Friedrich*

quod maxime est utile, id nescio quo pacto etiam decet maxime. nam ad vocem obtinendam nihil est utilius quam crebra mutatio, nihil perniciosius quam effusa sine intermissione contentio. quid? ad auris nostras et actionis suavitatem quid est vicissitudine et varietate et commutatione aptius? itaque et idem Graccus – quod potes audire, Catule, ex Licinio cliente tuo, litterato homine quem servum sibi ille habuit ad manum – cum eburneola solitus est habere fistula, qui staret occulte post ipsum, cum contionaretur, peritum hominem, qui inflaret celeriter eum sonum, quo illum aut remissum excitaret aut a contentione revocaret“. „audivi mehercule“ inquit Catulus „et saepe sum admiratus hominis cum diligentiam tum etiam doctrinam et scientiam“. „ego vero“ inquit Crassus „ac doleo quidem illos viros in eam fraudem in re publica esse delapsos; quamquam ea tela textitur et ea incitatur in civitate ratio vivendi ac posteritati ostenditur, ut eorum civium quos nostri patres non tulerunt, iam similis habere cupiamus“. „mitte, obsecro“ inquit „Crasse“, Iu-

2–6 Weidner 41 || 14 de § 226 Martinelli¹ 76

2sq. cf. *Rhet. ad Her.* 3, 21–22 || 3.4 nihil perniciosius – contentio *Non.* 259, 20 (propter contentio) || 6–12 itaque – revocaret *Gell. N. A.* 1, 11, 16

[M = AHE L = VOPUR] 1 quod L quo M | utile LH ut ille A ut (*sp. vac.* 2 *litt.*) ille E utile H¹ || 2 vocem M vocem in dicendo L in dicendo *del. editt.* || 3 ecfusa *Non* || 4 ad L om. M | auris M -es H²L || 5 quid AHL quidem E | vicissitudinem E || 6 et M *Friedrich Bornecque om.* L *Gell. secl. Meister* 46 | potes C(RV) potuisti O.¹RV || 7 Licinio MP.¹ ericino VOUR ericino P Erycino *Ernesti* Licinio Erycino *Schuetz* Licino *Piazza sed cf. Cima*¹ || 8 servum H²EL -vom AH¹ | ille sibi H ille om. *Gell* | eburneola M eburniola L eburnea *Gell* || 9 qui staret MU *Gell* staretque VOPR || 11 quo C qui *Gell Bornecque* || 15 quidem M quidem inquit L | viros MO²P²UR² viros qui VV¹O¹P¹RV || 16 esse MVUR irrepsisse OP¹ | quamquam ea L quia mea AE qua mea H | tela C tecla A (*quod pr. Stangl*⁷ 93) tella O | et ea incitatur OP RU (*def. Harn.* ad l; cf. 1, 149) | et eam incitatur V ea (*omisso et*) incitatur M et ea increbrescit *Sorof* et ea – vivendi *secl. Friedrich* || 17 ratio vivendi *secl. Kayser* ac *del. Wilkins* | posteritati *Lag* 35, 65 -tis C posteris P¹ || 18 iam similis M iam similes OPUR eam similes V || 19 cupiam Iulius *Mitte* E

- lius „sermonem istum et te ad Gracchi fistulam refer, cuius ego nondum plane rationem intellego.“ „in omni voce“ inquit Crassus „est quiddam medium sed suum cuique voci. hinc gradatim ascendere vocem utile et suave est –
- 5 nam a principio clamare agreste quiddam est – et idem illud ad firmandam est vocem salutare. deinde est quiddam contentionis extremum, quod tamen interius est quam acutissimus clamor, quo te fistula progredi non sinet, et tamen ab ipsa contentione revocabit. est item contra
- 10 quiddam in remissione gravissimum quoque tamquam sonorum gradibus descenditur. haec varietas et hic per omnes sonos vocis cursus et se tuebitur et actioni adferet suavitatem. et fistulatorem domi relinquetis, sensum huius consuetudinis vobiscum ad forum deferetis.
- 15 Edidi quae potui, non ut volui, sed ut me temporis angustiae coegerunt. scitum est enim causam conferre in tempus, cum adferre plura, si cupias, non queas“. „tu vero“ inquit Catulus „collegisti omnia, quantum ego possum iudicare, ita divinitus, ut non a Graecis sumpsisse,
- 20 sed eos ipsos haec docere posse videare. me quidem istius

61
227

2–6 Weidner 41

4sq. cf. *Rhet. ad Her.* 3, 21sq. || 20sq. imitatur *Platonis Phaedrum* 279 A cf. *Hirzel I* 488 || 20 – p. 362, 7 me quidem – dixit *ORF*² 314

[M = AHE L = VOPUR] 2 cuius H²L quouis AH¹ cum E || 3 suum MO^{al}P U²Rⁿ suam VO¹U¹R^v | cuique H²L quoique H¹ quoque AE || 4 utile L om. M secl. *Schuetz quem multi sequuntur at cf. Ellendt Harnecker ad l.* || 5 nam – quiddam est secl. *Schuetz* | agreste MV²O⁻¹U om. V¹O¹PR^v („agreste“ *vetus non habet R*) | quiddam est L quiddamst *Friedrich* quiddam siet M quoddam est *Richard* | et L om. M || 6 illud idem U | ad firmandam M adfirmandam VR^v affirmandam OP¹ ad firmandum P²U ad formandum Rⁿ | vocem C(R^v) voci P¹ voce OR | salutari O || 7 quod tamen interius M quoddam in inferius VOP quoddam inferius UR || 9 et tamen L tamen M sed iam *Schuetz* et iam *Henrichsen* et tandem *dubitanter Orelli* | item L idem M || 10 quiddam om. H | quoque C quo *Stroebe* || 11 hic VOPU om. MR secl. *Stangl*⁷ *Lochmüller* 32sq. || 12 sonos cursus et vocem *Schuetz* | actioni L actio M orationi *Rom* | adferet AH afferet E deferet L || 13 et M (*pr. Stangl*⁷ 52) sed L | sensum M -us L | huius MU illius VOPR || 15 ut potui E¹ corr. E² || 19 sumpsisse MU²R^m didicisse L(R^v) quod iam propter clausulam heroicam abiciendum || 20 ipsos om. V

sermonis participem factum esse gaudeo; ac vellem, ut meus gener, sodalis tuus, Hortensius adfuisset; quem quidem ego confido omnibus istis laudibus, quas tu oratione com-
 229 plexus es, excellentem fore“. et Crassus: „fore dicis?“ in-
 quit; „ego vero esse iam iudico et tum iudicavi, cum me 5
 consule in senatu causam defendit Africae nuperque etiam magis, cum pro Bithyniae rege dixit. quam ob rem recte vides, Catule. nihil enim isti adulescenti neque a
 230 natura neque a doctrina deesse sentio. quo magis est tibi, Cotta, et tibi, Sulpici, vigilandum ac laborandum. non 10
 enim ille mediocris orator vestrae quasi succrescit aetati, sed et ingenio peracri et studio flagranti et doctrina eximia et memoria singulari. cui quamquam faveo, tamen illum aetati suae praestare cupio, vobis vero illum tanto minorem praecurrere vix honestum est. sed iam surga- 15
 mus“ inquit „nosque curemus et aliquando ab hac contentione disputationis animos nostros curamque laxemus“.

[M = AHE L = VOPUR] 1 ut C *suspectum Lambino del. Ernesti Schuetz at cf. Madvig De fin. III, 10 Stroebe* p. 16 *Cima ad l.* || 2 adfuisset AHVR^v aff. EOPUR¹ || 4 et Crassus MU om. VOPR^v | dicis *secl. Bake*¹ || 5 iam *post et transp. Heusinger* | dico U || 7 Bithynia O¹ (Bithyniae O^v) || 8 recte MURⁿ om. VOPR^v | vides C confidis *Bake*¹ *Kayser Sorof at cf. Acad. 2, 25* || 9 sentio MO^{a1} URⁿ om. VO¹PR^v | quo MU eoque VOPR || 10. 11 non enim MO^{a1} tibi enim V^vOPU non tibi enim R || 11 vestrae L *Ellendt Wilkins* *Cima* vostram AH vram E in vestram *Lag 15, 24 Friedrich Bornecque* | aetati L *Ellendt Wilkins* *Cima* -em M *Friedrich Bornecque* || 14 vobis om. E | vero L verum M || 16 et aliquando MV^m OPUR^m elati quando V^vO^vR^v || 17 curaue *Lamb Firmani* | laxemus. Deo Gratias R.

M. Tulli CICERONIS DE ORATORE LIBER TERTIVS
EXPLICIT A

M. T. CICERONIS DE ORATORE LIBER TERTIVS EX-
PLICIT E

M. Tulli CICERONIS DE ORATORE LIBER TERTIVS
EXPLICIT V

M. T. Ciceronis De oratore liber tertius et ultimus explicit
felicitur U *Subscriptio* deest OPR

INDEX NOMINVM

- Abderita (Protagoras) 3, 128
 Academia 1, 43, 45, 84, 98; 3, 62, 75, 110, 145; recentior 3, 68
 Academici 3, 67 (bis), 109
 L. Accius poeta tragicus 3, 27; eius fabularum fragmenta 3, 217, 219
 Achilles 3, 57
 Achivi 3, 166
 Acidinus v. Manlius
 Aculeo v. Visellius
 Acusilas Argivus, genealogiarum scriptor 2, 53
 L. Aelius Lamia aliunde ignotus (RE 1, 522, 75) 2, 262 (bis) 269
 Sex. Aelius Paetus Catus cos. a. 198 cum T. Quinctio Flaminio (RE 1, 527, 7) 1, 198, 212, 240; 3, 133
 L. Aelius Stilo Praeconinus eques Rom. (ORF² p. 276) 1, 265; Aeliana studia 1, 193
 Q. Aelius Q. f. Tubero (ORF² p. 171) 2, 341; 3, 87
 M. Aemilius M. f. Lepidus cos. a. 187 et 175, cens. a. 179 (RE 1, 552, 68) 2, 287
 M. Aemilius Lepidus Porcina cos. a. 137 (ORF² p. 135) 1, 40; 2, 287
 L. Aemilius Paulus, Africani pater cos. a. 182 et a. 168 (ORF² p. 100) 2, 272; pugna Pauli (2, 272) i. e. pugna apud Pydnam a. 168 commissa
 M. Aemilius Scaurus princeps senatus cos. a. 115 (ORF² p. 162) 1, 214; 2, 197, 203, 257, 265, 280 (ter), 283
 Aeschines Atheniensis orator 2, 94; 3, 28, 213
 Aeschines Academicus 1, 45
 Aeschylus Atheniensis tragediarum scriptor 3, 27
 Aesopus tragoedus 1, 259
 Afri 3, 167
 Africa 3, 167 (bis), 229
 Africani (sc. Scipiones) 1, 210, 2, 290
 Africanus v. Cornelius
 Agesilaus Lacedaemoniorum rex 2, 341; 3, 139
 Aglaophon Thasius pictor 3, 26
 Aiax Oileus 2, 265
 Alabandensis v. Apollonius v. Hierocles v. Meneceles
 Albanum 2, 224
 Albius (RE 1, 1317, 2) aliunde ignotus 2, 281
 T. Albucius praet. a. 105 ca (ORF² p. 220) 2, 281; 3, 171 (bis)
 Alcibiades Atheniensis 2, 93; 3, 139
 Alexander Macedonum rex 2, 58, 341; 3, 141
 Anaxagoras Clazomenius physicus 3, 56, 138
 Anagninus v. Septumuleius
 Antiochus III Magnus, Syriae rex 2, 75
 Antipater v. Coelius
 Antipater Sidonius poeta 3, 194
 Antipho persona comica 2, 242
 Antisthenes Socraticus 3, 62
 M. Antistius Pyrgensis (RE 1, 2547, 17) 2, 287
 M. Antonius orator, cos. a. 99 (ORF² p. 221) 1, 24, 62, 80, 97, 99, 102, 108, 110, 113,

INDEX NOMINVM

- 122, 172, 178, 206 (bis), 207 (bis), 209, 262, 263, 265; 2, 1, 2, 3, 6, 11, 12, 13, 15, 26, 27, 28, 39, 40 (bis), 44, 51 (bis), 55, 59 (bis), 71 (bis), 77, 97, 124, 126 (bis), 127, 143, 144, 145 (bis), 152 (bis), 155, 156, 179, 202, 219, 220, 227, 228, 229, 231, 232, 234 (bis) 257, 265, 274, 290, 296, 297, 351, 365 (bis), 366 (ter); 3, 10, 16 (bis), 19, 22, 32 (bis), 37, 47, 51, 52, 54, 70, 75, 78, 103, 104, 105, 119 (bis), 121, 189, 217. De ratione dicendi libellus 1, 94, 208
- Apelles Colophonius pictor 3, 26
- Apollo Pythius 1, 199
- Apollonius Molo Alabandensis rhetor 1, 75, 126, 130
- Appenninus 3, 69
- Appius quidam, fortasse Appius Claudius cos. a. 130 (RE 6, 2667, 11) 2, 246, 284 (pos-sunt esse etiam duae personae)
- Apuleia lex 2, 107, 201
- Mr Aquilius cos. a. 101 (ORF² p. 227), 2, 188, 194
- Aratus poeta 1, 69
- Arceas Pitaneus philosophus Academicus 3, 67, 80
- Archimedes Syracusanus mathematicus 3, 132
- Archytas Tarentinus Pythagoreus 3, 139
- Argonautae 1, 174
- Aristides Lysimachi f. Atheniensis 2, 341
- Aristippus Cyrenaecus philosophus 3, 62
- Aristophanes Byzantius grammaticus 3, 132
- Aristoteles Stagiritas 1, 43, 49, 55; 2, 43, 58, 152, 160 (bis); 3, 62, 67, 141, 147, 182, 193, Aristotelius mos 3, 80; Aristotelia vis 3, 71
- Aristoxenus Tarentinus musicus idemque philosophus 3, 132
- Asclepiades Prusiensis medicus 1, 62
- Asellus v. Claudius
- Asia 2, 95, 269, 360, 365; 3, 75
- Asiatici homines 3, 43
- Athenae 1, 13, 45, 47, 57, 82, 216, 232; 2, 3, 56, 360, 365; 3, 43, 68 (bis), 75, 138 (bis), 213
- Atheniensis 3, 43; -es 1, 62, 85, 2, 155; 3, 43, 75, 138
- Attici 2, 217; -orum propria suauitas 3, 42
- Atrous fabula Accii 3, 217, 219
- C. Aurelius Cotta cos. a. 75 (ORF² p. 286) 1, 25, 26, 29, 30, 96, 100, 104, 131, 133, 134, 136, 160, 163, 229, 262; 2, 12, 16, 26, 98, 118, 140, 366, 367; 3, 11, 16, 17, 31, 46, 144, 208, 230
- L. Aurelius Cotta praetorius tr. pl. a. 95 (RE 2, 2485, 32), 2, 197; 3, 42
- L. Aurifex (RE 2, 2548, 2) aliunde ignotus 2, 245
- Balbus v. Lucilius
- Bestia c. Calpurnius
- Bithyniae rex i. e. Nicomedes IV Philopater (ORF² p. 314) 3, 229
- Brulla (RE 5, 901) aliunde ignotus 3, 88
- Brutus v. Iunius
- M. Buculeius (RE 5, 987) aliunde ignotus 1, 179 (bis)
- Byzantii 2, 217
- L. Caecilius Metellus Calvus cos. a. 142 Numidici pater (RE 5, 1208, 86) 3, 68
- C. Caecilius Metellus Caprarius cos. a. 133 (RE 5, 1208, 84) 2, 267

INDEX NOMINVM

- Q. Caecilius Metellus Macedonicus cos. a. 143 (ORF² p. 106) 1, 211, 215
- Q. Caecilius Metellus Numidicus Lucii f. cos. a. 109 (ORF² p. 209) 2, 263; 275; 3, 68
- Q. Caecilius Metellus Pius Numidici f. cos. a. 80 cum L. Cornelio Sulla (RE 5, 1221, 98) 2, 167
- C. Caecilius Statius poeta comicus 2, 40; fragmentum eius fabulae 2, 257
- Caepio v. Servilius
- Caesar v. Iulius
- Caieta 2, 22
- Callimachus Cyrenaeus poeta et grammaticus 3, 132
- Callisthenes Olynthius rerum scriptor 2, 58
- L. Calpurnius Bestia tr. pl. a. 121, cos. a. 111 (RE 3, 1366, 47) 2, 283
- L. Calpurnius Piso Frugi tr. pl. a. 149, cos. a. 133 (ORF² p. 156) 2, 51, 53
- Calvinus v. Sextius
- Calvus quidam 2, 250
- Campus (Martius) 1, 166; 2, 84, 253, 257, 287; 3, 167
- C. Canius eques Rom. (RE Suppl. 1, 274), 2, 280
- Capitolium 2, 195; 3, 180 (bis) 214
- Carbo v. Papirius
- Carneades Cyrenaeus philosophus Academicus 1, 45, 49; 2, 155, 161; 3, 68, 80, 147; Carneadia vis 3, 71
- Carthago 2, 75
- Carthaginienses 3, 109
- Carthaginiensis (Mago) 1, 249
- Sp. Carvilius *fortasse* Maximus Ruga cos. a. 234 et 228 (cf. RE 6, 1630, 10) 2, 249 (bis)
- Cassandra 2, 265
- Castor 2, 352
- Cato v. Porcius
- Catulus v. Lutatius
- C. Centho *fortasse* C. Claudius cos. a. 240 (RE 3, 2964, 104), aut eius filius (RE 3, 2964, 105) 2, 286 (bis)
- Ceres 3, 167
- Charmadas philosophus Academicus 1, 45, 47, 84, 93; 2, 360
- Charybdis 3, 163
- Chrysippus philosophus Stoicus 1, 50
- Chrysis persona in „Andria“ Terentiana 2, 327
- M. Cincius Alimentus tr. pl. a. 204 (RE 3, 2557, 6) 2, 286 (bis)
- Cicero v. Tullius
- Cilicia 1, 82; 2, 2
- Cimbricum scutum 2, 266
- Cius v. Prodicus, v. Simonides
- Ti. Claudius Asellus (RE 6, 2676, 63) 2, 258, 268 (bis)
- Claudius v. Centho
- M. Claudius Marcellus aed. cur. a. 91 (RE 3, 2760, 227) 1, 57
- C. Claudius Nero cos. a. 207 (RE 3, 2774, 246) 2, 248
- Claudii 1, 176 (bis)
- Clazomenius (Anaxagoras) 3, 56, 138
- Clitomachus Carthaginiensis philosophus Academicus 1, 45
- Coelius quidam ignotus 2, 257
- L. Coelius Antipater rerum scriptor 2, 54 (bis)
- C. Coelius Caldus praet. a. 99, cos. a. 94 (RE 7, 195, 12) 1, 117
- Congus v. Iunius
- Conon Timothei f. Atheniensis imperator 3, 139
- M. Coponius (RE 4, 1215, 43) 1, 180; 2, 140, 141
- Corax Syracusanus rhetor 1, 91; 3, 81
- Corinthii 2, 262

INDEX NOMINVM

- P. Cornelius Lentulus princeps senatus, cos. a. 162 (ORF² p. 103) 1, 211
- P. Cornelius Rufinus P. f. cos. a. 290 et 277 (RE 4, 1422, 302) 2, 268
- P. Cornelius Scipio Aemilianus Africanus minor cos. a. 147 et 134 (ORF² p. 122) 1, 211, 215, 255; 2, 22, 106, 154, 170, 249, 253, 258, 267, 268, 270, 341; 3, 28, 87, 164
- P. Cornelius Scipio Africanus maior cos. a. 205 et 194 (ORF² p. 6) 2, 250; 262
- M. Cornelius Scipio Maluginensis praetor a. 176 (RE 4, 1493, 348) 2, 260
- P. Cornelius Scipio Nasica Corculum cos. a. 162 et 155 (RE 4, 1497, 58) 2, 276 (quinquies); 3, 134
- P. Cornelius Scipio Nasica Serapio cos. a. 138 (ORF² p. 157) 2, 285
- (Cornelii?) Cossi fratres (RE Suppl. 1, 328, 110a) 2, 98
- Ti. Coruncanus cos. a. 280 (RE 4, 1663, 47) 3, 56, 134
- Cossi fratres v. Cornelii
- Cotta v. Aurelius
- Cous v. Hippocrates
- Crannon oppidum Thessaliae 2, 352
- Crantor philosophus Academicus 3, 67
- Critias unus ex XXX Athenarum tyrannis 2, 93 (bis); 3, 139
- Critolaus philosophus Peripateticus 1, 45; 2, 155, 160
- Ctesiphon Atheniensis auctor plebisciti de Demosthene coronando 3, 213 (bis)
- Curio v. Scribonius
- M. Curius (RE 4, 1839, 41) 1, 180 (bis), 238, 242; 2, 140 (bis), 141; Curiana causa 2, 24; defensio 2, 221
- Cynici 3, 62
- Cyrenaica philosophia 3, 62
- Damon musicus, Periclis magister 3, 132
- Decius quidam a Lucilio poeta commemoratus 2, 253
- P. Decius tr. pl. a. 120, praet. a. 115 (ORF² p. 155) 2, 132, 134, 135
- Delphi 3, 129
- Demetrius Phalereus 2, 95
- Demochares Leuconoensis orator 2, 95
- Democritus Abderita philosophus 1, 49; 2, 194, 235; 3, 56
- Democritii 1, 42
- Demosthenes Atheniensis orator 1, 58, 88, 89, 260; 2, 94, 95; 3, 28, 71, 213 (ter)
- T. Didius tr. pl. a. 103 (RE 5, 407, 5) 2, 197
- Dinarchus Atheniensis orator 2, 94
- Diodorus philosophus Peripateticus 1, 45
- Diogenes Babylonius philosophus Stoicus 2, 155, 157, 160
- Dion Syracosius, Platonis auditor 3, 139 (bis)
- Dionysius Maior Syracusanorum tyrannus 2, 57
- Diphilus Crassi servus litteratus 1, 136
- Cn. Domitius Ahenobarbus pont. max. a. 103, cos. a. 96; cens. a. 92 (ORF² p. 263) 2, 230
- Draco Atheniensis legum auctor 1, 197
- Drusus v. Livius
- M. Duronius tr. pl. a. 97 (ORF² p. 262) 2, 274
- Egilia (RE 5, 1987) 2, 277
- Egilius (RE 5, 1987) 2, 277
- Elius v. Hippias

INDEX NOMINVM

- Empedocles Agrigentinus physicus idemque poeta 1, 217
 Q. Ennius 1, 198, 199; 2, 222, 276 (quater); 3, 27, 162; v. Romani, v. Rudini
 Epaminondas Thebanus 1, 210; 2, 341; 3, 139
 Ephesus 2, 75
 Ephorus Cumanus rerum scriptor 2, 57, 94; 3, 36
 Eretrici (philosophi) 3, 62
 Erillii (philosophi) 3, 62
 Esquilina porta 2, 276
 Euclides geometra Alexandrinus 3, 132
 Euripides Atheniensis poeta tragicus 3, 27
 Euxinus pontus 1, 174

 C. Fannius M. (*non* C.!) f. Laelii gener, cos. a. 122 (ORF² p. 142) 3, 183
 C. Fannius C. (*non* M.!) f. rerum scriptor 2, 270
 Q. Fabius Maximus Eburnus praet. a. 119, cos. a. 116 (RE 6, 1796, 111) 1, 121
 Q. Fabius Maximus Verrucosus Cunctator 2, 273 (bis)
 Q. Fabius Pictor rerum scriptor 2, 51, 53
 Fabii v. Maximi
 C. Fabricius Luscinus cos. a. 282, et 278, cens. a. 275 (RE 6, 1931, 23) 2, 268
 Fabricii 2, 290; 3, 56
 Fimbria v. Flavius
 Flaccus v. Fulvius
 Cn. Flavius aed. cur. a. 304 (RE 6, 2526, 15) 1, 186
 C. Flavius Fimbria cos. a. 104 cum C. Mario (ORF² p. 206) 2, 91
 L. Fufius (ORF² p. 277) 1, 179 (bis); 2, 91; 3, 50
 M. Fulvius Flaccus cos. a. 135 (ORF² p. 159) 2, 285

 M. Fulvius Nobilior cos. a. 189 (RE 7, 265, 13) 2, 256
 Num. Furius eques Rom. L. Licinii Crassi amicus (RE 7, 317, 21) 3, 87
 L. Furius Philus cos. a. 136 (ORF² p. 137) 2, 154

 Galba v. Sulpicius
 Gallus (aut Gallius) quidam ignotus 2, 265
 Gallus (nom. populi) 2, 266
 Galus v. Sulpicius
 Glaucia v. Servilius
 Gorgias Leontinus sophistes 1, 103; 3, 59, 129
Gorgias Platonis dialogus 1, 47; 3, 122
 Gracchus v. Sempronius
 Graecia 1, 13; 2, 6, 154 (bis); 3, 60, 127, 129, 130, 139 (bis), 197
 Graeculus 1, 102, 221; -i 1, 47
 Graecus -i 1, 9, 11, 23, 58, 104, 105, 131, 197, 217; 2, 4, 13, 18 (ter), 19 (bis), 20, 21, 28, 41, 51 (bis), 53, 55, 60, 77, 113, 153, 154, 217, 256, 288, 299, 323, 341 (bis); 3, 56, 93, 95 (bis), 109, 131, 137, 186, 228; artifices dicendi Graeci 1, 23; homo Graecus 2, 76; homines Graeci 1, 22, 253; doctor Graecus 2, 75; libri Graeci 2, 217; litterae Graecae 1, 82; 2, 28; mare Graecum 3, 69; orationes Graecae 1, 155; orator Graecus 2, 122; oratores Graeci 1, 14; 2, 92; res Graecae 2, 152, 153; verbum Graecum 2, 157, 270
 Graece legere 1, 155; loqui 2, 2; respondere 2, 75; scire 2, 59, 265; scripta 2, 55
 Q. Granus praeco (RE 7, 1818, 35) 2, 244 (bis), 254, 281, 282
 Gratidianus v. Marius

INDEX NOMINVM

- Hannibal Carthaginiensium
dux 1, 210; 2, 75 (bis), 76
(bis), 77
- Hecuba 3, 219
- Helena 3, 219
- Hellanicus Mithylenaeus rerum
scriptor 2, 53
- Helvius Mancianus Formianus
(ORF² p. 270) 2, 266 (bis)
274
- Hercules 2, 70, 71
- Hermodorus Salaminus nava-
lium architectus 1, 62
- Herodotus Halicarnassaeus re-
rum scriptor 2, 55
- Hierocles Alabandensis rhetor
Asiaticus 2, 95
- Hippias Elius sophistes 3, 127
- Hippocrates Cous medicus 3,
132
- Hispania 1, 183
- Homerus 3, 57, 137
- Q. Hortensius Hortalus cos.
a. 69 (ORF, p. 310) 3, 228, 230
- C. Hostilius Mancinus cos. a. 137
(RE 8, 2508, 31) 1, 180, 181,
238; 2, 137 (ter)
- Hostilianae actiones 1, 245
- Hyperides Atheniensis orator
1, 58; 2, 94; 3, 28
- Hypsaeus v. Plautius
- Idus Septembres a. 91 3, 2
- Ionium mare 3, 69
- Isocrates Atheniensis orator 2,
10, 57, 94; 3, 28, 36, 59, 139,
141 (bis), 173
- Italia 2, 154; 3, 8, 139, 153
- Ithaca 1, 196
- L. Iulius Caesar cos. a. 90, cens.
a. 89 (RE 19, 465, 142) 3, 10
- C. Iulius Caesar Strabo orator
et poeta tragicus, aed. cur.
a. 90 (ORF² p. 272) 2, 12, 13,
14, 16, 17, 26, 27, 40, 41, 59, 98,
216, 217, 229, 231 (bis), 233,
234 (ter), 295, 296, 298, 367;
3, 10, 17, 30, 92, 146, 202, 226
- Iunia mortua a. 91 ca. (RE 10,
1110, 190) 2, 255
- M. Iunius Brutus iuris consul-
tus (RE 10, 971, 1) 2, 142,
223, 224
- M. Iunius Brutus M. Iunii Bruti
iuris consulti clarissimi f.
accusator (ORF² p. 207) 2,
220, 222, 223, 224 (ter), 225
(bis)
- L. Iunius Brutus cos. a. 509
(RE Suppl. 5, 356, 6) 1, 37;
2, 225
- M. Iunius Congus Gracchanus
auctor librorum „de potesta-
tibus“ (RE 10, 1031, 68) 1,
256
- Laelia C. Sapiensis f. maior, Q.
Mucii Scaevolae Auguris uxor
L. Licinii Crassi socrus (RE
12, 418, 11) 3, 45
- C. Laelius Sapiens cos. a. 140
(ORF² p. 115) 1, 35, 58, 211,
215, 255; 2, 22, 154, 286, 341;
3, 28, 45
- Dec. Laelius a. Lucilio poeta
commemoratus (RE 12, 410,
4) 2, 25
- Lamia v. Aelius
- Largus (aut Largius) Tarra-
cinensis, vixit ca. a. 110 (RE
12, 836, 1) aliunde ignotus 2,
240
- Latini 3, 43; magistri dicendi
Latini 3, 93; orator Latinus
2, 212; sermo Latinus 2, 28;
3, 42; verba Latina 2, 17;
Latine dicere 3, 37, 38, 49;
Latine loqui 1, 144; 3, 29, 39,
40, 48, 52 (bis); Latine red-
dere 1, 155; Latine tradere
ac perpolire 3, 95
- Laurentum 2, 22
- Leontinus (Gorgias) 1, 103; 3,
129
- Lepidus v. Aemilius; Lepidi 2,
290

INDEX NOMINVM

- Liber 3, 167
 Licinius Catuli cliens (RE 13, 217, 5) 3, 225
- L. Licinius Crassus cos. a. 95, cens. a. 92 (ORF² p. 237) 1, 24 (bis), 25, 27, 28, 29, 35 (bis), 38, 39, 40, 44 (bis), 45, 74, 78, 80, 93, 95, 96, 97, 98, 100, 101 (bis), 102, 105, 110 (bis), 113 (bis), 122 (bis), 129, 134, 136, 137, 149, 160 (bis), 161, 162, 163, 164 (bis), 165, 166, 167, 204, 205, 206, 207 (bis), 209, 213, 214 (bis), 216, 219, 223, 225, 226, 230, 234, 235, 248, 255, 256, 260, 262, 263; 2, 1, 2 (ter), 4, 6, 11, 12 (bis), 13, 15, 16, 19, 21, 27, 30, 37, 40, 41, 43, 45, 54, 65, 83, 89 (bis), 122, 123, 124, 126 (bis), 127, 128, 130, 142, 143 (bis), 144 (bis), 145, 170, 188 (bis), 189, 195, 199, 220 (bis), 222, 223, 227, 228, 229 (bis), 231, 232, 233 (bis), 240, 242, 244, 253, 257, 259, 262 (bis), 264, 267, 269, 285 (bis), 289, 296 (bis), 298, 302, 303, 326, 330, 350 (bis), 361, 364 (ter), 366 (bis), 367 (bis); 3, 1 (bis), 3 (bis), 4 (bis), 7, 8, 9, 11 (bis), 12, 14, 15, 16 (bis), 17 (quater), 18 (bis), 19, 46, 47 (bis), 82, 83, 90 (bis), 91, 126, 130, 132, 143, 144, 146, 147, 148, 171 (bis), 188 (bis), 190, 208 (bis), 226 (bis), 227, 229
- P. Licinius Crassus cos. a. 97 (RE 13, 287, 61) 3, 10
- M. Licinius Crassus Agelastus praet. a. 127 aut a. 126 (RE 13, 269, 57) 1, 166
- P. Licinius Crassus Dives P. f. P. n. cos. a. 205 (RE 13, 331, 69) 3, 134
- P. Licinius Crassus Dives Mucianus cos. a. 131 (ORF² p. 141) 1, 170, 216, 239 (quinquies) 240 (ter)
- L. Licinius Lucullus praetor a. 104 v. Lucullus
- P. Licinius Varus praet. a. 208 (RE 13, 496, 175) 2, 250
- M. Livius Drusus tr. pl. a. 91 (ORF² p. 271) 1, 24, 25, 97; 3, 2 (bis)
- M. Livius Salinator cos. a. 219 et 209 (RE 13, 891, 67) 2, 273 (bis)
- C. Lucilius poeta 1, 72; 2, 25, 253; 3, 86, 171 v. *etiam* Lucullus
- L. Lucilius Balbus, Stoicorum assecla (RE 12, 1640, 19) 3, 78
- Q. Lucilius Balbus Stoicorum assecla (RE 13, 1640, 20) 3, 78
- Lucullus *fortasse* L. Licinius Lucullus praet. a. 104 (RE 13, 375, 103; aliter Münzer l. l. qui de C. Lucilio poeta hoc loco agi putat; (cf. *etiam* RE 13, 1620), at optimi codices Luculli non Lucilii nomen tradunt cf. apparatus criticum 2, 284
- Q. Lutatius Catulus cos. a. 102 (ORF² p. 218) 2, 12, 13, 16, 19, 21, 24, 26, 28 (bis), 31, 39, 40, 41, 43, 47, 49 (bis), 50, 51, 54, 59 (ter), 71, 72, 74, 77, 86, 88, 122, 126, 142, 143, 144 (bis), 151, 152, 153 (bis), 154, 173, 178, 179 (bis), 180, 233, 234, 244, 255, 278, 295, 307, 361, 362, 367 (bis); 3, 9, 21, 29, 42, 82, 83, 85, 86, 90 (bis), 126, 132, 153, 173, 182, 187 (bis), 188, 194, 214, 225 (bis), 228, 229
- Lycium 1, 98
- Lycurgus Atheniensis orator 2, 94
- Lycurgus Lacedaemonius legum auctor 1, 58, 197; 3, 56

INDEX NOMINVM

- Lysias Atheniensis orator 1, 231; 2, 93 (bis); 3, 28
 Lysippus Sicyonius statuarius 3, 26
 Lysis Tarentinus Pythagoreus 3, 139
 Macedonia 1, 45
 Magius praefectus sociorum (RE 14, 438, 1) 2, 265 (ter)
 Magna Graecia 2, 154
 Mago Carthaginiensis, auctor librorum de agricultura 1, 249
 Cn. Mallius Maximus cos. a. 105 (RE 14, 911, 13) 2, 125
 Maluginensis v. Cornelius Scipio
 Mancina v. Helvius
 Mancinus v. Hostilius
 M. Manilius iuris consultus cos. a. 149 (RE 14, 1135, 1) 1, 212; 3, 133
 Manilianae leges 1, 246
 L. Manlius Acidinus Fulvianus cos. a. 179 (RE 14, 1164, 47) 2, 260 (bis)
 Marcellus v. Claudius
 Marcelli 1, 176 (bis)
 L. Marcius Philippus cos. a. 91 (ORF² p. 265) 1, 24; 2, 220, 245, 249, 255, 316; 3, 2 (bis), 4
 Q. Marcius Rex cos. a. 118 (RE 14, 1583, 91) 2, 125
 C. Marius Arpinas cos. I a. 107, VII a. 86 (RE Suppl. 6, 1363, 41) 1, 66 (bis); 2, 196; 3, 8
 Marianum scutum 2, 266
 M. Marius Gratidianus praet. a. 85 (RE 14, 1825, 20) 1, 178; 2, 262
 Mars 3, 167
 Martius v. Campus
 Maximi (i. e. Fabii) 1, 210; 2, 290
 Megarici (philosophi) 3, 62
 C. Memmius tr. pl. a. 111, praet. a. 104 (ORF² p. 214) 2, 240 (bis), 264, 267, 283
 Menecles Alabandensis rhetor Asiaticus 2, 95
 Menedemus Atheniensis rhetor 1, 85, 88
 Metellus v. Caecilius
 Metrodorus Scepsius rhetor et philosophus Academicus 2, 360, 365; 3, 75
 Metrodorus Stratoniceus Carneadis auditor Academicus 1, 45
 Milesius v. Thales
 Minerva 2, 73
 Misenum 2, 69
 Mnesarchus philosophus Stoicus 1, 45, 83
 P. Mucius Scaevola cos. a. 133, pontifex maximus Q. Mucii Scaevolae pontificis maximi pater (RE 16, 425, 47) 1, 166, 167, 170, 212, 217, 240, 242; 2, 52, 285
 Q. Mucius Scaevola P. f. cos. a. 95 pontifex maximus (ORF² p. 259) 1, 180, 229, 243, 244; 2, 24, 220, 221, 222
 Q. Mucius Scaevola Augur cos. a. 117 (ORF² p. 199) 1, 24, 28, 35, 45, 55, 71, 74, 105, 107, 112, 113, 160, 163 (bis), 164, 165, 185, 193, 197, 200, 204, 214, 234, 250, 265 (bis); 2, 13, 14, 22, 269, 281; 3, 68;
 Scaevola (inc.) 2, 224; Scaevolae 2, 144
 P. Mummius (RE 16, 525, 10) 2, 271
 L. Mummius Achaicus cos. a. 146, cens. a. 142 (ORF² p. 134) 2, 268
 Myro Eleuthereus statuarius 3, 26
 M. Naevius tr. pl. a. 184 (RE 16, 1558, 3) 2, 249
 Cn. Naevius Campanus poeta 3, 45

INDEX NOMINVM

- Narbonensis colonia 2, 223
 Nasicà v. Cornelius
 L. Nasicà aliunde ignotus 2, 260
 Naucrates Erythraeus Isocratis discipulus, orator 2, 94; 3, 173
 Neptunus 3, 167
 Neoptolemus Achillis filius 2, 156 (in fabula Enniana), 257
 Neronianum dictum v. C. Claudius Nero
 Nicander Colophonius poeta 1, 69
 Nicomedes IV Philopator v. Bithyniae rex
 C. Norbanus tr. pl. a. 103 (RE 17, 927, 5) 2, 89, 107, 124, 164, 167, 188, 199, 203
 Nucula quidam a Lucilio poeta commemoratus (RE 17, 1238) 2, 253
 Numa Pompilius Romanorum rex 1, 37; 2, 154; 3, 73, 197
 Numantia 2, 267
 Numantinum foedus 1, 181
 Numantini 1, 181
 Novae tabernae 2, 266
 Novius Atellanarum scriptor 2, 225, 279, 285
 Nummius divisor (RE 17, 1408, 1) 2, 257

 Cn. Octavius cos. a. 128 (RE 17, 1814, 18) 1, 166
 Olympia 3, 127
 L. Opimius cos. a. 121 (RE 18, 673, 36) 2, 106, 132, 134, 165, 169, 170
 Q. Opimius cos. a. 154 (RE 18, 678, 10) 2, 277
 Orata v. Sergius
Origines opus Catonis 1, 227

 M. Pacuvius Brundisius poeta tragicus 1, 246; 2, 187, 193; 3, 27, 157
 Pacuvianus Zethus 2, 155
 Paeon 1, 251

 Palatium 2, 263
 Pamphilus rhetor 3, 81
 Panaetius Rhodius philosophus Stoicus 1, 45, 75; 3, 78
 C. Papirius Carbo cos. a. 120 (ORF² p. 152) 1, 40, 154; 2, 9, 106, 165 (bis), 170; 3, 28, 74
 C. Papirius Carbo Arvina praet. a. 83 ca (ORF² p. 303), 3, 10
 Paris 3, 219
 Paulus v. Aemilius
 Peleus 3, 57
 Pelias 3, 217
 Pericles Xanthippi f. Atheniensis 1, 216; 2, 93 (bis); 3, 59, 71, 138
 Peripateticus Critolaus 1, 45; Phormio 2, 75; Staseas 1, 104, 105; Peripatetici 1, 43; 3, 62, 67, 109
 M. Perperna cos. a. 92 (RE 19, 896, 5) 2, 262
 C. Persius litteratus homo Lucilii poetae aequalis (ORF² p. 145) 2, 25 (bis)
 Phalereus v. Demetrius
Phaedrus dialogus Platonis 1, 28
 Pherecydes Leriensis rerum scriptor 2, 53
 Phidias Atheniensis statuarius 2, 73
 Philippus Macedonum rex 2, 341; 3, 141
 Philippus v. Marcius
 Philistus Syracosius rerum scriptor 2, 57, 94
 Philo architectus qui Atheniensibus armamentarium fecit 1, 62
 Philo Larissaeus princeps Acaemiae 3, 110
 Philoctetes 3, 141
 Philolaus Crotoniata Pythagoreus 3, 139
 Phoenix a Peleo Achilli comes datus 3, 57
 Phrygio v. Pompeius

INDEX NOMINVM

- T. Pinarius (RE 20, 1398, 7) 2, 266
- M. Pinarius Rusca praet. a. 181 (RE 20, 1404, 21) 2, 261
- Pisistratus Athenarum tyrannus 3, 137
- Piso v. Calpurnius, v. Pupius
- Piso quidam accusatus in causa repetundarum (*fortasse* L. L. Calpurnius Piso Caesoninus cos. a. 112) cf. ORF² p. 163—2, 265, 285
- Pittacus unus ex septem sapientibus Mitylenae tyrannus 3, 56
- Phormio philosophus Peripateticus 2, 75 (bis)
- Phormiones 2, 77
- Plato Atheniensis philosophus 1, 28 (bis), 47 (bis), 49, 89, 217, 224, 230; 2, 194; 3, 15, 21, 60, 62, 67 (quater), 122, 129 (ter), 139 (bis)
- C. (*non* Cn.) Plancus (*fortasse* C. Munatius Plancus cf. RE 16, 544, 27, *non* Plancius RE 20, 2012, 3) 2, 220
- M. Plautius Hypsaenus cos. a. 125 (RE 21, 14, 21) 1, 166
- Plautus 3, 45
- Poenus (Hannibal) 2, 75
- Poenus 3, 153
- Polemo Atheniensis Academiae veteris philosophus 3, 67
- Pollux 2, 352
- Polycletus Argivus statuarius 2, 70; 3, 26
- Polydorus Priami et Hecubae filius 3, 219
- Q. Pompeius Q. f. A. n. Rufus praet. a. 91, cos. a. 88 (ORF² p. 293) 1, 168
- Sex. Pompeius Sex. f. Pompei Magni patruus (RE 21, 2259, 55) 1, 67; 3, 78
- Pompeius Phrygio (RE 21, 2250, 37) 2, 283
- Pompilius v. Numa
- Cn. Pomponius tr. pl. a. 90 (RE 21, 2325, 31) 3, 50
- Pomptinum 2, 290
- Pontidius quidam (RE 22, 27, 1) 2, 275 (*fortasse* M. Pontidius Arpinas cf. F. Münzer, RE 22, 27, 3)
- Popilia Q. Lutatii Catuli, L. Caesaris, C. Caesaris Strabonis mater (RE 22, 64, 32) 2, 44
- M. Porcius Cato Maior Tusculanus cos. a. 195, cens. a. 184 (ORF² p. 12) 1, 171, 215, 227, 228; 2, 51, 53, 142, 256, 260, 271, 279; 3, 135, 165; eius *Origines* 1, 227; Catones 2, 290; 3, 56
- Porcina v. Aemilius
- Priamus 3, 102, 217 (bis)
- Privernas fundus 2, 224 (bis)
- Prodicus Cius sophistes 3, 128
- Protagoras Abderita sophistes 3, 128
- Prutaneum 1, 232
- Pyrgensis v. Antistius
- C. Publicius Bibulus (RE 23, 1897, 14) 2, 271
- M. Pupius M. f. Piso Frugi Calpurnianus cos. a. 61 (ORF² p. 346) 1, 104
- Pyrrhonei (philosophi) 3, 62
- Pythagoras Samius philosophus 2, 154; 3, 56, 139
- Pythagoreus (Numa Pompilius) 2, 154; (Lysis) 3, 139; -ei 1, 42; 2, 154
- Pythius Apollo 1, 199
- Quirites 3, 183
- Rex v. Marcius
- Rhodus 1, 75; 2, 3; 3, 213
- Rhodii 2, 217; 3, 213
- Roma 1, 85, 177 (bis), 183 (bis); 2, 60, 155, 157, 269; 3, 2, 68, 167; Romani (sc. Ennius) 3, 168; eques Romanus 1, 191;

INDEX NOMINVM

- 2, 280; 3, 87; -ites Romani 2, 199; genus Romanum 3, 44; homo Romanus 1, 231; 3, 168; ludi Romani 1, 24; populus Romanus 1, 227, 228; 2, 76, 164, 167, 199 (bis), 203; 3, 4, 5, 74, 168; res Romanae 2, 52
- Romulus Romae conditor 1, 37
- Q. Roscius Gallus tragoedus idemque comoedus (RE 1 A, 1123, 28) 1, 124, 129, 130, 132, 251, 254, 258; 2, 233; 3, 102, 221; Rosciana imitatio senis 2, 242
- Rudini (sc. Ennius) 3, 168
- M. Rutilius P. Rutilii tr. pl. pater (RE 1 A, 1248) 1, 181
- P. Rutilius M. f. tr. pl. a. 136 (RE 1 A, 1248, 9) 1, 181
- P. Rutilius Rufus Sp. f. cos. a. 105 (ORF² p. 168) 1, 227, 228 (bis), 230; 2, 280 (quinquies)
- Sabini 1, 37
- Salamis 2, 193
- Salinator v. Livius
- Salii 3, 197
- Samnis 3, 86; -ites 2, 325; 3, 86
- Scaevola v. Mucius
- Scaevolae 2, 144
- Scaurus v. Aemilius
- Scepsius (Metrodorus) 2, 360; 365; 3, 75
- Scipio v. Cornelius
- Scipiones 3, 56; cf. Africani, Cornelii
- Scopas princeps Thessalus 2, 352, 353
- C. Scribonius Curio tr. pl. a. 90 cos. a. 76 (ORF² p. 297) 2, 98
- L. Scribonius Libo tr. pl. a. 149 (ORF² p. 138) 1, 227; 2, 263 (bis)
- C. Sempronius Gracchus tr. pl. a. 123 (ORF² p. 174) 1, 38, 154; 2, 106, 132, 169, 269; 3, 214, 225, 226
- Ti. Sempronius Gracchus pater cos. a. 177 et 163 (ORF² p. 98) 1, 38, 211
- Ti. Sempronius Gracchus filius tr. pl. a. 133 (ORF² p. 145) 1, 38; 2, 106, 170, 285
- Serapio v. Cornelius
- A. Sempronius Musca (RE 2 A, 1435, 71) 2, 247
- M. Sempronius Auli frater 2, 247
- Septembres Idus a. 91, 3, 2
- L. Septumuleius Anagninus (RE 2 A, 1621) 2, 269
- C. Sergius Orata a L. Licinio Crasso defensus (RE 2 A, 1713, 33) 1, 178 (bis)
- L. Sergius Silus, Catilinae pater (RE 2 A, 1719, 39) aut eius frater M. Sergius Silus (RE 2 A, 1720, 42) 2, 285 (bis)
- Servilia lex a. 106 (ORF² p. 243) 2, 223
- Q. Servilius Caepio cos. a. 106 (ORF² p. 217) 2, 124, 197, 199 (bis), 200, 201, 203
- C. Servilius Glaucia praet. a. 100 (RE 2 A, 1796, 35) 2, 249, 263; 3, 164
- M. Servilius Pulex Geminus cos. a. 202 (RE 2 A, 1805, 78) 2, 261
- C. Sextius Calvinus (RE 2 A, 2045, 21) 2, 246, 249
- Siculus quidam 2, 278, 280, Siculi 2, 217
- Sicyonii calcei 1, 231
- Sidonius (Antipater) 3, 194
- Silus v. Sergius
- Simonides Cius poeta 2, 351, 352, 353 (bis), 357
- Socrates Atheniensis 1, 28 (bis), 42, 63, 204, 231, 232; 2, 270; 3, 15, 60 (bis), 61, 72 (bis), 122, 129 (bis)
- Socraticus sermo 2, 62; -ici sermones 3, 67; Socraticum 3,

INDEX NOMINVM

- 67; Xenophon Socraticus 2, 58; Socratici 3, 61, 62, 72, 73
Solon Atheniensis legum auctor 1, 58, 197
Solones 3, 56
Sophocles Atheniensis poeta tragicus 3, 27
Soranus v. Valerius
Speusippus Atheniensis Platonis sororis filius philosophus Academicus 3, 67
Staseas Neapolitanus philosophus Peripateticus 1, 104, 105
Statius v. Caecilius
Stoicus (philosophus) 2, 159; Stoici (philosophi) 1, 43, 230; 3, 62, 65, 66, 78
C. Sulpicius Galba Ser. Sulpicii Galbae f., Publii Licinii Crassii Muciani gener triumvir agr. d. a. 121, augur (ORF² p. 205) 1, 239
Ser. Sulpicius Galba cos. 144 (ORF² p. 109) 1, 40, 58, 227 (bis), 228 (bis), 239 (bis), 240 (ter), 255; 2, 9, 263 (bis); 3, 28
C. Sulpicius Galus cos. a. 166 (RE 2 A, 808, 66; ORF² p. 102) 1, 228
Q. Sulpicius Galus C. f. (RE 2 A, 812, 69) 1, 228
P. Sulpicius Rufus tr. pl. a. 88 (ORF² p. 278) 1, 25, 30, 66, 96, 99, 102, 104, 131, 136, 137, 148, 163, 205, 206, 262; 2, 12, 16, 26, 88, 96, 97, 107, 109, 118, 124, 140, 196, 201, 202, 231, 232, 305, 366; 3, 11, 31 (bis), 46 (bis), 47, 147, 148, 230
Syracosius v. Dion v. Philistus
Syri 2, 265
Syrts 3, 163
Tarentum 2, 273 (bis)
Tarentinus (Archytas) 3, 139
Tarracina 2, 240 (bis)
Tauriscus histrio Graecus 3, 221
Telamo 2, 193
Terentius Vespa (RE 5 A, 710, 93) 2, 253
Terenti *Andria* 2, 172, 326
Teucer fabula Pacuvii 1, 246, 2, 193
Thales Milesius physicus 3, 137
Thebanus (Epaminondas) 3, 139
Themistocles Atheniensis (RE 5 A, 1686, 49) 2, 299 (bis), 300, 351; 3, 59
Theophrastus Eresius philosophus Peripateticus 1, 43, 49, 55; 3, 184, 221
Theopompus Chius rerum scriptor 2, 57, 94; 3, 36
Theramenes unus ex XXX Athenarum tyrannis 2, 93 (bis); 3, 59
Thessalia 2, 352
Thoria lex a Sp. Thorio tr. pl. a. 118 lata (RE 6 A, 343, 68) 2, 284
Thrasymachus Calchedonius sophistes 3, 59, 128
Thucydides Atheniensis rerum scriptor 2, 56, 57, 93
Thyestes 3, 219
Tiburs 2, 224, 263
Timaeus Tauromenitanus rerum scriptor 2, 58
Timotheus Cononis f. Atheniensium imperator 3, 139
Tisias Syracusanus rhetor 1, 91
Sex. Titius tr. pl. a. 99 (RE 6 A, 1563, 61) 2, 48, 253, 265; 3, 88
Trinummus fabula Plautina 2, 39
Troia 2, 257
Troianus equus 2, 94
Tubero v. Aelius
Ser. Tullius Romanorum rex 1, 37
L. Tullius Cicero oratoris patruus (RE 7 A, 1, 13, 822, 25) 2, 2, 3

INDEX NOMINVM

- M. Tullius Cicero oratoris pater 2, 1
M. Tullius Cicero oratoris avus (RE 7 A 1, 13, 824, 27) 2, 265
Q. Tullius Cicero oratoris frater praet. a. 62 (RE 7 A 1286, 31) 1, 1, 4; 2, 10; 3, 1, 13
Tusculanum L. Aelii 1, 265; Catuli 2, 13; Caesaris Strabonis 2, 13; Crassi 1, 24, 27, 224; 3, 121
Tuscum mare 3, 69
Tutor mimus vetus 2, 259
Tyndaridae 2, 352

Ulixes 3, 69, 162

Valerius cantor (RE 7 A 2296, 6) 3, 86
Q. Valerius Soranus (RE 8 A, 225, 4) 3, 43
Vargulla (*aut* Vargula) quidam (RE 8 A, 2392) aliunde ignotus 2, 244, 247

Q. Varius Hybrida tr. pl. a. 90 (ORF² p. 304) 1, 117
C. Velleius senator, L. Crassi familiaris, Epicureus (RE 8 A, 637, 1) 3, 78 (bis)
Q. Velocius aliunde ignotus (RE 8 A 661) 3, 86
Vespa v. Terentius
Vesta 3, 10
M. Vigellius Stoicus L. Licinii Crassi amicus (RE 8 A, 2130, 1) 3, 78
C. Visellius Aculeo (RE 9 A, 354, 16) 1, 191; 2, 2 (ter), 262

Xenocrates Chalcedonius philosophus Academicus 3, 62, 67 (bis)
Xenophon Atheniensis Socratis discipulus 2, 58; 3, 139

Zethus Pacuvianus 2, 155
Zeuxis Heracliensis pictor 3, 26

INDEX VERBORVM NOTABILIVM

MAXIME AD RHETORICAM ARTEM PERTINENTIVM

- abhorrens ab auribus vulgi genus orationis 3, 66
 abiectum genus vocis 3, 218;
   -a verba 3, 150
 absolutio in oratore 1, 130
 absonus 1, 115 (-us voce); 3,
   41 (-a vox)
 absurda vox 3, 41
 abundans 1, 22, 85; 2, 58, 93;
   3, 122
 abundanter 2, 151 (loqui); 3,
   53 (dicere)
 accommodare 1, 131 (orationem);
   2, 159 (orationem), 213 (genus
   dicendi), 289 (volumen), 345;
   3, 35; -atus 1, 54 (-a oratio),
   108, 213 (-ae sententiae), 239
   (-um responsum); 2, 114, 270,
   326 (-a narratio), 341; 3, 105,
   212
 accommodate 1, 138 (ad per-
   suadendum), 149 (ad veri-
   tatem), 260 (ad persuaden-
   dum)
 accuratus 1, 38 (-a orationis
   copia), 257 (-ae commenta-
   tiones); 2, 49 (-ius genus ora-
   tionis), 233 (-us sermo), 315
   (-a principia)
 accuratius dicere 1, 150; 2, 48,
   291; 3, 3
 accusare 1, 208, 246; 2, 35, 89,
   100, 124, 167, 197, 245, 280
 accusatio 1, 121; 2, 201
 accusator 2, 132, 220, 283
 acer 1, 45 (in dicendo), 79 (-irri-
   mum studium), 95 (stu-
   dium); 2, 11 (studium), 84
   (animus), 131 (in cogitando),
   162 (ingenium), 182, 183
   (incitatio), 201, 209 (motus
   invidiae), 212 (vis), 300 (in-
   genium), 357 (memoria), 358
   (-es imagines); 3, 17 (cogita-
   tio), 32 (-e genus dicendi),
   79 (ingenium), 90 (ad per-
   discendum), 92 (-e instru-
   mentum), 99 (suavitas), 106
   (incusatio), 124 (acies), 125
   (ingenium), 160 (sensus), 161,
   183 (iudicium), 184 (cura),
   190 (norma), 230 (peracree
   ingenium)
 acriter 1, 116 (videre); 2, 35
   (revocare), 182 (persequi),
   317 (agere), 330 (persequi);
   3, 98 (commovere)
 actio 1, 18, 64, 145, 167, 186,
   193, 213, 236, 245; 2, 30, 73,
   82, 184, 214, 271; 3, 37,
   41, 102, 213 (bis), 215 (bis),
   221, 222, 223, 224, 225, 227
 actor 1, 118, 128, 156; 2, 34,
   194; 3, 57, 73, 102, 213, 214,
   217, 221
 actuose 3, 102
 acuerere linguam 3, 121
 aculei 2, 64 (sententiarum), 222
   (contumeliarum); 3, 138
 acumen 1, 128 (dialecticorum),
   151 (stili), 243 (nimium); 2,
   125 (singulare), 129 (oratio-
   nis), 147 (in dicendo), 236

INDEX VERBORVM

- (in verbo), 244 (verbi aut sententiae), 257; 3, 28, 60; acumina 2, 158
- acute colligere 1, 243; dicere 1, 94; 2, 256; dictum 2, 340; explanare 2, 280; videre 1, 116; 3, 31
- acutus 1, 50 (Ch. sippus), 113 (-i ingenii motus), 180 (Scaevola), 191 (homo), 223 (homo), 236 (leguleius); 2, 34 (-ae sententiae), 84 (-us animus), 93 (-i Pericles Alcibiades Thucydides), 98 (genus dicendi), 99 (praeceptum), 131 (homo), 253 (ambigua acuta), 273 (acutum); 315 (-a principia); 3, 32 (genus dicendi), 66 (genus orationis), 79 (-a ingenia), 216 (-a vox), 217 (-um genus vocis), 223 (-ae sententiae), 227 (-issimus clamor)
- adfigere 2, 325 (-ictum prooemium); 3, 36
- adflatus furoris 2, 194
- adhaerescere 1, 258 (-it argumentum); 2, 214; 3, 37
- aditus ad causam 2, 320
- adiunctio 3, 206
- admirabilis 1, 6 (in dicendo), 31, 119 (orator); 2, 34; 3, 96 (oratio)
- admiratio 3, 101
- admirationes 1, 152; 2, 288
- admonita 2, 64
- admonitio 2, 282 (familiaris), 339
- adumbrare 2, 194 (dicendo); 3, 16
- advocatus 2, 196, 283, 301
- aedificat orator 3, 152
- aenigmata 3, 167
- aequabilistractus orationis 2, 54
- aequabiliter fluens oratio 3, 172; -er fustum genus 2, 218; loqui 3, 45; profluens genus orationis 2, 64
- aequalis 3, 198 (-es interspirationes), 185 et 186 (-ia intervalla)
- aequitas 1, 56, 86, 141, 173, 240, 242, 244; 2, 102
- agitare 1, 220; 2, 229, 237, 238, 251; 3, 54
- agitatio 3, 88
- agere causam *passim*; gestum 2, 233; tragoedias 2, 205, 225; agentes imagines 2, 358
- agrestis 1, 33 (vita), 115 (homines); 2, 10 (libri); 3, 42 bis (vox), 227 (-e quiddam)
- aliena ars 1, 50; -um artificium 1, 62, 239; -o loco positum verbum 3, 149, 157, -in alienum locum deducta translatio, 3, 165; alienus ornatus 1, 235; -um verbum 3, 155, 159 (bis)
- allicere 1, 30; 2, 315, 324
- alte repetita oratio 3, 91
- altius tollere dicendo 3, 104
- ambigo 1, 242; 2, 104 (bis), 110 (bis), 111, 135, 137; 3, 111
- ambigue scriptum 1, 140; 2, 110
- ambiguum 2, 110 (bis), 254, 255 (bis); -us sermo 3, 49; -um verbum 3, 49; -gui genera 2, 256; ex ambiguo dicta 2, 250; -uorum genera 2, 111
- ambitus verborum 3, 186
- amplificare 1, 143, 221 (dicendo); 3, 104 (rem), 105 (orationem), 202
- amplificatio 3, 105, 106
- anapaestus 3, 185
- anceps causa 2, 186; disputatio 3, 107, 145; locus 2, 125; sapientia faciendi dicendique 3, 59
- angustus 1, 261 (-ior spiritus); 3, 121 (-a concertatio), 164 (-ius verbum)
- anhelata verba 3, 41

INDEX VERBORVM

- anima 1, 261 (-am continere);
 3, 181 (-ae interclusio), 191
 animus oratoris 2, 124
 anteoccupatio 3, 205
 antiquitas 1, 18, 159, 165, 193,
 201, 256; 3, 42, 45
 antiqui (*subst.*) 3, 107, 130
 antiqui oratores 2, 93; 3, 46
 antiquior oratio 3, 153
 antistes artis 1, 202
 aperta narratio 2, 80, 83, 329
 apologorum narrationes 2, 264
 apparatus 1, 229; 2, 333, 355
 (verborum); 3, 92, 124 (di-
 cendi)
 aptatum verbum 3, 162
 apte 3, 222; apte dicere 3, 37,
 91; describere 143; loqui 1,
 144
 aptus 1, 4, 99 (ad dicendum),
 126 (ad artem), 132 (habitu
 atque forma), 231; 2, 34, 54
 (ad dicendum), 56 (-us verbis),
 88, 117, 159 (-um genus ser-
 monis), 289 (natura), 315
 (-a principia), 343; 3, 53 (-um
 genus), 86, 119 (-i loci), 183
 (-ior clausulis numerus), 186
 (-ior continuatio verborum),
 197, 198 (aptum perfectum-
 que), 203 (-us reditus ad rem),
 203 (-a conclusio rationis),
 204 (-um ornamentum), 210
 (aptum), 225 (aptius)
 arbitrium 1, 108; 2, 70; 3, 177
 arcessere 2, 117, 256 (-itum dic-
 tum); 3, 92, 156
 ardentius cohortari 2, 35
 ardere 2, 188, 193; ardens 2,
 190, 222; 3, 8; ardentes 3,
 131 (studiis)
 arguere 2, 135, 183, 323; 3, 70
 (bis)
 argumentari 2, 311, 329
 argumentatio 2, 116, 331
 argumentum 2, 214 (bis), 215,
 294; -a 1, 88, 90, 140; 2, 80,
 117, 129, 130, 131, 132,
 135, 137, 146, 160, 181,
 236, 291, 292, 306, 308, 309,
 312, 319; 3, 31, 119; -adsu-
 muntur foris 2, 173; ducun-
 tur ex coniunctis 2, 167; ex
 genere 2, 167; ex parte 2,
 168; ex similitudine 2, 168;
 ex dissimilitudine 2, 169;
 ex contrario 2, 169; ex conse-
 quentibus 2, 170; ex consen-
 taneis 2, 170; ex praecurren-
 tibus 2, 170; ex repugnanti-
 bus 2, 170; ex causis rerum
 2, 171; ex iis quae sunt orta
 de causis 2, 171; ex maiore 2,
 172; ex minore 2, 172; ex pari
 2, 172 argumenta contraria
 3, 312; contemnenda 2, 308;
 firma 2, 292, 309; levia 2,
 309; utilia 2, 309; -a confir-
 mare 3, 312; sumere 3, 119;
 refutare 2, 312; argumentor-
 um copia 2, 117, 141; dispo-
 sitio 2, 179; fontes 2, 141;
 genus 2, 175; loci 2, 166; no-
 tae 2, 174; ordo 2, 179, 181;
 sedes 2, 162, 166
 argutissime disputare 2, 18
 argutus 2, 250, 268; 3, 220 (-a
 manus)
 aridum genus sermonis 2, 159
 ars 1, 2, 5, 6, 8 (bis), 9, 10,
 11, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 25;
 35, 44, 50, 51, 55, 59, 61,
 65 (bis), 66 (dicendi), 72,
 73 (bis: -es ingenuae), 75, 80
 (-ium ratio naturae), 86,
 90 (dicendi), 91 (-is scriptor),
 91 (-is inventor et princeps),
 92, 99, 102, 107 (dicendi),
 108 (bis), 109, 110 (bis), 113
 (-is scriptor), 114 (ter), 115,
 115 (ingeniis atque arte),
 118, 124, 126, 132, 133, 135
 (oratoris), 145, 148, 156, 157,
 158, 185, 186 (quater), 187,
 188, 190, 191, 202, 205, 208,

INDEX VERBORVM

- 210, 212, 213, 214 (bis) (ars dicendi), 215, 216, 217 (ter), 218, 219, 234 (bis), 235, 236, 246 (septies), 248, 254, 260, 262; 2, 3, 5, 10, 30 (bis), 32 (quater), 33, 36 (quater), 37 (ter), 38 (ter), 39, 41, 44, 48, 64, 69 (quater), 73, 76 (dicendi), 84 (bis), 108, 119, 120 (bis), 137 (dicendi), 140, 142, 147, 150 (bis), 157 (bene disserendi), 160 (artes dicendi), 160 (dicendi ars), 160 (artis magistri), 175 (exquisita), 175 (dicendi), 177, 189 (aliqua), 195, 198, 201 (bis), 216 (ter) 216 (ars salis), 217, 219, 220, 227, 229 (facetiarum), 231 (salis), 232, 247, 299, 351 (memoriae; bis), 356 (dicendi), 356 (artis imago, similitudo); 3, 21 (-es ingenuae, humanae), 26 (quinquies), 36, 58, 70, 75 (bis), 79, 84, 86 (bis), 87, 89, 107 (dicendi), 110, 122 (oratoris), 127 (bis), 128 (praeclarissimae artes), 132, 136, 139, (bonae artes) 143, 151, 152, 175, 179, 180, 182 (-is modus), 195 (bis), 196 (numerorum ac modorum), 197, 212, 215, 217
- articuli 2, 359; 3, 96 (orationis), 186
- artifex 1, 51, 111, 248; 2, 73, 350; artifices 1, 23 (dicendi), 128, 145 (-um doctrina); 3, 35
- artificiosa verborum conclusio 2, 34
- artificiose 1, 186
- artificium 1, 50 (-io distincta oratio), 62 (bis), 73, 74, 93 (dicendi), 96, 127, 129 (tenue et leve), 130, 146 (bis) 239; 2, 29 (dicendi), 50, 56 (dicendi), 83, 153, 156; 3, 83
- ascensus arduus 1, 261
- asper concursus verborum 3, 171; -um genus vocis 3, 216
- aspere concurrunt verba 3, 172; -e dictum 2, 339; loqui 1, 227; 3, 45; vituperare 2, 35, 349
- asperitas 2, 64 (iudicialis), 212 (contentionis); 3, 28, 44 (rustica)
- asperitates rerum 1, 3
- adstricta numerosa oratio 3, 184
- adstrictus 1, 70, 254; 3, 175 (numerus)
- atrox genus orationis 2, 200
- attente audire 1, 259, 2, 148; 2, 363
- attentio animi 2, 150
- attentus 2, 80, 82, 323 (bis); 3, 17 (-issima cogitatio)
- auceps syllabarum 1, 236
- auctoritas 1, 4, 23, 24, 107, 180 194, 195, 198, 201, 214, 253; 2, 153, 154, 156, 230, 333, 339; 3, 5, 7, 19, 43, 211
- aucupari verba 2, 256
- audacia verborum 3, 36
- audaciores translationes 3, 156
- augere 1, 94, 143, 186, 211; 2, 80, 121, 208, 267, 292, 312, 332, 335; 3, 39, 102, 104, 202, 203, 205 (bis)
- aures exspectant 3, 191; flagitant 3, 198; -ium iudicium 3, 100, 150; mensura 3, 183; ium satietas 3, 32, 174, 192; -ium voluptas 1, 259, 3, 177; -ibus accommodare orationem 2, 159; -ibus gratum 3, 181; iucundum 3, 29; parcere 3, 170; in aures infundere 2, 355
- austera suavitas 3, 103
- bene dicere 1, 21, 50, 51 (melius), 83, 119 (optime), 120 (optime), 146; 2, 5 (bis), 37 (optime); 3, 3 (melius), 101; disserere 2, 157; loqui 2, 37, 103 (melius)

INDEX VERBORVM

- benevolentia 2, 72 (bis), 182, 216; -iam conciliare 2, 182, 200, 236
 benevolus 2, 80, 82, 322
 bella materies 2, 239; reprehensio 2, 281; -um 1, 247; 2, 277, 283; -issimum 1, 255; bella (neutr.) 2, 245; belle agitata 2, 238; dicere 3, 101; dicta 2, 253
 blandiri 1, 90
 bonus orator 1, 152, 218; 3, 84, 129 (melior)
 bona dicta 2, 222; verba 3, 151
 brachium proiectum 3, 220
 brevis explicatio 1, 189; circuitus verborum 3, 191; declinatio 3, 205; narratio 2, 80, 83, 326; syllaba 3, 183 (bis), breve dictum 2, 221, 223, 340; breve genus facetiarum 2, 218; breves scriptores 2, 93; brevia praecepta 1, 145; -ora membra 3, 186, 193
 breviter decurrere 1, 148; definire 2, 108, 162; dicere 1, 107, 187, 214; 2, 174, 215; dictum 2, 340; exponere 3, 148, 158; illustrare 2, 162; narrare 2, 326; percurrere 1, 205; perstringere atque attingere 2, 201; ponere 2, 41; proponere 3, 25
 brevis 1, 17; 2, 53, 326 (bis), 327 (bis), 328, 341; 3, 157, 158, 202
 cadere decore 3, 182; numerose 3, 175; similiter 3, 206
 callide dicere 1, 93
 callidus homo 1, 109, 223; orator 1, 218
 canorum quidquam 3, 28
 cantilena (ex scholis) 1, 105
 cantor formularum 1, 236
 carpere orationem membris 3, 190
 causa *passim*
 causicus 1, 202
 cavillatio 2, 218
 celer 1, 83 (lingua); 2, 88 (oratio); 1, 113 celeres ingenii motus
 celeritas 1, 17; 90 (eloquendi), 127 (verborum), 149 (linguae); 2, 220 (in celeritate lepos), 225 (verborum), 230 (ingenii), 340; 3, 68 (ingenii)
 celeriter dicere 3, 144; perorare 1, 160 (celerius)
 certa definitaque causa 2, 65, -um genus quaestionum 2, 41, 42
 chorius 3, 193
 cincinni oratoris 3, 100
 circuitus verborum 3, 191, 198
 circumscribere 1, 52, 70, 189; 2, 67
 circumscriptio 3, 207
 cita vox 3, 216
 citare 1, 251
 citharoedi 2, 325
 civilis oratio 3, 109
 clamare 1, 56; 2, 86; 3, 227
 clamator 1, 202; 2, 86; 3, 81
 clamor 1, 152, 157, 255; 3, 136, 227
 claudicat aliquid in oratione 3, 198
 clausula 2, 240; -ae 3, 173, 181, 183, 192
 coagmentatus concursus verborum 3, 171
 cognitionis tres modi 3, 113
 cohaerere 3, 179; cohaerens membrum 2, 325; oratio 3, 172
 cohortari 1, 30, 258; 2, 35, 87, 89; 3, 121
 cohortatio 1, 204, 262; 2, 50, 64, 86, 89, 337; 3, 118
 conlacrimatio 2, 190
 conlatio 2, 265 (bis)
 conlocare 1, 25; 161, 162, 192; 2, 80, 116, 313, 354; 3, 77, 93, 126, 133, 149

INDEX VERBORVM

- conlocatio rerum 2, 181; rerum ac locorum 2, 307; verborum 1, 151; 2, 54; 3, 171 (bis), 172
color 3, 96, 98, 100, 199 (orationis) 217
coloratur oratio 2, 60
comice tractare 3, 30
comitas 2, 182 (verborum); 343
commendare 1, 228, 245, 252; 2, 9, 36, 183, 196
commendatio 1, 122; 2, 114, 201, 211, 315, 357; 3, 205
commentari 3, 86
commentariolum 1, 5
commentarius 1, 208, 240
commentatio 1, 150, 154, 157, 257; 2, 118
comminatio 3, 206
commiseratio 2, 125; 3, 219
commoratio una in re 3, 202
commovere 1, 13, 114, 120, 239; 2, 12, 20, 114, 186, 189, 195, 205, 214, 233, 266, 311, 312; 3, 2, 32, 98, 99, 102, 146, 204, 223
communicatio 3, 204
communis consuetudo vitae 1, 221, intellegentia 1, 249; exercitatio 3, 79; facultas oratorum 1, 44; mens 3, 115, opinio 1, 94, quaestio 1, 141; sensus 1, 12, 2, 68, 3, 195; sermo 1, 243; usus 1, 12; vita 1, 248, commune exordium 2, 315; vitium 2, 210; communes causae 1, 213; loci 3, 106; communia praecepta 1, 137, 2, 333; principia 2, 319
communitio 2, 320
commutare 1, 192; 2, 211; 3, 167
commutatio 3, 221, 225
comparatio 1, 257; 2, 348; 3, 32, 116 (ex -e disceptatio); 3, 117 (-is modi)
complexio verborum 3, 182
componere 1, 142, 186; 2, 83, 224, 308; 3, 171 (verba)
composita oratio 1, 50
composite dicere 1, 64 loqui 1, 48
compositio 2, 58 (verborum)
comprobare 1, 257; 2, 181, 215, 347, 362, 363
concertatio 1, 194; 2, 68 (verborum); 3, 121
conciliare 1, 143; 2, 115, 121, 128, 182, 200, 206, 207, 212, 236, 291, 310; 3, 104, 204
conciliatio 2, 216, 292; 3, 205
concinne distribuere 2, 81
concinnus reditus ad rem 3, 203; -a oratio 3, 100; -a verborum transgressio 3, 207
concisa brevis 3, 202; -um 2, 327, -um genus sermonis 2, 159; -ae disputationes 2, 61
concitare 1, 153, 204, 220, 227 (misericordiam); 2, 128, 191, 197, 235, 337; 3, 23, 104, 223
concitata oratio 2, 88
concitatio 2, 201
concludere 1, 187, 260; 2, 215, orationem 2, 80, 177, 199, 307, 332 verba 3, 93
conclusio orationis 2, 80; rationis 3, 203; verborum 2, 34; 3, 174
concursio 3, 206
concursus verborum (asper, hiulus, coagmentatus, levis) 3, 171
condimenta (actionum, sermonum) 2, 271
condire 2, 212 (asperitas -itur humanitate) 2, 227 (-tior oratio); 3, 99
confirmare 1, 14, 90, 143, 240; 2, 6, 80, 89, 119, 123, 177, 214, 293, 303, 307, 312, 331, 356; 3, 42, 48, 88, 106

INDEX VERBORVM

- confirmatio 2, 331
 conformare orationem 1, 17;
 oratorem 3, 200
 conformatio 2, 357; oris et corporis 1, 114; verborum 1, 151;
 3, 200, 208; vocis 1, 18
 confusa oratio 3, 50
 congruere 3, 210; menti congruens 3, 222; -ens genus 3, 53
 congruenter dicere 3, 37
 conicere 2, 28, 225, 258, 314;
 3, 51, 104
 coniectura 1, 95; 2, 280, 299;
 3, 113, 114, 128
 coniectus oculorum 3, 222
 coniunctio verborum 3, 154 (bis)
 170, 175 (bis), 199; -onis levitas 3, 201
 coniungere verba 3, 154
 conivere 3, 221
 conqueri 1, 90
 consecutio 3, 113 (bis); -onis
 duo genera 3, 116
 consolari 2, 35
 consolatio 2, 50, 64; 3, 118,
 211
 conspersa verborum sententiarumque floribus oratio 3, 96
 constituere controversiam 1, 143
 constructio verborum 1, 17
 consuetudo dicendi 1, 81; 3, 173, 191; -do exercitatioque 1, 90; 3, 194, -o exercitationis 3, 121; loquendi 3, 150; scribendi 1, 152; 3, 191; sermone 2, 111 3, 48; -inis ratio 1, 135
 consultatio 2, 142; 3, 109, 111 (infinita)
 contentio 1, 47, 107, 182, 183, 255, 257; 2, 107, 110, 212, 213, 227; 3, 13, 203, 205; actionis 2, 214; animi 2, 22; 3, 5; corporis 3, 31; disputationis 3, 230; ingenii 3, 5; virium 3, 5; vocis 3, 224, 225, 227 (bis) -onis asperitas 2, 212; -is iudicium 3, 32; -is verba 3, 177; contentiones incipere, finire 3, 220; -one frangere 2, 230; -ones 3, 7; -ones causarum 2, 72; vocis 1, 261
 contentum genus vocis 3, 219
 continere animam 1, 261
 continuare verba 3, 166, 182; -ata continuatio 3, 186; -uatum 3, 207
 continuatio verborum 1, 261; 3, 49, 167, 171, 186
 contorquere 2, 72
 contractio 3, 196
 contractum genus vocis 3, 216
 contraria pars 2, 215; -ium 3, 207; -ae causae 2, 30; orationes 3, 80; partes 1, 158; 2, 215; -a argumenta 3, 312; scripta 2, 110; -a dicere 2, 269; infirmare 2, 331; refutare 2, 80, 307
 contrarie relata verba 2, 263; -e scriptum 1, 140
 contrita praecepta 1, 137
 controversia 1, 47 (verbi) 49, 107 (verbi), 118, 139, 140, 143 (-am constituere), 169, 235, 238, 250; 2, 66, 78 (-a causae, quaestionis), 104, 105 (facti), 110 (-a ex ambiguo), 112 (-a facti), 113, 132, 133, 137, 291 331, 335; 3, 109 (-a finita), 120 (privata ac singularis), 143
 contumelia 2, 222; 3, 64
 contumeliose 2, 77, 286, 304
 convellere 2, 205
 conversio orationis 3, 186; 190; verbi 3, 206, 207 (verborum)
 convertere orationem 2, 199; ad ridiculum 2, 257
 convincere 1, 42

INDEX VERBORVM

- copia ad laudandum 2, 346;
 argumentorum 2, 117, 141;
 cognitionis 1, 219; consilii
 3, 133; dicendi 1, 50, 167,
 170, 215, 230; 2, 6, 38, 109; 3,
 55, 67, 68, 82 (bis), 107, 138;
 exemplorum 1, 90, 256; ora-
 tionis 1, 38; 2, 151; 3, 142;
 ornamentorum 1, 162; prin-
 cipiorum 2, 324; rerum 1,
 85, 165, 250; 2, 58; 3, 121,
 125, 126, 142; verborum 1,
 38; 2, 98; 3, 31, 125, 151, 159
 copiose adludere 1, 240; dicere
 1, 21, 59, 62, 93, 263; 2, 120,
 153; 3, 76, 129; disserere 3,
 107; laudare 2, 39, 349; lo-
 qui 1, 48 (bis); 2, 151; refel-
 lere 3, 78; tutari 3, 78; ver-
 sari 1, 41; 2, 365
 copiosus homo 2, 75; -issimus
 in dicendo 1, 45; -us orator
 2, 98; 3, 129; -a oratio 2, 214
 corpus orationis 3, 96; -oris
 conformatio 1, 114; conten-
 tio 3, 31; figura 1, 114; mo-
 tus 1, 18, 73, 115, 132, 156;
 2, 88, 91; 3, 47, 102, 220; -is
 sermo (i. e. actio) 3, 222; -is
 vitia 2, 239, 266
 orrectio 3, 203, 207
 corrigere 1, 115, 158; 2, 362
 cotidianus labor 3, 58; sermo
 2, 16; 3, 48, 153; usus 1, 192;
 3, 177; -a loquacitas 1, 105;
 sermones 1, 197; -ae commen-
 tationes 1, 154; -a opera 3,
 188
 creber rerum frequentia 2, 56;
 -a exclamatio 3, 101; mu-
 tatio vocis 3, 224; repetitio
 verbi 3, 206; -ae exercitatio-
 nes 2, 96; -ae sententiae 2, 34
 creticus 3, 183, 191, 193
 crimen 1, 182; 2, 104, 105, 135,
 136, 199, 330; 3, 106, 120,
 187
 criminatio 2, 321, 339
 cursus orationis 1, 153; 2, 39,
 82; verborum 1, 161; 3, 136;
 vocis 3, 227
 cyanea oratio 3, 6; vox 3, 6
 decet 1, 106, 120, 130, 132; 2,
 83, 85, 86, 271; 3, 210, 212
 (bis), 224
 decentia 3, 200
 declamator 3, 138
 declamatorium opus 1, 73
 declamitare 1, 251
 declarare 1, 18, 73, 178, 190,
 193; 2, 63, 177, 201, 280; 3,
 49, 155, 215, 222
 declinatio 3, 205, 207
 decore cadere 3, 182; loqui 1,
 144
 decocta suavitas 3, 103
 dedecet 1, 132
 defensio 1, 178, 237, 242; 2, 129
 (bis), 130, 135, 137, 198, 200,
 201, 203, 204, 221, 293, 319
 defensor 1, 244; 2, 132
 definire 1, 64, 70, 108, 189, 211,
 222; 2, 108, 133, 162; 3, 9,
 109
 definite 2, 118
 definitus 2, 5, 42, 65, 145, 288;
 3, 110
 definitio 1, 108, 189 (bis), 190;
 2, 83, 108 (verborum), 109
 deflectere verbum 3, 206
 deformitas 1, 156; 2, 236, 239,
 266 (corporis)
 degredi 2, 80, 311, 312, 319
 delectare 1, 104, 130, 149, 164,
 193, 196; 2, 14, 24, 44,
 55, 75, 210, 248, 260; 3, 25,
 42 (bis), 56, 62, 86, 88, 97, 98,
 99, 159, 197
 delectatio 1, 13, 193, 246, 249;
 2, 21 (bis), 59, 317, 341; 3, 88,
 100, 155 (bis), 160, 173, 174,
 203
 delenire (oratione) 1, 36
 deliberatio 1, 22, 141 (bis); 2,
 65, 104, 105, 336; 3, 109, 122,
 204, 211

INDEX VERBORVM

demissum genus vocis 3, 218
demonstrare 1, 143, 203; 2, 82, 90, 124, 150, 174, 215, 241, 266, 297, 330; 3, 49
demonstratio 2, 204 (defensio-
num); 3, 209, 220
denudare ornatu 1, 235
denuntiare 1, 103; 3, 144
denuntiatio 2, 82
deplorare 1, 26; 2, 199, 211;
3, 3
depravata imitatio 2, 242
depravatio oris 2, 252
deprecari 1, 90; 2, 201; 3, 9, 74
deprecatio 2, 339; 3, 107, 205
describere apte 2, 143
descriptio 1, 212 (philosophi),
222; 2, 63 (regionum); 3, 205
designatio personarum, tempo-
rum 1, 138
determinare spiritu, arte 3, 175
dialectici 1, 128; 2, 111, 158; 3,
58
dicacitas 2, 218, 219, 244 (scur-
rilis), 247 (-atis moderatio)
dicax 2, 221, 244 (bis), 246, 254
dicere abundanter 3, 53; acute
1, 94; 2, 256; accommodate
ad persuadendum 1, 138, 260;
ad veritatem 1, 149; accu-
ratus 1, 150; 2, 48, 291; 3, 3;
apte 3, 37, 91, 144; bene
1, 21, 50, 51, 83, 119, 120,
146; 2, 5 (bis), 37; 3, 3, 101;
belle 3, 101; breviter 1, 107,
187, 214; 2, 174, 215; callide
1, 93; celeriter 3, 144; com-
posite 1, 64; congruenter 3,
37; contraria 2, 269; copiose
1, 21, 59, 62, 93, 263; 2, 120,
153; 3, 76, 129; dilucide 1,
94, 229; diserte 1, 44, 63; 2,
38, 39; distincte 3, 53; exigue
3, 144; explicite 3, 53; fa-
cete 1, 75; facillime 1, 119;
festive 3, 101; graviter 1, 75;
2, 34; impolite 1, 214; inlu-

minate 3, 53; iocose 2, 289;
Latine 3, 37, 49; lenius 1,
255; memoriter 1, 64; novo
modo 2, 127; numerose 3,
176; ornatu 1, 21, 36, 51, 62
(bis), 64, 67, 119, 229, 238;
2, 5, 34, 120, 346; 3, 37,
38, 53, 60, 70, 76, 91, 115,
144; paratius 1, 150; perite
2, 5; plane 3, 37, 50, 52; prae-
clare 2, 127; 3, 101; proba-
biliter 2, 337; proprie 2, 59;
prudenter 1, 64; pure 1, 229;
remissius 1, 255; salse 2, 221,
275; scienter 2, 5, 59; sen-
tentiose 2, 286; simpliciter 2,
158; subabsurde 2, 275 sub-
absurda 289; subito 1, 150;
summisce 2, 215; in utramque
partem 3, 80, 107; turpissime
2, 101; vere 1, 44; varie 1, 59;
2, 120; dicendi apparatus 3,
124; ars 1, 66, 90, 102, 107, 214
(bis); 2, 76, 137, 160, 175,
356; 3, 107; artificium 1, 93;
2, 29, 56; consuetudo 1, 81; 3,
173, 191; copia 1, 50, 167,
170, 215, 230; 2, 6, 38, 109;
3, 55, 67, 68, 82 (bis), 107,
138; difficultas 1, 120; dis-
ceptatio 2, 291; doctores 1,
23; 3, 126, 130; doctrina 2,
5; elegantia 1, 50; eventus
1, 123, exercitatio 2, 70; 3,
59, 78, 80; exordium 1, 122;
faces 2, 205; facultas 1, 84,
216, 218; 2, 33, 125; forma
figuraque 2, 98; 3, 34; ge-
nus 1, 98; 2, 29, 74, 94,
98, 175, 337, 338, 365; 3,
25, 30, 37, 97, 211, 212;
genera 1, 255; 2, 92, 95, 213;
3, 34; inscientia 1, 233; laus
2, 53; lepos 3, 67; lumina 2,
119; modus 3, 37; mysteria
1, 206; natura 2, 307; orna-
menta 1, 43; 2, 45, 50,
122; ornatus 3, 124; prae-

INDEX VERBORVM

- cepta 1, 84, 233; 2, 45, 151, 152; praeceptor 3, 57; principia 1, 121; prudentia 1, 89; 2, 11; ratio 1, 4, 8, 12, 14, 17, 87, 97, 113; 167, 187, 203; 2, 10, 11, 70, 92, 115, 141, 153, 184, 292, 361; 3, 56, 72, 107, 121, 207; sapientia 3, 59; scientia 1, 83; 3, 60; studium 2, 29, 94; 3, 209; suavitas 3, 82; tractatio 1, 109; usus 1, 109; 2, 33; varietas 1, 50; 2, 161; 3, 67; via 1, 87, 113; virtus 1, 48; vis 1, 13, 17, 44, 89, 97, 110, 243, 260; 2, 125, 161; 3, 56, 82, 107; ad dicendum aptus 1, 99; indoles 1, 131; instructus 3, 31; natus 1, 99; paratus 1, 38; rudis 2, 162; dicendo adumbrare 2, 194; amplificare 1, 221; excitare 2, 187; expedire 3, 66; explicare 3, 142; exprimere sensa 1, 32; miscere motus animorum 1, 220; ornare 1, 69, 221; permovere 1, 88; persuadere 1, 223; tollere 3, 104
in dicendo acerrimus 1, 45; acumen 2, 147; admirabilis 1, 6; copia 1, 50; copiosissimus 1, 45; deus 1, 106; dissimilis 2, 126; divinus 1, 40; dolere 2, 196; eloquentissimus 1, 47; flere 2, 196; gravissimus 1, 47; invenire 2, 147; irasci 2, 196; loci 1, 56; locuples 1, 80; mediocritas 1, 117; nervi 2, 91; ornatus 1, 42, 49; perfectus 1, 58; perpolitus 1, 58; pompa 2, 294; posse 1, 91; 2, 59, 180; ratio 2, 292; species 2, 294; suavis 1, 49; summus 1, 171; tectissimus 2, 296; ubertas 1, 50; vitium 1, 12
dictum acute 2, 340; arces-
situm 2, 256 aspere 2, 339;
breve 2, 221, 223, 340; bre-
viter 2, 340; facete 2, 219;
hilare 2, 340 in dicto lepos
2, 220; oratoris 2, 302; ridi-
culum 2, 244; dicta belle 2,
253; bona 2, 222; brevia 2,
221; 222; facetius 2, 230;
litterate 2, 253; salsa 2, 222;
ex ambiguo 2, 250
dictio 1, 22, 52, 64, 108 (foren-
sis), 108 (-is genera), 152
(subita), 157; 2, 270 (ora-
toria)
dictitare 2, 56
diducere verba 3, 172
difficultas dicendi 1, 120
diffusum genus vocis 3, 216
digitus 2, 188, 266; digiti 3, 220
digestio 3, 205
dignitas actionis 1, 64; causae
2, 312; hominis 2, 138, 182;
orationis 2, 334; oratoris 1,
34; 2, 124 motus 3, 31; per-
sonarum 1, 141; 3, 53; populi
2, 337; principii 2, 320, re-
rum 1, 144; in suadendo 2,
334; et utilitas 2, 335; 3, 178,
180 (bis); verbi 3, 153; vitae
1, 87; -atis ratio 2, 17; -ati
parcere 2, 221; cum digni-
tate agere 1, 142; queri 2, 198
non sine dignitate dictum 2,
340
digressio 2, 312; 3, 203; 205, 207
diiunctio 3, 207
dilatare 1, 163; 2, 109
dilectus verborum 3, 150
diligens 1, 60, 150; 2, 140, 186
diligentia 1, 129, 260; 2, 131,
147 (bis), 148, (bis), 149 (bis),
150 (bis), 192, 363; 3, 173,
184, 225
dilucide dicere 1, 94, 229; loqui
1, 144
dilucidus sermo 3, 38
diluere argumentis 2, 236
dinumeratio 3, 207
disceptare 1, 45; 2, 112, 183;
3, 111 (bis)

INDEX VERBORVM

- disceptatio 1, 22 (forensis), 65;
2, 5 (hominum), 42, 78 (reorum), 113, 175 (forensis), 291 (dicendi); 3, 111 (forensis), 115 (definitionis), 116 (simplex), 116 (ex comparatione), 117 (comparationis), 118 (officii), 119 (-onum genera), 122 (civium), 125 (infinita), 129
- disciplina 1, 3 (vetus), 75, 85, 159, 180, 196, 222; 2, 67; 3, 74 (-ae forma), 141, 188 (volgaris)
- discipulus 1, 129; 2, 29, 40; 3, 35, 141, 173
- discrepantia (ridentur) 2, 281
- diserte agere 2, 50; dicere 1, 44, 63; 2, 38, 39; scribere 2, 38, tractare 2, 64
- disertus 1, 36 (-orum oratio), 36, 38, 40, 62, 63, 85, 91, 94 (bis) 95, 168, 215, 229, 231 (orator), 231 (oratio), 240, 253; 2, 38, 49, 297, 316, 333; 3, 4, 129 (orator)
- dispar 2, 185; 3, 25, 26, 34, 56, 61, 177, 178
- disponere 1, 187; insignia 3, 96; inventa 2, 79; libros 3, 137; lumina 3, 96; orationem 2; 181; res 2, 180, 357
- dispositio argumentorum 2, 179
- disputare 1, 22, 49, 50, 55, 57, 82, 84, 85, 90, 93, 158, 209; 2, 10, 13, 15, 18, 21, 25 (bis), 138, 200, 217, 233, 271, 294, 299, 365; 3, 48, 54, 75, 83, 85, 95, 114, 144, 145, 197
- disputatio 1, 5, 23, 41, 43, 47, 96, 99, 104, 106, 163, 164, 193, 194, 208, 209, 230, 240, 257; 2, 11, 16, 19, 20 (bis), 21, 26, 61, 68, 104, 116, 130, 138, 152, 161, 222, 234; 3, 1, 16, 19, 22, 34, 60, 61, 62, 77, 78, 81, 107, 119, 126, 139, 141, 187, 211, 230
- dissimile genus scribendi 3, 27
- dissimillimi in dicendo 2, 126
- dissimilitudo 1, 252; 2, 166, 169 (bis); 3, 26, 33, 34, 162
- dissimulare 2, 292, 351
- dissimulantia 2, 270
- dissimulanter 2, 149
- dissimulatio 2, 269, 272, 289, 350; 3, 203
- dissipatio 3, 207
- dissolutum 3, 207
- dissuadere 2, 333
- distincte dicere 3, 53; considerare 3, 191; distincta artificio et expolitione oratio 1, 50; -a varietate facultas dicendi 1, 218; -a personis narratio 2, 328; -a oratio 3, 100; -a continuatio verborum 3, 186; -um 3, 96
- distinctio 2, 366 (oratoris); 3, 186
- distinguere 2, 212, 244, 247; 3, 34, 96, 102, 175; orationem 2, 36; 3, 190, 201; re 2, 177; varietate imaginum 2, 359; varietate locorum 358
- distribuere 1, 109, 142; 2, 79 (orationem); 3, 115, 207
- distributio 2, 41; 3, 132, 203
- dithyrambus 3, 185
- dividere 2, 78, 80 (causam), 252; 3, 19
- divisio 2, 50 (partium); 3, 110, 119
- docere 1, 88, 89, 90, 97, 123, 126, 165, 194, 244; 2, 29, 72, 76, 82, 84, 87 (bis), 102, 117, 121 (bis), 128, 132, 143, 159, 161, 197, 199, 201, 204, 215, 216 (artem), 233, 299, 308, 310 (bis), 311, 336, 362; 3, 23, 38, 42, 50, 60, 61, 70, 74, 87, 94, 138, 148, 228
- docilis 2, 80, 82, 323 (bis)

INDEX VERBORVM

- doctrina 1, 5, 11, 13, 15, 22, 23
(vetus puerilisque), 38 (-ae praesidia), 46, 75 (ars doctrinae), 79, 85, 115, 145 (artificum d.), 204, 208, 252; 2, 1 (bis) 2, 5, (dicendi), 11, 15, 37 (ratio atque d.), 38, 77 (perridicula), 108 (ratio atque d.), 109, 126, 129, 162, 204 (non mediocris), 218, 256 (subtilior), 363; 3, 16, 21, 38 (puerilis), 43, 48 (puerilis), 57 (vetus), 59, 69, 75 (-ae vis), 77, 80 (-ae varietas), 84, 85, 86, 88, 94, 122, 125 (puerilis), 127 (-ae liberales, ingenuae), 135 (politissima), 137 (-ae exempla), 137 (-a praestare), 138, 139, 140, 141, 209 (vulgaris), 225, 229, 230
- doctor 1, 14, 23 (dicendi), 75 (summus), 86, 87 (-es rhetorici), 126 (summus), 158 (bonarum artium); 2, 2 (bis), 69, 75, 299, 364; 3, 35, 36 (-or singularis), 57, 59 (sapientiae), 126, 130 (dicendi), 141
- doctus 1, 9, 69, 72, 82, 102, 107, 227; 2, 3, 7, 25 (ter), 54, 84, 108, 175, 178, 290, 299, 365 (bis); 3, 56, 57, 79, 114, 117, 137, 139 (bis), 143, 197
- dolare 2, 54
- domesticus sermo 3, 48; -a exercitatio 1, 157; -ae copiae 2, 38
- dos verborum 1, 234
- dubitatio 2, 28, 78, 122, 142, 202
- dulcis 2, 34, 58; 3, 99 (bis), 103 (suavitas)
- dulcitus orationis 3, 161
- durior translatio 3, 165; durius paulo 3, 165
- effervescentia verba 2, 88
- efflorescit oratio 1, 20; principium ex causa 2, 319
- effusa contentio vocis 3, 224; -um genus vocis 3, 219
- egregia oratio 3, 213
- elaborare 1, 9, 18, 19, 22, 33, 54, 251, 252; 2, 85, 231, 329; 3, 132, 135
- electio verborum 1, 17
- elegans 1, 170 (homo); 2, 241 (genus)
- elegantior 3, 169, 171, 187
- elegantia dicendi 1, 50; doctrinae 1, 5; linguae 2, 28; loquendi 3, 39; sermonis 3, 141; verborum 2, 98
- elevare lepore 2, 230
- eligere magistrum 2, 89; genus dicendi 3, 97; verba 3, 33, 93
- elocutio 1, 20
- eloqui 2, 158; 209; eloquendi celeritas 1, 90; -di praecepta 3, 141
- enucleatum genus dicendi 3, 32
- enuntiare 1, 119, 206; 3, 168 (ornatus)
- epilogus 1, 86; 2, 278
- errat oratio 1, 209; 3, 184
- erroris inductio 3, 205
- eruditio 1, 17 (libero digna); 2, 1
- eruditus 1, 5, 67, 102, 180, 191, 208; 2, 1 (bis), 28, 58, 61, 99, 131, 133, 138, 154, 196, 236, 299, 316; 3, 24, 43, 96, 139, 140
- ethologi 2, 242, 244
- eventus dicendi 1, 123; orationis 1, 120
- evolavit oratio 1, 161
- ex parte totum 3, 168; ex toto pars 3, 168
- exaedificare opus 1, 164
- exaedificatio 2, 63
- exaggerare 1, 234; 2, 292; 3, 105
- exalbescere 1, 121
- exanimata verba 3, 41
- exardescere 1, 233; 2, 190; 3, 4
- excitare 1, 15, 17, 32, 85, 169, 202 (bis), 245, 251; 2, 82, 88, 124, 175, 187, 189, 195, 208

INDEX VERBORVM

- (bis), 209, 212, 223, 236, 338, 339; 3, 197, 225
- exclamatio 3, 101, 207
- excogitare 1, 113, 187, 243, 254; 2, 116, 160, 344; 3, 58
- excogitatio 2, 120
- excurrit oratio 3, 190
- excusatio 1, 125; 2, 198, 275
- exemplum 1, 18 (-orum vis), 38, 88, 90 (-orum copia), 180, 181, 190, 201 (vetustatis), 210, 229, 256 (-orum copia); 2, 131, 169 (-a similitudinis et dissimilitudinis), 264, 271, 284, 335 (-a maiorum); 3, 29, 36, 137, 205, 208
- exercere ingenium 2, 354; memoriam 1, 157; se 1, 152, 154; vocem, vires 1, 149; exerceri 1, 244
- exercitatio 1, 5, 14 (-is via), 19, 81, 90, 145, 147 (bis), 148, 150, 154, 156, 157 (domestica et umbratilis, 158, 243, 257, 263 (facultatis); 2, 21, 32, 70 (dicendi), 71, 90, 96, 109, 119, 139 (forensis), 232, 298, 357, 358, 360; 3, 59 (dicendi), 60, 78 (dicendi), 79 (communis), 80, 93, 94 (linguae), 105 (laudandi et vituperandi), 107, 110 (causarum), 121 (-is consuetudo), 131, 141 (orationis), 190, 194 (bis)
- exercitatus 3, 125 (bis); in dicendo 3, 79; -ata lingua 1, 83; oratio 3, 79
- exiguus numerus oratorum 1, 16; sermo 1, 57; -um instrumentum 3, 92
- exigue dicere 3, 144
- exilis oratio 1, 83; 3, 97; -e exordium 2, 315; -e genus orationis 3, 66; -e genus sermonis 2, 159
- exilitas 1, 50
- exiliter 1, 50; 3, 41
- exitus ad digressionem 2, 312; spissi et producti 2, 213
- exordium 1, 122; commune, exile, nugatorium, volgare 2, 315; pugnax, vehemens, 2, 317
- exordiri 1, 30; 2, 31, 80, 88, 145 (bis), 158, 311, 320; 3, 183
- exornare 1, 215; 2, 292, 350; 3, 152 (orationem)
- exornatores rerum 2, 54
- expedire 2, 142; 3, 66 (dicendo)
- expeditus ad pronuntiandum 2, 131; -i loci 2, 118; -a argumenta 2, 117
- explanare 1, 209; 2, 82, 280 (acute atque concinne), 3, 104
- explanatio inlustris 3, 202
- explicare 1, 23, 57, 60, 64 (dictione), 100, 113, 133, 155 (orationes), 161, 163, 206, 212; 2, 35, 48, 65, 84, 110, 119, 126, 130 (causam), 139, 164, 175 (artem dicendi), 179, 201, 231 (genus iocandi), 324, 333, 345, 358; 3, 19, 31, 37, 55 (verbis), 70 (ornatius), 70 (uberius), 80 (orationes), 81, 103 (praecepta), 113, 119, 120, 142 (dicendo rem)
- explicate dicere 3, 53
- explicata recordatio 1, 4; -ati loci 2, 358
- explicatio 1, 189; 2, 120 (inlustris perpolitaeque), 129 (-ororum)
- expolire 2, 40; 3, 39, 139 (doctrinis)
- expolitione distincta oratio 1, 50
- exponere 1, 15, 90, 102, 110, 131, 135, 172, 186, 203, 207, 227, 264; 2, 45, 48, 49, 83, 142, 156, 160, 179, 235 (perbreuiter), 248, 307, 312, 328, 340, 366; 3, 16, 72, 75, 78, 119, 148 (breuiter), 199, 202 (bis) 217

INDEX VERBORVM

- expositio sententiae 3, 203
 exprimere 1, 23, 32 (sensa dicendo), 155, 189, 224 (verbis); 2, 39, 90, 98 (formam figuramque dicendi), 108, 184, 241, 264; 3, 15 (bis), 37, 41, 220 (bis); expressae sententiae 3, 24; expressa imitatione 3, 47
 exprobrare 2, 305
 exquisita ars 2, 175
 execratio 2, 288; 3, 205
 extenuare 2, 304; 3, 102, 104; -atum genus vocis 3, 216
 extorquere 2, 74, 109

 fabricari 3, 178, 180
 fabricatio 3, 167
 facere orationem 1, 63; facta oratio 3, 184; -um verbum 3, 167, 170, 201
 facies dicendi 2, 205; verborum 3, 4
 facetiae 1, 17, 159, 243; 2, 216, 217, 219, 225, 227, 229, 231, 233, 239, 243 (perpetuae), 248, 252 (in re, in verbo), 262, 271, 340; -arum ars 2, 229; -arum genera 2, 212, 218, 239
 facete 1, 75 (dicere), 243; 2, 219, 223, 230 (dictum), 248 (dicere), 257, 285, 286
 facetus 1, 32 (sermo); 2, 219 (narrator), 221 (homo); factum 2, 228, 252; -um genus 2, 241, 263; faceta 2, 227, 251; -a genera verborum 2, 264
 facies 1, 127
 facilitas 1, 208; 2, 15, 182, 184, 362; 3, 19
 facillime dicere 1, 119
 facultas 1, 30, 44 (oratorum), 50, 61 (oratoris), 62 (eloquentiae) 69 (poetica), 70, 76 (orationis), 78 (oratoris), 84 (dicendi), 90 (oratorum), 95, 96, 117, 135, 142 (oratoris), 152, 202, 214 (oratoris), 215, 216, 217, 218 (dicendi), 226 (orato-
 ris), 245 (oratoria), 263 (-is exercitatio); 2, 30, 33 (dicendi), 35, 49, 128, 215, 294, 300, 342, 343 (ingenii); 3, 28, 34, 57, 84
 familiaris admonitio 2, 282; reprehensio 2, 281
 fastidium 1, 258; 2, 209; 3, 98, 100, 193
 ferire 2, 72 (adversarium); 3, 163 (sensus), 200
 festive dicere 3, 101
 festivitas 1, 243; 2, 219 (-atis perpetuae genus), 227, 328
 festivus homo 2, 237; -a oratio 3, 100
 fictus dolor 2, 189; luctus 2, 194, -a inductio personarum 3, 205; -a narratio 2, 169, 240
 figura 1, 114 (-oris et corporis); 2, 98 (dicendi), 357; 3, 34 (dicendi), 179, 199 (orationis) 212
 filum uberius 2, 93; -um orationis 3, 103
 finita controversia 3, 109
 firmamenta causae 2, 331
 firmare 2, 212; 3, 227 (vocem)
 firma oratio 2, 293; -issimum 2, 314; -i motus ingenii 1, 113
 firma 2, 313; -a argumenta 2, 309; -issima 2, 292
 fistula 3, 225, 226, 227
 fistulator 3, 227
 flebilis vox 3, 217
 flectere animos 2, 211; mentes 2, 205
 flexus sonus 3, 216
 fletum movere 1, 228
 flexibile 3, 176; -e genus vocis 3, 217
 florens modus 3, 166
 flores verborum sententiarumque 3, 96
 fluit oratio 3, 190; fluens aequabiliter oratio 3, 172
 flumen orationis 2, 62; verborum 2, 188
 fontes argumentorum 2, 141

INDEX VERBORVM

- forensis acies 1, 157; actio 2, 271; -es aculei 2, 64; barbaria 1, 118; causa 1, 213; 2, 55; 3, 141; -es cancelli 1, 52; consuetudo 1, 81; dictio 1, 108; disceptatio 1, 22; 2, 175; 3, 111; exercitatio 2, 139; -es feriae 3, 85; -e instrumentum 3, 92; -ia negotia 2, 23; -es nervi 3, 80; -es res 1, 1, 77; 3, 30, 107, 147; -es quaestiones 2, 66; turba 1, 118; usus 1, 59, 65, 111, 199, 260; 2, 58, 348; utilitas 2, 341
- forma 1, 132, 164, 187; 2, 46, 66, 69, 88, 98 (dicendi), 262, 342, 358; 3, 34 (dicendi), 115, 141, 171, 173 (verborum), 176, 179, 199 (verborum); -arum varietas 2, 358
- formare 3, 34, 103; membra orationis 2, 359; orationem 2, 36; 3, 190; sententias 3, 200; verba 3, 177, 200
- formula 1, 180, 236; 2, 178
- fortis oratio 1, 231; 2, 183; laterum inflexio 3, 220; -e genus 3, 32
- fortuita oratio 1, 150
- fractum genus vocis 3, 216
- frequentia rerum 2, 56; verborum 1, 149
- frigida 2, 260; -iora 2, 256
- fucus oratoris 3, 100; puerilis 2, 188; venustatis 3, 199
- fugit oratio 3, 184
- fundere 3, 175, 194
- furoris adflatus 2, 194
- fusum aequabiliter 3, 96; genus facetiarum 2, 218; genus orationis 2, 64; genus sermonis 2, 159
- genus abiectum (g. vocis) 3, 218; accommodatum urbanis sermonibus 2, 270; accuratius (g. orationis) 2, 49; acre 3, 32; acutum 2, 98 (g. dicendi) 3, 32, 3, 66, 217; (g. vocis); aptum 3, 53; aridum 2, 159; asperum (g. vocis) 3, 216; atrox 2, 200; breve 2, 218; certum 2, 41, 42; commotum in agendo 3, 32; concisum 2, 159; congruens 3, 53; contentum (g. vocis) 3, 219; contractum (g. vocis), 3, 216; definitum 3, 110; demissum (g. vocis) 3, 218; diffusum (g. vocis) 3, 216; effusum (g. vocis) 3, 219; elegans 2, 241; enucleatum 3, 32; exile 2, 159; 3, 66; extenuatum flexo sono (g. vocis) 3, 216; facetum 2, 241, 263, 264; flexibile (g. vocis) 3, 217; forte 3, 32; fractum (g. vocis) 3, 216; fustum 2, 64 (g. orationis) 2, 218; gloriosum 2, 251; grande 2, 337; grave 2, 341; 3, 219 (g. vocis) haesitans (g. vocis) 3, 218; hilaratum (g. vocis) 3, 219; ieiunum 3, 66; imminens (g. vocis) 3, 219 inane 3, 66; incidens crebro (g. vocis) 3, 217; incitatum (g. vocis) 3, 217; inflatum (g. vocis) 3, 216; infinitum 2, 41, 42; illustre 2, 337; interruptum (g. vocis) 3, 217 inusitatum 3, 66; laetum (g. verborum) 1, 81; lene 1, 255; 2, 212; leve (g. vocis) 3, 216; levius 2, 274; liquidum 2, 159; magnificum 2, 89; mimicum 2, 274; minutum 2, 159; morosum 2, 251; nitidum (g. verborum) 1, 81; oratorium 2, 241; ornatius 2, 338; peracutum 2, 218; perelegans 2, 270; plenum (g. vocis) 3, 217; praeclarum 2, 89; praemunitum 3, 32; remissum (g. vocis) 3, 219; ridiculum 2, 252; saep-

INDEX VERBORVM

- tum 3, 32; salsum 2, 259, 270; scissum (g. vocis) 3, 216; singulare 3, 30; stultum 2, 251; subtile 2, 98; 3, 66; superstitiosum 2, 251; suspiciosum 2, 251; tenerum (g. vocis) 3, 219 tractum 2, 64; universum 1, 22; 2, 71, 118, 133, 134, 135, 138, 141 (bis), 146; 3, 25, 107, 109, 120, 125, 132; vehemens 3, 32 (g. dicendi); 3, 219 (g. vocis) vol-gare 1, 12;
- genus ambigui 2, 110; argu-mentorū 2, 175; causarum 1, 15; 2, 108, 112; dicendi 1, 98; 2, 74, 94, 98, 213, 337, 365; 3, 30, 34, 37, 97, 211; disputationis 3, 126; face-tiarum 2, 218; festivitatis 2, 219; imitationis 2, 244; ioci 2, 250; iocandi 2, 231, 233; laudationum 2, 341, le-nitatis 2, 200; leporis 2, 220; narrationis 2, 244; numero-rum 3, 185; orationis 1, 12, 81, 87; 2, 49, 64, 66, 183, 189, 200, 213, 214, 269, 337; 3, 16, 66, 103, 177, 210, 222, praeceptorum 2, 50; ridiculi 2, 251, 255 (ter), 259, 279, 289; scribendi 3, 27; sen-tentiarum 2, 184; sermonis 1, 35, 71, 99; 2, 159, 219; 3, 137; verborum 1, 81; 2, 184; 3, 150; vocis 3, 216—219
- genera ambigui 2, 111, 256; ar-tium 1, 8; causarum 2, 71 (bis), 133; coniecturarum 3, 114; dicendi 1, 255; 2, 92, 95; 3, 34; dictionis 1, 108; disceptationum 3, 119; facetiarum 2, 218, 239; orationum 2, 341; orandi 1, 70; quaestionum 2, 41, 65; 3, 119; ridiculi 2, 235, 239, 243; verborum 2, 264; vocis 3, 216
- gestus 1, 18, 125 (bis), 128, 251 (bis), 252; 2, 188, 225, 233, 242; 3, 83, 102, 214, 216, 220 (scaenicus)
- gloriosum genus 2, 251
- gradatio 3, 207
- gradatim 3, 227
- gradus sonorum 3, 227
- grandis oratio 3, 169; -ior ora-tio 3, 153; -e genus dicendi 2, 337
- gravis causa 2, 186, 312, 337; -e iudicium 1, 125, 183; in dicendo 1, 47; -e lumen au-gendi 3, 205; modus 3, 167; oratio 1, 54; 2, 227; 3, 29, 96; orator 1, 220; 3, 80; per-sona 2, 333; sententia 2, 248, 262; sermo 1, 255; sonus 1, 251; verba 1, 31; 2, 124, 188; 3, 5; versus 1, 154; vox 3, 216; -e vocis genus 3, 219; grave 2, 249; gravissimum quiddam 3, 227; gravia 2, 250; graviora genera ora-tionum 2, 341; -ium materia 2, 263
- gravitas 1, 31, 57, 214; 2, 73 (sententiarum), 98, 212, 225 (verborum), 229, 230, 247, 250, 270, 334 (orationis); 3, 28, 30, 31 (verborum), 42 (lin-guae), 200 (orationis)
- gravitatis incitatio 3, 219
- graviter dicere 1, 75; 2, 34; in-vehi 3, 2; loqui 1, 81
- habilis 1, 115, 231
- habitus 1, 132; 3, 199 (orationis)
- haesitans genus vocis 3, 218; haesitantes lingua 1, 115
- haesitatio 2, 202
- hebes 1, 248; 2, 72, 133, 357 (memoria)
- herous 3, 182, 191, 193
- hexameter 3, 194
- hilaratum genus vocis 3, 219
- hilarare 2, 290, 340 (dictum); trac-tare 3, 30

INDEX VERBORVM

- hilaritas 1, 243; 2, 221, 236; 3, 197, 205, 222 (oculorum)
 historia 1, 165, 256; 2, 36, 51, 52, 54 (bis), 55, 57 (bis), 58, 62 (bis), 265; 3, 211; -ae 1, 158, 187
 historici 2, 59
 histrio 1, 130; 2, 193 (bis); 3, 83 (bis); -ones 1, 18, 251, 258; 3, 214, 220
 hiulce loqui 3, 45
 hiulus concursus verborum 3, 171
 horridum 3, 98
 humanae artes 3, 21
 humanitas 1, 27, 32, 35, 53, 71, 106, 256; 2, 40, 72, 86, 154, 230, 270, 271, 362; 3, 1, 29, 58, 94
 iambus 3, 182
 idonea verba 1, 154, 155
 ieiune disputare 1, 50
 ieiunus orator 3, 16; -a concertatio verborum 2, 68; -a facultas dicendi 1, 218; -um genus orationis 3, 66; -i loci 3, 106; -ae res 3, 51
 ieiunitas bonarum artium 2, 10
 imago 2, 265, 266, 356 (artis), 357, 358 (verbi), 358 (-ines agentes, acres, insignitae), 359 (-es formare), 359 (-inum varietas), 360 (-num pondus); 3, 207, 221
 imitari 1, 28, 155, 156, 231, 257, 260; 2, 34 (veritatem), 57, 90 (quater), 91 (ter), 93, 94, 95, 98 (bis), 194; 3, 46 (bis), 47 (bis), 125, 215
 imitatio 2, 89, 94, 96, 189, 242 (depravata), 242 (vultus et vocis), 242 (nimia), 243, 244 (-onis genus), 252 (in -oneridiculum); 3, 45, 47, 204, 215
 imitator 2, 90, 219; 3, 214 (-es veritatis)
 imminens genus vocis 3, 219; gestus 2, 225
 imminuere 1, 259; 2, 156
 imminutio 3, 207
 immutare orationem 2, 261; verbum 2, 249; 3, 168, 169, 206; versum 2, 257; -ata casibus notatio 2, 358
 immutatio 2, 256 (verbi), 261; 3, 114, 167, 176 (ordinis), 207
 impetus oratoris 2, 58
 implorare 1, 230; 2, 144
 imploratio 2, 196
 impolite dicere 1, 214
 impolitus 2, 58, 133; 3, 185 (impolita loquacitas)
 impressiones 3, 185
 improbare 2, 156, 182; 3, 65
 improvisum quiddam 3, 207
 impulsio 3, 118, 205 (ad hilaritatem)
 inanis elegantia sermonis 3, 141; elocutio 1, 20; verborum sonitus 1, 51; verborum volubilitas 1, 17; -e genus orationis 3, 66; -es loci 3, 106
 inauditus locus 2, 125
 incendere 1, 96; 2, 1, 188, 190; 3, 23, 197
 incidens crebro genus vocis 3, 217
 incitare 1, 53, 90, 149, 165, 202, 262; 2, 72, 147, 186, 199, 226, 324; 3, 36, incitatum genus vocis 3, 217
 incitatio acris ac vehemens 2, 183, gravitatis 3, 219; orationis 1, 161; populi 2, 35
 inclamare 1, 230
 includere verba versu 3, 184
 incomitata ars 1, 234
 incomperta ars 1, 234
 inconcinnus 2, 17
 incondita dicendi consuetudo 3, 173
 incondite fundere 3, 175
 incorrupta antiquitas 3, 45
 increpare 2, 21, 199
 inculta oratio 3, 97
 incusatio 3, 106

INDEX VERBORVM

- indiserta prudentia 3, 142
 indoctus 2, 7, 25; 3, 43
 indoles 1, 131 (ad dicendum);
 2, 89
 indotata ars 1, 234
 inductio erroris 3, 205; ficta
 personarum 3, 205
 ineptiae 1, 111, 112; 2, 18; 3,
 22, 187, 222
 inepte 1, 112
 ineptus 1, 112 (bis), 221; 2, 13,
 16, 17 (bis), 18, 20; 3, 84
 inexercitatus homo 2, 72
 infantia 3, 142, 198
 infinite 2, 66; 3, 109
 infinitus spiritus 3, 181; -a con-
 sultatio 3, 111; disceptatio
 3, 125; disputatio 1, 194;
 multitudo causarum 2, 140;
 quaestio 1, 138; 2, 65, 66,
 134; 3, 109; varietas causa-
 rum 1, 16; varietas tempo-
 rum 2, 145; -um genus quae-
 stionum 2, 41, 42
 infirmare 1, 143; 2, 119, 331
 (contraria)
 infitieri 1, 182; 2, 105
 infitatio 2, 105
 infitiator 1, 168
 inflammare 1, 60, 196, 202, 219
 (bis); 2, 183, 190, 209, 332; 3,
 217
 inflammatio animorum 2, 194
 inflatum genus vocis 3, 216
 inflectere verbum 3, 168; vocem
 2, 193
 inflexio laterum 3, 220
 informare 1, 264
 informatio sententiae 2, 358
 infucata vitia 3, 100
 ingeniosus 1, 219; 2, 254; 3, 86,
 194
 ingenium 1, 5, 6, 14, 15, 16, 22,
 79, 89, 93, 95, 104, 106, 113,
 113 (-i motus), 115 (-is atque
 arte), 131 (ingenium stu-
 diumque), 151 (bis), 157 (-i
 vires), 161, 172 (-i vis), 180,
 184, 191 (et ars), 198 (bis),
 202, 214 (et ars), 221, 233,
 243; 2, 6, 8, 11, 38, 46, 57,
 88, 103, 117, 119, 122, 131,
 147, 150 (et ars), 152 (divi-
 num), 162 (acre), 175 (medio-
 cre), 192, 230 (-i celeritas),
 247 (-i fructus), 298 (excel-
 lens ac singularis), 299 (vis
 ingeni), 299 (magnitudo -i),
 300 (-i vis), 302 (vis in -o),
 333, 343 (-i facultas), 344 (vis
 -i) 351, 354, 356, 364; 3, 1, 5
 (-i contentio), 7, 14, 16, 20, 52,
 57 (bis), 59, 60, 68 (-i celeri-
 tas), 74, 77, 79, 93 (bis), 97,
 124 (bis), 140, 145 (-i aestus),
 160, 218, 230
 ingenuae artes 1, 73; 3, 21;
 doctrinae 3, 127
 inhumanitas 1, 99
 inhumanus 2, 365
 initium accusationis 1, 121
 inligare sententiam verbis 3, 175
 inlitteratus 2, 25
 inluminare aliquid 3, 101; ora-
 tionem 3, 25, 170, 208; ver-
 ba 3, 125; verbis 3, 103
 inluminare dicere 3, 53
 inlusio 3, 202
 inlustrare 1, 61 (oratione), 109,
 177; 2, 34 (splendore verborum),
 43, 55 (lingua), 56 (oratione),
 56 (sententiis), 121,
 143 (ornate), 162 (breviter),
 268 (verbo); 3, 91 (orationem)
 141 (doctrinam), 144 (oratio-
 nem), 152 (orationem), 155,
 202, 205 (orationem)
 inlustris 1, 151; 2, 55, 61, 94,
 120 (explicatio), 122 (orator),
 137, 323, 337 (-e genus dicen-
 di), 358 (-es loci); 3, 24 (-is
 sententia), 55, 150 (-ia ver-
 ba), 202 (-is explanatio)
 inornata brevitatis 2, 341
 inscientia dicendi 1, 233
 insignes percussiones 3, 182

INDEX VERBORVM

- insignia verborum et sententiarum 2, 36; disposita in ornatu 3, 96
 insignitae imagines 2, 358
 insignite 2, 349
 insinuare in causam 2, 149
 insistit oratio 3, 190
 insolentia peregrina 3, 44
 instruere 2, 38, 49, 62; 3, 65, 105; -uctus 1, 73, 213, 249, 256; 2, 145, 315; 3, 31, 91, 137, 213
 instructu comitata oratio 3, 23
 instrumentum forense, litigiosum, acre, tractum ex vulgi opinionibus, exiguum, mendicium, volgare 3, 92; causarum et generum 2, 146; oratoris 1, 165; 2, 366
 insuavis 2, 25
 insulse 2, 221, 239
 insulsus 2, 217, 259
 intentio oculorum 3, 222
 intentus animus 2, 149; sermo 1, 255; -a pars orationis 2, 211; -ae voces 3, 216
 interclusio animae 3, 181
 intermissio 3, 100, 224
 intermittere 1, 153; 3, 153, 216 (spiritum)
 interpellatio 2, 39; 3, 205
 interpretatio iuris 1, 199; nominis 2, 257; scripti 1, 140; 2, 110, 112; verborum 1, 187
 interpuncta sermonibus narratio 2, 328; -ae clausulae 3, 173
 interpuncta argumentorum 2, 177; verborum 3, 181
 interruptum 3, 207; -um genus vocis 3, 217
 interrupte 2, 329
 interspiratio 3, 173, 198
 intervalla 1, 187; aequalia 3, 185, 186; modica 2, 358; varia 3, 186
 inurbanus 2, 40, 217, 365
 inusitatus lepos 2, 98; -um genus orationis 3, 66; -um verbum 3, 152, 153
 invenire 1, 8, 13, 16, 18, 39, 85, 86, 123, 128, 142, 242; 2, 21, 32, 34, 79, 117, 147, 150, 152, 157, 159, 174, 217 (argumenta), 257, 298, 315 (exordium), 318 (locos), 350 (res), 353, 357, 366; 3, 24 (ornatum verborum), 59, 156, 180, 189 (bis)
 inventor 1, 47, 51, 91 (artis); 3, 148
 inventum 2, 146, 176; 3, 181
 invertere verba 2, 262
 inversio verborum 2, 261
 iocose dicere 2, 289
 iocandi genus 2, 231, 233; ad iocandum materies 2, 239
 iocus 2, 216, 221, 229, 236, 239 (mimicus scurrilis), 248, 250 (-i genus), 250, 262 (-i ratio), 285; 3, 30, -orum materia 2, 262
 ironia 2, 270
 iteratio 3, 203
 iucunde narrare 2, 327
 iucundus orator 2, 153; -a continuatio verborum, 3, 186; -a narratio 2, 326; oratio 3, 91; varietas 1, 218; -a verba 1, 213
 iucunditas 1, 27, 57; 2, 344; 3, 155
 iudicialis asperitas 2, 64
 iudicium aurium 3, 150
 iunctio verborum 3, 191
 labor 1, 1, 95, 156, 185, 194, 234, 260, 262; 2, 1, 23, 150, 174, 210 (bis), 234, 346, 350, 363; 3, 7, 14, 58, 190
 lacerti 1, 242 (oratoris); 2, 240 (bis)
 laesio 3, 205
 laetum genus verborum 1, 81
 lamentatio 2, 327
 Latine dicere 3, 37, 49; loqui 1, 144; 3, 29, 38, 39, 40, 48, 52; reddere 1, 155; perpolire 3, 95; tradere 3, 95
 Latinus sermo 3, 42

INDEX VERBORVM

- latrare 2, 220; 3, 138
 latitudo verborum 2, 91
 laudare 1, 116, 141, 158, 170, 257; 2, 35 (ornate), 39 (copiosissime), 44, 45, 46 (bis), 50, 188, 195, 248, 253, 288, 296, 297, 301, 304, 307, 341 (bis), 342, 343, 344, 345, 346, 349, 349 (-andi loci), 352; 3, 26, 35, 53, 68, 99, 105, 142, 187, 189, 199, 221
 laudatio 1, 141; 2, 45, 65, 333, 341 (quater), 342, 343 (bis), 347, 348 (ter); 3, 109, 211
 laus actionis 3, 224; dicendi 1, 23; 2, 6, 53; eloquentiae 1, 39, 106, 146; 2, 363; 3, 52, 104; in dicendo 3, 101; in scribendi genere 3, 27; in verbis transferendis 3, 163; orationis 2, 341; 3, 144, 147, 185; oratoria 1, 130; oratoris 3, 105, 150; sapientiae 2, 363; verborum 3, 170, 199; laude cumulatus orator 1, 20, 118
 laxare modos 1, 254
 lecta verba 3, 39, (lectissima) 150
 lectio 2, 131; 3, 48
 lectitare 1, 95
 lector 1, 136; 2, 223
 leguleius 1, 236
 lenis actio 2, 184; oratio 2, 183; pars orationis 2, 211; sonus 2, 58; -e genus 1, 255; 2, 212
 lenitas orationis 2, 129; sermonis 1, 255; vocis 2, 182; 3, 43; -atis genus 2, 200; -atis remissio 2, 212
 leniter agere 2, 216; 3, 10½; dicere 1, 255
 lepos 1, 17, 27, 159, 213, 243; 2, 98, 219, 220 (-is genus), 220 (in celeritate), 220 (in dicto), 225, 227, 230, 252 (in verbis), 270, 271, 340; 3, 29, 67 (dicendi), 138, 181, 206
 levis concursus verborum 3, 171; oratio 3, 172; tractus orationis 2, 54; -e genus vocis 3, 216
 leviter loqui 3, 45
 levitas 3, 99; coniunctionis 3, 201; cum levitate profluens genus orationis 2, 64
 libellus 1, 94, 195, 206; 3, 189; -i 1, 85, 105, 242; 2, 223; 3, 121, 122
 liberius causam dicere 1, 229; loqui 2, 102
 liberalis 1, 32; 2, 124, 234, 252, 321; 3, 96, 127
 liberaliter 1, 137; 2, 46, 162; 3, 125
 libri rhetorum 1, 86; 2, 10
 licentia verborum 1, 70
 limare 1, 115; 3, 36, 190; -atus 1, 180; 3, 31
 lingua celeris 1, 83; exercitata 1, 83; -ae celeritas 1, 149; discidium (linguae atque cordis) 3, 61; elegantia 2, 28; exercitatio 3, 94; magister 3, 139; mobilitas 1, 127; motus 1, 156; poetarum 2, 61; societas 3, 223; subtilitas 2, 28; solutio 1, 114; -am acuire 3, 121; moderare 3, 40; procudere 3, 121; -a efficere 2, 85; haesitare 1, 115; illustrare 2, 55; princeps 1, 105
 liquidum genus sermonis 2, 159
 lis 1, 42, 118 (bis), 167; 2, 43, 50, 65, 71, 99, 305; 3, 75, 109, 120
 litigiosus 1, 255; 2, 182; 3, 92, 108
 litterate dicta 2, 253
 locuples in dicendo 1, 80; oratio 3, 185
 locupletare artem 1, 234

INDEX VERBORVM

- locus anceps 2, 125; inauditus 2, 125; lubricus 2, 125; novus 2, 125; oratorius 2, 252; ridiculi 2, 236; de vita et moribus 1, 69; loci argumentorum 2, 166; artis 1, 151; communes 3, 106; explicati 2, 358; ieiuni 3, 106; in dicendo 1, 56; in iudiciis 1, 141; inanes 3, 106; ingenii 1, 151; inlustres 2, 358; laudandi 2, 349; orationis 2, 332; oratoris 2, 134; prudentiae 1, 151; vituperandi 2, 348
- locorum conlocatio 2, 307; multitudo 2, 136; ratio 1, 157; vis 2, 191; varietas 2, 54
- longus circuitus verborum 3, 191; -a continuatio verborum 3, 49; -a narratio 2, 326; oratio 3, 91, 169
- loquacitas 1, 105; 214; 2, 361; 3, 185
- loquax 1, 102; 2, 76; 160; 3, 142
- loqui abundanter 2, 151; aequabiliter 3, 45; apte 1, 144; aspere 1, 227; 3, 45; bene 2, 37, 103; copiose 1, 48; 2, 151; decore 1, 144; dilucide 1, 144; graviter 1, 81; hiulce 3, 45; Latine 1, 144; 3, 29, 38, 39 (bis), 48, 52; leviter 3, 45; libere 2, 102; ornate 1, 49, 81, 144; 3, 38; plane 1, 144, 260; praeclare 3, 39; presse 3, 45; pure 1, 144; rustice 3, 45; severius 3, 138; simpliciter 2, 68; splendide 2, 68; suaviter 3, 43; uberius 1, 84; 2, 102; vaste 3, 45; vehementer 1, 227; -endi consuetudo 3, 150; elegantia 3, 39
- lubricus locus 2, 125
- lumen augendi 3, 205; adferre orationi 3, 161, 166; lumina dicendi 2, 119; disposita in ornatu 3, 96; sententiarum 3, 201, 205; verborum 3, 201
- lux verborum 3, 24
- magnus orator 1, 220; -a ars 1, 6; vox 3, 31, 213, 216
- mansuetudinis genus 2, 200
- manus minus arguta 3, 220
- materia ioci, severitatis 2, 262
- materies 1, 10, 49, 201; 2, 88, 116, 145 (orationis), 190, 238 (ridiculorum) 239 (ad iocandum); 3, 54
- mediocris ars 1, 6; contentio 1, 257; doctrina 2, 204; eloquentia 1, 133; oratio 3, 212; orator 2, 85; 3, 213, 230; -e ingenium 2, 175
- mediocritas in dicendo 1, 117; generis orationis 3, 199; motus 3, 33
- meditari 1, 32, 136, 147, 257, 260; 2, 118, 325
- meditatio 2, 118
- medium quiddam 3, 177, 227 (in voce)
- membrum cohaerens cum corpore 2, 325; -a 1, 190 (generum); 2, 79 (eloquentiae), 359 (orationis); 3, 119, 185, 186, 190 (ter)
- memoriter dicere 1, 64; pronuntiare 1, 88
- memoria 1, 1, 4, 8, 16, 18, 40, 94, 96, 113, 127, 128, 129, 142, 145, 154, 157, 181, 183, 201, 228, 257, 261; 2, 1, 8, 9 (bis), 20, 36, 52, 63, 79, 95, 122, 149, 296, 299, 300, 335, 350, 351 (-ae ars), 353, 354, 355 (-ae fructus, utilitas, vis), 357 (acris), 357 (hebea), 359 (verborum), 360 (naturalis); 3, 9, 14, 75, 88, 230
- mendicum instrumentum 3, 92
- mensura aurium 3, 183
- mimicus iocus 2, 239; -um genus 2, 274

INDEX VERBORVM

- mimus 2, 242, 244, 251, 259, 274
 minationes 2, 288
 minuere 2, 107, 109, 153, 199, 201, 210, 267; 3, 30, 203
 minuta concertatio 3, 121; -um genus sermonis 2, 159; -ae res 3, 148; -iora membra 3, 190
 miserabilis casus 2, 197; oratio 2, 196; sonus 2, 193
 miseratio 2, 196; 3, 107, 118; 217
 misericordia 1, 53, 227; 2, 189 (bis), 190, 195, 203, 206, 211, 214, 216, 238, 278 (bis), 321
 mitigare 1, 202; 2, 236, 304, 332; 3, 14
 mitigatio 3, 118
 mobilitas linguae 1, 127
 moderari 1, 18, 111, 211, 226; 2, 72, 247; 3, 40, 53, 184
 moderata oratio 2, 34; -a studia 2, 156
 moderatio 2, 342 (bis); dicacitatis 2, 247; in iocando 2, 238; motus 1, 18; numerorum 1, 254; oculorum 3, 222; oratoris 1, 34; oris 1, 18; pedum 1, 254; populi 2, 35; vocis 1, 18; 3, 174, 217
 modus florens 3, 166; gravis 3, 167; oratorius 1, 151; artis 3, 182; naturae 3, 182; sententiarum 3, 173; verborum 3, 171, 173 (bis) vocum 3, 174; modi 3, 184, 185, 194 (varii)
 monitor 2, 99
 movere 1, 87, 130, 228; 2, 70, 121, 195, 204, 211, 218, 235, 236, 244, 248 (bis), 251, 253, 254 (bis), 255, 272, 278 (bis), 279, 280, 289, 292, 301, 310, 361; 3, 99, 196, 197, 200, 202, 205, 223 (bis)
 motus animi 2, 191, 195; 3, 118, 216, 221, 223; animorum 1, 17, 60, 202, 220; 2, 185, 324, 337; 3, 177, 222 (bis), 223; corporis 1, 18, 73, 115, 132, 156; 2, 88, 91; 3, 47, 102, 220; ingenii 1, 113; invidiae 2, 209; linguae 1, 156; multitudinis 2, 337; in oratore 2, 189; oratorius 1, 251; populi 1, 31; 2, 199
 motus dignitas 3, 31; mediocritas 3, 33; moderatio 1, 18
 munus oratoris 1, 116, 262, 264; 2, 41, 62, 88; 3, 81, 176
 mutare genus orationis 2, 337; modos 1, 254; verba 2, 252, 258
 mutatio vocis 3, 224
 mysteria dicendi 1, 206
 narrare breviter 2, 326, 330 (bis); iucunde 2, 327; pervarie 2, 327
 narratio accommodata ad persuadendum 2, 326; aperta 2, 80, 83, 329; brevis 2, 80, 83; distincta personis 2, 328; ficta 2, 240; interpuncta sermonibus 2, 328; iucunda 2, 326; longa 2, 326; obscura 2, 329; perspicua 2, 329; salsa 2, 240; verisimilis 2, 80, 83
 narrationis fons 2, 330; genus 2, 244; locus 2, 329; proprium 2, 264; virtus 2, 326; narrationes 2, 264 (apologorum); 3, 75; narrationum praecepta 2, 81
 narrator facetus 2, 219;
 natura dicendi 2, 307; orationis 2, 191
 naturalis 1, 117; 2, 132, 360; 3, 115; 125, 151, 198
 natus ad dicendum 1, 99
 nervi causarum 3, 106; in dicendo 2, 91; forenses 3, 80; non sine nervis ac viribus oratio 3, 199
 nimia imitatio 2, 242
 nitida oratio 3, 51; -um genus verborum 1, 81

INDEX VERBORVM

- nominis interpretatio 2, 257
 notare memoriam 2, 359; orationem 3, 170
 notatio verborum 2, 358
 novitate factum verbum 3, 170
 novare verba 3, 150, 152, 154 (bis)
 novus locus 2, 125; ornatus 1, 235; -a oratio 3, 51; -a ratio orationis 3, 30; -ae sententiae 2, 188; -a verba 1, 155
 nuda brevitās 2, 341; facultas dicendi 1, 218
 numerosa oratio 3, 184; numerosum 3, 185
 numeroſe cadere 3, 175; dicere 3, 176
 numerus 3, 185, 186 (bis), 199, 213; numerus adstrictus 3, 175; oratorius 1, 151; solutus 3, 175; sententiarum 2, 56; syllabarum 3, 183; verborum 2, 56; 3, 174; -um conficere 3, 53; -o verba conservare 3, 40; numero exordiri 3, 183; numeri 3, 173, 177, 182, 184, 191 (bis), 194, 196 (bis), 197; -i in musicis 1, 187; proceri ac liberi 3, 191; -orum ars 3, 196; genus 3, 185; iudicium 3, 195; moderatio 1, 254; percussiones 3, 182; ratio 3, 201; -is adstringere 3, 173; adstrictior 1, 70; vincere 3, 190
 obductum genus vocis 3, 219
 obiurgare 2, 281, 305
 obiurgatio 2, 50, 339 (bis); 3, 118, 205, 211
 obscenitas 2, 242 (bis), 252
 obscurare 2, 95, 360; 3, 41, 215 (bis)
 obscuritas 1, 10, 68; 2, 326; 3, 50, 124, 167
 obscurus in re narranda 2, 329; -a narratio 2, 329; obscura pars narrationis 2, 329; -um genus orationis 3, 66; -ius dictum 2, 329
 obsecrare 2, 85
 obsecratio 3, 205
 obsoleta oratio 3, 33, 97; verba 3, 150; obsoletum 3, 98
 obstrepere 3, 50
 obtinere vocem 3, 224
 obtundere vocem 2, 282;
 occaecare orationem 2, 329
 oculi 2, 188, 193, 225, 235; 3, 214, 221 (bis), 222 (ter); 223 -orum obtutus 3, 17; moderatio 3, 222
 officina rhetoris 2, 57
 officium oratoris 1, 82, 138, 213, 262, 264; 2, 64, 348
 olere peregrinum 3, 44
 operarius 1, 83, 262
 optatio 3, 205
 opus declamatorium 1, 73
 oratio accommodata sensibus ac mentibus hominum 1, 54; admirabilis 3, 96; antiquior 3, 153; civilis 3, 109; cohaerens 3, 172; composita 1, 50; concinna 3, 100; concitata 1, 153; confusa 3, 50; conspersa verborum sententiarumque floribus 3, 96; copiosa 2, 214; cumulata omni genere rerum 2, 34; cyanea 3, 6; diserta 1, 231; distincta 3, 100; distincta artificio 1, 50; distincta expolitione 1, 50; egregia 3, 213; exercitata 3, 79, 125; exilis 1, 83; 3, 97; facta 3, 184; festiva 3, 100; fluens aequabiliter 3, 172; firma 2, 293; fortis 1, 231; 2, 183; fortuita 1, 150; grandis 3, 153, 169; gravis 1, 54; 2, 227; 3, 29; 96; inculta 3, 97; instructa plurimis rebus 3, 91; instructu ornatuque comitata 3, 23; iucunda 3, 29, 91; iuncta 3, 172; lenis 2, 183; levis 3, 172; liberalis 3, 96; liberior 3, 184; locu-

INDEX VERBORVM

ples 3, 185; longa 3, 91, 169; mediocris 3, 212
 miserabilis 2, 196; moderata 2, 34; nitida 3, 51; nova 3, 51; numerosa 3, 184; obsoleta 3, 33, 97; oratoria 1, 231; ornata 1, 31, 50, 54, 76, 208; 3, 100, 120; perpetua 1, 153; 2, 310; 3, 201; perturbata 3, 50; placida 2, 183; plena 3, 51, 199, 212; polita 1, 31; 3, 96, 184; pressior 2, 96; pura 3, 29; repetita alte 3, 91; sine intermissione, reprehensione, varietate 3, 100; non sine nervis ac viribus 3, 199; soluta 3, 173, 177, 184; spinosa 1, 83; suavis 3, 96; subita 1, 150; summissa 2, 183; temperatio 2, 212; tenuis 3, 199; tenuior 3, 212; teres 3, 199; varia 2, 210; virilis 1, 231; vulgaris 3, 97.
 oratio coloratur 2, 60; distinguitur 3, 190; errat 1, 209; 3, 184; evolat 1, 161; excurrit 3, 190; fuit 3, 190; fugit 3, 184; insistit 3, 190; moderatur sibi 3, 184; redundat 1, 20; vagatur 1, 209; 3, 9, 120, 190
 orationis acumen 2, 129; color 3, 96, 199; commendatio 2, 315; conclusio 2, 80; conversio 3, 186, 190 copia 1, 38; 2, 151; 3, 142; cursus 1, 153; 2, 39, 82; dulcitusio 3, 161; eventus 1, 120; exercitatio 3, 141; facultas 1, 76; fides 2, 156; 3, 104; figura 3, 212; filum 3, 103; flumen 2, 62; genus 1, 12, 81, 87; 2, 49, 64, 66, 183, 189, 200, 213, 214, 269, 337; 3, 16, 66, 103, 177, 210, 222; gravitas 2, 334; habitus 3, 199; incitatio 1, 161; laus 3, 144, 147, 185; lenitas 2, 129; loci 2,

332; materies 2, 145; membra 2, 359; natura 2, 191; ornamentum 1, 144; 2, 366; 3, 167, 204; ornatus 3, 16, 149, 167, 199, 210; pars 2, 211, 301, 329, 337; partes 2, 201, 310, 311; 3, 181; peccatum 2, 339; peroratio 2, 80; praemunitio 2, 304; ratio 2, 185, 331; 3, 30, 126; severitas 3, 174; splendor 3, 147; tractatio 1, 54; 3, 206; tractus 2, 54; varietas 2, 62, 334; 3, 32; vis 1, 161, 230; 2, 74, 129, 334;
 orationem accommodare 1, 131; 2, 159; amplificare 3, 105; carpere membrum 3, 190; concludere 2, 80, 177, 199, 307, 332; conformare 1, 17 convertere 2, 199; disponere 2, 181; distinguere 2, 36; 3, 190, 201; distribuere 2, 79, 81; exaggerare 3, 105; exornare 1, 215; 3, 152; explicare 1, 155; 3, 80; facere 1, 63; formare 2, 36; 3, 190; immutare 2, 261; illuminare 3, 25, 170, 208; illustrare 3, 91, 144, 152, 205; notare 3, 170; occaecare 2, 329; ornare 2, 53; 3, 25, 96; ordinare 1, 119; polire 1, 63; traducere 2, 199; variare 2, 36
 oratione convertere 1, 31; exaggerare 1, 234; illustrare 1, 61; 2, 56; limare 1, 180; molire 2, 206; ornare 1, 142; persuadere 2, 333; polire 3, 79; refricare 2, 199; vestire 1, 142
 orationum genera graviora 2, 341
 orator admirabilis 1, 119; bonus 1, 152, 218; 3, 84, 129; callidus 1, 218; copiosus 2, 98; 3, 129; disertus 1, 231; 3,

INDEX VERBORVM

- 129; doctus 3, 143; eruditus 2, 236; excellens 2, 85; gravis 1, 220; 3, 80; ieiunus 3, 16; inlustrior 2, 122; iucundus 2, 153; magnus 1, 220; mediocris 2, 85; 3, 213; 230; ornatus 3, 103, 125; perfectus 1, 34, 35, 59, 128, 197; 2, 33, 298; 3, 71, 80, 143; plenus 1, 59; politus 2, 236; 3, 80; probabilis 2, 153; sapiens 2, 98; 3, 80; suavis 3, 103; summus 1, 47, 155; 2, 85; 3, 82, 84, 85, 213; urbanus 2, 236; verus 3, 80; vehemens 3, 80; vitiosus 3, 103; volgaris 3, 79
- orator aedificat 3, 152
- oratoris actio 2, 30; animus 2, 124; ars 1, 108, 135; 3, 122; argumentatio 2, 116; auctoritas 2, 156; caput 1, 87; cincinni 3, 100; dictum 2, 302; dignitas 1, 34; 2, 124; distinctio 2, 366; facultas 1, 44, 61, 78, 90, 142, 214, 226; fucus 3, 100; impetus 2, 58; instrumentum 1, 165; 2, 366; iudicium 2, 307; lacerti 1, 242; laus 3, 105, 150; loci 2, 134; magnitudo 1, 219 moderatio 1, 34; munus 1, 116, 262, 264; 2, 41, 62; 3, 81, 176; officium 1, 82, 138, 213, 262, 264; 2, 64, 348; ornamentum 2, 124; ornatus 2, 366; peccatum 1, 124; 2, 305; proprium 3, 115; prudentia 2, 307, 308; ratio 1, 82; sapientia 1, 34 virtus 2, 120; vis 1, 21, 53, 64, 142, 219; 2, 39, 72, 120, 124, 181, 190; 3, 54; vires 1, 242; vox 2, 36
- oratorem ornare 2, 123, 124; conformare 3, 200 vestire 2, 123, 124; in oratore abso-
- lutio perfectioque 1, 130; oratores antiqui 3, 46; oratorum genus 1, 39
- oratorius locus 2, 252; modus 1, 151; motus 1, 251; numerus 1, 151; status 1, 251; -a dictio 2, 270; facultas 1, 245; laus 1, 130; oratio 1, 231; genus 2, 241
- orbis verborum 3, 198
- ordiri 1, 98, 119 (orationem), 3, 183
- ordo 1, 23 (praeceptorum) 58, 142, 182, 223; 2, 36, 63 (temporum); 79, 179 (argumentorum); 180 (-inis ratio); 181 (argumentorum); 307, 329 (temporum); 353, 354 (rerum, locorum); 357 (verborum, sententiarum); 359; 3, 2, 3, 49 (-inam conturbare); 176 (-inis immutatio); 207
- ornamentum 1, 199; 2, 85, 320; orationis 3, 167, 204; oratoris 2, 124; -i expers 1, 264; -o spoliare 2, 144; ornamenta 3, 212; dicendi 1, 43; 2, 45, 50, 122; ingenii 1, 161; orationis 1, 144; 2, 366; 3, 125; -orum copia 1, 162; sine ornamentis 2, 53
- ornare 1, 69 (dicendo) 70, 94, 113, 142 (oratione) 187, 199, 221 (dicendo), 234 (artem), 235 (ornatu) 250; 2, 45 (laudationem) 53 (orationem); 55, 79 (verbis) 119 (luminibus dicendi) 123, 124 (oratores) 145, 182, 263, 292, 341, 344, 347, 352; 3, 10, 12, 19, 25 39 (bis), 96 (orationem) 104, 141 (doctrinam), 167, 190
- ornandi genera 1, 70; ad ornandum praecepta 3, 103, ornando amplificare 3, 104
- ornate dicere 1, 21, 36, 51, 62 (bis), 64, 67, 119, 229 (causam), 238; 2, 5, 34, 45, 120,

INDEX VERBORVM

- 346; 3, 37, 38, 53, 60, 70, 76, 91, 115, 144; enuntiare 3, 168; explicare 1, 23; 3, 70; inlustrare 2, 143; laudare 2, 35; loqui 1, 48, 49, 81, 144
- ornatus in dicendo 1, 42, 49; homo 1, 170; orator 3, 103; scientia 3, 136; ornata eloquentia 1, 250; oratio 1, 31, 50, 54, 76, 208; 3, 100, 120; materies orationis 2, 145; ornata verba 2, 146; ornatus genus dicendi 2, 338; ornatissimi oratores, scriptores 3, 125; -issimi versus 1, 69; -issimae orationes 3, 120; -issima verba 1, 51, 154; 3, 5
- ornatus (subst.) alienus 1, 235; concessus 1, 235; dicendi 3, 124; novus 1, 235; orationis 3, 16, 149, 167, 199, 210; oratoris 2, 366; traditus 1, 235; verborum 1, 49; 3, 24; -u comitata oratio 3, 23; in ornatu insignia et lumina 3, 96
- os 1, 175 (patroni), 184; 2, 29, 162, 222, 235, 251; 3, 42, 221; oris conformatio 1, 114; depravatio 2, 252; figura 1, 114; moderatio 1, 18; pravitas 2, 91; pressus 3, 43; species 3, 222
- ostentatio 2, 31, 333; 3, 45
- paean 3, 183 (ter), 191 (bis), 193
- paratus dicere 1, 150
- paratus ad dicendum 1, 38
- παρονομασία* 2, 256
- pars orationis 2, 211, 301, 329, 337; -tes orationis 2, 201, 310, 311; 3, 181; -tes quinque (artis rhetoricae) 1, 142
- partitio 1, 22; 2, 123, 165, 248; 3, 119
- parva vox 3, 216
- patefacere dicendo 1, 244
- patrocinium 1, 242; 3, 63
- patronus 1, 167, 175, 177 (bis), 230, 237; 2, 280, 282, 313; 3, 49 (bis), 108, 129
- peccatum orationis 2, 339; oratoris 1, 124; 2, 305
- peracre ingenium 3, 230
- peracutum genus facietiarum 2, 218; -a praecepta 2, 32
- perbreviter exponere 2, 235
- percontatio 2, 327; 3, 203
- percursio 3, 202
- percurssio intervallorum 3, 186; -ones numerorum 3, 182
- perdiserte 1, 62
- peregrina insolentia 3, 44; -um sonare aut olere 3, 44
- perelegans genus 2, 270
- perfecte 1, 5, 130
- perfectio in clausulis 3, 192; in oratore 1, 130
- perfectus homo 1, 10; homo in dicendo 1, 58; orator 1, 34, 35, 59, 71, 128, 197; 2, 33, 298; 3, 71, 80, 143; -us in suo genere 3, 16; -a ars 3, 84; -um 3, 198; -um in suo genere 3, 34
- perite dicere 2, 5
- periuocunda disputatio 2, 26; dissimulatio 3, 203
- permissio 3, 207
- permotio 1, 53; 2, 129, 216; 3, 215; animi 1, 42; 2, 129, animorum 2, 185; 3, 118; mentis 2, 178
- permovere 1, 88, 122; 2, 185, 189, 191 (bis), 291, 310, 311, 332
- permulcere 2, 315
- perorare 1, 160; 2, 80 (bis), 124, 184, 194, 307, 311, 314, 329; 3, 33
- peroratio 2, 80
- perpetuare verba 3, 181
- perpetuitas sermonis 2, 220; verborum 3, 190
- perpetua defensio 2, 221; disputatio 2, 16; festivitas 2, 219;

INDEX VERBORVM

- oratio 1, 153; 2, 310; 3, 201;
 -uum ius 2, 141; -uae facetiae
 2, 243; -ua illa 2, 223
 perpolire 2, 54 (opus), 121; 3,
 95 (Latine)
 perpolitus 1, 58, 72 (artibus);
 2, 201 (praeceptis artium);
 -a explicatio 2, 120; perpo-
 lita (neutr.) 2, 84
 perridicula doctrina 2, 77; -i
 magistri artis 3, 75
 persalsum 2, 279
 personarum ficta inductio 3,
 205
 perspicua narratio 2, 329
 persuadere 1, 44, 93, 138, 204,
 223, 247, 260; 2, 33, 115, 311,
 326, 333
 pertenuis ars dicendi 1, 107
 pertractare 2, 146; animos 2,
 32, 186; sensus mentesque 1,
 222
 pertractatio 1, 48, 187
 perturbari in ordiendi oratione
 1, 119; -batus ordo 3, 49;
 -ta permotio animi 3, 215;
 -oratio 3, 50; -um (neutr.) 3,
 40
 perurbanus homo 1, 72; 2, 25
 pervarie narrare 2, 327
 pervetusta verba 3, 201
 pervolgata res 2, 358; -ae res
 3, 51, 148; -a praecepta 2, 75
 pes pedis supplotio 3, 47, 220;
 -em supplotere 1, 230; pedes
 3, 182 (minuti), 185, 191,
 193; -um moderatio 1, 254
 petitio 3, 206
 pigmentum 2, 188 (sine pigmen-
 tis sententiae)
 placare animos 2, 74
 placida oratio 2, 183
 plane dicere 3, 37, 50; 52 enun-
 tiare 1, 119; exprimere 1, 23;
 loqui 1, 144, 260
 plenus orator 1, 59; voce 1,
 132; -a oratio 3, 51, 199; 212
 plenum genus vocis 3, 217;
 -um quiddam 3, 150; plenior
 oratio 3, 212
 poeticus numerus et modus 1,
 151; -a facultas 1, 69; -um
 verbum 3, 153
 polire orationem 1, 63; ora-
 tione 3, 79; politus orator 2,
 236; 3, 80; -a oratio 1, 31; 3,
 96, 184; politior humanitas
 2, 72; -ior humanitate 2, 154;
 -issimus Demetrius 2, 94;
 -issima doctrina 3, 135; -issi-
 mae facetiae 1, 243
 pompa 2, 294; 3, 177
 pondera verborum 2, 73
 popularis 1, 81 (consuetudo di-
 cendi), 108; 2, 159, 339; 3,
 117, 138 (bis)
 praeceptum 1, 14 (artis); 2, 99,
 157, 229 (facetiarum)
 praecepta 1, 15 (magistrorum).
 19, 23 (-orum ordo), 84, 87
 (bis), 137, 144, 145, 146, 226,
 233 (dicendi), 242, 262, 264
 (oratoris); 2, 32 (peracuta),
 44, 45 (dicendi), 47, 49, 50,
 62 (rhetorum), 64 (bis), 69,
 74, 75 (pervolgata), 76, 78,
 81 (-a principiorum et narra-
 tionum), 85, 90, 119, 127, 151
 152 (dicendi), 201 (artium),
 204, 232, 333 (communiae),
 341, 349 (vituperandi); 3, 34,
 48 (Latine loquendi), 54
 (rhetorum), 80, 103 (ad or-
 nandum), 141 (eloquendi),
 202
 praeceptores dicendi 3, 57
 praeco actionum 1, 236
 praeclare dicere 2, 127; 3, 101;
 loqui 3, 39
 praeclarum genus Crassi 2, 89;
 -issimae artes 3, 128
 praemunitio orationis 2, 304
 praemunitum genus 3, 32
 pragmaticus 1, 253; pragmatici
 1, 198, 253
 pravitas 1, 156; oris 2, 91; 3, 222

INDEX VERBORVM

- presse loqui 3, 45
 pressus verbis 2, 56; -ior oratio 2, 96
 pressus 3, 43 (oris); 219
 principium 1, 137, 209, 210; 2, 45, 202, 315, 318, 320, 321, 323 (bis), 324, 325, 329; 3, 227
 principia 1, 121 (dicendi); 2, 81 (-orum praecepta), 184, 213 (tarda), 310, 315 (accurata, acuta, instructa sententiis, apta verbis, causarum propria), 317, 320, 322, 323 (bis), 324; 3, 75, 182 (continuandorum erborum)
 prisca verborum vetustas 1, 193; -um 3, 42; -a verba 3, 153
 probare *passim*
 probabilis 1, 44, 63, 129, 158, 240; 2, 4, 153 (orator), 230, 328
 probabiliter dicere 2, 337
 procudere linguam 3, 121
 producere 3, 49; syllabam 3, 183; producta continuatio verborum 3, 186; -i et spissi exitus 2, 213
 professio bene dicendi 1, 21
 profluens genus orationis 2, 64; genus sermonis 2, 159; quidam 3, 28; loquacitas 3, 185
 progressio 3, 206
 prolusio 2, 325
 promissio 2, 339; 3, 205
 pronuntiare 1, 66, 88, 154, 187, 251, 261; 2, 79, 131; 3, 56 (-andi ratio), 140, 221
 prooemium 1, 86; 2, 325 (adfectum)
 propria philosophiarum exercitatio 3, 107; laus oratoris 3, 150; vox Romani generis urbisque 3, 44; -um narrationis 2, 264; oratoris prudentiae 2, 308; oratoris 3, 115; ridiculi 2, 264; verbum 3, 155, 159, 164, 167; -ii causarum loci 3, 106; -ia principia causarum 2, 315; -a rhetorum 3, 122; verba 1, 154; 3, 31, 49, 149, 150 (bis), 158, 159, 167
 proverbialia 2, 258
 provocare 1, 32; 2, 230
 provocatio 2, 199
 prudenter dicere 1, 64; eloqui 1, 209
 prudentia dicendi 1, 89; 2, 11; oratoris 2, 308; oratorum 2, 307
 puerilis 1, 20 (elocutio); 1, 23 (doctrina); 2, 1 (institutio); 108, 109 (doctrina, exercitatio), 188 (fucus); 3, 38, 48, 81, 85, 125 (doctrina), 173
 pugnax exordium 2, 317
 purgatio 3, 205
 pure dicere 1, 229; loqui 144
 purus sermo 3, 38; -a oratio 3, 29
 quadrare 3, 175
 quaestio 1, 227; 2, 78, 114, 138, 173; 3, 88, 129; -o communis 1, 141; infinita 1, 138; 2, 65, 66, 134; 3, 109; universa 2, 140; in genere universo 2, 141; -onis controversia 2, 78; genus 2, 139; quaestiones 2, 67, 116, 118 (bis), 119; -um genera 2, 41; 3, 116, 119
 querela 3, 106
 queri 1, 124, 206, 230; 2, 198, 278; 3, 2, 144
 quinque partes (membra) eloquentiae 1, 142; 2, 79
 quinque sunt de risu quae quaerantur 2, 235
 rabula 1, 202
 raritas dictorum 2, 247
 ratio 1, 14, 42, 49, 60, 85, 156, 165, 188, 201, 205, 212, 215, 217 (bis), 219, 222, 229, 247; 2,

INDEX VERBORVM

- 13, 17, 32, 37, 47, 68, 72, 74, 80, 104, 108, 116, 147, 160, 177, 211, 340, 358; 3, 26, 38, 42, 48, 80, 111, 114, 122, 159, 160, 180, 191, 195, 200, 226; ratio artium 1, 80; 3, 87; consuetudinis 1, 135; dicendi 1, 4, 8, 12, 17, 87, 97, 113, 167, 187, 203; 2, 10, 11, 70, 92, 115, 141, 153, 184, 361; 3, 56, 72, 107, 121, 207 (bis); in dicendo 2, 292; disputandi 3, 145; disserendi 1, 9; hominum 2, 221, 229; inveniendi 3, 156; ioci 2, 262; locorum 1, 157; numerorum 3, 201; orationis 2, 185, 331; 3, 30, 126; oratoris 1, 82; ordinis 2, 180, 307; personarum 2, 304; pronuntiandi 3, 56; rei 2, 229; rerum 2, 63; severitatis 2, 262; simulatorum 1, 157; verbi 2, 288; verborum 2, 64; 3, 149; verborum eligendorum 3, 93; rationis vis 3, 21
- raucus 1, 259
- recitare 1, 244; 2, 173
- reclamare 3, 98, 196
- rectus sonus vocis 3, 45
- recusare 1, 166; 2, 18, 66, 121, 128, 233, 367; 3, 19
- recusatio 2, 26, 364
- redarguere 2, 138, 265, 293
- reditus ad propositum 3, 203; ad rem 3, 203
- redundat defensio hilaritate 2, 221; oratio 1, 20; ornatus orationis 3, 16; verbum 2, 326; -antia verba 2, 88
- refellere 1, 88, 90, 143, 158, 257, 263; 2, 9, 40, 163, 203, 215, 293, 295, 323, 330; 3, 78
- reflectere 1, 53; 2, 312; 3, 23
- refricare oratione 2, 199
- refutare 2, 2, 80, 203, 225, 236, 307, 312; 3, 4
- reicere 2, 294; 3, 105, 203
- relatio 3, 207
- relaxare 1, 29; 2, 236; 3, 176
- relaxatio animi 2, 22
- remisse 3, 102; tractare 3, 30; -ius dicere 1, 255; -ius numerosa oratio 3, 184
- remissio animi 2, 22, 72; lenitatis 2, 212; oculorum 3, 222; vocis 1, 261; 3, 227
- remissus 3, 225; -us animus 2, 193; -um genus vocis 3, 219; -iores cantus 1, 254; -iora genera dicendi 2, 95
- renovare 2, 199, 201; 3, 1
- renuntiare 1, 230; 2, 260
- repellere 1, 46; 2, 72, 100; 3, 63
- reperire 1, 11, 129, 142, 182; 2, 18, 33, 62, 64, 102, 127, 158, 159, 176, 220, 232, 243, 319; 3, 21, 34, 58, 155, 179
- repetere 1, 1, 4, 23, 91; 2, 105, 199; 3, 91, 137, 160
- repetitio verbi 3, 206
- reprehendere 1, 125, 227, 228; 2, 25, 79, 81, 109, 138, 215, 289, 301, 313, 331 (bis); 3, 40, 47 (bis), 61
- reprehensio 1, 121; 2, 280 (salsa), 281 (familiaris), 331, 3, 100, 207
- reprimere 1, 37, 165; 2, 72, 124; 3, 36, 166
- repudiare 1, 110; 3, 3, 128, 157, 185, 192
- repugnare 1, 54, 256; 2, 32; -ans 2, 187; -antia 2, 166, 170
- repulsa 2, 280
- rei ratio 2, 229
- res forenses 1, 1, 77; 3, 30; rerum copia 1, 85, 165; 2, 58; 3, 125; frequentia 2, 56; memoria 3, 125; ratio 2, 63, 229; usus 1, 208; 2, 147; varietas 1, 85
- resistere 2, 215; 3, 4
- responsio (sibi) 3, 207
- respuere 3, 99
- restinguere 1, 219; 2, 197

INDEX VERBORVM

- reticentia 3, 205
 reus 1, 231, 232 (bis); 2, 78, 116, 124; 134, 135, 137, 183 (bis), 282, 283, 301, 321 (ter); 3, 8, 109, 110, 120
 revocatio verbi 3, 206
 rhetor 2, 10; 3, 75; -is officina 2, 57; -es 1, 84, 87; -um artes 2, 64; praecepta 2, 64; 3, 54; propria 3, 122
 rhetoricus mos 1, 133; 2, 58; 3, 80; -ici doctores 1, 86, 87; magistri 1, 52; libelli 3, 122; libri 1, 55; 2, 10; -icae artes 3, 75
 rhythmicus 3, 190
 ridicule 1, 243; 2, 245, 260, 289
 ridiculus mimus 2, 259; -um genus 2, 252
 ridiculum 2, 242, 245, 248, 249, 251; -um in dicto 2, 244; in re 2, 242; patiens ac lentum 2, 279; ridiculi genus 2, 254, 255 (ter), 259, 279, 289; genera 2, 235, 243; locus 2, 236; proprium 2, 264; suspicio 2, 278; vis 2, 237; ad -um convertere 2, 257; ridicula 2, 217, 237 (tractare), 248 (ducuntur), 251, 274, 279 (stomachosa, submorosa), 286; -orum genera 2, 239; materies 2, 238; de ridiculis libri 2, 217
 risus 2, 218, 235 (ter), 236 (bis), 245, 247, 248 (bis), 251, 253, 254 (bis), 255, 266, 285, 289
 rogatio 3, 203
 rostra 1, 32; 3, 10
 rudis 1, 5, 32, 40, 72, 111, 174, 218, 248; 2, 3, 162; 3, 78, 175, 185, 197
 rustica asperitas 3, 44; vox 3, 42; -e loqui 3, 45
 saeptum genus 3, 32
 sal 1, 159, 243; 2, 98, 252, 274, 279; -is ars 2, 216, 231; utilitas 2, 231; vis 2, 231
 salse dicere 2, 275; optare 2, 287; -issime dicere 2, 221
 salsus 2, 228, 251; -a narratio 2, 240; reprehensio 2, 280; salsum 2, 287; -um genus 2, 270; salsa 2, 217, 222 (dicta), 260, 278; salsius 2, 255; -iora 2, 289; salsissimus 2, 255
 sannio 2, 251
 sapiens orator 2, 98; 3, 80
 sapientia dicendi 3, 59; oratoris 1, 34
 satiare 3, 100, 193
 satietas 2, 177 (similitudinis); 3, 32, 97, 98, 99, 174, 192 (aurium)
 scaena 1, 18; 2, 193, 233, 338; 3, 162, 177, 220
 scaenicus 3, 2, 30, 86, 220
 schola 1, 56, 102, 105; 2, 13, 28
 scienter dicere 2, 5, 59
 scientia artium 1, 20; dicendi bene 1, 83; dicendi ornate 3, 60; ornatus 3, 136; verborum faciendorum aut legendorum 2, 36
 scissum genus vocis 3, 216
 scriptor artis 1, 91; -es artis 1, 113; 3, 70; -es bonarum artium 1, 158
 scriptum ambigue 1, 140; 2, 110; contrarie 1, 140; scriptum et aequitas 1, 244; -um discrepat a sententia 2, 110; scripti interpretatio 1, 140; 2, 110, 112; -i sententia 2, 110; de alieno scripto disputatio 1, 257; cum scriptis alienis comparatio 1, 257; -a vetera 3, 39
 scriptura 1, 140 (dissentit a sententia), 150 (adsidua ac diligens)
 scurra 2, 247
 scurrilis dicacitas 2, 244; iocus 2, 239; -ile 2, 245, 246; -ile vitium 2, 246; -ilia 2, 245

INDEX VERBORVM

- sedare 1, 17, 202; 2, 208, 210;
3, 14, 118
- sedes argumentorum 2, 162, 166
- seiunctio 3, 203
- semidoctus 2, 178
- sententia ducitur ex adversario
2, 321 (bis), ex eis apud quos
agetur 2, 321; ex re 2, 321,
322; ex reo 2, 321 (bis); expli-
cata cum dignitate 2, 35; sen-
tentia scripti 2, 110; a senten-
tia scriptura dissentit 1, 140;
inlustris 3, 24; sententiae
acumen 2, 244; expositio 3,
203; informatio 2, 358; -am
inligare verbis 3, 175, senten-
tiae accommodatae ad pro-
bandum 1, 213; acutae 2,
34; 3, 223; crebrae 2, 34;
graves 2, 248, 262; integrae
2, 188; novae 2, 188; philo-
sophorum 1, 128; sapientes
1, 31; sine pigmentis et fuco
puerili 2, 188; verae 2, 188;
sententiae verbaque 1, 151;
2, 148; 3, 24, 26; -arum acu-
lei 2, 64; conformatio 3, 200;
flores 3, 96; genus 2, 184;
gravitas 2, 73; insignia 2, 36;
lumina 3, 201, 205; modus
3, 173; ordo 2, 357; varietas
2, 58; vis 2, 191; -as discer-
pere 3, 49; exprimere 3, 24;
extorquere 2, 74; finire ver-
bis 3, 191; parere 3, 24; -iis
abundare 2, 93; inluminare
3, 208; instruere 2, 315; va-
riare 3, 103
- sententiose dicere 2, 286
- sermo accuratus 2, 233; ambi-
guus 3, 49; communis 1, 243;
corporis, 3, 222; cotidianus
2, 16; 3, 48, 153; dilucidus 3,
38; exiguus 1, 57; facetus 1,
32; gravissimus 1, 255; in-
tentior 1, 255; Latinus 3, 42;
purus 3, 38; tenuis 1, 57; ser-
monis consuetudo 2, 111;
elegantia 3, 141; genus 1, 35,
71, 99; 2, 159, 219; 3, 137;
lenitas 1, 255; perpetuitas 2,
220; verba 3, 177; sermones
3, 211; -es cotidiani 1, 197;
-es urbani 2, 271; -onum con-
dimenta 2, 271
- severe 2, 249; ludere 2, 269;
-ius loqui 3, 138
- severitas orationis 3, 174; -atis
ratio 2, 262; -em mitigare
2, 72
- severior voltus 2, 289
- significare 1, 84, 122; 2, 63, 184,
188, 207, 235, 300, 321; 3, 22,
24, 49, 158 (bis), 203, 213,
222
- significatio 2, 153, 268, 320;
3, 202, 220, 221
- simile 2, 177 (bis), 316; 3, 157,
160, 161, 163, 164
- similiter cadere, desinere 3, 206
- similitudo 1, 130, 153, 240,
254; 2, 53, 71, 96, 98, 152,
166, 168, 169, 177, 209, 212,
244, 249, 265, 266, 289, 359;
3, 49, 56, 155, 157, 158,
161, 162, 163, 164, 182, 191,
193, 205
- simplex disceptatio 3, 116;
ratio veritatis 1, 229; sonus
vocis 3, 45; verbum 3, 152
- simpliciter defendere 3, 62;
dicere 2, 158; loqui 2, 68
- simulacrum 3, 10; -a 2, 354;
-orum ratio 1, 157
- simulatio 2, 191
- singula verba 3, 149, 160, 166,
170, 198, 199, 201
- singulare genus dicendi 3, 30
- solida suavitas 3, 103
- solutus numerus 3, 175; -a con-
tinuatio verborum 3, 186;
oratio 3, 173, 177, 184; -a
verba 3, 176
- solutio linguae 1, 114

INDEX VERBORVM

- sonat vox 3, 42, 44 (peregrinum), 216; -ans quiddam 3, 150
- sonitus 1, 51 (inanis verborum); 3, 28
- sonus 1, 127; 2, 54; 3, 43, 185, 216, 219, 227; acutissimus, gravissimus 1, 251; lenior 2, 58; miserabilis 2, 193; pronuntiandi 1, 187; verborum 3, 42, 211; vocis 1, 114; 2, 54; 3, 40, 42, 43, 45; -um flectere 3, 216; moderare 3, 40; -orum gradus 3, 227
- spinosa oratio 1, 83
- spiritus 3, 182, 184; angustus 1, 261; vocis 1, 156; -us angustiae 3, 181; -us plena actio 2, 73; -um intermittere 3, 216; moderare 3, 40, -u uno 1, 261; 3, 182; -u determinare 3, 175
- spissi et producti exitus 2, 213
- splendide loqui 2, 68
- splendor orationis 3, 147; verborum 2, 34; in verbis 3, 125; -oris aliquid 3, 156
- spoliare ornamento 2, 144; ornatu 1, 235
- status 1, 251 (oratorius); 2, 91
- stilus 1, 150, 151, 257; 2, 96; 3, 190
- stomachosa ridicula 2, 279
- struere verba 3, 125, 171
- studiose 2, 253; 3, 39; -iosius 2, 60
- studiosus 1, 89, 204, 251 (bis); 2, 145
- studium 1, 1, 3, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 (bis), 15 (bis), 16, 22, 29, 34, 40, 49, 57, 59, 65, 79, 95, 97, 99, 104, 117, 131, 133, 134, 135 (bis), 147, 179, 193, 204 (bis), 207, 208, 211, 212, 219, 234, 235, 250, 256, 260 (bis), 262 (bis); 2, 1 (bis), 2, 14, 29, 74, 85, 89, 94, 131, 146, 156 (bis), 160 (bis), 207, 231, 232, 363 (bis), 364; 3, 14, 16, 28, 37, 43, 56, 57, 58, 74, 82 (bis), 88 (bis), 89, 125, 131, 209, 230
- stultum genus 2, 251
- suadere 1, 251; 2, 282, 333, 334
- suasio 2, 333
- suasor 2, 334
- suavis in dicendo 1, 49; homo 2, 364; iocus 2, 216; oratio 3, 96; orator 3, 103; suave 3, 181, 227; suavior voce 1, 132; suavissima vox 3, 213
- suaviter loqui 3, 43; tractare 2, 184
- suavitas 1, 193, 234; 2, 16, 126; 3, 25, 28, 42, 56, 82 (dicendi), 99, 103 (austera, solida, dulcis, decocta), 121, 181, 225 227 (actionis)
- subabsurda 2, 274, 289 (dicere)
- subabsurde dicere 2, 275
- subita dictio 1, 152; disputatio 1, 257; exercitatio 1, 257; oratio 1, 150
- subito dicere 1, 150, 152
- submorosa ridicula 2, 279
- subridicule 2, 249
- subtilis 1, 10 (ars), 17 (venustas), 109 (definitio), 180; 2, 93; 3, 31, 177; -e genus orationis 3, 66; subtilior cognitio 3, 48; doctrina 2, 256; subtilius 2, 10, 34; 3, 187; subtilissimum genus dicendi 2, 98
- subtiliter 1, 98; 2, 39; subtilius 2, 139, 365
- subtilitas 1, 68 (disserendi); 2, 28 (linguae); 3, 28, 42 (verborum), 60
- subturpia 2, 264
- sucus 2, 88, 93; 3, 96 (orationis)
- summissa oratio 2, 183; pars orationis 2, 211

INDEX VERBORVM

- summisce dicere 2, 215; -ius
uti ornamentis 3, 212
summus in dicendo 1, 171, doc-
tor 1, 75, 126; 3, 130; orator
1, 47, 155; 2, 85; 3, 82, 84,
85, 213
superstitiosum genus 2, 251
supplodere pedem 1, 230
supplodio pedis 3, 47, 220
supralatio veritatis 3, 203
suspicio artificii 2, 156; ridiculi
2, 278
suspiciosum genus 2, 251
syllaba longa 3, 183; -arum
auceps 1, 236; -arum nume-
rus 3, 183
tabellae 1, 174 (bis)
tabula 2, 52; -ae 1, 161, 228,
250; 2, 24, 97, 100, 116, 118
(bis), 119, 173, 280, 281 (bis);
3, 98
tarda vox 3, 216
tectissimus in dicendo 2, 296
temperator oratio 2, 212
tenerum 3, 176; genus vocis 3,
219
tenuis oratio 3, 199; sermo 1,
57; -e artificium 1, 129; -ior
oratio 3, 212
teres oratio 3, 199
terre adversarios 1, 90; ter-
rens genus dicendi 3, 32
testimonium 2, 48 (ter), 100,
116, 203, 341; 3, 60
testis 1, 112, 200; 2, 2, 9, 36, 86,
118 (bis), 119, 135, 203, 216,
229, 245 (bis), 257, 265, 285
(bis), 301, 302; 3, 167
theatrum 1, 118; 3, 196
tinctus arte 2, 120; litteris 2,
85
tractatio 1, 54 (orationis), 109
(dicendi); 2, 177 (varia), 331;
3, 88, 200, 206 (orationis)
tractatus artium 3, 86
tractum genus orationis 2, 64
tractus orationis 2, 54; verbo-
rum 2, 202
tradere Latine 3, 94
traducere 2, 199, 358; 3, 121,
174
traductio 3, 167
tragicus 2, 227; 3, 30
tragoedi 1, 128, 251
tragoediae 1, 219, 228; -as agere
2, 205, 225
traiectio 3, 203, 204
transire alio 2, 177
transferre verba 3, 149, 152,
155 (bis), 157 (bis), 158 (bis),
159 (bis), 161, 163 (bis), 164,
166, 167 (bis), 169, 170, 201
transgressio 3, 207
translatio verbi 2, 261, 262; 3,
155, 156, 158, 160, 165 (du-
rior), 165 (verecunda), 169,
197; -onem mollire 3, 165
tres res ad persuadendum 2, 115,
121, 310; tres res rationis in
dicendo 2, 128, 129; tres
modi cognitionis 3, 113; tres
modi simplicium 3, 116; tres
partes philosophiae 1, 68;
tria ad inveniendum 2, 147;
tria genera quae in discep-
tationem cadunt 2, 113
tristis voltus 2, 289
trochaeus 3, 182
turpissime dicere 2, 101
turpitudine rerum 3, 163; ver-
borum 2, 242
uberius explicare 3, 70; loqui
1, 84; -ius filum 2, 93; -ima
copia ad laudandum 2, 346;
-ima ingenia 3, 57
ubertas 1, 50 (in dicendo), 195;
2, 96; 3, 154
umbratilis exercitatio 1, 157
universa dubitatio 2, 134; res
3, 106, 120, 220; vis 2, 164;
vis oratoris 1, 64; -um genus
1, 22; 2, 71, 118, 133, 134,
135, 138, 141 (bis), 146; 3, 25

INDEX VERBORVM

- (genus dicendi), 107, 109, 120, 125, 132; -um ius 3, 136; -ae quaestiones 2, 140
- urbanus orator 2, 236; urbana dissimulatio 2, 269; -um opus 2, 23; urbani 3, 43; sermones 2, 270; urbana 2, 227; -issimus 2, 228
- urbanitas 1, 17, 159; 2, 231; 3, 161
- usitata verba 1, 155; 2, 329; 3, 39, 49
- usucapio 1, 173
- usus 1, 5, 60, 105, 123, 183, 208, 211, 223; 2, 11, 13, 68, 74, 87, 117, 118, 129, 131, 146, 160, 162, 175, 180, 204, 342, 362; 3, 38, 74, 77, 80, 86, 88, 95, 136, 206; usus actionis 3, 224; communis 1, 12; cotidianus 1, 192; 3, 177; cotidiani sermonis 3, 153; dicendi 1, 109; 2, 33; forensis 1, 65, 111, 199, 260; 2, 58, 348; frequens 1, 15; gravissimus 3, 209; iudiciorum 2, 306; rerum 1, 208; verborum 3, 151; vulgaris 1, 260
- vagatur oratio 1, 209; 3, 9, 190; orator 1, 184; 3, 124; poeta 1, 70; -antur orationes 3, 120; verba 3, 176
- variare 2, 36; 3, 102, 103, 192, 217
- varia actio 2, 73; oratio 2, 214; tractatio 2, 177; varii eventus orationis 1, 120; modi 3, 177, 194; numeri 3, 194; -ae rationes 1, 222; -a genera dicendi 1, 108, 255; intervalla 3, 186; studia 1, 262
- varie adludere 1, 240; dicere 1, 59; 2, 120; -e consedit verborum iunctio 3, 191
- varietas 3, 34, 60, 225; causarum 1, 15, 16, 118; colorum 3, 98; dicendi 1, 50; 2, 161; 3, 67; disserendi 3, 121; doctrinae 3, 80; formarum 2, 358; imaginum 2, 359; iucunda 1, 218; litterarum 1, 8; locorum 2, 54; rerum 1, 85; 3, 126; orationis 2, 62, 334; 3, 32; sententiarum 2, 58; in studiis 1, 9; sine varietate oratio 3, 100; temporum 2, 145, 199; vocis 1, 18; 3, 227
- vaste loqui 3, 45; -ius verba diducere 3, 172
- vehemens actio 2, 73; exordium 2, 317; genus orationis 2, 200, 212; 3, 32; genus vocis 3, 219; homo 3, 4; incitatio 2, 183; orator 3, 80; pars orationis 2, 211
- vehementer agere 2, 216; frangere 2, 35; invehi 1, 24; loqui 1, 227
- venustas 1, 17, 130, 142, 243, 251; 2, 258, 316, 327; 3, 30, 60, 178; 180 (bis), 199, 200, 206
- venustus 2, 228, 255, 262; 3, 179
- verbum alienum 3, 155, 159 (bis), in alieno loco conlocatum 3, 149, 157; ambiguum 3, 49; angustius 3, 164; aptatum 3, 162; deflexum 3, 206; factum 3, 167, 170, 201; honestum 2, 272; immutatum 3, 206; inusitatum 3, 152; novatum 3, 152; poeticum 3, 153; proprium 3, 155, 158, 159 (bis), 164, 167; simplex 3, 152; translatum 3, 152, 155, 158 (bis), 159 (bis), 161, 164, 167, 169, 170; vetustum 3, 170
- verbi acumen 2, 244; controversia 1, 47, 107; conversio in extremum 3, 206, 207; distinctio 3, 206; immutatio 2, 256; ratio 2, 288 repetitio 3, 206; revocatio 3, 206; trala-

INDEX VERBORVM

tio 2, 261, 262; 3, 155, 156, 158, 160, 165 (bis), 169, 197; -um inflectere 3, 168; immutare 2, 249; 3, 168, 169, 206; mutare 2, 252; praeponere 3, 165; transferre 3, 169; -o abuti 3, 169; inlustrare 2, 268; verba abiecta 3, 150; adligata 3, 176; apta 3, 31; anhelata 3, 41; bona 3, 151 (bis); non bona 3, 151; contentionis 3, 177; continuata 3, 149; effervescentia 2, 88; exiliter exanimata 3, 41; facta 3, 201; facta ex coniunctione 3, 154; gravissima 2, 124, 188; 3, 5; idonea 1, 155; minus idonea 1, 154; inflata 3, 41; inlustrata 3, 150; inusitata 3, 153; iucunda ad audiendum 1, 213; lecta 3, 150; lectissima 3, 39; nova 1, 155, novata 3, 152; obsoleta 3, 150; optima 1, 51, 154, 155; ornata 2, 146; ornatissima 1, 51, 154; 3, 5; pervetusta 3, 201; poetarum 1, 128; prisca 3, 153; propria 1, 154; 3, 31, 149, 150 (bis); proprie demonstrantia 3, 49; redundantia 2, 88; relata contrarie 2, 263; sermonis 3, 177; singula 3, 149, 160, 166, 170, 198, 199, 201; soluta 3, 176; translata 3, 201; usitata 1, 155; 2, 329; 3, 39, 49
verba concurrunt 3, 172; deducuntur 3, 172; vagantur 3, 176
verborum ambitus 3, 186; apparatus 2, 355; audacia 3, 36; celeritas 1, 127; 2, 225; circuitus 3, 191, 198; comitas 2, 182; compositio 2, 58; complexio 3, 182; concertatio 2, 68; conclusio 2, 34; 3, 174; concursus 3, 171; conformatio 1, 151; 3, 200; con-

formationes 3, 208; coniunctio 3, 154, 170, 175, 199; conlocatio 1, 151, 2, 54; constructio 1, 17; continuatio 1, 261; 3, 49; 167, 171, 186; conversio 3, 190 (bis), 206, 207; copia 1, 38; 2, 98; 3, 31, 125, 151, 159; cursus 1, 161; 3, 136; dilectus 3, 150; dos 1, 234; elegantia 2, 98; electio 1, 17; faces 3, 4; faciendorum scientia 2, 36 flores 3, 96; flumen 2, 188; forma 3, 171, 173, 199; frequentia 1, 149; geminatio 3, 206; genus 1, 81; 2, 184; 3, 150; genera 2, 264; gravitas 2, 98, 225; 3, 31; insignia 2, 36; interpretatio 1, 187; interpuncta 3, 181; inversio 2, 261; iudicium 3, 195; iunctio 3, 191; latitudo 2, 91; laus 3, 170, 199; legendorum scientia 2, 36; licentia 1, 70; lumina 3, 201; lux 3, 24; memoria 2, 359; modus 3, 171, 173 (bis); notatio 2, 358; numerus 2, 56; 3, 174; orbis 3, 198; ordo 2, 357; ornatus 1, 49; 3, 24; perpetuitas 3, 190; pondera 2, 73; ratio 2, 64; 3, 93, 149; sonus 3, 42, 211; sonitus 1, 51; splendor 2, 34; subtilitas 3, 42; tractus 2, 202; transgressio 3, 206; translationes 3, 197; turba 3, 50; turpitudine 2, 242; usus 3, 151; vetustas 1, 193; 3, 153; virtus 3, 170; volubilitas 1, 17
verba attendere 2, 256; aucupari 2, 256; concludere 3, 93; componere 3, 171; coniungere 3, 154; conlocare 3, 93; continuare 3, 166, 182; eligere 3, 33, 93; fingere 3, 177; formare 3, 177, 200; gignere 3, 153; includere versu 3,

INDEX VERBORVM

- 184; inluminare 3, 125; invertere 2, 262; mutare 2, 258; novare 3, 149, 154 (bis); perpetuare 3, 181; struere 3, 125, 171; transferre 3, 149, 152, 155, 157 (bis), 158 (bis), 159 (bis), 161, 163, 164, 166, 167, 170, 201
 verbis abundans 2, 93; aptus 2, 315; definire 2, 162; efferre 3, 52; explicare 3, 55; exprimere 1, 224; finire sententias 3, 191; inligare sententiam 3, 175; inluminare 3, 103; ornare 2, 79; -in verbis lepos 2, 252; splendor 3, 125
 vere dicere 1, 44
 verecunda translatio 3, 165
 verisimilis narratio 2, 80, 83
 veritatis actores 3, 214; imitatores 3, 214; plena actio 2, 73; supralatio atque trajectio 3, 203; -atem imitari 2, 34, 94; suscipere 2, 34; ad veritatem accommodate dicere 1, 149; ad veritatem accedit oratio 1, 262
 verus orator 3, 80; verae sententiae 2, 188
 versus (vorsus) 1, 69, 154 (bis), 261; 2, 193, 257 (bis); 3, 53, 102, 141, 173, 174, 175 (bis), 176, 177, 182 (bis), 184, 185, 192, 194 (bis), 197, 198
 vestire oratione 1, 142; oratorem 2, 123, 124
 vetustas verborum 1, 193; 3, 153
 vetustum verbum 3, 170
 vincere forma et modis 3, 176; numeris 3, 190
 virilis inflexio laterum 3, 220; oratio 1, 231
 virtus dicendi 1, 48; generis facietiarum 2, 241; narrationis 2, 326; oratoris 2, 120; verborum 3, 170
 vis Demosthenis 3, 28; dicendi 1, 13, 17, 44, 89, 97, 110, 243, 260; 2, 125, 161; 3, 56, 82, 107; disserendi 3, 121; doctrinae 3, 75; eloquentiae 2, 337; 3, 76; exemplorum 1, 18; ingenii 1, 172; 2, 299, 300, 302, 344; memoriae 2, 355; orationis 1, 161, 230; 2, 74, 129, 334; oratoria 3, 54, 55 (bis); oratoris 1, 21, 53, 64, 142, 219; 2, 39, 72, 120, 124, 181, 190; rationis 3, 21; ridiculi 2, 237; salis 2, 231; urbanitatis 2, 231
 vires oratoris 1, 242; 2, 120; -ium contentio 3, 5; non sine viribus oratio 3, 199
 vitiose facere 1, 130
 vitiosus 2, 90, 91, 272; 3, 29; vitiosissimi oratores 1, 118; 3, 103
 vitium 1, 12 (in dicendo), 129, 154; 2, 18 (bis), 83, 210, 243, 246, 266, 292, 308, 339; 3, 42, 114, 151, 175; -ia 1, 67, 116 (in dicente), 118, 194, 247; 2, 35, 67, 91, 199, 209, 233, 238, 239, 305, 349 (bis); 3, 41, 46 (bis), 100, 106, 118
 vituperare 1, 141, 158, 228, 257; 2, 35, 46, 349; 3, 26; -andi exercitatio 3, 105; loci 2, 349; praecepta 2, 349
 vituperatio 2, 101; 3, 131
 vocabulum 2, 163, 165
 voculae 3, 98
 vulgaris cognitio 3, 147; consuetudo 1, 248; disciplina 3, 188; doctrina 3, 209; opinio 1, 109; oratio 1, 12; 3, 97; orator 3, 79; prudentia 2, 132, 299; sensus 1, 108; usus 1, 260; -are exordium 2, 315; genus orationis 1, 12; instrumentum 3, 92; -es res 2, 347

INDEX VERBORVM

voltus 1, 18, 115, 127, 184, 214;
2, 148, 182, 188, 190, 219,
235, 241, 242, 251, 289, 327;
3, 17, 216 (bis), 221, 223

volubilitas verborum 1, 17

vox 1, 251; 2, 88, 144, 149, 190,
219, 251; 3, 21, 185, 205, 214,
223, 224; absona 3, 41; ab-
surda 3, 41; acuta 3, 216;
agrestis 3, 42; ascendit 3,
227; cita 3, 216; cycnea 3, 6;
flebilis 3, 217; gravis 3, 216;
inflexa 2, 193; magna 3, 216;
maxima 1, 166; 3, 31, 213;
mediocris 3, 216; mollis 3, 41;
oratoris 2, 36; parva 3, 216;
plenissima 3, 31; propria Ro-
mani generis urbisque 3, 44;
rustica 3, 42; suavissima 3,
213; tarda 3, 216; trag-
oedorum 1, 128, 251; vocis
conformatio 1, 18; contentio
3, 224, 225, 227 (bis); con-

tentiones 1, 261; cursus 3,
227; genus 3, 217 (bis), 218,
219 (ter); genera 3, 216; imi-
tatio 2, 242; lenitas 2, 182; 3,
43; moderatio 1, 18; 3, 174,
217; mutatio 3, 224; remis-
siones 1, 261; 3, 227; sonus
1, 114; 2, 54; 3, 40, 42,
43, 45; voci servire 1, 251;
3, 224; vocem adripere 1,
252; amittere 2, 91; colli-
gere 1, 251; exercere 1, 149;
excitare 1, 251; firmare 3,
227; optundere 2, 282; re-
cipere 1, 251; sumere 1,
252; voce absonus 1, 115;
efficere 2, 85; instructus 1,
213; plenior 1, 132; suavior
1, 32; in voce elaborare 1,
252; in voce medium 3, 227;
voces 1, 187; 3, 25, 153, 185,
196 (bis), 197, 216 (bis); -um
modus 3, 174; iudicium 3,
195